

1 – Kniha Afeliona

Lebo vtedy bude veľké súženie, akého nebolo od počiatku sveta až doteraz, a ani viac nebude.

Matúš 24:21

1.1 Rebel

Sediac na brehu svojho jazera, Bobby si užíval priateľskú krajinu zvlnených kopcov porastených borovicovými lesmi, keď sa vo svojej čiernej guľovitej limuzíne objavila jeho matka. Nemohla sa obťažovať kráčať po udupanom chodníku k jazeru, tak sa radšej transportovala priamo k jeho boku.

„Ahoj, mami!“ zostal tam, kde bol, s udicou v rukách.
Zahučala, „Ahoj, Faedrus!“ Nikdy normálne nehovorila; vždy kričala.

„Mami, mami! Tisíckrát som si Ti hovoril, že chcem, aby ma všetci volali Bobby!“

„Zlatko moje, vieš, že pre mňa budeš *vždy* Faedrus!“ Nádherná štíhla blondína sa promenádovala pred Bobbym. „Páčia sa Ti moje šaty?“ Mala na sebe jeden z tých hyper-odevov, ktoré sa pri intenzívnom pohľade stali priehľadnými.

„Nádherné!“ radšej hľadel nabok. Odjakživa neznášal, ako sa obliekala. Nehovoriac o jej parfème, ktorý smrdel ako útok chemickými zbraňami. „Ty stále vyzeráš, akoby si sa chystala na nejakú párty.“

„Však sa aj!“ zahučala ešte hlasnejšie. Posadila sa vedľa neho a pobožkala ho, trochu príliš blízko pier. „Čo porábaš?“

„Ále, nič extra. Len chytám ryby.“

„Chytil si niečo vzrušujúce?“

„Zopár rýb,“ ukázal na malé vedierko.

Urobila grimasu; zjavne to na ňu neurobilo dojem. „Počúvaj, zlatúšik, prišla som sa s Tebou porozprávať.“

To znelo ako problém na obzore. „Hm?“

Ako mu položila ruku ako pliec, spod pazuchy sa jej vyvalil závan jedovatého parfému, „Dostala som správu o твоjich posledných výsledkoch v škole. Nie je to dobré.“

„Aha?“ Bobby si rukou prešiel svoje dlhé blond vlasy, sledujúc kruhy striebrišto zelenej hladine jazera. „Čo sa tam píše?“

„Píše sa... píše sa tam, že ti chýba predstavivosť. Že bývaš stále na rovnakom mieste a nedávaš si veľa námahy, aby si si ho nejako skrášlil.“

„Mami, ale toto *je* krásne miesto!“ namietal.

Poobzerala sa okolo. „Nepríde ti to tu trochu... obyčajné?“

„Ale mne sa to tu *páči*, mami! Kto už by chcel žiť na poondiatom satelite alebo v jaskyni na dne oceánu?“

„A toto... to má byť akože čo?“ opýtala sa ho matka s náznakom opovrhnutia, ukazujúc na malý zrub štvoruholníkového pôdorysu, ktorý stál na okraji borovicového lesa. „Ako to vyzerá vo vnútri?“

„Dovnútra nikdy nechodím. Spím na verande.“

„Och, pre Všemocného Administrátora Siete, nemôžeš si z času na čas užiť niečo trochu kanibalskejšie?“ jej oči sa rozsvietili znepokojujúcim červeným svetlom. „A čo sex? Správa hovorí, že na trinásťročného mladého muža si úplne inhibovaný.“

„Nie som inhibovaný, len nemôžem nájsť nikoho, kto by ma dostal do varu – to je rozdiel!“

„No dobre, pozri sa, *ja* som Ti niekoho priviedla!“ ukázala na čiernu limuzínu.

Z nej vyšla tmavovlasá dievčina oblečená v jednoduchých purpurových šatách a usmiala sa na Bobbyho. Celkom pekná? Ťažko povedať, takto z diaľky. „Vybrala ju pre teba Omniprezentná¹ Sieť.“ Matka ho obdarovala chlípnyim úsmevom, „Ona je tvoj dokonalý neurohormonálny doplnok!“

„Zober si ju naspäť! Nechcem ju!“ protestoval.

„Ach, s tebou sa nedá!“ Vstala, aby na neho mohla lepšie kričať, „Tentokrát sa už moja trpezlivosť vyčerpala! Toto dievča si naspäť *nevezmem!* Ak ju nechceš, zabi ju! Ak ju pošleš späť,“ vyhrážala sa, „zavolám inšpektorov Omniprezentnej Siete!“ Obrátila sa mu chrbtom, premiestnila sa k limuzíne a odišla.

„Och, dorití! Dorití! Čo teraz idem robiť?“ rozmýšľal nad dievčinou, ktorá stála na lúke a čakala na neho. Stále nevidel, ako presne vyzerá. A bolo mu to jedno. „Ty tam zatiaľ čakaj!“ zareval na ňu a išiel sa prejsť popri brehu jazera.

„Trochu si zaplávať, to je to, čo potrebujem!“ Zhodil zo seba oblečenie a skočil do vody.

„Ahoj, Maxim.“

„Vidím, že si sa stretol so svojou matkou.“

Stále plávajúc, Bobby vyplúval vodu z úst.

Pstruh ho nasledoval. „Potrebuješ pomôcť?“

„Čo by si povedal, že by som mal urobiť s tým dievčaťom?“

¹ Omniprezentná = všepřítomná (omni = všade, presens = přítomnost)

„Páči sa ti?“

„Neviem.“

„Presvedč ju, aby si išla s tebou zaplávať,“ navrhol Maxim. „Ako ryba. Už je na čase, aby si začal plávať ako my, nie večne len prsia.“

„Počúvaj, Maxim, ak je niečo, čo dnes nepotrebujem, je to lekcia o Virtuálnej Realite! Vieš, že tvoje triky ma nezaujímajú.“

„Hej, mierni sa!“ protestoval. „Prišiel som pomôcť, nie nechať sa urážať! Čo sa týka dievčaťa... len jej vyrob nejaké malé krvácanie a hod' ju do vody. O zvyšok sa už postaráme my.“

„A čo ak sa bude brániť?“

„Popros Sigfr!da, aby ti pomohol!“

„To je nápad!“ Bobby sa v mihu učinil suchým a oblečeným a transportoval sa do gigantickej haly s laserovými lúčmi na strope. Podišiel k nemu červený otrok s prehnane širokými plecami.

„Čo pre vás môžem urobiť, pane?“ jeho hlas bol smiešny, znel ako päťročná baba.

„Oné... je tu Sigfr!d?“ Bobby hľadel na prázdnu halu a rozmýšľal, kde sú dinosaury.

Otrok zmenil farbu na modrú a nabral prehnane hlboký hlas, „Nie, pane. Sigfr!d sa z tohto paláca odst'ahoval.“

Žiadne veľké prekvapenie, s ohľadom na to, ako sa s M&tildou za posledné týždne hádali.

„Vieš, kde Sigfr!d nakoniec skončil?“

Otrok sa zmenil na zeleného, „Nie, pane. Túto informáciu vám poskytne BOH.“

„Hm... dobre. Tak odo mňa pozdrav M&tildu.“

„To neurobím, pane. M&tilda si myslí, že ste malý patetický sráč – najväčší idiot z celej tejto virtuálnej komunity.“

„Vďaka za pomoc,“ zdvorilo sa usmial Bobby. BOH je vždy k dispozícii, tak len v myšli sformuloval, „Sigfr!d“.

Bionická Objektová Hierarchia pretransportovala Bobbyho do jaskyne naplnenej tmavým dymom a osvetlenej červenými plameňmi. Ten deň sa bratranec Sigfr!d rozhodol mať čiernu pokožku. Bol nahý, len na hlave mal pár rohov a cez chrbát prehodenú zvieraciu kožu.

„Ahoj, Bobby!“ Sigfr!dov priateľský úsmev odhalil dva rady extra dlhých bielych zubov. „Počul si už tú novinku o Jasperovi?“

„Nie, čo?“ Bobby si spred tváre odháňal hustý dym.

V rohu jaskyne sa objavil iný nahý čierny muž s rohmi. „Spravil som test!“ víťazoslávne vyhlásil. „Idem mať CUORN!“

„Čože?“

„Výmena orgánov, stupeň tri: Cerebellum-uši-oči, plus ruky a nohy.“

„Čo znamená, že z neho môže byť vodič kamiónov!“ zvolal Sigfr!d s neskrývaným obdivom.

„Ohó, chlape!“ Bobby sa pozrel na Jaspera a zatlieskal mu.

„A čo ty, Bobby, dostal si už svoju správu?“

„Ešte som ju nevidel. Keby som tak vedel, čo robím nesprávne!“ povzdychol si. „Pred tromi hypermesiacmi som dostal od Siete správu, v ktorej ma informujú, že som zlyhal vo *všetkých* testoch na výmenu orgánov.“

„Všetkých?“ zachechtal sa Bobbyho bratranec.

„Okrem legálnych minimálnych požiadaviek pre uchovanie neurohormonálnej rovnováhy,“ prikývol Bobby. „Hovoria, že čoskoro mi budú musieť vymeniť pankreas, ale urobia to len z dobročinnosti, nie kvôli mojim kvalitám.“

Sigfr!d sa ďalej pochechtával.

„Ale vieš, recept na úspech je jednoduchý!“ povedal Jasper nenúteným hlasom muža, ktorý má svoju virtualitu plne pod kontrolou, „Stačí žiť na peknom mieste, užívať si veľa zábavy a vyberať si svoje hyper-výlety s trochou vkusu.“

„Možno tam robím chybu. V poslednej dobe som veľa hyper-výletov neabsolvoval. Vieš poradiť nejaké dobré?“

„Och... ale iste! Aký druh vecí sa ti páči? Prasačinky?“

„Ehm... áno, niekedy. Ale poviem ti niečo, čo sa mi *naozaj* páčilo,“ Bobby si rukou prehrabol svoje dlhé blond vlasy. „Hyper-plavba po Níle. To bolo super! Veľmi sa mi páčili zručaniny.“

„Ts, ts!“ Jasper nesúhlasne pokrútil hlavou. „Inšpektori Omniprezentnej Siete hyperarcheológii vôbec nehodnotia vysoko. Ak chceš uspieť, musíš hľadať do budúcnosti, nie do minulosti! Poradím ti jeden fantastický výlet: Hyper Budúcnosť Šesť-Šesť-Sedem!“

„Ty si to vyskúšal?“ opýtal sa Bobby svojho bratranca.

„Úplne choré!“ prikývol Sigfr!d a oči mu rýchlo žmurkali. „Zničujúce!“

„Budúcnosť Hyper Reality, ako ju vidia najväčší machri Omniprezentnej Siete,“ oznámil Jasper.

„Začína to obrovským výbuchom P-bomby, ktorý spáli Slnko a urobí ho virtuálnym!“ ďalej žmurkal Sigfr!d.

Do jaskyne vrazila nahá čierna žena s obrovskými prsiami. „Šlape tu nejaká elektronirvána alebo čo?“

„John!“ Sigfr!d ju obdaroval priateľským úsmevom. „Vítaj v pekle! Ponúkni sa párom rohov!“

„Tu je náš hrdina! Gratulujem!“ žena vášnivo pobožkala Jaspera na ústa.

„Ďakujem, John, ďakujem!“ odpovedal Jasper, keď sa mu podarilo vymaniť z objatia.

„Z koľkých žiadostí si bol vybraný na to miesto?“

„Och... asi deväťsto tisíc alebo tak,“ odvetil Jasper svojím vyrovnaným hlasom.

„Ohó! Z toho musíš mať dobré benefity! Bude z teba hyper-boháč!“

„Tomu ver! Prvotriedne hyper-výlety, zopár pravidiel zvolnených z každodennej Hyper Reality, žiadne starosti s inšpektormi Siete, plno elektronirvány... dobrý život!“

„Je to náročná práca?“

„Tomu ver!“ prikývol Jasper. „Budem musieť podstúpiť priebežný tréning ovládania mysle.“

„A kedy si začneš rozvážať zadok?“

„Pravdepodobne začnem najprv na medzikontinentálnej ceste a postupne sa prepracujem na hyper-diaľnicu Mesiac-Zem.“

„Čo tu robí tento biely muž?“ opýtal sa s opovrhnutím John, keď si konečne všimol Bobbyho prítomnosť. „Nevedel, že má prísť čierny?“

„Nie, jeho sme nepozvali. Len sem hyper-dobehol na návštevu,“ žmurkol Sigfr!d na Johna. Obrátil sa k Bobbymu a dodal, „Ale to je v pohode, môžeš zostať. Pozri, čo tu máme!“ ukázal na modrý plameň v rohu jaskyne – taký jasný, že ho bolo vidieť aj cez husté vrstvy tmavého dymu. „Dáš si? Ide to na Jaspera.“

„Vďaka, chlapi!“ odmietol Bobby. „Doma na mňa čaká hustá prácička. Ak sa teraz odnirvám, nikdy sa mi to nepodarí. Vlastne som ťa prišiel poprosiť o láskavosť. Musím sa zbaviť jedného dievčaťa. Je to zadanie od Siete.“

„Ak je to zadanie, tak sa pravdepodobne bude brániť,“ predvídal Jasper.

„To je to, čoho sa obávam!“ škrabal si hlavu Bobby.

„Teraz nie je čas na hyper-zadania!“ odbil ho John. „Teraz oslavujeme!“ Pribehol k modrému plameňu a strčil do neho ruku. „Áááááách!“ hlasno si odfúkol, trasúc sa pod náporom prvých vlín endorfínovej blaženosti.

„Hej, čo keby si prišiel naspäť neskôr, Bobby?“ Sigfr!d začínal mať obavy, že nečakaný host pokazí párty.

Bobby nenaliehal. Pretransportoval sa naspäť domov.

Tam sa ocitol zoči-voči trom mužom v bielom. Na čelách mali hyper-emblém zdravotníckych úradníkov Omniprezentnej Siete.

„Faedrus?“ príjemným, priateľským hlasom na neho zavolať najmenší z nich.

„Áno, pane.“

„Dostali sme správu z Omniprezentnej Siete, že ste sa chystali pocítiť vlnu nezamýšľaného smútku.“

„Rozumiem. Ďakujem za upozornenie, pane. Urobím všetko pre to, aby som sa jej vyhol,“ odpovedal Bobby. Ako sa chystal odísť, muž mu prikázal, „Počkajte, Faedrus! Vlna môže dosiahnuť až mínus 4 na stupnici depresie. Tu je niečo, čo vyrieši tento problém,“ podal mu malú červenú guľičku svetla.

Bobby si červenú guľičku nezobral. „Budem v poriadku, pane. Ďakujem.“

„Nebudte hlúpy, Faedrus. Načo sa trápiť?“

„Po týchto červených guľičkách sa cítim čudne. Radšej som smutný.“

„Faedrus!“ muž káravo pokrútil hlavou. „Kým nedosiahnete mínus 2,5 na stupnici depresie, bolo by to nezákonné nútene vás medikovať. Ale uvedomujete si, aký nezodpovedný je váš prístup? Uvedomujete si *desivé* sociálne dôsledky správania človeka, keď je pod vplyvom nezamýšľaného smútku?“

Bobby zatvoril oči a rozmýšľal, ako sa z toho vyvliecť. „Keby som bol násilný, myslíte si, že by mi to pomohlo?“ opýtal sa.

„Aktívne násilie je vždy vynikajúci spôsob, ako negovať NEUNEOS.“

„NEU... čo?“

„NEUNEOS: Neurologická nerovnováha orientovaná na slabosť,“ vysvetlil trpezlivo zdravotnícky úradník.

„NEUNEOS... to je to, čo Omniprezentná Sieť hovorí, že mám?“

„Máte tiež chronickú tendenciu k PÚHR, Patologický Únik z Hyper Reality, čo je omnoho závažnejšie ochorenie. Ale momentálne je to NEUNEOS, čo spôsobuje problém.“

„Rozumiem,“ Bobby otvoril oči a pevným hlasom vyhlásil, „V takom prípade si, úradník, myslím, že by ste si túto červenú guľičku mali strčiť do riti! A vypadnite z mojej reality! Musím niekoho zabiť,“ ukázal na dievčinu, ktorá stále čakala na lúke, „a vás do toho *nič nie je!*“

Troja úradníci si s úľavou vydýchli.

„Dobre, Faedrus! *Veľmi* dobre!“ z celého srdca mu gratuloval malý muž. „Je ešte niečo, čo by ste mi

chceli povedať?“

„Máte päť sekúnd, aby ste zmizli. A neopovážte sa prísť naspäť do mojej reality bez autorizovaného mandátu Omniprezentnej Siete!“

Odišli, hlboko uistení, že všetko je v poriadku.

Bobby sa obrátil k dievčaťu a zareval, „A ty zostaň tam, kde si a čakaj!“

Blanka prikývla, s nežným úsmevom na tvári.

„Takže *toto* je môj dokonalý neurohormonálny doplnok? Veľa to o mne nehovorí!“ šomral si sám pre seba, ako kráčal k brehu jazera. „Ktovie, či má aj rovnaké choroby.“
Pri vode videl stáť vysokého muža. Mal na sebe čudné hnedé rúcho s kapucňou.

Víťazstvo nad zdravotníckym oddelením mu dodalo odvalu a tak sa Faedrus k nemu rozbehol, „Hej, človeče! Máte chuť na rýchlu vraždu? Pekné dievča. Dostanete ju zadarmo!“

Muž si stiahol kapucňu a pozrel sa na neho, v miernych rozpakoch.

Ako zbadal mužove oči, Bobby zastal, zmätený, „Poznáme sa?“

Muž prikývol.

„Ale kde som vás stretol?“ zamračil sa Bobby a usiloval sa spomenúť si, v ktorom programe videl túto hranatú tvár s hustých obočím a krátkou bradou.

„Nikdy si ma nevidel. Ale cítil si moju prítomnosť. Veľakrát,“ povedal muž.

Aký pekný hlas! Naozaj špeciálny.

„Prítomnosť?“ nechápal Bobby. Cítil sa čudne. Nevedel, čo má povedať.

„Sadni si!“ povedal muž tónom, ktorý neponechával žiaden priestor pre diskusiu.

„Stavím sa, že tento nemá žiaden NEUNEOS!“ pomyslel si Bobby, keď si sadal.

Muž si sadol pred neho na trávku. Je to inšpektor z Omniprezentnej Siete? Na čele nemal žiaden oficiálny hyper-embém. Ale mohol tu byť v utajení.

„Čo chcete?“ opýtal sa Bobby.

Muž mu pohliadol hlboko do očí, „Vieš, čo je to osud, Bobby?“

Bobby ešte nikdy nevidel takéto oči. A predsa...

„Áno, to je to, čo pre vás Omniprezentná Sieť naplánovala v závislosti od vašich neuro-obvodov tak, aby vám umožnila dosiahnuť čo najvyššiu možnú úroveň neurohormonálnej rovnováhy,“ odrecitoval Bobby, len pre prípad, že by ten muž bol inšpektor.

„Hm...“ muž si žmolil bradu. „A myslíš si, že osud sa môže zmeniť?“

„Ak zmeníte svoju neurohormonálnu rovnováhu, potom podľa toho Omniprezentná Sieť upraví aj váš osud. A ak si dáte urobiť výmenu mozgových štruktúr, vaše neuro-obvody sú zmenené a Omniprezentná Sieť pre vás môže naprogramovať úplne nový osud.“

„Bobby, myslíš si, že tvoj osud by sa mohol zmeniť?“

„Pravdepodobne nie nejako významne!“ Bobby urobil grimasu. „Zlyhal som vo všetkých testoch. A mám choroby: NEUNEOS a PÚHR. Vidíte tamto dievča? Keby som jej urobil niečo naozaj príšerné, vyzeralo by to dobre na mojej najbližšej školskej správe. Mohli by ste mi pomôcť?“

„Áno, prišiel som pomôcť. Ale nie takto.“

„Počúvajte, ale ja tomu dievčaťu *musím* niečo urobiť, inak budem mať na krku technikov Omniprezentnej Sieťe – veľký problém!“

„Bobby, ale ty už *si* vo veľkých problémoch. Chápeš, čo znamená PÚHR?“

„Nie celkom. NEUNEOS, tu začínam chápať, o čom to je. Ale PÚHR...“

„PÚHR znamená, že formujúci vplyv Omniprezentnej Sieťe na teba nefunguje.“

„Čože?“

„Sieť sa ťa snaží formovať určitým spôsobom tak, aby si zodpovedal akceptovaným modelom Hyper-Virtuanetu, ale nie je pri tom úspešná. Odolávaš s pozoruhodnou výdržou.“

„Ale to je strašné!“ Bobby bol zhrozený. „Prečo to robím?“

Muž neodpovedal. Len sa zahľadel hlboko do neho.

Bobby sa začal cítiť zvláštne. Ale nebolo to ako po červených guľkách.

„Pomôžete mi stať sa dobrým občanom Hyper-Virtuanetu?“

„Nie, Bobby. Zoberiem ťa odtiaľto preč.“

„Zmeníte môj domov?“ Bobby sa zamračil. „A ako bude vyzerat’?“

„Nie, nezmeníme len tvoje hyper-okolie. Úplne ťa zoberieme z Hyper-Virtuanetu.“

To bolo úplne nepredstaviteľné. „Dúfam, že mi nechcete povedať, že ste nejaký magard alebo maruder?“

Muž mlčky prikývol.

Rozprávať sa s niekým, kto dokáže preniknúť do cudzieho počítača bola jedna z najilegálnejších vecí, akú človek mohol v Hyper-Virtuanete urobiť.

„No do riti!“ zasmial sa Bobby. „Tak *to* už len bude dobre vyzerat’ na mojej najbližšej školskej

správe!“

„Už žiadne správy zo Siete, Bobby,“ muž pomaly pokrútil hlavou. „Úplne nový život, v *reálnom* svete.“

Rozdiel medzi Hyper Realitou a Reálnou Realitou nebol Bobbymu nikdy úplne jasný. Tak či onak, v mužovom príbehu bolo jedno slabé miesto. „Počúvajte, vy *nemôžete* byť maruder! Keby to tak bolo, Omniprezentná Sieť by už zaregistrovala, že v mojej mysli sa deje niečo veľmi zlé a poslala by Špeciálnu Brigádu.“

„Tvoja myseľ bola dočasne odpojená,“ povedal muž s pokojnou sebaistotou. „Sieť sme oklamali – myslíš si, že teraz plávaš v jazere.“

„Nikto nemôže oklamať Omniprezentnú Sieť!“ odfrkol Bobby pohrdavo, súčasne bojujúc s tým, aby udržal svoje NEUNEOS na uzde. „Toto *musí* byť dobrodružný hyper-výlet.“

„Bobby!“ muž zvýšil hlas. „O štyri minúty sa dvaja moji agenti vlámu do tvojej rakvy, odpoja ťa z Hyper-Virtuanetu a zoberú ťa na tajnú nákladnú loď. Prišiel som ťa varovať, pretože to bude bolieť. Ty si nikdy nevidel svoje skutočné telo alebo telo tvojej matky, či tú špinavú dieru, v ktorej si bol udržiavaný v polo-hibernácii, odkedy si sa narodil. Ak chceš prežiť, budeš mi musieť dôverovať!“

„Dôverovať?“ Keď vás vo virtuálnom svete Hyper-Virtuanetu niekto požiadal, aby ste mu dôverovali, bol to prinajmenšom vtip, ale väčšinou skôr urážka.

Muž položil svoju pravú ruku na Bobbyho čelo.

Jazero zmizlo.

1.2 Vresk miliárd duší spútaných šelmou

Bobby precitol a zistil, že leží na dlážke.

Veľká hala. Slabo osvetlená. Vysoký kopulovitý dóm.

Cez dóm preniká striebřisté svetlo hviezdnej nočnej oblohy.

Po jeho boku kľací muž v hnedom rúchu.

Bobby kričí. Hlasný krik zúfalstva, ktorý sa naťahuje do agonizujúceho vresku. Miliardy duší spútané šelmou vrešia spolu s ním.

Muž ho zoberie do náručia a jemne ho kolíše.

„Čo mi to urobili?“ Bobby prepukol do záplavy slz. „Och, môj Bože! Och, môj Bože!“

Milujúci plameň Hlasu, „Najhoršia časť je teraz za tebou.“

„Cítim sa ako kopa smetia!“ vzlyká Bobby. „Moje svetlo je takmer vyhasnuté!“

„Dôveruj, priateľu! Dôveruj!“

„Budem si pamätať Polia Pokoja?“

„Nie.“

1.3 Prvý zážitok MVR (mimo virtuálnej reality)

V úplnej tme začul mužský hlas, „To je príšerný smrad!“

„Bobby, teraz by si mal byť schopný počuť ma,“ povedal iný muž. „Nepanikár! Je úplne normálne, ak sa nedokážeš hýbať.“

„Teraz aktivujem tvoje fyzické oči,“ povedal prvý muž. „Ale zatiaľ ich nemusíš otvárať.“

Neuveriteľne bolestivé šľahnutie v jeho očiach. Vyradí mu to dych.

„A sakra! Zvracia do svojho ústneho vývodu.“

„Mysli na svoje obľúbené hyper-miesto, Bobby! Ako vyzerá?“

Napoly v kľúčoch od bolesti, Bobby otvoril oči.

Prázdny strop. Sivý. Pol metra nad ním.

„Teraz odstránim vývod z tvojho konečníka. Nemal by si nič cítiť.“

Trhajúca bolesť. Akoby mu vytrhli črevá.

Nepredstaviteľná bolesť.

Pomoc! Nedokáže kričať! Pomoc! Bolesť!

„Zase zvracia. Neuro-ovládanie zrejme nefunguje.“

„Och, doriti! Momentálne ho mučíme. Uspi ho!“

„Nie, nie! Len ho odpoj.“

Žiadna bolesť. Prázdno.

Sivý strop.

Kde je jazero? A ten muž v hnedom rúchu? Kto je to?

„Bobby, teraz ťa ideme zdvihnúť. Bolo by dobré, aby si zatvoril oči.“

Strop sa hýbe.

„Domov!“ Bobby sa snaží myšlienkou vyslať povel. BOH nereaguje.

Horor!

Vedľa neho leží žena. Horor!

„Ukáž mu jeho matku!“

Nie! To *nemôže* byť jeho matka!

Tučná. Škaredá. Nahá. Má rúry v ušiach, ústach, nozdrách, konečníku a vagíne. V pečeni má veľký vývod, ďalší je na spodku žalúdka. V jej svaloch sú implantované desiatky elektród. Ruky má pripútané. Jej tvár je ukrytá pod špinavou masou vlasov.

„Podme už!“

„Počkaj!“

Muž oblečený v čiernom. Nevidí mu do tváre. Jeho ruka jemne odhrnie vlasy zo ženinnej tváre.

Tvár ženy! Nežná? Nie, nie, škaredá!

Nie. Nežná.

„Ukáž mu rakvu. Je to dôležité pre proces.“

Steny sa pohnú.

„Tu bolo uložené tvoje telo, Bobby.“

Horor!

Nejaký druh zásuvky, dosť veľkej na to, aby sa do nej zmestili dve telá.

Muži vyťahujú zásuvku. Kým z jeho tela odpájajú elektródy, Bobby zachytí záblesky steny. Má aspoň dvetisíc metrov.

„Teraz ho môžeš omráčiť.“

1.4 Reálny svet

Peklo.

Dostal sa z Hyper Reality rovno do skutočného pekla.

Napchatý v transportnej rakve. Čo je normálna veľkosť kajuty v piatej triede na nákladnej lodi. „Máš dve výhody, chlapče,“ povedal steward, „nedokážeš sa hýbať a si zvyknutý mať vývody v ústach a v zadku. Normálni pasažieri zažívajú v týchto rakvách ťažké časy.“

Ale tá bolesť. Nie ako tá stimulujúca bolesť v Hyper-Virtuanete. Škaredá bolesť, z ktorej mu bolo nevoľno. Bez prestávky.

„To preto, že ťa potrebujeme dostať do kontaktu s tvojím telom, Bobby!“ vysvetľovala mu rehabilitačná inštruktorka. Bola to jemná osoba, ktorá mala nervydrásajúci zvyk čakať pätnásť sekúnd, kým mu odpovedala.

„To kvôli tomu, že sa VR-pripájam zo Stanice 24,“ povedala.

„Čo je to Stanica 24?“ opýtal sa.

„Malá vesmírna stanica, 16 miliónov kilometrov od obežnej dráhy Merkúra. Patrí do Filadelfskej siete.“

„Už som sa rozprával s ľuďmi na vesmírnych staniciach po celej galaxii a tento problém som nikdy nemal,“ povedal jej Bobby.

O pätnásť sekúnd neskôr mu odpovedala, „Ale Stanica 24 je *reálne* miesto!“ povedala.

„Čo je to reálne miesto?“

Usilovala sa mu to čo najlepšie vysvetliť, „Tvoja transportná rakva je miesto. Rakva, v ktorej si bol ty a tvoja matka, bola tiež miesto.“

„A čo moje jazero, moja chata a mamin palác?“

„Nie, to neboli reálne miesta. To boli virtuálne konštrukcie Hyper-Virtuanetu.“

„Reálne miesta nie sú veľmi pekné. Môžem sa vrátiť naspäť k môjmu jazeru?“

„Nie, bolo by lepšie, keby si to neurobil. Spomalilo by to tvoje opätovné prepojenie s realitou.“

„Čo je to realita?“

„Keď si cítiš svoje telo a pohybuješ sa z jedného miesta na druhé.“

„Ale prečo mi to robíš?“ rozplakal sa.

Pokúsila sa mu vytvoriť útulný virtuálny priestor – čistinka uprostred lesa, s malým potôčikom, kam sa chodievali napiť chlpaté zvieratá.

Bobby sa ocitol na zemi. „Prečo sa nemôžem hýbať?“

Posadila sa vedľa neho. „Toto je Virtuálna Reálna Realita. Môžeš sa hýbať len tak, že pohneš svojím fyzickým telom (to sa netýka tvojich očí a hrtanu, aby sme ti umožnili vidieť a rozprávať).“ Chytila ho za ruku a maličký kúsok s ňou pohla.

Zvrieskol od bolesti.

Trvalo to pätnásť sekúnd, kým ho pustila, „Prepáč, priateľ môj! Budeme na to musieť ísť *veľmi*

pozvoľna.“ A začala so sériou zdĺhavých cvičení, pri ktorých sa zľahka dotýkala jeho tela.

Hovorila, že by sa mal snažiť cítiť jej ruky. Nedokázal cítiť vôbec nič, okrem prípadov, keď silno zatlačila a vtedy to bolelo. Bola tvrdohlavá. Dokázala ísť na jeden raz po celé hyper-hodiny (alebo čo to bolo, v čom merali časové sekvencie vo VRR). Nemal inú možnosť, iba to s ňou vydržať. Nebola pekná. Vyzerala byť stará, aspoň tridsaťpäťka. Na čele mala vrásky. Volala sa Amy. To meno sa mu nepáčilo. Stále nosila rovnaké zelené šaty. Veľa rozprávala. Rozumel, čo mu hovorila, ale nedokázal v tom vidieť zmysel. Koho trápilo, že sa nákladná loď nemohla pohybovať? Tak či onak, keďže on žil vo VRR, aký rozdiel v tom bol pre neho? A prečo bola taká upätá na to, aby ho držala v jeho tele a nútila ho cítiť si ho? Trvala na tom, že to má zásadný význam pri jeho ukotvovaní v realite. Realita! Nenávidel realitu! Bolesť nikdy neustávala. A realita bola nudná a škaredá. Mali by ste vidieť to 'miesto', na ktorom Amy žila! VRR scény boli šokujúce. Ešte šťastie, že sa nemusela zodpovedať inšpektorom OS. Chcela mu nájsť priateľov. Povedal jej, „Ďakujem veľmi pekne, ale nie som taký sprostý! Ak budem potrebovať priateľov, vytvorím si ich.“ Povedala, že vo Virtuálnej Reálnej Realite si človek nemôže vytvárať priateľov, musí si ich nájsť. A čo BOH? Zdalo sa, že vo Filadelfiách žiaden taký adresár neexistoval. Amy ho nútila ležať v nudných VRR programoch: scenérie úplne bez fantázie a ľudia, ktorí, rovnako ako ona, nikdy nemenili svoj vzhlľad. A nútila ho hľadiť na seba do zrkadla aspoň raz za VRR deň – čo nebola najmenšia z jeho útrap. Objavil malého, príšerne chudého, škaredého chlapca so strapatými tmavými vlasmi. Predstava, že by mal v takomto tele trčať naveky, v ňom vyvolávala nevoľnosť. Nedokázal pochopiť, prečo by ktokoľvek chcel žiť hocikde inde ako v Hyper-Virtuanete. Vysvetlila mu, že je to pre úžasný pocit slobody. Povedala, že teraz sa z neho stal slobodný človek. „Slobodný človek? Ty iste len žartuješ!“ Urazil ju. Zdalo sa, že sa jej to nepáči. Ale zostala tvrdohlavo trpezlivá. VRR deň za VRR dňom ju prosil, aby mu dovolila vrátiť sa do Hyper-Virtuanetu. Jedno ráno ju to rozplakalo. Dialo sa niečo čudné. Bobby si nebol istý čo. Znovu a znovu sa vracala k cvičeniam, ktoré, ako sa zdalo, nikdy nikam nevedú. Bobby začínal cítiť, keď sa ho Amy dotkla – ó, úchvatné – ale jeho ruky sa tvrdohlavo odmietali hýbať. Bola nekonečne trpezlivá. On často zvykol byť podráždený a znechutený. Jedného VRR dňa sa rozzúrnil a vrieskal na ňu urážky, až kým neodišla. Ďalšie VRR ráno sa nevrátila.

Chýbala mu.

A čo keby sa už nikdy nevrátila?

Bobby ležal – stále len ležal! – na malej loďke plávajúcej v oceáne a hľadel na nebo, keď začul, ako sa približuje iná loďka. O niekoľko sekúnd neskôr niekto vkročil na palubu. Dúfal, že je to ona.

„Ahoj, Bobby. Pamätáš si ma?“

Bol to muž v hnedom rúchu. Maruder.

Bobby zavrel oči a hral mŕtveho. Želal si, aby mohol utiecť preč. Keby tak bol býval mohol utiecť v ten osudný deň, keď sa maruder vlámal do jeho jazera, táto nočná mora by sa nikdy nestala.

Bobby sa nesnažil volať o pomoc. Aký by to malo zmysel? Ak tento muž dokázal marudovať všemocnú OS, potom by nepochybne dokázal oklamať túto maličkú zaprdenú VRR sieť, v ktorej Bobby trčal.

„Hneváš sa na mňa, však?“ povedal maruder. „Chápem ťa. Ťažko si predstaviť, akoby pre teba veci mohli byť horšie ako sú teraz.“ Dlhو zostali potichu, len načúvali čľapotu vĺn, ako narážajú do

loďky.

Bobby mal oči stále zatvorené. Ale *vedel*, že maruder ešte neodišiel.

„Vidíš,“ povedal muž, „teraz začínaš chápať, čo znamená prítomnosť,“ a položil ruku na Bobbyho hrudník.

Úplne iný pocit ako z Amynej ruky. Silná, akoby tento muž nikdy nemohol mať NEUNEOS. Ale zvláštny pocit. Veľmi zvláštny.

„Prišiel som ti dať darček, Bobby. Pretože chcem byť tvojím priateľom.“

„Nechcem váš darček,“ odvetil Bobby, pričom jeho oči zostávali stále zapečatené.

„Ten darček nie je len pre teba, je aj pre Amy. Keď ho uvidí, bude taká šťastná, že sa rozplače od radosti.“

To znelo zaujímavo. Ale tento muž bol sociálnou hrozbou! Ak ho Bobby bude počúvať, len Všemocný Sieťový Administrátor vie, čo sa môže stať!

„Idem ti ukázať, ako môžeš pohnúť svojou rukou, Bobby. Ale potrebujem na to tvoju pomoc.“ Nečakal na odpoveď. „Si inteligentný mladý muž, takže ti to vysvetlím. Ak Amyna liečba nezaberá, je to z toho dôvodu, že tvoja paralýza nie je spôsobená len nedostatočnosťou tvojho nervového systému. Tvoj nervovo-svalový systém bol opravený medipočítačom v tvojej transportnej rakve. Teraz je problém na inej úrovni. Takže ti idem ukázať, ako použiť niečo mimoriadne mocné. Dokážeš cítiť moju ruku, áno?“

Pravdaže, muž nepotreboval čakať na odpoveď. Maruder jeho kalibru si odpoveď mohol ľahko prečítať na centrálnom ovládaní VRR.

„Dobre,“ pokračoval. „Teraz hľadaj podobný pocit na vrchu svojej hlavy.“

Pár centimetrov nad svojou lebkou pocítil Bobby malú hviezdu.

„Toto je tvoj Hrot! Dnes som ho pre teba rozsvietil, aby som ti ho pomohol nájsť. Neskôr už budeš musieť spočívať na tom pociť.“

Na jeho prekvapenie, Bobby cítil *niečo* mimo svojej hlavy. Bolo to zvláštne, ako mužova ruka na jeho hrudi.

„Teraz ideme urobiť kúzlo. Predstav si, že tvoja pravá ruka je bábka a ovládaš ju šnúrkami zo svojho Hrotu.“

Bobby nemal najmenšiu predstavu, čo je to bábka.

„V poriadku,“ muž to skúsil znovu, „predstav si, že tvoja pravá ruka je starodávny kombro-fissor a hyper-ovládacia jednotka je v tvojom Hrote. Teraz sa pokús pohnúť kombro-fissorom.“

Bolo tam trhnutie.

Bobbyho virtuálne oči sa otvorili v reálnom úžase.

Muž kľučal pri jeho boku. Nadvihol svoje husté obočie a usmial sa, „Teraz budeš musieť cvičiť, cvičiť, cvičiť... jednu časť tela po druhej a vždy z Hrotu. Jasné?“

„Áno!“ pomyslel si Bobby. Pri super-maruderovi ako on nebol dôvod hovoriť.

„Ešte je tu jedna vec, ktorú ti potrebujem vysvetliť. Týka sa to Amy. Reálni ľudia nie sú ako virtuálni ľudia. Reálni ľudia cítia svojím srdcom. A keď ti na nich nezáleží, zraní ich to.“

Bobby si nebol istý, čo presne to znamená. „Má Amy nejakú chorobu, ako napríklad NEUNEOS?“

„Nie, nemá žiadnu chorobu. Keď na ňu kričíš, je z toho smutná.“

„Jej neurohormonálna rovnováha bola kvôli mne narušená?“

„Hm... áno, niečo také. Takže, keď teraz odídem, možno by si jej mohol VRR-zavolať, povedať jej, že ten včerajšok ťa mrzí a že ti chýbala. A povedz jej, že máš pre ňu darček. Uvidíš, neurohormonálna odozva bude okamžitá.“

Muž čakal, akoby očakával, že Bobby niečo povie. Potom vstal. „Mimochodom, keď budeš potrebovať zavolať *mňa*, nepoužívaj VRR siete, použi Hrot!“ usmial sa. A odkráčal naspäť na svoju loďku a odišiel.

Bobby ešte niekoľkokrát vyskúšal ten trik s kombro-fissorom. Fungovalo to ako hyper-kúzlo. Jeho pravá ruka zakaždým zareagovala malým šklbnutím.

Po úvahe sa rozhodol, že zavolá Amy. Ale tentokrát sa prvýkrát on sám pokúšal nadviazať spojenie a čakalo ho nemilé prekvapenie: pravidlá hyper-hovorov tu nefungovali. A pravdaže, BOH rovnako neprichádzal do úvahy.

Čo keby sa Amy už nikdy nevrátila?

Vrátil sa naspäť k precvičovaniu kombro-fissoru. Stalo sa niečo čudné. Objavila sa pred ním žena. „Osoba, ktorú voláte, je momentálne nedostupná,“ oznámila. „Prosím, skúste zavolať neskôr alebo zvolte iný cieľ.“ Zdvorilý úsmev a koniec, zmizla.

Bobby sa na niekoľko VRR sekúnd tuho zamyslel a potom skúsil niečo nové. Zo svojej Hrot-hyper-ovládacej-jednotky sa pokúsil o kriticky núdzový hovor.

Fungovalo to! O tridsať sekúnd sa obavila Amyna tvár.

Vlasy mala rozčuchané na všetky svetové strany. Oči napoly otvorené, na tvári prázdny výraz. „Bobby?“ na sekundu zavrela oči, potom ich opäť otvorila.

Bobby sa zhlboka virtuálne nadýchol. „Prepáč ten včerajšok chýbaš mi mám pre teba darček.“

Po tradičnej patnásťsekundovej pauze sa Amyne oči rozšírili. „Hm? Darček? To znie úžasne, Bobby. Čo je to?“

Z jej tváre bolo zrejmé, že jej neurohormonálna rovnováha sa zase narúša. Bobby už radšej nič

nehovoril. Amy zmizla.

O polhodinu neskôr začul loďku.

Kroky na palube. Jej kroky.

„Ahoj, Bobby!“ Vlasy už mala normálne. Neurohormóny stále vratké.

Malé šklbnutie v jeho pravej ruke.

„Och, môj Bože! Ako si to urobil?“ Slzy v očiach, kľakla si k jeho boku. „Ako si to urobil, Bobby?“

Bobby nevedel, čo povedať. Aha! Vo svojej hyper-ovládacej jednotke opäť pocítil maruderovu prítomnosť. Prehovoril bez slov, „Radšej jej o mne nehovor. Uľahčí ti to život.“

„Čo sa stalo, Bobby?“ naliehala Amy.

Bobby sa skrýval za svojimi očnými viečkami a váhal. Potom jej pohliadol do očí, „Chýbala si mi, Amy.“

„Tiež si mi chýbal!“ Rozplakala sa a rukou mu prechádzala po hrudi.

Bol to dobrý pocit. Nie hyper-dobrý. Iný.

1.5 HR, VRR, VR a RR

Počas nasledujúcich VRR dní sa Bobbymu podarilo šklbnúť pravou rukou a chodidlami. Rovnaký princíp – používal hyper-ovládaciú jednotku. Amy bola jeho pokrokom nadšená. Často sa zvykla smiať a tliekať rukami od radosti. To bol dobrý pocit. Virtuálne dobrý. Keďže sa mu páčilo vidieť ju smiať sa, rozhodol sa trénovať niekoľkokrát za deň, počas dlhých hodín samoty. Z Hrotu začal pracovať na všetkých častiach tela, prechádzal ich jednu za druhou.

Za niekoľko týždňov už dokázal šklbnúť ktoroukoľvek časťou rúk a nôh. Raz alebo dvakrát sa mu dokonca podarilo šklbnúť celým telom naraz. Ale jeho úsilie prinášalo čudné výsledky. Vnemy v jeho Hrote boli čoraz intenzívnejšie a intenzívnejšie. Občas to vyvolalo čudné pulzujúce pocity v celom jeho tele, najmä v hrudníku. A zakaždým, keď sa hyper-napätie v ovládacej jednotke zvýšilo, dokázal cítiť maruderovu prítomnosť.

Raz sa sťažoval, „Prečo ma stále marudujete?“

„Ja ťa nemarudujem!“ smial sa muž. „Ty maruduješ *mňa!*“

„Hm?“ Bobbymu sa to nepozdávalo. „Vy nepatríte do tejto VRR siete, či?“

„Nie.“

„Tak potom *predsa len* marudujete! Pod akú sieť patríte?“

„Prichádzajúci Svet. Super-realita.“

Bobby sa zamyslel. „Poznám Hyper Realitu, Virtuálnu Reálnu Realitu a Reálnu Realitu. Počul som tiež o Virtuálnej Realite vo voľnom štýle, ale Super Realita... je to niečo nové?“

„Večne nové, Bobby. Predstav si Reálnu Realitu so všetkými výhodami Hyper Reality, ale žiadnymi mínusmi – žiadni inšpektori OS, žiadne nariadenia.“

To bolo len ťažko predstaviteľné. Reálna Realita znamenala byť škaredý a bezmocný, napchatý do transportnej rakvy. Hyper-Virtuanet bola tá najkrajšia realita, aká bola kedy vynájdená.

„Chcel by si prísť na návštevu do môjho sveta, Bobby?“

„Po tom, čo sa mi stalo naposledy? Ani náhodou, človeče!“ rozkričal sa Bobby. „Chcem len, aby ste ma nechali na pokoji! Chcem byť sám! Je to jasné?“

Nakoniec to zafungovalo. Maruderova prítomnosť z jeho Hrotu sa vytratila.

Neskôr prišla Amy, ale vyzerala, že ju niečo zamestnáva. S cvičeniami začali ako normálne – pokúšali sa šklbať jeho telom, akoby bol šialený cyborg, ktorého posadol magard. Ale po pätnástich minútach Amy naznačila koniec cvičenia tým, že mu položila ruku na hrud'. „Bobby, čoskoro začneme mať problémy. Týmto tempom, akým postupuješ, budeš už čoskoro naozaj vedieť pohybovať rukami a nohami.“

„A čo? Nechceme dosiahnuť práve to?“

„Problém je, že tvoje telo je v transportnej rakve. Budeš narážať do stien a pokazíš rúrky.“

„No tak by sme možno mohli vytvoriť VRR, ktorá by vyzerala *presne* tak ako vnútro mojej rakvy, takže by som videl, čo robím a bol by som opatrný.“

„Počúvaj, láska,“ usmiala sa, „ak to má presne kopírovať realitu, nepotrebuješ na to VRR. Stačí ti len normálne byť vo svojom tele!“

„Mne sa celá tá záležitosť okolo Reálnej Reality nepáči. Uprednostňujem VRR,“ Bobby pevne trval na svojom.

Akonáhle mali hotovú VRR repliku jeho rakvy, ukázalo sa, že má rúrku v ústach, dve v nozdrách, jedna pripnutú na penise, ďalšiu vloženú do konečníka. Bol tu tiež veľký katéter na ľavej krčnej tepne a rôzne elektródy a všelijaké vybavenie, ktoré mu ponechávali len málo miesta na to, aby robil čokoľvek iné ako len šklbal svojimi rukami a nohami.

Amyna neurohormonálna rovnováha bola veľmi narušená.

Bobby sa pohotovo VRR prepol naspäť do záhrady, kde prevádzali ranné cvičenie. „Keď dorazím do Filadelfií, dostanem väčšiu rakvu?“

Amy mala v očiach slzy. „Nie, nie rakvu, ale poriadnu kajutu! Už som pre teba jednu našla na

Filadelfii 17, kde normálne žijem. (Stanica 24 nie je môj domov. Som tu len na misii.) Ale tvoja loď je odrezaná kvôli blokáde, na pol ceste medzi obežnou dráhou Merkúra a Venuše. Rozumieš, čo je to slnečná sústava?“

„Samozrejme!“ Bobby ju hyper-navštívil už veľakrát.

„Tridsať miliónov kilometrov vo vnútri obežnej dráhy Venuše vytvorila Rexova armáda blokádu, aby odizolovala Filadelfie. Žiadna loď tade nemôže prejsť – obzvlášť pomalé nákladné lode, ako je tá, kde je uložené tvoje telo,“ povedala, akoby to bolo niečo hrozné.

„No, tak potom budem musieť byť trpezlivý,“ povedal sebavedome, aby ešte viac nenarušil stav jej neurohormonálnej rovnováhy.

„Musím ti povedať, že posledné správy nie sú dobré. Rex vyslal na posilnenie blokády ďalších tisíc štyristo lodí. Je len otázkou času, kedy bude prerušená *všetka* komunikácia. Okrem toho, už nebudem môcť dlhšie zostať na Stanici 24. Musím sa vrátiť na Filadelfiu 17 – čo je omnoho ďalej od blokády.“

Bobby sa usiloval zostať pokojný, „Chceš povedať, že tvoje 'miesto' a moje 'miesto' nie sú na rovnakej strane blokády?“

„Presne tak. Filadelfské stanice sa nachádzajú blízko obežnej dráhy Merkúra.“

Bobby nechápal. „Ale ako dokážu zablokovať VRR? VRR ma dokáže zobrať kamkoľvek, bez ohľadu na to, čo títo ľudia porábajú so svojou Reálnou Realitou.“

„Tvoja VRR ťa môže zobrať kamkoľvek, bez ohľadu na blokádu, a moja VRR ma tiež môže zobrať kam chcem. Ale aby sa naše VRR mohli stretnúť, musí existovať spojenie medzi mojím reálnym miestom a твоjím reálnym miestom.“

„Takže,“ teraz už pochopil, „všetky problémy pramenia z toho, že sme reálni ľudia.“

Usmiala sa s neveriteľnou nehou, hladiac ho po hrudi.

Bol to dobrý pocit. Viac ako dobrý.

Viac ako hyper-dobrý?

Po krátkom váhaní došiel k záveru, „Amy, v tebe je niečo, čo som v Hyper-Virtuanete necítil pri nikom inom.“

O pätnásť sekúnd to vyvolalo slzy na jej tvári.

1.6 Srdce?

Bobby sa rozhodol, že chce držať Amy za ruku predtým, ako bude VRR-ukončená alebo ako sa to nazývalo pri reálnych ľuďoch. Ale napriek všetkému pokroku, ktorý dosiahol za posledné týždne, stále nedokázal primäť svoje ruky vyprodukovať nič iné ako chabé zášklby.

„Musím zvýšiť napätie v hyper-ovládacej jednotke,“ hovoril si, zhrozený z toho, aké sú jeho svalové kontrakcie slabé. Po dvoch hodinách sústredeného úsilia nastal v jeho Hrote veľký nárast energie. Výsledkom bol dych vyrážajúci pohyb – jeho palec vystrelil vpred a takmer sa dotkol jeho prsta!

Maruderova prítomnosť bola ihneď naspäť.

„Počúvaj, synak,“ povedal muž svojim bezslovným spôsobom, „nemôžem sa súčasne volať a hovoriť mi, aby som išiel preč. Musíš sa rozhodnúť!“

„Nechcem vás, chcem len napätie vo svojom Hrote!“

„Bobby, snaž sa to pochopiť! Ja som zdrojom tvojho napätia.“

Bobby zaváhal, „Chcete tým povedať, že som napojený do vašej siete Prichádzajúceho Sveta?“

„Hm... áno, myslím, že sa na to dá pozrieť aj tak.“

„Och, to mi je veľmi ľúto, pane! Stal sa poľutovaniahodný omyl, naozaj som nemal v úmysle marudovať vaše virtuálne územie! Dúfam, že nezavoláte inšpektorov Siete, lebo...“

„Bobby, si vítaný marudovať Prichádzajúci Svet, kedykoľvek budeš chcieť. Okrem toho, nie si maruder, ale vítaný hosť. A môžeš čerpať toľko energie, koľko chceš, pokiaľ ju použiješ na to, aby si nasledoval svoje srdce.“

„Čudná sieť!“ Hrot-zamračil sa Bobby. „Čo znamená nasledovať svoje srdce?“

„Keď ti záleží na Amy, nasleduješ svoje srdce. Chcel by si, aby som ti teraz ukázal, ako zvýšiť napätie vo svojom Hrote?“

Po niekoľkokosekundovom zvažovaní sa Bobby rozhodol v prospech tejto myšlienky. Javilo sa o ako správny taktický ťah, obzvlášť s ohľadom na akčnú ponuku energie zadarmo. „Dobre, človeče, poďme na to!“

„Bobby, takto sa s reálnymi ľuďmi nerozpráva.“

„Vari aj vy ste reálna osoba, ako Amy?“ Bobby bol otrasený. „Tiež máte neurohormonálnu nerovnováhu?“

„Och, Pane,“ povzdychol si muž. „Keď Amy plače, nie je to kvôli neurohormonálnej nerovnováhe. Je to kvôli tomu, že má srdce.“

„Srdce? Už chápem!“ Bobby si názov tejto novej choroby pevne vryl do pamäti. „Máte to aj vy?“

„Všetky ľudské bytosti majú srdce.“

„Nie, v Hyper-Virtuanete nie!“ Bobby si obraňoval svoju Sieť.

„No, to je možné...“ povzdychol si muž. „Teraz sa vcíť do svojho Hrotu!“ prikázal. „Áno, presne tak. Teraz sa ešte viac znehybni.“

Dost' čudné, povedať niečo také VRR-paralyzovanému.

„Tvoja myseľ sa príliš veľa hýbe,“ vysvetlil. „Takto.“

Nasledoval ten najčudnejší zážitok, akoby z Bobbyho Hrotu všetko zmizlo. Pulzoval mužovou prítomnosťou. „Teraz pohni kombro-fissorom a použi moju prítomnosť ako zdroj napätia.“

Nastal obrovský výboj energie. Bobbyho telo začalo pulzovať od Hrotu až po končeky prstov na nohách. Intenzita dosiahla šialenú úroveň. Dokonca aj rakva pulzovala!

Na krátku chvíľu sa jeho prsty a palec spojili.

Potom všetko skončilo, zanechajúc ho lapajúceho po dychu.

Muž mu dal minútu na zotavenie. „To je na dnes viac ako dost,“ vyhlásil. „Uvidíme sa neskôr, priateľu. Mám veľa práce.“ A prestal sa s ním rozprávať, hoci jeho prítomnosť zostávala v Bobbyho Hrote.

Bobby potreboval prestávku ako soľ. Jeho mozog bol taký vytrasený, že sa radšej ponoril do vzdelávacích VRR programov. Dlhý čas len tak podriemkaval, až ho prekvapila Amy, ktorá prišla omnoho skôr ako zvyčajne.

Prerušil svoj program a zmenil prostredie na záhradu plnú kvetov, tak ako to mala rada. „Dobré ráno, Amy,“ privítal ju hlasným, žoviálnym hlasom. „Ako sa dnes máš?“

„Čo je s tebou?“ zamračila sa po zvyčajnej pätnásťsekundovej prestávke.

„Použil som nesprávnu vetu?“ spýtal sa neistým hlasom. „Prepáč! Pozeral som takú VRR o tom, ako sa správať k reálnym ľuďom. Myslel som si, že som povedal to, čo som mal povedať.“

Vybuchla do smiechu, „Dobré ráno, Bobby! Mám sa *dobre*, ďakujem!“ pokračovala presne ako vo VRR. „A ty?“

„Mám sa celkom dobre, ďakujem!“ povedal správnym hlasom.

Posadila sa k nemu. „A čo ti ešte VRR povedala, že by si mal hovoriť?“

„Ale je dnes vonku pekne! A ako sa majú tvoji rodičia?“

„Och, vôbec netuším! Vieš, moja jediná príbuzná bola moja matka a tá zomrela pred dvanástimi rokmi.“

„Dobre, dobre!“

„Bobby, oceňujem tvoju snahu,“ položila mu ruku na hrud', „ale toto bude potrebovať ešte nejaký tréning. Ale mám pre teba nové správy,“ pokračovala a rozprávala mu o bitke v priestore, ktorá sa podobala na tú, ktorú Bobby prehral proti bratrancovi Sigfr!dovi, ale bola o dosť menšieho rozsahu. Iba 3000 vojnových lodí a pravdepodobne žiadne zničené planéty, len niekoľko vesmírnych staníc tu a tam. Znelo to dosť nudne. Ale záver Bobbyho úplne prekvapil, „Znamená to, že každú sekundu môže byť naše spojenie prerušené. Potom odídem zo Stanice 24 a vrátim sa na Filadelfiu 17.“

Bobby bol otrasený. „Ale Amy... ja to mám naozaj rád, keď prichádzaš do mojej VRR! Čo budem robiť, keď budeš ukončená?“

„Do siete na tvojej lodi som preniesla celú VR knižnicu. Bude ti ju prezentovať môj virtuálny klon. Poskytni ti všetky inštrukcie podľa toho, ako budeš napredovať.“

„Ale to nebudeš skutočná ty!“

Amyne oči zažiarili tou nehou, ktorá ju odlišovala od všetkých ľudí, ktorých Bobby doteraz stretol. „Takže už dokážeš oceniť rozdiel medzi reálnymi a virtuálnymi ľuďmi,“ usmiala sa. „Povedz mi, aký je to pocit?“

„Čo sa týka reálnych ľudí, to neviem povedať, ale ty máš srdce!“

„Ďakujem, Bobby,“ bola dojatá. „Myslím si, že aj ty máš srdce.“

„Ja? Nie, ja mám NEUNEOS.“

„NEUNEOS?“

„To je iná choroba. Keď nezabíjaš dosť veľa ľudí.“

„Čože? Bobby... srdce nie je choroba, je to tá najdôležitejšia vec zo všetkého! To je to, kvôli čomu sa oplatí žiť. Počul si už o Maitreyovi?“

„Nie, čo je to?“

„Niekto, kto žil na Zemi, pred nejakým časom. Rex ho zabil. Vyslovil veľa nádherných veršov o láske. Jeden z nich znel, 'Ten, kto nemá lásku, nemá zem, nemá nádej, nemá minulosť a ani budúcnosť.'“

„Je láska rovnaká ako srdce?“ Bobby bol prekvapený.

„Čo ľudia z Hyper-Virtuanetu hovoria o láske?“

„Je to, keď použiješ iných ľudí na dosiahnutie neurohormonálnej rovnováhy. Ale nerobia to srdcom, používajú iné orgány.“

„Chápem. Keď si žil v Hyper-Virtuanete, miloval si niekoho?“

„Och... zopár. Ale nikdy mi to nefungovalo, asi preto, že mám NEUNEOS. Vždy som sa nakoniec nudil, dokonca aj keď mi Omniprezentná Sieť poskytla špeciálnu asistenciu.“

„A čo srdce? Myslíš, že ľudia Hyper-Virtuanete majú srdce?“

„Nie, v mojej Sieti sú všetci veľmi vyrovnaní.“

Na dlhý čas sa odmlčali. Bobby sa akurát išiel spýtať na jej ochorenie srdca, keď sa zem záhrady začala otriasať. Abyn obraz sa rozmazal a už nedokázal cítiť jej ruku na svojej hrudi.“

„Pomoc!“ Bobby vytiahol zo svojho Hrotu masívnu dávku energie, držiac sa jej, až z toho pulzovala aj jeho ruka.

Abyn obraz opäť nadobudol ostrosť, „sa znovu stretneme, priateľ môj. V tom svete alebo v tom Prichádzajúcom!“

Takže vedela o PS! „Aj ty patíš do tej siete?“

Pod Bobbom sa otriasala zem.

Amy zmizla.

„Nie!“ kričal a celou silou ťahal energie zo svojho Hrotu.

Amy vošla do záhrady.

„Vypadni, ty piča! Teba nechcem vidieť.“

Nebola tu žiadna pätnásťsekundová pauza. „Hej, Bobby!“ Amy povedala svojím jemným hlasom, „Presne chápem, ako sa teraz musíš cítiť. Dovoľ mi...“

„Zmizni z mojej reality!“ použil svoju Hrot na to, aby ju vypol.

„Amy! Amy!“ volal zúfalo. Z Hrotu aktivoval najvyššiu úroveň núdzovej komunikácie dostupnú na sieti. Objavil sa muž, „Oblasť, ktorú voláte už nie je pripojená k tejto sieti. Prosím kontaktujte informačného operátora pre viac...“

Bobby ho zrušil. Obrátil sa na svoj Hrot a volal majstrovského marudera, „Pomoc! Prosím! Pomoc!“

„Bobby, prepáč, ale v tejto chvíli zúri bitka. Som *mimoriadne* zaneprázdnený,“ odpovedal mu muž. „Prídem ťa navštíviť hneď, ako budem môcť.“

1.7 Oklamany šelmou

Bobby strávil celý VRR deň pokusmi o núdzové hovory, ktoré bez výnimky vyvolali rovnakého operátora s rovnakým stupídnym odkazom. Aby to nestačilo, informačný operátor siete bol nedostupný kvôli systémovej chybe – to bola vec, ktorá sa v Hyper-Virtuanete *nikdy* nestala! Keď konečne VR-dosiahol operátora, ten mu povedal, že všetka komunikácia cez blokádu je pozastavená na neurčito. Nemohol by sa premarudovať na Filadelfiu 17? „Pane,“ zamračil sa operátor, „to by bolo úplne ilegálne a navyše veľmi hlúpe! Monitorovacie systémy Hyper-Virtuanetu by okamžite zaznamenali virtuálne narušenie hraníc a podnikli by odvetnú akciu proti vašej lodi, ktorá...“

Bobby ho vypol.

Ďalšou hyper-stanicou bolo zúfalstvo. Teraz, keď vedel, že Amy sa už nevráti, bolo pre neho ležanie na zemi nekonečnou biedou. Párkrát sa ukázal jej klon, ale on s ňou odmietal hovoriť. Vďaka Všemocnému Administrátorovi Siete, nemal žiaden problém ju z Hrotu zrušiť.

Ako plynuli VRR hodiny, začal cítiť pálčivú túžbu vidieť Sigfr!da. Rozhodol sa zavolať Hyper-Virtuanet.

Objavil sa informačný operátor, „Prepáčte, pane! Vaša loď nemá autorizáciu na pripojenie do siete Hyper-Virtuanetu.“

Bobby ho vypol a premýšľal. Potom ho naspäť zapol a zopakoval svoju žiadosť z Hrotu. Operátor okamžite zmenil postoj, „Samozrejme, pane! Prosím zahájte identifikačnú procedúru.“

„Bobby, prestaň!“ do jeho záhrady vošiel muž v hnedom rúchu.

Informačný operátor náhle zmizol.

„Marudovanie Omniprezentnej Siete je nebezpečný šport,“ povedal muž. „Na to nie si pripravený. Akurát by si lodi privodil veľké problémy.“

„Ale ja nemarudujem!“ protestoval Bobby. „Hyper-Virtuanet je môj domov! Nemôžem byť predsa maruderom svojej vlastnej siete!“

„Bobby, Bobby...“ povzdychol si muž a kľakol si k nemu. Položil ruku na jeho hrud’.

Veľmi jemne. A pulzovanie v rakve bolo naspäť.

„Čo si sa snažil urobiť?“ spýtal sa.

„BOH mi sprostredkuje spojenie s mojím bratrancom, s ním som sa chcel rozprávať. Volá sa Sigfr!d.“

Ešte jemnejšie. Úžasne jemne.

„Možno by sa ti v jeho spoločnosti už nepáčilo tak ako kedysi.“

„Ale on je môj najlepší priateľ. A tiež by som sa chcel rozprávať s mamou.“

Úzkosť je odplavená. Neuveriteľný mier. Taká hĺbka v mužových očiach.

„A čo keby som ti našiel ľudí so srdcom, s ktorými by si sa mohol VR-spojiť?“ ponúkol mu.

Ale Bobby tvrdohlavo trval na svojom, „Ja viem, že mama a Sigfr!d nemajú srdce, ale je to moja rodina. Chýbajú mi! Môžete mi pomôcť sa s nimi spojiť?“

Muž mlčky pokrútil hlavou.

„Ale veď pre super-marudera ako ste vy, to musí byť hračka!“

Ešte jemnejšie ako Amy. A vrúcne. Tekuté zlato.

Čo keby sme to zorganizovali tak, že VR sieť tejto nákladnej lode bude hrať Sigfr!da a tvoju mamu, aby si sa s nimi mohol rozprávať?“ navrhol mu.

„Ale...“ Bobby zaváhal, „ja nechcem virtuálne klony. Chcem moju reálnu mamu!“

„Keď ľudia nemajú srdce, záleží na tom, či sú reálni alebo len klony?“

Kým Bobby nestretol Amy, nikdy veľmi nepremýšľal nad rozdielmi medzi reálnymi a virtuálnymi ľuďmi. O také veci sa v Hyper-Virtuanete nikto nestaral.

Ale s Amy to bolo iné. Ona bola taká špeciálna.

Bobbymu zrazu napadlo, či bol vôbec Sigfr!d reálny človek, ako Amy.

„Moja matka *musela* byť reálna, keďže som ju videl v tom šuflíku. Nebol to pekný pohľad, ale tak sa veci majú v reálnej realite! A Jasper je reálny, keďže sa z neho má stať šofér kamiónu. Sigfr!d musí byť *tiež* reálny. Toľko mi pomáhal s domácimi úlohami. John... to som si nie istý. Ak by ste mi dovolili porozprávať sa s nimi, možno by som to vedel zistiť.“

„Bobby, prijmeš ma teraz za svojho priateľa?“

Bobby na neho vrhol podozrievavý pohľad, „Ste nebezpečný muž!“

„Keby som ťa nebol zobral z Hyper-Virtuanetu, nikdy by si nestretol Amy. A čakajú na teba ďalší priatelia.“

„Tak to ani náhodou!“ Bobby zvýšil hlas. „Moji priatelia sú v Hyper-Virtuanete! Tam patím!“

Muž sa zhlboka nadýchol. „V poriadku, Bobby. Chceš Omniprezentnú Sieť? Tu máš Omniprezentnú Sieť!“ Používajúc svoje majstrovské schopnosti marudera, vytvoril známe spojenie. BOH bol naspäť.

„Vďaka, človeče! Ďakujem!“ Bobby bol nadšený. Možnože bol predsa len jeho priateľom. „Môžem sa dostať naspäť do môjho normálneho tela?“

Muž prikývol a zmenil Bobbyho Virtuálnu Reálnu Realitu na čistú VR. Bobby už nebol škaredá kreveta ale vysoký mladý muž s vysokým čelom a dlhými kučeravými blond vlasmi.

Ale Sigfr!d neodpovedal.
Ani jeho mama.

Ani Jasper. Ani John. Ani nikto z jeho priateľov.

„Teraz zavolaj sám seba!“

„Nemám záujem rozprávať sa s klonom seba samého!“

„Zavolaj sám seba!“ prikázal muž pokojným pevným hlasom bez najmenej známky NEUNEOS.

Bobby poslúchol. Objavil sa zdravotnícky úradník s oficiálnym hyper-emblémom Siete na čele.
„Faedrus Elmian?“ „Ten bol ukončený pred štyrmi rokmi,“ oznámil mu. „Bol to váš priateľ?“

Impulz z Hrotu primäl Bobbyho, aby odpovedal, „Áno.“

„Jeho ukončenie bolo kvôli zriedkavej dedičnej chorobe, proti ktorej je výmena orgánov bezmocná. Bolo to ľahké, radostné ukončenie. Pohrebná hyper-oslava bola usporiadaná jeho matkou. Chcete, aby som vás s ňou spojil? Mohla by vám poskytnúť ďalšie podrobnosti.“

„Áno.“

„Časové opozdenie 4 a pol minúty,“ oznámil úradník predtým, ako zmizol.

„Čo to znamená?“ opýtal sa Bobby majstra-marudera.

„Znamená to, že keby si cestoval rýchlosťou svetla, dosiahnuť Zem by ti trvalo štyri a pol minúty. Takže potom, ako prehovoriš, budeš musieť počkať deväť minút, kým dostaneš odpoveď od svojej matky,“ vysvetlil mu muž v hedom rúchu.

Bobbymu to nedochádzalo. Mlčky čakal.

O deväť minút neskôr sa objavila jeho matka, „Čo chcete?“ opýtala sa, akoby bol niekto cudzí.

Bobby zamrzol. Cez Hrot mu muž v hedom rúchu poslal ďalší impulz, ktorý ho primäl odpovedať, „Som Faedrusov priateľ. Volám sa Bobby.“

Počas deviatich minút rastúcej úzkosti Bobby pozoroval ženu. Rovnaká tvár ako jeho matka, ale úplne iný pocit z jej očí. Oveľa jemnejší. Bolo zjavné, že Bobbyho tvár nikdy nevidela. Čo nedávalo žiaden zmysel.

Ibaže...

Bobby zostal mimo; úplne odmietal zobrať do úvahy túto možnosť.

Nakoniec odpovedala, „Bobby? To meno som nikdy nepočula. Každopádne, neviete, že Faedrus bol pred štyrmi rokmi ukončený? Kto ste?“

„Toto meno si nepamätáte?“ Bobbyho svet sa rúcal.

Majster-maruder zrušil spojenie. „Teraz už chápeš?“ opýtal sa.

Bobby zavrel oči. „Chod'te preč!“

„Nie. Skutoční priatelia neodchádzajú, keď ich potrebuješ najviac.“

Bobby sa ho snažil Hrot-zrušiť. Nefungovalo to.

„Teraz ma počúvaj. Sigfr!d, Jasper ani nikto iný z tvojich priateľov neboli reálni ľudia. Potom, ako ťa moji muži uniesli, Omniprezentná Sieť ukončila ich virtuálnu prítomnosť v Hyper-Virtuanete.“

„A moja matka?“

„Naposledy si sa s ňou hyper-spojil pred deviatimi rokmi. Potom Sieť oddelila vaše reality. Vo tvojej realite bola nahradená virtuálnym klonom, rovnako ako ty v jej. Ale dokonca ani predtým nebola žena, s ktorou si sa VR-spájaj tá, ktorú si videl vo svojej zásuvke. Možno na tom ani veľmi nezáležalo, keďže si sa nezrodil z jej lona. Narodil si sa zo skúmavky a do jej zásuvky ťa priniesli pár mesiacov potom, ako si dozrel.“

„To nemôže byť pravda!“ pokúšal sa brániť. „Prečo hovoria, že som zomrel pred štyrmi rokmi?“

„Keď si mal tri roky, Omniprezentná Sieť ťa identifikovala ako potenciálneho rebela. Postupne ťa izolovala od zvyšku komunity Hyper-Virtuanetu. V realite tvojej matky bol pred štyrmi rokmi klon Bobbyho Elmiana ukončený.“

„Ale pred deviatimi rokmi, keď ma od nej zobrali preč, nikto si nič nevšimol?“

„Nie. Nikto.“

„Ale prečo ma potom neukončili?“

„Pretože tým, že ťa držal nažive vo svojom svete, mohol Rex tvojej duši spôsobiť oveľa väčšie škody, ako keby ťa zabil.“

1.8 Neurokybernetika Archívu – prvé podprahové záblesky

Amy bola ukončená. Realita bola prevrátená naruby. Všemocný Sieťový Administrátor ho zradil. Nezostávala už žiadna nádej. Bobby sa cítil choro, ako naznačoval aj poplašný signál prichádzajúci z medipočítača jeho transportnej rakvy.

Muž v hedom rúchu ho pozval, aby navštívil Prichádzajúci Svet. Bobby súhlasil. Keď sa vrátil, už nebol chorý, ale žiaľ, z výletu si nepamätal nič, okrem toho, že mužove meno je Barkhan Zér a že jeho pod-sieť sa nazýva Archív. Často sa spolu rozprávali. Barkhan Zérove zamestnanie bolo Majster Hromu. Zdalo sa, že je ešte lepšie platené ako šofér kamiónu, súdiac podľa všetkých výhod, ktoré mu poskytovala jeho sieť. Barkhan Zér povedal, že by Bobbymu vedel nájsť prácu, ale Bobby by sa najskôr musel stať mužom srdca a podstúpiť dlhý tréning. Bobby hľadel na zamestnanie, kde

ste mali dostať plácu neskôr, tak trochu s nedôverou, ale nebol v pozícii, aby si mohol vybrať. Barkhan Zér mu povedal, aby prestal so všetkými svalovými cvičeniami, lebo sa bál, že poškodí zariadenia v rakve. Chcel od neho, aby opäť začal s normálnym virtuálnym životom, pohybujúc sa vo VR, zbavený pút k svojmu telu v Reálnej Realite. Lojálny k Amy, Bobby tvrdohlavo odmietal. Barkhan Zér ho donútil pozrieť si prvú zo série VR, ktoré mu Amy zanechala, v ktorých mu povedala presne to isté.

Potom, ako videl Aryn klon, Bobby opäť ochorel. Bol to ťažký prípad, ako ukazovalo blikajúce červené svetlo, ktoré vysielal medipočítač. Barkhan Zér ho liečil zlatým svetlom, virtuálnou drogou vysielanou z Archívnej siete. Fungovalo to zázračne. Okamžitý účinok na jeho neurohormonálnu rovnováhu, ale nič také ako červené guľičky Hyper-Virtuanetu. Skôr to bolo sladké ako Amyna ruka na jeho hrudi. „Špecialitka! Môžem dostať ešte viac?“ pýtal si Bobby.

Zdalo sa, že Barkhan Zérovi neprekážalo dávať mu silné dávky drogy, akoby riziko predávkovania bolo minimálne. „Keď sa *naozaj* staneš mužom srdca,“ povedal Bobbemu, „budeš schopný dávať toto svetlo všetkým, ktorých miluješ.“

Po dlhom zdržiavaní musel Bobby nakoniec opustiť svoje telo vo Virtuálnej Reálnej Realite a vstať.

Aj keď si ponechal svoj RR vzhľad, mal z toho prázdny pocit. Niečo tam chýbalo.

„Budem sa môcť vrátiť a z času na čas ležať v mojom VRR tele?“ opýtal sa, prechádzajúc sa vo VR záhrade.

„Vynikajúci nápad!“ súhlasil Barkhan Zér. Potom priviedol iného muža oblečeného v rovnakom rúchu tmavohnedej farby. „Bobby, toto je virtuálny klon môjho Archívneho priateľa, Zara. Bude jedným z tvojich tréningových inštruktorov.“

„Pochválený buď Veľký Apolón, Bobby!“ usmial sa na neho vysoký muž s dlhými tmavými blond vlasmi.

Bobby sa neobťažoval odpovedať virtuálnemu klonu.

Barkhan Zér odišiel a Zar začal vysvetľovať, „Začneme tým, že si zahráme zopár hier.“

Na rozdiel od Sigfr!da, Bobby nikdy nebol fanatik do hier. Ale teraz už nejakú dobu nič nehral, takže mu to neprekážalo.

„Prvá hra sa nazýva Čierny Tanec,“ povedal klon a začal pohybovať rukami a nohami, ako v tých nudných hrách s tematikou bojových umení, v ktorých ho Sigfr!d vždy nabil.

„Ja nemám rád hyper-karate hry.“

„E-e! Toto nie je žiadna obyčajná VR hra! Je to Archívny tréningový hyper-program. Tu je zbraňou tvoj Hrot. Pre tvoju normálnu myseľ sa pohybujem príliš rýchlo. Môžeš ma zasiahnuť len vtedy, keď budeš svoje pohyby ovládať cez Hrot. Jasné?“ A vrazil mu brutálnu šupu do nosa.

Úder bol taký prudký, že Bobbyho chodidlá sa odlepili od zeme. Dopadol na chrbát, nos na fašírku, krv rinúca sa z oboch nosných dierok. „Nie som si istý.“ Bobby vstal, rýchlo zrekonštruoval svoj zlomený nos a VR-vymazal krvavé škvrny. „Čo presne mám robiť?“

„Pokús sa zatlačiť moju ruku dole,“ povedal Zar a ukázal Bobbymi svojmu prázdnu dlaň.

Tlačiac oboma rukami, Bobby nedokázal pohnúť Zarovou rukou ani o centimeter.

„Teraz skús z Hrotu!“ inštruoval ho Zar. „Rovnaký princíp, ako keď pracuješ na svojom fyzickom tele.“

„Myslíš ten trik s kombro-fissorom?“

To bolo ľahké. Bobby viedol impulz sponad svojej hlavy. Zarova ruka okamžite povolila pod jeho tlakom.

„To nebolo zlé, Bobby!“ na Zara to urobilo dojem.

„Práve som strávil štyri týždne hrou na magarda v hyper-ovládacej jednotke!“ vysvetlil Bobby.

„To boli dobre využité týždne! Teraz ma skús udrieť,“ Zar rozpažil ruky, odhaliac svoj solar plexus.

Bobbyho prvý Hrot-úder bol úspech. Zara zhodil na zem.

„Učíš sa rýchlo, Bobby!“ pochválil ho Zar. „Teraz sa musíš naučiť pohyby tanca. Opakuj po mne!“ Začal mávať svojimi rukami. Bobby kopíroval jeho gestá, občas pomalé a plynulé, inokedy zúrivo rýchle. Vymenili si pár desiatok úderov, výsledkom čoho bolo päť zlomených nosov, dve zlomené nohy a tri ruky, jedna prasknutá lebka (zlomené rebrá sa nepočítali) a veľa krvi, všetko rovnomerne rozdelené.

„Nuda,“ zahlásil Bobby po chvíli. „Nestačilo už?“

Klon si žmolil bradu. „Chcel by si, aby som zvýšil obtiažnosť? Možno potrebuješ väčšiu výzvu.“

„Nie, ďakujem.“

„Tak skúsme nejakú inú hru.“

„Nie, ďakujem,“ Bobby bol odhodlaný zostať zdvorilý, keďže Zar bol klon priateľa jeho priateľa. „Čo keby si prišiel neskôr?“

Zar naňho netlačil. Keď odišiel, Bobby si išiel ľahnúť naspäť do svojho tela vo Virtuálnej Reálnej Realite a čakal, ako keď zvykol čakať na Amynu návštevu.

Vedel, že nepríde, ale nevedel, čo iné by mohol robiť.

Po tomto prichádzal Zar niekoľkokrát za deň. Vyskúšali niekoľko hier, ktoré Bobby mohol vyhrať iba tak, že operoval zo svojho Hrotu: viac Čierneho Tanca, Zastav Mor (more virtuálnych švábov, ktoré museli byť uväznené, aby sa podarilo zachrániť svet), Nefilimská Špina (strategická hra, kde tím klonov v hnedých rúchach, Zarových priateľov, bojoval proti kanibalským obrom), Temný Futbal (rovnaké dva tímy bláznivo naháňali okrúhlu loptu, ale načo? Bobby to nepochopil). Zar bol priateľský a trpezlivý, ako Amy, ale vždy od Bobbyho chcel, aby sa v tých hrách zo všetkých síl snažil zvíťaziť.

„Čo z toho, ak vyhrám? Zmyslom hry je hrať sa, nie vyhrať,“ snažil sa mu vysvetliť Bobby. „Ľudia, ktorí sú posadnutí vyhrávaním, nakoniec skončia s neuroendokrinnou nerovnováhou.“

„Necítiš radosť, keď vidíš, že sa zlepšuješ?“

„Hej. Tak trochu.“

„Moje hry sú nudné, čo?“ Zar sa usmial a zahľad sa dole na svoju ľavú päsť.

„Ale nie, sú v pohode,“ Bobby sa pevne rozhodol, že bude priateľský.

„Bobby,“ Zar položil ruku na jeho plece, „to, čo teraz potrebuješ, nie je tréning supermysle. Poviem ti, čo potrebuješ: reálnych ľudí, ktorí dajú tvojmu životu zmysel.“ Išli sa prejsť po záhrade, ktorá bola plná Aryných obľúbených kvetov. Nazývali sa biele ruže, ako sa Bobby dozvedel od prezentátora VRR encyklopédie, ktorú mu Amy zanechala. Zar pokračoval, „Problém je, že ťa nemáme s kým VR-spojiť. Medzi tebou a filadelfskými stanicami je blokáda. Ruší všetku komunikáciu. Máme priateľov na Vonkajších Planetách, ale opozdenie by bolo viac ako hodinové.“

„Nemohol by som sa rozprávať s niekým zo Zeme?“

„To nie! Zem je doménou VR šalátov Hyper-Virtuanetu!“

„Čo je to VR šalát?“

„Niekto, koho život sa odohráva výlučne vo Virtuálnej Realite, nikdy v Reálnej Realite.“

„Ako ja!“

Zar si zahryzol do pery, hľadiac do Bobbyho očí.

Bolo to hlboké. Zvláštne hlboké.

Bobby sa zamračil, „Ale ja som si myslel, že len reálni ľudia majú srdce!“

„Ďakujem,“ usmial sa Zarov klon, udržiavajúc očný kontakt. „Bobby, pošlem ti *reálneho* človeka – nie virtuálneho klona. Ona ti vysvetlí zopár vecí. Ak budeš potom chcieť pokračovať vo svojom tréningu, zavolaj ma.“

„Ako sa volá?“

„Čierny Panter.“

1.9 Afelion – návrat

Bobby ležal vo svojej záhrade plnej bielych ružových kríkov a čakal. Nebol si celkom istý na čo alebo ako dlho vlastne čakal. Koho to trápilo?

„Ahoj, Bobby.“

Otvoril oči. Do jeho záhrady vošla žena.

„Vy ste Čierny Panter?“ opýtal sa jej.

Bolo tu dvojsekundové opozdenie. „Som. Chceš sa ísť prejsť?“

„Radšej by som zostal tu, ak je to v poriadku.“

Posadila sa do trávy po jeho boku. Nič nehovorila, len na neho hľadela. Intenzívne. Jej čierne oči boli ostré a hlboké, ako Barkhan Zérove.

Držiac sa rady VR programu, ktorý sledoval, Bobby sa snažil konverzovať. „Takže vy ste reálny človek?“

O dve sekundy neskôr odpovedala prikývnutím, usmiala sa, a rukou si prešla cez svoje tmavočizne tmavé vlasy.

Bola tretím reálnym človekom, ktorého Bobby stretol. Sústredene ju pozoroval. Sedela bez pohybu ako VR v pauzovom móde. Oblečená bola v čiernom jednodielnom overale z mäkkého kovu, s veľkým žltým diskom uprostred hrude a so striebřistým pásom. Na rozdiel od Amy, nemala žiaden virtuálny mejkap, ale jej pokožka aj tak žiarila. Z pokojnej sebaistoty jej tváre bolo zrejmé, že nemá NEUNEOS.

„Máte srdce?“ opýtal sa jej.

Zamračila sa, akoby uvažovala. Zvýraznilo to dve malé vertikálne línie na jej čele, v blízkosti nosa. Potom našpúlila svoje červené pery a sebavedome prikývla.

„Dobre, dobre!“ povedal a uvažoval, či je mladá alebo stará. Bolo to ťažké povedať, pretože bola normálne krásna ako ľudia Hyper-Virtuanetu, napriek skutočnosti, že toto bola VRR. „Ste stará?“

„Dvadsaťdeväť.“

Bol otrasený. Ako môže byť Reálne Reálne telo niekoho tak starého byť tak dobre zachované? „Z akej ste siete?“

„Žijem vo Filadelfiách.“

Bobbyho srdce v jeho VRR hrudi poskočilo. „Filadelfia 17?“

„Nie, Základňa 7. Zvykla som žiť na Filadelfii 6, až kým ju Rexova armáda neobsadila.“

„Takže musíte byť majstrovský maruder, keď dokážete prejsť cez blokádu!“ zvolal Bobby obdivne.
„Ako môj priateľ Barkhan Zér. On je tiež reálny človek. Poznáte ho?“

Áno, poznala Barkhan Zéra a tiež Zarov klon. Mimochodom, rozumel Bobby, prečo Zar od neho chcel, aby hral Hrot-hry?

„Ja som mal takého bratanca. Bol nezastaviteľný, hral by *čokol'vek*. A vždy chcel byť šampiónom, bol tým posadnutý. Možno preto, že nebol reálnym človekom. Prečo by reálni ľudia mali chcieť hrať hry?“

„Mm...“ plne s ním súhlasila. Potom mu položila niekoľko otázok o jeho živote v Hyper-Virtuanete, o jeho únose z Omniprezentnej Siete a jeho zážitkoch za posledné mesiace. Pozorne ho počúvala, ale veľa nehovorila. Potom zostali dlhší čas ticho. Nepoložila mu ruku na hrud'.

Z čista jasna mu povedala, „Bobby, uvedomuješ si, že keby si sa stal šampiónom v Hrot-hrách, mohol by si sa s Amy rozprávať, kedykoľvek by sa ti zachcelo?“

Bobby zostal v úžase. „Znamená to, že by som sa mohol stať majstrovským maruderom?“

„Mohol by si. Ale vyžadovalo by to veľa námahy. Musel by si študovať.“

„Ako dlho?“ opýtal sa Bobby úzkostlivo. „Jeden VRR týždeň? Dva VRR týždne?“

„E-e!“ povedala presne ako Zar. „Minimálne niekoľko rokov.“

„Rokov? Tak to by som nezvládol,“ povzdychol si Bobby sklamane.

„Ale áno, *zvládol!*“ zablysko sa jej v očiach.

„Ja som VR šalát. Mali by ste počuť, čo hovoria o ľuďoch ako som ja v Amynej encyklopédii!“ prehovoril realisticky. „A navyše mám choroby.“

„Bobby, si plameň Ducha. Môžeš urobiť *čokol'vek!*“

Bobby nikdy nepočul o Duchu, ale iskra v očiach Pantera na neho urobila dojem. Schmatla ho za pravú ruku.

„Chyť ma za ruku,“ prikázala mu.

Odkedy ho Barkhan Zér takmer zabil Hrot-pulzovaním, Bobby sa neodvážil skúsiť to ešte raz.

„Urob to!“ jej prítomnosť blýskala v jeho Hrote.

„Príliš nebezpečné!“

„Chceš byť VR šalát alebo ľudská bytosť?“ povedala.

„Komu na tom záleží, čo som?“

„Amy na to záleží!“

„Amy sa už nevráti. Bolo to ukončené.“

„No tak dobre!“ stiahla svoju ruku. „Budeme tu len tak sedieť a čakať, kým nás Rex všetkých zabije, dobre? Tebe je to jedno!“

„Ja neviem, kto je Rex.“

„Rex je šelma, sila, ktorá zmenila reálnych ľudí Zeme na VR šaláty a teraz sa pokúša urobiť to isté s Filadelfanmi. Už ti to dochádza? Amy a my všetci premenení na VR šaláty – to je to, čo chceš?“

Bobby si začala dávať fakty dohromady. „Nebol Rex jedným z hráčov vo vesmírnej vojnovnej hre v posledných týždňoch?“

„Pravdaže bol! Musíš sledovať správy, Bobby!“

„A Rex vyhral?“ bol zvedavý.

„Keby vyhral, nebola by som tu, bola by som mŕtva! Ale ani neprehral, inak by si bol už na Filadelfii 17. Toto je *reálna* hra, nie iba virtuálna. Reálni ľudia umierajú. Reálni ľudia trpia.“

Myšlienka, že vesmírna vojnová hra môže zahŕňať reálnych ľudí, bola pre Bobbyho úplne nová. Mlčky nad tým premýšľal.

„Čo robíte v tejto hre?“ spýtal sa jej.

„Trénujem pilotov.“

„Ako kapitána mojej nákladnej lode?“

„Nie, bojových pilotov. Tých, ktorí lietajú na bojových strojoch.“

„Takže musíte mať vymenené všetky orgány!“ povedal s bezhraničným obdivom, veľmi dobre si vedomý, že tí, ktorí uspeli v testoch pre bojových pilotov si mohli dať vymeniť nielen oči, uši, nohy a ruky, ale mohli mať aj samočistiaci tráviaci trakt, recyklujúce obličky, ktoré dodávali pitnú vodu, srdce super-pumpu a samozrejme veľkú rekonštrukciu mozgu.

„E-e! Vo Filadelfiách piloti nepodstupujú výmeny orgánov. Ja trénujem ľudské bytosti, nie magardov. Mimochodom, chápeš, že práve vďaka tomu, že nemáš vymenené žiadne orgány, by si sa mohol stať pilotom?“ pohliadla mu priamo do očí.

„Ja a pilot? Ale veď som zlyhal vo všetkých testoch!“

„Testy Omniprezentnej Siete? Cynický vtip! Bobby, hovorím ti, ja by som v tých testoch tiež zlyhala! Uvedomuješ si, prečo ťa Omniprezentná Sieť izolovala? Pretože si silný, Bobby – mimoriadne silný! Si rebel, duša, ktorú Rex nedokázal skrotiť. Nevedel si nič, šelma ukradla tvoje svetlo a predsa si nepodľahol Všeobecnej mágii Hyper-Virtuanetu. Vo Filadelfiách nám ľudia ako ty dávajú nádej. Robíte nás hrdých na to, že sme ľudské bytosti.“

Užasnutý, Bobby neveriaco hľadel na Pantera a rozmýšľal, či je toto naozaj VRR.

Po chvíli sa náhle postavila. „Musím ísť, Bobby.“

Kým stihol odpovedať, bola už preč.

Bobby strávil dlhý čas premýšľaním. Potom zavolał Zara a opýtal sa ho, „Ako dlho trvá stať sa šampiónom v Čiernom Tanci?“

„Prečo sa ma to pýtaš?“ Zar si žmolil svoju bradu.

„Ale, len tak zo zvedavosti.“

„Rozumiem. No, veľmi to závisí od motivácie ľudí, čo znamená, či im na tom *naozaj* záleží alebo nie. Srdce dosť pomáha.“

Bobbymu, ktorému sa rozdiel medzi srdcom a NEUNEOS zdal stále nejasný, to prišlo ako ohromný paradox. „Môžeš mi ukázať ako vyzerá tréning experta v Čiernom Tanci?“

„Nie. Celé toto je strata času: tebe na tom v skutočnosti nezáleží. To, čo teraz potrebuješ, nie sú Hrot-hry, ale porozumenie. Chceš, aby som ti niečo ukázal?“

Spolu si sadli do VR programu, ktorý Zar priniesol. Bolo to o 'reálnej histórii' – fascinujúci koncept, na ktorý Bobby nikdy nepomyslel. V Hyper-Virtuanete bola história čistou vecou osobnej preferencie. Program ukazoval VR záznamy reálnych ľudí, ktorí vytvoril prvý globálny VR komunikačný systém: Virtuanet. Všetci nadšene rozprávali o úžasných výhodách, ktoré VN priniesol do ich života: mohli sa VR-spojiť s kýmkoľvek v slnečnej sústave, liečiť chorých ľudí na diaľku, vzdelávať svoje deti, chodiť do práce, zabávať sa (boli to jednoduchí ľudia, ktorí, zdalo sa, nepotrebovali veľa na to, aby sa bavili). Diskutovali o tom, že virtuálne športy boli mimoriadne bezpečné, rovnako ako virtuálny sex. Organizovali masové brnkacie koncerty (veľmi jemná hudba, Bobbymu sa to páčilo), 'cirkevné zhromaždenia' (niečo medzi brnkacím koncertom a hyper-futbalom, ale oveľa umiernenjšie), virtuálne demonštrácie (toto Bobby nepochopil) a masové orgie (dalo sa vidieť, že ešte len začínali). Ukazovali kriminálnikov, ktorí vysvetľovali, o koľko lepšie sa teraz cítia, keď môžu zabiť toľko ľudí, koľko len chcú; virtuálnych umelcov, ktorých kreativita už nebola obmedzovaná fyzickými hranicami; a desiatky iných nadšencov Hyper-Virtuanetu.

„To boli zlaté časy,“ poznamenal Zar, „keď Rex ešte neprebral kontrolu nad Virtuanetom. Teraz si pozri toto.“ Scény ukazovali lídrov spoločnosti, ako diskutujú ako podstate reality. Nové vedecké objavy ich priviedli k záveru, že Reálna Realita je len konštrukcia, ktorá sa vo svojej podstate nijako zásadne neodlišuje od Virtuálnej Reality. „Takže čo je skutočne reálne?“ kládli si otázku, s ktorou sa Bobby dokázal plne stotožniť. V iných scénach zdravotnícki úradníci rozprávali o tom, aké traumatické sú zážitky v Reálnej Realite, ako vyúsťujú do dlhotrvajúcich mentálnych ochorení. Štatistiky ukázali, že deti vychovávané vo VR sa stali oveľa lepšími občanmi. „Stojíme pri úsvite Všeobecnej VR!“ volali víťazoslávne a tešili sa na to, že stravia celý svoj život vo VR, mimo obmedzení fyzického sveta.

Medzitým zúrili vojny. Boli tu vesmírne bitky a miliardy ľudí na Zemi zahynuli. Planéta bola skoro taká zničená ako pri Sigfr!dovom víťazstve nad Bobbym. Nasledovali ďalšie vojny, ktoré ešte viac vyčerpali ľudskú rasu a vybrali si krutú daň na celej slnečnej sústave. Nakoniec sa k moci dostala silná koalícia, ktorá bola odhodlaná zabezpečiť, že Zem už neuvidí žiadne ďalšie vojny. Ich riešenie: Všeobecná VR, kombinovaná s gigantickou sieťou počítačov navrhnutých s cieľom

nastoliť rovnováhu v mysliach ľudských bytostí. Používaním virtuálnej reality na *všetky* účely a obmedzením fyzických aktivít na veľmi striktné minimum bola koalícia schopná zastaviť takmer smrteľný úpadok zemskeho ekosystému. Vďaka Omniprezentnej Sieti počítačov bolo možné monitorovať VR každej jednej ľudskej bytosti a nasmerovať ich na virtuálne programy, ktoré navodzovali rovnováhu v ich emóciách a upokojovali ich mysle. Virtuálnu Realitu nahradili Hyper Realitou: dôvtipne kontrolovanou, liečivou formou virtuality, ktorá stimulovala ľudský nervový systém podľa presne vypočítaných psycho-matematických zákonov. To bol začiatok Hyper-Virtuanetu – globálnej siete, v ktorej HR nahradila VR. Vedci rozprávali o Hyper Realite ako o všeličom. Nahradila konvenčné liečivá pri liečbe mnohých chorôb, tiež rekreačné používanie drog. Vydláždila cestu pre matematický prístup ku psychológii. Urobila ľudí inteligentnejších a sociálne zodpovedných.

Hyper Realita uspela tam, kde Virtuanet a Virtuálna Realita zlyhali: nakoniec boli deštruktívne tendencie, vlastné ľudskej mysli, skrotené a vojny ustali. Začala sa nová éra. Ľudstvo konečne našlo mier a žilo v radostnom očakávaní jasnej budúcnosti pod múdrom vedením Apercepčnej² Facilitačno³-Excitačnej Latentne Impulznej Omniprezentnej Neurónovej Siete (AFELION-S).

1.10 Príprava

Bobby sa nenudil. „Ako sa mohlo stať, že tie najlepšie úmysly nakoniec zmenili miliardy ľudí na VR šaláty?“ bol z toho zmätený.

„Rex je šikovný,“ Zar zvieral a uvoľňoval svoju ľavú päť. „Hyper-Virtuanet bol výsledkom plánu pripravovaného počas tisícov rokov.“

„Ale kto presne je Rex?“

„Obrovská inteligencia, ktorá hrá hru proti ľudstvu ako takému,“ Zar prispôbil odkaz Bobbyho kultúrnemu pozadiu.

„Hra v Reálnej Realite?“

„Hra na niekoľkých úrovniach reality, od super-reality Prichádzajúceho Sveta až po virtuálnu nerealitu Hyper-Virtuanetu – priepastné dno Rexovej Hyper Reality.“

„Nechápem rozdiel medzi Hyper Realitou a Virtuálnou Realitou,“ zamýšľal sa Bobby.

„Koľkokrát si za posledné týždne navštívil Prichádzajúci Svet?“ spýtal sa ho Zar.

„Hm... Barkhan Zér ma tam prepol šesťkrát.“

„A z tých šiestich ciest si nepamätáš *nič*, však?“

„Ani jednu virtuálnu vec!“ Bolo to úplne bizarné. Zakaždým, keď sa vrátil z PS siete, Bobby bol prázdny. Cítil sa byť nabitý energiou, ale nedokázal si vybaviť ani tú najmatnejšiu spomienku na to,

2 Apercepčia – osvojovanie si predstáv, vnímanie sprevádzané a ovplyvňované vedomím; závislosť vnímania vonkajšieho sveta od predchádzajúcej skúsenosti, stavu, záujmu a pod.

3 Facilitácia – podpora určitých psychologických procesov

ako to tam vyzeralo.

„To je to, čo robí Rexova Hyper Realita ľuďom – odpája ich od duchovných svetov.“ S ľavým predlaktím v horizontálnej polohe, Zar hľadel dole na svoju päť a pomaly ju zvieral a uvoľňoval. „V Hyper-Virtuanete,“ vysvetľoval, „sú VR signály posielané do tvojho mozgu kódované určitým spôsobom, ktorý pretvára fungovanie tvojho nervového systému. Robí ho slepým ku všetkému, čo existuje za hranicami fyzického sveta. To je ústredným účelom predstavenia zvaného Hyper-Virtuanet: odpojenie!“

Bobbymu sa vôbec nepáčila predstava, že bol formovaný nesprávnym spôsobom – ďalšia choroba na zozname! „A... toto odpojenie je neliečiteľné, však?“

„Pravdaže je liečiteľné!“ Zarove oči sa zablykli ako Panterove. „Bobby, povedal som ti, že ja nie som žiaden obyčajný VR program, ale špeciálna realita navrhnutá Archívnymi ľuďmi – Hyper Realita, ktorá má bojovať s tvojim odpojením.“

Bobby sa na Zaru podozrievavo zahľadel. „Takže si hyper reálny?“

„Rovnako ako zbraň, HR môže byť použitá na dobro aj na zlo.“

„Existuje niečo, čo by mi ukázalo, v akej realite si vysielaný?“

„Nie, tieto veci nemôžeš vidieť.“ Zar luskol prstami, „Teraz ti prichádzam v normálnej VR.“

Bobby nepostrehol žiaden rozdiel.

Zar opäť luskol prstami, „Teraz naspäť do Hyper Reality. Vyzerám rovnako, ale signál, ktorý dosiahne tvoj mozog, je úplne odlišný. Má to mocný účinok. Keby si so mnou hral dosť hier, nakoniec by si mohol vidieť Prichádzajúci Svet svojimi vlastnými virtuálnymi očami.“

„Ale ja ešte chcem hrať tie hry!“ pripomenul Bobby Zarovi.

„Nie, nie si pripravený,“ pokrútil Zar hlavou, hľadiac dole na svoju päť.

„Ale som!“ Bobby ho hrot-udrel do žalúdka, vďaka čomu sa zvalil do kríkov bielych ruží.

Zar vstal a po celom hne dom rúchu mal biele lupene. „Nie!“

Bobby ho udrel druhýkrát. Tentokrát to nič neurobilo.

„Trochu ťažšie, keď to nie je v začiatničnom móde, však?“ usmial sa Zar.

„Počúvaj, človeče,“ Bobby bol podráždený, „čo mám urobiť, aby som bol pripravený?“

„Pochopiť, že hry sú viac ako len hry.“

„Hej?“ zamračil sa Bobby.

„A porozumieť, aké je tvoje miesto v hre,“ dodal Zar.

„Môžeš mi to povedať?“ Bobbyho oči požadovali priamu odpoveď.

„Nie, nikto ti nemôže povedať zmysel tvojej hry, Bobby. Je to *tvoja* hra, nikto ju nemôže hrať za teba. Všetko, čo ti môžem povedať, je toto: kým nenájdeš zmysel, hra nebude mať žiaden význam. Nudááááá.“

Potom, ako nechal mladého muža chvíľu popremýšľať, Zar mu zamával, „Maj sa, Bobby! Uvidíme sa inokedy,“ a otočil sa a kráčal preč.

„Počkaj!“

Zar nezastavil, tak za ním Bobby musel utekať cez virtuálnu krajinu – polia bielych ruží, ktoré sa rozliehali, kam až človek dovidel. „Môžeš mi pomôcť, aby som sa stal pripraveným?“

„Si si istý, že je to to, čo naozaj chceš?“ Zar ďalej udržiaval svoje rýchle tempo.

„Ale prestaň už stále hovoriť také veci!“ sťažoval sa Bobby. „Je to virtuálne otravné.“

„Rozumiem. Tak potom by som mohol navrhnúť dvojročný program predbežnej Hrot-zábavy a úvodnej HR. K tomu pridaj pár stoviek sedení motivačného poradenstva a to by malo stačiť.“

„Nemal by si niečo rýchlejšie?“

„Samozrejme, že mal,“ Zar hľadel priamo pred seba.

„Čo by bolo najrýchlejšie?“

Zar prudko zastal a obrátil sa. „Ohó! *Teraz* hovoríš ako rytier!“ Zabodol svoj plamenný pohľad hlboko do Bobbyho očí.

„Čo je to rytier?“ opýtal sa Bobby.

„Nie si pripravený sa to dozvedieť,“ uškrnul sa Zar.

Znechutený, Bobby hľadel vysoko do virtuálneho neba, zatínal zuby a syčiac sa zhlboka nadýchol.

„Poviem ti to,“ oznámil Zar. „Poviem ti najrýchlejší spôsob, ako nájsť zmysel svojej hry. Najrýchlejšia cesta by bola...“ ešte zintenzívnil svoj pohľad, „nechať ťa na vlastnej koži prežiť, čo by sa mohlo stať ľudom Hyper-Virtuanetu, ak by Rex vyhral túto hru.“

„A čo by to bolo?“

„Všetky VR počítače vypnuté.“

Bobbymu sa to zdalo nepredstaviteľné. „Ale čo by potom zostalo?“

„Presne to, nič! VR šaláty si necítia svoje telá a nedokážu vidieť a počuť svoje fyzické okolie, pokiaľ ich zmysly nie sú umelo stimulované. Zober preč Virtuálnu Realitu a nezostane *nič!*“

„Najsamväčšia nuda na svete?“ Bobby si to skúšal predstaviť.

„Nie, Bobby, nie iba nuda. Temno. Hrôza. Pohltenie priepast'ou.“

Bobbymu to istým spôsobom prišlo vzrušujúce – konečne hyper-výlet o niečom. Ale v Zarových očiach bola nebezpečná žiara. Prinútilo ho to zaváhať. Nedokázal povedať prečo.

„V poriadku, poďme na to,“ rozhodol sa nakoniec. „Vypni môj VR počítač. Som zvedavý.“

„Bobby, ty jednoducho nemáš potuchy, o čom hovoríš,“ povedal Zar tónom, ktorý sa mu nepáčil. „Kým vôbec pomyslíš na to, aby si sa vypol, chcem, aby si túto záležitosť prebral s Panterom.“

Bobby nebol nadšený. „Motivačné bláboly?“

„Áno, ale s Panterom to nie je to isté.“

S tým Bobby tak nejak dokázal súhlasiť.

1.11 Zmarudovaný a zdrogovaný

Keď vošla do jeho záhrady, Bobby ležal vo svojom VRR tele. Aby sa pripravil na návštevu, znovu si pozrel VR prezentáciu na tému ľudské vzťahy.

„Dobry večer, slečna Čierny Panter!“ privítal ju správnym hlasom. „Ale je to pani?“

Tentokrát bolo opozdenie bližšie k trom sekundám ako k dvom. „Je to *pani*,“ odpovedala. „Ale stačí len Panter.“ Posadila sa k nemu do trávy.

„A ako sa dnes *máte*?“ pokračoval Bobby, pričom si dal špeciálne záležať na intonácii.

O tri sekundy neskôr, „Som v pohode,“ povedala stručne. Namiesto toho, aby pokračovala v konverzácii ako v programe, len na neho hľadela. Bobby nikdy nevidel niekoho s takým elektrizujúcim pohľadom. Ale komplimenty ohľadom jej vzhľadu sa nemali používať tak skoro v rámci rozhovoru, takže pokračoval, „Ale je dnes *krásne* počasie!“

Zľahka sa zamračila, akoby niečo nebolo v poriadku.

Bobby pochopil, že to prestrelil, tak radšej nechal konverzovanie tak. Miesto toho sa opýtal, „Čo je to rytier?“

Prekvapená, hlasno zapískala. „Zar ti povedal o rytieroch? Musí mať o tebe vysokú mienku.“

Podľa Bobbyho lekárskejších a školských správ z Hyper-Virtuanetu, predtým nemal *nikto nikdy* o ňom vysokú mienku. Táto novinka ho primäla rozhodnúť sa, že má Zara naozaj rád (bol to bod, o ktorom sám so sebou v poslednej dobe dosť polemizoval). Ale z toho sa stále nedozvedel, čo je to rytier. Počas posledných rozhovorov so Zarom sa mu z neho podarilo vytiahnuť len toľko, že rytier je 'prebudený človek', nie 'spáč' – úplne nejasné koncepty. Chcel, aby mu Panter vysvetlila tieto termíny, ale nedalo mu neodbočiť, „Aj vy máte o mne vysokú mienku?“

Panter mala zaujímavý spôsob, akým nadvihla pravý kútik pier tak, že zjemnili jej výzor a zohriali virtuálny priestor, nie nepodobne droge zlatého svetla z PS siete. „Ešte som sa úplne nerozhodla,“ povedala pobavene.

„Keď sa, tak mi dajte vedieť. A ďalej... ste 'spáč' alebo 'prebudený človek'?“

Pravý kútik pier sa ešte o kúsok viac nadvihol. Bobby si všimol, že ju to urobilo obzvlášť krásnou. „Čo si myslíš ty?“ spýtala sa.

„Nemám šajnu. Záleží vám na niekom?“

„Samozrejme!“ povedala odhodlane. „Prečo?“

„Znamená to, že nie ste úplný spáč. Zar povedal, že nie som úplný spáč, lebo mi záleží na Amy,“ osvetlil Bobby svoju logiku.

„Takže *predsa* rozumieš,“ povedala mu. „Prebudený človek je ten, ktorému na druhých záleží. Čím viac ti na nich záleží, tým viac prebudeným sa stávaš.“

To bolo jednoduché. Ale aký to malo zmysel? „Komu záleží na tom, či mi na niekom záleží?“ pýtal sa Bobby.

„Chceš povedať, že ti je jedno, či Amy na tebe záleží?“ dodala svojmu poloúsmevu nádych irónie. Keďže váhal, dodala, „Stavím sa, že jej záleží na tom, či ti na nej záleží.“

Z nejakého dôvodu sa to Bobbymu pozdávalo. „Je to všetko o neurohormonálnej rovnováhe,“ začalo mu to dochádzať (alebo si to aspoň myslel). „Čím viac srdca máš, tým si menej vyrovnaný a viac prebudený, je to tak?“

Rozosmialo ju to. „Nie, vôbec nie! Bobby, Bobby... máme pred sebou ešte veľa práce.“

Jej vrúcnosť spôsobila, že sa cítil zvláštne. Cítil akoby trepot krídiel vo svojom vnútri.

„Uvedomuješ si, že keby si bol plne prebudený, mohol by si Amy ohromne pomôcť?“ povedala.

„Amy potrebuje pomoc?“ opýtal sa s úzkostným pocitom.

„Nie viac ako ktokoľvek iný. Každý potrebuje pomoc!“

Nie úplne jasné, ale ak Amy potrebuje pomoc, potom Bobby *musí* niečo urobiť. „Takže, aby som bol plne prebudený, čo by som potreboval urobiť? Viac sa starať o ľudí?“

„Medzi inými vecami.“

„A o koho?“

„To je ľahké. Pre začiatok sú vo Filadelfiách desiatky miliónov ľudí ako Amy.“

Bobby si až príliš dobre uvedomoval, aké tresky-plesky vnieslo do jeho života to, že mu záležalo na Amy. Predstava, že sa taký neurohormonálny rozvrat vynásobí desiatkami miliónov vyzerala priam

smrtonosne. „Prebudenie musí byť naozaj bolestivé!“

„Občas aj je. Ale kto by chcel žiť bez srdca?“

Ani to nebolo úplne jasné. Nech už je to akokoľvek, prečo by niekomu malo záležať na ľuďoch, ktorých ani nepozná? Bobby bol už unavený z toho, že ničomu nerozumie. Malomyselný, nechal konverzáciu plávať. Hľadel hore na virtuálne oblaky a sledoval, ako pomaly plávajú oblohou. Cítil sa byť prázdny. Stratený. Oddelený od svojej rodiny, ktorá vlastne nikdy jeho rodinou nebola.

Biedny magard uviaznutý v transportnej rakve.

Jediná osoba, ktorá kedy o ňom mala vysokú mienku, je virtuálny klon.

„Hej, Bobby, čo sa s tebou deje?“ Panter položila svoju ruku na jeho plece.

„Prepáčte,“ zadržal slzy, až príliš dobre si vedomý toho, že dosiahol hlboko pod zákonný limit OS mínus 2,5 na stupnici depresie a pripravil sa na kúru červenými guľičkami.

Nič také. Namiesto toho Čierny Panter privolala virtuálnu drogu neuveriteľnej nehy. „Plakať je v poriadku,“ povedala.

„Nie, nie je. Keď som naposledy plakal, mal som týždeň na krku inšpektorov.“

Zahryzla si do pery. So slzami v očiach ho hladila po čele.

Bobbymu sa to páčilo. Veľmi. Uvoľnil sa. Droga spôsobila, že virtuálny priestor sa zmenil na žiarivo biely. „Ako sa volá táto injekcia?“ pýtal sa, ešte stále smutný, ale už začínal plávať v endorfínoch.

„To nie je droga. Svetlo z vysokých svetov, kde sú ľudia plne prebudení,“ už nerozprávala ako panter, ale s nehou, ktorá všetko roztápala, hlavne Bobbyho.

„Filadelfie?“

„Nie, Trojuholník. Svet bohov.“

Ďalšia sieť, o ktorej Bobby nikdy nepočul.

Droga (alebo čo to bolo) mala silné halucinogénne účinky. Úplne prebralo kontrolu nad Bobbyho VR záhradou a nastolilo nad ňou inú realitu. Už žiadne nebo, žiadne kríky – nič, len svetlo. Supernabité svetlo. Úplne nepodobné prostrediu v AFELION-S.

„Vzrušujúca vecička!“ povedal si Bobby sám pre seba. Rýchlo hýbal očami zľava doprava a sprava doľava a uvažoval, čo sa bude ďalej v programe diať. Jeho Hrot prudko reagoval, akoby nad jeho hlavou vybuchla malá P-bomba. Bolo to šialené, desaťkrát silnejšie ako elektronirvána a bez nepríjemných účinkov červených guľičiek.

„Uvedomuješ si, čo sa teraz deje?“ opýtala sa ho. Dokázal ju počuť, ale už ju nevidel.

„Smrdí to tu marudovaním,“ hádal Bobby. „Nieкто preberá kontrolu nad našou sieťou.“

„Nie maruder!“ odvetila trpezlivým hlasom. „Niekto, komu na tebe záleží.“

„Na mne?“ Bobby si začal robiť starosti, takže sa snažil privolať naspäť svoju VR záhradu, ale svetlo úplne prebralo kontrolu. Jeho Hrot bol proti nemu bezmocný. Belosť sa stávala čoraz intenzívnejšou a intenzívnejšou, až to Bobbymu pripomínalo nukleárnu explóziu. „Ale kto je to?“

„Volá sa Kartendranath. Prišiel ti dať darček.“

„Darček?“ Bobby, ktorý pochopil svoju lekciu, mal ohľadne prijímanie darčiekov od špičkových maruderoz zmiešané pocity. „Prečo?“ spýtal sa podozrievavo.

„Pretože má o tebe vysokú mienku, Bobby.“

Toto má zožrať? „Presne takéto veci ľudia hovoria, keď sa snažia naverbovať ľudí do svojej podsiete,“ poznamenal.

Urobila svoj hlas ešte mäkkším, „Bobby, buď už ticho! Len sa snaž cítiť prítomnosť.“

„Ale ja neviem, čo je to prítomnosť!“

„Bobby,“ tentokrát prehovorila svojím panterovským hlasom bez NEUNEOS, „BUĎ TICH!“

Bobby zatvoril oči a trpezlivo čakal, užívajúc si zmenený stav vytvorený drogou. Jeho Hrot narástol do rozmerov gigantického Slnka, ktoré osvetľovalo všetky smery priestoru. Farba ako Arcturus, pomyslel si najprv. Ale čím dlhšie na neho droga pôsobila, tým viac zlatým sa svetlo stávalo. A nielen kvôli tomu, že plával v endorfínoch. Bola tu príchuť hyper-serotonínu 669, vďaka čomu sa cítil byť úplne nad vecou. Alebo to bolo ako magická obličková šťava, tie úžasné syntetické hormóny vylučované adrenálnymi čipmi? Bobby si nemohol byť istý – iba OS vyvolení, ktorí podstúpili zásadnú rekonštrukciu nervového systému, mali prístup k takým lahôdkam, nie obyčajní ľudkovia ako on.

Trvalo to aspoň pätnásť minút, kým účinok drogy vyprchal, možno aj dlhšie. Keď je človek hyper-našľapaný, čas letí.

„Môžem už hovoriť?“ spýtal sa Bobby, keď si všimol, že Panterova ruka už nie je na jeho čele.

„Áno.“

Otvoril oči. Záhrada bola naspäť v normále. Panter nie. Na jej VRR obraze parazitovali ligotavé žlté-zlaté halo svetlá, rovnaký frekvenčný rozsah ako v Bobbyho Hrote.

„Ste v poriadku?“ opýtal sa jej.

Neodpovedala. Sedela nehybne ako VR pauza, jej tmavé vlasy ihrali zlatými artefaktmi, jej super-intenzívne čierne oči upreté na neho. Zo žiary jej v očiach bolo Bobbymu jasné, že je v poriadku. Vždy.

Pochopil, že nemá chuť rozprávať a tak zostal ticho, užívajúc si jej spoločnosť. A premýšľal, prečo mu Všemocný Pán Všetkých Sietí posielala iba takých nebezpečných ľudí.

Po chvíli vstala a povedala, „Musím ísť,“ a už nič viac. Bola jednoducho taký typ človeka.

„Počkajte!“ Bobby mal celú galaxiu otázok, ktoré jej chcel položiť. Začal tou najdôležitejšou, „Myslíte si, že by ste vedeli odovzdať odkaz pre Amy?“

„Nepoznám ju, ale mohla by som skúsiť vyhľadávanie,“ ponúkla mu. „Amy je rehabilitačná pracovníčka a žije na Filadelfii 17, áno?“

„Ak to pomôže, jej meno je Amy Irene Atyaire, virtuálna matica RTE-903-571-665, paluba 129C, kajuta B714-E33, Filadelfia nad Merkúrom Stanica 17.“

„Áno,“ usmiala sa, „to určite pomôže. Aký je odkaz?“

„Hm... ak povieme, že mi chýba, bude smutná. Povedzte jej, že mi *vôbec* nechýba. A možno by sme jej mohli poslať virtuálny ružový krík?“

„E-e! Reálni ľudia si neposielajú virtuálne kríky kvetov, Bobby, posielajú virtuálne *kytice*.“

„Dobre, tak pošlite kyticu. A mohli by sme jej povedať, že...“

„Prepáč, Bobby, moji priatelia na Základni 7 ma volajú. Nemôžem zostať. Ale sľubujem ti, že Zar zodpovie všetky tvoje otázky o Kartendranathovi.“

„V tom prípade,“ rezignovaný, Bobby vylúdlil na svojej tvári zdvorilý úsmev, „vám ďakujeme za vašu návštevu, pani Čierny Panter, veľmi sa nám páčila...“

Ale ona už zmizla.

„Kedykoľvek sa môžete zastaviť na šálku čaju,“ dodal mechanicky a vrátil sa k sledovaniu oblohy.

1.12 Život bez nás

Keď sa Zar vrátil, sprevádzal ho Barkhan Zér.

Bobby zanechal svoje VRR telo a vstal, aby ich pozdravil. „Dobré *ráno*, pán Barkhan Zér! A dobré ráno aj *vám*, pán Zar!“

„Dobré *ráno*, pán Bobby!“ Barkhan Zér sa s ním zvitil dlhým objatím. Robil to vždy, keď prichádzal, aj keď odchádzal. Bobby dal dlhé objatie aj Zarovi. To je to najmenšie, čo môže urobiť, pre priateľa, ktorý má o ňom vysokú mienku.

„Prišli sme sa s tebou vážne porozprávať, Bobby,“ oznámil Barkhan Zér.

„Dobre, Dobre!“ Bobby sa už nevedel dočkať, kedy bude môcť vyskúšať to, čo sa naučil z Amynej encyklopédie. „Môžem vám ponúknuť šálku čaju?“

„Veľmi *rád* by som si dal šálku čaju!“ Barkhan Zér bol nadšený.

Bobby zobral svojich priateľov k čajovému stolíku, ktorý pripravil v rohu záhrady. Bol to čierny retro-plast, hladký a lesklý, so pseudo-lakovým povrchom. Naň umiestnil niekoľko šálok a tučný zelený keramický čajník – všetko naklonované z náučného VR programu. Rýchlo VR-pridal tretie retro-plastové kreslo a pozval ich, „Prosím, posadte sa!“

Hnedú šálku naservíroval Barkhan Zérovi, „Zar, dáš si aj ty?“

„Nie, ďakujem,“ odvetil klon. „Neznášam horúce nápoje.“

Keď si Bobby zobral svoju šálku a usadil sa vo svojom kresle, Barkhan Zér nadvihol svoje husté obočie, „Tak som sa dopočul, že môj priateľ Kartendranath ťa poctil svojou návštevou.“

„Tak nejako. Takže vy sa všetci poznáte,“ odvodil si Bobby. Upokojujúce, istým spôsobom. Alebo možno aj nie. Ale návštevník, o ktorom chcel Bobby počuť najviac, nebol Kartendranath. „Keď sa ku mne namarudoval, bol som s Čiernym Panterom. Ona je úplne mimoriadna. Poznáte ju, nie?“

„Poznáme ju dobre,“ povedal Barkhan Zér.

„Dost' dobre,“ usmial sa Zar.

„Ona žije na Základni 7, je to tak?“

„Správne. Na druhej strane blokády.“

„Ona je *taká* krásna!“ pokračoval Bobby nadšene. „Ťažko uveriť, že za mnou prichádza vo VRR.“

„Ale vieš, že je vydatá, nie?“ povedal Barkhan Zér s ľahkým dôrazom.

„Hej. Tak nejako.“

„Nie, nie tak nejako!“ Barkhan Zéra to pobavilo, ale zostal pevný. „Je vydatá a bola vydatá za rovnakú osobu ešte predtým, ako si sa ty narodil. A má dieťa, zhruba v tvojom veku. A vieš za koho je vydatá, len tak medzi nami?“

Bobbyho nijako zvlášť nepálilo dozvedieť sa to, „Hm...?“

„Zarov originál.“

Ách, sračka! V tom momente sa Bobby rozhodol, že má zlý deň. „Aká zhoda okolností!“

„Tak nejako!“ usmial sa Zar. V jeho úsmevoch býval často náznak irónie.

Bobby by už bol radšej zmenil tému, ale Barkhan Zér neodbočil, „Aby som bol presný, nie je vydatá za Zarov originál, ale za reinkarnáciu Zarovho originálu. Už si sa pri svojej VR výuke dostal k minulým životom, Bobby?“

Pre Bobbyho bol koncept reinkarnácie veľmi hmlistý. „V Hyper-Virtuanete nikto neverí na minulé životy.“

„Och, tak to vieme až príliš dobre!“ Barkhan Zér položil svoju šálku na stôl a vstal. „Pod', Bobby, pod'me sa povoziť.“ V neďalekých ružových kríkoch VR vytvoril kľukatú riekku. Prešli k malému drevenému člnu, ktorý sa tiež objavil.

„Pán Zar, mohli by ste prosím veslovať?“ opýtal sa Barkhan Zér, ako nasadali.

„Ale isteže, pán Barkhan Zér,“ Zar sa posadil na jeden koniec člna.

Barkhan Zér si sadol na druhý koniec. Bobby sedel uprostred, tvárou k Barkhan Zérovi.

„Bobby,“ povedal Barkhan Zér, keď sa čln začal hýbať, „musíme urobiť nejaké rozhodnutia. Zásadné rozhodnutia. Tvoje telo v Reálnej Realite už nemôžeme oveľa dlhšie nechávať na tejto nákladnej lodi. Momentálne neexistuje žiadna možnosť, ako ťa dostať na Filadelfie; blokáda je príliš tesná. Máme tu dve miesta, kam ťa môžem poslať. Jedno je Loggia, malá pekná stanica pri Neptúne, špecializovaná na liečbu utečencov z Hyper-Virtuanetu.“

Bobby na ňu natrafil v Amynej encyklopédii. „Loggia je rehabilitačný tábor pre VR šaláty, je to tak?“ povedal, spomínajúc si na príšerné obrazy dementných trosiek, ktoré prezentátor zdvorilo nazýval 'utečencami'.

„Áno.“ Barkhan Zérov hlboký hlas rezonoval s Bobbyho hrud'ou. „To druhé miesto je TS5 – jedna z akadémií rytierov. Je tam vysoký duch, ale nie je to ľahké miesto. A musíme sa poponáhľať: za chvíľu budeš mať štrnásť rokov. TS5 neprijíma nikoho nad štrnásť.“

Bobby sa pozrel cez plece. „Povieš mi už, kto sú to tí rytieri?“ opýtal sa Zera.

„Opýtaj sa jeho,“ Zar na sekundu prestal veslovať, aby mohol ukázať prstom ponad Bobbyho hlavu na druhú stranu člna, „on je veľký šéf!“

Bobby sa obrátil na veľkého šéfa.

Nakoniec mu to Barkhan Zér prezradil, „Rytieri alebo 'rytieri Apokalypsy' sú rádom neurokybernetikov, ktorí vedú vojnu proti Rexovi.“

„Ako strategickú hru?“

„Ozajstnú vojnu, Bobby.“

„Takže hovoríme o vojenskej akadémii...“ uvažoval Bobby nahlas. „Problém je, že ja v strategických hrách nie som veľmi dobrý.“

Barkhan Zér sa mu snažil zdvihnúť sebavedomie jedným zo svojich úsmevov vrúcnych ako Slnko.

„Nie, je to pravda!“ tvrdil Bobby. „Odkedy si pamätám, nikdy som nevyhral žiadnu vojnu, okrem jednej, kde bol Sigfríd naelektronizovaný až po uši (zaspal uprostred bitky). A ak mám byť úprimný, vojny... ma nudia.“

„Prehrával si v hrách, lebo ti na nich skutočne nezáležalo, Bobby,“ povedal Zar. „To je minulosť. Teraz, keď ti záleží, je z teba nový človek.“

„Človeče, buďme realisti,“ Bobby mrkol ponad svoje plece. „Dobre, pochopil som, že Amy potrebuje byť ochránená pred Rexom. Ale naozaj si virtuálne myslíte, že VR šalát by vôbec niekedy mohol byť tou správnou osobou, ktorá by sa mala podieľať na obrane Filadelfii?“ Začal recitovať post-AFELION-S syndróm, ako ho počul v Amynej encyklopédii: „post-VR psychotický syndróm, sluchové a vizuálne halucinácie, funkčná paralýza, katatónia, degeneratívne lézie v nervovom systéme...“

Barkhan Zér ho prerušil, „Kartendranath si myslí, že by si sa mohol stať mimoriadne mocným rytierom, Bobby. A ja tiež.“ Bolo to vyslovené s takým dôrazom, že Bobby zostal omráčený – a taký dojatý, že ani nepomyslel na to, aby sa spýtal, kto je Kartendranath. Navzájom si hľadeli do očí a oscillovali medzi nimi zvláštne prúdy.

„Majster Barkhan Zér,“ vložil sa do toho Zar. „Nemyslím, že je múdre snažiť sa ovplyvniť Bobbyho rozhodnutie.“

„Máš pravdu,“ prikývol Barkhan Zér. „Na druhej strane, čo môžeme robiť? Nemal by som dobrý pocit, keby sme to s ním len tak vzdali a Čiernemu Panterovi jednoducho povedali, aby na jeho tréning zabudla.“

Bobby si bol veľmi dobre vedomý, čo na neho hrajú. Ale aj tak sa *musel* opýtať, „Čierny Panter?“

„Ak nájdeme spôsob, ako ťa dostať na Filadelfie, chce byť tvojou hlavnou inštruktorkou v rytierstve,“ povedal Zar.

„Čierny Panter netrénuje neurokybernetikov, ale pilotov,“ opravil ho Bobby. „Bojových pilotov.“

„Bobby, rytieri *sú* piloti!“ povedal Barkhan Zér s nekonečnou trpezlivosťou v hlase.

„Piloti? Och, nie!“ zúfal si Bobby. Ale doriti, prečo sa toto muselo stať práve jemu? „Človeče, uvedomujete si, čo to chce, stať sa bojovým pilotom?“

Majster Barkhan Zér si žmolil bradu, zamyslený.

„Počúvajte,“ spýtal sa ho Bobby, „je to len v Hyper-Virtuanete, kde sa všetci malí chlapi chcú stať pilotmi?“

„Nie.“

„No tak *ja* som bol jediné decko vo virtuálnom susedstve, ktoré sa *nechcelo* stať pilotom. Mojim snom bolo dostať sa do lesnej komisie, oddelenie ochrany riečnych rýb.“

Niekoľko sekúnd všetci mlčky uvažovali. Bolo počuť len jemné vlnky na vode a kvákanie kačiek v diaľke.

Stále si žmoliac bradu, Majster Barkhan Zér sa opýtal, „Čo si myslíš ty, Zar Hnedého Rúcha?“

„Tohto muža chceme!“ V jeho hlase znelo totálne odhodlanie.

„Vúf!“ Barkhan Zér si plesol rukou po čele. „Keď Zar niečo *naozaj* chce...“ varoval Bobbyho.

Vystrašený, Bobby sa na svojej doske otočil o 180 stupňov, aby Zarovi videl do tváre. „Ale prečo?“

„Len sa pozri na toto prostredie, Bobby!“ Do všetkých smerov, tak ďaleko ako človek dovidel, bolo vidieť polia pokryté bielymi ružovými kríkmi.

„Áno, tiež som sa tomu čudoval,“ poznamenal Barkhan Zér.

„Jeho priateľka Amy má rada biele ruže,“ vysvetlil Zar. „Bobby, čo by podľa teba urobil niekto normálny? Pripol si ružu na klopu obleku alebo možno virtuálnu kyticu na čajový stolík. Ale *ty* si musel VR-nadizajnovať nejakých 20 000 hektárov ružových kríkov. Si jedným z nás, Bobby.“

Jeho slová udreli na tú správnu strunu. Nie kvôli bielym ružiam. Zarovi na ňom *naozaj* záležalo, Bobby to cítil. Bolo to hlboké.

„Chceš, aby som ti povedal, prečo sa pridáš k rytierom Apokalypsy?“ povedal Zar.

Mesmerizovaný, Bobby zatajil dych, vpijajúc do seba Zarove slová.

Zar prestal veslovať a jemne položil svoju veľkú ruku experta v Čiernom Tanci na Bobbyho hrud'. „Chod' do svojho srdca a pokús sa predstaviť si život bez nás!“

To spustilo záblesk porozumenia.

Srdce, Bobby prvýkrát pocítil, nebolo to isté ako NEUNEOS.

„Ale, samozrejme,“ Barkhan Zér pripomenul Bobbymu, „nechceme nijakým spôsobom ovplyvňovať tvoje rozhodnutie.“

1.13 Skok

Dohodli sa, že ak má Bobby zažiť úplné VR odpojenie, mali by to urobiť poriadne, to znamená, bez akéhokoľvek vedomia jeho RR tela. Z toho pohľadu, vysvetľoval Barkhan Zér, mal Bobby šťastie: fakt, že je len v slabom kontakte so svojím telom v Reálnej Realite, mal za následok, že odpojiť ho od všetkých RR vnemov bolo relatívne ľahké.

„Budem si môcť cítiť môj Hrot?“ spýtal sa Bobby.

„Robme veci naplno,“ poradil Barkhan Zér svojím pokojným hlasom. „Odpojím aj tvoj Hrot.“

Týmto spôsobom sa Bobby mal presne dozvedieť, aký je to pocit pre VR šalát, keď sa odpoja všetky VR počítače.

„Počul si už o Filadelfii 6, Bobby?“ spýtal sa ho Barkhan Zér.

Vesmírna stanica, kde Panter žila pred Rexovou inváziou. „Panter mi o nej v krátkosti rozprávala,“ povedal.

„Odkedy ju pred deviatimi rokmi obsadili Rexovi vojaci, implementovali politiku postupnej

virtualizácie. Je to zákerné. V prvých rokoch si nikto nevšimol nejaké veľké zmeny, pravdaže, okrem toho, že všetky podprahové signály boli nahradené Hyper Realitou typu AFELION-S. Ľudia sú postupne nabádaní, aby mali medzi sebou stále menej fyzického kontaktu a zbavovali sa VRR v prospech VR. Pokiaľ sa nám nepodari stanicu dobyť naspäť, bude len otázkou času, kým sa celá populácia zmení na VR šaláty. Vieš, Rex to už v minulosti urobil!“

„Na iných filadelfských stanicach?“

„To nie! Pochválený buď Veľký Apolón, Filadelfia 6 je jedinou Rexovou pevnosťou vo Filadelfiách.“ Barkhan Zér projektoval holografickú mapu slnečnej sústavy. „Ale od konca minulého storočia zabrali Rexove armády polovicu staníc medzi obežnými dráhami Marsu a Jupitera. Celé ich populácie sú teraz už virtualizované.“

„Dúfam, že si uvedomuješ, že sa teraz bavíme o *reálnej* slnečnej sústave,“ dodal Barkhan Zér.

„Hm...“ Bobby bol zamyslený.

Aby urobili VR odpojenie reálnejším (nech už to znamenalo čokoľvek), Barkhan Zér nechcel, aby bol Bobby vopred upozornený na čas odpojenia. Tak sa Bobby rozhodol užiť si pár dní virtuálnych prázdnin v Amynej encyklopédii. Zar povedal, že kým sa cvičenie s odpojením neskončí, nebude ho chodiť navštevovať.

Bobby sa vrátil naspäť do Egypta. Zaujímavé ruiny našiel tiež v krajinách, o ktorých nikdy predtým nepočul, ako Veľkonočné Ostrovy, Borobodur a Národné Múzeum. Reálna geografia bola takým náročným konceptom! Predstava, že nielen ľudia, ale aj *krajiny* môžu byť reálne, znela úplne nevirtuálne! Teoreticky to znamenalo, že tí RR ľudia, ktorých telá dokážu kráčať, by možno mohli robiť aj *reálnu* turistiku na *reálne* miesta. Bolo to ale len málo pravdepodobné, keďže Rex väčšinu reálnych krajín zničil. Ale aj tak, rozum nad tým zastával.

Bobby sa tiež rozhodol, že chce opäť vidieť Amyn klon. Možno kvôli tomu, že sa stýkal so Zarom, ktorý, napriek tomu, že bol klon, bol mimoriadnou osobou. Možno aj Amyn klon bude špeciálny. Zavolať ju a čakať na ňu, ležiac vo svojom VRR tele.

Keď sa Amy objavila, vyzerala byť napätá. Ustarostená. Počas celých týždňov, keď sa ho usilovala navštíviť, jej vždy len povedal, že je piča a vypol ju. Čo sa stane dnes? Posadila sa do trávy, trochu ďalej od neho ako zvyčajne sedávala.

Sprvu sa nerozprávali. Len vnímali jeden druhého, ale bez toho, aby na seba príliš priamo hľadeli.

S tými nežnými zelenými očami a náhlivo naneseným virtuálnym mejkapom, a na nie celkom správnych miestach, sa na ňu tak veľmi podobala. Amy, uvedomil si zrazu Bobby, nemala len srdce, ale aj kúsok NEUENOS. Vďaka tomu ju mal ešte radšej a odlišným spôsobom. Celá scéna mu pripadala dosť komická – v diaľke sa črtali kríky ruží, obaja hľadeli do neba a vymieňali si len kradmé pohľady.

Keď uvidela úsmev na jeho tvári, začala byť uvoľnenejšia. „Vieš, Bobby,“ povedala, „nebudem sa tváriť, že som niekto, kým nie som.“

„Ako?“

„Nebudem ti tu hrať virtuálne divadlo Amy. Ak som tu, je to na to, aby som ti povedala, ako sa Amy pravdepodobne v tejto chvíli cíti a pomáhala ti. Aby som odpovedala na tvoje otázky tak, ako by to urobila Amy.“

Bobby nepotreboval, aby mu hovorili, ako sa Amy cíti. Tak nejako to vedel. Nevedel vysvetliť ako, ale vedel, že vie.

„Musím ti povedať ešte niečo,“ pokračovala. „Kým som sem prišla, mala som dlhý rozhovor so Zarom.“

„Páči sa ti?“

„Môžem ti povedať, že Amy by bola nesmierne šťastná, keby vedela, že si v rukách ľudí ako je on a Barkhan Zér.“

„Amy ich pozná?“

„Nie, to si nemyslím,“ povedala, „ale iste počula o Hnedých Rúchach. Vo Filadelfiách sú tak trochu legendou.“

„To je v poriadku,“ uistil ju Bobby, „nemusíš rozprávať v tretej osobe. Buď len sama sebou, ja pochopím, že hovoríš o nej. A zvládam to. Tvoja prítomnosť je pre mňa v pohode.“

Predvádzal sa. Prítomnosť mu vôbec nebola taká jasná, ako sa tváril. Ale jeho slová mali blahodárny vplyv na Amyn NEUNEOS. Uvoľnila sa. „Vyrástol si, Bobby,“ povedala. „Hreje z toho pri srdci.“

„Povedz mi o tej legende.“

„Hnedé Rúcha sa tiež nazývajú Majstri Hromu. Úžasne mocní mudrci pradávnych čias. Žijú v Prichádzajúcom Svete, vo svätyni svetla nazývanej 'Archív'. Niekedy sa zázračne objavia vo VR ľudí a inšpirujú ich. Patria medzi duchovných ochrancov Filadelfií.“

„A rytieri?“

„HR mágovia. Pred prvou bitkou o Merkúr bola na Filadelfii 12 škola pilotov. Keď sa Rex prvýkrát pokúsil o inváziu, boli to viac-menej oni, kto nás zachránil. Po tomto prešli pod ich kontrolu celé Filadelfské Vzdušné Sily. Majú akadémiu aj na Vonkajších Planétach. Jedna je na Titane.“

„TS5! Tam ma chce Barkhan Zér poslať. Myslíš, že by som tam mal ísť?“ prehodil Bobby, akoby sa nechumelilo.

„Je to jedna z najlepších škôl v celej slnečnej sústave! Oveľa vyššia úroveň ako tá škola, kde som chodila ja. Ale práve vďaka tej vysokej úrovni... mám trochu starosti, ako by si sa s tým vyrovnal, keby si to nezvládal.“

Fascinujúce, vidieť niekoho hovoriť zo svojho NEUNEOS. Bobbymu to nesmierne veľa objasnilo. „Hej, bude to peklo,“ povedal. „Ale Zar si myslí, že sa s tým popasujem.“

„Takže si sa už rozhodol?“

„Nie, stále o tom rozmýšľam.“ Pravda bola, že táto otázka zamestnávala Bobbyho myseľ od virtuálneho rána do virtuálnej noci, a tiež všetky jeho sny, keď bol jeho VR počítač v spánkovom móde. Isteže, vyhládka na to, že by mal všetok svoj čas tráviť hraním strategických hier, ho obzvlášť nenadchýnala. A nedokázal si sám seba predstaviť študovať dlhšie ako týždeň alebo dva. Okrem toho, myšlienka, že by sa niekedy mohol stať pilotom, znela virtuálne smiešne. Ale... ako povedala Amy,

„Títo chlapíci ma *naozaj* chcú. To je dobrý pocit, nie?“

„To áno!“ povedala a jej hlasom pretekala vrúcnosť.

Bolo ľahké vidieť, že vie, o čom hovorí. Ale súčasne tam bol pocit, že niečo nie je úplne v poriadku. Jej vrúcnosť nebola ako Zarova.

Okamžite sa cítila byť súdená. „Počúvaj, Bobby, chcela by som, aby si pochopil... Zar a jeho Archívni priatelia nie sú žiadne obyčajné klony. Sú to super-nabité HR programy navrhnuté smotánkou neurokybernetických mágov. Dokážu robiť všemožné magické triky, ako odrážať energie z tvojho Vyššieho Ja alebo prijímať vibrácie z Prichádzajúceho Sveta. Ja som len obyčajný virtuálny klon,“ bola na pokraji slz. „Keď príde na city, nemôžem sa s nimi porovnávať. Takže, ak ti to neprekáža, radšej by som hovorila o Amy v tretej osobe, lebo to je posledné, čo chcem, aby si si myslel, že je taká plytká ako ja.“

Bobby opustil svoje VRR telo a posadil sa. „To v poriadku, priateľka moja, ja viem, že si špeciálna. Nemusíš sa obhajovať.“

„Tvoje priateľstvo pre mňa niečo znamená, Bobby. Chcem povedať, pre Amy,“ rýchlo sa opravila.

Keď sa zamotala, vyzerala úplne ako Amy. Bobby bol dojatý. „Povedz mi o svojich priateľoch. S kým žiješ na Filadelfiách? Poznáš veľa reálnych ľudí?“

Čiernota.

Prostredie, vymazané.

Nemôže sa hýbať.

Nič.

1.14 Priepasť

Svojím spôsobom to bolo ľahké.

Bobby vedel, že to príde, takže to nebolo nič hrozné.

Okrem toho už v minulosti zažil zlyhania systému. Samozrejme, nie reálne. Omniprezentná Sieť Hyper-Virtuanet bola úplne bezpečná. Ale v niektorých hrách, ktoré Bobby hral so Sigfrídom, sa vyskytovali akože poruchy, keď sa všetko zmenilo na čierne.

Takže takto by pravdepodobne reagovali ľudia Hyper-Virtuanetu. Mysleli by si, že je to nejaká hra.

Pravdaže, s tým rozdielom, že pri predstieraných systémových poruchách ste stále dokázali hýbať svojím telom. A mohli ste sa rozprávať s ľuďmi okolo seba.

Tu, nič. Skutočne nič.

Bobby dokázal vidieť, ako by niektorí ľudia mohli byť vydesení. Ale on nebol, keďže vedel, čo sa deje.

Trpezlivo čakal. Vo virtuálnych situáciách by sa už najskôr začal nudiť. Teraz to ale nebolo rovnaké, mal pred sebou misiu.

Mať misiu je dobrý pocit – ako keby sa NEUNEOS vyparilo.

Každopádne, nemusel čakať dlho. Čoskoro upadol do spánku.

„Bobby!“ zobudil ho Sigfr!d. „Zbavil si sa toho dievčaťa?“

„Hm...?“ Bobby sa cíti ospalo, jeho myseľ je jazierkom čiernej smoly. Ako keby príliš dlho spal. „Čo tu robíš?“

„Dobehol som len pozrieť, či si v pohode s tou sukou,“ povedal Sigfr!d. Stále mal na sebe rohy a zvieraciu kožu. A smrdel dymom z oslavy.

„Niečo tu nie je v poriadku!“ Bobby sa posadil a počúchal si oči. Cítil sa nevirtuálne choro. Čosi ako bolesť hlavy, ale šírilo sa to po celom jeho tele.

„Mám ti naprogramovať nejaký koktail?“ ponúkol sa Sigfr!d. Potom, „Och! Pozri sa, kto sem ide...“

„Faedrus, zlatko!“

Moje nervy, prečo musí vždy tak kričať?

„Dobre, čau kamoš! Uvidíme sa neskôr,“ dekoval sa Sigfr!d. Bobbyho matku odjakživa neznášal.

V jasnočervených šatách. „Faedrus, láska moja, som taká rada!“

Vidieť ju je bolestivé. Kašľať na jej parfém vo forme biologickej zbrane. Je to jeho matka. Želá si, aby nebola ukončená. Ale čo tu potom robí?

„Som na teba taká pyšná, Faedrus!“ ukazuje na pozostatky dievčaťa.

Kopa mäsa. Dievča bolo zmasakrované. Jej telesné časti sú roztrhané po tráve. A stiahnuté z kože, okrem rúk a hlavy. Oči vybrané z jamiiek. Bola tiež vypitvaná, na jednej strane vidno kôpku vnútorných orgánov. Jej hrudník bol úhladne nakrájaný na kotlety. Jej nohy boli zožraté, zostali len šľachy.

Výdych úľavy. Aspoň sa týmto problémom už Bobby nemusí zaoberať.

„Vieš, mami, myslím, že som sa zmenil. Myslím, že už nemám NEUNEOS.“ Ale prečo jej to hovorí? Je to celé také nevirtuálne.

„Naozaj?“ Provokatívny úsmev. Prichádza bližšie. Príliš blízko. Berie ho do náručia. Bozkáva ho na ústa. Jej ruky sú vlhké. A smrdí.

„Nie!“ vrieska a odtláča ju od seba. „Ty neexistuješ! Nikdy si neexistovala. Vypadni z mojej reality!“

„Faedrus, ty sa meníš na muža!“ vyzerá byť vzrušená.

„Nie! Nie! Nie...“

Traja zdravotní inšpektori sú naspäť. Malý chlapík uprostred, „Faedrus, tentokrát ste výrazne pod zákonným limitom: 3,2 na stupnici depresie.“ Podáva mu červenú guličku.

„Ja túto sračku nemusím brať, vy neexistujete!“

„Ale áno, musíte si to zobrať! OS nariadenie 143588-F, odsek 3.“

Bobbyho znehybnia. Mužova ruka sa pomaly približuje k jeho tvári. Na prostredníku má zlatý prsteň. Vopchá mu do úst červenú guličku.

Neprijemný elektrický šok. Zasiahne to Bobbyho zuby. Bolesť je príšerná.

Súcitný hlas inšpektora, „Si už teraz v poriadku?“

Vrieska, „Nie! Choď sa pojebať!“

Ďalšia červená gulička, do jeho čela. Svaly tváre sú v kŕči. Nezniesiteľná bolesť. Bobby nedokáže kričať. Jeho matka sa prizerá.

Ak toto nie je virtuálne, musí to byť reálne.

Inšpektor sa usmieva, „Som váš priateľ, Faedrus. Som tu, aby som pomohol.“ Ďalšia červená gulička. „OS na vás záleží.“ A ďalšia, do hrdla.

Bobby padá na zem a zvíja sa v kŕčoch.

Jeho matka prichádza bližšie. „Dovoľte mi dať mu jednu, inšpektor!“ Vopchá mu červenú guličku do brucha. Záchvat je taký prudký, že Bobbyho chrbát je prehnutý do oblúka; iba jeho päty a

temeno hlavy sa dotýkajú zeme. Ďalšia červená guľička, nižšie. Páči sa jej, keď ho mučí. Inšpektor ďalej hádže červené guľičky do jeho tváre. To nemôže byť reálne. Jeho matka sa odbavuje na jeho bolesti. Bolesti oveľa horšej ako RR bolesť. Červená guľička za červenou guľičkou do jeho genitálií.

Nie je to reálne ani virtuálne, môže to takto pokračovať naveky.

„Barkhan Zér, pomoc!“ Každá červená guľička spúšťa novú vlnu křčov. Každé jedno vlákno jeho tela je v ohni. „Pomoc! Barkhan Zér! Pomoc!“ Účinok je kumulatívny, je to stále horšie a horšie. *Pomoc!* V očiach jeho matky je dementná žiara, jačí od vzrušenia. Inšpektorov priateľský hlas, „Som tu, aby som pomohol.“

Barkhan Zér! Pomoc!

Do bezvedomia.

Chorý.

Čiernota.

Černejšia ako čierna.

Smola. To je všetko, čo zostalo. Ale smola, ktorá bolí.

Ukrutná bolesť. Rozštvrtený. Nedokáže s tým bojovať.

Zúfalstvo. Spojené zúfalstvo miliárd duší spútaných šelmou.

Včerajšok je mŕtvy. Zajtrajšok neexistuje.

Na dne priepasti.

Kam svetlo nikdy nedosiahne.

Smrť ako nemala byť.

Sediac na brehu svojho jazera, užíva si priateľskú krajinu zvlnených kopcov porastených borovicovými lesmi. Objaví sa jeho matka, vo svojej čiernej guľovitej limuzíne. Kráčať po udupanom chodníku k jazeru sa neobťažuje, takže sa transportuje priamo k jeho boku.

„Ahoj, mami!“

Zahučí, „Ahoj, Faedrus!“ Nikdy normálne nehovorí; vždy kričí.

„Mami, mami! Tisíckrát som si Ti hovoril, že chcem, aby ma všetci volali Bobby!“

„Zlatko moje, vieš, že pre mňa budeš *vždy* Faedrus! Páčia sa Ti moje šaty?“

Nie! Nie! Nie! Nie už zase táto scéna! Panika.

Malý inšpektor, „Vlna nezamýšľaného smútku? Hlboko pod zákonným limitom. Bez obáv, mám liek.“

Hádza červené guľičky do jeho tváre.

Jeho matka, „Pomôžem vám, inšpektor.“

Jazero sa zmenilo na čierne. Čierne ako smola. Rovnako ako obloha.

Bolesť už medzi červenými guľičkami neustáva.

Pomoc! Barkhan Zér! Pomoc!

Číra hrôza.

Čiernota.

Totálne čierna.

Na dne priepasti si ničím.

Nič neexistuje.

Ešte aj bolesť bola lepšia ako toto.

Prosím, prehrajte mi ešte raz tú scénu! Chcem ju ešte vidieť!

Chcem si pamätať bolesť. Je to posledná stanica pred záhubou...

Bol som...

Pomoc! Vrieska, „Pomoc! Pomoc! Barkhan Zér!“

Zar po jeho boku, „Je koniec, Bobby.“ Bol to on, kto rozštvrtil to dievča. „Vďaka za pomoc, chlape.“ Dúhový pstruh Maxim sa miluje s jeho matkou. „Černejšia ako čierna.“ Barkhan Zér, „Veľmi rád by som si dal šálku čaju!“ V gigantickej kozmickej lodi, so Sigfrídom objavujú galaxiu. Celou mojou myslou, celým mojím srdcom. Smolové lepidlo všetko ovládlo. Úplne. Celý svet. Smrť ako nemala byť. Aj keď som ďaleko. Barkhan Zér, „Uspi ho!“

Spánok.

1.15 Hry

„Ako dlho som bol s vypnutým VR počítačom?“

„Asi 12 hodín,“ odpovedá Zar. Sedí s prekríženými nohami vedľa neho. „Potom tvoj medipočítač vyslal varovný signál. Tvoje srdce to nezvládalo.“

„Oni ma mučili. Červenými guľčkami.“

Kto sú to oni?

„Nazýva sa to post-VR psychotický syndróm,“ vysvetľuje Zar. „Tvoj mozog je závislý na HR signáloch, nedokáže bez nich byť. Takže začneš halucinovať. Môže to takto ísť celé týždne.“

Alebo roky. Alebo aj dlhšie. Smrťou to nekončí.

„Ako dlho som mal halucinácie?“

„Dvanásť dní.“

Zdalo sa to dlhšie. Oveľa dlhšie. Stále to beží v pozadí – Sigríld na palube Enterprise; inšpektorov priateľský hlas; Jasper vodič kamiónu; sú smútky, ktoré sa nikdy nevyliečia; som s tebou, aj keď som ďaleko; záblesky v očiach jeho matky, keď ho mučila; Blankine rebrá úhladne nasekané na kotlety...

A čierna temnota.

Nie, nikdy si nechcem pamätať tú čiernu temnotu. Nikdy viac.

„Myslíš, že som mohol umrieť?“

„Pred štyrmi dňami tvoje hodnoty z medipočítača nevyzerali dobre.“

„Rozhodol som sa.“ Bobby sa snaží posadiť, ale nedokáže to.

Je to VRR. Na VRR je dobré, že dokážete cítiť svoje telo. Aj choré telo vám dáva niečo, na čom môžete spočívať.

Nie je nič horšie ako ničota na dne priepasti.

„Rozhodol?“ Zar hľadá dole na svoju päsť. Zovrieť. Uvoľniť...

Keď to má vysloviť, Bobby chce byť z nejakého dôvodu vertikálne. VRR nechá tak a posadí sa vo VR. „Stanem sa hráčom v tejto hre.“

Zar mu hľadá do očí. Na tvári má ten ohnivý svit.

Bobby drží jeho pohľad. „Idem na to. Budem hrať tú posratú hru proti Rexovi. A budem v nej dobrý,“ vyhlasuje.

Poloúškrn, „Neznieš ako niekto s NEUNEOS.“

Zrkadlí jeho úškrn. „Moje NEUNEOS je preč. Vyliečené Rexovou medicínou.“

Zar prikyvuje. Súhlasí. Ale, „Máš pred sebou ešte dlhú cestu, uvedomuješ si to?“

Krčiac plecami, „Čo na tom, ak je to škaredé. Je to jediná hra v meste, nie?“

Záblesk v Zarových očiach, „Nie, nie škaredé! Boj za Svetlo, Bobby! Na konci tunela je Prichádzajúci Svet.“

Svetlo?

Aké Svetlo? Bobbyho hlava je plná Rexovej špiny. Neverí v žiadne Svetlo. Nedokáže si ho ani predstaviť.

„Svetlo alebo Nesvetlo,“ má v očiach slzy, „...nechcem, aby Amy musela prejsť tým, čím som prešiel ja. Nikdy. *Nikdy!*“

2 – Kniha TS5

2.1 Plukovník Varga

S päšťami pripravenými v správnej polohe, Bobby svižne uskočí doľava, uhýbajúc sa masívnemu Hrot-drvivému úderu – Zar práve minul smrtiacu bránu na jeho krku. Jeho chodidlo vyráža vysoko vpred, triafa presne Zarov solar plexus, využívajúc protivníkovu Hrot-zotrvačnosť vo svoj prospech.

Majstrovský úder, virtuálne smrteľný. Zar padá na kolená, dychčiac.

Bobby okamžite vysielala nahor svoju päšť, rozdrviac Zarov nos. Akurát ten správny uhol, aby rozrdvil riečicovitú platňu čuchovej kosti (smrtiaca brána č. 21 čiernej štyridsiatky). Zar sa so zuchnutím zrúti na zem a z nosa mu vyteká tenký pramienok krvi.

„Vynikajúce,“ smeje sa Zar, viditeľne nadšený.

„Vynikajúce! Bobby, zlepšuješ sa rýchlosťou svetla!“ Zostáva na zemi, aby zvýraznil túto špeciálnu chvíľu. „Len za dva týždne tvoje Hrot-skóre vystrelilo z 52 na 78.“

Skvelé. Akurát, že majstrovský maruder by Hrot-skóroval niekde medzi 400 a 500.

Keď Bobby začne byť netrpezlivý, Zar mu povie, aby zhlboka dýchal a myslel na Bieleho Orla. Vtip? Bobby si nie je celkom istý významom. A tak zhlboka dýcha a hľadá nahor, na nebo. Krásny deň. Nikde ani mráčik.

V tej chvíli sa v záhrade objaví muž oblečený ako Panter, v čiernom overale z mäkkého kovu, s veľkým žltým slnkom na hrudi.

„Plukovník Varga!“ Zar sa dá rýchlo do poriadku – zreštauruje si nos, vymaže krv a vstane, aby mu zasalutoval. Súdiac podľa jemnosti v Zarovom hlase, títo dvaja sa dobre poznajú.

„Pochválený buď Veľký Apolón, Majster Zar Hnedého Rúcha!“ zareaguje muž.

„Plukovník, toto je Bobby, náš nový regrút,“ hovorí Zar. „Bobby, toto je plukovník Phelippe Varga, rytier, ktorý založil akadémiu TS5 na Titane,“ hovorí, pričom zdôrazňuje poslednú slabiku v Phelippe. „Muž, ktorého si nesmierne vážim.“

„Rád ťa stretávam, Bobby!“ Vargov hlas je dosť krehký, akoby šetril energiu. Kráča k nemu a chytá ho za ruky.

Štíhly muž, päťdesiatnik. O hlavu nižší ako Zar – čo je stále o hlavu vyššie ako Bobby. Úzke plecia. Má zvláštny zjav – akoby sa hrbil, aj keď je jeho chrbát dokonale vzpriamený. Jeho bezvlasá hlava pripomína Bobbymu vajce. Žiarivé oči – nie také čierne ako Panter, ale jednoznačne rovnaký druh napätia.

„Asi ťa poteší správa, že tvoja kapsula docestovala bezpečne a nezachytená. Pristátie prebehlo bez problémov,“ hovorí bez toho, aby sa ponáhlal. „Momentálne tvoju transportnú rakvu premiestňujú pod zem, do našej nemocnice.“

„Takže vy ste riaditeľ TS5?“ zaujíma sa Bobby.

„Už nie. Zomrel som pred 74 rokmi,“ vysvetľuje Varga s virtuálnym pološkrnom. „Aktuálnym veliteľom TS5 je plukovník William Perry. Stretneš sa s ním. Ale máme tu taký zvyk, že ja osobne vítam všetkých nádejných rytierov akadémie.“

Ďalší klon. Bobbymu to neprekáža.

„Bobby sa už nevie dočkať, kedy bude môcť spoznávať fyzických ľudí,“ hovorí Zar plukovníkovi. „Doteraz stretol len dvoch.“

Záblesk súcitu vo Vargových očiach. Hĺbka. Ozajstná vrúcnosť. „V akadémii je ich tu asi 200 000,“ hovorí, mäkším hlasom.

Bobby sa neveriaco zamračí.

„Plukovník Varga má na mysli 200 000 ľudí v Reálnej Realite,“ potvrdzuje Zar.

200 000? Hrozivé! Bobby peregá.

„Bobby, prešiel som si tvoj biografický čip,“ hovorí plukovník. „Bude ťa zaujímať, že aj ja som bol utečencom z Hyper-Virtuanetu.“

Má pravdu. Bobbyho to berie. „Takže ste bývalý VR šalát?“

„Nie. V oblasti, kde som žil, nebol v tej dobe život plne virtualizovaný. Bolo to pred 120 rokmi, Zem bola iná. Veľmi odlišná. Ale naše príbehy spája jeden spoločný bod: bol to Barkhan Zér, kto ma odchytil.“

Ako zvyčajne, všetci sa navzájom poznajú.

„Prosím, posad'te sa,“ Bobby vedie svojich hostí do retro-plastovej obývačky. „Dali by ste si šálku čaju?“

„Nie, ďakujem.“ Plný hlas s tichou silou za každou slabikou.

Varga si Bobbyho pozorne prezerá, dolad'ujúc svoj opis a pripravujúc si stratégiu svojej reči, naplňajúc záhradu svojím mlčaním.

Bobbyho to čoraz viac a viac zaujíma. Tento chlapík nie je žiaden sračkár, to je zjavné.

Keď dokončil svoje zhodnotenie situácie, Varga začína s príbehom, „Keď sa mi Barkhan Zér prvýkrát zjavil, hral som jednu zo svojich obľúbených VR hier. Laseroví Zabijaci Tretej Svetovej Vojny, tak sa volala. Bola to jedna z tých hier, kde strieľaš všetko, čo sa hýbe – za pomoci zastaralých L-14 cylindrických zbraní pripevnených na prstoch. Medzi ruinami som si všimol mnícha v hnedom. Najprv som bol z tohto zjavu veľmi znechutený – bez ohľadu na to, koľko

munície som na neho použil, nedokázal som sa ho zbaviť. Vyplytval som celé kopy munície a nič z toho – mních sa v diaľke pokojne prechádzal, nedotknutý mojím delostrelectvom. Tak ma to zlostilo, že som hru nechal tak a išiel si dokončiť domáce úlohy.

Ale ten mních sa v mojich hrách ďalej objavoval. Ďalej som po ňom divoko strieľal, ale bez úspechu. Bol som presvedčený, že môj počítač chytil magarda. Ale nechcel som to nikomu povedať, zo strachu, aby neposlali technika, ktorý by prezrel moju mašinu... v ktorej som počas rokov nahromadil celé knižnice ilegálnych hier a programov. Tak som si išiel kúpiť najlepší detektor magardov v meste a snažil som sa ho zbaviť zo všetkých síl! Dokonca som hackol aj rodinný medipočítač, aby mi vystavil certifikát, že som chytil liekovo-rezistentnú formu infekcie, vďaka čomu som mal od školy šesť týždňov pokoj a mohol som na problémy naplno pracovať.

Uprostred tejto pauzy som bojoval v *Námornom Holokauste*. Situáciu som mal plne pod kontrolou, okrem jednej malej fregaty, ktorá mi odolávala. Totálne nelogické: žiadna z mojich striel, dokonca ani nukleárna, ju nedokázala zničiť. Tak som zobral transportér na krátke vzdialenosti a išiel si tú záhadnú fregatu pozrieť zblízka. A bol tam, prechádzal sa po palube – ten istý mních v hnedom rúchu, s kapucňou na hlave. Tentokrát som na palube pristál s námorným komandom dvanástich po zuby ozbrojených mužov, ktorí na neho namierili ťažké bazu-fázery.

Takto som na neho vybehol, „Ruky hore! Ste zatknutý!“

Ale on jediným gestom ruky vymazal moje dvanásťčlenné komando aj transportér. A obnovil môj výzor z dvojmetrového admirála na jedenásťročného chlapca.

Zúrilo som. 'Ty prekliaty magard, čo stváraš s mojou realitou?' reval som na neho.

'Ts, ts!' dal si dole svoju kapucňu a urobil grimasu, ako to vie len on a Teyani. 'Nie magard, ale maruder!' opravil ma. 'Ale čo je dôležitejšie, priateľ!'

'Priateľ! To hej. Presne to hovoria magardi,' uškrnul som sa. 'Čo chcete?'

'Chcem sa s tebou poriadne porozprávať.'

'No tak, prečo sa so mnou nerozprávate?'

'Lebo zakaždým, keď sa pred tebou zjavím, tak po mne strieľaš! To komunikáciu príliš neľahčuje,' usmieval sa.

Jeho úsmev so mnou niečo urobil. Bolo za ním cítiť monumentálnu silu. A poznáš Barkhan Zérovu unikátnu vrúcnosť... za jednu sekundu bolo po mojom hneve. Podišiel som k nemu. 'Podme komunikovať!'

'Vadilo by ti, keby som zmenil naše prostredie na niečo osvietenejšie?' opýtal sa ma.

V tejto dobe sa ešte len začínali vynárať prvé správy o ľuďoch, ktorí boli chytení, mučení a zabíjajú vo svojom počítači. Stále som tomu úplne neveril. Takže som usúdil, že je to bezpečné. 'Jasné, v pohode,' povedal som. Vlastne ma to začínalo celkom baviť. Nešťastná príhoda sa začínala meniť na perfektnú strategickú hru.

A nebol som sklamaný. V ďalšom obraze som sa ocitol v priestore tekutej noci, s obrovským

priehľadným dómom nado mnou a tou najúžasnejšou hviezdou oblohou, akú som kedy videl – hviezdy ako žiarivé drahokamy všetkých farieb a prítomnosť anjelských hierarchií. Majster Barkhan Zér ma preniesol do Archívnej Haly Päť Prichádzajúceho Sveta.

Keď som sa vrátil do normálneho sveta, pamätal som si len tri veci: krásu toho neba, meno Barkhan Zér a fakt, že o tom nemám nikomu hovoriť. To bolo ľahké. Už od ôsmich rokov som na svojom počítači skladoval celé hĺby zakázaných antisociálnych softvérov ako *Kristus je s nami*, *Urob si sám PLT* a celé *Clairvision Cesty Poznania*. Na uchovávanie tajomstiev som bol zvyknutý. To boli tie šťastné časy, keď sa do virtuálneho súkromia nenabúravala žiadna Omniprezentná Sieť. Stále si si mohol vo svojom počítači robiť, čo si chcel a nikto do tvojej reality nevstupoval.

A tak Barkhan Zér ďalej pravidelne navštevoval moju VR, postupne ma zasväcoval do posvätných princípov rytierstva a dával mi sedenia Archívnej Hyper Reality. A jedného dňa, keď bola moja matka preč na týždeň virtuálnych prázdnin, prišiel do nášho domu neznámy priateľ a nainštaloval mi do mašiny totálne ilegálnu hyper-kartu, ktorá môj počítač zmenila na plnohodnotný generátor HR signálov – HR rytierov, samozrejme, nie tá z AFELION-S. Za menej ako štyri týždne sa moje skóre zdvojnásobili. A, ako sa dalo čakať, toto SAT štruktúrovanie zlepšilo moje výkony v škole. Tam som sa dopustil chýb. Majster Barkhan Zér mi dal pokyny, aby som bol mimoriadne opatrný: testy nerobiť príliš dobre, aby som nepriťahol pozornosť učiteľov. Ale učiteľ matematiky si nakoniec predsa všimol zlepšenia v mojom chápaní a tiež neobvyklé laterálne myšlienkové vzorce. Nahlásil ma inšpektorom Omniprezentnej Sieť kvôli PÚHR, Patologický Únik z (AFELION-S) Hyper Reality.

Jedného rána sa v mojej VR zčista jasna objavil Barkhan Zér a povedal mi, aby som odišiel z domu a už nikdy sa nevracal. Inšpektori OS sa chystali prepadnúť môj dom a zobrať ma do 'špeciálnej školy', čo bol v skutočnosti rehabilitačný tábor pre PÚHR rebelov. Mal som dve hodiny, aby som vymazal údaje z môjho počítača a odišiel na kozmodrom, pričom so sebou som mal len hyper-kartu, aby som za sebou nenechal žiaden kompromitujúci materiál.

Mal som trinásť rokov. Človeče, vymazať všetky moje drahocenné materiály – ktoré ma stály roky úsilia a boli všetkým, čo som mal – to tak bolelo! Bolo to ako umrieť. Ale Majster Barkhan Zér do mňa vyžaroval svoju prítomnosť. Nikdy predtým som sa necítil byť taký silný. Napriek tragickej povahe tej chvíle, alebo možno práve vďaka nej, som zažil svoj prvý záblesk Veľkého Úsvitu.

Musel som sa rozlúčiť so svojou matkou. Otec nás opustil pár mesiacov predtým. Sestry a bratov som nemal. A odkedy som trénoval s HR rytierov, vychádzali sme spolu oveľa lepšie. Začínali sme byť skoro priatelia.

„Mami,“ povedal som jej, „idem si len kúpiť nejaké veci do počítača. Nič extra drahé. Na večeru som späť.“

Sotva si ma všimala. Usilovne záhradníčila na našom virtuálnom dvore.

Vhupol som do jej reality a pobožkal ju. Povedal som jej, „Mami, ľúbim ťa.“

Na takéto slová nebola zvyknutá. 'Čo sa s tebou deje, ty malý sráč?' robila si starosti.

Majster Barkhan Zér ma niekoľkokrát dôrazne varoval: 'Ak tvojej matke povieš *čokol'vek*, môže skončiť vo väzení.' Tak som len povedal, 'Pohoda, mami. Len som chcel, aby si to vedela.' A odišiel som – s Barkhan Zérovou prítomnosťou v mojom srdci a hyper-kartou vo vrecku. Tak vidíš,“

plukovník sa na Bobbyho pozerá s vážnym výrazom, „ty a ja máme túto vec spoločnú: obaja sme museli nechať všetko za sebou, aby sme sa mohli pridať k rytierom.“

Bobby je dojatý. Na plukovníkovi Vargovi je niečo iracionálne hlboké. Chcel mu položiť viac otázok, ale Varga mu vraví, „Nemocničný personál ťa chce uviesť do celkovej anestézie, takže sa uvidíme neskôr.“

Kým Varga stihne odísť, všetko sa zmení na čierne. Bezsenný spánok – tiež iný druh reality.

2.2 Nový pankreas, nový život

Chorý ako magard v práčke.

Bobby otvorí oči. Leží na akejsi neviditeľnej posteli. Zar stojí pri jeho ľavom boku a drží ho za ruku. A je tam aj ona! Napravo.

„Ahoj, Bobby!“

Bobby sa usmieva akoby bol v PS sieti. „Panter...“ začína hovoriť. Ale hlas mu vyznieva veľmi čudne.

„Chcela som byť prvou osobou, ktorá ťa privíta v tvojom novom živote,“ hovorí, zľahka prechádzajúc prstami po jeho perách. „Už žiadne vývody v nose. Prvý deň tvojho života bez vývodov! Len malý katéter v krčnej tepne, aj to už nie nadtiaľ. Ako sa cítiš?“

Otrasne. Akoby mu vybrali všetky orgány a vrátili ich naspäť na nesprávne miesta. V jeho tepnách prúdi namiesto krvi šťava z červeného čili a každý jeden sval – *každý jeden sval* – ho bolí ako na konci toho sprostého reálnejšieho-ako-reálneho Archívneho VR historického programu o bitke o Maratón, do ktorého sa omylom chytil pred pár dňami. Ale ďalej sa usmieva, pretože Panter je *taká* krásna. Oči ako hlboký kozmos, tekutý život. Jej úsmev, taký vrúcny. A ten hlas! Len počuť ju hovoriť zaplaví mozog endorfínmi.

„Budete...“ Jeho hlas zase znie ako nejaký čudný prístroj. „Budete mojou inštruktorkou?“

„Bobby, kým si na Titane, tak nemôžem. Filadelfie sú príliš ďaleko. Časové opozdenie to robí nemožným. To, čo momentálne vidíš, je inteligentná správa.“

No jasné, keďže tam nie je žiadne časové omeškanie.

Panter nahrála VR správu pred dvomi dňami a poslala ju cez blokádu. Teraz počítač prehráva správu cez virtuálny klon Pantera, s interaktívnymi efektmi, takže to vyzerá, akoby tu bola.

„Počúvaj,“ pokračuje, „chcem, aby si vedel jednu vec. Kedykoľvek sa ocitneš v problémoch, môžeš zavolať Zara. A cez Zara budem s tebou aj ja.“

Udržiava s ním očný kontakt.

Večná Belosť. Okraj Výšin. Navždy Láska.

„Pred svojím RR štartom potrebuješ istú prípravu. Zar sa o to postará,“ hovorí. „Momentálne sme vo VRR. Zar teraz vypne VRR, takže nás, samozrejme, nebudeš môcť vidieť. Ale chcem, aby si sa naladil a vcítil sa do Zarovej prítomnosti.“

Škaredá vlna úzkosti, „Chcete povedať, že ma zanecháte v Reálnej Realite?“

„Iba na pár sekúnd,“ vraví, akoby to bola maličkosť.

V okamihu ona a Zar zmiznú. Malá miestnosť zostáva rovnaká – štyri čisté steny a žiadne okná. Žiaden nábytok. Bobby dokonca ani nevidí, na čom spočíva jeho telo. Vizuálne sa zdá, že visí vo vzduchu, oblečený v bielom RR pyžame, obklopený opalizujúcou žiarou vajcovitého tvaru.

A kde je teraz Zarova prítomnosť?

Je to nejasné. Bobby si nie je istý, či vôbec niečo virtuálne cíti.

Zar a Panter sa znovu objavia. „Naspäť vo VRR,“ hovorí. „Vidíš, RR nie je taká zlá! Dokázal si cítiť Zarovu prítomnosť?“

Nevie povedať.

„Nechám vás dvoch trénovať,“ hovorí.

„Mohol by som skúšať cítiť vašu prítomnosť?“ pýta sa jej Bobby.

„Cez Zarovu prítomnosť ma nájdeš,“ sľubuje, udržiavajúc s Bobbym očný kontakt počas celej chvíle čistej blaženosti. Potom, „Teraz už musím ísť. Maj sa, Bobby. Uzdrav sa!“ Pozrie sa na Zaru, „Maj sa, Drak.“ A jej obraz zmizne. Ostro ako žiletka.

Ona je taká.

Bobby sa cíti vyčerpane. Na chvíľu upadá do polospánku. Keď sa zobudí, jeho telo je vertikálne. Pláva vo vzduchu, pol metra nad dlážkou. Stále obklopené rovnakou žiarou v tvare vajca. Ale má pocit, akoby ležal horizontálne. Zar stále stojí vedľa neho.

„Čo je toto belavé svetlo okolo mňa?“ pýta sa Bobby.

„Gravito-pole. RR postel'. Takto RR ľudia spia,“ odpovedá Zar. „A stará sa to o tvoje telo. Čistí ho a tak.“

„Prečo je ťažšie cítiť Panterovu prítomnosť ako tvoju?“ pýta sa Bobby.

„Bol si hyper-prebudený, aby si cítil moju prítomnosť.“

„Čože?“

„Počas všetkých tých hier, ktoré sme spolu hrali, sa v tvojom vedomí niečo sformovalo. Pamätáš si, hovoril som ti, že nie som žiaden obyčajný VR klon ale Archívna emanácia – program Hyper Reality navrhnutý Archívnymi ľuďmi,“ vysvetľuje Zar. „Kedykoľvek sa na mňa pozrieš, tvoje zmysly sú zaplavené podvedomými vnemami, ktoré pracujú na tvojom nervovom systéme.“

„Takže vždy, keď som s tebou, som programovaný?“

„Nie, Bobby,“ Zar sa zatvári káravo, „nie programovaný – prebúdzaný!“

„Čo to znamená?“

„Znamená to, že tvoje vedomie je vyzdvihované na vyššiu úroveň. Budujú sa mosty do iných rovín reality.“

„Iné siete, ako PS?“

„Bobby, Prichádzajúci Svet nie je tak celkom sieť, ak mám byť presný. Je to iný svet.“

„Niečo ako mimozemšťania?“

„Nie, nie... nič také.“

Pre Bobbyho je to záhada. Ale zvedavosť mu nedovolí nechať to len tak plávať. „Hyper-prebudený pre tvoju prítomnosť... čo to znamená, presne?“ sleduje svoju niť.

„Znamená to, že tvoje vedomie sa dokáže vcítiť do Zarovho nesmrteľného Ducha.“

Spomínajúc si na Archívny výukový program, ktorý pozeral pred pár dňami, Bobby si začína dávať fakty dohromady.

„Nesmrteľný Duch... nie je to tá vec, ktorá sa reinkarnuje z jedného života do druhého?“

„*Správne a pravdivo!* Cez mňa si bol hyper-prebudený, aby si sa vcítil do nesmrteľného Ducha Zara, Majstra Hromu, ktorý žil na Zemi pred dlhým, pred dlhým časom, a ktorý sa neskôr niekoľkokrát reinkaroval.“

„Ale potom...“ Bobby zaváha, „ako sa jeho nesmrteľný Duch líši od nesmrteľného Ducha Panterovho manžela?“

„Nie je tam žiaden rozdiel. Sú jeden a ten istý.“

A sakra! Bobby zmení tému. „Ale prečo môj hlas znie tak čudne?“

„Tvoje hlasivky ešte úplne nefungujú. Pomáha im určité zariadenie, ktoré ich uvádza do pohybu.“

Do miestnosti vchádza žena oblečená v svetlomodrom plášti. „Ahoj, Bobby. Som doktorka Fawlersová.“

Vráskavá troska, ešte staršia ako plukovník Varga. Dá sa ľahko vidieť, že je to RR.

„Máš odpovedať, 'Dobrý deň, doktorka Fawlersová!'“ pripomína mu Zar.

„Dobrý deň, doktorka Fawlersová.“

„Je fajn, vidieť ťa s otvorenými očami,“ vraví. Cíví na Bobbyho, prezerá jednu časť tela za druhou, ako keby s ním bolo niečo veľmi zle. „Asi by si rád vedel, že tvoj nový pankreas funguje perfektne,“ prehodí len tak medzi rečou.

„Absolvoval som výmenu orgánu?“ spýta sa.

„Nie tak celkom,“ ďalej ho vyšetruje. „Zobrali sme pár tvojich pankreatických buniek, zrekonštruovali ich genetický materiál a naimplantovali ich naspäť do teba potom, ako sme odstránili starý pankreas (ktorý už veľmi pekne nevyzeral). Potom sme ťa nechali štyri a pol týždňa hibernovať. Nový pankreas funguje zázračne. Vyplaz jazyk! Nie, otvor ústa. Viac. Oveľa viac! No tak!“

„Musíš robiť, čo ti doktorka povie!“ vyškiera sa Zar.

„Ho nie he htipné!“ snaží sa mu povedať.

„Čože?“ Stará troska sa nechytá.

„Ona je v RR,“ pripomína Zar Bobbymu. „Nemôže ma vidieť.“

2.3 Doplnok

„Ahoj, Bobby! Som Penny! Poručík Semper ma poslal, aby som sa s tebou skontaktovala. Budeš patriť do nášho chóru, takže sa všetci už nevieme dočkať, kedy ťa stretneme. Chóry sú základné jednotky v akadémii TS5. Neboj sa, nemá to nič spoločné so spievaním, len sa tie jednotky tak volajú. Náš chór sa volá beta-omega Bernardín. Je pomenovaný podľa môjho psa, ktorý je bernardín. Je to skvelý chór, som si istá, že sa ti bude páčiť.“

Bobby otvára oči a vidí pred svojím gravito-poľom stáť túto mladú osobu.

„Ahoj!“ usmieva sa na neho. Bruneta so zelenohnedými očami, zhruba v jeho veku. Dlhšie vlasy, ktoré jej padajú na plecía. Oblečená v čiernom overale z mäkkého kovu, s veľkým žltým slnkom na hrudi. Na prvý pohľad je normálne škaredá ako väčšina ľudí v RR. Alebo možno o trochu menej škaredá. V jej očiach je niečo bublinkavé. Ale na Bobbyho hľadí, akoby bola na návšteve vo virtuálnej zoo a vošla do klieťky nejakej genetickej anomálie.

„Všetci sa veľmi tešíme, že ťa máme v našom tíme, Bobby,“ rozpráva veľmi rýchlo. „Nestáva sa to často, aby sa utečenci z Hyper-Virtuanetu pridávali k rytierom. Z toho, čo nám povedali počítače, si prvý za posledných 37 rokov.“

„Ten posledný sa dobre aklimatizoval?“ chcel vedieť Bobby.

„Takže už vieš hovoriť!“ vyzerala byť príjemne prekvapená. „Nie, nedopadlo to dobre. Zomrel po troch mesiacoch tréningu. Tréning rytierov je ťažký.“

Celou mojou myslou, celým mojím srdcom.

Zarova prítomnosť.

Vrúcna. Jemná. Bezpečná.

Zdá sa, že aj Penny si to všíma. Niekoľko sekúnd mlčky hľadá nad Bobbyho hlavu. Potom pokračuje v konverzácii, „Zistíš, že chór beta-omega Bernardín má extrémne vysoký štandard priateľstva a bratstva. Určite nemáme najvyššie marudovacie skóre v akadémii, ale keď príde na tímového ducha a transpersonálne schopnosti, sme príkladní.“

„Čo je to vysoké marudovacie skóre?“ pýta sa.

„Musíš byť trvalo stabilizovaný nad 350, aby si promoval ako rytier a mať aspoň sedem zaznamenaných pokusov nad 500, aby si sa kvalifikoval ako bojový pilot. V chóre beta-omega Bernardín zatiaľ nikto neskóroval nad 190, ale do záverečných skúšok máme ešte *kopec* času.“

Takže takto to je! Zaradili ho medzi kriplov. To sa dalo čakať. Na druhej strane, vediac, že on sám nikdy neskóroval nad 78, je to tak asi lepšie.

„Ty si už podstúpil marudovacie testy?“ pýta sa Penny.

„Nie, veľmi nie,“ Bobby radšej zahmlieva.

„Iste by si chcel viac vedieť o našom chóre. Bolo nás jedenásť, ale piati vypadli, nezvládali to. Takže teraz je nás šesť a pevne spolu držíme. Som tu ja a je tu Molly, moja najlepšia priateľka. Je skvelá, veľmi spoľahlivá, vždy k dispozícii, keď ju potrebuješ. Máme tu Johna. Je to náš génus a k tomu ešte vysoký a pekný. On je ten, kto pred šiestimi týždňami skóroval 181, ešte stále oslavujeme. Potom je tu Anna. Jej meno bolo Anastázia, ale musela si ho skrátiť na Anna, lebo pri rytieroch nie je dobré mať mnohoslabičné meno – trvá to príliš dlho, kým ho vyslovíš. Rovnako ako pri mne. Som Penelope, ale všetci ma volajú Penny. A keď potrebuješ posunúť informáciu naozaj rýchlo, len povedz Pen, dôjde mi to. Pri Anne sa radšej pripútaj – má naozaj vysoké transpersonálne napojenia. Stačí jej len sa usmiať nahor a puf! Tvoja realita je zaplavená svetlom z Archívu. Potom je tu Paul. Je trochu pomalší, ale to kvôli tomu, že mal ťažké detstvo. Ale je to dobrý človek, len musí zo svojho systému dostať veľké traumy. Jeho starého otca zabil v počítači magard. Často som si myslela, že Paul v skutočnosti nesie v sebe poriadnu kopy skrytej viny. Myslím si, že je to jeho podvedomá túžba po pomste, ktorá ho primäla pridať sa k rytierom. Hlboko vo vnútri nenávidí stroje. A Rex, ako vieš, je celý o strojoch. A potom je tu Don. Je veľmi šikovný, veľmi teplý a veľmi citlivý – ten typ človeka, ktorý sa len pozrie na počítač a povie ti, 'v tejto mašine je magard' a má vždy pravdu. A potom, pravdaže, je tu Sam, moje šteniatko. Keď ho uvidíš, ber do úvahy, že je ešte šteňa, hoci má už skoro dospelú veľkosť. Bernardíny sú veľké, sú proste také. On je taký duchovný pes – fantastická energia! A teraz si tu aj ty.“

Človeče, tá ale rýchlo rozpráva!

Okamžite pokračuje, „Myslela som si, že by si rád vedel, aké veci s nami budeš robiť. Hneď, ako budeš môcť chodiť... momentálne nemôžeš chodiť, však nie?“

Bobby si nie je istý.

Berie jeho mlčanie ako tichý súhlas, „Zoberieme ťa do našich priestorov a budeš s nami chodiť na lekcie. Naš tréning prechádza fázami. Počas prvých mesiacov sme boli pod pozorným dohľadom poručíka Sempera a niekoľkých ďalších dôstojníkov. Ale teraz sme vo fáze, keď sa musíme

organizovať sami. Dôstojníci sú tu, ak ich potrebujeme, ale pokiaľ ich nezavoláme, nebudú zasahovať. V súčasnosti študujeme tímového ducha, transpersonálnu motiváciu, veľa matematiky, fyziky a techniky. A samozrejme máme tri hlavné predmety neurokybernetiky: tkanie Hrotu (sieť akadémie tvrdí, že v tomto budeš dobrý), zlepšovanie štruktúry SAT (základný HR tréning rytierov) a super-koordinácia (keď sa dostaneš k pilotáži virtuálnych strojov). A vo voľnom čase máme študovať históriu a HR hudbu. Robíme tiež športy, ale ty zatiaľ žiadne robiť nemusíš.“

Bobbyho bolí hlava.

„A je tu ešte niečo, čo ti musím povedať,“ záblesk v jej očiach a sprisahanecký úsmev, „podľa osobnostného vyhodnotenia, postaveného na sedemstopäťdesiatich parametroch emočnej inteligencie a ďalších kritériách odvodených z tvojho biografického čipu, by sme ty a ja mali spolu naozaj dobre vychádzať.“

No do riti! Ďalší psycho-hormonálny dokonalý doplnok. Už len to Bobby potreboval.

„Prepáč, nevieš kde sú tu toalety?“

„Nie.“

„Nevadí, zistím si to,“ vychádza von z izby.

Zničený, Bobby si zapne VRR pre trochu čerstvého vzduchu. Bolesť hlavy to nevyrieši, ale keď vidí Zara, hneď mu to zdvihne náladu.

Jeho hnedé rúcho žiariace rovnakým zlatým nádychom ako Barkhan Zérove, Zar stojí v zadnej časti miestnosti. Tichá sila, úsmev.

Cez úsmev môže byť sprostredkovaných toľko vecí, uvedomuje si Bobby.

Bobby zisťuje, že sa usmieva naspäť. Ale nie nadhlo.

„Toto nikdy nebude fungovať,“ vyhlasuje, celkom demotivovaný.

Úškrn, „Myslíš medzi Penelope a tebou?“

„Nie!“ vykrikuje. „Myslím, ja a rytieri.“

„Mlč, Brat Rytier! Na zúfanie je ešte príliš skoro.“

„Ja a Brat Rytier?“ Sarkasticky, „Ha-ha! Počúvaj, títo ľudkovia už študujú a pilotujú celé mesiace a ja neviem ani chodiť! Alebo viem?“

Zar nasadí svoj uvoľnený, tak trochu desivý hlas superlatívne tvrdohlavého bastarda, „Bobby, do siedmich dní budeš chodiť. Dávam ti na to moje slovo.“

Žiadne prdy. Vidieť mu na očiach, že to myslí naozaj.

Impozantné. „Ale...“

„Bobby, myslíš si, že ja som sa stal Majstrom Hromu za tri mesiace? Mal si vidieť *mňa*, keď ma môj učiteľ našiel: úplne nepoužiteľný a nepoučiteľný spáč. Počas prvých piatich rokov som domrvil každú jednu úlohu, ktorú som dostal.“

Veľmi upokojujúce.

„Ale tebe to nemusí trvať päť rokov, Bobby. Toto nie je Atlantída, kráľovstvo spáčov. Toto je Apokalypsa – čas, kedy je možné *čokoľvek*.“

Pravdaže, Bobby tomuto všetkému neverí. Ale aj tak, aká úľava!

2.4 PR – Pridaná Realita

Zar vstupuje do Bobbyho reality a zobúdzha ho veselým hlasom, „Dobré ráno, pán Bobby! Vstávať a cvičiť!“

Bobby skáče zo svojej virtuálnej postele a postaví sa pred Zara so zäťatými päťami a aktivovaným Hrot-centrovaným periférnym videním – HCP je super. Pripravený na čierny tanec. „Dobré ráno, pán Zar Hyper-Hnedého Rúcha!“

„E-e! Toto ráno trénujeme vo VRR.“ Zar upraví mód reality a Bobby sa opäť ocitne v gravito-poli, visiac vo vzduchu.

„Chceš, aby som si zase cítil moju RR mrcinu?“

Zar prichádza bližšie k Bobbymu a chytá Bobbyho za pravú ruku. „Dnes sa hýbeme.“

Och, nie!

Muselo k tomu dojsť. „Chceš, aby som ťa držal za ruku, tak je?“ Bobby si až príliš dobre pamätá takmer fatálny výbuch Hrot-vibrácie, ktorú vyvolal, keď sa naposledy o tento trik pokúsil.

Zdá sa, že Zar si nerobí starosti.

„Nerobme z toho veľhory. Za posledné týždne som intenzívne pracoval na tvojom nervovom systéme. Čaká na teba niekoľko príjemných prekvapení.“

„Ale...“

Zar nasadí svoj hlas chladného buldozéra, „*Nemysli, len to urob!*“ Súčasne vrhá impulz do Bobbyho Hrotu.

Bobby vidí, ako sa jeho ruka sťahuje a zvierá Zarovu ruku. Bolí to. Veľmi. Ale nič také ako P-bombe podobné pulzovanie, ktoré ho odpálilo minule, keď sa o to pokúsil.

„Chceš niečo proti bolesti?“ ponúka mu Zar.

„Len štipku,“ Bobby chytí naspäť svoj dych.

„Len štipku.“ Zar sa spája s Bobbyho medipočítačom a programuje ľahký koktail liekov, ktorý má cez katéter vtekať do jeho krčnej tepny. To je výhoda, keď ste klon – môžete sa pripojiť k akémukoľvek stroju a robiť plne informované rozhodnutia, keďže vy aj stroj ste prevádzkovaný tou istou počítačovou sieťou.

Bolesť sa už zmenšila na polovicu. „To bude stačiť,“ usúdi Zar. „Ak budeš príliš nabombovaný, tak sa dnes ráno nikam nedostaneme. Teraz to skús znovu!“

„Počkaj! Musíš mi povedať, ako sa to stalo!“ Bobby chce vedieť. „Ako to, že ma to nezabilo?“

„Žiadne myšlienky. Len to urob!“ Tentokrát Zar nemanipuluje s Bobbyho Hrotom.

Bobby to skúša ešte raz. Minimálna sila. Jeho ruka ľahko stisne Zarovu. Minimálna bolesť. Minimálny rozruch.

Úžasné!

Pohliadnu si navzájom do očí. Niečo medzi nimi prechádza.

Hlboké.

„Znovu!“ hovorí Zar. „Pozerať z Hrotu! Pohybuj sa z Hrotu!“

Trochu silnejšie!

Bolestivé, ale iba v ruke a celkom znesiteľné. Koktail pomáha.

Zar chytá Bobbyho ľavú ruku, „Teraz obe ruky spolu!“

Zase to zafunguje! Bobby tomu sotva dokáže uveriť. Obidve ruky sa súčasne sťahujú. Jeho RR mrcina reaguje na jeho príkazy!

Zar mu pustí ruky. „Teraz zatni päste!“

Slabá kontrakcia v Bobbyho prstoch.

„Pohybuj sa z Hrotu!“ pripomína mu Zar ostrým hlasom.

Z Hrotu, Bobby postupne zovrie svoje päste. Na čierny tanec by to nestačilo, ale aj tak! Koktail pomáha a cíti ako v ňom rastie obrovská vlna nadšenia, „Ja to dokážem!“

Jeho pohľad ponorený do Zarovho, „Ja to dokážem!“

„Toto sa nazýva prekonanie obmedzení hmoty, Bobby. Je to zásadný aspekt ľudského dobrodružstva. Teraz prsty na nohách!“ Zar sa postaví, „Z Hrotu!“

Bobby hľadá na svoje chodidlá. Z Hrotu zľahka skrčí prsty na nohách. Znovu. A znovu.

„Z Hrotu!“ Zara nikdy neprestane baviť pripomínať mu to.

Úplne úžasné. Bobbyho telo reaguje akoby to bola normálna VR.

„Deje sa toto naozaj v Reálnej Realite?“ pýta sa.

„Áno, ale v tejto fáze si musíme dať prestávku a pozorne sa zamyslieť nad nuansami Virtuálnej Reality.“ Zar dáva svoje ľavé predlaktie do vodorovnej polohy, hľadá na svoju päť, zvierá a uvoľňuje ju. Pomaly. Je to jeho svojský spôsob, akým signalizuje, že niečo visí vo vzduchu.

Bobby úplne uvoľní prsty na nohách a pozorne počúva.

„Teraz, keď hýbeš svojím telom v Reálnej Realite,“ varuje Zar, „si budeš musieť dávať sakramentský pozor. Máme tu VRR a PR – Pridaná Realita. Vyzerajú rovnako, ale vôbec nie sú rovnaké.“

Viac realít? Vzrušujúce. Možno.

„Vo VRR ležia ľudia v gravito-poli, ako ty teraz. Je to bezpečný záhal, v ktorom môžeš pohybovať končatinami a svojím telom a kde gravito-vlny a pomocná hmla (nanotechnologické srandičky) simulujú zodpovedajúce efekty scény, ktorú si si vybral. Chápeš myšlienku?“

„Nie.“

Použijúc VR, Zar vytvorí obraz ženy ležiacej vo vodorovnom gravito-poli: vajcovité pole belavej energie, identické s tým, v ktorom je držané Bobbyho telo. Smeje sa. Jej nohy sa rýchlo pohybujú. „Taktó vyzerá v Reálnej Realite,“ vysvetľuje Zar.

„Teraz to, čo vidíš vo VRR,“ Zar vyvolá druhý obraz. Tam už žena nie je v horizontálnej polohe, ale vo vertikálnej. A má oblečené dlhé žlté šaty. Smeje sa a uteká za mužom. Aby bežala rýchlejšie, nadvihne si šaty nad kolená.

„Ten muž nie je reálny človek. Je to virtuálny klon,“ hovorí Zar.

Vyzerá to veľmi hravo. Je to lúka zarastená bohatou zelenou trávou. Presne ten typ prostredia, ktorý ľudom z Hyper-Virtuanetu pripadá neskutočne nudný, ale Bobbymu sa páči. Zrazu klon prestane bežať a otočí sa. Žena sa mu vrhá do náručia. On padá spolu s ňou na trávku a začínajú sa bozkávať na ústa. Vášnivo. Medzitým žena v gravito-poli robí všetky zodpovedajúce gestá.

„Uvedomuješ si, že ty si toto nikdy nerobil,“ vraví Zar.

Bobby sa zamračí. No dobre, nikdy nebol Casanovom svojej virtuálnej štvrte, ale aj tak! Virtuálny sex mal veľakrát.

„Nemyslím sex!“ Zar prevráti oči k stropu a vzdychne si. „Myslím VRR s tým, že tvoje telo sa hýbe.“

Samozrejme, že nie. Ako by aj mohol? V Hyper-Virtuanete bolo jeho telo gravito-pripútané v zásuvke. Po tomto ho šupli do transportnej rakvy a do každého otvoru mu strčili aspoň jeden vývod.

„Teraz pozorne sleduj túto scénu!“ prikazuje mu Zar.

Žena a klon kráčajú po udupanej cestičke, držiac sa za ruky. Žena sa potkne. Klon ju zachytáva do náručia, aby nepadla.

„Takéto veci fungujú vo VRR, čiže, keď sú ľudia v gravito-poli,“ vysvetľuje Zar. „Ale nefungujú v Pridanej Realite. V PR majú klony obraz, ale nie substanciu.“

Ťažké. Bobby zostáva zmätený. „Ale ja som si myslel, že klony nikdy nemajú RR substanciu. Myslel som si, že to vyplýva zo samotnej definície klona.“

„Správne, ale VRR oklame tvoj nervový systém tak, aby si si myslel, že sú hmotní. Imitácia je dokonalá, nemáš šancu uvedomiť si, že ide o trik. Ale v PR nie je ťažké vidieť, že je to podfuk. PR je veľmi podobné RR. PR je vlastne RR s pridanými obrazmi navyše. V PR neležíš v gravito-poli. Len sedíš na RR stoličke alebo prechádzaš RR chodbou. Obrazy virtuálnych klonov sú len umiestnené nad tvojou RR. Pochopil?“

Tak trochu.

„Teraz sme v PR,“ hovorí Zar.

Bobby nedokáže vidieť žiaden rozdiel.

Zovrieť. Uvoľniť. Zovrieť... potom Zar udrie päťou Bobbyho do žalúdka. Masívny úder čierneho tanečníka.

Žiaden úder! Bobby nič necíti. Zarova päť mizne v Bobbyho solar plexe a opäť sa objaví, keď ju vytiahne von.

„Je to akoby sa tvoje telo nemohlo dotknúť môjho,“ Bobby sa usiluje predstaviť si, o čom je tento PR biznis. „Ako keby som bol ja nehmotný?“

„Nie!“ vtĺka mu do hlavy Zar. „To *môj* PR obraz je nehmotný. Tvoje RR telo pozostáva z RR hmoty. RR hmota *má* substanciu.“

Nie celkom jasné. Bobbymu sa hmota vo VR javí rovnako hmotná ako hmota v RR. Vlastne, o čosi viac hmotná.

„Tak či onak,“ Zar pokračuje tónom dôrazne varovným tónom, „čo to znamená je fakt, že keď si v RR s Pridanou Realitou, musíš si dávať pozor na svoj zadok. Ak spadneš, PR klon ťa nebude môcť zachytiť a udržať ťa na nohách. Chápeš? RR nehody sú *nebezpečné*.“

Bobby prikyvuje. Nech už je to akokoľvek, celému RR neverí ani ten najmenší kúsok. „RR smrdí, je tak?“

Zar krúti hlavou a zhlboka vydýchne, ako že Bobby mu dáva riadne zabráť.

Dvere miestnosti sa otvoria. Bobby leží v gravito-poli, hrá polomŕtveho a úplne ochrnutého.

„Bobby?“

Je to doktorka Fawlersová. Bobby tak trochu otvorí svoje pravé RR oko. Stojí pri jeho posteli, rovnako vráskavá ako predtým. Zar nie je v jej realite, vidí len Bobbyho.

„Bobby, zo siete som dostala inštrukcie nerobiť nič, čo sa týka rehabilitácie tvojho pohybového systému. Takže moji ľudia sa ťa nebudú snažiť učiť chodiť.“ Po krátkej pauze sa pýta, „Nemusíš na túto otázku odpovedať, ak nechceš, ale... starajú sa o teba ľudia Archívu?“

Bobby opäť zatvorí svoje pravé RR oko a premýšľa, ako na to odpovedať.

V PR mu Zar zašepká do ucha, „No tak, urob jej radosť. Povedz áno.“

Bobby otvorí obe RR oči a pozrie sa na ňu, „Áno, starajú.“

Slnko na tvári starej ženy. „Ďakujem, že si sa so mnou o to podelil, Bobby... som za teba *veľmi* šťastná.“

Vyzerá byť hlboko dojatá, akoby sa išla rozplakať.

Bobby zisťuje, že sa na ňu usmieva.

2.5 Hyper Blue Moon

„Pozeraj sa z Hrotu! Pohybuj sa z Hrotu!“ Zar donúti Bobbyho gravito-pole, aby sa preklopilo z vodorovnej do zvislej polohy.

Postupný pohyb. Bobby nič necíti. V gravito-poli sa vždy cítite, akoby ste ležali, bez ohľadu na uhol.

„Teraz sa posad'!“

Bobby sa posadí a jeho RR nohy visia cez okraj gravito-poľa. Trochu sa nakloní dopredu.

„Pozor, katéter!“ zareve na neho Zar.

Bobby zamrzne.

Cez počítačové spojenie sa Zarovi podarí dosiahnuť, že zo steny sa odvinie ďalšieho pol metra katétra. „Dobre, teraz sa môžeš pohnúť.“

Bobby opäť začína dýchať.

„Z Hrotu!“ dodáva Zar.

Bobby sa chystá postaviť, prvýkrát vo svojom živote. Celých päť dní so Zarom trénovali pohybovanie RR nohami, poležiačky v posteli. Hrozne bolestivé, akoby ho tisíce rozžeravených ihlíc bodalo v svaloch – vďaka Všemocnému Sieťovému Administrátorovi za úľavu v podobe liekových koktailov. Ale proces napredoval rýchlejšie ako Bobby očakával. Podľa programu, ktorý videl v Amynej encyklopédii, môže to vyžadovať až roky rehabilitácie, kým sa VR šaláty naučia

poriadne hýbať svojimi končatinami. A niektorí 'utečenci' to vlastne nikdy nedokážu.

„Ako to, že sa ti podarilo donútiť ma hýbať mojimi RR nohami len za dva dni?“ Bobby požaduje vysvetlenie.

„Triumf neurokybernetiky,“ vysvetľuje Zar. „Odkedy som sa s tebou začal pracovať, hyperprebúdza som tvoj pohybový systém.“

„To znamená?“

„Kým sme ty a ja hrali HR hry, posielal som tvojej nervovej sústave sofistikované podprahové signály, zacielené na cerebellum a vedome ovládané pohybové oblasti kortexu. Tieto oblasti boli postupne prebudené a donútené fungovať, akoby si naozaj chodil. A mimo toho som použil zopár svojich liečebných trikov. Dračí biznis.“

Bobbymu pripadá Dračí biznis veľmi zaujímavý.

„Teraz predkopávaj nohami. Ľavá, pravá, ľavá, pravá...“ diriguje ho Zar. „Pozerať sa na ne z Hrotu, pohybuť nimi z Hrotu!“

Je to Archívna mantra: „Pozerať z Hrotu, pohybuť sa z Hrotu!“ Zar ju opakuje od rána do večera, „pretože každý jednotlivý pohyb musí vychádzať z Hrotu.“ Začína to byť také zažraté do Bobbyho reality, že sa mu o tom v noci sníva. A cez deň zisťuje, že robí veci ako kašľanie z Hrotu alebo prdenie z Hrotu.

Vchádza Penelope. „Ahoj! Zrazu som dostala chuť prísť ťa pozrieť. Viem, že je neskoro. Prišla som nevhod?“ zastane na prau dverí s neistým priateľským úsmevom. Keďže je v RR, nemôže vidieť Zaru. Ani ho počuť.

„To ja som jej poslal Hrot-impulz, aby ťa prišla navštíviť,“ hovorí Zar Bobbymu. „Potrebujem RR človeka, ktorý ťa bude držať za ruku.“

Bobby nie je príliš nadšený. „Pod' ďalej.“

„Žiadne osobné sračky!“ vyhreší ho Zar. „Ona je tvoj Brat Rytier.“

Bobby jej oplätí priateľským úsmevom. „Perfektné načasovanie, Penny. Práve som sa chystal urobiť moje prvé kroky.“

Penny nadvihne obočie, ale len nebadateľne. Zostáva pokojná.

„Pozvi ju do našej PR,“ prikazuje Zar.

Bobby aktivuje myšlienkový spínač, čím vnesie do Penelopinej reality Zarov obraz.

Tentokrát jej obočie vylezie až nad strop. Ale len na sekundu. „Pochválený buď Veľký Apolón, Majster Zar Hnedého Rúcha!“ Jej hlas je formálny, akože má stiahnuté zvierače.

„Do Hrotu, Pen!“ hovorí Zar. „Pod' dnu, potrebujeme tvoju pomoc.“

„Áno, pane!“ Vojde dnu s veľmi vzpriameným chrbtom. Už žiadne úsmevy. Je to červený poplach, smrteľne vážna situácia.

„Potrebujem, aby si držala Bobbyho za rameno,“ hovorí jej Zar.

„Áno, pane!“ okamžite prechádza k Bobbyho boku.

„Polož svoju pravú ruku na jej plece!“ hovorí Zar Bobbymu.

Postaví sa tesne vedľa neho a trochu sa zohne, aby mohol dať svoju pravú RR ruku okolo jej RR krku. Penelope pevne zovrie jeho pravú RR ruku. Až tak veľmi to nebolí.

„Pripravení?“ pýta sa Zar.

„Neviem!“ Bobbyho zachváti vlna paniky. Po chrbte mu steká studený pot. Vízie toho sprostého programu o rehabilitácii dementných trosiek na vesmírnej stanici Loggia – tých, ktorí po štyroch lezú po dlážke, z úst im tečú sliny, a ktorí už nikdy nebudú ľudskými bytosťami, ako moderátor programu dvakrát zopakoval.

Penelope cíti jeho stres. Je priepastný. Veľmi pevne ho drží za ruku. Bolí to.

„Polož ľavú nohu na podlahu. Hýb sa z Hrotu.“

Cíti sa choro. Veľmi choro.

„Naozaj toto musím robiť?“

„Nemysli, len polož nohu na dlážku!“

Všetko sa začína točiť. Nie z Hrotu.

„Naozaj toto musím robiť?“

„Nie, nemusíš. Prestaň. Lahni si!“ Zar preruší tú nočnú moru. „Pomôž mu, Pen.“

S jej pomocou dostal Bobby svoje telo naspäť do horizontálnej polohy. To je *také dobré*, byť vo vodorovnej polohe, uvedomí si, keď leží vystretý a zhlboka dýcha.

Penelope ho stále drží za ruku; usiluje sa držať za neho energiu najlepšie ako vie.

Zar hľadá dole na svoju päť a hlboko premýšľa. Zovrieť. Uvoľniť.... Bobby ho periférne sleduje a premýšľa, s čím príde ďalej. Bobby tohto muža začína spoznávať: nečakajte, že to niekedy vzdá.

Zovrieť. Uvoľniť. „Pen,“ zavolá ju.

Otočí sa, aby mu videla do tváre. „Áno, pane!“ Formálny hlas. Jej chrbát veľmi vzpriamený.

„Máš rada hudbu?“

Dvakrát zažmurká, ústa otvorené. Jemnejším hlasom, „Áno, pane.“

„Hráš hudbu, Pen?“

„Áno, pane. Hudba je súčasťou nášho tréningu v neurokybernetike.“

„Ts, ts!“ Zar pokrúti hlavou s náznakom odsúdenia. „To neurokybernetika je súčasťou hudby, Pen! Nie naopak.“

Usmeje sa. Zjavne sa jedná o vtip, ale Bobby mu nerozumie.

„Zahraj nám niečo, Pen.“

„Áno, pane.“

Bobbyho to zaujíma. Pozorne počúva, ale nič sa nedeje.

„Nie zlé, vôbec nie zlé,“ hovorí Zar po niekoľkých sekundách ticha.

Bobby sa začína cítiť byť vynechaný.

„Je to statická hudba. Pre Hrot-gurmánov. Nedokážeš počuť žiadne zvuky, ale tvoj Hrot rozpoznáva harmónie,“ vysvetľuje Zar. „To ale len v prípade, že tvoj Hrot je dostatočne prebudený, pravdaže.“

Bobby sa snaží Hrot-počúvať zo všetkých síl.

„Páči sa ti to?“

Bobby necíti ani prd. „Je to... jemné. Ja som aj tak nikdy nemal rád hudbu.“

Zhrozená, Penny sa na neho pozrie, akoby povedal čosi srdcervúce. Pustí jeho ruku.

Bobby cíti, že sa deje niečo veľmi zlé. Ale vôbec netuší čo!

Penny sa cíti byť zradená technológiou. Ako sa počítač môže *odvážiť* naznačiť, že žena ako ona má *čokoľvek* spoločné s mužom, ktorý nehanebne vyhlási, „Nikdy som nemal rád hudbu.“

„To je v poriadku! To je v poriadku!“ Zar prichádza Bobbymu na pomoc. „Hudba Hyper-Virtuanetu je prepchatá Rexovou HR: podvedomý sajrajt, ktorý ti zapchá hlavu. Je to navrhnuté tak, aby to utupovalo tvoj nervový systém – presný opak hyper-prebudenia. Čím viac to počúvaš, tým viac duchovne odpojeným sa stávaš.“

„Ale veď to je príšerné!“ Penny je zhrozená. Záblesk súcitu v jej očiach, akože naozaj súciti s týmto úbohým netvorom.

Bobby si užíva tú nehu, ale má zmiešané pocity ohľadom toho, že je vnímaný ako genetická anomália.

„Pozrime sa na tú svetlejšiu stránku!“ uškrnie sa Zar. „Dnešná noc je prvou nocou tvojho nového hudobného života, Bobby! Prejdime na virtuálnu realitu a vypadnime odtiaľto,“ rozhodne, prepne na voľný štýl VR módu a prejde cez stenu. „Nasledujte ma!“

Znie to ako rozkaz, takže Penny vyskočí na nohy, „Áno, pane!“ a beží za ním.

Bobby vyjde zo svojho gravito-poľa a ide za nimi. Ale prečo je také ťažké kráčať v RR, keď je to také ľahké vo VR? Uvažuje nad tým.

Zídu dole kamenným schodišťom do malej pivnice s veľkým hnedým kredencom a sedátkom pred ním.

„Už si niekedy hrala na klavíri, Pen?“ pýta sa Zar a sadá si na sedadlo.

„Nie, pane. Ale milujem ho.“

Zar otvorí šuflík uprostred kredenca a odhalí rad kláves, prevažne bielych. Je to nie nepodobné starodávnym myšlienkovým spínačom, ktoré ľudia zvykli ovládať rukami – klávesnice, tak sa volali.

Zar začína robiť zvuky a súčasne spieva, „Pam-pam, pa-pam-pa-pam-pam, pam-pam...“ Veľmi rytmické. „Už si niekedy počula tento druh hudby, Pen?“

Potlačí úsmev. „Áno, pravdaže. Forma prvotného džezu nazývaná boogie-niečo.“

„Boogie-woogie. Honky tonk.“ Zar sa do toho naozaj dostáva. Z kredenca vychádzajú omnoho hlasnejšie zvuky. „Poďme, Pen, udávaj mi rytmus.“

Penelope udáva nohou rytmus, tleska rukami, oči má doširoka otvorené a smeje sa sa od úžasu. Je toto vôbec virtuálne možné – skutočný Archívny hyper-klon, emanácia Zara Hnedého Rúcha, Majstra Hromu, hrá divoké boogie-woogie?

Zar na ňu žmurkne. „Je to Apokalypsa!“

Čas, kedy je možné všetko.

Tiež ju to riadne chytí. „No tak, Bobby! Rytmus!“

„Nohou!“ hovorí Zar.

Penelope ukáže Bobbymu, ako sa to robí.

Bobby si nie je istý hudbou, ale páči sa mu atmosféra v miestnosti. Zaujímavá psycho-stimulačná droga s miernymi endorfinickými účinkami a pravdepodobne tiež účinkom podobným serotonínu.

„Tento druh hudby sa ti nemusí páčiť,“ hovorí mu Zar. „Len ju dostaň do svojho systému a už bez nej nebudeš vedieť žiť.“

Nebezpečná droga? Bobbymu to nevadí. Ďalej ich doprevádza pevným rytmom svojho chodidla.

Zar začína inú skladbu. „Už si to niekedy počula, Pen?“

„Nie, pane.“

„Túto som v kuse hrával v jednom z mojich minulých životov.“

Penelope sa zamračí, „To akože mali v Atlantíde klavíry?“

„Nie, nie, to bolo poatlantskom živote. Počas druhej svetovej vojny. Jaj, táto skladba ma dostala do riadnych problémov!“ A začne spievať, „*Blue Moon, there's a dream in the air...* Podme, tancujte!“ Zar aktivuje VR podprogram, takže Penelope a Bobby sa držia za ruky a tancujú v malej miestnosti. Program sa za nich stará o všetky pohyby, takže všetko, čo musia robiť, je pozeráť sa, ako tancujú.

„Volá sa to Blue Moon,“ povie Zar a ďalej spieva, „*Blue Moon... you read my heart...*“

Človeče, mocná droga! Penelope premôžu neovládateľné vlny smiechu. „Ja tomu nemôžem uveriť!“ vraví Bobbymu. „Moje prvé blízke stretnutie s Majstrom Hromu a ja si tu tancujem na prvotnú džezovú hudbu.“

„So mnou väčšinou tancuje čierny tanec, nie džezový,“ povie jej Bobby.

Nedôjde jej to, ale netrápi sa tým, ďalej tancuje. Bobby tancuje s ňou. Je to jeden z tých podprogramov, kde sa s ničím nemusíte trápiť. Vaše telo sa hýbe presne tak, ako sa má.

Na tej Penny niečo je, keď sa smeje, čosi svieže na jej radosti. Srdečné (nech už to slovo znamená čokoľvek). Na druhej strane, tiež to môže byť účinkom drogy.

Čo na tom? Len tancujme. Keď sa skladba skončí, Zar začína ďalšiu. A ďalšiu. A naspäť k *Blue Moon*. A ďalšiu... Čo si ale Bobby v danej chvíli neuvedomuje, je fakt, že cez VR zvuk Zar prebúdzá v jeho mozgových obvodoch zmysel pre prvotný džez.

O mnoho *Blue Moon*ov neskôr Zar zastaví zvuk, vstane a zatvorí hnedý kredenc. „To je na dnes všetko, priatelia. Pen, môžeš prísť zajtra ráno?“

Už žiaden smiech. Je naspäť v škrobenom móde. „O koľkej, pane?“

„Nula, osem, nula, nula.“

„Mám povinnosti, pane.“

„Pošlem správu poručíkovi Semperovi, že Archívni ľudia ťa potrebujú na špeciálnu úlohu. To ti uvoľní ráno.“

Polsekundové chvenie v jej očiach. Potom, „Áno, pane!“

„Uvidíme sa zajtra ráno. Dobrú noc!“ zasalutuje im a okamžite zmizne – ako keď strihne.

„Ffff...“ Penelope hlasno a zhlboka vydýchne. „Je stále takýto?“

„Nie, ani nie.“

„Och, Bože! Vôbec sa necítim byť unavená! Ty áno?“

„Ja som, veľmi,“ odvetí Bobby. A je to pravda. „Dobrá noc, Penny. Vďaka za pomoc.“

2.6 Nadžezovaní

07:59:56, čas na Titane. Tri zaklopania na dvere nemocničnej miestnosti.

„Mám rád ľudí s vážnym zmyslom pre čas,“ súhlasne prikyvuje Zar. „Pod' ďalej, Penny!“

Keď vojde, je príjemne prekvapená. Bobby leží na svojej posteli, ale už nemá na sebe pyžamo. Teraz má oblečený čierny overal z mäkkého kovu s veľkým žltým slnkom, ktoré mu pokrýva hrud'. Ale Bobby zostáva veľmi pokojný a privíta ju, „Dobré ráno, Penny! Ako sa dnes máš?“

„Áno, akú si mala noc, Penny?“ pýta sa Zar s náznakom zlomyseľného úsmevu.

Aká noc! Snívala bez prestávky a veľmi hlučne, prechádzajúc od divokých fráz starobylého klavírneho džezu do tancov v štýle divokých rytmov džungle, jej brucho sa otriasalo pod náporom divokých pudov a téma *Blue Moon* sa vracala každých päť minút. „Bolo to... zaujímavé, pane.“

Bobby stále cíti vo vzduchu ducha minulého večera. „Začneme znovu?“ zavtipkuje.

„Ale samozrejme!“ V PR nechá Zar zmiznúť steny a premení maličkú miestnosť na halu aspoň dvadsaťkrát väčšiu a len tlmene osvetlenú. Prejde k čudnej veci veľkej ako päť transportných rakiev uložených bok po boku. Sadne si za ňu a oznámi, „Toto sa nazýva krídlo, Bobby. Vlastne je to virtuálna replika jedného, ktoré som používal v minulom živote. Bolo to na Zemi, v krajine nazývanej Nemecko.“ A začne hrať *Blue Moon*, tentokrát bez spevu.

Penny to hneď dôjde. Prejde k Bobbymu a vystrie k nemu ruku.

„Hej, to snáď žartuješ!“ protestuje Bobby. „Toto je PR! Som v mojom RR tele. Hádám nečakáš, že s tebou budem tancovať?“

„Jasné, že nie!“ chytí ho za ruku. „Len si sadni na kraj posteľe a búchaj do rytmu.“

Ohromné zvuky klavíru. Oveľa krajší nástroj ako ten, ktorý použil včera. Penny z toho až striasa. Nechýba veľa, aby ich zase premohla mágia noci! Kým si Bobby sadá, ona už napoly tancuje.

Hyper-začarovaný skladbou *Blue Moon*, aj on sníval celú noc o džezze, ako dokáže Hrot-vyčítať z jeho energie. Pomocou myšlienkového spínača o čosi zníži gravito-pole, aby sa Bobbyho čierne čížmy mohli dotknúť podlahy. V krčnej tepne už nemá žiadnu rúrku. Jeho ruka je vlhká a studená. Snaží sa urobiť svoju teplejšou a jemne ho potiahne, až kým spoločne nestojí, spoločne nesedia na okraji gravito-poľa.

Medzitým sa v Bobbyho mozgu odohráva niečo hlboké. Podprahové HR signály džezovej párty na ňom celú noc pracovali. Keď sa teraz hudba opäť začína, spustí to v ňom reťazovú reakciu. Nedokáže presne povedať, čo cíti, ale je to masívne.

Masívne!

„Myslím, že dokážem stáť!“ vyhlási.

Držiac sa Penelopinej ruky, potiahne sa o kúsok dopredu, preč z gravito-poľa.

Ona zastane a hľadá na neho, v úžase, so slzami v očiach.

Stojí. Jeho RR nohy pevne držia.

Z druhej strany haly sa Zar tiež pozerá a hryzie si do pery. Ďalej hrá *Blue Moon*.

„No a čo? Stojím na svojich nohách. Je tam toho!“ hovorí mladý muž. „Prečo ďalej netancuješ?“

Vybuchne do smiechu a pokračuje vo svojom polotanci, usilujúc sa kopírovať pohyby podprogramu z minulej noci v pivnici, ale Bobbyho ruku drží veľmi jemne, aby ho náhodou nestiahla.

„Myslím, že by som dokonca mohol aj tancovať!“ hovorí, unesený hudbou. „Ale nebudem!“ dodáva ihneď. Rozumne, len nohou vyklepáva rytmus a hýbe ramenom, aby pomohol Penny pri otočke, ako v tom džezovom programe.

„Toto je šialené!“ Penelope sa nedokáže prestať smiať a jej pohyby začínajú byť odvážnejšie. „Bobby, s tebou a tvojim priateľom je veľká zábava!“

Jej smiech sa mu páči. Je veľmi milá, svojím spôsobom. Svieža. Vrucna. Škoda, že je taká obyčajná.

V pravde, Panter je len jedna.

Penny zrazu prestane tancovať.

Hudba zmlkne.

Niekoľko ľudí stojí pred nimi. Nevšimli si, že vošla.

Je to doktorka Fawlersová a má problém uveriť svojim vlastným očiam. VR šalát Bobby Elmian, ktorého rehabilitácia mala podľa očakávaní byť dlhá, ťažká a obzvlášť bolestivá, stojí pred ňou oblečený ako rytier a drží za ruku príjemnú brunetu, ktorá, len pred niekoľkými sekundami, tancovala plock and roll (alebo aspoň tak to pripadalo doktorke Fawlersovej). Je toto naozaj RR?

„Dobrý deň, doktorka Fawlersová!“ povie Bobby, s náznakom zaváhania v hlase.

Ona otvorí ústa, ale nič nepovie.

Spomínajúc na to, čo sa naučil z programov o etikete reálnych ľudí, Bobby vyskúša, „Penny, toto je doktorka Fawlersová. Doktorka Fawlersová, toto je Penny.“

„Dobrý deň, doktorka Fawlersová,“ Penelope ju pozdraví so zdvorilým prikývnutím.

Stále žiadna odpoveď. Doktorka Fawlersová vyzerá byť nevirtuálne šokovaná. Bobby sa ju snaží upokojiť. Zjavne potrebuje vysvetlenie. „Toto je Apokalypsa,“ hovorí jej, „čas, keď je možné všetko.“ On sám tomu stále neverí, ale má pocit, že to je tá správna vec, ktorú treba povedať.

Zar, ktorému celá situácia príde ohromne zábavná, urobí jednostranné rozhodnutie a prepne doktorku Fawlersovú do ich PR.

Pre doktorku Fawlersovú sa svetlo stlmí, izba sa zmení na veľkú halu, kde za ňou hrá klavír a niekto píska melódiu, ktorú už raz dávno počula. Obráti sa a hádajte, kto to píska?

Mních v Hnedom Rúchu hrajúci na krídle. Nevidí mu do tváre, je zakrytá kapucňou.

„Hrá našu obľúbenú melódiu,“ informuje ju Bobby. „Volá sa to *Blue Moon*. Páči sa vám to?“

Na tvári doktorky Fawlersovej je náznak bázne. Svetlo. Robí ju to krásnou, napriek jej RR telu. Po tvári jej stekajú RR slzy. Prikývne, „Áno, páči sa mi to. Kvôli veciam ako tieto sa život oplatí žiť.“

2.7 Na kolieskach

„Nesmieme stratiť ani minútu!“ Penny rozhodne, že Bobby sa musí *okamžite* presťahovať do priestorov beta-omega chóru Bernardín. Zar súhlasil a doktorka Fawlersová sa radšej rozhodla byť vynechaná z rozhodovacieho procesu. Akurát Bobbymu povedala, „Čo sa týka tvojho pankreasu, nerob si starosti, napojím sa na tvoj medipočítač a budem na všetko dohliadať z diaľky.“ A dala mu dlhý zoznam odporúčaní, ktorý ho zanechal dosť znepokojeného. Medzitým Penny, aby nestratili ani minútu, zohnala samohybný, mysl'ou-ovládaný dopravný prostriedok pozostávajúci z veľkého pohodlného sedadla – luxusné kreslo s hrubými čiernymi výstielkami – osadený malým elektrickým motorom, ktorý poháňal štyri tridsaťcentimetrové kolesá, z čoho pochádzal aj názov prostriedku: kolieskové kreslo. Tak sa Bobby ocitá v chodbách TS5, popiskujúc si *Blue Moon*, s Penelope cupitajúcou popri jeho boku.

Pomerne úzke chodby, najviac dvadsaťpäť metrov široké, so *stovkami* zaneprázdnené vyzerajúcich ľudí v oblečení rôznych farieb a rýchlo kráčajúcich. A nikto iný v kolieskovom kresle.

Ťaživý pocit na Bobbyho hrudi.

Má problém uveriť vlastným očiam, „To sú všetko reálni ľudia?“

Penelope sa zasmee, „Pravdaže sú reálni! Načo by virtuálne klony chodili po chodbách? Ak sa chcú dostať z jedného miesta na druhé, stačí sa im len prepnúť.“

No jasné.

Dostať sa do priestorov beta-omega chóru trvá len desať minút. Oveľa užšie chodby, takmer prázdne, vďaka čomu sa omnoho ľahšie dýcha. Pravdaže, nie sú tu žiadne okná – TS5 sa nachádza 300 metrov pod povrchom Titanu.

„Tu je kajuta 4-17-201. Tvoja kajuta!“ ohlási Penelope.

V stene sa objaví úzky otvor vedúci do prázdnej miestnosti, tri krát tri metre, len s hrubým matracom na podlahe. „Toto bola Mollina kajuta, ale súhlasila s tým, že sa presťahuje, takže si teraz napchatý medzi mnou a ňou (ja som 4-17-202),“ vysvetľuje Penelope. „Od Paula bolo pekné, že pre

ňu uvoľnil kajutu 4-17-200. Aj tak sa chcel presťahovať do 4-17-1996 (tá susedí s Donom), čo, myslím si, bude pre neho dobré, pretože po úvahe som došla k záveru, že jeho problémy nie sú spôsobené len túžbou po pomste po tom, ako magard zabil jeho príbuzného, ale aj kvôli potlačeným homosexuálnym sklonom. Ak by si sa ma opýtal, najlepšie, čo by sa mu mohlo stať, je mať vzťah s Donom. Čoskoro sa s ním uvidíš, takže mi môžeš povedať, čo si myslíš ty. No, čo by som ti povedala o tejto kajute? Len dve veci. Jedna – vankúš na tvojom matraci je darček na privítanie od chóru. Je vyrobený z *reálneho* peria geneticky modifikovanej zelenej husi ZH337 – sladké sny! Druhá – jednotka gravito-poľa je tamto,“ ukazuje dozadu kajuty. Je prázdna. „Vieš, ako ju aktivovať, nie?“

„Nie.“

„Kým si neprišiel na Titan, nikdy si nepoužíval gravito-pole!“ Hľadá na neho s veľkou nehou, hlboko dojatá.

Na jej nehe jednoznačne niečo *je*. Nič také ako Panter, samozrejme. Ale aj tak, dokáže byť mimoriadna. Keď prestane rozprávať.

„Ukážem ti to. Je to rovnaké ako v nemocnici.“ Použijúc myšlienkový spínač, vyvolá v zadnej časti miestnosti dva metre dlhé opalizujúce gravito-pole. Je v horizontálnej polohe. „Stačí si do neho ľahnúť!“ Aby mu to predviedla, prejde blízko ku gravito-poľu a dozadu do neho spadne. Zariadenie ju zachytí a hladko s ňou pristane uprostred priesvitného zámotku energie. „Potom už len necháš gravito-pole, aby ťa vyzlieklo.“

Žiadna ukážka tejto časti. Penny vstane. „Teraz ty!“

Chytí ho za rameno a pomôže mu vstať. Váhavý krok. A ďalší. A tretí.

„Krásne!“ povie materským hlasom. „Vieš, keď ťa vidím chodiť, niečo to so mnou robí.“ A myslí to naozaj, Bobby to vidí.

Ešte jeden krok a jemne postrčí Bobbyho do náručia gravito-poľa. Pole ho okamžite zachytí a zariadi priateľskú spomaľujúcu krivku, jeho hmotnosť rovnomerne rozložená na čomsi, čo pociťuje ako nekonečne pružnú podušku.

„Pohodlne?“ pýta sa.

„Tak pohodlne ako sa v RR dá!“ Čo veľa nenapovie.

„Kým je tvoja chôdza neistá, bude asi múdrejšie zostať tu a robiť všetko cez VRR,“ radí mu Penelope.

Zar odporučil rovnakú vec.

„A ak sa teraz poponáhľame,“ povie, „mali by sme stihnúť koniec hodiny transpersonálnej motivácie. Je to skvelá hodina. Normálne musí prebiehať v RR, ale chór odsúhlasil, že kým sa ti ťažko chodí, budeme ju mávať vo VRR. Vyzdvihnem ťa. Uvidíme sa o minútu,“ otočí sa a vyjde von. Dvere sa za ňou potichu zakľnú.

Bobby nechá gravito-pole, aby mu vyzlieklo oblečenie. Je to také pohodlné, že to takmer nevníma.

Overall z mäkkého kovu a čižmy dopadnú na dlážku.

Dvere sa opäť otvorila. Vojde Zar Hnedého Rúcha.

Bobby myšlienkovým spínačom prepne gravito-pole do vertikálnej polohy, tvárou v tvár Zarovi. Kým sa zámotok premiestňuje, pýta sa ho, „Prečo vchádzaš cez dvere, keď si klon?“

„Klony, ktoré majú úroveň, robia také veci.“

Hej, on *má* úroveň. „Páči sa ti moja nová transportná rakva?“

„Ty nevďačný bastard!“ zasmie sa Zar. „Toto je luxusný apartmán, nie rakva! Čo si myslíš? Toto je TS5 na Titane, nie svet bohov.“

„Prepáč! Čo mám teraz robiť?“

„Dovoľ tvojmu chóru, aby sa o teba postarali a buď pokojný, keď zistíš, že nestíhaš. Pamätaj si, Hyper Realita je ústrednou časťou tréningu. Mnohé úlohy, ktoré sa ti budú zdať nemožné, sa stanú rutinou potom, ako na tebe HR popracuje.“

„To znie super. Kedy zase uvidím Čierneho Pantera?“

„Tu mám pre teba dobré správy: v najbližších týždňoch bude Panter musieť kvôli misii prekročiť blokádu. Bude v blízkosti Titanu. Povedala, že sa s tebou VR-spojí, aby ti dala tvoju prvú lekciu lietania. Pre rytierov je prvá lekcija lietania čosi ako rituál.“

„Ach! Tak to je... od nej virtuálne pekné.“ Povzdych.

„Ááách...“ Zar napodobí jeho povzdych, ale hlasnejšie a dlhšie, „čo by sme si počali bez Pantera?“

Bobbyho to donúti k úsmevu. „Zar, je tu niečo, čo som sa ťa chcel spýtať. Robí to niečo s tvojím nesmrteľným Duchom, ak poviem ďakujem?“

„Ako to mám vedieť?“ usmieje sa Zar. „Nikdy si to neskúsil.“

Nezmerná irónia v jeho úsmeve. Hej, jednoznačne má úroveň.

2.8 Zmysel života, prvá epizóda

„A čo ty, Paul?“ pýta sa John. On je MC. MC je facilitátor – Majster Ceremónie.

„Obávam sa, že...“ Paul si poškrabe hlavu. Extrémne krátke vlasy, ktoré zvyrazňujú hruškovitý tvar jeho hlavy. „Obávam sa, že sa musím držať toho, čo som povedal minulý týždeň: mojím zmyslom života je bojovať proti Rexovi. Aj keď... *viem*, že tam musí byť aj niečo konkrétnejšie. Ale čo? Je to pre mňa záhada! Čo sa týka mojej ústrednej motivačnej nitky, *naozaj* sa chcem stať rytierom, to je to, čo ma poháňa dopredu, minútu po minúte. A čo sa týka hlavných motivačných síl... chcem pretiahnuť všetky dievčatá v akadémii.“ Ticho.

„Ešte niečo?“ pýta sa MC.

„Nie, nevidím, čo ďalšie by som ešte mohol pretiahnuť.“

Všetci sa zasmejú.

„Anna?“ osloví ju John.

Anna je krásna. Nie fyzicky, samozrejme – je to VRR. Ale v jej očiach je iskra, vďaka ktorej zabudnete na drsné črty jej tváre (nie je to tým, že by jej nos bol škaredý, skôr sa nehodí k jej veľkosti) a povädnutý vzhľad jej polodlhých, poloodfarbených viac-menej-blond vlasov. Svojím spôsobom celkom sexy, zisťuje Bobby.

„Je to stále jasnejšie a jasnejšie,“ vyhlási Anna. „Môj zmysel života: slúžiť Bielemu Orlovi. Moja ústredná motivačná nitka: slúžiť Bielemu Orlovi. Motivačná sila: prítomnosť Bieleho Orla.“

Všetci trpezlivo čakajú na pokračovanie.

„To je všetko!“ vyhlási.

Don a Molly to nežerú. „Príliš jednoduché! Nemôže tam byť len Biely Orol a nič iné,“ namieta Don.

„A čo ak je mystička?“ oponuje Paul. „Medzi rytiermi boli vždy nejakí mystici, nie?“

Bobby rozmýšľa, čo je to mystik. V Hyper-Virtuanete žiadni neboli. Žeby ďalšia choroba?

„Mystik je druh svätca,“ objasňuje mu Paul.

„Svätec?“ V Hyper-Virtuanete tiež žiadni neboli.

„Niekto, kto nikdy nemá virtuálny sex,“ hovorí Paul.

„Niekto, kto chce zachrániť ľudstvo,“ dodáva Pen.

Tak *toto* znie ako nebezpečná choroba!

Molly stále nenecháva Annu na pokoji. „Musia tam byť ešte ďalšie veci, na ktoré sa nepozeraš.“

„Ja to môžem jebať!“ bráni sa mystička. „Ak mi to funguje...“

„Hej, presne to!“ chytí sa Molly. „Čo taká dobrá jebačka?“

„Zakaždým skončím zaplavená toľkým bielym svetlom, že si nedokážem cítiť moje telo. Tak aký zmysel má sex? Rovnako dobre môžem meditovať.“

„Tak tomu hovorím mystička!“ vyhlási Paul zanietene.

Zdá sa, že všetci už hovorili a teraz sa obracajú k Bobbymu.

Veľká úzkosť.

Čo im má povedať? Že vec, ktorú by chcel najviac v celom vesmíre je stráviť kúsok času s Panterom, ktorá je najkrajšou osobou, akú kedy stretol vo všetkých realitách, ale ktorá – Ó, beda! Ó, krutý osud! – je vydatá za reinkarnáciu jeho najlepšieho priateľa?

„Bobby, teraz je pravdepodobne ešte trochu skoro hovoriť o zmysle života,“ povie John k veľkej to Bobbyho úľave. „Ale povieš nám, prečo si sa pridol k rytierom?“

„Nemám šajnu, človeče. O tomto biznise som nepočul, kým ma Barkhan Zér neunesol z AFELION-S. Potom on a Zar použili vydieranie: buď si vyberiem TS5 alebo rehabilitačné centrum pre kriplov na Loggii nad Neptúnom. Vybral som si TS5.“

Všetci vybuchnú do smiechu a tleskajú rukami. Pod stolom pes švihá chvostom po Bobbyho nohách.

A ďalej sa smejú, akoby Bobby do ich reality uvoľnil nejakú smiešnu drogu.

„Nerob si starosti,“ snaží sa ho upokojiť Molly, „len sme v poslednej dobe naozaj tvrdo pracovali.“

„Sme šťastný chór!“ dodáva Paul.

Keď opäť dokáže hovoriť, John poznamenáva, „Ulovený Hnedým Rúchom, ako v raných dňoch rytierov Apokalypsy. A navyše samotným Majstrom Barkhan Zérom – gratulujem, Bobby!“

„Ak si dali tú námahu unášať ťa z Hyper-Virtuanetu,“ začne hovoriť Paul, „musíš byť naozaj mimoriadne...“ potom náhle skončí, v šoku, akoby ho niekto pod stolom kopol.

Molly chytí Bobbyho za ruku. „Sme poctení, že ťa zaradili do nášho chóru, Bobby.“

„Chlap ale potrebuje byť varovaný,“ hovorí Don svojim priateľom. „Ako iste chápeš, Bobby, náš chór nie je práve reprezentačnou vzorkou hyper-štandardov TS5. Vysvetlili ti, čo znamená beta-omega?“

„E-e!“

„Chóry...“ John si odkašle, „chóry sú odstupňované od alfa-alfa po beta-omega.“

Grécka abeceda nie je pre Bobbyho, ktorý je fanúšikom virtuálnej histórie, žiadnou záhadou. „A gama chóry nie sú?“ pýta sa.

„Nie!“ odpovedajú jednohlasne.

2.9 Hyper-drily

Po hodine transpersonálnej motivácie sa má chór premiestniť na strelnicu na sériu hyper-drilov.

„My ťa tam zoberieme, je to hneď za rohom,“ hovorí Molly Bobbymu. Ona a Penny schmatnú

Bobbyho každá za jedno rameno a pridržiavajú ho, keď kráča. Pes ide za nimi a očucháva Bobbyho zadok.

„Sam, prestaň!“ zareve na neho Penny.

Pes ďalej čuchá Bobbyho zadok.

Je to Bobbyho prvý pokus o VRR chôdzu. Krátka chodba sa zdá byť päť kilometrov dlhá. Za každý jeden krok musí zaplatiť – v gravito-poli sa Bobbyho nohy musia hýbať, aby sa jeho VRR telo presúvalo po chodbe. Nie je to také bolestivé ako na začiatku, ale je to vyčerpávajúce. Lapajúc po dychu, v polovici si musí dať pauzu.

„To nateraz stačí!“ rozhodne Penelope a namiesto toho, aby bolestne kráčať zvyšnou časťou chodby, rovno sa VRR-prepnú na strelnicu. Bobby sa príhodne ocitne v masívnom gravito-kresle s nebeskými gravito-vankúšmi, ktoré presne kopírujú tvar jeho tela, a na ktorých môže viac-menej horizontálne ležať.

Kreslá sú vo VRR fantastické, zisťuje Bobby. V RR to musí byť rovnaké.

Strelnica je tmavý prázdny priestor. Bobby dokáže len hádať Penelopinu siluetu.

„Kde je Sam?“ zamýšľa sa nahlas.

„Čaká vonku. Psi na strelnicu nesmú.“ Podíde k nemu, položí mu ruku na pravé plece a zašepká mu do ucha, „Zvládaš to?“

„Zatiaľ je to dobré,“ hovorí, výrazne prehánajúc.

„Tieto hyper drily budeš milovať. Sú ohromné.“

Molly zaujme pozíciu po Bobbyho ľavici. Bobby nevidí, či stojí alebo leží v kresle ako on. „Ja budem MC. Začneme so Svetluškami, trojuholníková Hrot-formácia, individuálne ciele, Bobby a Pen Hrot-spárovaní,“ oznamuje naškrobeným hlasom. Pre Bobbyho vysvetlí, „Pen, ty a ja spojíme svoje Hroty, ale budeme mať samostatné hyper-reality. Ty a Penny budete mať spoločnú realitu.“

Penny zostáva blízko Bobbyho, s rukou na jeho krku, jej pery sa napoly dotýkajú jeho ucha. Je to príjemný pocit. „Začíname,“ povie.

Prítmie sa zmení na tmú čiernu ako smola. Nič nevidí, nič necíti, odhliadnuc od Penninho ľahkého dychu na jeho uchu.

„Pozri sa naľavo, prichádza k tebe maličká modrá bodka.“

Akonáhle si ju Bobby všimne, bodka sa zmení na oranžovočervenú. Krásna farba. Žiarivá ako malá hviezdička.

„Napravo!“

Letí k nemu ďalšia tmavomodrá bodka. Pomaly. Rovnaké ako predtým: hneď, ako sa na ňu Bobby pozrie, zmení sa na oranžovočervenú.

„To je všetko, čo musíš urobiť – vidieť ich!“ zašepká Penny.

Potom mu počítač začne posielat' desiatky modrých bodiek naraz. Bobby musí super-rýchlo hýbať očami, aby ich všetky zmenil na červené. Keď sú už červené, ďalej letia jeho smerom. Niektoré prejdú cez jeho telo, iné preplachtia popri jeho bokoch a potom zmiznú za ním. Ako Bobby pokračuje, počítač mu posielal stále viac a viac modrých bodiek, až toľko, že čoskoro ich už nestíha zmeniť všetky na červené. Stálemu percentu sa darí prekĺznuť a zostať modré.

„Poznáš Hrot-centrované periférne videnie?“ pýta sa Penny.

„Pravdaže!“ HCP je Bobbyho obľúbený mód Hrot-videnia.

„Tak použi svoje HCP a namiesto pohybu očí jednoducho zaregistruj každú modrú bodku z tvojho Hrotu. Budeš oveľa rýchlejší. Hýbanie očami ťa brutálne spomaľuje.“

Bobby čo najviac znehybnie. Zameraný na Hrot nad svojou hlavou, obsiahne svojím zrakom celý priestor pred sebou. Ale vidieť naraz oblak modrých bodiek nie je dosť na to, aby sa zmenili na červené. Každá jedna bodka musí byť zaregistrovaná samostatne.

„Umenie periférneho videnia je vidieť bez pozerania,“ pripomína mu Penny. A to je presne to, čo musí urobiť: vidieť každú bodku bez toho, aby sa na ňu pozrel, vyslaním slabého impulzu vedomia zo svojho Hrotu.

Pomocou HCP videnia sa Bobbymu podarí vyčervenit' oveľa viac bodiek. Ale počítač si všimá jeho pokrok a začína mu posielat' raz toľko bodiek a oveľa rýchlejšie. Celé mračná modrých bodiek.

Bobby sa s tým snaží vyrovnat' zvýšenou intenzitou vo svojom Hrote, ale len s miernym úspechom. Mentálne úsilie v ňom vzbudí pocit mierneho vzrušenia. „Toto je bláznivé!“ smeje sa.

O dve alebo tri minúty Penny rozhodne, „Stop!“, čím zastaví prílev modrých bodiek. „Svetlušky sú veľmi mocným hyper-programom,“ vysvetľuje, ako myriady malých farebných hviezdičiek miznú a postupne nastáva úplná tma. Počuje jej hlas, ale už ju nedokáže vidieť. „Keď trénuješ, počítač analyzuje spôsob, akým skóruješ a mapuje slabé miesta v tvojom nervovom systéme. A v závislosti od toho ti posielal podprahové hyper-signály. Je to jeden z najrýchlejších spôsobov, ako si vybudovať superastrálne telo.“

„Čo je to superastrálne telo?“

„Časť tvojho vedomia, ktorá dokáže manifestovať supermyseľ. Marudovanie je operované zo superastrálneho tela, ktoré sa nazýva SAT.“

„Budovanie SAT,“ uvažuje Bobby. „Takže to je to, čo teraz robíme?“

„Jasné! Poďme naza,“ rozhodne Penny. Vstane. „Vieš, čo znamená 'naza'?“

„Nie.“

„Žargón rytierov pre 'NAspät' na Začiatok,“ začína chodiť okolo jeho gravito-kresla. „Základným cieľom neurokybernetiky je vybudovanie astrálneho tela. Všetky tieto šikovné algoritmy kódované

podprahovými HR signálmi majú tento účel: prebudiť štruktúru tvojho nervového systému, tvoj Hrot a tvoje superastrálne telo.“

Nie celkom jasné, ale Bobby rozumie všeobecnej myšlienke. „Dostal som za toto cvičenie skóre?“

Počítač odpovedá jemným vyrovnaným ženským hlasom, „Bobby Elmian, prvé skóre vo Svetluškách: 476.“

„Je to aspoň trochu dobré?“

„S tým sa netráp,“ hovorí Penny, „je to len začiatok.“

Je zvedavý. „Chceš mi ukázať, ako to robíš ty?“

„Iste.“

Počuje, ako sa hýbe a zaujíma polohu po jeho boku. Šmátrajúc pravou rukou, narazí na jej plece. Musí sedieť na dlážke.

„Chceš stoličku?“ ponúkne jej.

„Nie, ďakujem, potrebujem mať vystretý chrbát. Nalaď sa na môj Hrot. Sme Hrot-spárování, to znamená, že ma máš podporovať zo svojho Hrotu.“

Stiahne svoju ruku a Hrot-sústredí sa na jej Hrot. Žiaden zvláštny vnem. Tak či onak, vciťoval sa do jej Hrotu, odkedy ju prvýkrát stretol. To je spôsob, akým sa spája s ľuďmi, automaticky.

Objaví sa oblak modrých bodiek a začne sa pohybovať smerom k Penny, osvetľujúc jej siluetu. O päť sekúnd neskôr sa všetko zmenilo na červené. Je zjavné, že nad mašinou vyhráva – hneď ako sa modré bodky objavia, vyčervení ich na smrť. Ale je to zvláštna metóda. Strieľa všetkými smermi, akoby náhodne, miesto toho, aby ich ničila oblasť po oblasti. Takto to ide pol minúty, potom počítač chytí druhý dych a zahustí galaktické mračná, zdvojnásobiac hustotou bodiek. Penny ich už nedokáže vyčerveniť hneď, ako sa objavia, ale stále to zvláda. Úžasné! Unikne jej sotva sto modrých bodiek z tisícok. Modré mračná sa zjavujú čoraz rýchlejšie a rýchlejšie.

Bobby cíti napätie v Hrote svojej priateľky.

Chudiatko! Vzhľadom na to, čo musí zvládať, sa niet čo čudovať.

Naplnený úprimným obdivom, Bobby jej posiela trochu vrúcnosti. Z Hrotu do Hrotu. Vrúcnosť ako Zarova a Barkhan Zérova. Pekná.

Napätie opadá.

Malá Penny bojuje ako panter. Nie, nie ako panter. Ale aj tak, je to pôsobivé. Neúnavne posiela série Hrot-registrujúcich impulzov, premieňajúc myriady modrých bodiek na červené.

„Stop!“ zakričí konečne. „Bobby, čo si mi to robil?“

„Ehm... prepáč, ja...“

„Bobby, nie! Bolo to fantastické! Fantastické! Skóre?“

„Penelope Heinzlová prekonáva svoj vlastný rekord,“ odpovedá fajnový počítačový hlas. „Skóre 24 877.“

Čože? 24 877? Och, doriti!

Sklamanie. *Hlboké* sklamanie.

„Juchú! Juchú! Juchú!“ tleska rukami a robí hlučné zvuky, tancujúc od radosti.

Cválajúci zvuk, ako kôň.

„Sam, čo tu robíš?“ zakričí Pen. „Nieкто musel nechať otvorené dvere. Áno, ľúbim ťa. Ááách!“ Zapišťanie.

Hluk, ako keď nieкто spadne na dlážku.

Bobby konečne nájde myšlienkový spínač, ktorým sa aktivuje svetlo. Tam je, leží na chrbáte na dlážke, smeje sa a to chlpaté monštrum jej oblizuje tvár, pričom z papule mu vytekajú potôčky slín.

„Aj keď je veľký, stále je to len šteňa,“ pripomína Bobbymu. „Nerozumie, že keď sa postaví a predné laby si oprie o plecia niekoho, nedokáže udržať jeho váhu. Je to jeden z problémov s bernardínmi.“

Ako keby chcel predviesť názornú ukážku, Sam hravo poskakuje hore a dole. Jeho predné laby náhodou dopadnú na Bobbyho žalúdok.

Masívny úder. Bobbymu vyrazí dych.

Použijúc myšlienkový spínač, okamžite sa odpojí z VRR. Ocitne sa vo svojom gravito-poli, lapajúci po dychu, spočívajúc na priesvitnom gravito-povrchu, ktorý presne imituje tvar kresla, na ktorom sedel.

Sračka! To bolí. To *reálne* bolí!

„Medipočítač! Pošli mi koktail, rýchlo!“

O dve minúty neskôr sa otvoria dvere a dnu sa dovalí Penny, „Prepáč. Tak ma to mrzí.“

Bobbyho nájde driemať. „Si v poriadku?“

Bobby je príliš nabombovaný, aby dokázal odpovedať.

„Medipočítač, diagnóza!“ zareve.

„Pravé rebrá 9 a 10 sú zlomené. Žiadne ďalšie veľké zranenia, okrem modrín.“

„Doriti! Doriti!“ neznáša samu seba. „Ako som len mohla zabudnúť skontrolovať, či je špeciálny

efekt reálnejšej-ako-reálnej simulačnej jednotky nárazov vypnutý?“

2.10 Strelnicové blues

Svetlušky sú oveľa ťažšie v pároch ako samostatne. Počítač vám posielal raz toľko bodiek. Problém je, kto zostrelí ktoré? Ak to zmrvíte, vy aj váš partner zostrelíte rovnaké bodky dvakrát, čím stratíte čas a výsledkom je skóre v gamma oblasti. Samozrejme, môžete byť v pokušení urobiť dohodu na spôsob, „Ja si beriem bodky naľavo, ty si ber bodky napravo.“ Možno spracujete slušný objem bodiek, ale počítač sa nenechá oklamať. Dá vám Hrot-Spárované Marudovacie Skóre nula alebo nula plus. Plusko dostanete, ak na konci pobozkáte svojho partnera na líce, aby ste mu zdvihli morálku. S takým skóre to bude potrebovať.

„Tak ako dopekla to máte robiť?“ špekuluje Bobby, sledujúc Dona a Molly, ako menia prichádzajúce oblaky modrých bodiek na červené. Tí dvaja spolu hladko spolupracujú, je na to radosť pozerieť. Keď spoja svoje Hroty, vytvoria harmóniu, ktorú Bobby vníma ako Hrot-zohrievajúcu, akoby v centre nad jeho hlavou bolo srdce. Vďaka tomu je pre neho ľahké podporovať ich – Barkhan Zérove zlaté teplo prúdi radostne a bez námahy.

„Ale ako vedia, kto má čo zostreliť?“ zašepká smerom k Penny.

„Hrot-vedenie: nerob, nechaj urobiť Hrot! V tejto chvíli im to ide mimoriadne dobre.“

„Odkiaľ to vieš? Dokážeš spočítať všetky tie posraté bodky, ako prechádzajú?“

„Počúvaj, v tejto chvíli nemáš kecať, ale sa máš, kurva, koncentrovať! Toto je Apokalypsa – musíš dať zo seba to najlepšie!“

„Prepáč!“

Požiadali ho, aby im posielal *tolko* Hrot-sily, koľko len môže, ale oni vôbec netušia, o čom hovoria. Pár krát, keď skúšal ten biznis s kombro-fissorom, sa takmer ukončil, keď nerozumne manipuloval s vysokým Hrot-napätím. Hrot-sila musí byť používaná jemne a so srdcom.

A tak Bobby len trpezlivo a so zavretými ústami čaká, obdivujúc úžasnú harmóniu medzi týmito dvoma ľudskými bytosťami (iné meno pre RR ľudí) a kvapôčky Barkhan Zérového tekutého zlata stekajú z jeho Hrotu do ich.

„Stop!“ zakričí Molly a ukončí tým modrý príliv. Na strelnicu vnesie naspäť tlmené svetlo a vymení si pohľad s Donom, ktorého dlhé vlasy sú zviazané do vrkoča.

Taká hĺbka v tom pohľade akoby si za jednu sekundu vymenili celú hyper-knižnicu pocitov. Bobby im až závidí.

Molly sa zhlboka nadýchne. „Skóre?“

„Molly Beth skóruje 21 723. Don Peran skóruje 26 699, čím prekonáva svoj vlastný rekord o 723 bodov. Hrot-Spárované Marudovacie Skóre 182, čím prekonávajú predchádzajúci rekord chóru, 166, ktorí držali John Scavenger a Anastázia Lowellová,“ oznamuje počítač.

Ani slovo. Ani záchvev na ich tvárach. Len na seba hľadajú, dokonale vyrovnaní. Okrem napätia v ich očiach.

„Nie sú šťastní?“ pýta sa Bobby Penelope.

„Sú, veľmi. Ale teraz nemajú reagovať,“ vysvetľuje. „Je to základný princíp rytierov: zareaguješ, zomrieš!“

Bobby sa zamračí a rozmýšľa, prečo Penny tancovala od radosti, keď sa deň predtým dozvedela, že prekonala svoj rekord.

„Hej, ja viem, ja viem... zabudla som,“ hovorí.

Molly a Don potláčajú úsmev.

Don poíde k Bobbyho kreslu, „Post-mortem urobíme neskôr. S kým by si chcel teraz trénovať ty?“

Počas rána Bobby svetluškoval s veľkým nasadením, niekedy sám, niekedy v duu s Penny, zakaždým s priepastným skóre. Ani raz nebol schopný zopakovať svoj najlepší výkon (476).“

„Skús to s ním!“ navrhuje Penny.

„Dobre.“

Don poíde a sadne si do kresla blízko Bobbyho, ale miesto toho, aby si ľahol ako Bobby, len si napravia chrbát, aby mohol sedieť veľmi vzpriamene.

„Myslíš, že by to išlo lepšie, keby som sedel vystretý?“

„Och... áno, pravdaže. Určite. Ale čo tvoje rebrá?“

„Žiadne strachy. Gravito-pole ich drží zafixované,“ Bobby si upravuje svoje kreslo. Je to VRR: v jeho kajute gravito-pole zodpovedajúco upraví jeho RR telo, vďaka čomu sedí so vzpriameným chrbátom.

„Cítiš ten rozdiel?“ spýta sa Don.

„Nič zjavné.“

„Budem MC,“ rozhodne Don. „Zahájiť Hrot-párovanie.“

Vtedy má Bobby nechať svoj Hrot rezonovať s Donovým. Pekný Hrot. Jemný. Spájať sa s ním je Bobbymu celkom príjemné.

„Svetlušky!“ invokuje Don hyper-program. Ich smerom sa začínajú hýbať galaxie modrých bodiek.

Nerob, nechaj robiť Hrot... princíp je jasný. Akurát praktická stránka je ošemetná. Bobby sa drží svojho HCP videnia a začína strieľať. Stovky rýchlych malých pohybov z Hrotu, videnie bez pozerania, len stereoskopická orientácia vedomia.

Don sa do toho virtuálne dostáva, Bobby to cíti na ich spojenej Hrot-ovosti. Vytvára to povznesenie, vďaka ktorému sa Bobby cíti ako na vrchole sveta. Letiac vysokým duchom, začína strieľať ešte rýchlejšie. V Hrote je to ako ľad topiaci sa pod náporom slnka. Počítač tvrdo odpovedá. Rozpútava divokú modrú búrku, ktorá oboch rytierov ožiari modrým svetlom. Ale dvaja rytieri sa nenechajú poraziť. Držia sa svojich Hrotov, chladní, a ani trochu zaskočení, stereoskopujú naspäť na tento monštrózný superpočítač. Je to divoké, ako prekonať všetky hranice, supermysel' nad strojom. Don sa prekonáva. V ich spárovaných Hrotoch je tekuté zlato bratstva. Bratstvo znamená priateľstvo s vôľou (je to úslovie rytierov). Toto je Apokalypsa, čas, kedy je možné všetko. Bobby sa cíti živý.

„Stop!“ MC Don prerušuje svetlušky.

Bobby sa tak trochu usmieva, ale zostáva veľmi vyrovnaný, akože nejde robiť z tohto úspechu nejaké veľké haló. Rytieri okolo svojich úspechov nerobia veľký rozruch. Samozrejme, že nie – zareaguješ, zomrieš!

„Skóre?“ pýta sa Don. Bobby sa ešte o trochu viac usmieva, ale zostáva veľmi pokojný.

„Bobby Elmian skóruje 311. Don Peran skóruje 22 321. Hrot-Spárované Marudovacie Skóre: 41.“

Och...

„Dobre, presúvame sa!“ Penny schmatne Bobbyho za ruku a vytiahne ho z jeho kresla bez akéhokoľvek ohľadu na jeho rebrá. „Musím ti ukázať Bielu Priamku. Poznáš Bielu Priamku? Pravdaže nie. Teraz počúvaj, je to ten najkrajší, najfantastickejší hyper-program, aký si kedy videl. Jeden z najjednoduchších a súčasne najpokročilejších. Biela Priamka! Mohla by som na nej trénovať od rána do večera – keby som nemala nič iné na práci, pravdaže. Dobre, majte sa!“ zamáva na Dona a Molly a prepne ich do oddelenej reality, kde je len Bobby a ona.

Tmavý prázdny priestor osvetlený nádychom rozptýleného fialového svetla.

„Sadni si na dlážku,“ stiahne ho dole a sadne si vedľa neho s prekríženými nohami. „Milujem sedieť s prekríženými nohami. Anna mi to ukázala. Na začiatku je to trochu nepohodlné, ale existuje spôsob, ako naprogramovať medipočítač tak, aby si získal flexibilitu v bedrách a kolenách (myslím tvoje RR nohy, pravdaže). Nie som si istá, ako presne to funguje, musí to byť na molekulárnej úrovni, v šľachách, má to niečo dočinenia s RNA. V priebehu niekoľkých týždňov dokážeš sedieť v lotosovej polohe, naozaj pohodlne, a potom je to skvelé – dokážeš sedieť s dokonale vystretým chrbátom a bez námahy. Skúsím ti ukázať, ako aktivovať ten program v tvojom gravito-poli. Teraz...“ prejde mu rukou po líci, odmlčí sa aspoň na jeden a pol sekundy a pozrie sa na neho. Nežný pohľad. „Si v poriadku?“

„Nie.“

„A čo si čakal? Je to len deň 2. Je to úplne normálne...“

„Nie, toto nie je deň 2! So Zarom som trénoval hyper-hry už celé týždne,“ pripomína jej Bobby.
„Musí byť na mne niečo zlé.“

Je to dobrý pocit, mať jej ruku na líci.

„Zrejme to bude chýbajúca nitka v tvojom astrálnom tele,“ rozmýšľa nahlas.

„Astrálne telo?“

„Termín neurokybernetiky, ktorý odkazuje na myseľ. Superastrálne telo je nádobou supermysle, astrálne telo je nádobou mysle. Musíš začať sledovať svoje teoretické programy, Bobby! Tak či onak, tvoj Hrot je mimoriadne silný. Nie je žiadna náhoda, že Don a ja sme rozdrvili svoje rekordy, keď si nás Hrot-držal.“

„A čo ja z toho mám, že vy prekonávate svoje rekordy, keď spočívate na mojom Hrote?“

„Ty malý sebecký tchor!“ stiahne ho na dlážku a jeho hlava spočíva na jej lone. „Ty zostaň tu. Nechcem už počuť žiadne skuvíňanie,“ položí mu obe ruky na hlavu. Veľmi jemné. „Teraz sa pozeraj, toto je Biela Priamka.“ Nad nimi sa zjaví zlatá nitka, tenká ako vlas. „Ty nerobíš nič, len sa drží mojej reality. Pravidlá hry sú veľmi jednoduché: všetko, čo máš robiť, je stúpať nahor po priamke.“

Má pravdu, na tejto priamke je niečo špeciálne, akoby niesla niečo z Barkhan Zérovho zlata.

„Pre pohyb nahor používaš svoj Hrot,“ vysvetľuje Penny.

Držiac sa jej reality, Bobby cíti, že stúpa nahor po tenkej nitke.

„To je celé. Stúpaš nahor.“

Javí sa to ako mimoriadne rýchly pohyb. Čo je zvláštne, keďže tam nie sú žiadne referenčné body. Ale už po niekoľkých sekundách je to pocit, akoby kĺzali vo vysokých priestoroch, s priamkou tiahnúcou sa donekonečna nahor i nadol.

Zaujímavý priestor s výnimočným pocitom rozľahlosti.

„Ups! Stratila som to,“ zvolá Penny.

Sú naspäť vo fialovom priestore, ktorý sa, naopak, javí ako obyčajný a nudný. Stále je tu zlatá nitka, ale je nad nimi.

„Skóre?“

„Penelope Heinzlová skóruje 56.“

„Horor! Ffff... Skúsme to ešte raz. Bude to fungovať lepšie, ak budeš mať vystretý chrbát,“ navrhne.

„Ako to, že si to stratila?“ pýta sa Bobby, ako si sadá.

„Čím ideš vyššie, tým je ťažšie udržať vertikálnu.“

„Môžem to skúsiť ja?“

„Nie, len sa Hrot-drž mojej reality,“ znovu zaháji stúpanie.

Stúpajúca vertikálna sprostredkuje úžasný Hrot-pocit rozľahlosti. Obrovský, akoby ho ani celá slnečná sústava nemohla obsiahnuť. Čistý, akoby špina sveta nikdy neexistovala. Vzrušujúci, akoby sa vám chcelo tancovať. Nie, už *tancujete*.

Bobbyho hlava sa zmenila na špirálovitú galaxiu. Vo hviezdach tancuje žena. Nevidí jej do tváre, ale vie, že sa usmieva. Na neho.

Celým mojím srdcom. Celou mojou myslou.

Je to Panter? Jej prítomnosť sa tak podobá na Zarovu.
Gigantické modré oblaky.

Nezabudol si moje meno. Nájdeš ma.

Penelope to preruší, „Skóre?“

Už?

A kde je teraz hore a kde dole? Bobby si spomína, že hra má niečo dočinenia s vertikálnosťou. Momentálne pláva. Niekde. Niekedy. Modré nekonečno. Zdá sa, že to trvá celú večnosť, kým tlmený počítačový hlas oznámi, „Penelope Heinzlová skóruje 302.“

„Fúha!“ Penelope ho o niečo tuhšie stíska v náručí.

Vtedy si Bobby uvedomí, že sa o ňu opiera. Jeho hlava spočíva na jej prsiach. Kolíše ho ako dieťa. Nemá predstavu, ako k tomu došlo.

„Ty si ešte nikdy nezažil skutočné maznanie, však?“ pýta sa ho nežným hlasom.

„Čo je to skutočné maznanie?“ pýta sa, z diaľky.

„Keď ťa niekto drží v náručí. Ale nie virtuálne. Maznanie v Reálnej Realite, s reálnym človekom.“

Snaží sa dostať naspäť na strelnicu, „Niečo ako virtuálny sex, ale v RR?“

Povzdychne si, „Nie, nie sex! Len maznanie.“

Teraz si už Bobby dokáže cítiť svoje telo, ale jeho hlava sa stále točí ako galaxia. „Táto modrá droga... ako sa to volá?“

Penelope sa nechytá. „Aká modrá droga?“

„Necítila si to? Modrá, modrá, modrá... nevirtuálne modrá!“

„Nie.“

Kľúč. Na Mieste Bez Hraníc.

2.11 Ako funguje VR

„Skoncuje už s týmito nezmislami! Nemôžem zostať navždy ťulpas.“ Bobby sa rozhodne, že je čas podstúpiť vážne štúdium. Pohodne uhniedený vo svojom gravito-poli, nájde myšlienkový spínač na aktivovanie prezentátora.

Do kajuty vojde muž. Má niečo cez dvadsať rokov, oblečený je v rytierskom overale z mäkkého kovu. Štíhly, ostrý, mačací, s krátkymi čiernymi vlasmi. „Dobry večer, Bobby! Vitaj vo VR sieti TS5 na Titane. Som Daniel Lorenz, orientačný dôstojník. Čo môžem pre teba urobiť?“ Prijemný, vyrovnaný hlas, ako že bol naprogramovaný, aby bol priateľský, ale zase nenechal zo seba robiť pajáca. Veľmi odlišný od normálnych prezentátorov.

„Chcel by som sa vo veľkom ponoriť do neurokybernetiky.“

Odhodlanie v Bobbyho hlase vylúdi na Danielovej tvári úsmev. Dá sa ľahko uhádnuť, že aj on sám rád študuje. „Nepremrhajme ani minútu. Najprv ti musíme vybrať učiteľa neurokybernetiky. Ktorého by si chcel?“

Do Bobbyho reality vojde päť ľudí, všetci oblečení ako rytieri: dvaja muži, dve ženy a jeden bez hlavy.

Bobbyho to zaujme. „Kto je tento s odseknutou hlavou?“

„Virtuálny žolík. To znamená, že si môžeš vybrať kohokoľvek, kto sa ti páči.“

To by mohla byť sranda. „Daj mi Penelope Heinzlovú!“

„V poriadku. Ale najprv potrebujeme jej autorizáciu.“

„Čože?“

„Lekcie neurokybernetiky sú garantované Archívom a bratstvo rytierov za ňu nesie plnú zodpovednosť. Účasť reálnych ľudí vyžaduje ich súhlas, pokiaľ sú nažive.“

„Ale veď to je smiešne!“ Bobby je šokovaný. „Chceš povedať, že nemôžem dostať Penelope bez jej súhlasu? A čo keby som ju chcel pretiahnuť?“

„Potom žiaden problém, samozrejme – to spadá do kategórie rekreačných realít. Na rekreačné reality sa nevzťahujú žiadne obmedzenia.“ Pokračuje, „Chceš, aby som poslal správu Penelope Heinzlovej? Možno nebude mať žiadne námietky byť tvojím učiteľom neurokybernetiky.“

„Nie, ďakujem. Myslím, že si radšej vyberiem plukovníka Vargu.“

„Dobrá voľba, Bobby,“ plne schvaľuje Daniel. „Nebudeš to ľutovať. Niektoré z jeho náhľadov na neurokybernetiku sú veľmi osobné, ale je to brilantný komunikátor a učiteľ.“

Otvoria sa dvere kajuty. „Ahoj, Bobby! Ako sa máš?“

„Plukovník Varga!“

Radost' zo stretnutia starého priateľa.

Plukovník Varga strávi niekoľko minút otázkami na Bobbyho zdravie a jeho nedávne skúsenosti z akadémie, potom ho vezme na virtuálnu prechádzku – VR, nie VRR, vďaka Všemocnému Administrátorovi Všetkých Sietí! Bobbyho RR schránka je vyčerpaná. Je to virtuálne dobrý pocit, keď ju môžete vypnúť.

Kráčajú po úhľadne zastrihnutom trávniku, popri veľkej budove guľovitého tvaru. Plukovník Varga ukáže na obrovský strom, aspoň sedemdesiat metrov vysoký. „Vieš, ako sa toto volá?“

„Nie.“

„Je to gaštan. Ohromný, nie? Oblúbený strom Slečny Teyani, ktorá bola mojou hlavnou učiteľkou neurokybernetiky. Pozoruhodná osoba! Niektorý deň sa s ňou stretneš.“ Položí ruku na Bobbyho plece, „Takže, kým u teba začneme s neurokybernetikou, potrebuješ dôkladne porozumieť tomu, ako funguje VR. Ale najprv ti poviem, ako Teyani začala so mnou. Opýtala sa ma, 'Phelippe, čo myslíš, kto je to expert?' Povedal som, 'Nieko, kto vie všetko o nejakom odbore.' Ona povedala, 'Nie. Expert je nieko, kto má hlboké porozumenie základných princípov svojej vedy. Keď si si dôkladne osvojil základné princípy, tvoje vedomosti sa stanú noetickým stromom (to znamená strom porozumenia, chápania) s dobre rozčlenenými vetvami, na ktoré jednotlivé kúsky informácií zapadnú ako listy. Bez takého stromu sa informácie v tvojej mysli hromadia ako chaotické kopy listov a nikdy nebudeš schopný stať sa tvorivým a vyprodukovať nové konáre.' Takže, poďme teraz zasadiť semienka tvojho neurokybernetického gaštanu, Bobby.“

Vchádzajú do budovy. Dlhá chodba s mnohými dverami na každej strane. „Poďme naza. Vieš, ako sa ovládali primitívne počítače, nie?“

„Prstami!“

„Správne. Pomocou klávesnice.“ Plukovník Varga otvorí prvé dvere – starodávne dvere, kde je potrebné manipulovať s kľučkou, a ktoré sa otáčajú na pántoch. Ukáže na mladého muža sediaceho za stolom. Divoko ťuká do malých štvorhranných klávesov; jeho prsty sa pohybujú pozoruhodnou rýchlosťou.

Bobbymu prišiel koncept klávesnice odjakživa ohromne zábavný. Rozmýšľal, čo všetko robili títo ľudia so svojimi prstami, okrem toho, že nimi ovládali počítače.

Plukovník Varga prechádza k ďalším dverám a otvára ich. „S klávesnicami bol ten problém, že boli strašne pomalé. A mali sotva sto kláves. Paralelným vývojom bolo rozpoznanie hlasu, ktoré je niekedy celkom pohodlné, ale je ešte pomalšie. Súčasne sa objavovala iná technológia: aktivácia pomocou pohybu oka.“ Plukovník Varga otvorí dvere. Tentokrát už žiadne kľučky – dvere sa odsunú do strany. Stretávajú rovnakého chlapíka, zdá sa, akurát že teraz je už starým mužom. Sedí za plochou obrazovkou, číta a nič nerobí so svojimi prstami. Nad obrazovkou, plávajúc vo vzduchu, visí žiarivý holografický obraz pozostávajúci z niekoľkých stoviek štvorcových všetkých farieb zoradených do riadkov a stĺpcov.

„Počítač vysiela do očí operátora neviditeľný lúč, aby určil smer, ktorým sa pozerá. Zakaždým, keď operátor nasmeruje svoj pohľad na jeden z kľúčov, teda jeden z farebných štvorcových, počítač

aktivuje zodpovedajúcu funkciu – odtiaľ názov 'vizuálna klávesnica', podľa holografického obrazu. Teraz sa už kláves nedotýkaš, ale sa na ne pozeráš. Takže sa nazývajú 'vizuálne klávesy'. Oveľa rýchlejšie ako používať hlas alebo prsty. Toto je dosť primitívna vizuálna klávesnica. Pod si pozrieť toto.“ Prejdú do vedľajšej miestnosti, kde sa mladý muž pozerá na frajerský holografický obraz pozostávajúci zo žiarivých trojrozmerných tvarov.

„Ako to, že tento chlapík vyzerá rovnako ako ten predchádzajúci?“ všimne si Bobby.

„Má to byť jeho syn. Táto časť programu mi príde dosť neohrabaná, takže ťa radšej ušetrim detailov.“

„Vďaka, plukovník.“

„Podme teraz podrobne preskúmať túto vizuálnu klávesnicu.“ Má to všeobecný tvar kocky, zhruba 20 centimetrov dlhej. Tá je vyplnená prepletenou sieťou tisícok žiarivých úsečiek, štvorcov, kruhov a zložitých geometrických tvarov.

„Každý z týchto maličkých tvarov je vizuálnym klávesom. To ti dáva priamy prístup k širokej palete funkcií – okolo tridsať tisíc pre túto vizuálnu klávesnicu. Aby si nejakú aktivoval, potrebuješ sa len pozrieť na zodpovedajúcu sadu vizuálnych klávesov. Krása tejto vizuálnej klávesnice je v tom, že sa dá zložiť a rozložiť.“ Aktivujúc vizuálny kláves, Varga zmení hologram. Dramaticky zjednodušená, teraz pozostáva len z niekoľkých desiatok guľičiek veľkých ako čerešne navlečených na rovných úsečkách. „Takto by si predviedol vizuálnu klávesnicu malému dieťaťu, aby si zamaskoval zložitost' tohto stroja. Dá sa to ešte viac zjednodušiť, aby zvieratá mohli používať počítač. A naopak, vizuálna klávesnica sa môže ešte viac rozšíriť. Pozri sa na toto!“ Varga zmení hologram na jemne utkanú sieť žiarivých geometrických tvarov, ktoré zaplnia celú miestnosť. „Čo je fascinujúce na rozloženej vizuálnej klávesnici ako je táto, je to, že začína pripomínať superastrálny model počítača.“

„Superastrálne telo počítača?“

„Nie úplne, ale také niečo. V neurokybernetike je superastrálny model to, čo používaš na marudovanie počítača. Teraz ti ukážem predchodcu myšlienkovvej klávesnice.“

Potom, ako prejdú popri niekoľkých zavretých dverách na chodbe, zoberie plukovník Bobbyho do inej miestnosti, kde rovnaký muž sedí na retro-plastovej stoličke. Pred ním už nie je plochá obrazovka, ale panel veľkosti steny. A k jeho hlave sú pripojené stovky elektród.

V tej chvíli sa vo dverách objaví Daniel, frajerský prezentátor. „Bobby? Aha, tu si! Prepáčte, že vyrušujem, plukovník. Bobby, niekto je pri dverách tvojej kajuty a chce ťa vidieť.“

„Kto je to?“

„Penelope Heinzlová. Hovorí, že ti chce dať darček.“ Daniel potlačí úsmev, ako že si dal jedna a jedna dohromady.

„Povedz jej, aby prišla neskôr! Teraz som v kritickom bode programu.“

„Žiaden problém,“ Daniel odchádza preč.

„Prosím pokračujte, plukovník!“

„Jeden z prvých prototypov myšlienkovkej klávesnice,“ vysvetľuje Varga. „Všetky tie káblíky merajú elektrickú aktivitu mozgu toho muža. To, čo tu aktivuje počítač, už nie je pohyb oka, ale mozgové vlny.“

„Sila myšlienky?“

„Nie, nič také. Len obyčajná biologická spätná väzba. Tento muž sa učí produkovať vzorce mozgových vln, ktoré počítač dokáže identifikovať, a ktoré následne aktivujú rôzne príkazy. Je to ako keď stlačíš kláves, ale namiesto prsta použiješ určité zostavenie mozgových vln. Rôzne zostavy mozgových vln sa dajú naučiť pomocou nervovej spätnej odozvy. Chápeš? Klávesnice mali iba nejakých sto kláves, zatiaľ čo štandardná myšlienková klávesnica ich má najmenej štyritisíc. (Pri myšlienkovkej klávesnici sa nenazývajú klávesy, ale myšlienkové spínače.) Myšlienková klávesnica má oproti vizuálnej klávesnici jasné výhody: je oveľa rýchlejšia – nemusíš používať oči. A, samozrejme, skombinovaním vzorcov mozgových vln môžeš aktivovať viac ako jeden myšlienkový spínač súčasne, zatiaľ čo pri vizuálnej klávesnici sa môžeš pozerat' len na jeden vizuálny kláves.“

Plukovník Varga vyjde z miestnosti a Bobby ho nasleduje. Zostávajú už len jedny dvere na konci chodby. „To je všetko, prichádzame na koniec tejto sekcie.“ Varga otvorí dvere. Vedú do Bobby kajuty, kde v gravito-poli leží Bobbyho RR telo. „Pomocou podobnej myšlienkovkej klávesnice posielaš príkazy počítačom aj ty.“

„Ale čo sa stalo so všetkými káblami?“ pýta sa Bobby.

„Nahradili ich senzory v stenách: zariadenia, ktoré skúmajú tvoje mozgové vlny z diaľky: diaľkové elektródy.“

„Ale...“ Bobby má záblesk porozumenia, „existuje vôbec niečo, čo *nie je* ovládané myšlienkovou klávesnicou?“

„Nie. Či už pilotuješ kozmickú loď, aktivuješ fázerovú pušku, otváraš dvere alebo púšťaš vodu v umývadlovej jednotke, robíš to pomocou myšlienkovkej klávesnice.“

Bobby si uvedomí, že myšlienkové klávesnice používal už od detstva bez toho, aby sa sám seba pýtal, ako to vlastne funguje. Vedel niečo o myšlienkových spínačoch, ale nikdy sa nesnažil ísť hlbšie. Má z toho smiešny pocit. Varga sa toho okamžite chytí. „Krása myšlienkovkej klávesnice tkvie v tom, že malé deti sa ju naučia ovládať úplne bez námahy – dokonca tak ľahko, že si ani neuvedomujú, že ju používajú. Zdá sa im to úplne prirodzené, ako pohybovať svojím telom. To odráža obrovské množstvo práce, ktoré bolo vložené do návrhu myšlienkovkej klávesnice: desaťročia výskumu obrovskými tímami kybernetikov, neurofyziológov a technikov zo všetkých možných oblastí.“

„Takže myšlienková klávesnica je súčasťou neurokybernetiky?“ pýta sa Bobby.

„Nie, ani nie. Dizajn myšlienkovkej klávesnice je súčasťou kybernetiky. Neurokybernetika začína tam, kde kybernetika a neurofyziológia končia. Je to úplne iná disciplína.“

Zaujímavé.

„Dáme si prestávku, aby si mohol pozdraviť Penelope?“ navrhol plukovník.

„Počkajte! Stále nerozumiem, ako mi myšlienková klávesnica posiela VR signály.“

„Nič také nerobí. Vo VR používaš myšlienkovú klávesnicu, aby si vysielal inštrukcie ako 'pohni mojou rukou doľava' alebo 'ukončiť program'. Ale vstup, čiže VR vnemy, prichádzajú do tvojho mozgu pomocou inej sústavy zariadení.“ Plukovník Varga zoberie Bobbyho naspäť do chodby, k jedným z dverí, ktoré ešte neotvorili. V tej miestnosti nájdu bradatú verziu opäť toho istého chlapíka. Bobby je vďačný Vargovi, že ho ušetril podrobnosťami. Ale chlapík má na očiach smiešne okuliare s koženým okrajom. K okuliarom je pripnutý kábel, ktorý je spojený s mašinou. Vyzerá to dosť strašidelne. „Najprimitívnejšie zo všetkých VR zariadení,“ poznamenáva Varga.

„Chceš si to vyskúšať, Bobby?“ ponúkne mu chlapík.

„Vďaka,“ Bobby si vezme okuliare a nasadí si ich. Ocitne sa v tele gorily pobejúcej po džungli. Skreslený obraz s hrubým zrnom.

„Zvuk ide samostatne, cez slúchadlá,“ vysvetľuje Varga.

„A ako sa hýbem?“ pýta sa Bobby, znepokojený skutočnosťou, že keď zdvihne svoju ruku, ruka gorily ju nenasleduje.

„Daj si toto!“ bradatý chlapík podá Bobbymu pár hrubých rukavíc.

„Pripojený!“ povie chlapík, keď si Bobby nasadí rukavice. Keď teraz Bobby hýbe rukami, ruky gorily sa tiež hýbu. Viac-menej. Nie je to úplne presné.

„Kým nebola vynájdená myšlienková klávesnica, VR pohyb bol len približný,“ poznamenáva Varga.

„A čo pachy a telesné vnemy?“ pýta sa Bobby.

„V tejto fáze nie sú žiadne. Pod' sa pozrieť, čo urobili ďalej.“

Bobby si dá dole okuliare a rukavice s káblami, poďakuje chlapíkovi a nasleduje plukovníka Vargu do ďalšej miestnosti. Je to nejaký druh laboratória, všade sú nejaké prístroje. Uprostred, na veľkom rovnom stole, je čierna mačka a k hlave má pripojené desiatky elektród.

„Myšlienková klávesnica pre mačky?“

„Áno, ale je toho viac. Tím neurochirurgov implantoval mačke trvalé elektródy do kraniálnych nervov a niektorých oblastí mozgu. Pomocou týchto elektród prijíma mačka VR signály. Imitácia je taká dokonalá, že mačka nemá ako rozlíšiť medzi VR a reálnymi vnemami. Chápeš?“

„Nie celkom.“ Keď dôjde reč na RR, Bobby býva zmätený.

„V poriadku!“ Keď je v role učiteľa, Varga prejavuje nekonečnú trpezlivosť. „Čo sa stane, keď reálna mačka uvidí myš?“

„Myslíte RR mačku a RR myš?“

„Áno, odpojená mačka. Nič virtuálne, len obyčajná reálna realita.“

Fascinujúci koncept, keď sa nad tým zamyslíte.

Varga sa usmeje a skúsi to ešte raz, „RR mačka zbadá RR myš, čo sa stane? Zmyslové vnemy sú zachytené pomocou mačacích očí, uší a nozdier. Tie sa zmenia na elektrické prúdy, ktoré cez zmyslové nervy putujú do mozgu. Tieto impulzy dosiahnu mozog a v mozgu sa sformuje obraz myši. Dobré?“

„Dobré.“

„Predpokladajme, že elektróda dokáže presne imitovať prúd, ktorý cestuje cez očný nerv. Keď tento prúd dosiahne mozog, mačka vidí myš, presne tak isto akoby pred ňou utekala RR myš. Rovnaké je to aj pri iných zmysloch. Mozog je oklamán a uverí, že myš je reálna. Nemá možnosť rozlíšiť to. Takže mačka nedokáže rozlišovať medzi VR a RR.“

„Potom to musí fungovať aj naopak,“ hypotetizuje Bobby. „Môže byť mačka oklamaná tak, aby uverila, že RR veci sú virtuálne?“

„Hej?“ zamračí sa Varga. „Ale reálne mačky nevedia o virtuálnej realite!“

„Hm...“ Bobby prikývne, hlboko zamyslený.

2.12 RR maznanie

Všetky VR (aj PR) sú vypnuté. Bobby leží vo svojom gravito-poli a prezerá si svoje RR telo. Nie pekný pohľad. Nechutne vychudnuté. Ale nie až také chudé, ako keď prvýkrát prišiel na Titan. Vďaka svalovým stimulátorom sa hrúbka jeho končatín zdvojnásobila. A všetok ten vyčerpávajúci VRR biznis zrejme tiež pomohol. No stále vyzerá patologicky chudo – namiesto vtáka má úbohú krevetku s red'kovkou. V Hyper-Virtuanete bol jeho penis silný, gule perfektné. Po páde do Reálnej Reality sa cíti ako vykastrovaný.

„Neznášam všetky tieto RR veci!“

Vlna smútku, aspoň mínus 3 alebo mínus 4 na stupnici depresie. Staré reflexy preberú kontrolu a on potlačí smútok, akoby do jeho reality mali vraziť prekliati OS inšpektori.

A čo jeho RR tvár? Aktivujúc zrkadlo, hľadá na svoje prepadnuté líca, svoje tenké pery, svoje krátke, 20% kučeravé, 80% strapaté čierne vlasy. Celkový obraz nie je taký príšerný, ako keď ho Amy prvýkrát donútila pozrieť sa na seba. Nie až taký príšerný. Určite už nemá takú zelenú farbu. Teraz je to skôr šedá. „Mohli by sa mi páčiť moje oči?“ rozmýšľa nad sebou. Sú trochu malé a nie úplne na správnych miestach. Možno keby boli na inej tvári. Potom mu dôjde, že to, na čo sa pozerá, je PR zrkadlo. Ktovie ako vyzerá RR zrkadlo, ak také niečo vôbec existuje.

Otvoria sa dvere kajuty. Vojde Penelope. „Ahoj! Ako sa máš? Priniesla som ti darček, je to... Och, môj Bože, čo to vidím?“ smeje sa a zakrýva si ľavou rukou oči. „Nahý muž! Prepáč, nad tvojimi dverami bolo zelené svetlo, tak som len vošla.“ Nemá na sebe odev rytierov, ale dlhé šaty so

zelenými fraktálovými vzormi, ktoré sa menia, keď sa pohybuje a odrážajú tlmenú žiaru stien kajuty. „Vezmi si môj darček, presne to teraz potrebuješ!“ Zo zakrytými očami mu hodí dlhé biele tričko, ktoré mu priniesla. „Daj si ho na seba! Je to nočná košeľa z S24 hodvábu, najnovší hit vyprodukovaný geneticky modifikovanými priadkami morušovými. Úžasne príjemne na pokožku, ako pohladenie. A vymyslel ich jeden z našich bratov rytierov! TS5 má z predaja na Vonkajších Planétach kopec peňazí. Počul si už o Paríži nad Uránom? Je to malá vesmírna stanica s crème-de-la-crème módnymi návrhármi. Práve si adoptovali S24 hodváb na celú jednu produktovú líniu. Dokážeš tomu uveriť? Zarobíme kopu prachov! Šľachtenie S24 priadok morušových vyžaduje toľko hyperlogiky, že okrem nás sa to nikomu inému nepodarilo zreprodukovať.“ Odkryje si oči. „Teraz sa už môžeš ukazovať. No nevyzerá to na tebe úžasne! (To je v poriadku, nočná košeľa môže byť voľná.)

Ticho.

„Si v poriadku?“ kľakne si na dlážku, na okraj priesvitného oválneho tvaru gravito-poľa a vopchá do neho ruku, aby na neho dočiahla. „Čo sa s tebou deje?“

Chvíľu mu to trvá. „Cítim sa ako RR kopa smetí.“

„Ale prečo? Veď to teraz ide celkom dobre. Dobre, tvoje skóre nesiahá až za Mliečnu Dráhu, ale veď si len na začiatku.“

Nechápe to.

Jej ruka prechádza hore a dole po jeho ruke. Je to príjemné.

„No tak, poďme ťa dostať z tohto gravito-poľa!“ povie.

„Prečo?“

„Lebo ak v ňom zostaneš príliš dlho, zmeníš sa na VR šalát,“ hovorí, ako keby to bolo vtipné.

Ani sa nepohne.

„Prosím!“ Úplne iný hlas. A tá hĺbka, ktorá jej niekedy vychádza z očí, keď zavrie ústa.

Potiahne ho za ruku. Jemne. A hľadá mu priamo do očí. Bobby sa posadí a položí chodidlo na dlážku. Ona ho chytí za rameno a prejde s ním k jeho posteli – jednoduchému matracu na holej dlážke kajuty. „S touto miestnosťou budeme musieť niečo urobiť,“ hovorí, vypínajúc gravito-pole.

Priesvitný zámotok postupne pohasne.

„V RR mám najradšej horizontálnu polohu!“ povie a zrúti sa na matrac.

Zachichoce sa na tom. „A čo keby sme vyskúšali niečo, čo si ešte nerobil?“

„Rekreačné?“

„Úplne rekreačné, hej.“

„To by som chcel vidieť!“ zamrmle s cynickým výrazom pôžitkami presýteného virtuálneho bastarda, ktorý sa nechce predvádzať. V Hyper-Virtuanete vyskúšal všetko rekreačné, s čím sa vôbec dalo experimentovať – celú databázu od Alternatívneho Zoo na Altaire až po Zvrhlé Orgie Borgiovcov, cez kratochvíle ako Bingo, Pólo, Kanibalizmus a Transsexuálne Tehotenstvo. Až kým si nakoniec nevybral rybárčenie ako najmenej nudné z toho všetkého. Taká je pravda. „Čo máš na mysli?“

„RR maznanie. Presne to, čo potrebuješ,“ oznámi jemným hlasom, kľáčiac na posteli.

Nechce jej povedať, že nemá chuť na sex, lebo keď RR ľudia nasadia takýto sladký hlások, keď ich pošlete do riti, naruší to ich neurohormonálnu rovnováhu, a tiež preto, že mu aj tak povie, že maznanie nie je to isté čo sex, nech už sa v rekreačných databázach Hyper-Virtuanetu píše čokoľvek. A tiež preto, že mu príde celkom zaujímavá, aj keď rozpráva príliš veľa a príliš rýchlo.

Ale kto už by mal s takýmto RR telom chuť na sex?

Ako zvyčajne, považuje jeho mlčanie za tichý súhlas. „Poviem ti, ako to funguje. Najprv potrebuješ paplón. Za minútu som späť,“ povie. Vyjde z miestnosti a za tridsať sekúnd je naspäť s obrovským paplónom. „Tento je vyrobený zo ZH337 peria a S24 hodvábu. ZH je skratka pre Zelenú Hus, je to konkrétna genetická odnož, ktorá je šľachtená na Titane,“ vysvetľuje a hádže paplón na matrac. „Kúpila som ho v akcii, dva za cenu jedného. Takže si ho môžeš nechať.“

Pod paplónom sa Bobby ocitá v polotme. Musí uznať, že je to naozaj veľmi mäkké. A už vyhriate.

„Potom potrebuješ niekoho, kto k tebe vkľzne a zoberie ťa do náručia,“ hovorí a urobí presne to.

Hanba. Hanba, že je taký malý a škaredý a nemá čo dať.

„Čo keby sme prešli na virtuálnu realitu?“ povie jej.

„Nie! Nie!“ zašepká. „Keď držiš reálneho človeka v náručí, je to niečo špeciálne.“

Títo RR čudáci sú úplne nemožní. Ako keby žili na inej planéte.

Dúfa, že to bude len krátky pohlavný styk.

„Predstav si, Bobby, že tu nie je žiadna Omniprezentná Sieť. To, čo sa stane pod týmto paplónom zostane naším tajomstvom – len medzi mnou a tebou. Nikto sa to nikdy nedozvie.“

„Čože? Chceš povedať, že nás nemonitoruje ani základný bezpečnostný systém?“

„Samozrejme, že nie. Všetko, čo povieme, je zaznamenané v denníku tvojho počítača. Ale kým neporušíš žiaden zákon, nikto k nemu nemá prístup. Bolo by to úplne proti etike rytierov. A nad tvojimi dverami som zapla červené svetlo. Súkromie zaručené.“

„Ale súkromie je nebezpečné!“ V Hyper-Virtuanete to všetci vedia. „A čo keby... čo keby sme dostali infarkt?“

„Myslíš obaja naraz? Tak to by musel byť naozaj sex naplno. Ale aj tak sa nemusíš báť. Keby si dostal infarkt, počítač by to zaregistroval.“

„Ale ako to môže byť skutočne bezpečné, ak nikto zvonku nemonitoruje naše emócie?“

„Bobby...“ pustí ho, vystrčí hlavu z tej paplónovej atmosféry, zhlboka sa nadýchne a rozmýšľa, koľko tohto ešte znesie.

Teraz, keď je od neho na míle ďaleko, si Bobby uvedomí, aké teplé bolo jej telo. „Dobre! Dobre! Môžem dostať lekciu v RR maznaní, prosím?“

Ďalší hlboký nádych a ponorí sa naspäť pod paplón. „Toto je maznanie s presne definovanými úlohami: ja dávam, ty prijímaš.“

A opäť ho objíma. „Zavri si oči.“

Tentoraz Bobby drží pekáč a hrá mŕtveho, užívajúc si jej teplo.

Niečo medzi nimi prejde.

Nie je si virtuálne istý, či dokáže cítiť rozdiel oproti bežnému sexu, odhliadnuc od toho, že pri bežnom sexe sa to zvyčajne viac deje.

Niečo zase medzi nimi prejde. Je to hladivé.

„Páči sa ti RR maznanie?“ pýta sa ho.

„Neviem.“

2.13 Vedomá voľba

Deň sa začína na strelnici a Bobby skóruje ako pes. Vlastne, ten poondiaty bernardín by zrejme dosiahol lepšie skóre. Potom je tu hodina transpersonálnej motivácie. Brutál. Keď na neho príde rad, nemá nič, čo by mohol povedať. Nemá ani tú najchabšiu predstavu, aký by mohol byť zmysel jeho života. Nič. Navyše všetci hovoria, že mu chcú pomáhať, ale cítia, že im to nedovolí – má problém prijímať. Dlhé tichá sa naťahujú do ešte dlhších. Dosť ubíjajúce. Nenudí ich to? Nikdy, hovoria. Je to súčasť procesu. Potom zapípagujú hodiny a všetci sa ženú na strelnicu, nesmieme stratiť ani minútu. Povie im, „Ďakujem veľmi pekne, ale ja musím ísť naspäť do mojej kajuty pozeráť program o disciplíne, aby sa na mňa dalo pozeráť, keď sa stretnem s poručíkom Semperom.“ Z VRR chóru sa prepne naspäť do svojej kajuty, kde leží v gravito-poli.

V kajute na neho čaká Zar.

„Zar, nevidel som ťa celú večnosť!“

„Budeš sa musieť začať učiť žiť bezo mňa.“ Zar podíde bližšie a posadí sa po Bobbyho boku.

„Život bez teba? To nepripadá do úvahy!“ žartuje Bobby. Potom sa bližšie pozrie na Zarove obrovské plecia a úžasné dlhé kučeravé vlasy a opýta sa, „Počúvaj, toto nebolo tvoje RR telo, že nie?“

„Ale áno, bolo! Okrem toho, že obraz klona bol upravený tak, aby vyrovnal všeobecný nárast veľkosti populácie Zeme. V Altantíde boli ľudia oveľa menší.“

„Akí malí?“

Zar nadobudne svoj presný atlantský vzhľad. O pol hlavy menší ako Bobby.

Bobby sa uškrnie.

„Keď som sa prvýkrát stal učeníkom Majstra Džervina, bol som oveľa chudší,“ dodáva Zar a zmení sa na kostnaté dieťa, s dosť imbecilným výrazom na tvári a odeté v smiešnom ružovom kostýme.

„To je rozdiel ako deň a noc, človeče! Ako si sa dostal z bodu A do bodu B?“

„Sila Draka!“ Zar sa zmení na plnú veľkosť svojho normálneho ja, s tým nenapodobiteľným 'len-ma-nenaser' pokojným úsmevom na tvári.

„To je presne to, čo potrebujem! Kde môžem nájsť toho Draka?“

„Pre túto chvíľu to neprichádza do úvahy,“ kategoricky ho odmietne Zar. „Cesty zašlých čias sa nedajú opakovať. Podsvetia sú zapečatené. Teraz je vek Hrot-mágov.“

„Možno som prišiel v nesprávnom veku...“ začne uvažovať Bobby. „Čo do pekla idem robiť? Môj Hrot je asi rovnako dobrý ako moja RR mrcína.“

„To je nezmysel. Tvoj Hrot je výnimočne silný. Prečo si myslíš, že si tu?“

Tomu je ťažké uveriť, ale bolo to vyslovené s takým presvedčením, že Bobby musí zastať a popremýšľať.

„Ak je môj Hrot silný, prečo mi to ide ako invalidnému šteňaťu?“ pýta sa. „Niečo je so mnou veľmi zle, však?“

„Áno. Tvoje astrálne telo je poškodené. Plné špiny – špiny, ktorú v tebe nahromadila Rexova Hyper Realita.“

„Som špinavý VR šalát,“ zhrnie to Bobby realisticky. „Ale ako môže mať špinavý VR šalát výnimočne silný Hrot?“

„Naozaj to chceš vedieť?“

Bobbyho prirodzeným reflexom by bolo prehodiť uvoľnené, „Jasnačka, človeče!“ ale v Zarových očiach je žiarivá Dračia intenzita, ktorá mu hovorí, aby sa dôkladne zamyslel, akože, ak otvoríš túto škatuľu, priprav sa na ohňostroj.

Opatrnosť by asi radila povedať nie.

Ale kto by chcel navždy zostať invalidným šteňaťom? „Áno, naozaj to chcem vedieť.“ Prehovorené s istotou niekoho, kto nemá čo stratiť. Všetko je už stratené.

Záblesk v Zarových očiach, ako virtuálna droga. „Bobby, tvoj Hrot bol vybudovaný na diamantovú ostrosť ešte predtým, ako si sa inkarnoval v Hyper-Virtuanete.“

„Predtým...“ To slovo zapôsobilo ako spúšťač. Reťazová reakcia v chémii Bobbyho mozgu.
„Hovoríme tu o minulom živote?“

„Niekoľkých minulých životoch.“

Endorfinové záchvevy a čudné pocity, jeho pravý mozog ovládnutý drogou, jeho ľavý mozog spomínajúci na Archívny program o reinkarnácii, ktorý sledoval pred tromi dňami. „Hrot-mág je niekto, kto ovládol svoj osud a dokáže ovplyvniť sled svojich inkarnácií. Prečo by sa takýto chlapík chcel inkarnovať v Hyper-Virtuanete?“

Ticho.

Reťazová reakcia ďalej pokračuje a jeho ľavý mozog si spomína na strom, ktorý mu ukázal Varga. Teyanin gaštan. A zrub pri jazere. Penelopina ruka, ktorá ho hladká po hrudi. Zrub pri jazere. Nikdy nevošiel dovnútra, vždy spával na verande. Jeho ľavý mozog sa pýta, „Urobil som obrovskú chybu, však? Reinkarnácia v Hyper-Virtuanete bol životný prieser?“

„Nie, žiadna chyba. Vedomá voľba, Bobby.“

„Ale prečo?“

Hore a dole priestormi, jeho hlavou prechádza rýchly sled obrazov, ako VR program v pretáčacom móde. Blízko jazera rástol gaštan. Ale to nebolo v Hyper-Virtuanete. A predsa to bolo rovnaké jazero a rovnaký zrub. A v jeho časovej dráhe je žena, smejúca sa, žiarivá. Jej meno... Prečo si nedokáže spomenúť na jej meno? Ona drží kľúč. Jeho životná dráha sa stáča okolo jej.

Je to Panter?

Teyani pozná odpoveď.

Vrieskajúc hlasnejšie ako zábudlivosť sveta, „Ľúbim ťa!“

Ale prečo si neviem spomenúť na tvoje meno?

Kĺzavý let po prúdoch času.

„Vidíš to čierne bahno?“ ukáže mu Zar.

Čierne mraky v Bobbyho hlave. Rexova špina je hustá. Dusivá. „Toto som si nazhromaždil v Hyper-Virtuanete? To je hrôza!“

„Toto musíš prekonať, aby si sa stal rytierom.“

Tak potom na to zabudni! Je to nemožné, je toho príliš veľa. Je to príliš husté. Bobby sa zvíja v gravito-poli. „Ale načo som tam išiel? Prečo som si také niečo urobil?“

Ticho.

„Ty poznáš odpoveď!“ kričí Bobby, „Povedz mi to! Ja som sa *nemusel* reinkarnovať v Hyper-Virtuanete! Prečo som si to spôsobil?“

„Nie sebe, ale Rexovi.“

Bobby kričí, „To bolo šialenstvo! Prečo som to, kurva, urobil?“

„Osvietené šialenstvo.“

Trasúc sa od bolesti a hrôzy, vrieska, „Šialenstvo! Šialenstvo! Ale prečo?“ Prepukne do slz.

Zarova ruka na jeho hrudi. „Vyzval si Rexovu moc. Toto je prvé kolo, keď si musel bezmocne ležať v jeho pazúroch.“

Ako môže Zar rozprávať takéto obľudnosti takým pokojným sebaistým hlasom? „Ja a vyzvať Rexa? Čo je to za hovadinu? Ja som nič, hovno, nula! To je úplná kravina!“

„Nie. Ak si tu, znamená to, že si už vyhral polovicu prvého kola.“

„Čože?“

„Predviedol si, že člen Archívneho bratstva sa môže inkarnovať do neslávneho lona šelmy, byť uväznený vo VR väzení, degradovaný Rexovou HR a predsa nájsť cestu naspäť ku svetlu.“

Svetlo.

Ticho. Hlboké ticho.

Teyani.

Svetlo bez konca.

Najúžasnejšia virtuálna droga, akú kedy Bobby ochutnal.

Okamžite nadopovaný a naendorfínovaný, pláva v oceáne svetla.

Ohromné. Virtuálne nereálne.

Hiram nechal svoje kľúče na Mieste Bez Hraníc.

2.14 Pilotná premiéra

Keď Zar odíde, Bobby je úplne mimo, rozťahaný cez nekonečnosť. Sotva počuje, čo Zar hovorí, keď odchádza: „Zajtra ráno príde Panter a dá ti tvoju prvú lekciiu lietania, čas 05:05 TS5 na Titane.“

Panter!

Naspäť do virtuality! Prvá vec, ktorá Bobbymu napadne je to, že ju predsa nemôže prijať v takejto nudnej realite. Spomína si, že Penny hovorila čosi o tom, že jeho kajuta je pozadu, tak sa rozhodne ísť a preskúmať tú jej, pre inšpiráciu. Odvážne RR-vyjde do RR chodby a zazvoní na dvere svojej susedky. Je preč. V PR sa objaví neznámy ženský klon a ponúkne sa, „Chceš, aby som zavolala Penelope?“

„Nie, ďakujem.“ Bobby RR-prejde naspäť domov, zavolá Daniela, frajerského prezentátora, a opýta sa ho na najlepšieho interiérového dizajnéra VR knižnice.

„Volá sa Mario, je to trň v zadku! Čo keby som ti namiesto neho poslal druhých najlepších: Džeksa a Loua. Tí sú skvelí.“

„Jasnačka.“

Objavia sa dvaja teplí chlapíci s malými virtuálnymi náušnicami v ušiach. Klony s veľkým vkusom a citlivosťou – dá sa to ľahko vidieť na prepracovanosti ich vzhľadu, počas krátkeho poradného sedenia, ktoré predchádza transformácii. Čoskoro Bobby nežije medzi štyrmi prázdnyimi stenami, ale v úžasnom parku oproti moru, s gaštanovým lesom napravo a vznešeným horským masívom naľavo, v diaľke.

„Volá sa to realita Trompe l'Oeil,“ vysvetľuje Lou. „Daj pozor, aby si nevošiel do posratých stien.“

„Ver tomu, že Čierny Panter ocení detaily,“ Džeks ukáže na dva biele orly letiace vysoko na oblohe. „Keďže máš naponáhlo, necháme to zatiaľ takto, ale ďalší týždeň sa vrátíme a ešte to vylepšíme.“

Nemrhajúc ani minútou času, Bobby sa spojí s plukovníkom Vargom. „Čo sa ľudia učia na prvej lekcii lietania?“ pýta sa. Posledné, čo chce, je vyzerieť počas lekcie ako idiot. Počas lekcie s Čiernym Panterom!

„Anatómiu ovládacieho systému stíhačov rady Skaléna, objektivizovanú vo forme vizuálnej klávesnice,“ povie mu Varga. A tak Bobby prepne svetlo nad svojou kajutou na červené a s Danielovou pomocou sa vydá hľadať Shankara Rashiho, muža, ktorý navrhol prvú zo Skalén, pred viac ako sto rokmi. Spolu strávia deň preskúmaním letových palúb stíhačov Skaléna, vizuálnych klávesníc ich ovládacích systémov a diskusiami o drobných detailoch s pilotmi a technikmi. Večer ho Shankar na Skaléne 213 vezme na rýchly let okolo Titanu. Celkom nekomplikovaná výprava, okrem pristávania, keď Bobby omylom odpojí automatického pilota a stroj rozbije, pričom zabije nielen seba a Shankara, ale zničí aj hlavnú kontrolnú vežu kozmického prístavu. „To je v pohode,“ uisťuje ho Shankar, „takto sa učíš!“ Po tomto strávia zvyšok večera nácvikom manuálneho vzlietania a pristávania, najprv s 213-kou, potom s modernejšou 276-kou a nakoniec pre zábavu so starodávnou Skalénou 001.

Teraz je 04:37, čas TS5 na Titane. Bobby sa nervózne prechádza po svojom parku. Veľa toho nenaspal. Akonáhle išiel do postele, do mysle sa mu nahrnuli obrazy a dojmy zo sedenia so Zarom – niektoré otrasné, niektoré lákavé, ani jedny úplne jasné. Ale chce pred Panterom vyzerieť k svetlu, a tak zo svojej reality vytesní tú nočnú moru a dá sa dohromady. A začne si mentálne prechádzať 27 primárnych systémových oblastí ovládacieho systému stíhača Skaléna.

Prichádza skôr. Vidí ju kráčať cez park. K nemu.

Och...

Je *taká* krásna. Taká elegantná. Kostým rytierov sa zdá byť navrhnutý špeciálne pre ňu. A tá prítomnosť! Taký jednoduchý, dokonalý spôsob chôdze ukladaním jednej nohy pred druhú.

„Ahoj, Bobby!“

Taký nádherný hlas! Medový (slovo, ktoré Bobby počul v Amynej encyklopédii; má to niečo spoločné s nejakou sladkou lepkavou substanciou).

„Dobrý deň.“

„Ako sa dnes máš?“ Teraz stojí *rovno* pred ním.

„Ale, celkom dobre.“

Nie je tu ani sekunda omeškania. Čo znamená, že jej RR telo je od neho vzdialené menej ako 300 000 kilometrov.

„Zar mi povedal, že si prechádzal rušným obdobím,“ povie a požiada ho, aby jej porozprával, čo sa udialo počas sedenia o jeho minulom živote. Kým Bobby hovorí, mlčky počúva. Svetelné záblesky v jej očiach.

Už len to, že jej to rozpráva, dáva príbehu význam. Bobby si nie je istý aký význam, ale jednoznačne tam význam cíti. Veľká úľava.

Panter k tomu nemá žiadne poznámky, prechádza rovno na vec. Uprostred Bobbyho parku – nazýva sa Babylonské Záhrady, ako mu povedal Lou predtým, ako odišiel – VR-manifestuje Skalénu 213, ktorá visí vo vzduchu meter nad zemou. „Vieš, čo je toto, Bobby?“ spýta sa ho.

„Uhm... Skaléna?“

„Správne. Skaléna 213. Štandardný tréningový stroj pre našich pilotov. Najprv naza: vieš, prečo sa tento stíhač nazýva Skaléna?“

„Ehm... žeby podľa analógie so skalénovým trojuholníkom⁴?“

„Presne tak. Toto je spoločná nitka medzi všetkými stíhačmi radu Skaléna: plochý trojuholníkový tvar. Takmer rovnoramenný trojuholník – pravá strana je len o niekoľko centimetrov kratšia ako ľavá. Tento má dĺžku 31,36 metra a výšku 4,76 metra,“ hovorí, ako kráčajú popri špicatom nose stíhača. „Žiadne okná. Vždy v čiernej farbe.“

Bobby obdivuje spôsob, akým dokáže byť osobná, keď prezentuje suché technické fakty. A jej pery sú ešte krajšie vyrysované, ako si pamätal.

Na boku stroja je znak – čierny panter vyskakujúci z veľkého zlatého slnka. „Môj symbol. Keď spraviš rytierske záverečné skúšky, budeš si musieť nájsť svoj vlastný symbol.“ Aktivovaním spínača odmaskuje vstupné dvere. Pod nimi sa bez zvuku objaví päť schodíkov.

„Nasadať, pán Bobby!“ povie a nasleduje ho na letovú palubu. Veľká, približne polguľovitá

4 Nerovnoramenný trojuholník, trojuholník s nerovnými dĺžkami strán; z gréckeho *skalēnos* - nerovný

miestnosť, 7 metrov priemer, 3,4 metra výška. Je prázdna, okrem siedmich stoličiek – gravito-kreslá s luxusnými čiernymi gravito-vankúšmi. Ponúkne Bobbymu, aby si sadol na prostrednú, ona si sadne napravo od neho.

„Prvou vec, ktorú musí pilot do seba vstrebať, je ovládací systém,“ pokračuje. „Pri reálnom pilotovaní sa ovládací systém aktivuje cez myšlienkovú klávesnicu. Ale pri vyučovaní si ho rozvineme v podobe vizuálnej klávesnice.“ Aktivuje pestrofarebný hologram, 3 krát 2 krát 2 metre, pozostávajúci z tisícok žiarivých geometrických tvarov s prevládajúcim jasnožltým odtieňom. A začne vymenovávať 27 primárnych systémov.

Bobby si nemusí robiť starosti, pretože tých 27 oblastí už pozná naspamäť, takže sa môže plne koncentrovať na Pantera. Čím dlhšie na ňu hľadá, tým úžasnejšia mu príde. Všetko na nej žiari: jej Hrot, jej pokožka, jej srdce. Jej inteligencia. Starostlivo študuje dve malé vertikálne linky na vrchu a po stranách jej nosa, a spôsob, akým sa jemne stiahnu, keď chce zdôrazniť určitý bod. Vedľa jej ľavej nosnej diery je malé znamienko krásy. A keď sa usmeje, vždy je vidieť o niečo viac z jej horných zubov ako z dolných. Naozaj to niečo robí s jeho Hrotom (ten úsmev, nie zuby).

„Zrekapitulujme si hlavné funkcie,“ povie. „Čo je toto?“ Zvýrazní oblasť číslo 3 centrálného ovládania tak, že ju nechá žiariť o čosi jasnejšie.

„Ľavá gondola hnacieho agregátu.“

„A toto?“

„Chvostové fázery 1 až 57.“

„Toto?“

„Ľavé fázery 1 až 101.“

„A čo je primárna systémová oblasť 27?“

„Periférne marudovacie jednotky.“

„Výborne!“ vyzerá byť nadšená. „Výborne! A čo keby si nám teraz ukázal, ako sa vzlieta?“

„Ehm... myslím, že ste mi neukazovali, ako sa vzlieta.“

„Pravda. Ale keďže som ti nehovorila ani o centrálnej časti 27, myslela som si, že možno...“ Pobavený úsmev, rovnaká nezmerná irónia ako v Zarových úsmevoch.

Prichytený! Bobby zmrzne.

„Zareaguješ, zomrieš!“ namieri na neho obviňujúci prst. „Vzlietni!“

Akonáhle 213-ka vzlietne, steny letovej paluby zmiznú, nahradené VR 360° guľovitou víziou priestoru okolo stroja. Pod nimi rýchlo blednú Babylonské Záhrady. Ocitnú sa obklopení plamennou oranžovými hmlami Titanu.

„To nebolo zlé,“ povie pochvalným tónom. „Bobby. Oceňujem tvoju snahu. Mám rada, keď sa veci

hýbu rýchlo.“

Vynoria sa z hustej atmosféry Titanu. Na obežnej dráhe. Mágia priestoru. Titan pod nimi a ohromný výhľad na Saturn v diaľke.

„Automatický pilot aktivovaný. Čakám na inštrukcie.“

„Máme trochu času.“ Zavrie oči a rukami si chytí hlavu. „Povedz mi, aký máš pocit z toho, čo si videl počas tvojho sedenia so Zarom?“

Úplne zdrvený. Ale ak začne skuvíňať, bude na neho vrieskať – ona je skutočný panter. Tak to zoberie trochu zo strany. „Nerozumiem, ako môžem mať silný Hrot, keď sa v mojom astrálnom tele nahromadilo toľko čierneho bahna.“

„Tvoj Hrot je v ríši, ktorá je mimo dosah Rexa. Rexova Hyper Realita sa ho nemohla dotknúť. Všetko, čo je pod tvojím Hrotom, bolo pošpinené a pošľapané. Ale nad ním si voľný.“

Depresívna perspektíva: keďže Bobby si svoj Hrot cíti pár centimetrov nad hlavou, veľa nepošpineného toho na ňom nezostalo.

„Tak čo mám teraz robiť? Zbaviť sa čierneho smogu, je tak?“ pýta sa.

„Správne.“ Otvorí oči a vnorí do neho svoj pohľad.

Je ako zhyponotizovaný. Cíti jej prítomnosť až vo svojej kostnej dreni.

„Ja ti pomôžem, Bobby. Rovnako ako Zar, Barkhan Zér a celé bratstvo Archívu. Ale nebude to príjemné.“

Letia, takže je čas na „zareaguješ-zomrieš“ mód. Bobby zostáva pokojný. „Čo to znamená?“

„Keď všetko to čierne bahno vyjde z tvojho systému, nebude sa ti to páčiť. Tá špina smrdí,“ hovorí.

To už uhádol aj sám. „Existuje nejaká šanca, že sa toho zbavím?“

„Existuje,“ povie tónom, akože mu nič nesľubuje.

„Ako?“

„Zlo spôsobené Hyper Realitou bude musieť byť odstránené Hyper Realitou. Boli by tu aj iné možnosti, ale o tie sa ani nepokúsime,“ hovorí definitívnym tónom.

„Prečo neskúsiť všetky možné spôsoby liečby?“

„Pretože tak ste sa s Barkhan Zérom rozhodli predtým, ako si zostúpil a inkaroval sa v Hyper-Virtuanete.“

Bobby preglgne. Vysrať sa na princípy! Táto časť príbehu ho *núti* reagovať. „Ale prečo by som sa rozhodol urobiť niečo tak neveriteľne sprosté? Žeby arogancia? Žiaden problém, ja Rexa porazím – nejaký takýto šialený nezmysel?“

„Nie, nič také. Veľmi dobre si vedel, že neexistuje žiadna záruka úspechu. Ale *ak* by si uspel, pripravilo by to cestu pre rehabilitáciu množstva ľudí.“

„Och, tak už mi je to jasné! Ja som bol ten druh vyčúranca, ktorý nikdy nemá virtuálny sex, že? Svätec, ktorý sa snaží zachrániť ľudstvo?“

Zasmeje sa. „Bobby, ty si zlatý!“ chytí ho za ruku.

Jeho hnev sa okamžite roztopí. Chytený v jej očiach, nemôže hovoriť. A ani dýchať.

„Bobby, toto je Apokalypsa!“ Bezhraničná neha v jej hlase. „Pokiaľ každý nebude chcieť všetkých ostatných zachrániť a podľa toho aj jednať, Rex zvíťazí a celé ľudstvo pôjde do výlevky.“

Hiramove kľúče? Nechal ich na Mieste Bez Hraníc.

Ďalej drží jeho ruku. Bobbymu je to jedno, dýchať bude neskôr. Je také úžasné cítiť jej dotyk. „Teraz nás dostaň naspäť na Titan. Do kozmického prístavu, nie do tvojej kajuty.“

Odvážny pokus, „Prídete ma ešte navštíviť?“

Zahryzne si do pery, „Keby som tak mohla. Kvôli blokáde to vôbec nie je ľahké. Zajtra letím naspäť do Filadelfií. Počul si už o Bielom Orlovi, Bobby?“

„Zar mi porozprával zopár legiend.“

Prikývne. „Biele Orly majú úslovie: 'Som s tebou, aj keď som ďaleko.' Vcíť sa do Zarovej prítomnosti a nájdeš ma. Vždy.“

V jej očiach, tekutá mágia pradávnych mystérií.

2.15 Zmysel života, ďalšia epizóda

Bobby strávi prvé hodiny rána na strelnici – držaním Hrotov členov svojho chóru. V priebehu posledných troch dní Anna prekonala Johnov rekord, skórovala 331 pri troch po sebe nasledujúcich výletoch na Bielej Priamke. Penny rozdrvila svoj vlastný rekord, skóre 320, tretí najlepší výsledok chóru. Don a Molly dosiahli HSMS 202. Všetci sa zhodujú, že je to vďaka Bobbymu. A nevedia, ako mu za to poďakovať. Ak si tieto skóre dokážu udržať počas šiestich týždňov, ich chór postúpi na beta-pí – čo znamená, že ich už nemôžu vyhodiť z akadémie. Na druhej strane, akékoľvek sklúznutie z beta-omega ich dovedie do fatálnej gamma zóny.

Je čas transpersonálnej motivácie. Najprv počujú hostujúcich rečníkov, ktorí im prichádzajú porozprávať o svojich životných úspechoch a motivačných silách, ktoré ich hnali dopredu. Dnes: Alexander Veľký, Rafael, Rasputin a Mária Magdaléna. Molly si sadne s Máriou Magdalénou a podrobí ju paľbe otázok. Po hostujúcich rečníkoch prejdú na zdieľanie. Molly sa cíti byť hlboko inšpirovaná, je si istá, že jej Ústredná Motivačná Nitka je dávanie – dávanie vo veľkom. Anna sa čoraz viac stáva mystičkou, s ÚMN na spôsob extázy Bieleho Orla. Je presvedčená, že Rafael bol inšpirovaný Bielým Orlom. Nadchnutý Alexandrom Veľkým a Rasputinom, Paul chce stále

pretiahnuť všetky dievčatá v akadémii, aj keď to *nemôže* byť jeho motivačná sila, aspoň tak mu to všetci hovoria. Don sa už nevie dočkať, kedy bude môcť ponoriť svoje neuróny do hyperlogiky, fascinuje ho to. Všetci členovia chóru sa zhodujú v tom, že hyperlogika je najprítlačlivejšou časťou neurokybernetiky; už sa nevedia dočkať, kedy im ich skóre umožní kvalifikovať sa, aby s ňou mohli začať.

Bobby ich počúva, akoby z diaľky, a snaží sa príliš nehrbiť. Nech sa deje čokoľvek, rytieri majú mať stále vzpriamený chrbát. Pod stolom stále odtláča psa, ktorý mu oňucháva jeho privátne partie. Keď príde rad na neho, začne drmolieť, „Dnes vám chcem niečo povedať. Našiel som svoj zmysel života. Mojmým zmyslom života...“ hovorí pomalým, monotónnym, resignovaným hlasom; jeho vyhasnuté oči civia dole na žiarivý hladký povrch stola; jeho ruky pod ním sa posledný raz pokúšajú odtisnúť psa.

„Sam! Pod' sem!“ zareve Penny na to monštrum. „Sadni! *Sadni!* Povedala som, *sadni!*“

„Zmyslom môjho života,“ pokračuje Bobby, „je ukázať, že je možné, aby sa VR šalát stal rytierom.“

„Je to priezračne jasné!“ Paul s ním plne súhlasí. „Každý, kto sa pozrie na Bobbyho životné okolnosti, mu okamžite povie, 'Bobby, zmyslom tvojho života je ukázať, že VR šalát sa môže stať rytierom.“

Ostatní sú ticho, akože je tu toho ešte viac, čo má byť vyslovené.

Bobby pokračuje, „Čo sa týka Ústrednej Motivačnej Nitky, zatiaľ som nemal žiaden rozhodujúci záblesk osvietenia. Motivačné sily... tiež som si nie istý.“ Prázdnota v očiach, hľadá viac cez Johna ako na neho a prejde do pauzového módu.

Dlhočizné ticho, len v pozadí počuť dychčanie bernardínovskej turbíny.

„Nemyslíte si, že je to pre neho dobrý zmysel života?“ pýta sa Paul.

John je MC, je jeho povinnosťou vyjadrovať pocity komunity. „Bobby,“ trpezlivý, dobrosrdečný hlas, „nájdenie zmyslu života je uvedomenie, ktoré má prinášať hlboký pokoj – pocit vnútornej hĺbky, jasnosti a radosti. Radosti!“

„Nemajú niektorí ľudia zmysel života, ktorý je menej radostný ako iné?“ pýta sa Bobby.

Minúta hlbokého uvažovania, prerušená, keď pes vyskočí prednými labami na stôl a obšťastní Molly a Dona svojím ťažkým dýchaním, pričom mu po oboch stranách papule stekajú pramienky slín. Bernardíny veľa slintajú, je to jeden z problémov s nimi.

Don je len jemne pobavený, „Ale čo to s ním dnes je?“

„Nič! Len je šteňaťom!“ Použijúc obe ruky, Penny a Molly ťahajú Sama za obojok a donútia ho akože sadnúť si. Je jasné, že by mohol kedykoľvek a kamkoľvek vyskočiť, ale Bobby z neho už nemá žiadne obavy. Naprogramoval svoje gravito-pole, aby prešlo na maximálnu bezpečnosť vždy, keď do jeho reality vstúpi zviera. RR telá sú smiešne krehké, je to jeden z problémov s nimi.

„Bobby, prečo sa jednoducho nepozrieť na motivačné sily a zabudnúť na ten zvyšok?“ navrhne

Molly.

Motivačné sily? Žiadne nemá. Okrem toho, keď môže vidieť Pantera, pravdaže, ale do toho ich nič.

Don nahlas uvažuje, „Často, keď ľudia nevedia nájsť motivačné sily alebo ústrednú nitku, ich chybou je, že sa pozerajú na veci, ktoré by *mali* robiť, namiesto toho, čo sa im *páči* robiť. Odľahčí to, človeče!“

„Áno, Bobby,“ sekunduje mu Molly, „je tu niečo, čo sa ti páči?“

Bobby sa musí zamyslieť. Ostatní trpezlivo čakajú. Nakoniec to zo seba pustí, neistým hlasom, „Páči sa mi, keď ty a Don trénujete na strelnici. Na vašom Hrot-párovaní je niečo krásne.“ Odmlčí sa. „Páči sa mi, keď sa Penny smeje. A páčia sa mi jej oči, keď zmlkne.“ Dlhšia pauza. „A mám naozaj rád Zara a plukovníka Vargu. Je ťažké predstaviť si život bez nich.“

Miestnosťou sa valia vlny nadšenia. „Je ich plno!“ vyjadrí sa John. „Každé jedno z tohto je motivačnou silou, Bobby!“

„Čo sa ti ešte páči? Povedz nám!“ nástojí Molly.

„Myslím...“ Bobbyho hlas sa zadrhne. „Páči sa mi, keď vám mojím Hrotom pomáham zlepšovať si vaše skóre. Bolí to, lebo medzitým sa moje vlastné skóre stále len zhoršuje. Ale aj tak sa mi to páči. Je to jediná vec, ktorú môžem dať. Komukoľvek.“

Ďalšie ticho, tentokrát magické. Plamenné záblesky srdca. Ich realita je nasiaknutá endorfínovým drogovým koktailom. A možno je to nakoniec predsa len iné ako virtuálne drogy.

„To je tá vec na tebe, Bobby,“ Anna zvýši hlas, „v tomto živote máš len Hrot a *nič* iné.“

Vyslovené s ničivou prostotou. Holá pravda, ktorá sa zaryje Bobbyho najvnútornejšieho jadra. Teda do jeho Hrotu.

2.16 Hrozivá zbraň

„Zlo spôsobené Hyper Realitou musí byť odstránené Hyper Realitou,“ mumle si Bobby sám pre seba, keď kráča na stretnutie s plukovníkom Vargom.

Zastane, aby sa ženy sediacej za stolom opýtal, ktorým smerom má ísť. Je oblečená ako rytieri. Nie pekná. Musí byť reálna. „Prepáčte, hľadám miestnosť 111.“

„Na konci chodby, naľavo,“ odpovedá mu žena.

„Vďaka.“ Bobby prechádza chodbou. Je prázdna. Žiadne okná, žiaden koberec, čistý kov, ako vnútorná sieť TS5. Bez toho, aby si to uvedomil, si začne písať *Blue Moon*.

Zlo spôsobené HR musí byť odstránené cez HR. Neurokybernetika ho zachráni. Možno. To len v prípade, že tá hora páchnuceho toxického materiálu, ktorá je uložená v jeho astrálnom tele, bude chcieť povoliť. V opačnom prípade... z toho, čo pochopil z VR programov o reinkarnácii, to pre neho nevyzerá dobre. Ak by mal zomrieť s takým odporným, smradľavým, zlom-nasiaknutým

astrálnym telom, kde do pekla by skončil?

„Čo najhoršie by sa mohlo stať?“ V myslí si prehráva scenár. Ak by v tejto chvíli zomrel... podľa očakávania by sa reinkaroval v Hyper-Virtuane. Podobné priťahuje podobné: jeho astrálne telo by bolo magneticky priťahované čiernym blatom Hyper-Virtuane. A potom čo? Už žiadna red'kovka namiesto vtáka. Žiadna RR mrcina, s ktorou sa musí zapodievať. Pravdaže, on sám by si to nikdy neželal. Je rytier. Neexistuje, aby nechal Pantera plávať. Ale je ľahké vidieť, ako by iní mohli podľahnúť tomu pokušeniu.

Myšlienково prepne dvere 111, aby sa otvorili a vojde do polotmy haly. Ale namiesto plukovníka Vargu stretne iného priateľa.

„Majster Barkhan Zér!“

„Majster Barkhan Zér? Ohó! Bol som povýšený.“

Tekuté zlato Hnedých Rúch. Zohreje váš Hrot, zohreje vaše srdce.

„Podme sa prejsť,“ s rukou okolo Bobbyho pliec sa začnú pomaly prechádzať po hale. Je oveľa väčšia ako sa Bobbymu najprv zdalo. Nedokážete vidieť steny, ani strop, len tmu. A predsa sa Bobby a Barkhan Zér vidia akoby bol deň.

„Tak som sa dopočul, že ste ma poznali v minulom živote,“ Bobby začne konverzáciu.

„V твоjich minulých životoch,“ poopraví ho Barkhan Zér.

Bobby horí od zvedavosti. „Čo za bastarda som bol?“

„Tvrdohlavý. Nadmerne tvrdohlavý.“

Tvrdohlavý bastard. Akosi to má ten správny zvuk. „Čo iné?“

„Lepšie bude, ak si tieto veci zistíš sám, synak. Keď ti o tom rozprávajú iní ľudia, vždy to vyvoláva falošné predstavy.“

„Tak nestrácajme ani minútu. Ako si to zistím?“

Vážne prikývnutie. Barkhan Zér celým Hrotom schvaľuje naliehavú túžbu dozvedieť sa.

„Neurokybernetika je cestou.“

„Nie som už neurokybernetizovaný až po uši? Z toho, čo mi bolo povedané, nedostávam HR signály len na strelnici. HR je všade, od stien mojej Trompe l'Oeil reality až po moje virtuálne spodné prádlo. Dokonca aj to prekliate hnedé pyré, ktoré mi medipočítač štyrikrát denne pumpuje do žalúdka, je nejakým záhadným procesom neurokybernetizované.“

„Pravda. Mimochodom, nemáš chuť vzdať sa proto-pyré?“

„To mám akože jesť RR potravu?“ Znechutený výraz. Už samotná myšlienka, že má do svojich úst pchať kusy RR substancie, vyvoláva u Bobbyho nevoľnosť.

„Mohol by si začať džúsmi.“

„Porozmýšľam o tom. Ale povedzte mi, aké ďalšie neurokybernetické veci môžem prehltnúť?“ pýta sa Bobby.

„Nezáleží na kvantite, ale na kvalite. A kvalita HR signálov nie je pod tvojou kontrolou, upravuje ju počítač, podľa odozvy tvojho nervového systému – vysoká matematika, vycibrená technika.“

„Takže mám len sedieť na zadku a čakať, kým ma neurokybernetika zachráni, tak?“

„Pravý opak toho. Neurokybernetika je cesta vôle. Bola navrhnutá, aby rozširovala vedomie mimo všetkých hraníc a dala ti možnosť dosiahnuť nemožné. A nemožné nedosiahneš tým, že budeš sedieť na zadku a čakať! To, čo HR dosahuje, je budovanie jemnejších tiel – vyvíjanie zariadení vedomia. Potom je už na tebe, aby si tieto zariadenia používal a rozhybal ich.“

„Tak čo presne mám robiť?“

Plamenné oči, ohromná prítomnosť, zastane a prebodne Bobbyho svojím pohľadom. „Najprv porozumieť. Potom zdolať!“ Sila za jeho slovami vyvolá u Bobbyho triašku.

Teraz, keď si už Bobbyho oči zvykli na tekutú tmú, dokáže vidieť viac z tej haly. Kopulovitá. Najmenej 80 metrov široká. Možno ešte väčšia. Ťažko povedať. V dohľade nie sú žiadne steny, len priehľadný strop dómu, cez ktorú žiari nočná obloha.

Dychberúca rozľahlosť! Hviezdy s farbami, aké Bobby nikdy nevidel v žiadnej virtualite. Hviezdy s životom a väčšou prítomnosťou ako samotný Barkhan Zér.

„Kde presne teraz sme?“

„Vo virtuálnej emanácii Archívnej Haly 5,“ oznamuje veľký šéf.

Očarený, Bobby sa nedokáže pozeráť inde ako nahor. „Tieto hviezdy sú neskutočné! Takže sme v PS sieti?“

„Prichádzajúci Svet? Nie tak celkom. Len jeho virtuálna emanácia.“

„Aký je tam rozdiel?“

„Toto je VR reprezentácia mojej Archívnej Haly – odraz Prichádzajúceho Sveta do Virtuálnej Reality.“

„Ale nie je z toho pocit ako z normálnej VR,“ poznamená Bobby. Realita zaplavená prítomnosťou. Absolútne úžasná, akoby všetka špina sveta zostala mimo nich. Barkhan Zérov laserový pohľad zostáva upretý na Bobbyho, „Virtuálne emanácie nie sú obyčajné VR. Sprostredkujú duchovné vibrácie – atmosféry vedomia.“

„Takže o tomto je neurokybernetika: Virtuálna Realita *plus*? VR, ktorá sprostredkuje Ducha?“

„Určite je to súčasťou toho, áno. Ale neurokybernetika je obrovský súbor vedenia, má mnoho tváří. Za ňou je veda o vedomí, ktorú ľudia Archívu vyvíjali viac ako desať tisíc rokov. Ale v skutočnosti

to začalo oveľa skôr. Na starom kontinente, Atlantíde, už Majstri Hromu zhromaždili fenomenálne množstvo duchovného vedenia. Toto bolo prenesené do Archívu, nedlho predtým, ako potopa ukončila atlantskú civilizáciu.“

Táto skladačka sa skladá z toľkých kúskov. „V Atlantíde ste žili v rovnakom čase ako Zar?“

„Nie, oveľa skôr. Zar bol jedným z majstrov poslednej hodiny. Ja som prišiel tisíce rokov pred ním. Ale ani ja som nebol prvý. Predo mnou boli generácie Hnedých Rúch. Fascinujúce časy, keď sa na povrchu Zeme vybíjali titanské sily. Boli tam také boje, aké si vieš len ťažko predstaviť. Keď som splnil svoju misiu, opustil som kráľovstvo a išiel som žiť do sfér Výšin, kde sú všetky veci Jedno.

O mnoho storočí neskôr, nedlho pred koncom Atlantídy, ma moji bratia v Hnedom Rúchu zavolali naspäť. Vedeli, že Majstrov Barkhan Zérovi nevdá dobrý boj, a bojovania dokázali predvídať celú kopu. Tak som sa vrátil – nie do kráľovstva, ale do Prichádzajúceho Sveta, kde som mal to privilégium podieľať sa na výstavbe Archívnych Hál a na rituále prenosu Archívu. Odvtedy som zostal tu, hrajúc šach proti Rexovi.“

„Desať tisíc rokov ste proti Rexovi hrali šach?“

„Trinásť tisíc rokov. Nielen ja – celé bratstvo Archívu.“

Ľudia Archívu. Ďalší kúsok skladačky. „Sú to Majstri Hromu?“

„Majstri Hromu ho založili, ale už od začiatku zahŕňali zasvätencom iných rádov, ako Biele Orly alebo Správcovia Polí. Po Atlantíde sa pripojilo mnoho nových ľudí a postupne sa stali zasvätencami Archívu. Ľudia Archívu sú teraz slušnou silou, ktorá je podporovaná mocnými spojencami vo svete bohov a na iných úrovniach reality.“

Časový rozsah tohto podniku napĺňa Bobbyho úžasom. „Tak kedy to celé začalo?“

„Pred viac ako päťdesiat tisíc rokmi.“

„Päťdesiat tisíc rokov...“ Bobby krátko pohliadne na Barkhan Zéra, potom sa opäť zahľadí na hviezdy, „z ktorých posledných trinásť tisíc boli strávené hraním šachu proti Rexovi.“

„Trinásť tisíc rokov dôkladného plánovania, presne vypočítaných strategických ťahov, sadenia semien a tréovania našich ľudí. Trinásť tisíc rokov príprav, sústreďovania našich síl, čakania na finálnu konfrontáciu. A ten čas je teraz tu, zúri bitka. Ako nikdy predtým a nikdy potom. Je to Apokalypsa.“

„Kto vyhrá čo, v tejto bitke?“

„My nie sme jediní hráči, Bobby. Celé ľudstvo je vo vojne. Ak ľudské bytosti prehrajú, skončia zotročení v Rexových VR strojoch. Ak vyhrajú, zdedia Prichádzajúci Svet.“

PS je v Bobbyho mysli stále nejasným konceptom. Ale už z jediného pohľadu na oblohu sa dá ľahko vytušiť, prečo by ho niekto chcel zdediť. Rozľahlejšie ako akákoľvek iná obloha, ktorú videl predtým. Taká hĺbka, až sa zamýšľate, či je len trojrozmerná alebo viac. Má v sebe zmysel, ako Panterove oči. Prehovára k vám. Pripomína vám, že niekam idete. Keď vidíte toto nebo, už nie ste stratenou dušou padajúcou voľným pádom.

Dokonalá chvíľa, aby sa Barkhan Zéra opýtal na menej nudný zmysel života. „A čo robím v tomto celom ja?“

„Ty si zbraň.“

Dobry začiatok. Byť zbraňou v trinásťtisícročnej globálnej strategickej hre Majstra Barkhan Zéra je oveľa lákavejšie ako byť kripom z Hyper-Virtuanetu na riadenej rehabilitácii. Nadviaže s ním očný kontakt, žiadajúc viac informácií.

Barkhan Zér drží pohľad mladého muža, pričom zvýši Hrot-napätie ďaleko za bezpečnú zónu. „Rex je hrozivý protivník. Aby ho porazili, ľudia Archívu pripravili hrozivú zbraň: rytierov Apokalypsy. Starostlivo sme ich vybrali, utkali ich Hrot a trénovali ich, život po živote. Uvarili sme ich ohňom intenzívnych asketických cvičení. Vliali sme do nich sily, nášho Ducha – nektár sily Archívu. Život po živote sme im dávali nenormálne úlohy, posúvajúc hranice nemožného. Testovali sme ich znovu a znovu, spôsobili sme, že ich osud prešiel mnoho vojen, pričom nie všetky boli násilné. Vyslali sme ich do sveta bohov, kde bol ich Hrot ešte viac vycizelovaný a obdarený silami, pri ktorých najväčší ľudskí mudrci vyzerajú ako malé deti. A nakoniec sme im dali neurokybernetiku, vyvrcholenie päťdesiatich tisícov rokov vízie, najostrejšiu zbraň vedomia, aká bola kedy vyvinutá. Počul si už o prvej bitke o Merkúr, Bobby?“

„Nie.“

„Budeš sa o nej učiť v akadémii. Plukovník Varga bol vtedy hlavný veliteľ. Mal menej ako 500 lodí a nejakých 500 stíhačov Skaléna pilotovaných jeho rytiermi. Proti nim zhromaždil Rex flotilu viac ako 5000 lodí – hrozivá armáda na ceste k invázii Filadelfií. Použijúc silu neurokybernetiky, rytieri zmarudovali Rexove počítače a za šesť pozemských dní a sedem pozemských nocí bola celá armáda zničená! Zostalo len 70 lodí, ktoré sa vzdali Vargovi. Po tomto trvalo šesťdesiat rokov, kým sa Rex odvážil vyslať ďalšiu expedíciu proti Filadelfiám.“

Hlboké úvahy, hľadiac na hviezdy.

Možno ho neurokybernetika predsa len zachráni.

2.17 Apokalyptická Penelope

Zo stretnutia s Barkhan Zérom ide Bobby rovno na strelnicu. Cíti sa ako muž s misiou; muž, ktorý presne vie, kam ide a prečo. Aká misia? Detaily prídu neskôr. Je to ten pocit, ktorý sa počíta.

Sam čaká pred dvermi. Keď zbadá Bobbyho, začne skákať od radosti a rozbehne sa, aby ho privítal.

„Sadni!“ Hrot-zareve na neho Bobby.

Zaskočený ukážkou Hrot-autority, bernardín si sadne a hľadí na Bobbyho, pričom jeho chvost zametá podlahu.

„Hm!“ Bobby pokrčí plecami. „Je to len šteňa.“

Vojde na strelnicu a hľadá Penelope. Nájde ju svetluškovať, osvetlenú oblakmi červených a modrých bodiek.

„Stop!“ rozhodne za ňu.

Obráti sa k nemu, znepokojená a tak trochu v rozpakoch. „Si v poriadku?“

„Hej. Penelope, aké je v tejto chvíli tvoje marudovacie skóre?“

„No, sotva sa to dá nazývať marudovacie skóre. Keď je to pod 150, má sa to nazývať Hrot-skóre. S tým by si nezmarudoval ani umývačku riadu.“

„Takže?“

„137,“ povie.

„Čo by si potrebovala, aby si to prekonala?“

„Stabilizovať sa nad 22 000 počas siedmich Svetlušiek za sebou a nad 320 pri siedmich Bielych Priamkach za sebou, a buď HSMS nad 140 alebo Čierna Hviezda nad 75.“

Bobby nevie, čo je to Čierna Hviezda, ale to je jedno, berme to po jednom.

Ohlási, „Svetlušky: tvoja realita, samostatná, spočívajúca na duálnej Hrot-sieti. Platí?“

„Platí!“ Zaujatá, hľadá na neho, akože dnes vyzerá naozaj sexy.

„Ja budem MC. Pripravená?“

Na pár sekúnd zavrie oči, zhromažďujúc energie vo svojom Hrote. Potom, „Pripravená!“

„Zahájiť Hrot-párovanie duálnej siete!“ vydá pokyn. Kým sa ona nalaďuje na jeho Hrot, on sa nalaďuje na Barkhan Zérov.

„Majster Barkhan Zér, viem, že ste extrémne zaneprázdnený človek, ale... vyrušovalo by vás to, keby som čerpal napätie z vášho Hrotu?“

Okamžitá odpoveď. Hrot-komunikácia je bezčasová. *„Bez hraníc, Bobby. Presne to má zasvätenec robiť celý čas: čerpať silu od svojho majstra. Čím viac odo mňa čerpáš, tým väčší význam dávaš Archívnemu dobrodružstvu.“*

„Rozumiem.“

„Svetlušky!“ Bobby spustí hyper-program.

K Penny začínajú prúdiť mraky modrých bodiek. Bobby sa neobťažuje pozerat'. Len zatvorí oči a drží jej Hrot.

Krásny Hrot, skutočne. Trochu plachý a nie je si úplne istý svojou vlastnou zlatosťou. Ale vrúcny a prijímajúci. Víta ho.

Čoskoro pocíti, že je unavená. Je to ako gravitácia v jej Hrote, ťahá ju to dole. Bobby zvýši napätie. Nič smrtiace, ale dostatočne hutné. Načo strácať čas?

Ťaživý pocit je rozptýlený, jej Hrot sa pozbieral.

Držať ju je ako čítať ju, neurón po neuróne, ale všetky naraz. Celá jej minulosť zložená v jej Hrote, tancuje mu nad hlavou.

Kozmický tanec.

Milióny prítomností v nehybnom prúdení.

Ich hlasy spievajú pieseň stvorenia.

Päťdesiat tisíc rokov vízie Archívu nad mojou hlavou.

Pravda a Oheň, Oheň a Pravda!

Tanec na okraji času.

Povznesený, Bobby otvorí oči.

„Sakra!“

Husté mraky bodiek prichádzajúce zo *všetkých* smerov: zľava, sprava, zozadu a dokonca aj z podlahy a stropu!“

„Stop!“ zakričí.

Veľmi vzpriamená, Penelope sa svižne otočí, aby mu videla do tváre, akoby tancovala.

Penny?

Oslepujúca žiara v jej očiach. Ona je iný človek! Alebo možno ani nie.

Myriady bodiek pohasínajú a priestor postupne tmavne. Sleduje jej oči až do úplného konca.

V tme Bobby zavolá, „Skóre?“

„Penelope Heinzlová skóruje 44 997 počas predĺženého časového intervalu 21 minút a 34 sekúnd, čím prekonáva svoj vlastný rekord o 20 110 bodov. Nové marudovacie skóre: 220, nárast o 83 bodov.“

Och... „Ale ja som si myslel, že aby sa tvoje marudovacie skóre mohlo zmeniť, potrebuješ sedem Svetlušiek a sedem...“, pýta sa.

„Nie s takýmto skóre udržiavaným viac ako 21 minút.“

21 minút. 21 minút? To je ťažké uveriť!

Doriti! To vôbec nie je to, čo Bobby zamýšľal. Myslel si, že by možno mohla skórovať 23 000 štrnásťkrát v rade, alebo možno 23 500, a zvýšiť si svoj marudovací biznis o 3 body, možno o 5. Skákala a jačala by od radosti, objala by ho a povedala mu, že je úžasný. A on by medzi rečou spomenul, že už si to ujasnil, RR maznanie sa mu páči, je pripravený na ďalšie a mohla by ho teraz ospravedlniť, musí ísť riešiť dôležité veci, uvidíme sa neskôr, čau.

Ale teraz...

Čo ak už nikdy nedosiahne skóre 220. Čo ak to celé bolo narafičené z Barkhan Zérovej strany a jej zostane len boľavá spomienka na úspech, ktorý jej nikdy nepatrilo; bude len snívať o tom, aby sa jej to podarilo zopakovať bez toho...

„Teraz budem ja MC,“ preruší mu tok myšlienok. „Jedna realita, žiadne Hrot-párovanie. Ty len pozeráš a nerobíš nič. Platí?“

Ľahká úloha. „Platí!“

„Svetlušky!“ invokuje program.

Kým jej počítač stihne začať posielat' bodky, už je od neho odvrátená. Nevidí jej tvár, ale cíti jej Hrot, ktorý k nemu prichádza.

Tancuje nad jeho hlavou.

Človeče, ale jej ten počítač dáva zabrat'! Modré mraky zo všetkých strán. Ako sa vôbec dokáže vysporiadať s bodkami, ktoré má za chrbtom?

Za päť sekúnd sa zmenila na červenú sochu so širokou oranžovo-červenou žiariacou aurou, obklopenú tmavomodrými oblakmi. Strašidelné.

Udržiava to len krátko, okolo 90 sekúnd. „Stop! Skóre?“ zavolá v jednej vete.

„Penelope Heinzlová skóruje 45 002, čím prekonáva svoj vlastný rekord o 5 bodov.“

Uprostred pohasínajúcich svetelných mrakov sa pomaly zvrtné, akoby stále tancovala. V jej očiach je iná osoba, nová žena, ktorá na neho hľadá so zvedavosťou.

Bobby hľadá slová. „Ako sa po tomto cítiš, Pen?“

Teraz je už tma.

„Apokalypticky!“ povie svojím normálnym hlasom a myšlienkovy prepne funkciu, ktorú Bobby nikdy predtým nevidel: spätné prehrávanie poslednej svetluskovej akcie. Rozsvieti ju to, vyžarujú z nej oranžové oblaky, ktoré sa, ako postupujú, menia na modré.

Socha svetla. Nádherná a záhadná.

Ale kde je malá Penny?

Socha mu dá ponuku: „A čo Biela Priamka? Jedna realita, celá tvoja, Hrot-párovanie so mnou v pozadí. Platí?“

Teraz nie. Príliš nebezpečné.

Pokrúti hlavou. „Som na ceste za plukovníkom Vargom.“

Nenalieha, len sa usmeje. Vôbec to nevyzerá ako jej úsmev.

2.18 Poznačený znakom šelmy

Porozumieť. Potom zdolávať.

„Kým robím všetko toto porozumievanie, nie je tu niečo, čo by som mohol začať zdolávať?“ pýta sa Bobby. Vo virtuálnom kampuse TS5 sedia on a plukovník Varga na lavičke pod Teyaniným gaštanom.

„Cíť prítomnosť Hromu vo svojom Hrote. To môžeš robiť už teraz. Netreba čakať,“ Varga je totálne vzpriamený, no uvoľnený; nikdy sa neopiera o lavičku.

„Prítomnosť Majstra Barkhan Zéra?“

„Samozrejme. A tiež Majstra Zara. Medzi tebou a ním je niečo hlboké. Potrvá nejaký čas, kým zistíš, aké hlboké.“

Ďalší kúsok, ktorý celkom nepasuje do skladačky, ale znie sakramentsky pravdivo.

„Naspäť k porozumeniu,“ pokračuje Varga. „Takto mi Teyani Bieleho Orla prvýkrát uviedla neurokybernetiku: 'Má dva účely: jasnosť a víziu.' To ma veľmi prekvapilo: 'A čo supermysel', hyperlogika a marudovanie?' opýtal som sa jej. 'Tieto všetky sú len vedľajšími produktmi jasnosti a vízie,' odpovedala. Hladké mentálne procesy a superrýchle reakcie spočívajú na jasnosti astrálneho tela; hyperlogika spočíva na archetypálnej vízii – Hrot-videní.“

V zásade, čo Bobby chápe o astrálnom tele je, že to jeho bolo pokrivené, zasvinené a zamorené všetkými možnými predstaviteľným spôsobmi Rexovou Hyper Realitou.

„Pre teba, Bobby, nie je ťažké predstaviť si, že vedomie nie je len produktom RR mozgu, ale že existuje nezávisle od fyzického tela.“

Tak to je najväčšie podcenenie celého saturnského obežného cyklu. Ak niečo, Bobby má problém predstaviť si, že jeho vedomie má *čokoľvek* dočinenia s jeho RR mrcinou, ktorú si prvýkrát objektivizoval pred šiestimi mesiacmi.

„Definované v termínoch neurokybernetiky,“ rozvíja Varga, „si plameň večného Ducha obklopený oblakom mentálneho vedomia. Ten oblak je astrálne telo, sídlo myšlienok a emócií.“

Čo vysvetľuje, prečo Bobby nikdy ten plameň necítil. Obklopený takými toxickým astrálnymi čiernymi kúdolmi, čo iné by ste čakali?

„Tak čo v tom celom robí RR mozog?“

„Funguje ako prijímač – mozog odráža mentálne vedomie astrálneho tela. A opačným smerom, prenáša zmyslové vnemy do astrálneho tela.“

„Teraz k Hyper Realite.“ Varga pred Bobbym otvorí svoju ľavú ruku a ukáže mu dlaň, „Kultivácia astrálneho tela spočíva na jednoduchom, ale zásadnom princípe: astrálne telo je stále kŕmené zmyslami. Analógia prebratá z Archívnej múdrosti prirovnáva astrálne telo k moru,“ Varga ukáže na dlaň svojej ľavej ruky. „Zmysly sú rieky, ktoré to more naplňajú,“ hovorí, ukazujúc na prsty. „Pri živote vo fyzickom svete je vedomie zaplavované dojmami pochádzajúcimi zo zmyslov.“

„A čo ľudia, ktorí žijú vo VR?“

„Rovnaký princíp. Jediný rozdiel je v tom, že VR signály obchádzajú zmyslové orgány a sú posielané priamo do kraniálnych nervov a mozgu. Čo ich robí ešte mocnejšími: sú vlievané priamo do astrálneho tela, bez filtrovania, ktoré normálne prebieha v očiach, ušiach a iných zmyslových orgánoch. Teraz...“ Vargu preruší veľký zelený virtuálny gaštan padajúci zo stromu, ktorý len tesne minie Bobbyho VRR hlavu (a teda aj jeho RR hlavu). VRR je nebezpečná realita, Bobby to začína chápať.

„Tak aký je teda rozdiel medzi VR a HR? VR kŕmi tvoje astrálne telo makro-informáciami: obrazy objektov, ľudí, okolia atď. Hyper Realita zahŕňa nielen makro- ale aj mikro-informáciu: podprahové signály so štruktúrnym dopadom na tvoje vedomie. V termínoch neurokybernetiky, HR signály upravujú samotnú substanciu tvojho astrálneho tela. Toto je miesto, kde majú HR rytierov a HR Rexa diametrálne odlišné účinky: HR rytierov má za cieľ prečistiť tvoje astrálne telo a premeniť ho na priehľadnú nádobu, cez ktorú žiari Duch. Rexove HR robí tvoje astrálne telo tmavým, nepriehľadným a hustým, udúšajúcim Ducha a jeho svetlo. Niečo ti ukážem,“ vstane a namieri si to k labákum.

Bobby ide za ním. „A čo ja? Ako to, že dokážem mojim priateľom pomáhať vylepšovať si marudovacie skóre, keď moje svetluškovanie je také patetické?“

„Svetlušky a podobné hyper-programy sú aktivované myšlienkovou klávesnicou. Aby si zostrelil modrú bodku, musíš najprv vyslať impulz zo svojho Hrotu. Potom ten impulz musí cestovať cez tvoje astrálne telo a doraziť do mozgu. Mozog aktivuje myšlienkový spínač alebo kombináciu myšlienkových spínačov. Potom, za predpokladu, že si spustil správnu kombináciu myšlienkových spínačov, počítač zmení bodku na červenú. V tvojom prípade je astrálne telo slabým miestom – prekrúca a kazí prenos Hrot-impulzov. Ale keď pomáhaš svojim priateľom, nalaďuješ sa na nich priamo z Hrotu do Hrotu a dávaš im svoju silu.“

„Ale potom to nie je také zlé, ako som si myslel!“ Bobby je dnes v slávnostnej nálade. „Všetko, čo potrebujem, je vyčistiť svoje astrálne telo!“

Rezervovaný výraz na plukovníkovej tvári. „HR algoritmy rytierov sú mimoriadne mocné, dokážu pozdvihnúť vedomie až k horizontom supermysle – hyperlogika rozbíja všetky obmedzenia mysle. Ale HR Rexa nemenej mocne sťahuje do priepasti.“

Bobby sa cíti, akoby bol bojiskom.

„Čo potrebuješ pochopiť ohľadom svojho súčasného stavu,“ pokračuje Varga, „je, že tvoje astrálne

telo nie je iba zamorené chaotickým bahnom. Inak by si, so všetkými tými HR signálmi, ktorým si bol vystavený, odkedy si stretol Zara, bol teraz už čistý. HR Hyper-Virtuanetu vo tvojom vnútri vykryštalizovalo mimoriadne odporne štruktúry. Číre zlo. Nielen páchnuce a žieravé, ale aj príšerne odolné. Či ich dokážeme rozbiť bez toho, aby sme rozbili teba, to sa ešte uvidí.“

Bobby zbledne.

„Ts, ts!“ vyhreší ho plukovník. „Zareaguješ, zomrieš!“

„Mŕtvy!“ prikývne Bobby.

Dorazili do VR laboratórií v budove. Je rušný deň, všade sa pohybujú študenti. Na hlavnej chodbe na prízemí si Bobby všimne iného klona plukovníka Varga a skupinu študentov vedenú mužom v Hnedom Rúchu. „Toto je kto?“

„Majster Vlnko. Zarov brat v učeníctve.“ Odbočia vľavo, Varga berie Bobbyho do menšej, prázdnej chodby. Prídu k niečomu, čo vyzerá ako nemocničná izba. „Myslel som si, že toto by ťa mohlo zaujímať.“

Iba jedna posteľ. Na nej bezvládne leží mladý muž, vychudnutý, bledý ako mŕtvola, s horúčkovitým vzhľadom a obrovskými tmavými kruhmi pod očami. *Veľmi* zničený.

„Toto sa stávalo dávno, v raných dňoch VR, predtým ako bola vynájdená HR. Množstvo ľudí ako on začalo mať ťažké depresie. Vlastne, tento umieral. Dôvod bol jednoduchý: VR signály nekompatibilné s jeho osobným neurokybernetickým profilom. V tých dňoch nikto príliš nedbal na kvalitu VR signálov. To viedlo k veľkým VR epidémiám, s miliónmi ľudí s prejavmi vážnych mentálnych porúch.“

Cez dvere v zadnej časti miestnosti berie Varga Bobbyho do veľkého laboratória. Uprostred záplavy vybavenia leží na posteli blondína. Nehybná. Jej oči sú zavreté. Na hlave má pripnuté stovky elektród, ktoré ju cez starodávnu myšlienkovú klávesnicu spájajú s VR mašinou. „Má virtuálny sex. Počul si už o Fourierovej analýze, Bobby? Má to dočinenia s rozčlenením vlny na jej podkomponenty.“ Na ukážku Varga vytvorí obrovskú tancujúcu vlnu. „Toto je graf VR signálu, ktorý prichádza do jej mysle. Skladá sa zo všetkých týchto vlniek,“ Varga zväčší sériu grafov, ktoré ukazujú menšie vlny rozličného vzhľadu. „To znamená, že veľká vlna je sumou alebo kombináciou všetkých týchto menších vlniek.“

„Teraz zmením jej VR signál na HR. Pre ňu je to rovnaký virtuálny sex – z jej pohľadu sa nič nezmenilo. Ale pozri sa na analýzu signálu.“

Bobby si na grafe HR vlny nevšimne nič zvláštne. Vyzerá to proste ako vlna. Až keď sa pozriete na Fourierovu analýzu vlny, začne to byť zarážajúce: vlnky sú pozoruhodne pravidelné a tvoria harmonické opakujúce sa geometrické vzorce.

„Tento signál už nie je bordel, je to čistá štruktúra. A personalizovaná: HR počítač testuje mozgovú odozvu ženy a podľa toho prispôbuje signál.“

„A čo to s ňou robí?“ opýta sa Bobby.

„Je to potrava pre jej inteligenciu. Tento konkrétny signál buduje jej IQ; rozvíja schopnosti pre

matematiku a abstraktné myslenie – začiatok superastraloty.“

„Takže, keď sa zobudí, bude inteligentnejšia?“

„Trvá to pár mesiacov. Budovanie jemných tiel je postupný proces. Tento konkrétny hyper-program nie je veľmi účinný, pretože na rozdiel od tých na tvojej strelnici, nevyžaduje aktívnu účasť používateľa.“

„Takže v tomto prípade je úplne jedno, či má sex alebo robí hocičo iné.“

„Úplne,“ uškrnie sa Varga. „Pri pasívnej HR je makro-informácia iba zámenkou na vysielanie podprahových signálov. Toto boli, mimochodom, dosť primitívne algoritmy. Odvtedy už HR prešla dlhú cestu. Chceš vidieť tú najnovšiu? Pod' sa pozrieť, čo pre teba pripravil náš veľký neurokybernetický guru.“

Zaujatý, Bobby nasleduje Vargu cez ďalšie dvere, „Kto je ten veľký guru?“

„Jeden z najmocnejších rytierov TS5. Volá sa Mat.“

Došli naspäť do Bobbyho kajuty. Babylonské Záhrady boli vypnuté. Medzi štyrmi prázdnyimi stenami je na jednej strane gravito-pole, v ktorom leží Bobbyho RR telo a na druhej matrac zakrytý Penelopiným paplónom.

Na vankúši z peria Zelenej Husi 337 spí siamská mačka.

„Bobby,“ Varga urobí svoj hlas empatickým, „dovoľ mi predstaviť ti jeden z najmocnejších hyper-programov, aké boli kedy vymyslené. Nechám ťa s ním osamote.“

„Počkajte, počkajte! Čo mám robiť?“

„Nemám žiadnu predstavu. Ako poznám Mata, môže to byť čokoľvek. Čokoľvek!“

2.19 Mačací majstrovký maruder

Ponechaný sám sebe a úplne zmätený, Bobby civí na mačku, ktorá má byť silnejšia ako Rexove hyper-zlo a rozmotat' škaredé uzly na jeho astrálnom tele.

„No tak, mačka, urob zo mňa slobodnú ľudskú bytosť!“

Na prvý pohľad je záchranca len mačka. Prvotriedna siamská. Biely kožuch a čierny chvost, jeho dlhé telo je umelecky polozvinuté na vankúši, jedna labka pod ním, druhá rovno pred ním, oči zavreté. Je to kocúr, súdiac podľa jeho zadnej strany. Ťažko určiť, či je v hlbokom spánku alebo sa len dorába, ako to mačky zvyknú robiť.

Bobby sa posadí na matrac. „Pss, pss! Cica! Ahoj!“

Absolútne žiadna reakcia.

Použijúc svoj Hrot, Bobby sa snaží zatriať mačacou ľahostajnosťou zvierat'a a zobudiť ho.

Matova mačka si ho ani najmenej nevšíma.

Možno je to jeden z tých pasívnych HR programov, na ktoré sa treba len pozerat'.

Alebo možno nie. Bobby sa rukou skúsi opatrne priblížiť k tomu nádhernému tvorovi. Ale tesne predtým, ako ho dočiahne, kocúr zaprská a poškriabe ho.

„Kurva!“ Bobby odskočí, v šoku. Je to hlboký škrabanec, bolí to. Rana krváca, na Pennin biely paplón padajú červené kvapky. „Ale doriti! Toto je VRR!“

V gravito-poli jeho ruka krváca tiež.

Ten prekliaty kocúr sa na neho ani len nepozrie. Zase sa tvári, že spí, akoby sa nič nestalo.

„Medipočítač, prvú pomoc!“ volá Bobby.

Žiadna odozva.

Vlna úzkosti. „Medipočítač, rýchlo, zastav krvácanie!“ kričí.

Počítač nereaguje.

Bobby hľadá na krv na svojej pravej ruke. Koho môže zavolať? Daniela? Nie, Zara.

Otvoria sa dvere. Vojde Majster Hromu. „Problémy, pán Bobby?“

„Mám niečo s medipočítačom. Napadol ma hyper-kocúr a...“

Bobby si uvedomí, že Matov kocúr už nie je na vankúši. Zmizol!

„V medipočítači nie je žiadna chyba,“ uzavrie Zar svoju okamžitú analýzu. „Ale inšpekcia z centrálnej siete ukazuje, že medipočítač bol naprogramovaný, aby ťa nechal krvácať. Analýza krvi ukazuje, že ti bola podaná malá dávka kortraxu 45, antikoagulantu. Čudné je, že v denníku medipočítača o tom nie je žiaden záznam.“

„Čo znamená?“

„Predpis lieku nepochádza od doktorky Fawlersovej alebo iného člena lekárskeho osadenstva, ale od záhadnej osoby s najvyššími právami na tejto časti siete. Ani keby som to chcel ja, nemohol by som predpísať liek bez toho, aby som zanechal záznam v denníku. Bobby... práve si bol marudovaný!“ Zar ohne svoje ľavé predlaktie do horizontálnej polohy a pozrie sa dole na svoju päšť. Zovrieť. Uvoľniť. Zovrieť.... „Čo bol tento kocúr zač, presne?“

„Ja neviem! Naprogramoval ho chlapík, ktorý sa volá Mat. Plukovník Varga ho nazýval veľkým guruom.“

„Mat Donohoo. Poznám ho. Pôjdem za ním a požiadam ho o inštrukcie.“

Kvôli naliehavosti situácie sa Zar rozhodne, že súčasne zostane aj tu. To je výhoda počítačového klona: môžete byť súčasne vo všetkých miestnostiach, v ktorých chcete.

Zovrieť. Uvoľniť.

Ako sa dalo čakať, krvácanie sa zhoršuje. Je to prvýkrát, kedy Bobby na nejaké zranenie hľadá s obavami. Tentokrát to nie je VR (kde sú rany a zlomené kosti celkom zábavné). A bolí to!

„Medipočítač, pošli mi koktail!“ invokuje Bobby.

Nič. Žiadne lieky proti bolesti. Medipočítač truceje.

„Ha!“ Zar sa rozhorčene zasmieje.

Narastajúca úzkosť. „Musím odtiaľto vypadnúť skôr, ako ma táto vec zabije,“ hovorí Bobby, sledujúc krv, ako kvapká na jeho paplón.

„Počkaj.“

„Našiel si Mata?“ opýta sa Bobby.

„Nie. Mat nie je na Titane, je na misii. Prísne tajnej. Je taká tajná, že nikto sa nemôže ani *opýtať*, kde je: každá požiadavka na centrálny počítač je zmazaná ešte predtým, ako stihneš dokončiť jej odosielanie. A Matov kocúr sa nedá nikde nájsť. Našiel som zopár záznamov spomínajúcich jeho existenciu v niekoľkých denníkoch tu i tam, ale z nejakého dôvodu samotný hyper-program nie je uložený na *žiadnom* z počítačov na sieti TS5.“

„Padám odtiaľto!“ Bobby sa posadí vo svojom gravito-poli, schmatne svoj overal z mäkkého kovu, začína sa do neho navliekať.

„Počkaj, Bobby. Ty si si to pýtal. Teraz, keď sa to deje, neodporúčam ti, aby si sa tomu vyhýbal.“

„Ja som si, kurva, nepýtal žiadnu takúto sprostosť!“

„Požiadal si Majstra Barkhan Zéra a plukovníka Vargu, aby ti pomohli vyčistiť tvoje astrálne telo. Teraz, keď dorazila mocná medicína, budeš ju musieť prehltnúť.“

„Toto nie je žiadna mocná medicína, toto je systémová chyba!“

Zovrieť. Uvoľniť. Zovrieť. „Dobre. Rob si, čo chceš.“

Plne oblečený, krvácajúci Bobby vstane a myšlienkovovo vypne gravitačné pole. „Penelope?“ vyšle naliehavé VR volanie. „Môžem prísť do tvojej spálne?“

Penelope je na strelnici, vo vysokých priestoroch Bielej Priamky. Preruší svoj výlet. „Prísť do mojej spálne? Hm... o akom druhu návštevy sa bavíme: VR, VRR alebo RR?“

„RR!“

„Ale ja som nečakala žiadnych RR hostí, lebo...“

„Pen, je to súrme. Prosím!“

„Ale...“

Smiešne, ako sa zrazu okúňa. „Pen, zranil som sa a môj medipočítač nereaguje. Potrebujem pomoc.“

„No tak potom zavolajme lekára. Daniel ti...“

„Pen!“ tlačí na ňu. „Potrebujem vypadnúť zo svojej izby. Rýchlo.“

S nevôľou sa podvolí. „Dobre. Za minútu som tam.“ Dá sa vidieť, že ju to stojí veľké premáhanie.

„Mám si robiť starosti kvôli psovi?“

„Don a Molly ho zobrali vybehať. Dnes je ich šichta.“

To je úľava. Bobby žmurkne na Zara, „Uvidíme sa tam!“ Vypne VRR, takže jeho priateľ zmizne a vyjde na chodbu. Kvapky RR krvi padajú na RR podlahu.

Penelope mu na diaľku otvorila svoje dvere. Aby nenarušil jej súkromie, vypol všetky virtuality a vošiel do jej prázdnej RR izby. Obyčajná zdvorilosť. Bobby nechce pchať svoj nos do cudzích vecí.

Ale... prekvapenie!

Očakával, že nájde štyri holé steny a matrac.

Matrac tam je. Na nízkej posteli. Ale sú tam tiež dve stoličky, stôl, poličky s radmi handrových bábik, macíky, malé drevené škatule a starodávne RR predmety. A podlaha! Podlaha je pokrytá šatami, špinavým oblečením a hodvábnymi vankúšmi. Sú tu tiež balíčky keksov, nespárované topánky, taniere so zvyškami jedla, zaujímavé spodné prádlo, ďalší mackovia, košíky a tašky rôznych veľkostí a iné neidentifikované predmety. Celé to vytvára hrubú vrstvu, nerovnomerne rozptýlenú, asi tridsať centimetrov vysokú.

Takže takto má vyzerat' RR spálňa.

Bobby sa musí zamyslieť, ako dosiahne opačný koniec miestnosti.

Snaží sa, ako vie, stúpať len po mäkkých veciach, ale nie po jedle, pričom si z diaľky myšlienkovým spínačom zapne gravito-pole. Objaví sa priesvitný zámotok, ale nie na zemi – ako by sa aj mohol? Najspodnejšia časť zámotku visí vo vzduchu, pol metra nad bordelom. Bobby sa chopí veľkého koša, urovná terén tým, že poposúva kopy oblečenia a po ostatných postúpa svojimi čižmami. Položí kôš a postaví sa naň.

Nakoniec dosiahne gravito-pole a spadne do neho hlavou dopredu, nohy nasledujú. Žiaden problém, gravito-pole sa dokáže postarať o všetky pristátia. Hladko.

„Medipočítač, prvá pomoc! A chcem koktail!“

Taký dobrý pocit, uložiť mrcinu do vodorovnej polohy. Hľadá na svoju pravú ruku, očakávajúc príliv sladkej drogy.

Ale niečo nie je v poriadku. Teraz by už jeho ruka nemala krváčať. A bolesť by už mala zmiznúť.

„Och, doriti!“

To je na neuverenie.

Penelope vojde do miestnosti.

„Nedokážem prinútiť ten prekliaty medipočítač, aby zastavil krvácanie mojej ruky!“ hovorí jej.

„Pod', zoberiem ťa k doktorke.“

Bobbymu to začína dochádzať. „Myslím, že by sme najskôr mali zavolať Zara. A plukovníka Vargu, možno.“

„Majster Zar a plukovník Varga, tu?“ Penny až zabezne.

„Nechajme ich vykonať podrobnú analýzu tvojho medipočítača. Tento príbeh je čoraz zaujímavejší.“

„Bobby, prosím! Nikoho nevolaj! A... och, môj Bože, všetko si pokvapkal krvou. Och...“

„Áno, veď som ti hovoril, preto som prišiel.“

„Bobby...“ je na pokraji slz.

V tej chvíli si Zar vynúti vstup do ich reality a prepne ich na VR. Čisté VR: spálňa zmizne, nahradená veľkou halou s mozaikovou podlahou z čiernych a bielych dlaždíc. Penny tam stojí, stále na pokraji slz, a Bobby leží vo VR replike Penninho gravito-poľa.

„Ahoj, Pen!“ usmeje sa Zar. „Pozri sa, čo som našiel, Bobby!“

Cupitajúc popri jeho boku, Matov kocúr.

2.20 VRR blízkeho kontaktu

„*Bojuj za svoj osud, muž Zákona, nie proti nemu!*“ Zar presvedčil Bobbyho, aby nechal ruku krváčať. A tak sa, s pomocou Penny, vráti do svojej kajuty, kde na svojom ZH-337 vankúši nájde ležať kocúra.

Bobby má pokyny, aby zostal vo VRR. Aby si kocúr mohol robiť svoju prácu.

Nebezpečný kocúr. „Vie vôbec, čo má robiť?“ pochybuje Bobby.

„Dôveruj Matovi!“ Zar je neoblomný.

Zar podá správu o marudovacom incidente. Je to povinné, nič osobné proti kocúrovi. Nie žeby marudovanie bolo na TS5 zakázané. Práve naopak, študenti sú povzbudzovaní, aby sa snažili jeden

druhému marudovať systémy, koľko len vládu. A ak uspejú, dostanú pochvalu, 1000 extra kreditov na míňanie na účet a osobné pozvanie na obed od vedúceho anti-marudovacích tímov TS5 (ktorákoľvek reštaurácia podľa ich výberu do troch hodín od Saturna) – taká je tradícia. Ale to sa často nestáva, pretože TS5 má najlepšie zabezpečenú počítačovú sieť na tejto strane slnečnej sústavy: špičkové ochranné algoritmy (hyperlogika, veľkolepý štýl) a štyri tímy anti-marudovacích expertov v non-stop plnej pohotovosti. Oni čítajú správy, vyšetrojú a platia účet v reštaurácii. Nikto nerobí anti-marudovanie lepšie ako rytieri, jednoducho preto, že nikto nerobí marudovanie lepšie ako rytieri. Pochopiteľne, keďže oni ho vynašli.

Kým Zar podáva správu, hyper-kocúr mu hľadá do očí, akoby ho to pobavilo.

O hodinu neskôr kocúr opäť udrie. Zar a Bobby sa dohodli, že zavolajú doktorku Fawlersovú, len aby skontrolovala, že to krvácanie sa z medicínskeho hľadiska dá tolerovať. Desať minút predtým, ako doktorka Fawlersová príde, sa krvácanie zastaví. Doktorka Fawlersová nevie nájsť nič nezvyčajné na Bobbyho medipočítači, ani žiadnu stopu antikoagulantu v Bobbyho krvi. A desať minút potom, ako odíde, sa krvácanie opäť spustí.

Zar musí podať ďalšiu správu.

Teraz VRR-Bobby sedí na matraci. Cíví na kocúra, ktorý na vankúši spí blaženým spánkom. Zhruba každú minútu dopadne na paplón kvapka krvi. V gravito-poli stratí Bobbyho RR ruka tiež kvapku krvi. Bolesť v jeho ruke sa nezlepšuje. Vyžaruje mu hore do ramena a je mu z nej nevoľno.

Penny mu VR-zavolá, „Práve som sa vrátila z prechádzky so Samom. Keď nedostane svojich šesťdesiat minút, chúd'a šteňa sa ošíva. Chceš návštevu? Myslím seba, nie psa.“

„Prosím!“ Vyznie to ako volanie o pomoc.

„Ako ma chceš: VRR, VR alebo RR?“

„Ja som vo VRR.“

Tak sa Penelope VRR-premiestni do Bobbyho kajuty, oblečená tak, aby bola pripravená na krvácanie: S24-hodvábne šaty jahodovej farby. Jej vlasy sú upravené zaujímavým spôsobom, akoby ich mala viac. „Och, môj Bože, vyzeráš strašne! Čo povedala doktorka?“

„Povedala, že mi nič nie je.“ Bobby radšej zmení tému. „Zistila si niečo o tom Matovi?“

„Tak trochu. Mat Donohoo, vek 28. Má dve PhD: jedno v neurokybernetike, druhé v genetike. Tam to začína byť zaujímavé: témy oboch dizertačných prác sú prísne tajné. Rovnako mená jeho konzultantov, známky a marudovacie skóre, s ktorými promoval; a tiež umiestnenie jeho kajuty. Je súčasťou alfa-alfa chóru, ktorého názov je dôverný a v databáze študentov nemá žiadnu fotku. A hádaj, čo je napísané v jeho psychologickom profile? Iba dve slová: 'Obľubuje súkromie.' Ďakujeme veľmi pekne, to sme už zistili! Ak chceš vedieť viac, musíš sa opýtať kocúra. Pán kocúr, mohli by ste nám povedať niečo o Matovi Donohoo?“

Nie.

Bobby sa cíti horšie a horšie.

Penny sa posadí po jeho boku a položí si zranenú ruku do lona. „Vieš, čo sa stalo s chórom beta-omega Bernardín počas našej prvej katarznej fázy? Katarzná fáza je, keď si vystavený HR signálom navrhnutých, aby z tvojho astrálneho tela uvoľnili skrytý bordel: zapuzdrenia emócií, traumy z minulých životov atď. Bolo to *divoké!* Anna, Don a ja sme strávili týždeň plačúc jeden druhému v náručí. Paul si zlomil nohu. Molly takmer spáchala samovraždu. Samovi preskočilo a uhryzol Johna do lýtky tak, že mu ho museli operovať. A Chang a Celine odišli z akadémie. Trvalo nám šesť týždňov, kým sme sa z toho spamätali. Ale teraz by som ti to nemala hovoriť, keď máš rovno na vankúši takú hyper-katarznú mačku!“

Bobby sa opäť ocitne v jej náručí bez toho, aby postrehol, ako k tomu došlo. Sladké. Ale nie je to úplne rovnaké ako naposledy. „Myslím, že pri RR maznaní už dokážem cítiť rozdiel,“ hovorí jej. Na chvíľu mu to dovolí zabudnúť na otravnú bolesť v ramene, nevoľnosť, znamenie šelmy a celý ten zvyšok.

„Na RR maznaní niečo je, však?“

„Jednoznačne. Škoda, že kvôli kocúrovi musíme zostať vo VRR.“

„Vlastne... chcel by si, aby som ti ukázala niečo rekreačné, čo si ešte nikdy predtým nevyskúšal?“

Tentokrát jej verí. Zasmeje sa na tom. „Prosím! Prosím!“

„Momentík!“ Vybledne a zmizne z jeho reality. O tridsať sekúnd neskôr vojde naspäť do jeho izby, cez dvere. Tentokrát prichádza so svojim RR telom, oblečená v rovnakej krvácavej farbe.

Zavrie RR dvere, myšlienkou zapne červené svetlo. Miesto toho, aby si sadla vedľa Bobbyho na posteľ, podíde ku gravito-poľu. „Niektorí ľudia to nazývajú VRR blízkeho kontaktu,“ povie, zhodí zo seba topánky a ľahne si do gravito-poľa vedľa Bobbyho RR tela. A znovu vstúpi do Bobbyho VRR. Jej VRR telo kráča k jeho, oblečené v jej VRR jahodových šatách. Sadne si na posteľ, zoberie ho do náručia. V gravito-poli sa ich dve RR telá k sebe túlia, rovnako ako vo VRR posteli.

„To najlepšie z oboch realít,“ vysvetľuje.

„Mm...“ Sladké. Sladké ako koktail.

Škoda, že by sa do nej nemohol nikdy zamilovať.

2.21 Krv a slzy, smútenie za Hiramom

Zobudí sa uprostred noci.

Kráča tam žena, jej nohy sú v jeho časovej dráhe, jej hlava vo hviezdach. On a ona majú stretnutie s osudom. Väčšie ako Slnko. Ale Bobby teraz kráča svojou časovou dráhou pospiatky, tak ako sa potom stretnú?

„Nenechávaj ma v tme! Potrebujem ťa!“ kričí. Znovu a znovu. „Ty si tá múdra! Nájdi ma!“

Keby tak vedel jej meno. Nie je to Teyani. Je to Panter?

Jeho výkriky sú utlmené ľahostajnosťou noci.

Naspäť doma, pri jazere. Vyjde tri schody na verandu pred zrubom.

Čo tu robí Matov kocúr? „Chod' preč! Chod' preč!“

Kocúr sa ani nepohne.

Pod rúskom noci spolu bojujú. Bobbyho predlaktia sú pokryté škrabancami. Škaredé. Ešte viac krvi.

Je tam žena. Stojí ako nebeský pilier, pozerá sa. Jej súcit nepozná hranice, ale ona nezasiahne. Čas ešte nenadišiel. Je to Teyani. Samozrejme. Akoby tu mohla nebyť, keď je v problémoch? Jej prítomnosť je s ním, vždy.

Vždy.

Dnes nemá oblečené svoje šaty Bieleho Orla. Je odetá v čiernom rúchu.

Smúti za mužom, krásnym mužom. Volal sa Hiram. Rex ho zničil.

Bobby a kocúr sa válajú po dlážke. Mláti kocúra po hlave. Mačacie pazúry mu driapu hrud'.

„Panter, pomoc!“

Nič také ako 'ďaleko' neexistuje.

Je s ním, ihneď. „Nestačí si len zapamätať 27 primárnych systémových oblastí vizuálnej klávesnice Skalény,“ hovorí mu. „Každej časti vizuálnej klávesnice sa musíš dotknúť svojou rukou, zopakovať jej meno nahlas a so zámerom. Rob to znovu a znovu. Takto sa ti architektúra ovládacieho systému dostane do krvi – dostane sa nielen do tvojej hlavy, ale aj do tvojej energie. Keď sa niečo naučíš svojimi rukami, stáva sa to súčasťou tvojej samotnej substancie.“

„Oblasť jedna, centrálny reaktor,“ hovorí Bobby, dotýkajúc sa príslušnej časti holografickej vizuálnej klávesnice. „Oblasť dva, ľavé reaktory. Oblasť tri, pravé reaktory. Oblasť štyri...“

Medzitým stále zápasí s kocúrom. Je to divoké. Spadli dole zo schodov a kotúľajú sa po tráve pred zrubom. Bobbyho hrud' je dorezaná, na Pennine prsia kvapká krv. Vyzliekla si šaty. Spí hlbokým spánkom po jeho boku, v gravito-poli. Jej pokožka je teplá.

Počkať, ako môže byť v Penninom náručí, ak sa toto všetko deje? *Musí* to byť sen.

Zobud' sa!

Pravdaže, bol to sen! Teraz, keď boj ustal, Bobby sa ocitá pred Teyani. Dokáže vidieť len jej oči. Žiaria ako nočná obloha Prichádzajúceho Sveta, aby mu pripomenuli, že má dušu.

Tá intenzita je zdrvivúca, vyplavuje na povrch ohromnú bolesť. „Čo urobil Rex mojej duši?“ Bobby začína vrieskať bolesťou sveta, bije sa po hrudi. Je tam priepasť smútku, on je na jej samotnom dne.

Penelope sa zobudí. „Bobby?“ Posadí sa vo VRR posteli, kde má stále oblečené svoje červené šaty.

Položí ruku na Bobbyho plece a zatrasie s ním, aby sa zobudil. Ale on nereaguje. Ďalej vykrikuje, uviaznutý vo svojom sne; civí pred seba s očami doširoka otvorenými.

Rovno pred ním na posteli leží Matov kocúr ako sfinga, dokonale nehybný; jeho ligotavé sivozelené oči sú doširoka otvorené.

„Bobby, zobuď sa!“ kričí. Rukami mu nasilu otočí hlavu preč od kocúra.

Výkriky ustanú. Ale bolesť z oddelenia od Teyani je neznesiteľná. Opäť sa obráti ku kocúrovi a hľadá ju.

Nájde len pár mačacích očí. Pokojné a záhadné.

Naspäť do (Virtuálnej Reálnej) reality – Bobby lapá po dychu, ubitý prudkosťou svojho sna, zdrvený smútkom. „Čo urobil Rex mojej duši?“

Penelope myšlienkou zapne svetlo. „Och, môj Bože!“ je zhrozená. Bobbyho ramená, hrud' a krk sú pokryté škrabancami. Na sekundu pocíti zhnusenie a hnev. Chce sa vyvrátiť na kocúrovi. Ale Zarove pokyny boli krištáľovo jasné. Ovládne sa, stlmí svetlo, otvorí sa svojmu priateľovi.

Po takom boji nie je Bobby prekvapený, že nachádza na svojom tele toľko zranení. Ale nemali by normálne snové reality ustúpiť a zmiznúť, keď sa zobudíte? Čo sa deje? Dezorientovaný, rozhodne sa vypnúť všetky virtuality, takže sa ocitne v gravito-poli s Penelope.

V tme sa tisne k jej nahému RR telu, ignorujúc bolesť, pokrývajúc ju krvou. „Strácam to, Penny. Všetko sa mi vymyká z rúk.“

Urobí sa rozľahlou, drží ho vo svojom objatí.

„Ako môže VR sen zanechať RR stopy?“ pýta sa.

„Bolo zapnuté VRR. Kocúr ťa musel doškriabať počas spánku.“

„Ale z toho sna som mal taký virtuálny pocit! Virtuálnejší ako VR.“

Usmeje sa a pobožká ho na líce. „Chceš povedať reálnejší ako realita?“

Bobby sa nedokáže donútiť, aby považoval RR za reálnejšiu ako VR. Viac ako len vnímanie, je to filozofia.

Nateraz sa cíti ako malá loďka na oceáne, rozkolísaná obrovskými vlnami. „Je tam príliš veľa temna, pohlcuje ma to. Nikdy sa odtiaľ nedostanem, je to len horšie a horšie.“

„Nie, nie, už teraz nastalo veľké zlepšenie.“

„Aké?“

„Teraz už dokážeš plakať.“

Ako to vysloví, uvedomí si to. Je v slzách. Roní záplavu slz a ani nepomyslí na OS inšpektorov, ich

stupnicu depresie a ich červené guľičky.

Postupujeme dopredu. *Musí* to byť tým kocúrom.

„Teraz budeme nasledovať príkazy Majstra Zara a vrátíme sa naspäť do VRR,“ povie a ocitnú sa naspäť v posteli.

Tentokrát už svoje šaty nemá oblečené.

2.22 Rex na ceste k vonkajším planétam

Keď sa Bobby ráno zobudí, cíti sa akoby plával v čiernej smole. Nedokáže sa hýbať, každá jedna časť jeho tela bolí, dokonca aj tie, ktoré kocúr nepoškriabal. Otvoriac svoje ľavé oko, rozoznáva obrysy rytiera stojaceho vedľa postele, za dymovou clonou.

Čierne kúdoly v jeho hlave.

„Ahoj, Pen!“ znovu zavrie oko.

„Nie Pen, tu je poručík Semper,“ odpovie mužský hlas.

S Bobbom trhne až nadskočí. Čo je to za vec, ktorú má povedať, keď ho osloví dôstojník? Posadí sa, chrbát vystretý. „Áno, pane!“ zakričí, kopírujúc spôsob, akým Pen odpovedala Zarovi.

„Do Hrotu, Brat Rytier,“ povie Semper jemným, uvoľneným hlasom. To je spôsob, akým vás nadriadený pozdraví, keď chce byť priateľský.

„Do Hrotu, Brat Rytier!“ odpovie Bobby škrobeným, formálnym hlasom. To je spôsob, akým prejavíte úctu priateľskému nadriadenému. Ale potom si Bobby uvedomí, že na sebe nič nemá, je len zakrytý Penniným paplónom. Prepne myšlienkový spínač, a okamžite je oblečený do rytierskeho overalu z mäkkého kovu.

„Prepáč, že som vpadol do tvojej reality, Bobby. Som súčasťou anti-marudovacieho tímu, ktorý prijal správy podané včera Majstrom Zarom. Toto som si chcel *fakt* pozrieť,“ Semper ukáže na kocúra.

Kocúr sedí na posteli, vzdorovito čelí poručíkovi Semperovi, vložený medzi Bobbom a Semperom.

„Nech sa páči, pane!“ Bobby sa snaží hľadiť cez kúdoly, ako najlepšie vie, ale stále nedokáže rozlíšiť viac ako chudého muža, nie veľmi vysokého, s krátkymi vlasmi, najskôr blond.

„Máš tu malú ohnivú strážkyňu!“ poznamená Semper s neskrývaným obdivom. „Chráni ťa ako svoje vlastné mača. Zakaždým, keď sa k tebe pokúsím priblížiť, podarí sa jej vypnúť ma z tvojej reality napriek tomu, že mám nad touto časťou siete plné bezpečnostné práva. Skvelá marudovacia robota.“

Čo znamená, že kým Bobby spal, v jeho posteli prebiehali ohromné marudovacie bitky. A znelo to, že Matov kocúr vyhral.

„Vrazil som do tvojej reality bez varovania, lebo zakaždým, keď som sa chcel vysporiadať s touto mačkou, zmizla hneď, ako som ohlásil svoj príchod. Ale teraz to vyzerá, že jej je to úplne jedno, či ju vidím.“

„On, pane! Je to samec,“ opraví ho Bobby.

Semper je pobavený. „Dúfam, že si uvedomuješ, že tento malý zázrak je jednou z najfantastickejších zbraní všetkých čias, Bobby. Rexovi vedci by dali čokoľvek, aby získali algoritmy, ktoré sú za ňou.“

Upokojujúce, istým spôsobom. Evokuje to myšlienku, že kocúr nakoniec predsa len *vie*, čo robí.

„V poriadku, mám všetky informácie, ktoré momentálne môžem získať,“ uzavrie to poručík Semper. „Uvidíme sa o dvadsať minút v Bernardínovskej hosťovskej hale. Zvláštne oznámenie pre chór.“

„Áno, pane!“

„Uzdrav sa, Bobby,“ za dymovou clonou poručík zamáva rukou a jeho obraz zmizne, bez prechodu.

Bobby sa zrúti na posteľ, premožený temnotou. „Pomoc! Zar, prosím, pomoc! Ja ne...“

Kým stihne dokončiť vetu, vojde Zar, prinášajúc so sebou vrúcnosť Hnedého Rúcha. „Do Hrotu, Bobby. Ako sa cítiš?“

„Ahoj. Cítim sa...“ Čierne kúdoly v jeho hlave sú také strašné, že slová ich nedokážu vyjadriť. „Teraz chápem, prečo posledný utečenec z Hyper-Virtuanetu, ktorý vstúpil do TS5, umrel po troch mesiacoch.“

Zar podíde bližšie a sadne si na matrac. Kocúr sa nevypne, ale stále zostáva medzi ním a Bobbym. Sedí, líže si labu, aby si dodal zaneprázdnený vzhľad, zatiaľ čo Zara pozorne sleduje svojim periférnym videním.

„Priateľu, máme dobré správy,“ oznámi Zar tým najjemnejším hlasom. „Katarzný proces je naštartovaný. Celé týždne som ti posielal HR katarzné signály bez akéhokoľvek hmatateľného výsledku – zlé kryštalizácie v tvojom astrálnom tele zostávali nedotknuté. Matov kocúr prerazil škrupinu. Teraz sa započalo rozuzľovanie Rexovho zla.“

„Tento čierny dym ma zabije. Čo s ním mám robiť?“

„Nechaj ho vyjsť z tvojho systému. Pamätaj, že nie si sám. Toto je tímová práca: ty a Majstri Hromu. Chod' do Hrotu, ponúkni dym mne, ponúkni ho Barkhan Zérovi. Dôveruj! Stojíme pri tebe. Moc Archívu je ohromná.“

„To blato je príliš husté, nedokážem si ani cítiť svoj Hrot.“

„Semper a ja na tom dnes ráno budeme pracovať. Pred dvanástou budeš mať Hrot naspäť.“ Povedané jeho nikto-so-mnou-nebude-vyжебávať hlasom. „Bobby, ver mi, ja ťa poznám, ty si bojovník. Máš zdroje, aby si toto dokázal prekonať.“

„Ja a bojovník? Ha!“ Cynizmus niekoho, kto by bol radšej mŕtvy.

Volá Penelope. „Si hore, Bobby? Čakáme na teba, máme dôležité stretnutie.“

„Nie som si istý, či môžem prísť,“ povie jej. „Nie som...“

„Už ide!“ poopraví ho Zar a zruší linku. „Dôležité je, aby si sa hýbal. Ak dovolíš, aby ťa ovládla stagnácia, skončil si.“

Bobby hľadá na tmavý strop svojej 3 krát 3 kajuty, ktorá vyzerá ako cela. Odkedy prišiel kocúr, Trompe l'Oeil realita zmizla. „Ani nedokážem nájsť silu, aby som sa tam myšlienkovy prepol,“ zašomre. „Možno by som mal požiadať kocúra.“

V okamihu kajuta zmizne a Bobby sa nájde sediaci za stolom v malej VRR zasadačke, oproti Johnovi. Sú tam všetci členovia chóru, ale kým im stihne povedať ahojte, Sam prepukne do zúrivého brechotu a vbehne pod stôl.

Potom nič. Brechot náhle ustane.

Všetci sa so záujmom pozrú pod stôl, hľadajúc psa.

Pes sa vyparil, ale na Bobbyho nohách sedí Matov kocúr. Líže si labu, usilovne sa umývajúc, ako to mačky robia, a tvári sa, že sa nič nestalo.

„Nie si ty krásavec?“ žasne Anna.

„Čo sa stalo s mojím psom?“ Vlna úzkosti v Penelopinom hlase.

„Nieкто ho musel vypnúť z našej VRR!“ vyhlásuje Paul to, čo je zjavné.

S veľkým záujmom sledujú kocúra. Potom, čo im Penny o ňom porozprávala, ich už nič nemôže prekvapiť. Medzitým do miestnosti vošiel poručík Semper, bez povšimnutia. „Do Hrotu, Bratia Rytieri!“

Všetci vyskočia spod stola, „Do Hrotu, Brat Rytier!“

Teraz všetci stoja v pozore. Semper sa zohne pod stôl, zvedavý. „Vidím, že máme návštevu!“

„Posaďte sa!“ povie im, vstane a sám si zoberie stoličku. „Museli ste počuť nové správy, ktoré v noci prišli,“ začne svoju reč. „Plukovník Perry požiadal všetky chóry, aby si tú informáciu a jej dôsledky prediskutovali. Sledujte toto. Je to komunikácia prijatá o 02:24, čas na Titane. Prišla z Havranieho Hniezda, ťažobnej stanice na vnútornom okraji pásu asteroidov.“

Objaví sa muž v sivej uniforme, v jeho očiach vidno strach, „Toto je naliehavé volanie! Kapitán Armatree z Havranieho Hniezda všetkým staniciam. Útočia na nás! Viac ako 400 Z stíhačov zahájilo proti nám ofenzívu ráno o 01:26 Štandardného Času na Vonkajších Planétach. Nasleduje ich 7 fregát triedy Quark, 2 nosiče triedy Aristoteles a 12 nákladných lodí. My máme na obranu len 21 batérií fázerov dobrých len na ničenie asteroidických kameňov a malú letku...“

Opäť sa zjaví zasadačka. „Komunikácia s Havraním Hniezdom bola v tomto bode prerušená,“

poznámená poručík Semper. „Medzičasom prijalo Ústredné Veliteľstvo Vonkajších Planét komuniké z Hyper-Virtuanetu, ktorom sa uvádza, že 'sme podnikli kroky pre oslobodenie utlačaných ľudí Havranieho Hniezda, ako odpoveď na ich opakované žiadosti o pomoc'. Toto bola vždy Rexova taktika, keď sa zameral na nejakú stanicu: zhromaždiť niekoľko podporovateľov, nechať ich nahlas vykrikovať, že sa chcú stať súčasťou Hyper-Virtuanetu, potom poslať flotilu a prebrať kontrolu. V Havraňom Hniezde bolo 35 000 ľudí. Väčšina z nich je pravdepodobne stále nažive, ale teraz sú pod kontrolou Hyper-Virtuanetu. V tejto fáze pre nich nemôžeme nič urobiť, nikdy nepatrili do Aliancie Vonkajších Planét. Akákoľvek záchranná operácia by vyhrotila konflikt do všeobecnej vojny proti Hyper-Virtuanetu.“

„A čo keby boli súčasťou Aliancie Vonkajších Planét?“ opýta sa John.

„Presne tak, Brat Rytier, táto situácia môže veľmi skoro nastať. Až doteraz sa všetky stanice v páse asteroidov držali ďaleko od Aliancie Vonkajších Planét, aby nerozzúrili Hyper-Virtuanet. Ale Havranie Hniezdo je štvrtá stanica pásu obsadená za posledných osem týždňov. Čas na diplomaciu evidentne vypršal. Za posledných 12 hodín podalo 174 staníc pásu asteroidov prihlášku o členstvo v AVP. Je dosť pravdepodobné, že AVP ich prijme. Potom... sa môže udiat čokoľvek a to rýchlo! Rex zhromaždil v páse 5000 lodí. Môžu byť v pokušení okamžite zaútočiť. Akýkoľvek útok by signalizoval začiatok vojny s Hyper-Virtuanetom. Aj keby nezaútočili, ÚVVV bude musieť poslať vojakov, aby chránili nové členské stanice, čo znamená, že naše stíhačky sa ocitnú v nebezpečnej blízkosti stíhačov Hyper-Virtuanetu. Akákoľvek šarvátka môže podpáliť celú oblasť. Takže plukovník Perry chce, aby vám bolo jasné nasledovné: nech už politici rozprávajú čokoľvek, otázka neznie či vojna vypukne, ale kedy.“

Žiadne veľké prekvapenie v miestnosti. Okrem Bobbyho to všetci na TS5 dobre vedeli.

„Všetky spomované chóry boli uvedené do pohotovosti,“ pokračuje Semper. „Čo sa týka vás, žiadna veľká zmena – váš tréning pokračuje podľa plánu. Jediným rozdielom je, že akadémia TS5 môže byť kedykoľvek bombardovaná. Na zozname vojenských cieľov sme vysoko, keby sa Rex rozhodol obísť pás asteroidov a zaútočiť priamo na AVP. Takže, dámy a páni, už žiadne poletovanie v hmlách Titanu. Všetci zostávajú pod zemou, až do odvolania. Okrem toho pozorne sledujte správy. V priebehu dní sa dozvieme, koľko staníc pásu vstupuje do AVP. Máte nejaké otázky?“

Nad Bobbyho hlavou niečo klikne. Jeho Hrot je späť, žiariaci Zarovou prítomnosťou a zlatom línie Hromu. Poručík Semper s ním nadviaže očný kontakt.

Človeče, rozprávaj o napätí! Poručík Semper je Hrot-elektreň. Bobby sa na neho lepšie pozrie. Rytier okolo dvadsaťpäťky, chudý atletický typ, ostré hranaté črty, krátke blond vlasy, ligotavé sivomodré oči – nie nepodobné Matovmu kocúrovi.

„Poručík,“ pýta sa Molly, „kedy je naplánovaný začiatok nášho tréningu v hyperlogike?“

„Teraz dobré správy,“ odpovedá Semper bez úsmevu, bez toho, aby pohol hlavou, udržiavajúc očný kontakt s Bobbym, „keďže Hrot-skóre chóru Bernardín sa v posledných dňoch tak dramaticky vylepšili, plukovník Geneva a ja sme sa rozhodli, že v najbližších dňoch začnete s hyperlogikou.“

Všetci sa tešia, tleskajú rukami. Okrem Bobbyho, ktorý sa nemôže hýbať, lebo poručík Semper sa očami hlboko ponoril do jeho vedomia. Ostatní kladú otázky, ktoré Bobby ani nepočuje, ale Semper na ne odpovedá.

Teraz je Bobby niekde inde, nemá predstavu kde. Je tam hlas.

Hlas, ktorý hovorí, „*Celým mojím srdcom, celou mojou mysl'ou...*“

Je to jej hlas.

Hlas ženy, s ktorou sa stretne v Slnku, na schôdzke s osudom. Ona je tam, dokáže cítiť jej prítomnosť. Prehovára k nemu.

Čo hovorí, nepočuje.

„Prosím, pomoc! Pomôž mi! Čo mám robiť?“ Hrot-volá.

„*Pod'akuj mu.*“

„Zajtra váš chór navštívia plukovník Varga a plukovník Lee. Označí to začiatok vášho tréningu v hyperlogike,“ ukončí poručík Semper stretnutie.

Keď vstane, všetci sa postavia. Okrem Bobbyho, ktorý je príliš ďaleko.

„*Pod'akuj Semperovi za to, čo pre teba urobil!*“ zašepká mu hlas.

Bobby nemá potuchy, čo to znamená, ale na svete nie je nič, čo by miloval viac ako tento hlas. Tak vystrelí, „Poručík!“

Semper zastane vo dverách, pozrie sa na neho.

„Ďakujem za to, čo ste pre mňa urobili.“

Záblesk v Semperových očiach. „Stojím pri tebe, Bobby,“ povie.

Toľko lásky v Semperových očiach – plamenná láska bojovníka. Bobby je vystrašený, jeho oči sa zalejú slzami.

Poručík je preč a Paul sa pýta, „Čo pre teba urobil?“

Bobby nemá predstavu. Hlboko dojatý sa zrúti na stoličku, Hrot-pátrajúc po svojom hlase. Neúspešne, ten odišiel so Semperom.

Ostatní oslavujú, hlasno vykrikujúc. Hyperlogika je bránou k marudovaniu. Naučiť sa marudovať znamená stať sa rytierom Apokalypsy. Dostali sa už na prah! Navzájom si gratulujú, objímajú sa, okrem Penelope, ktorá sa snaží priviesť naspäť do miestnosti svojho psa, ale nemôže. Počítač tvrdo ignoruje jej príkazy, aby VRR-prepol naspäť jej bernardína.

Paul sa pozrie pod stôl. „Musí to byť ten kocúr, ktorý ho blokuje.“

„Radšej pôjdem skontrolovať, či je Sam v poriadku,“ rozhodne sa Penny a opustí miestnosť.

Don neskrýva svoje pocity, „Myslím, že by si mal svojho kocúra priviesť so sebou častejšie,“ povie Bobbymu.

„Bobby,“ prejde k nim John, „ako MC chóru musím vyjadriť našu hlbokú vďaku za to, čo si so sebou priniesol. Sme si dobre vedomí, že bez tvojej podpory by sme dnes neboli tam, kde sme. Pochválený buď Veľký Apolón za to, že ťa sem priviedol!“

„Hej!“ všetci jednohlasne schvaľujú.

Po Bobbyho tvári sa kotúľajú slzy. „Prepáčte, nemal by som reagovať.“

„Nie, nie!“ protestuje Don. „Zareaguješ-zomrieť – to platí len počas služby. Zvyšok času môžeš plakať a zosypať sa – koľko len chceš. Mal si vidieť nás počas katarznej fázy!“

Všetci jednohlasne, „Hej!“

V tej chvíli si Bobby uvedomí, prečo mal poďakovať Semperovi. Čierne kúdoly sú preč. Jeho hlava je úplne čistá.

2.23 Vznik Filadelfií

Ďalej, hodina transpersonálnej motivácie. Dnes je hosťujúcim rečníkom Alan Branberg, jeden z otcov-zakladateľov Filadelfií. Kým čakajú na Penny, Bobby si užíva najlepšie chvíle svojej existencie.

Jasnosť. Vízia.

Ohromné nebo. Nebesá Zjavenia. Dokáže vidieť navždy. Minulosť a budúcnosť spojená v jeho Hrote, jeho porozumenie obsiahne všetky smery súčasne.

Nad ním, zlaté Slnko, ešte gigantickjšie ako nebo.

Toto je miesto, kde prebehne osudové stretnutie. Pochválený buď Veľký Apolón!

Teyani stojí po jeho boku. Tentokrát má na seba svoje šaty Bieleho Orla. Jej čierne vlasy sú rozpustené, padajú jej až k bokom. „Vidíš,“ hovorí mu, „Hiram nie je mŕtvý.“

Hiram žije. Vždy a navždy. Eóny a eóny.

Žena. Tancujúca v jeho časovej dráhe.

„Chcem poznať jej meno,“ hovorí.

„Ty si Zem, ona hviezdy,“ odpovedá Teyani.

„Prosím, Teyani.“

„Zar ti dá kľúč k jej menu.“

Penelope sa vrúti do miestnosti, „Mrzí ma to, priatelia! Sam sa cítil hrozne. Musela som urobiť niečo, čím by som ho rozveselila. Kocúr je stále tu?“

Všetci jednohlasne, „Áno!“

„To je jedno. Poprosila som Lee Kuang z chóru Zlatej Pilulky, aby zobrala Sama vybehať. Nateraz by mal byť v pohode,“ uisťuje Penny svojich priateľov.

„Takže môžeme začať. Konečne!“ John dá signál a čoskoro do miestnosti vkročí Alan Branberg. Postavia sa, aby ho privítali. Oblečený v starodávnom obleku, celom bielom, s bielou ružou pripnutou na klope, je to vysoký muž pripomínajúci leva, s dlhou tmavou bradou a vlasmi ako hrivou. „Posaďte sa, prosím!“ vyzve ich a sadne si k nim za stôl. Najprv sa opýta na ich mená a z ktorých staníc pochádzajú. Keď začuje, že Bobby je utečenec zo Zeme, zastane a s emóciou pohliadne Bobbymu do očí. Nevymenia si žiadne slová, ale niečo medzi nimi klikne. Potom sa opýta, „Bolo mi povedané, že mám byť pripravený čeliť obrovskej beštii, ktorá zožerie dva zajace na raňajky a každé štyri dni celé jahňa. Kde je?“

„Išiel sa prebehnúť,“ skráti John dlhý príbeh.

Konečne prejde k svojmu príbehu. „Prišiel som vám porozprávať o jednom z veľkých dobrodružstiev ľudstva, ktoré sa začalo v druhej polovici 21. storočia a začiatkom 22. storočia. V tom čase z Virtuanetu ešte nebol Hyper-Virtuanet. Nikto nebol nútený do celodennej Virtuálnej Reality. Samozrejme, boli tu virtuálni závisláci, ale ich životný štýl bol ich vlastnou voľbou. Životné podmienky na Zemi boli najlepšie, aké kedy boli. Environmentálny debakel 21. storočia sa začínal odstraňovať. Planetárna kultúra zjednotila väčšinu z mozaiky národov a etnických komunít. Staré choroby, ako rakovina, vymizli. Výmeny orgánov začínali byť bežné, takže nikto nemusel byť slepý alebo invalid. Pravdaže, namiesto toho sa rýchlo šírili nové choroby: Chronická Únavová Psychóza už zasiahla stovky miliónov ľudí, rovnako ako Syndróm Kolapsu Imunitného Systému alebo neplodnosť. Ale celkovo vzaté bola nálada vysoká. Ľudstvo žilo v očakávaní jasnej a šťastnej budúcnosti a užívalo si mnoho zázrakov technológie. Tento kontext je dôležitý, pretože vám vysvetlí drámu môjho života! Pozrite sa, aká nádherná bola Zem,“ hovorí a v rýchlom slede im ukáže obrazy dažďových pralesov, vodopádov a iných úžasných prírodných scenérií.

„Ako nám tieto obrázky povedia o dráme vášho života?“ pýta sa ho Molly.

„Tieto poklady som musel ukradnúť tým, ktorí ma chceli nasledovať. Musel som ich požiadať, aby sa vzdali všetkého, čo Matka Zem ponúkala a išli žiť na mizerné orbitálne stanice, kde najlepší domov, na aký mohli aspirovať, bola bežná kajuta 3 x 3 metre, a kde ich deti vyrastali bez toho, aby sa niekedy dotkli skutočného stromu alebo chytili do rúk ozajstnú zem. Nemáte predstavu – žiadnu predstavu – čo ma to stálo, koľko viny som v sebe niesol. Archív ma inšpiroval, aby som založil komunity mimo Zeme. Boli mi ukázané príšerné obrazy budúcnosti – ako Rex preberie kontrolu nad Virtuanetom, ako budú ľudské bytosti zotročené vo VR. No v tom čase to stále bola len špekulácia. Čo ak by sa to nikdy nestalo? Kto som bol ja, aby som to posúdil.“

Branberg rozpráva s takým srdcom, Bobby cíti, ako sa nad jeho hlavou navždy rozprestiera Zlaté Slnko. Medzi sekvenciami obrázkov si vymenia pohľady plné emócií.

„Pozrite sa na týchto ľudí, oni boli prví, kto sa pripojil k mojej utópii,“ Branberg vyvolá scény, kde sa malé skupinky mužov a žien, zväčša oblečených v bielom, zoskupuje okolo táborákov pod hviezdami a vo svätyniach. „Boli to jednoduchí ľudia. Nie špičkoví bojovníci-vedci-zasvätení ako rytieri, len dobrí ľudia. Zjednotil som ich okolo sna o lepšom svete, utopickej komunite srdca, otvorených dverách do Prichádzajúceho Sveta. Nechcel som vytvoriť evanjelium strachu. Vždy som

sa snažil, aby idea vyznela pozitívne a pozýval som ich, aby opustili Zem, presídlili sa bližšie k Slnku a vytvorili komunitu postavenú na súcite a bratstve – Filadelfia je grécke slovo, ktoré znamená 'bratská láska'. Lásky, tej sme mali plno. Atmosféra bratstva bola u týchto ľudí úžasná od samého začiatku. Bola magická, naplnená prítomnosťou, ako bolo predpovedané v Zjavení Jána: *Anjelovi zboru filadelfského napíš, 'Toto sú slová Svätého a Pravdivého, ktorý má kľúč Dávidov, takže keď on otvorí, nikto nezatvorí a keď on zatvorí, nik neotvorí. Poznám tvoje skutky. Ajhľa, otvoril som ti dvere a nikto ich nemôže zavrieť. Viem, že máš len malú moc, no predsa si zachoval moje slovo a nezaprel moje meno.'* Malú moc, aké pravdivé!“ zasmieja sa Branberg. „Od samého začiatku sme nikdy nemali dosť peňazí. Tento podnik bol finančnou priepasťou! Zakaždým, keď nám podarilo získať kapitál, niečo sa pokazilo. Zabrало to viac ako pätnásť rokov, kým sa mohla postaviť prvá stanica! Z toho pohľadu sa veci nijako zásadne nezmenili – Filadelfia sú stále chudákmi slnečnej sústavy.“

Branberg VR-ukazuje ďalšie obrazy zemských scenérií – pohoria, tropické pláže, oceány. „Všetci nás považovali za šialencov. Musel som znášať neustále útoky a kritiku typu, 'Prečo nejдете do Pacifiku a nepostavíte pre svojich ľudí plávajúci ostrov? Nechajte ich dýchať skutočný vzduch a jesť skutočné ryby!' Časom to bolo čoraz zákernejšie a osobnejšie. Médiá ma nazývali paranoikom, nebezpečným vodcom kultu, šialencom. Hovorili, že chcem uväzniť generáciu vo vesmírnych zajačích norách, aby som naplnil svoje vlastné ambície. Brigády skeptikov proti mne podali štyri žaloby za sebou. Dvakrát som bol uväznený. Kým som bol vo väzení, mladí ľudia podpálili môj dom. Môjho syna ponižovali. Zúfalstvo bolo každodenným spoločníkom. Všetko, čo som mal, bola viera v moje poslanstvo. Vedel som, že je kritické, aby som zobral mojich ľudí preč zo Zeme. Samotná Biblia to predpovedala, v Zjaveniach 3.10, v liste anjelovi Filadelfie: *Keďže si zachoval moje slovo o trpezlivom odolávaní, ja ťa uchránim pred hodinou skúšky, ktorá prichádza na obývanú Zem, aby skúšala tých, ktorí sídlia na Zemi.* Úžasné, ako doslova sa toto poslanstvo naplnilo! Keby sme stratili vieru a neodišli na obežnú dráhu Merkúra, naše deti by boli uväznené v Hyper-Virtuane. “

Nasledujú obrazy staromódne vyzerajúcich vesmírnych staníc. „Nakoniec sme to dokázali: Filadelfia 1 a 2, obiehajúce okolo Merkúra. V tom čase nebolo možné kúpiť pôdu na samotnom Merkúre. Celé to ovládli ťažobné spoločnosti. Nemali sme nič, iba bratskú lásku! Jedli sme úbohú potravu syntetizovanú v laboratóriách. Chýbalo nám základné medicínske vybavenie. Ledva sme mali dostatok VR počítačov, aby sme mohli vzdelávať naše deti. Ale naše rituály boli ohromné. Boli to dni obrodzenia Katarov, keď mnoho našich ľudí našlo svoje duchovné korene v prastarom duchovnom bohatstve Katarove, Albigenov – boli to hnutia, ktoré prekvitali v Európe v 12. a 13. storočí. Udržovali sme Ducha živého. Práve preto, že sme nemali nič, jediným spôsobom, ako prežiť, bolo dať všetko.“

V Bobbyho mysl sa vynoria obrazy Amy, ktorá mu dala dôvod, aby si nedovolil umrieť. Spomína si na jej 3 krát 3 'miesto' a láskavosť jej úsmevu. „Aký je význam bielej ruže?“ pýta sa.

„Symbolizuje čistotu srdca. Lebo to bolo všetko, čo sme mali, keď sme začínali, zvolili sme si to za svoj emblém. Rovnako ako čistota našich srdiec, nezaniklo to. Zostalo to symbolom Filadelfií. Pre nás všetkých to znamená... *veľa.*“

Molly utrie slzu z Bobbyho líca. Položí si hlavu na jeho plece, vďaka čomu sa cíti ako ľudská bytosť.

Pod Zlatým Slnkom, jeho hlava je naplnená súbežnými obrazmi Amy, Zara a Pantera. Dať všetko, to je to, o čom je srdce, uvedomí si.

Objaví sa oveľa väčšia vesmírna stanica. „Spoznávate toto miesto?“ spýta sa Branberg.

„Filadelfia 12!“ povedia všetci, okrem Bobbyho.

„Správne! Postavená o 31 rokov neskôr. Ja som už zomrel. Filadelfia 12, kde má svoj pôvod záhadný rád rytierov Apokalypsy. Až do prvej bitky o Merkúr si nikto neuvedomoval, kto vlastne rytieri sú. Žili vo veľkom utajení, trénovali svojich pilotov, predávali svoje geneticky vytvorené produkty. Použitím hyperlogiky rozlúštili mnoho tajomstiev DNA a vytvorili všetky možné druhy nových zvierat, potravín a substancií, ktoré priniesli trochu slnka do každodennej drsnej reality Filadelfanov. Bol to koniec potravinových prídelov. Vďaka vesmírnej koze rytierov mal každý ozajstné mlieko a syr. Viac ako luxus, bol to dar od bohov. Doslova. A bol to práve predaj ich genetických zázrakov zvyšku slnečnej sústavy, ktorý im umožnil financovať tovareň, kde postavili svoj nový bojový stroj – Skalénu.“

„Hej!“ V miestnosti sa ozýva nadšený potlesk.

„Hej!“ Branberg tleska spolu s nimi. „Prenechám plukovníkovi Vargovi, aby vám porozprával, ako nás rytieri zachránili počas prvej bitky o Merkúr – jednej z najväčších bitiek všetkých čias.“ Vyvolá rýchlu postupnosť obrazov ľudí a staníc, „Teraz je na obežnej dráhe Merkúra roztrúsených viac ako 120 filadelfských staníc a zhruba dvojnásobok usadlostí na samotnom Merkúre. Stále sme chudobní, ale sme slobodní. Náš Duch žije.“

Roniac slzy slobodného človeka, Bobby vstane a poíde k hosťujúcemu rečníkovi. Cez nekonečnú jasnosť Nebies Zjavenia prehovorí Zlaté Slnko, „Chcem vám poďakovať, Alan Branberg.“

Lev vstane, vezme Bobbyho ruky do svojich dlaní. „Ďakujem ti, priateľu. Poznám tvoj smútok.“

„Tak ako ste vy dali všetko, chcem, aby ste vedeli, že aj ja dám za Filadelfie všetko.“

Alan Branberg vezme bielu ružu zo svojej klopne a daruje ju Bobbymu.

2.24 Pes

Nečakajme ani minútu – rovno na strelnicu.

„Chceš ísť so mnou na Horskú dráhu?“ ponúkne mu Penny.

Bobby zatiaľ hyper-program Horská dráha nemá pokúšať. Jeho rebrá ešte nie sú úplne doliečené.

„Nie, chcem ťa vidieť svetluškovať. Prídeš mi nádherná, keď sa zmeníš na sochu svetla. Hrot-spárování, jedna realita, tvoja hra. Platí?“

Penny sa dáva dokopy – teraz nie je čas na to, aby bola dojatá. „Platí!“

Jedna minúta Hrot-párovania. Nežné zlato. Potom, „Svetlušky!“ Rozpúta sa búrka modrých bodiek. Premení sa na sochu, najprv modrú, potom červenú v tmavomodrom mori. V jednote s ním. Oveľa lepšie ako virtuálny sex!

Len mierne. Zatial.

„Stop!“ zakričí a obráti sa k nemu. „Dnes ma môžeš poraziť, viem to! Budeš so mnou svetluškovať? V jej očiach žiari Zlaté Slnko. „Prosím!“

Váhanie? Nie. Toto je Apokalypsa! „A čo tak Bielu Priamku? Hrot-spárování, jedna realita, moja hra. Platí?“

„Platí!“ Vyvolá úplnú tmu, len nad Bobbyho hlavou je zlatá nitka, tenká ako vlas.

Krátka fáza Hrot-párovania.

Hiram bol mocný rytier. Barkhan Zér bol jeho učiteľom.

Invokuje, „Biela Priamka!“

Bobby vzlietne, pohybuje sa po nitke priamo nahor, ako ohnivý šíp. Zrýchlenie, ktoré vyráža dych. Myriady realít prekročených v jedinom okamihu. Biele svetlo a záblesky osvetľujú priestor. Potom zlato. Zlato je všade.

Bobby je v Slnku.

Dieťa nesmrteľnosti, ďalej stúpa a smeje sa. Je to jasné, tento hyper-program bol navrhnutý zo Slnka! Gigantická prítomnosť, anjel svetla, sa smeje spolu s ním. „Je to jasné, však?“

Biela Priamka nie je len cvičenie, je to zdieľanie a súznenie. So Solárnym Logosom. Brána k matici anjelských prítomností.

Hiram krváca v Slnku.

Stúpanie, míňajúc jeden svet za druhým, nekonečnosť po nekonečnosti.

Sú milióny prítomností a je len jedna prítomnosť.

Všetko súčasne, Bobby je svet a to, čo je za všetkými svetmi.

Potom pád. Bez varovania.

Najprv kozmické prázdno. Ticho na začiatku stvorenia. Trvá to niekoľko eónov zhustených do zlomku sekundy.

Potom je všetko svetlo odňaté.

Hiramova mŕtvola.

Odvrhnutá v priepastnej temnote.

„Stop!“ zvriskne Penelope. Ponáhľa sa, aby ho objala.

V tme padá na kolená.

„Bobby! Bobby, čo sa deje?“

Dusí sa. Zachytený na dne bazéna s ropou, zúfalo sa snaží dosiahnuť hladinu.

„Majster Zar! Pomoc!“ volá Penny.

Zar ich oboch prepne naspäť do VRR Bobbyho kajuty. Bobbyho VRR-prepne do jeho posteľe. Pen VRR-sedí po jeho boku.

„Neviem, čo sa stalo,“ hovorí Penny Zarovi. „Išlo mu to veľmi dobre a... potom sa zrazu Hrot-energia zrútila.“

„Medipočítač, diagnóza?“ invokuje Zar.

„Diagnóza ešte nie je určená. Úroveň pankreatickej amylázy v krvi dosahuje dvadsaťnásobok normálnych hodnôt.“

„Čo to znamená?“ opýta sa Penny.

„Znamená to, že zvracia svoj nový pankreas,“ Zar hľadá dole na svoju ľavú päť, premýšľajúc. Zovrieť. Uvoľniť. Zovrieť. „Prevezme ho do nemocnice.“ Aby Penny vedela, o čo ide, vysloví príkaz, „Kajuta 4-17-201 hlavnej nemocnici. Potrebujem zorganizovať urgentný transport.“

Žiadna odpoveď.

Zar hlasno vydýchne, prejde si rukou cez svoje kučeravé kadery a zahľadí sa na kocúra, ktorý sedí pri dverách kajuty. Zovrieť. Uvoľniť. „Už chápem, prečo tento Mat ide niektorým ľuďom na nervy.“

„Chcete povedať, že kocúr nás odrezal od nemocnice?“ Penny je šokovaná.

„Správne.“ Zovrieť. Uvoľniť.

„Zoberme tam Bobbyho sami. Zoženiem gravito-nosidlá.“

„Nie. Kocúr ho chce mať tu.“

Penny začína byť nervózna, „Ale ak ho necháme tu, môže zomrieť!“

„Áno.“ Z Hromu, pohliadne do jej očí, „Ale ak ho zoberieme do nemocnice, môže umrieť tiež. Pankreas *nie je* problém.“

Jej Hrot rozkrútený prítomnosťou Hromu, Penelope sa ponorí to ticha.

Otvoria sa dvere. Dovnútra vojde RR poručík Semper. „Prepáč, Pen, budem musieť odpojiť všetky virtuality. Kým Penny stihne dokončiť svoje „Áno, pane!“, už je odpojená. Semper prejde rovno ku gravito-poľu, kde leží RR Bobby.

Kocúr si vynúti zapnuté VRR a vráti Zara a seba naspäť do Semperovej reality. Semperovi to neprekáža. Po rýchlej inšpekcii Bobbyho aury vyhlási, „Súhlasím, lepšie bude, keď lekárov z tohto

vynecháme.“

„Mali by sme ho zobudiť. Udržiavať ho v jeho tele, inak ho možno nebudeme schopní priviesť naspäť,“ povie Zar.

„Súhlas!“ Semper naprogramuje medipočítač, aby mu podal dávku neuro-stimulantu. Takmer okamžite, Bobby otvorí oči. Stále sa topí v rope, ale z diaľky počuje Semperov hlas, „Sleduj nitku, Bobby! Som v tvojom Hrote. Hýb sa smerom ku mne. Do neba, smerom k Slnku.“

Nebo je mŕtve. Slnko nikdy neexistovalo. Iba smrť. Spánok.

Hiram sa nikdy nevráti.

„Bobby! Bobby! V tvojom Hrote, svetlo!“

Svetlo? Čo to znamená? Nie je žiadne svetlo. Iba priepasť.

Ale Teyani, múdra žena, je pri ňom. „Tam hore!“ ukazuje mu.

Krehká, neistá nitka svetla. Nemá silu sa pohnúť.

Zoberie ho za ruku a ťahá ho nahor. Dlhá cesta cez priestory nudy a choroby, ťažká od špiny unaveného sveta.

„Bobby! Sem! Touto cestou!“ volá ho Semper.

Teyani ho vypustí do víru a roztočí ho. Dlhý, dlhočizný tunel. Na opačnom konci, jeho kajuta a Semperove svietivé modré oči. „Tu si, Brat Rytier!“ usmeje sa Semper. „Vitaj späť na TS5! Počúvaj, chcem, aby si zostal pri vedomí. Takže ťa prepnem na rozhranie medzi VRR a VR. Vieš, čo to znamená? Cítiš si svoje RR telo ako vo VRR, ale zakaždým, keď sa chceš pohnúť alebo prehovoriť, VRR sa zmení na VR, aby tvoje RR telo zostalo v pokoji. Pochopil?“

Pravdaže. Na stanici Loggia to robia so smrteľne chorými utečencami. Tými, ktorí už nikdy nebudú schopní sa hýbať, ale stále dokážu myslieť.

Vo VR, Bobby vie, čo má robiť. Oblečený ako rytier, posadí sa. Za záclonou hustých mrakov uhádne Semperovu tvár.

„Penny!“ VR-zavolá Zar, „Posielame ti naspäť Bobbyho. Máš ho na starosti.“

Penny je dosť vystresovaná. „Áno, pane! Je v poriadku?“

„Potrebuje, aby si ho udržiavala pri vedomí do neskorej noci, a pokiaľ je to možné, aj v spojení s jeho telom. Môžeš to pre neho urobiť?“

„Dám zo seba to najlepšie, pane.“

„Tvoje najlepšie... vôbec nie je zlé, Pen! Myslím to vážne.“

„Ďakujem, pane,“ jej hlas je rozochvený.

Potom sa Bobby ocitne v zasadačke. Všetci ostatní sú vo VRR. Jeho priatelia si nevšimnú, že on je vo VR, ale postrehnú hmlu v jeho očiach, ako že nie je úplne s nimi.

Zaujme svoje miesto za stolom. „Prosím, žiaden rozruch. Keď si necítim svoje RR telo, som v poriadku.“

Kým ostatní hľadajú na kocúra pod stolom, John oznámi, „Bobby, chceme ti povedať niečo mimoriadne.“

Bobby sa cíti ako skládka toxického odpadu, z jeho hlavy vychádzajú kúdoly hustého dymu. Vidí, ako do miestnosti vchádza neidentifikovaný rytier. „Z Ústredného Veliteľstva Vonkajších Planét bolo práve odoslané nové komuniké,“ povie. „Do AVP bolo práve prijatých 16 staníc pása, čím sa počet nových členov zvýšil na 47.“

„Ďakujeme, Mirra, ďalej nás informuj,“ John jej venuje rýchly úsmev a ako vychádza, hovorí Bobbymu, „Penny zanalyzovala tvoju poslednú sekvenciu Bielej Priamky. Bobby, drž sa, mal si skóre okolo 121 000! Ale to len preto, že počítadlo ďalej bežalo potom, ako si sa zrútil. Penny skontrolovala, aké skóre by si mal, keby si zastavil tesne predtým: 163 449! To je... asi štvornásobok Anninho rekordu. Profesionálne skóre.“

Všetci sú naspäť nad stolom, hľadajú na neho a tleskajú mu.

Spomenie si na Slnko. Zdá sa, akoby to bolo už dávno. Prázdnota.

Ona. Úžasná ona. Prečo mu neprichádza na pomoc?

„Trpezlivosť!“ hovorí mu Teyani. „*Stretneš sa s ňou. Moje slovo!*“

V gravito-poli Semper pracuje na jeho RR tele.

Z Prichádzajúceho Sveta, Barkhan Zér vlieva Hrom do Sempera.

„Chceš niečo povedať?“ vyzve Paul Bobbyho.

„Zavri klapačku!“ zakričí Molly na Paula. „Nechaj ho na pokoji!“

Hiram bol majster Hlasu. Vedel, ako nadchnúť dav. Obnoviť nádej. Nechal si kľúče na Mieste Bez Hraníc.

„Dobre,“ Bobby sa postaví, „niečo poviem.“

Z Prichádzajúceho Sveta, Barkhan Zér vlieva Hrom do Bobbyho.

Dym sa rozjasňuje. Je to Apokalypsa.

Bobby nechá cez seba hovoriť Teyani, „Vo výšinách Bielej Priamky... keď sa tam dostanete, natrhne vám to riť!“ A posadí sa.

Všetci sa smejú a vzdávajú mu ovácie.

Ale to vôbec nebolo to, čo Teyani chcela, aby povedal! Kde sa stala chyba?

„Dobre, poďme ďalej!“ rozhodne Molly. „Čo máme ďalej prebrať?“

John sa hlboko, hlboko nadýchne. „Penny, týka sa to psa.“

„Čo s mojím psom?“ Penny sa zamračí, okamžite v móde najvyššej bojovej pohotovosti.

„Penny, jednoducho nemôžeme takto ďalej pokračovať. U našich hostí je z toho zdroj poriadnych trapasov,“ začne John.

„A čo je horšie, prekáža nám to pri koncentrácii,“ pokračuje Don. „Sam nás sústavne vyťahuje z naladenia.“

„A je nebezpečný!“ dodáva Paul. „Ako sú na tom tvoje rebrá, Bobby?“

„A ja som musel podstúpiť operáciu nohy,“ pripomenie jej John.

„A to nehovorím o tom, keď nás prišla navštíviť Margaret Thatcherová!“ povie Paul rozhorčene.

„Ale... ale...“ Penny sa obráti k Anne, s prosbou o pomoc v očiach.

„Prepáč!“ Anna smutne pokrúti hlavou, „viem, že svätci majú byť trpezliví, ale to, že s ním musím každé tri dni ísť hodinu behať, ma už začína pekne srať.“

Bledá – veľmi bledá – Penny sa zadrhne, „Nejdete mi povedať, že sa mám Sama zbaviť, že nie?“

„Penny,“ Molly vytasí uhladený hlas poradcu pre vyrovnanie sa s úmrtím v rodine, „majú pravdu, vymyká sa to spod kontroly. Nepodporuje to naše ciele.“

„Ale Sam je fantastický pes! A ešte úplne nevyrástol!“

„Presne to je jedna časť problému,“ poznamená John.

Penny sa rozplače. „Ale nemôžete ma žiadať, aby som len tak opustila svojho psa, lebo vy ho už nemáte radi!“

Molly sa ju pokúsi chytiť za ruku, „Pen...“

Penny ju odtlačí preč. „Je to príliš kruté. Nemôžem ho opustiť!“

John vstane, „Penny, my všetci sme museli podstúpiť bolestivé obety, aby sme sa sem dostali. Ak sa chceme pozdvihnúť na úroveň rytierstva...“

„Chodte do riti!“ vzlyká Penny, „ja sa svojho psa nevzdám!“

Ťaživé ticho v miestnosti, okrem jej vzlykania.

Bobby sa z diaľky vtiahne naspäť do reality a tuho premýšľa o pláne, ktorý by pomohol zachrániť

jej priateľku so zlomeným srdcom.

„Dobre, už to vidím, všetci ste proti mne,“ povie im Pen. „Ak je to takto... tak opúšťam akadémiu. Odchádzam. S mojím psom.“

„Och, doriti! To nemyslíš vážne!“ Anna sa chytí za hlavu.

Molly podíde k Penelope a položí jej ruku na plecía, „Penny, preboha, veď Sam je len *virtuálne* zviera!“

Virtuálne zviera?

„A čo, že je len virtuálny pes?!“ vybuchne Penny. „Pre mňa je reálny. Aby som sem mohla prísť, musela som opustiť môjho otca, moju mamu, môjho brata a môjho priateľa. Sam je všetko, čo mi zostalo! Je to úžasný priateľ, stará sa o mňa, drží ma pokope, takže môžem ísť a hrať vaše posraté vojnové hry a nechať sa zmasakrovať Rexom...“ roní veľké slzy.

„Hm...“ Bobby cíti, že je čas priletieť jej na pomoc. „Ak je Sam virtuálny, nemohli by sme ho trochu preprogramovať?“

„Čože?“ Penny na neho zhrozene civí.

„Myslím... myslím len na skupinové stretnutia... alebo...“

„To je jedno, to neprichádza do úvahy,“ zakročí John. „Sam je reálnejší-ako-reálny psí program. Môže sa učiť v rámci svojich hraníc, ale neexistuje žiaden spôsob, ako by sa jeho pôvodné naprogramovanie dalo upraviť.“

„On je ako reálna osoba, so svojou vlastnou, unikátnou osobnosťou!“ dodáva Penny. „Môže sa učiť, ako ty a ja, a *bude* sa učiť. Ale rovnako ako ty a ja, má svoju vlastnú povahu a taký jednoducho je! Musíme to rešpektovať.“

Na rade je Don. „Pen, veľmi ťa milujem, a nerád vidím, že si pod čiarou ponoru. Ale z priestoru starostlivosti... si nemyslím, že je múdre dovoliť, aby virtuálne zviera nabralo v tvojom živote takú dôležitosť.“

„Chod' do riti aj s celou tvojou starostlivosťou!“ plače. „Chod'te do pekla!“

„Presne, ako utečenec z Hyper-Virtuanetu by som vám chcel porozprávať jeden príbeh.“ Bobby chvíľu hľadá ten správny Hrot-prúd, potom spustí to najpríšernejšie zhrnutie svojho virtuálneho detstva: ako ho Omniprezentná Siet' izolovala od jeho matky, keď mal štyri roky a nechala ho vyrastať len s virtuálnymi klonmi, zatiaľ čo na nepoznanie zasmradila jeho astrálne telo čiernym dymom; a červené guľičky zakaždým, keď chcel plakať; a špinavá tučná žena pripútaná k jeho RR posteli po celé tie roky a všetko ostatné. Je to krátke a stručné. O pár minút neskôr, keď sú všetci na pokraji slz, to uzavrie, „Viem, že je to hlúpe, ale nemáte predstavu, ako veľmi mi chýba Sigfr!d. Stále som neprišiel na to, prečo pre mňa tak veľa znamenal.“

Nikto sa neodváža ani ceknúť.

Nakoniec sa Don obráti k Johnovi. „Verdikt, vaša výsosť?“

John zavrie oči, želajúc si, aby sa nikdy nestal MC. „Odročené!“

2.25 Hyperlogika

VRR Bobby leží na svojej posteli a sleduje HR siamského kocúra, ktorý má dnes večer veselú náladu, behá z jednej strany kajuty na druhú, akoby naháňal neviditeľnú myš, ktorá nie je súčasťou Bobbyho reality. Zmizne v jednej VRR stene kajuty, znovu vybehne cez stenu oproti, skočí na posteľ a skryje sa pod paplónom.

Keď sa RR dvere kajuty otvoria, vystrelí spod paplóna ako torpédo, takmer narazí do RR Penny a zmizne v chodbe, zatiaľ čo RR Penny vojde, oblečená v ohromujúcich čiernych šatách, 3D-vyzerajúca látka, s fraktálovým mejkapom na očiach.

Zjavne si dáva záležať.

Nie je si istý, ako ju zodpovedajúco privítať. „Ako bolo na prechádzke?“

„Nechcem sa rozprávať o psovi,“ povie, „potrebujem maznanie, môžem vojsť do tvojho gravito-poľa?“

„Nech sa páči! Vypol som VRR-VR rozhranie. Takže som tu pre teba vo VRR.“

„Tak už ti je lepšie!“ Šaty zhodí na RR dlážku a kým má čas všimnúť si, že pod nimi nič nemá, ľahne si vedľa neho do gravito-poľa a opäť sa objaví na VRR posteli. Oblečená vo svojich šatách.

Hiramov duch nesmrteľnosti bol rozdrvený, pošľapany. Zostali len čiastočky svetla, rozmetané v dial'avách.

V rohu miestnosti skáče kocúr hore a dole. Penny sa na neho pozerá, čakajúc, kým ju RR Bobby vezme do svojho RR náručia. Ako čaká, všimne si tiež malú 3D fotku ženy, stojacu pri VRR posteli.

„Kto je to?“

„Je to VR nahrávka od Amy. Nahratá pred dvoma dňami. Panterovi a Zarovi sa ju pre mňa podarilo prepašovať cez blokádu.“

„Tvoja priateľka Amy? Aké vzrušujúce! Môžeš sa VRR hýbať?“

„Áno, cítim sa v pohode.“

„Dobre!“ Chytí jeho ľavú RR ruku, dá si ju okolo pliec, stiahne si ramienko svojich VRR šiat, aby sa jeho RR ruka mohla dotýkať jej RR pleca. Potom chytí jeho pravú ruku a urobí to isté, zatiaľ čo jej hlava spočíva na VRR Slnku na jeho hrudi. Maznanie zahájené. „A čo ti Amy povedala?“

„Neviem.“ S RR lícom na jej RR vlasoch, stiahne na nich VRR paplón a vytvorí tak zámotok tmy, súčasne myšlienkovým spínačom zapne červené svetlo nad svojimi RR dvermi. „Ešte som tú správu nepozeral.“

Rozopne jeho VRR overal z mäkkého kovu a zľahka sa svojím RR lícom dotkne jeho RR hrudi.
„Prečo nie?“

„Som z toho nejaký nervózny. Čo keď sa mi už nebude páčiť tak ako kedysi?“

„Ale prečo? Myslíš, že sa zmenila?“

„Nie. *Ja* som sa zmenil. Ona bola prvou RR osobou, ktorú som stretol. Teraz...“

Svojimi RR zubami mu rozopne jeho VRR overal, „Teraz si už príliš sexy, aby si sa rozprával s nejakou rehabilitačnou pracovníčkou, tak?“

„Nie!“ skríkne na ňu a myšlienkou ju vypne zo svojej reality.

V gravito-poli sa stále držia v RR objatí, ale to nie je to, čo vidia: vo VR leží každý sám na posteli.

Ona si z toho nerobí ťažkú hlavu – pre virtuálnych milencov to nie je žiadna nezvyčajná situácia.

Bez toho, aby sa dohodli, každý sa stiahne na svoju stranu gravito-poľa, odhodia zo seba VR paplón a sledujú HR kocúra, ktorý sa gúľa po dlážke, pradie, potom zase vyskočí a prebehne cez stenu.

Taktne počká niekoľko sekúnd, potom sa prepne naspäť do jeho reality. „Prepáč!“ opäť ich zakryje VRR paplónom. „Pomyslenie na Amy tak bolí?“

„Áno, bolí to!“ kričí. „Pen, všimla si si to? Zakaždým, keď urobím niečo špeciálne, napríklad ťa Hrot-držím tak, že prekonáš svoj rekord, pozeráš sa na mňa s tými veľkými očami a máš ma virtuálne rada. Ale čo keby som *nikdy* neurobil nič zvláštne? Rozprávala by si sa so mnou? Možno je to tak so všetkými reálnymi ľuďmi, vrátane mňa. Keď nie si špeciálny, nemajú ťa radi.“

„Áno, čo keby si bol úplný pako s neo-neonacistickou ideológiou a žiadnym hudobným vkusom?“ podá sa bližšie k nemu a nežne si trie svoju RR tvár o miesto na jeho ľavom RR pleci, ktoré kocúr ešte nedoškriabal. „Páčil by si sa mi ešte?“

„To nie je vtipné, Pen? Čo ešte je v mojej realite okrem Amy, Zara, Pantera a teba? Nie veľa! Predstav si, že sa mi už nebude páčiť – celých 25% môjho vesmíru sa zrúti!“

Posadí sa, so slzami v očiach, „Bobby... som hlboko dojatá a... poctená, že ma rátaš za 25% svojho sveta.“

„Kto povedal, že som ti pridelil 25%?“ protestuje a stiahne ju naspäť na seba.

„Au!“ zareve. Ako na neho padala, zatlačila na nepríjemne doškriabanú oblasť na jeho hrudi.

Ju to bolí viac ako jeho.

More rozbitého skla. Drahocenný elixír života bol rozliaty. Lietajúci Draci si pamätajú Hirama. On si nechal svoje kľúče na Mieste Bez Hraníc.

Keď znovu dokáže rozprávať, Bobby pokračuje, „Možno by si si tú správu mohla pozrieť ty a povedať mi, či sa mi bude páčiť. Ak si nebudeš istá, nebudem ju pozerat’.“

„Platí!“ presunie sa na svoju stranu gravito-poľa a prepne sa preč z jeho reality.

Bobby sa ocitne sám v posteli, v zamyslení. Premýšľa o svojom pankrease, ktorý sa dobre drží vďaka liečeniu poručíka Sempera. Nech už to znamená čokoľvek. Premýšľa tiež nad svojimi poslednými lekciami matematiky – debakel. Nie je to len o tom, že by tomu nerozumel... zo vzorcov je mu nevoľno, vnášajú do jeho hlavy čierne kúdoly. Kto by si bol pomyslel, že matematika môže byť katarzná, ako hyper-kocúr? Premýšľa o priepastnej temnote, ktorá číha za ním, s otvorenou náručou. Aké ľahké by bolo podvoliť sa tej neslávne známej cundre. Stačí na sekundu opustiť svetlo vo svojom Hrote a zbohom! Zar ho varoval, očakávajú sa obrovské výkyvy – raz hore, raz dole – jednu hodinu oslava v Zlatom Slnku, pohľad zhora na Prichádzajúci Svet, ďalšiu hodinu agónia na dne priepasti. Tak to pri katarzii chodí.

Ale čo robí Penny? To musí byť sakramentsky dlhá správa. Alebo to možno pozerá niekoľkokrát, aby si mohla urobiť kvalifikovaný názor.

Bobby sa nudí. Spomenie si, že jeho chór má začať s hyperlogikou, tak sa rozhodne ísť vyhľadať vysvetlenie – nie je si dokonca ani istý, čo slovo hyperlogika znamená! Vyberie sa do technických laboratórií virtuálneho kampusu TS5, hľadajúc plukovníka Vargu.

„Stop!“ Prezentátor Daniel ho zastaví s frajerským úsmevom. „Bobby, nemôžem ťa sem nechať ísť s Penelope Heinzelovou v tvojom gravito-poli!“

„A to už prečo?“

„Príliš nebezpečné! VRR v blízkom kontakte je fajn na zábavu, ale ak ste každý vo svojej vlastnej realite, musíte si buď rozdeliť gravito-pole alebo prepnúť na VR. Inak by si ju mohol doučovať bez toho, aby si si to všimol.“

Samozrejme. VRR má všetky odporné stránky RR.

„Prejdem na VR, vďaka,“ povie Bobby a prejde cez Daniela, mysliac na to, že sa mu nepáči prístup tohto klona.

V laboratóriu nájde Shankara Rashiho, ako pracuje na vizuálnej klávesnici Skalény rozvinutej do maximálneho stupňa zložitosti – ohromný hologram, len o niečo menší ako rodinka slonov.

Malý Ind s tmavou kožou mu zamáva. „Ahoj, Bobby! Ako ide život, priateľu?“ spýta sa svojim vysoko posadeným hlasom a zaujímavým prízvukom.

„Pravdepodobne by to mohlo byť horšie.“ *Vždy* to môže byť horšie. „Počúvaj, Shankar, nemáš minútku? Potreboval by som brífing o hyperlogike.“

„Och, výborne!“ Entuziastický Shankar vezme Bobbyho na prechádzku cez holografické obvody vizuálnej klávesnice, až dosiahnu jadro: otvorený priestor, kde opäť jeden druhého môžu vidieť. „Začnime na začiatku, priateľ môj. Vieš čo je to hyper-priestor?“

„Jasné! Preskakovanie z jednej časti galaxie do inej! To som robil už veľakrát.“ Bratranec Sigfríd velil veľkej flotile kozmických lodí.

Shankar sa zamračí, „Myslíš tým... vo Virtuálnej Realite.“

„V RR nedokážete ísť cez hyper-priestor?“

„Nie, zatiaľ nie. Bodaj by sme to dokázali. Rexa by sme rozbili na kúsky!“ zasmieja sa Shankar. „A teraz, čo je to hyper-linka?“

„Prepojenie jednej časti VR programu na inú.“

„Dovoľuje ti preskočiť z jedného miesta na iné bez toho, aby si musel sledovať, čo je medzi nimi, rovnako ako ti hyper-priestor umožňuje preskočiť z jedného bodu do iného bez toho, aby si musel prejsť celú cestu. A teraz, čo je to hyperlogika?“

Bobby háda, „Žeby preskakovanie do záverov?“

„Áno, také niečo! Vynechávanie krokov v logickej sekvencii. Dosahovanie riešení okamžite, bez toho, aby bolo potrebné prepracovať sa problémom krok za krokom. Objavovanie skrytých prepojení medzi vecami, odhaľovanie synchronicity. Hyperlogika je jednou z funkcií supermysle, špičkovej Hrot-zbrane rytierov. Prečo si myslíš, že sú v našich stíhačkách piloti?“

Bobby sa tomu často čudoval. Prečo to nenechať na počítače? „Možno preto, že všetci malí chlapci chcú byť pilotmi,“ navrhuje.

„Možno je to nakoniec aj pravda, priateľ môj!“ zasmieja sa Shankar. „Ale sú tam aj iné dôvody. Keďže sú vytrénovaní v hyperlogike, naši piloti dokážu robiť rozhodnutia, ktoré Rexove počítače úplne prekvapia. A dokážu predvídať pohyby nepriateľa, čo ohromne pomáha, keď príde na ich zostrelovanie.“

Tak to naozaj ohromne pomáha!

„Ale čo piloti Rexa, tiež používajú hyperlogiku?“

„Nemôžu! So všetkými tými rekonštrukciami mozgu a výmenami orgánov sú spolovice ľuďmi, spolovice strojmi – Hrot im je cudzí. Aj tak, stíhačky Rexa nie sú pilotované ľuďmi, iba počítačmi. A vďaka Bohu, Rexovi vedci sú svetelné roky za nami, čo sa týka neurokybernetiky a hyperlogiky. Vieš, hyperlogika rytierov pochádza zo starodávnej tradície. Majstri Hromu ju priviedli do dokonalosti už na starom kontinente, Atlantíde, kde sa nazývala 'Sila Hrotu'.“

V technickom laboratóriu sa objaví Penelope. „Bobby? Kde si?“

On a Shankar sú ponorení v holograme. Nemôže ich vidieť.

„Sme vo vnútri vizuálnej klávesnice!“ zavolá na ňu. „Chod' za mojím hlasom!“

„Počúvala som tú správu,“ hovorí Penny, prechádzajúc cez holografické obvody. „Chlapče, tá žena ťa miluje!“

„Myslím, že už musím ísť,“ povie Bobby Shankarovi. „Ďakujem, bolo to super jasné.“

„Môžeš kedykoľvek dobehnúť porozprávať sa, priateľu. Hyperlogika bola vždy mojou obľúbenou

témou. Aby sme dokázali postaviť Skalény, musel som ju intenzívne používať.“

Bobby prepne Penelope a seba naspäť na VRR posteľ, pod paplón. „Je Rex počítač?“ pýta sa jej.

„Prečo sa ma to teraz pýtaš?“

„Lebo som úplne pokakaný z toho, čo mi ideš povedať. Tak prosím nemeň v jednom kuse tému. Je Rex počítač?“

Jeho úprimnosť jej príde odzbrojujúca, tak ho vezme do svojho náručia. „Nie, Rex je temná sila, padlý anjel. Satan. Šelma.“

„Kde žije?“

„To je ťažká otázka! Normálne, anjeli nemajú fyzické telo. Ale niektorí ľudia tvrdia, že Rex je teraz inkarnovaný ako Antikrist v geneticky vyrobenom tele, ktoré pozostáva z veľkej škály chromozómov, nie všetkých ľudských. Jeho dozrievanie neprebehlo v ženskej maternici, ale v bionicky modifikovanej riť-maternici plávajúcej uprostred gigantického počítača.“

„Tak *tomu* hovorím šelma! Žije v Hyper-Virtuanete?“

„Niektorí hovoria, že žije v New Yorku, ale to je nepravdepodobné. Bol by príliš zraniteľný. Rytieri veria, že prebýva v kapsule stratenej v priestore niekde medzi obežnými dráhami Pluta a Proserpíny. Nikto ju nikdy nebol schopný nájsť. Odtiaľ rozširuje svoje vedomie do počítačov Omniprezentnej Siete. Môžem ti teraz povedať o Amy?“

„Nie. Povedz mi ešte...“

„Prestaň, Bobby!“ zvriskne na neho, „Amy je nádherná – je všetkým, čo miluješ na Filadelfiách!“ Penny odhodí paplón a aktivuje malý 3D obrázok, ktorý sa v realite miestnosti rozvinie do plnej veľkosti.

„Ahoj, cudzinec, môj skutočný priateľ!“ Amy vyzerá nervózne, krúti si rukami. Jej mäkký pohľad dopadne na Bobbyho oči a sleduje ho, ako vstáva. Správy sú naprogramované, aby robili takéto veci. „Od veliteľky Elyani Serah som sa dopyčovala, že si teraz v prestížnej vojenskej akadémii, kde trénuješ so špičkami a už teraz zarábaš trikrát toľko peňazí ako ja! Malý magard, ktorého som zanechala v transportnej rakve, už zašiel dlhú cestu. Nevie, kým teraz si. Tak *rada* by som ťa videla...“

Bobby sa zamračí, preruší správu, takže Amyne ústa zostanú v pauzovom móde otvorené, „Ja zarábam peniaze?“

„Pravdaže! 3450 kreditov za kalendárny mesiac.“

„Ako to? Veď pre nikoho nič nerobím.“

„Je to kvôli tomu, že v bojových zónach 70% bojových pilotov umiera skôr ako dosiahnu vek 27 rokov. Že nás dobre zaplatia, to je to najmenšie, čo pre nás môžu urobiť!“

Platení, aby umierali mladí. „Chápem.“ Bobby hyper-skočí v správe o štvrt' hodinu neskôr, čím z

Penelope vytiahne rezignované povzdychnutie.

Amy teraz leží na luxusnom gravito-kresle. Na stolíku vedľa nej je krásna virtuálna kytica bielych ruží. „...život na hrane. Celý čas! Moja filadelfská stanica je len 4 hodiny od Filadelfie 6, kde Rex zhromaždil vyše tisíc lodí. Koľko potrvá, kým zaútočia? Je to obľúbená téma dň...“

Zase pauzový mód. „Kedy Rex dobyl Filadelfiu 6?“

„Pred desiatimi rokmi. Bobby, nebuď hajzel, je to *nádherná* správa.“

„Pen, predstav si, že by si namiesto hrania sa na chudiatko zostala na TS5. Ako by si sa cítila, keby si po šiestich mesiacoch dostala správu od svojho psa?“

„Ty si hajzel!“ zareve na neho, rozdelí gravito-pole na dva oddiely a VRR-prepne sa naspäť do svojej kajuty.

Lietajúci Draci si pamätajú Hirama.

2.26 Dážď pri jazere

Neskoro v noci. Pri jazere prší. Takáto sprcha Bobbyho prekvapila. Celý premočený uteká ku zrubu, cestou sa dlaňou zľahka dotýkajúc borovic popri chodníku. Keď sa dostane domov, vybehne na verandu. Dosky pod jeho krokmi vŕzgajú. Zahľadí sa na dvere a zrazu ho premkne vnútorná istota, že ona je vo vnútri.

Žena, ktorá kráča jeho časovou dráhou, s hlavou vo hviezdach.

Otvorí dvere?

Načo? Hiram je mŕtvy. Nikdy sa nevráti.

Dažd'ové kvapky ďalej dopadajú.

Ale ako môže pršať na verande?

Slzy, krv a nádej. Spomeň si na Hirama!

Otvorí oči. Naspäť v gravito-poli, RR Penelope je v jeho náručí, bez šiat.

Nebol to dážď, boli to jej RR slzy padajúce na jeho RR plece. „Nemôžeš spať?“

„Nie.“ Vyjde z nej celá séria vzlykov. „Je to hlúpe, tak veľmi milovať virtuálneho psa ako ja, však?“

Koho by mala milovať slobodná ľudská bytosť? Bobby nepozná odpoveď. „Naozaj odídeš z Akadémie?“

„Neviem. Chýbala by som ti?“

Život v akadémii bez Pen? „Tá predstava bolí.“ Veľmi.

„Aj mňa!“ Záplava slz. „Milujem ťa tak veľmi ako môjho psa, Bobby!“

Človeče! Desivé, byť až tak veľmi milovaný.

Navždy láska, Lietajúci Drak!

Navždy láska, Hiram!

2.27 Operácia Hodina Boha

Vysunutá Stanica 4, 02:21, Filadelfský Čas. Na palube lode Adyar zobudí kapitána Renauda ten najhlasnejší tresk, aký kedy počul. Jeho kajuta sa otrasie, jeho vyhodí z postele a dopadne dole na koberec. Šálka z jeho nočného stolíka spadne na neho a poleje ho studenou kávou. Nasleduje núdzový hovor; v pozadí počuť zvuk sirén, „Kapitán, je to tu, Rexova flotila zahájila ofenzívu. 23 bojových krížnikov, 91 fregát a 12 nosičov karteziánskej triedy sú na ceste. Predpokladaný čas príchodu: 93 minút. Fregaty na nás pália strely Jób. Vysunuté stanice 5, 6 a 7 sú tiež pod raketovým útokom.“

Muselo k tomu dôjsť.

„Som na ceste, Veliteľ!“ Schmatne biele sako z mäkkého kovu, oblečie si nohavice a ponáhľa sa von na chodbu. Pri bojovom poplachu je jeho miesto na RR mostíku, VRR nestačí. „Odhad poškodenia?“ pýta sa, bežiac a navliekajúc si sako.

„Paluby 7 a 8 horia. Žiadne významné štrukturálne škody.“

Lod' sa otrasie ďalším výbuchom, Renaud zase končí na zemi. „Kurva! Gamblin, čo tam robíte?“

„To nebola strela, kapitán, to bola paluba 9,“ odpovedá veliteľ Gamblin. „Lod' sa drží. Strely Jób sú už pod kontrolou. Ničíme ich jednu za druhou.“

Renaud konečne dorazí na mostík 1, kde dôstojníci stoja okolo holografického zobrazenia bojovej scény. Na jednej strane 12 vysunutých staníc, každá bránená 35 filadelfskými loďami. Na druhej strane, 500 nákladných lodí, trikrát toľko bojových krížnikov a fregát a čert vie, koľko Z stíhačov.

Toto je len časť armády. Všade na obežnej dráhe Merkúra sa zhromaždili tisícky lodí, vybavené najnovšou technológiou Hyper-Virtuanetu. Keď budú vysunuté stanice eliminované, potrvá im štyri hodiny, kým dosiahnu hlavný priestor. Potom... nech sa Boh zmiluje nad Filadelfanmi!

Študujúc počítačové výstupy na nástennom paneli, Renaud si z čela utrie veľké kvapky potu. Uvedomí si, že v kajute si zabudol svoje čižmy.

„Z stíhače! Karteziánske nosiče vypúšťajú svoje stíhače!“ zakričí poručík Daniels. Na holograme sa objaví mračno žiarivých bodiek.

Teraz to začne byť škaredé. Renaud zadržiava dych, čakajúc na zistenia počítača.

„241 Z-1 stíhačov je na ceste k vysunutej stanici 4. OČP: 13,4 minúty,“ oznámi tlmený hlas

počítača.

„Navrhujem ústup, kapitán. Proti tomuto nemáme šancu!“ Hľadiac na roj otravných bodiek, veliteľ Gamblin zbledne. Z-1 sú úplne nové bojové stroje. Zo Skalénami sa nikdy nezrazili, ale špiónážne správy tvrdia, že sú rýchlejšie ako ktorýkoľvek filadelfský stroj a napakované hi-tech zbraňami.

„Kapitán van der V&k všetkým lodiam Vysunutej Stanice 4!“ Cez VR-komunikačnú linku sa objaví červenovlasý obor so vzhľadom Vikinga. Nie je oblečený v námornej bielej, ale v čiernom overale vzdušných síl, z mäkkého kovu, s veľkým Slnkom na hrudi. „Vysielam uvítací výbor 40 stíhačov Skaléna.“ Ako hovorí, na holograme sa objavujú bodky. Vychádzajú z Rozenkruciána, nosiča, z ktorého van der V&k volá. „Vaše rozkazy sú nasledujúce. Chcem, aby ste svoju palebnú silu sústredili na dve – a len dve – fregaty, s kódovými menami Sračka 1 a Sračka 2.“ Na holograme začnú dve z prichádzajúcich fregát blikať. „SUPREP,“ ukončí to, čo znamená, SÚradnice boli PREnesené do vašich Počítačov.

Akaba vyšle vystresované volanie, „Kapitán Enca, žiadam o verbálne potvrdenie. Chcete povedať, že sa ani nepokúsime zastaviť ich lode? Prejdeme popri nich a zamierame sa len na Sračku 1 a 2?“

To, pravdaže, len v prípade, ak prežijú nápor Z-1 stíhačov.

„Potvrdzujem, kapitán!“ odpovie van der V&k a vypne VR kanál.

Renaud nie je také hovado, aby namietal proti rozkazom uprostred bitky. „Rýchlosť 9,5; kurz podľa súradníc prijatých od Rozenkruciána.“

„Skalény sa stretnú so Z-1 stíhačmi o 4,7 minúty,“ oznámi Daniels. V hlase mladého muža počuť strach.

„Dúfam, že van der V&k vie, čo robí,“ zašomre Gamblin.

„Aj ja!“ uvažuje Renaud a rýchlo sa skoncentruje, „Pripraviť torpédové komory 1 a 17! Daniels, zamerajte diaľkové skenery na Sračka 1 a 2. Dodajte nám vizuálny signál hneď, ako bude k dispozícii. Poručík Philips, choďte na palubu 9 a zistite presný rozsah škôd. Slobodník Prudy, bežte do mojej kajuty a doneste mi moje posraté čižmy.“

„Áno, pane!“

Oči upreté na hologram bojovej scény, sleduje ako sa bodky blížia k bodkám a myslí na svoje deti na Filadelfii 24. Ak sa Rexova flotila objaví pred dvermi, prisahali, že spáchajú samovraždu. Vie, že on sám by si pravdepodobne zvolil rovnako, ale z tej predstavy je mu aj tak zle.

„Akaba bola zasiahnutá strelou Jób,“ oznamuje Daniels. „Hodnotenie škôd je na ceste.“

„Beowulf bol tiež zasiahnutý,“ dodáva Gamblin. „Všetky komunikačné kanály prerušené. Musí to byť zlé.“

„Skalény sa stretnú so Z-1 stíhačmi o 120 sekúnd!“ povie Daniels.

Na jednom z nástenných panelov sa objavia dve počítadlá. Na jednej strane je uvedené: 'Skalény' a pod tým '40'; na druhej strane: 'Z-1' a '241'. Napísané červenými znakmi. Na vrchu, 'JOŠ' ako

Jednotka pre Odhad Škôd.

„Vaše čižmy, kapitán!“

„Vďaka, Prudy.“ Renaud si naťahuje čižmy, sledujúc bodky Z-1tiiek blížiac sa k bodkám Skalén.
„Poručík Travers, taktická analýza!“

„Pokiaľ sa nepodarí Z-1 stíhače zredukovať aspoň o dve tretiny, Vysunutá Stanica 4 nevydrží dlhšie ako 20 minút, pane.“ Čo znamená, že ak každý filadelfský pilot nezostrelí aspoň 4 Z-1 stíhače, kým bude sám zostrelený, celá posádka Vysunutej Stanice 4 bude za 20 minút mŕtva.

„Beowulf môže explodovať každú sekundu, pane,“ signalizuje Gamblin. „Bola zahájená evakuačná procedúra. Akaba prijme záchranné kapsule.“

„Stret o 30 sekúnd,“ zakričí Daniels.

Všetci prestanú dýchať, oči upreté na červené počítadlo.

V zóne stretu, na palube stíhača Skaléna Zebra-Lou vysielala plukovník Harry Lee piatim chórom posledný impulz 'Do Hrotu'. Jedna realita, päť sád oktagonálneho Hrot-párovania. Štyridsať Hrotov spojených do jednej siete v tvare hyper-gule.

Pripravení implementovať manéver Kartendranathov trisek.

Obtížny manéver. Vyžaduje udržiavať do biela rozpálenú Hrot-ovosť Nebies Zjavenia a súčasne zostať vo vnútri úplne nehybný. Potom oheň Kartendranathovho triseku začne obiehať po hyper-povrchu siete, spojí bratov rytierov v povznesenej jednote Ducha, prebudiac všeobšiahlu hyperlogickú víziu.

Odtiaľ dokážu vidieť naveky.

Ale hypersynchronicita spočíva na nadprirodzenom pokoji. Ak ktokoľvek z nich dopustí, aby mu myslou prešla *jediná* myšlienka alebo *jediná* emócia, Hrot-sieť sa zrúti a spojenie je stratené. Zareaguješ, všetci zomrú!

Letka plukovníka Lee implementovala manéver Kartendranathov trisek 9564-krát za posledné 3 roky.

Večné ticho.

Nad nimi, Hrom.

Na mostíku Adyaru, ohromené ticho.

„Bože! Toto je... jednoducho nemožné! Daniels...“ Civiak na JOŠ nástenný panel, kapitán Renaud lapá po dychu, „Dajte mi test na Jednotku Odhadu Škôd!“

„Všetky tri JOŠky ukazujú rovnaké skóre, kapitán.“

„Požiadajte Akabu o ich údaje!“

Aby uspokojil neveriaceho kapitána, Daniels aktivuje ďalší nástenný panel, so zábermi mostíka Akaby. Aj tam užasnutí dôstojníci s otvorenými ústami hľadajú na svoje JOŠ počítaadlo.

„Kúúúrva!“ Kapitán Renaud je zasiahnutý bážňou, akože Božia vôľa prekonala druhý termodynamický zákon. „To nemôže byť!“

Z Rozenkruciána je nadviazané VR spojenie. Opäť sa objaví červenovlasý Viking, nehybný ako socha, žiariace oči. „van der V&k všetkým lodiam Vysunutej Stanice 4. Potvrdzujem výsledky nášho prvého stretu: zničených Z-1tiiek: 241, zničených Skalén: 0, trvanie stretu: 3,1 minúty. Operácia Hodina Boha sa začala.“

Na všetky paluby doľahlo bázlivé ticho. Sledujúc Boží hnev, nikto ani nepomyslí na to, aby tlieskal.

„Môj uvítací výbor je teraz na ceste ku karteziánskym nosičom,“ pokračuje van der V&k. „Každú minútu očakávame ďalšiu vlnu Z-1 stíhačov. Na našej strane: Beowulf je zničený, Akaba je ťažko poškodená a zostane vzadu. Všetky ostatné lode smerujú vpred rýchlosťou 9,5, torpédové komory zamerané na Sračka 1 a Sračka 2. Koniec komu...“

„van der V&k,“ preruší ho Renaud, „poviete nám, čo do pekla sa tu deje?“

„Nové zbrane. Tajné zbrane,“ van der V&k zostáva stručný, držíac sa pokynov z Filadelfie 12. „Ústredné Veliteľstvo Základne 1 vydá oficiálne vyhlásenie. KK.“

„Prichádzajúca komunikácia zo Základne 1!“ varuje Daniels.

Objaví sa mladší Varga, zhruba pred štyridsiatkou, s nejakými vlasmi po bokoch hlavy, ale žiadnymi v strede. V jeho očiach je neohrozená žiara, akože jeho stretnutie s osudom je tu a on ho nemieni zmeškať. „Plukovník Varga flotile. O 02:21 dnes ráno flotila Hyper-Virtuanetu zahájila ofenzívu proti Filadelfiám. Konečne! Vysunuté Stanice 5, 6 a 7 sú momentálne pod paľbou striel Jób z karteziánskych nosičov. Na Vysunutej Stanici 4 prebieha plná konfrontácia. Začala sa Operácia Hodina Boha, ktorú budem riadiť zo Základne 1. Ako iste vidíte na svojich JOŠkách, našim pilotom to ide zázračne dobre. Používajú nové – a tajné – zbrane. Kvôli tejto novej technológii dostanú v nadchádzajúcich hodinách mnohí kapitáni rozkazy, ktoré sa môžu zdať zvláštne. Je dôležité, aby ste ich splnili. Do písmena.“

Plukovník Varga zastaví VR program a opäť sa objaví VRR zasadačka. „Takto začala Hodina Boha, 1. bitka o Merkúr, pred 94 rokmi,“ hovorí okúzlenému beta-omega chóru Bernardín. Teraz je Vargov výzor zvyčajný, kde má o nejakých dvadsať rokov viac. Na stretnutie so sebou priviedol plukovníka Harryho Lee, aziata so svietivými emeraldovými očami a bruchom ako Buddha.

„Nazvali sme ju operácia Hodina Boha, pretože to bol prvý raz, kedy sme použili marudovaciu technológiu proti takej veľkej flotile. Nemali sme žiadnu predstavu, ako nám to pôjde,“ hovorí im plukovník Lee.

„A pravdaže tiež preto, že v stávke bolo samotné prežitie Filadelfií. Keby sme používali len konvenčné zbrane, nemali by sme šancu. Rexova flotila nás prečíslila desať k jednej,“ nadviaže

Varga. „Tak sme bojovali Duchom a supermysľou.“

„Ale ak mám povedať pravdu, mali sme to ľahké!“ Lee ich obdarí svojím orientálnym úškrnom. „Práve preto, že to bolo poprvýkrát, Rexove počítače boli úplne nepripravené. Namarudovali sme sa do ich suprastrálnych modelov ako rozžeravené železo do masla. Nedostatky sme nachádzali všade. Ich pohyby sme detegovali dokonca už niekoľko *sekúnd* predtým, ako ich implementovali. A dokonca sme zmarudovali ich stroje, aby po sebe strieľali.“

„Počas Hodiny Boha, 22% Rexových strát pochádzalo z priateľskej paľby a 'nevysvetlených' navigačných chýb, ako napríklad päť karteziánskych nosičov, ktoré do seba narazili a zničili spolu 961 čisto nových Z-1 stíhačov,“ Varga zrkadlí jeho úškrn. „A potom tam bol Bobros! Pozrite sa na toto!“

Varga vyvolá desivý obraz štyridsať metrov dlhej sklenenej nádrže, v ktorej pláva obrovský, mimozemsky vyzerajúci tvar, pripomínajúci mozog vyvrátený zvnútra dovon. Mimo nádrže pracuje na virtuálnych konzolách a pobehuje tím mužov a žien. „Neurónový počítač, vypestovaný zo živých tkanív,“ vysvetľuje Varga. „Rex mu dal kódové meno BR-001-BXO. My sme mu dali prezývku Bobros, meno zo starých Archívnych legiend. Ja by som povedal, že toto bol Rexov najväčší omyl. Práve z toho dôvodu, že Bobros pozostával zo živých tkanív, sme mohli marudovanie dohnať až do krajnosti: úplne sme prebrali kontrolu nad jeho proto-vedomím a pohrali sme sa so zásobami antihmoty v každej z 376 lodí, ktoré ovládal. Záblesk explózie bol taký jasný, že ho bolo vidieť až po Saturn.“

„Po tomto sa už Rex *nikdy* neodvážil poslať na nás bojovú loď ovládanú neurónovým počítačom,“ Lee si spokojne pošúcha brucho.

„Bobros mal v inom nosiči malého brata, ale žiaľ, Rexovi admiráli ho deaktivovali skôr, ako sme ho stihli zmarudovať,“ dodáva Varga. „Tak či onak, masaker trval 157 hodín – o niečo menej ako 7 pozemských dní. Z 5243 lodí stratil Rex 5127. Z 578 lodí stratili Filadelfania 229! Tak bolo naplnené po prvý – ale nie posledný – raz slovo Zjavenia Jána, *Filadelfia... Viem, že máš len malú moc, no predsa si zachoval moje slovo a nezaprel moje meno. Ajhľa, ja prinútim tých zo Satanovej synagógy, ktorí hovoria, že sú spravodliví, ale nie sú, a klamú – hľa, prinútim ich, aby prišli a klaňali sa ti až k nohám a poznali, že som si ťa zamiloval.*“

2.28 Zámok Plunket

Hustý deň na strelnici. Bobby sa necíti dobre, akoby nad jeho hlavou viselo ťažké závažie. Akoby na ňom spočívala váha sveta.

Dnes má beta-omega Bernardín svoje prvé cvičenie v hyperlogike. Volá sa zámok Plunket. Vyzerá to ako jednoduché VR prostredie: bujne prerastené záhrady pred starobyľým škótskym panstvom. Päťdesiat metrov pred nimi vidno otvorené drevené dvere zámku, akoby ich pozývali dovnútra.

Úloha? Triviálna. Dostať sa k bráne tak rýchlo, ako je to len možné.

Problém je, že je to hyper-bludisko. Záhrada je zamínovaná neviditeľnými hyper-linkmi. Aby vyskúšali, ako to funguje, Don a Molly sa nevinne pustia priamo vpred. O päť sekúnd neskôr zmiznú. Ako keby sa vyparili. Pes vystresovane breše. Ostatní sa obzerajú dookola.

„Sme tu!“ kričí Molly z opačného konca záhrady, vedľa malej kamennej studne, kde na lane visí prerazené drevené vedro.

„Aha, kto je tu!“ Paul ukáže na bránu panstva. Matov kocúr náhodou sedí na predných schodoch a nezúčastnene si líže laby.

Pes sa plnou rýchlosťou vyrúti vpred, brechajúc ako trúby Jericha. Takmer okamžite sa ocitne päťdesiat metrov naľavo, beží ďalej, objaví sa ďaleko napravo, potom vzadu a tak ďalej z miesta na miesto, zatiaľčo siamský kocúr si ďalej líže laby, aristokraticky ľahostajný.

„Radšej zoberiem Sama do mojej kajuty. Hneď som späť,“ povie Penny a vypne psa a seba z ich reality.

Keď odídu, Bobby teoretizuje, „Nerozmýšľala niekedy nad reálnym psom? Nejakým menším, myslím.“

„Reálne zvieratá sú v akadémii zakázané,“ odvetí John, Hrot-skúmajúc počítač. Zámok Plunket je v nováčikovskom móde, takže počítač im to uľahčuje. Superastrálny model hyper-bludiska je jednoduchý. Všetko, čo potrebujú urobiť, je Hrot-vcítiť sa do neho, aby vnímali, ktorým smerom sa pustiť.

Žena vo hviezdach. Ona bola Hiramovou láskou.

„Mám to!“ vyhlási Anna. Hrot-vcitujú sa do počítača, našla superastrálny model hyper-bludiska – plán záhrady s mapou všetkých hyper-linkov. Dost' sa to podobá na vizuálnu klávesnicu stíhača Skaléna, ibaže tu nie je žiaden obraz. Na geometrické tvary sa tu nemá pozerat', ale vnímať ich z Hrotu.

John sa vcíti do Anninho Hrotu a objaví cestu do superastrálneho modelu. „Vidím!“ zvolá obdivne. Obaja urobia tri kroky vzad, objavia sa dvadsať metrov vpredu, urobia tri kroky doľava, preskočia ďalších dvadsať metrov napravo, potom dozadu a dopredu. Aha! Stoja na schodoch panstva.

Kocúr prejde bránou a zmizne vo vnútri.

Annine oči sa zablysnú, „Stavím sa, že je to strašidelný zámok!“ Vojde dnu za kocúrom.

„Vcít' sa do nás, Hrot-držíme pre vás superastrálny model!“ kričí John na svojich priateľov, ktorí sú teraz rozlezení vo všetkých štyroch rohoch záhrady.

Bobby sa snaží zo všetkých síl, ale páchnuce kúdoly čierneho dymu sú naspäť v jeho hlave.

Hiramova mŕtvola.

Volá svetlo, ale všetko sa zrazu zahalí. Je to západ slnka v zrýchlenom móde.

Ona Hirama veľmi milovala. Mimo času. Mimo zabudnutie.

S privretými očami sa pretacká naľavo, ocitne sa uprostred záhonu begónií, spadne na zem; kvôli vysokej tráve už nedokáže vidieť svojich priateľov. „Nie! Nie!“ kričí. „Nie už zase!“

Don Hrot-zachytil niečo veľmi zlé. „Poplach! Bobby je dole!“ volá a všetci sa rozbehnú k záhonu begónií. Priamočiary beh, všetky hyper-linky odpojené. Po tom bludisku je to skoro až príľahké, ako letieť.

Bobbyho nájdú v kľúčoch, tvárou v špine. Len tým, že sa na neho pozrú, sú škaredo zasiahnutí niečím, čo nepoznajú. Ich hlavy sa naplnia čiernymi výparmi, ich srdcia zovreté ľadovou triaškou.

„John Scavenger poručíkovi Semperovi. Potrebujeme vás na strelnici, poručík,“ MC vyšle volanie cez núdzovú frekvenciu. „Bobby...“

Bobby je ďaleko.

Padá do priepasti. Hlboký pád.

Na dno priepasti, kam patrí. Čiernočierny svet.

Sám s miliardami iných tieňov, ktoré už dávno zabudli, že boli ľudskými bytosťami. Spútaní šelmou, dusenie sa stáva stavom mysle.

Večná temnota, nebo je mŕtve. Boh nikdy neexistoval.

Niet cesty von.

Hiram *je* mŕtvy.

2.29 Prichádzajúci Svet, Archívna Hala 4 – Teyanina hala

Majster Semper Hnedého Rúcha vyriekne svoj ortiel, „Nechajte ho zomrieť teraz, kým nie je neskoro! Ak oddelíme jeho najvnútornejšiu dušu a prinesieme ho do Archívnych Hál *hned' teraz*, stále ho môžeme očistiť. Ak budeme dlhšie čakať, neviem, či ho niekedy budeme vedieť dostať naspäť.“

Antaria, žiariaca svetlom Bieleho Orla, sa obráti k nebu.

Teyani si zahryzne do pery a pokrúti hlavou, jej srdce ťažké z rany, ktorú svet nesie, „Ale ak Bobby teraz zomrie, čo sa stane z Hiramom?“

„Teyani, *posledná* vec, ktorú teraz potrebujeme, je zasiať semienko ďalšieho Afeliona,“ odvetí Semper prísne.

„Žena, ktorej hlava je vysoko vo hviezdach...“ navrhne Antaria, „nemohla by mu pomôcť?“

„Spí zdravým spánkom,“ hovorí Teyani.

„Ale nie jej duch dial'av,“ poukáže Antaria. „Z Orla, hovorím, nechajte Lietajúceho Draka spievať Pieseň Stvorenia a Hiram povstane.“

„To stojí za pokus. Majster Zar by mohol vytvoriť spojenie,“ predvída Teyani. „Budeš s týmto súhlasíť, Semper?“

Semper vzdychne, zavrie oči, dosiahne Hrom. „Dohodnuté. Ale ak sa spojenie neujme, chcem Bobbyho mŕtveho. Rýchlo. Inak sa Hiram nikdy nevráti.“

Prehovorené z Hromu a schválené Synmi Apolóna.

„Ako dlho nám dávaš?“

„Tam dole je to ihneď alebo nikdy,“ odpovie Semper.

Ihneď alebo nikdy – Apokalypsa v jednej vete.

2.30 Rodinné záležitosti

Ležiac vo svojej VRR posteli, Bobby otvorí oči. Vytuší Zarovu prítomnosť. Vrúcnosť, ktorá ho celého zahaluje. Za závoj už veľmi nevidí.

Zar prehovorí niekoľko láskavých slov. Bobby si nie je istý akých, zvuky sú utlmené. Až kým nezačuje 'Panter'.

„Čo?“ spýta sa.

„Mám pre teba VR správu od Pantera,“ zopakuje mu Zar.

Závoj sa už napoly rozplynul, odhaliac Zarovu širokoplecú siluetu. Muž Hnedého Rúcha sedí na posteli. Kocúr je tam tiež, uprostred, spí.

„Môžem vidieť tú správu, prosím?“

A je tu. Stojí pred ním a niečo mu hovorí. Jemu! Panter k nemu prehovára! Jej úsmev už rozohnal všetky hmlý, vo vzduchu cítiť kúzlo. Človeče, ale je krásna!

„Môžem tú správu vidieť ešte raz, prosím?“

Nektár jej slov napĺňa Bobbyho kostnú dreň, každou sekundou sa cíti byť silnejší. Obzvlášť sa mu páči posledný moment, keď sa krátko zasmee a rukou si prejde cez svoje čierne vlasy, ktoré má zopnuté. Ona je taký radostný človek, naozaj.

„Môžem ešte raz?“

Zar sa zasmee, „Chceš, aby som tú správu nechal prehrávať stále dokola?“

Malý hlas, „Áno.“

Je to krátka správa, menej ako tri minúty. Panter vie, ako málo slovami veľa povedať. Bobby zakaždým objavuje nové úrovne významu. Nielen v jej slovách – tiež v jej očiach, jej úsmeve, v harmónii jej tváre.

O pár kôl neskôr sa obráti k Zarovi, „Môžem sa ťa niečo opýtať?“

„Iste!“ Zar preruší správu. „Majstri Hromu *milujú* otázky.“

„Je na Základni 7 vojenská akadémia?“

„Nie. Z7 je jedna z bojových staníc Filadelfských Vzdušných Síl.“

„Myslel som si, že Panter je inštruktorkou pilotov stíhačov,“ hovorí Bobby.

„Veď aj je. Na Z7 je vyslaný veľký počet alfa-alfa chórov rytierov,“ vysvetľuje Zar. „Ona má na starosti doviest' ich tréning k dokonalosti a to v zrýchlenom móde. Od 3. bitky o Merkúr tam boje neustali, takže pilotov je nedostatok. Aj preto má tak málo času posielat' ti správy. Inak by si z nej videl viac, to ti sľubujem.“

Bobby hlboko premýšľa. „Znamená to, že keby som sa dokázal pozdvihnúť na alfa-alfa štandardy, mohol by som byť preložený na Z7 a byť ňou trénovaný?“

„Jednoznačne, pán Bobby!“

Bobby v tom okamihu objavil svoju centrálnu motivačnú nitku. Nové svetlo v jeho očiach, posadí sa, s prekriženými nohami, aby nepodráždil kocúra. Oprie sa o stenu kajuty, tvárou k Zarovi.

Pobavený, Majster Hromu na neho pozerá.

Vtedy Bobbyho zasiahne to príšerne bolestivé uvedomenie, že táto situácia nemôže pokračovať donekonečna. Jednoducho *nemôžete* byť zamilovaný do manželky reinkarnácie svojho najlepšieho priateľa bez toho, aby ste nevyrobili nechutný bordel. Je to len otázka času. Ale čo sa dá robiť? Zar je jeho najdrahším priateľom. Nemôže sa ani vyhovárať na to, že je to len virtuálny klon. Práveže Zar pred ním *nie je* len klon, ale virtuálnou emanáciou žiariacou prítomnosťou Zarovho Ducha, ktorý Bobbyho stále drží a vlieva do neho vrúcnosť. Zarov Duch, momentálne inkarnovaný vo Filadelfiách ako plukovník Philip Serah.

Bobby za to nenávidí sám seba. Je mu z toho zle. „Kde žije Philip Serah?“ opýta sa.

„Na Základni 7.“

Podľa všetkého to musí byť najšťastnejšie manželstvo, aké kedy bolo. „Aký je to človek?“

Zar neodpovie. Pohliadne Bobbymu hlboko do očí, Hrot-párujúc sa s ním. Zastaví čas.

Otvorenie bez hraníc, akože Bobby môže vstúpiť a prečítať ho skrz-naskrz, od Atlantídy až po Filadelfie. Keby vedel ako.

„Prepáč mi to,“ Bobby zadržiava slzy, „musí to byť pre teba frustrujúce, keď vidíš, aký som z Pantera hotový.“

Mlčky, Zar pokrúti hlavou.

Toľko lásky.

„Vieš, ona a Serah majú dcéru,“ povie Zar.

Bobby na toho nepodarka zabudol. Takže je to dcéra.

„Zhruba v tvojom veku,“ dodá Zar.

A čo teraz?

No počkať... Panterova dcéra... zhruba v jeho veku?

Hm...

„Táto dcéra...“ v Bobbyho RR neokortexe hrmia superrýchle myšlienkové procesy, „...aj ona študuje, aby sa stala rytierom?“

„Nie. Bola chytená na Filadelfii 6, keď ju Rex obsadil. Skoro desať rokov o nej Panter a Serah nemali žiadne správy.“

„Ale to je strašné! Myslíš, že môže byť mŕtva?“

Hiram prisahal, že ju nájde.

„Nepravdepodobné. Rexova taktika je udržiavať všetkých nažive. Tak môže spôsobiť maximálne škody.“

Panterova dcéra v Rexových pazúroch! V Bobbyho hrudi sa vzdúva vlna znechutenia a rozhorčenia, „Jej astrálne telo je kontaminované, presne tak ako moje v Hyper-Virtuanete?“

Zar sa zahľadá dole na svoju ľavú päsť. „Na Filadelfii 6 je to rovnaké pre všetkých,“ vysloví hlasom, ktorý používa, keď vo vzduchu visí Dračí biznis.

Bobby pocíti urgentnú potrebu dozvedieť sa o Filadelfskej histórii. „Ako došlo k tej invázii?“

„Asi pred desiatimi rokmi vyslal Hyper-Virtuanet proti Filadelfiám úplne novú flotilu a začal tak 3. bitku o Merkúr. Prudké boje. Trvali viac ako šesť mesiacov. Skončili tesným víťazstvom Filadelfanov. Filadelfia 34 a Filadelfia 55 boli úplne zničené. Filadelfia 6 bola obsadená a poskytla tak Rexovým vojakom pevný bod vo vnútri obežnej dráhy Merkúra.

„Ale ja som si myslel, že Rexových lodí sa dá zbaviť ako virtuálnych švábov v tvojej HR hre *Zastav mor?*“

„To bolo počas 1. bitky o Merkúr, Bobby – pred 94 rokmi. Odtvedy sa Rexove počítače z minulých chýb poriadne veľa naučili. Už nie sú zďaleka také ľahké na marudovanie ako kedysi.“

Bobby uvažuje, oči upreté na Zarov Hrot.

Zarove oči vyzerajú akoby bol tisíce svetelných rokov ďaleko.

Deje sa niečo hlboké.

Celou mojou myslou, celým mojím srdcom...

Také hlboké, až Bobby nemá žiadnu predstavu, že aké.

Okraj Výšin. Večná Belosť. Navždy Láska.

„Aké je jej meno?“ opýta sa.

„Čie meno?“ opýta sa Zar.

Bobby potlačí úsmev. Niekedy nie je ťažké vidieť, že Zar pochádza z iného veku. Ale tento nádyh nevinnosti je súčasťou jeho šarmu, takže Bobbymu to vôbec neprekáže. „Panterovej dcéry!“ objasní mu to.

„Virdžínia.“

2.31 Zmysel života, ďalšia epizóda

Na druhý deň už Bobby normálne funguje. Musí vynechať skorý tréning na strelnici, lebo poručík Semper ho príde liečiť – intenzívna Hrot-ovosť a vrúcnosť z iného sveta.

Super nabitý sa vydá na hodinu transpersonálnej motivácie. Svojich priateľov nájde v čudnom stave; zjavne nie sú vo svojej koži. John je rozkysnutý na stoličke, Anna a Don majú pod očami veľké tmavé kruhy, Molly má šokujúco zelenú farbu, akoby jej mejkap bol vylučovaný pečenu. Pennine oči dokazujú, že celú noc preplakala. A Paulova hlava odpočíva na stole, jeho prekřížené ruky slúžia ako vankúš. Zdá sa, že spí.

„Ako sa máš, Bobby?“ pýta sa Molly.

„Vynikajúco! Mám nejaké veci, ktoré by som vám chcel povedať. Ale čo sa to tu deje?“

„Po zámku Plunket sme sa zosypali,“ hovorí mu John. „Naše Hrot-skóre sa prepadli naspäť tam, kde boli pred dvomi mesiacmi.“

„Takže zabudni na povýšenie na beta-pí! Chór bude musieť zostať beta-omega najmenej ďalšie tri týždne,“ povie Don.

Čo ide úplne proti Bobbyho plánom.

„Povedz nám svoje novinky, Bobby!“ vyzve ho Penny.

Bobby si vezme stoličku, pootočí ju a zasadne na ňu. „Našiel som zmysel môjho života. Uprostred noci mi to svitlo. *Dokonale* jasné! Teraz presne viem, kam idem.“

Bobby sa na seba vôbec nepodobá. Vlna zvedavosti vzkriesi miestnosť. Paul sa posadí. John opäť nadobudne vertikálnu polohu. Anna si spomenie na Bieleho Orla. Pen ťažko preglgne,

„Povedz nám to!“

Bobby sa zhlboka nadýchne. „Môj zmysel života...“ vyhlási empaticky, „je uvidieť Filadelfiu 6 oslobodenú.“

Zmätené ticho.

Paul sa skusmo opýta, „Ale ja som si myslel, že zmyslom tvojho života bolo ukázať, že VR šalát sa môže stať rytierom Apokalypsy? To mi znelo ako dostatočne vznešené.“

„Och, človeče, to nemôžeš myslieť vážne!“ povzdychne si Bobby. „Zmysel života sústredený okolo toho, že som kripel? Nič pre mňa, ďakujem. Ako by sa také niečo mohlo pozdvihnúť na transpersonálnu vôľu?“

Ešte väčšie zmätené ticho.

Hiramova vulkanická vôľa. Bol nezastaviteľný. Až kým...

„Začal som študovať mapy okolia Filadelfie 6,“ pokračuje Bobby. „Dostal som už niekoľko nápadov. Nie je to nič jednoduché, keďže stanica je obklopená tým najsmrtiacejším mínovým poľom všetkých čias: pozostávajúcim z takzvaných 'inteligentných P-21' výbušných systémov, ktoré Rex prvýkrát uviedol počas 3. bitky o Merkúr. Ale so špičkovými marudermi-pilotmi by sa to mohlo dať obísť,“ pozdvihne svoju pravú päšť, presne ako piloti Z7. „Toto je Apokalypsa, čas, kedy je možné všetko! Čo ma privádza k môjmu ďalšiemu bodu. Našiel som skvelú centrálnu motivačnú niť: chcem, aby sa náš chór stal alfa-alfa Bernardínom. Viem, že aby sme spromovali, *nepotrebujeme* dosiahnuť alfa-alfa štandard, ale toto ma virtuálne ženie dopredu. Je to úplne v súlade s úsilím o prekonanie všetkých limitov, o čom vlastne rytieri sú.“

Obecenstvo si vymení pohľady.

„Nuž... ďakujeme vám, pán Bobby Elmian,“ povie John formálnym hlasom, ktorý používa pri hosťujúcich rečníkoch, „toto bola veľmi inšpirujúca komunikácia. Chce niekto z chóru položiť nejaké otázky?“

„Hej,“ Anna ide prvá, „prečo, sakra, Filadelfia 6? Prečo nie Havranie Hniezdo alebo napríklad satelity Marsu?“

„Strategický význam Filadelfie 6 je absolútne zásadný!“ vysvetľuje Bobby. „Pokiaľ bude mať Rex v rámci obežnej dráhy Merkúra pevnú pôdu, situácia Filadelfií bude stále len neistá. A ako viete, pred niekoľkými mesiacmi počas krátkej 4. bitky o Merkúr, by Rex *nikdy* nebol schopný vytvoriť blokádu, keby nebolo infraštruktúry, ktorú jeho vojaci vybudovali na Filadelfii 6. Takže od chvíle, keď sa Filadelfia 6 dostane naspäť do našich rúk, sa blokáda zrúti, čo bude mať zrejme ekonomické následky.“

John sa v rozpakoch poškriabe po hlave. „Iné otázky?“

Žiadne.

Nejaví sa to ako deň, ktorý by mali stráviť kecaním. „Na strelnicu?“ navrhuje Bobby.

„Nie! Poručík Semper nám prikázal, aby sme sa dva dni držali mimo strelnice,“ hovorí John.

„Nie je to za trest,“ dodá Molly. „Je to pre našu vlastnú ochranu.“

„Tak čo ideme robiť?“ Bobby má pred sebou životnú misiu, ktorú potrebuje naplniť.

„Pokračujte s lekciami a odpočinkom,“ zopakuje John príkazy.

„Majte sa, bratia!“ Bobby sa VRR-prepne naspäť do svojej kajuty. Zatiaľ nemôže mať hodiny s ostatnými, má pred sebou pár rokov dobiehania, hlavne v matematike, programovaní, fyzike, technike, histórii a neurokybernetike.

Múdro začne s tým posledným. Keď sa s Vargom stretne v technických laboratóriách, ohlásí, „Marudovanie, plukovník. O tom chcem počuť.“

Varga sa spokojne uškrnie. „Nasleduj ma!“ Zoberie Bobbyho do štyridsať metrov dlhej haly vyplnenej starobyľým sálovým počítačom, ktorý vydáva milé klik-a-klik, klik-a-klik zvuky a má panely s blikajúcimi svetielkami, zjavne navrhnutými pre radosť batoliat. Je jasné, že je tu čas na historické pozadie.

Varga ide naza, „Slovo 'marudovanie' pochádza zo skrátenia 'MACHINE intrUDING'⁵. Znamená to špehovanie alebo dokonca ovplyvňovanie funkcií počítača silou vedomia. Kde sme naposledy skončili v našej diskusii o astrálnom tele?“

„Vysvetľovali ste, že myšlienky majú svoj pôvod v astrálnom tele, potom sa odrážajú do mozgu. Vedomie astrálneho tela ste nazvali 'mentálnym vedomím',“ pripomína Bobby sám sebe. „A definovali ste superastrálne telo ako tú časť astrálneho tela, ktorá dokáže ovládať supermysel.“

„Teraz k počítačom. Majú astrálne telo?“

Z toho, čo Bobby pochopil – zvieratá, ľudia a magardi majú astrálne telo; rastliny, kovy, minerály a virtuálne klony nie. „Keďže sú to len obyčajné kusy hardvéru, počítače nemôžu mať astrálne telo!“ dedukuje.

„Presne to si všetci mysleli až do 21. storočia,“ Varga dodá svojmu úškrnu orientálny nádych, zjavne zdedený od jeho kamoša Harryho. „Keď počítače dosiahli určitú úroveň zložitosti, neurokybernetici začali detegovať polia superastrálneho vedomia, ktoré k nim boli prichytené.“

„Niečo ako superastrálne telo?“

„Presne. Je to jeden z fundamentálnych zákonov neurokybernetiky: všetky počítače generujú superastrálny obraz, ako oblak superastrálneho vedomia. Pri počítačoch sa to nazýva 'superastrálny model'.“

„Takže je to opačne ako pri RR ľuďoch,“ Bobbymu to začína dochádzať. „Pri RR ľuďoch je to astrálne telo, ktoré pohybuje mozgom. Pri počítačoch je to hardvér, ktorý generuje superastrálny model.“

„Áno, zhruba je to tak. Ale v skutočnosti je to oveľa zložitejšie. Poznáš príbeh o sliepke a vajci?“

„Ako v Krvilačných Obrích Kuratách?“ Bobby si spomenie na jednu z obľúbených hier bratranca

⁵ angl. Machine = stroj, počítač; Intruding = preniknutie, vniknutie

Sigfr!da.

„No, to je jedno,“ Varga pokrúti hlavou a pokračuje. „Pointa je – čím sofistikovanejší počítač, tým viac štruktúrovaný a 'vykryštalizovaný' je jeho superastrálny model. Za istým stupňom zložitosti sa superastrálny model stáva takým silným, že *nemôže* neovplyvňovať hardvér. Ďalší zákon neurokybernetiky.“

„Jasné!“ prvá ukážka úškrnu Harryho Lee na Bobbyho tvári. „Pohraj sa so superastrálnym modelom...“

„Použitím sily Hrotu, napríklad,“ žmurkne Varga.

„...a počítač začne robiť neslušné veci, ako napríklad päť karteziánskych nosičov, ktoré to do seba napália.“

„To boli zlaté časy!“ povzdychne si Varga nostalgicky. „Samozrejme, teraz počítačoví vedci Hyper-Virtuanetu vyvinuli anti-marudovací softvér, ktorý robí počítače nekonečne menej ovplyvniteľné superastrálnymi modelmi a vytvára superastrálne modely také zložité, že sa do nich dokážu vlámať len hyperlogickí virtuózi.“

„Môže byť počítač na 100% ochránený pred svojim superastrálnym modelom?“

„Vďaka Bohu, nie! Je to matematicky nemožné,“ uistí ho Varga. „Teraz praktická časť...“ láskavo pobúcha po neďalekom paneli počítača. „Pod'me sa pozrieť na superastrálny model tohto dinosaura. Mimochodom, vieš, čo je to dinosaur?“

Bobby prikývne, „Môj bratranec ich zvykol chovať.“

Počítač zmizne, nahradený nejakým druhom vizuálnej klávesnice, veľkosti menšej ako polovičnej oproti príkazovému systému stíhača Skaléna. Na rozdiel od vizuálnej klávesnice, jeho svietiace geometrické tvary sa neustále menia a pohybujú. „Presne vzaté, toto nie je superastrálny model počítača, ale jeho 3D projekcia. Predstav si toto všetko zhustené do bodu – to je superastrálny model.“

2.32 Kto bol Hiram?

Bobbyho zasiahne študijná horúčka. Poručík Semper mu poradil, aby sa na dva týždne držal bokom od strelnice. A tak celé dni trávi vo virtuálnom kampuse, behajúc z jedného laboratória do druhého, v povznesenej spoločnosti plukovníka Vargu a plukovníka Lee, skúmajúc superastrálne modely všetkého, čo sa hýbe – od medipočítačo-sprchovo-toaletných jednotiek až po fenomenálnu Skalénu 333, najnovšiu z rodiny Shankara Rashiho a najrýchlejšiu stíhačku v dejinách.

Letieť v Skaléne s plným vedomím jej superastrálneho modelu je úplne iný zážitok. Bobby sa toho nevie nabažiť. S Hrotom zaveseným do superastrálneho modelu sa pilotovanie mení na mágiu. Zakaždým, keď aktivujete funkciu stroja, cítite, ako sa 'niečo' pohybuje nad vašou hlavou. Informačné toky v rámci počítačov stíhačky sa odrážajú v opojnom tanci beztvarych foriem a zhustených farieb prúdiacich do vášho Hrotu – vznešené, grandiózne, úžasné. Skalény neboli navrhnuté len tak, aby mali Hrot-pohodlné superastrálne modely, sú to čisté Hrot-prebúdzace, steroidy pre superastrálne telo. Bobby sa vďaka tomu cíti naozaj živý. Ako nikdy predtým.

Čo nevyhnutne vzbudzuje úzkosť. Kedy príde ďalší pád?

Doteraz, vždy, keď Bobby siahal na vrcholy v Hrote, nasledoval katastrofálny pád. Zo Zlatého Slnka rovno na dno priepasti.

„Nakoniec,“ hovorí mu Zar, „sa tvoje putá k Rexovi rozuzlia tak, že ponorený v temnote budeš schopný nájsť nitku k svetlu.“

Nájsť svetlo v temnote – to znie rovnako pravdepodobne ako táborák na dne oceána. Keď ho ovládnu čierne výpary, Bobby úplne zabudne, že nejaké svetlo niekedy existovalo. Existuje len temno; temno, ktorému neohrozene vládne Ahriman. Bobbyho individualita prestane existovať, je pohltentý nehanebnou nocou. Do večnej smrti.

Musí nájsť spôsob, ako sa nezrútiť.

„Opýtaj sa poručíka Sempera,“ navrhne Zar. „On je ako ja, má rád otázky.“

Nečakajme ani minútu, je predsa Apokalypsa. Bobby na mieste VR-zavolá Semperovi.

Po zlomku sekundy intenzívneho Hrot-zvažovania sa Semper rozhodne pre zmenu plánu, „Stretneme sa na strelnici o 19:25. Obaja v RR.“

Je to jeden z tých dní, keď sa zdá, že Matov kocúr úplne potratil rozum – behá za neviditeľnou korisťou po všetkých rohoch miestnosti, mizne v stenách a niekedy dokonca padá zo stropu rovno na posteľ. Keď Bobby opustí svoju RR kajutu, kocúr hravo uteká za ním. Manipulovaním diaľkových elektród v stenách vnucuje Bobbyho mozgu PR signály, takže je viditeľný v Bobbyho RR. Lieta po chodbách, behá cez ľudí a cez Bobbyho. Aspoň že v PR Bobbyho nemôže poškríabať. Bobby sa tvári, ako najlepšie vie, že si nič nevšima, aby pred RR vojenským personálom, ktorí sa náhli chodbami, nevyzeral ako úplný šialenec. Sú ale príliš zaneprázdnení, zrejme by si aj tak nič nevšimli.

Bobby dorazí na strelnicu skôr. Je to prvý raz, čo sem prišiel v RR. Akonáhle prekročí prah, vojde do HR priestoru rozdeleného na dvanásť oddelených realít – štyri z nich sú obsadené jeho druhmi z chóru, zvyšok je prázdny. Bobby vstúpi do jednej z prázdnych realít, len aby tu objavil Matovho kocúra, ktorý tu po kružnicovej dráhe lieta ako torpédo.

Zdá sa, že by to mohla byť veľká prázdna miestnosť, nejakých 6 krát 6 metrov. Dvere boli reálne, ale steny sú pravdepodobne virtuálne, ale je ťažké to s určitosťou povedať, pokiaľ do nej nešťuchnete prstom. Bobby to chce vyskúšať, tak sa pustí doľava, ale kým dôjde k stene, skočí po ňom kocúr, zgúľa sa na dlážku, divoko si naháňa svoj vlastný chvost, potom znehybnie, s očami upretými na Bobbyho, pradúc.

Pradie? Matov kocúr?

Užasnutý, Bobby sa zohne, premýšľajúc, či sa pokúsiť o zmierlivé gesto. Ale na premýšľanie nemá čas. Kocúr vyskočí hore, preletí cez neho a hop!, všetky virtuálne steny zmiznú, je tu len jedna dlhá hala. Vedľa Bobbyho priestoru je červenovlasá Molly, úplne nahá uprostred hyper-drilu plnom plávajúcich bielych guľôčiek a malých zlatých hviezdčiek.

„Stop!“ Otočí sa k Bobbymu, ohromená. „Čo robíš v mojej realite?“

„Uch...“ Bobby si nikdy nevšimol, že má také obrovské prsia.

O dve reality ďalej, Penelope trénuje na Bielej Priamke, príliš vysoko, aby čokoľvek postrehla. Ale bernardín začne v panike zavýjať, akoby mu Matov kocúr poslal víziu pekla. „Stop!“ Vyrúšená, pozerá sa okolo seba, rozmýšľa, čo tu robí kocúr, potom objaví Molly a Bobbyho.

Medzitým z druhého konca strelnice mávajú Paul a John, „Ahoj, Molly!“

„Ale vypadnite z mojej reality!“ zúrivo vrieska Molly a neúspešne sa usiluje myšlienkovo vypnúť odtiaľ preč.

Pen by to pripadalo celkom zábavné, keby nebolo jej psa. Je rozpleštený na zemi, plazí sa a skuvíňa od hrôzy.

Kocúr lieta po hale ako biely meteorit, keď sa zrazu všetky virtuálne steny obnovia.

Pokojné pološero. Prázdna hala, 6 krát 6.

Žiaden kocúr.

Bobby zostane zamyslený. *Naozaj* Mat toto naprogramoval alebo sa jeho výtvor úplne divokým spôsobom vymkol spod kontroly? A prečo ten náhly koniec?

Vojde poručík Semper, „Do Hrotu, Brat Rytier.“

To vysvetľuje nečakaný koniec. Kocúr vie, že Semper by takéto sračky netoleroval.

Stojac vzpriamene, Bobby odpovie škrobeným hlasom, „Do Hrotu, Brat Rytier!“

„Superastrálny model strelnice je jemne vychýlený,“ postrehol už Semper. „Niečo som zmeškal?“

Potom, ako si vypočul kompletnú správu, poručík nahlas premýšľa, „Je spln,“ čo na Bobbyho tvári vyvolá zmätené zamračenie.

„Každých 16 dní sa Titan ocitne presne medzi Saturnom a Slnkom. Je to ten najbližší ekvivalent k mesačnému splnu na Zemi,“ vysvetľuje Semper. „V genetických laboratóriách zvyknú byť zvieratá podráždené. Účinky tohto typu boli pozorované po celej slnečnej sústave. A vplýva to aj na ľudí, do istej miery.“

Takže kocúr-programu začne preskakovať počas splnu!

Čo ukazuje Matov zmysel pre detail. Keby bol prenesený na Zem, kocúr by nepochybne upravil svoje rytmy podľa astronomických databáz.

„Teraz,“ pokračuje Semper, „musíme nájsť nový spôsob, ako by si mohol trénovať hyper-drily,“ hovorí, hľadiac cez Bobbyho, ako to zvykne robievať na začiatku každého liečenia, keď Hrot-preskúmava jeho pankreas.

Žiadna veľká radosť, súdiac podľa rezervovaného výrazu na Semperovej tvári. Nevadí, doktorka Fawlersová mu už pestuje nový pankreas, len pre istotu.

„Čo je твоjím cieľom pri hyper-driloch?“ pýta sa ho Semper.

„Dosiahnúť čo najvyššie skóre,“ odvetí Bobby, ale sám tomu celkom neverí. Tak by určite odpovedal Sigfr!d. Ale Bobby má voči tomu filozofické výhrady. Pre neho je oveľa uspokojujúcejšie, keď na Penninej tvári vylúdi úsmev, ako snažiť sa dokazovať, že je chlapík so super-Hrotom a super-penisom.

Na druhej strane, pravdaže, Filadelfiu 6 môže oslobodiť len tvrdý maruder.

„Odteraz,“ Semper mu preruší tok myšlienok, „budú ciele odlišné. Prvý cieľ: choď len *tak vysoko*, aby sa ti do hlavy uvoľnil malý obláčik čiernych výparov, potom sa drž Barkhan Zérovho svetla vo svojom Hrote a volaj o pomoc, až kým nebudeš naspäť vo svojom normálnom ja.“

„Ale poručík! Keď sa objaví ten dym, nič zo mňa nezostane. Ja...“

Intenzita Semperovho pohľadu spôsobí, že Bobbyho vlna úzkosti celkom splasne. Je vystriedaná úžasným tichom. Miestnosť sa naplní prítomnosťou.

Toľko lásky v očiach toho muža.

„Vieš, Bobby, aj ja som musel čeliť Kniežat'u Temnôt,“ prehovorí Semper iným hlasom, mäkším. „Bolo to dávno. Moja situácia bola ľahšia ako tvoja, ale čeliť priepasti nie je nikdy ľahké. Zachránila ma jedna vec: bol tam jeden človek, na ktorom mi veľmi záležalo. Dieťa, menom Mairya. Keby som vtedy umrel, Mairya by sa ocitol vo veľmi zlej situácii – horšej ako smrť. Tak som hlboko v noci uprel svoj Hrot na Barkhan Zéra a svoju myseľ na Mairyu. A zakaždým, keď som išiel podľahnúť, myšlienka na neho mi dala silu pokračovať.“

Bobby vidí, že by to mohlo mať súvis s jeho vlastným prípadom.

Iste, Virdžíniin údol je horší ako smrť. Otázka ale znie, verí naozaj, že ju dokáže zachrániť?

Oslepujúce svetlo v Semperových očiach. „Bobby, ak dokážeš prekonať čierne výpary, potom môžeš urobiť *čokol'vek!* *Čokol'vek!*“

Vyslovené s takým dôrazom, že Bobbymu to vyrazí dych.

Keď Semper povie 'čokol'vek', naozaj myslí *čokol'vek*. Je to pravda, dokáže mu to vyčítať z očí, a je to apokalyptické.

Čokol'vek!

Muž, ktorý dokáže urobiť *čokol'vek*, by iste mohol nájsť spôsob, ako oslobodiť Filadelfiu 6.

„Čo ma privádza k druhému cieľu hyper-drilov,“ pokračuje Semper, „zisti, kto je Hiram.“

Ret'azová reakcia, nukleárny typ, spustená v Bobbyho mysli. Kým stihne začať bedákať, Semper už spustil program, „Biela Priamka!“

Stúpajúc nahor po tenkej nitke, rovno do priestoru oslepujúceho bieleho svetla.

„Zostaň tu!“ zavelí Semper.

Z Hrotu do Hrot-ovosti. Od bieleho svetla k dychu nekonečnosti.

Kto je Hiram?

Žena s hlavou vo hviezdach drží Hiramov tieň vo svojom náručí.

Netráp sa, je mŕtvy. Jeho pozostatky sú roztrúsené v špine, na dne priepasti. Niet preňho nádeje. Nikdy sa nevráti.

Zlovestné volanie: Prečo sa tam k nemu nepridať? Ľahni si k nemu. A skoncuju už s týmto.

Aký zmysel má tento boj? Svet je bez lásky.

„Nie!“ Výkrik trhajúci noc. „Virdžinia, nechcem, aby si zomrela!“

„Stop!“ zakričí Semper. Chytí Bobbyho za obe ruky a ponorí svoj oheň do jeho očí. „Presne takto, Bobby. Presne takto.“

2.33 Virtuálna vášeň

„Existuje nejaký program, ktorý by mi umožnil zistiť, ako niekto vyzerá, keď poznám jeho rodičov?“ Bobby zavolá informačné centrum virtuálneho kampusu.

V Bobbyho kajute sa zjaví frajerský prezentátor Daniel. „Počkaj, porozmýšľam... to by malo byť oddelenie genetiky. Musíme ti zohnať učiteľa genetiky, Bobby.“

Zjavia sa dvaja muži, dve ženy a bezhlavec.

Záležitosť je príliš vážna, aby mohla byť ponechaná náhode. „Plukovník Varga,“ VR-zavolá Bobby, „koho by ste odporučili ako učiteľa genetiky?“

„Profesorku Eleonor Mazbroukovú!“ odpovie plukovník bez zaváhania.

„Môžeš ju mať! Pozdrav odo mňa Penelope Heinzlovú,“ Daniel odchádza s vieš-ako-to-myslím úsmevom na tvári.

Tento klon je taký hajzlík!

„Vďaka, plukovník,“ Bobby ukončí VR volanie.

Medzitým sa v Bobbyho kajute objavila profesorka Mazbrouková. S bielym kabátom na sebe, je to tmavá žena v strednom veku, ktorá je nielen tučná (slovo, ktorého význam sa datuje do obdobia pred vynájdením aktívnych enzýmov), ale nosí aj okuliare (slovo, ktorého význam je ešte starší). Jej strapaté kučeravé vlasy vyzerajú akoby boli zafarbené, ale nie na úplne správny odtieň, pričom

cieľom bola čierna.

Sakra! Zdedili sme vykopávku.

Po úvodnom ahoj-ahoj, sa pýta, „Aká je tvoja motivácia pre štúdium genetiky, Bobby?“

Genetika je v rozvrhu rytierov voliteľným predmetom.

„Ja sa nechcem učiť genetiku, potrebujem len program, ktorý vypočíta, ako vyzerá dievča, podľa vzhľadu jej rodičov.“

„Rozumiem.“ Tou myšlienkou nevyzerá byť nadšená. „Máš nejaké vzorky buniek od rodičov?“

„Nie.“

Profesorka Mazbrouková pozdvihne oči k stropu a vzdychne si, akože jej dali na učenie kripla. „Tak čo máš?“

„Mám VR nahrávku jej matky a v adresári rytierov Apokalypsy by som mal byť schopný nájsť fotku jej otca.“

„Ffff...“ opäť prevráti oči; je stále menej a menej nadšená. „S tým ďaleko nezájdeme, môj chlapec.“

„Ale...“ Bobby sa nemieni len tak ľahko vzdať, „*musí* existovať nejaký spôsob, profesorka. Mohol by som vás volať nejakým kratším oslovením ako profesorka Mazbrouková?“

„Doktorka Mazbrouková. Môžeš mi zohnať tie vzorky buniek?“

„Možno neskôr. Momentálne je to nemožné. Ale *prosím*, urobte niečo, *musím* to zistiť,“ dá jasne najavo, že je to otázka života a smrti.

„Áno? A prečo?“ zľahka nakloní hlavu dopredu, takže mu, ponad úzke okuliare, hľadá priamo do očí.

„Moja vec!“

„Hm...“ nakloní hlavu do strany, akože ju to zrazu začína zaujímať. Zatvorí oči a prehladáva všetky medicínske databázy na sieti. „Museli by sme nájsť špičkové hyperlogické algoritmy... Jediná vec, ktorá mi napadá je...“ opäť otvorí oči, „Rodinné Črty. Prvýkrát naprogramované na Phobose, pred 95 rokmi. Vytvorili ho nejakí pakovia, ktorí sa odhodlali znovu vytvoriť genóm Adolfa Hitlera, z filmových záznamov z 2. svetovej vojny. Hha!“ pohrdavo odfrkne. „Bábätka, ktoré vyšli z ich skúmaviek, boli také idiotské, že usúdili, že program nefunguje. Ja osobne by som o tomto závere polemizovala, ale to je jedno. Ich výskum neskôr prebral Inštitút pre Dobytky na Phobose, ktorý...“

„Doktorka, prosím! Je to sùrne.“

„Dobre, skrátim to. Keď bol Inštitút pre Dobytky na Phobose zrušený, genetici z Filadelfie 7 kúpili celú ich databázu za smiešne nízku sumu. Tak došlo k tomu, že Rodinné Črty boli preprogramované, tentokrát s hyperlogickými algoritmi. Neskôr ich tím vedený doktorom Donohoo úspešne aplikoval na opätovné vytvorenie vyhynutých morských druhov (morské riasy s

vysokým obsahom bielkovín) a tiež cicavcov, ale tu len s čiastkovými úspechmi, mimo hlodavcov a mačiek.“

Bobby sa zamračí, „Mat Donohoo?“

„Nie, Henry Donohoo. Jeho otec. Mat prišiel na konci, vyriešil pre svojho tatka zopár nepríjemných problémov a pridal známku svojho génia,“ uškrnie sa.

Bobby má výhrady, „Sú Rodinné Črty bezpečný program?“

„Bezpečný?“ Pokrčí plecami, „Rodinné Črty ti nedajú nič viac ako knižnicu genómov a ich zodpovedajúcich virtuálnych klonov. Čo s nimi budeš robiť je... tvoja vec! Presne, ako si povedal.“

Táto žena nemá žiadnu predstavu, do čoho sa zaplieta. Keby videla kocúra, pravdepodobne by si dvakrát rozmyslela, kým by odomkla ďalší Matov výtvor.

Ale v živote musí človek občas riskovať. „Tak čo potrebujete, doktorka?“

„Všetko!“ poškriabe si nos. „Rodinné Črty sú nabité algoritmami na báze hyper-synchronicity. Vieš, čo to znamená?“

„Nie.“

Hiram miloval mačky. Mačky milovali Hirama.

„Hyper-synchronicita je odnož hyperlogiky, ktorá študuje matematické vzťahy medzi zdanlivo nesúvisiacimi udalosťami. Keďže Rodinné Črty sa opierajú o hyper-synchronicitu, každý malý kúsok sa počíta. Akýkoľvek čriepok informácie o rodičoch, ktorý mi vieš dodať, zúži paletu možných genómov.“

Bobby začne tým, že doktorke Mazbroukovej nahrá Panterovu správu, potom invokuje, „Adresár rytierov, hľadaj plukovníka Philipa Seraha.“

„Čože?“ doktorka v hrôze vykrikuje, „Chceš odo mňa, aby som naklonovala dcéru plukovníka vzdušných síl? To snáď žartuješ!“

„Ale my ju nechceme klonovať, len sa snažíme vidieť, ako vyzerá!“

„Prepáč, zlatko, ale toto je totálne neetické. Som Archívom garantovaný program, za ktorý bratstvo rytierov nesie plnú zodpovednosť. Účasť živých členov vyžaduje ich súhlas.“

To už niekde počul. „Počúvajte,“ prosí Bobby, „to, čo chcem robiť, spadá do kategórie rekreačných realít. Pokiaľ viem, na rekreačné reality sa nevzťahujú žiadne obmedzenia, nie?“

„Strácaš čas, drahý. Jednoducho *nemôžem*.“

„Tak potom...“ Uvažuje. „Potom chcem, aby ste ma naučili genetiku!“

Doktorka doširoka otvorí oči a pohliadne na neho ponad okuliare. „Chceš povedať, že si ochotný sa naučiť genetiku, len aby si videl túto ženu?“ zvolá, akoby trafil strunu, ktorá s ňou rezonuje.

„Bobby, ale toto je to najromantickejšie vedecké úsilie, aké som za sto rokov videla!“

Bobby si nie je celkom istý, čo znamená slovo 'romantický', ale prechádza medzi nimi skutočná emócia. Nový štart v ich pracovnom vzťahu.

Doktorka Mazbrouková naplní kajutu 3D zobrazeniami buniek, jadier a vznášajúcich sa chromozómov, potom nasleduje vášnivá päťhodinová diskusia o Mendelových zákonoch, na konci ktorej mu doktorka Mazbrouková položí sériu otázok a dojatým hlasom mu oznámi, „Drahý, práve si urobil skúšku z genetiky, lekcie 1. Gratulujem!“

„Myslíte, že teraz budem schopný používať Rodinné Črty?“ spýta sa Bobby.

„Iste. Aby som bola úprimná, nemyslím si, že na používanie Rodinných Črt potrebuješ nejaké znalosti z genetiky. Mal by to byť veľmi priamočiary program. Len ho zavolaj! Prístupový kód je ADOLF-000. Nemôžem ti pomáhať, ale zostanem tu. Vedecká zvedavosť. Nikdy som ho nevidela v akcii.“

„Invokujem Rodinné Črty, prístupový kód ADOLF-000!“ povie Bobby.

Objaví sa veľmi vysoký, pohľadný blondín oblečený v čiernej uniforme s množstvom gombíkov, vyleštenými čizmami a smiešnou čiapkou na hlave. „Heil Hitler!“ vybrechne a napriami svoju pravú ruku.

„Och, doriti!“ Doktorka Mazbrouková je zhrozená. „Ako mohli mať taký zlý vkus a ponechať originálne ovládacie prostredie? Začnime so zmenou prezentátora, ak ti to nevádi.“

Klon vojensky prikývne, „Bitte schön, Frau Professor!“

Kým sa zabáva s kódom, Bobby prehladáva adresár rytierov, a nachádza holografický obrázok Philipa Seraha. Nie je ani zďaleka taký vysoký a svalnatý ako Zar. Čierne vlasy, hranaté lícne kosti, vysoké napätie v očiach, v ktorých Bobby spoznáva Zarovu vrúcnosť – Serah *musí* byť mužom srdca, keďže Panter sa za neho vydala – ale má tiež divokú stránku, ako keď Zar ide zovrieť, uvoľniť... so svojou ľavou päťou.

Hiram a Mat boli priatelia. Keď Hiram umrel, Mat cestoval do Tejovati a vykonal rituál k Matke Svetla, vyvolajúc plnú silu Synov Apolóna.

Bobby si už v mysli umiestnil Serahovu tvár na Panterovu a vytvoril nejasný obraz čiernovlasej Virdžínie, ktorá má všetky veci, ktoré miluje na Panterovi a všetky veci, ktoré miluje na Zarovi. Na sekundu sa cíti ohromne rozľahlý, zhluky hviezd obiehajú okolo jeho Hrotu a cíti sa byť nezastaviteľný, ako keď je život nakoniec predsa len *hodný* žitia.

Spoza Priesmyku Večnosti, Matka Svetla odpovedala.

Ale, pravdaže, prvý dojem nie je dostatočne vedecký, aby uspokojil spaľujúcu žiadostivosť vášne, a tak Bobby nechá obraz vyblednúť a začne sťahovať údaje do Rodinných Črt.

„Mám tam vložiť aj dátumy významných životných udalostí?“ spýta sa.

„Pravdaže! Povedala som ti, každý kúsok sa počíta!“ nalieha doktorka Mazbrouková.

Prechádza cez dátumy. Philip Serah vstúpil do akadémie Filadelfie 12 vo veku 13 rokov, trénoval v alfa-alfa chóre Žeravá Hviezda, promoval vo veku 17 rokov s marudovacím skóre... 893 (A sakra!) V rovnakom roku sa oženil s Elyani Alvarez a stal sa otcom Virdžinie. Vo veku 22 rokov sa, počas 3. bitky o Merkúr, stal poručíkom potom, ako sa zúčastnil operácie, pri ktorej boli zničené tri nosiče triedy Aristoteles a šesť členov chóru Žeravá Hviezda bolo zabitých. Dostal medailu za bla, bla, bla...

Bobby na sekundu zastane a predstavuje si, ako by sa cítil, keby Penny a piati iní členovia chóru Bernardín zomreli v bitke.

Zničujúca predstava.

„Vďaka, doktorka! Ale nechceme tam zahrnúť aj veci ako hudobné kompozície Philipa Seraha alebo áno?“

„Samozrejme, že áno! Bobby, tento program je postavený na hyper-synchronicite, vede o vzťahoch medzi vecami, medzi ktorými zjavne žiaden vzťah neexistuje.“

Ako Virdžinia a Bobby.

Bobby sa rozhodne, že hyper-synchronicita sa mu páči, urobí si mentálnu poznámku, že si ju má zaradiť do svojho rozvrhu a pokračuje vo vyhľadávaní. Bizarné je, že adresár rytierov uvádza Seraha ako hudobníka predtým, ako spomenú jeho hodnosť plukovníka vzdušných síl. Vo veku 25 rokov ukončil PhD prácou z neurokybernetiky s názvom, *HR remastrovanie skladieb Franza Liszta pre klavír*. Iné jeho práce zahŕňajú *Symfónie Veľkého Mravca 1 až 5*, *Údolie Nekromancera*, *Montserrat* a *Priesmyk Večnosti*.

„Dobre, vyskúšajme to!“ rozhodne Bobby a obráti sa na nového prezentátora. Je to žena a vyzerá ako veľká sestra toho predošlého chlapíka: rovnaká veľkosť, rovnaké plecia, dlhé rovné vlasy, óóóbrovské prsia, stredoveký kostým s kúskami pancieru tu i tam a smiešnou helmou s kravským rohom na každej strane.

„To je čo za výplod?“

„Bruennhilde, druhý prezentátor, ktoré pakovia z Phobosu navrhli. Musela som ju ponechať. V tomto programe je priveľa hyperlogiky – keby som ju upravila, mohlo by to mať nepredvídané následky,“ vysvetľuje doktorka Mazbrouková. „No aspoň nebude hovoriť Heil Hitler.“

„Dobre. Bruennhilde, chcem, aby si vytvorila fenotypový počítačový model Virdžinie Serah založený na rekonštituovaných genómoch od jej rodičov,“ Bobby šikovne použije slová, ktoré sa naučil na lekcii genetiky 1.

„Jawohl, Herr Bobby! Z údajov, ktoré ste mi poskytli,“ hovorí s prurdkým akzzentom, „mám 187 637 381 023 hlavných fenotypov. Ktorý by ste si chceli pozrieť?“

„Čože? 187 miliárd Virdžíní?“ Trhavá bolesť v Bobbyho hrudi, oveľa horšia ako priepasť. Och, krutý osud!

„Varovala som ťa,“ povie doktorka Mazbrouková mäkkým súcitiacim hlasom. „Bez vzoriek buniek

to nebude med lízat'. Ale nezúfajme. Veľké vedecké počiny sa často začínajú patovou situáciou.“

„Musím nazbierať viac údajov, je to tak?“ uvedomí si Bobby.

Doktorka Mazbrouková si prekríži ruky a otočí sa iným smerom, akože mu nepomáha, potom sa na neho pozrie z rohu okuliarov a rýchlo prikývne.

„Poďme na to!“ Bobby pozdvihne svoju pravú päšť v čistej tradícii filadelfských pilotov. Zavolá Virtuálny Kampus, „Daniel, chcem zoznam všetkých publikácií plukovníka Philipa Seraha!“ Objaví sa nástenný panel so zoznamom komunikácií uverejnených vo *Virtuálnom Žurnále Filadelfských Vzdušných Síl*, začínajúc s *Marudovacie Predpoklady vo Vzťahu k tzv. 'Inteligentným' P-21 Výbušným Systémom*.

Aha! Takže Philip Serah a Bobby majú spoločné záujmy. Odhliadnuc od Pantera.

Ako prechádza zoznamom, Bobby zavolá, „Daniel, plánujem esej o psychologickom profile filadelfských pilotov 3. bitky o Merkúr. Prosím, nahraj všetky relevantné informácie, vrátane všetkých sociálnych udalostí týkajúcich sa pilotov, dvanásť rokov pred a po vojne.“

„Nahraté!“ povie Daniel.

Medzitým Bobby hodí do Rodinných Črt celý adresár rytierov, potom spustí krížové vyhľadávanie cez *Adresár Adresárov* pre akýkoľvek čriepok informácií o Elyani a Philipovi Serahovi.

„Zabudol som na niečo?“ pýta sa Bobby doktorke Mazbroukovej.

Stále hľadiac iným smerom, opäť prikývne.

„No jasné!“ zasvieti Bobby. „Zvyšok rodiny!“ Pustí sa do vyhľadávania, ktoré prinesie masu vizuálnych a medicínskych informácií o 173 rodinných príslušníkoch identifikovaných z adresára.

„Vieš mi ešte niečo odporučiť, Bruennhilde?“

Doktorka Mazbrouková vzhladne nahor a s úľavou si povzdychne. *Konečne* si Bobby spomenul, že môže využiť systém nápoedy v Rodinných Črtách, ktorý práve preprogramovala s tým, že pri tom myslela na neho.

„Potvrdzujem, Herr Bobby!“ odvetí Bruennhilde. „Ak by sme dokázali nájsť Virdžíniine medicínske záznamy, to by veci výrazne zjednodušilo.“

„Prístup odopretý!“ Centrálna medicínska databáza mu odmieta poskytnúť údaje, lebo sa predpokladá, že Virdžínia je stále nažive.

„Máte nejaký nápad, ako by som mohol prelomiť túto databázu?“

„Absurdné!“ Doktorka Mazbrouková zavrhuje tú ideu. „Počítačová sieť TS5 má jeden z najtuhších bezpečnostných systémov v *celej snečnej sústave*. Na hackovanie by si nemohol nájsť horšie miesto!“

„Ďakujem, doktorka!“ Bobby podskočí od radosti. Poskytla mu kľúč!

„Je mi potešením, drahý.“

„Daniel!“ VR-zavolá Bobby, „chcem napísať prácu o psychologických dopadoch obsadenia Filadelfie 6 na zvyšok slnečnej sústavy. Prosím nahraj mi zoznam všetkých staníc, kde sú uchované kópie medicínskych databáz Filadelfie 6.“

„Nahraté!“

Prehliadajúc dlhý zoznam staníc na nástennom paneli, Bobby opäť zavolá, „Daniel, chcem napísať prácu o 50 staniaciach s najúbohejšími bezpečnostnými systémami v celej slnečnej sústave. Prosím, pošli mi zoznam!“

„Nahraté! Bobby, robíš na mňa dojem. Toľko prác!“

Hajzel!

„Počítač, prienik!“

Na treťom nástennom paneli sa objaví zoznam staníc, ktoré majú biedny bezpečnostný systém a *súčasne* uchovávajú kópiu medicínskej databázy Filadelfie 6.

„Tam! Tam!“ Bobby víťazoslávne ukazuje na ľahký cieľ, ktorý je v zozname na druhom mieste, „Dôchodcovská Usadlosť Iapetus! Iba 20 minút odtiaľto!“

Stále hľadiac bokom, doktorka Mazbrouková mu tleska.

„Pod'me na to!“ Bobby sa premení na čiernu virtuálnu siluetu. „Počítač, vytvor spojenie s Dôchodcovskou Usadlosťou Iapetus!“

Objaví sa bielovlasý klon, šesťdesiatnik, „Vitajte v informačnom centre najpokojnejšej dôchodcovskej usadlosti slnečnej sústavy!“ Slizký úsmev. „Ako vám môžem pomôcť, pane? Alebo je to pani?“

Bobby už Hrot-drží klonov totálne primitívny superastrálny model. Dôchodcovská usadlosť nemá najmenšiu šancu.

„Ruky hore, človeče,“ oznámi mu čierna silueta hrozivým hlasom. „Práve si bol marudovaný! Urob *presne* to, čo od teba žiadam, a tvoj program neutrpí žiadnu škodu. Ak so mnou budeš chcieť vyjebať, vymažem ťa do posledného bitu. Je to jasné?“

„Áno, pane!“ Hrot-donútený, klon už drží ruky hore.

Funguje to! Bobby cíti také vzrušenie, ako nikdy predtým v živote. Učiní svoj hlas ešte hrozivejším, želajúc si, aby ho mohol vidieť Sigfr!d, „Teraz chcem, aby si mi nahral celú medicínsku databázu Filadelfie 6. Pochopil?“

„Nahraté, pane!“

„Teraz, počúvaj, klon! Toto sa nikdy nestalo. Nikdy si ma nevidel,“ povie Bobby, Hrot-donútiac

recepčného, aby z denníka klona vymazal všetky stopy tejto transakcie. „Koniec komunikácie.“

„Hej!“ Naspät' v kajute, pravá päť zdvihnutá.

„Bobby,“ učiteľka genetiky cíti, že je jej povinnosťou povedať mu, „Dúfam, že si uvedomuješ, že ak by si sa pokúsil od nich nahrať peniaze, tak by ti to len tak neprešlo.“

Bobby pokrčí plecami, „Ale ja peniaze nepotrebujem! Už teraz ich zarábam kopu a nikdy neminiem ani kredit.“ Teraz naspät' ku koristi! „Počítač, prehľadaj medicínsku databázu, nájdi Virdžíniu Serah!“

Objaví sa nástenný panel, naplnený ezoterickými informáciami.

„Ách! Jej 374 krvných skupín!“

Bruennhilde sa poteší. „To je *veľmi* dobre, Herr Bobby.“

Bobby zbledne od sklamaní, „Ale nie je tu jej fotka?“

„Ochrana súkromia je vo Filadelfiách dosť prísna,“ poznamená doktorka Mazbrouková. „Aj tak by to mohla byť len jej fotografia pred desiatich rokov!“

„Bruennhilde, spočítaj!“ Bobby spustí program.

Doktorka Mazbrouková si nahlas odkašle, s jasným podtónom.

„Stop, Bruennhilde!“ Nad Bobbyho hlavou prebieha vážna superastrálna aktivita. „No jasné! Počítač, posuň Bruennhilde aj medicínske záznamy Elyani a Philipa Seraha. Bruennhilde, spočítaj!“

„A príliš sa nevzrušujeme, pretože nemáme žiadne kariotypy rodičov, spomínaš si? Dobre.“ Doktorka Mazbrouková sa uisťuje, že jej študent je psychicky pripravený. „Bruennhilde! Výsledky?“

„Oveľa, oveľa lepšie Frau Professor. Teraz už mám len 33 354 675 hlavných fenotypov.“

Mučivá bolesť je naspät'.

Zničený, Bobby sa zrúti na svoju posteľ. „Koľko to potrvá, kým si ich všetky pozriem?“

„Pri rýchlosti jeden model za sekundu by to trvalo niečo pod 392 dní,“ odpovie Bruennhilde bez akéhokoľvek náznaku jemnosti.

„Bobby!“ doktorka Mazbrouková je na jeho strane, „Nepodliehajme zúfalstvu. Vidím mnoho spôsobov, ako by sa tento program dal vylepšiť. My Virdžíniu nechceme naklonovať, takže nepotrebujeme jej genóm, však?“

„Pravdaže nie! Len jej fenotyp,“ povie malým hláskom, ležiac bezvládne na posteli.

„Čo keby sme si pozreli jeden alebo dva modely?“ Doktorka Mazbrouková sa ho snaží utešiť.

„To nemôžem. To jednoducho nemôžem.“

Za Priesmykom Večnosti, Hiramov tieň. Starajú sa oň Lietajúci Draci.

2.34 Matematické zjavenia

Philipov Serahov HR remastering Franza Liszta je úžasný.

Najprv sú to len zvuky klavíru. Bobbymu pripadajú dosť repetitívne, akoby boli všetky v jednej rovine a všetky znejú ako klavír. *Blue Moon* sa mu páči viac.

Potom ho, bez varovania, zvuky chytia. Ocitne sa projektovaný do inej reality, zoči-voči masívnym silám, ktoré nedokáže vidieť. Jeho Hrot je v plameňoch. Jeho chrbticou prechádzajú zospodu mocné štekľivé vlny. Stratí akékoľvek poňatie o čase a, zvony zvonja, nebesá sú v plameňoch, v jeho srdci tancuje titan. Svet je o toľko rozľahlejší ako si predstavoval! A to je dobre – titan potrebuje miesto, je nezastaviteľný.

Hiram nezastaviteľný.

Tento zážitok zanechá Bobbyho trasúceho sa a bez dychu. Rozprávaj o virtuálnych drogách! Okamžite chce viac, rovno odtiaľ prejde k druhej *Symfónii Veľkého Mravca*.

Táto mu nesedí. Je tam príliš veľa zvukov a niekedy primálo. Je to nepochopiteľné. Možno by mal začať na začiatku. Tak skúsi prvú *Symfóniu Veľkého Mravca*, ale je to rovnaké. Nepreniknuteľná, ako zašifrovaná správa bez kľúča. Alebo jednoducho nezmyselná.

Bobby to vzdá a ide na stretnutie s plukovníkom Harrym Lee, ktorý sa, na základe odporúčania plukovníka Vargu, stal jeho novým učiteľom matematiky.

Našťastie, rozsah trpezlivosti plukovníka Lee je vo svojej veľkosti jednoznačne ázijský. Zakaždým, keď sa Bobbyho myseľ odpojí, plesne sa po svojom budhovskom bachore a uškrnie sa, „Musíš sa viac smiať, Bobby! Matematika je skvelá zábava.“

Matematika a zábava? Niečo mu asi nedochádza.

„Myslíte, že je to kvôli tomu, že mi chýba viera?“ pýta sa Bobby, spomínajúc si, čo im deň predtým Sv. František z Asissi hovoril na hodine transpersonálnej motivácie.

„Nie, nie! Len sa nechaj *opojiť* nektárom matematickej krásy!“

Povzdych. Je to ako *Symfónia Veľkého Mravca*, nedáva to žiaden zmysel.

Analyzujúc 3D graf, zúfalo sa usilujúc pochopiť, ako posraté x a posraté y súvisia s inak krásnym žiarivým HR povrchom, ktorý vyplňa posraté matematické laboratórium, Bobby postrehne, že ho v Hrote štekľí nejaká superastralita. Nie nepodobná úžasným superastrálnym modelom, na ktorých si Bobby Hrot-pochutnáva, keď pilotuje stíhače Skaléna alebo keď prechádza bránami zámku Plunket.

Bobby si ten pocit nevšima. Nech už Harry hovorí, čo chce, nie sme tu na to, aby sme sa zabávali; sme tu na to, aby sme porozumeli tej funkcii. Ale ako hľadá na ten 3D povrch, superastrálne

šteklenie je naspäť a ešte intenzívnejšie, až natol'ko, že to ruší jeho sústredenie.

Alebo sa mu snaží niečo povedať? „Musíš byť vnímavejší k HR obrazom grafov 3D funkcií,“ často hovorí Harry. „Boli naprogramované, aby ťa zvedli do vyšších matematických právd. *Nechaj sa zlákať Pravdou, muž Zákona!*“

Z ničoho nič, zmena postoja. Svetelný záblesk. Vertikálne myslenie zostupujúce do jeho Hrotu.

„Ale ja tomu rozumiem!“

Vo svojom Hrote drží superastrálny model funkcie. Je zhustená v jednom bode, ako všetky superastrálne modely a vysvetľuje všetko. Je to jasné! 3D graf je len emanáciou funkcie superastrálneho modelu, presne ako rozvinutá vizuálna klávesnica.

„Ale matematická funkcia predsa nie je počítač!“ zdieľa svoje zmätenie s Harrym. „Ako môže mať superastrálny model?“

„Pri matematických funkciách sa to nenazýva superastrálny model. Nazýva sa to archetyp,“ opraví ho Harry a vyvolá oveľa zložitejší 3D povrch, „Páči sa ti?“

„Je to živé!“ Bobby je omráčený jasnou sviežosťou a dynamikou superastrálneho modelu, ktorý drží v Hrote. Pardon, nie superastrálneho modelu, ale *archetypu!* Teraz rozumie, prečo sú všetky 3D povrchy také krásne. Je to kvôli tomu, že ich *archetypy* sú krásne, nie iba samotné povrchy. Ale viac ako len krásu, tieto archetypy majú iskru – iskru života.

Hiramova vášeň pre matematiku. Nečudo, že sa zamiloval do Lietajúceho Draka.

„Už rozumieš, čo myslím pod opojením?“ povie Harry a do funkcie vloží premennú t , ktorá spustí v archetype tanec, ktorý sa odráža v tanci 3D povrchu.

Ale veď to je jasné. Matematika je droga!

„Chcem viac!“

Teraz, zakaždým, keď Bobby vyrieši rovnicu, prúdi do neho nadol svetelný tok vertikality, ako drahocenný nápoj prebudenia.

„Presne o tomto je supermysel!“ hovorí mu Harry.

„Chcem viac!“

Nasleduje horúčkovitá fáza. Bobby prechádza matematickým modulom za matematickým modulom, ignorujúc strelnicu, vynechávajúc hodiny transpersonálnej motivácie, zanedbávajúc všetky ostatné povinnosti a Penelope; sotva si nájde minútu, aby pozdravil zopár desiatok modelov Virdžinie. V jeho očiach tlie zvláštna žiara, jeho tvár je bledá od nedostatku spánku, dňom i nocou ho vidia potulovať sa po VR matematických laboratóriách, objavujúc to, čo sa mu prvýkrát v živote javí ako skutočný zmysel. Až do rána, keď po sedemnást' hodinovom topologickom maratón, položí konečnú otázku,

„Ale Harry, kto vynašiel matematické archetypy?“

Harry si dá s odpoveďou načas, „Boh.“

V Bobbyho vesmíre je to stále hrozne nejasný koncept. Boh *nie je* adresár, napriek tomu v ňom viete nájsť všetko a dokáže vás nasmerovať správnym smerom, vždy, aj keď svoj životný smer si musíte nájsť sami, nikto vám to nemôže povedať, pre Boha!

Harry to rozvinie, „Matematika je jazyk, ktorý Boh použil na stvorenie sveta.“

„Je Boh nejaký druh adresára matematických archetypov?“ pýta sa Bobby.

Harry sa to snaží upresniť, „Boh manifestuje archetypy. Archetypy manifestujú stvorenie. Matematika ti hovorí, ako sa to celé deje.“

Vertikálne zostúpenie zjavenia udrie do Bobbyho ako blesk, „Ale potom aj sám Boh musí byť archetyp! Boh je archetyp *všetkých* archetypov.“

Ohromné uvedomenie.

„Matematika je Boh!“

Hiram to často zvykol hovoriť.

Projektovaný vysoko do nebies – Nebies Zjavenia, kde sú obsiahnuté archetypy všetkých matematických vzorcov.

Keď máme archetyp, treba Hrot-nájsť archetyp archetypu. Stále nahor po nitke, rýchlejšie a rýchlejšie.

Nitka jednoty, ktorá spája dokopy všetky úrovne a dáva život všetkým archetypom. To je pravda! Živá kvalita v nektáre matematickej krásy pochádza priamo od Boha.

Taká mocná, že by mohla priviesť naspäť Hirama.

Ale kto je Hiram?

Super-rýchly vzostup, super-rýchly pád. Kým Bobby stihne zavolať, „Virdžínia, milujem ťa!“, už sa zrútil.

Pohltený priepašťou.

2.35 Vražda

Keď sa Bobby zobudí, on a kocúr ležia vo VRR posteli v jeho kajute, so Zarom sediacim po jeho boku. Bobby sa cíti trochu sivo, ale nie je to nič priepastné. S prekvapením sa dozvie, že práve strávil štyri a pol týždňa v nemocnici, že má nový pankreas a bol trikrát vyhlásený za mŕtveho. Zachránilo ho liečenie poručíka Sempera, hovorí mu Zar, a pravdepodobne aj kocúr, ale to je ťažšie posúdiť. Kocúr v jednom kuse marudoval nemocnicu, divoko pozmeňujúc každý jeden predpis od doktorky Fawlersovej, posielajúc úplne neznáme substancie do Bobbyho krvi, vytáčajúc lekárske

osadenstvo nemocnice do červeného a doktorku Fawlersovú na pokraj nervového zrútenia. V tom čase bolo ťažké posúdiť, či išlo o zlyhanie systému alebo o hyperlogiku aplikovanú na medicínu. Po rozhovore s Matom sa Semper rozhodol nezasahovať do okupácie nemocnice kocúrom, za podmienky, že kocúr obmedzí svoje zásahy na Bobbyho a bude sa držať mimo operačných miestností. Dohodnuté.

Teraz je Bobby vyliečený a doktorka Fawlersová si berie dva týždne dovolenky v pokojnom rezorte na stanici na obežnej dráhe Saturna. A sú tu ešte ďalšie dobré správy: počas hibernácie Bobby narástol o 5,76 centimetra – fakt, ktorý doktorka Fawlersová mala obzvlášť veľké problémy stráviť.

„Vďaka, kocúr!“ Bobby natiahne ruku smerom k spiacemu siamskému kocúrovi, ktorý je umelecky dokrútený tak, že dve laby mu trčia do vzduchu.

Kocúr zrazu zodvihne hlavu, chytí Bobbyho ruku medzi dve laby a na oboch stranách ho poškriabe, ale len povrchovo. Keďže Bobby sa nestiahne, kocúr hravo hryzká do mäkkej časti na boku jeho palca, zatiaľ čo mláti chvostom po paplone.

„Au! To bolí!“ protestuje Bobby, „Prestaň!“

„Skús prehovoriť k jeho superastrálnemu modelu,“ navrhne Zar.

No jasné!

Hrot-vciťujúc sa, Bobby objavuje mimoriadne rýchlo sa pohybujúcu superastrálnu štruktúru, takú rozľahlú a zložitú, že Skaléna 333 popri tom vyzerá ako virtuálny plyšový macík. Je to nepreniknuteľné, ohromujúce. Marudovanie nepripadá do úvahy a tak Bobby zaujme zdvorilý Hrot-postoj, „Prosím, kocúr, prestaň! Bolí to!“

Absolútne žiadna reakcia. Bobby sa snaží nevšimáť si bolesť. Kocúr hryzie ešte silnejšie, vystrie si svoje telo, potom si všimne svoj chvost vztýčený do vzduchu a vrhne sa po ňom ako hlúpa mačka, nechá Bobbyho tak a vydá sa na rýchlu okružnú jazdu.

Hiram by tohto kocúra miloval.

„Juchú! To je teda!“ vykrikuje ohromený Bobby, šúchajúc si ruku. Nie je tam takmer žiadna krv. Ako môže byť takáto hora superastralita kocúrom?

Keď sa mu podarí nadobudnúť normálne myslenie, opýta sa, „Môžem ísť naspäť do matematických laboratórií?“

„Môžeš robiť čo chceš, ale musíš to robiť s mierou,“ varuje ho Zar. „Možno by si nemusel prejsť 23 matematických modulov za tri týždne, ako si to urobil naposledy, keď si sa zrútil.“

Bobby vystrúha grimasu. V jeho novom náhľade na svet, matematika a robenie vecí s mierou nejdú dobre dokopy. Preto je robenie vecí s mierou bolestnou stratou času. „A ty si človek, ktorý robí veci s mierou?“ pýta sa.

„Nie, neznášam to. Ale Bobby, pochop,“ Majster Hromu zvýši hlas, „teraz záleží iba na *jednej jedinej* veci: oslobodiť ťa od čierneho dymu Ahrimana. Keď bude tvoje astrálne telo dekontaminované, potom už nebudú žiadne hranice!“ A svojím Dračím hlasom zopakuje, „*Žiadne*

hranice!“

Ozvena Semperových slov, ak *dokážeš prekonať čierne výpary, potom môžeš urobiť čokoľvek!*

A ak čokoľvek naozaj znamená *čokoľvek* – čo v Semperových očiach *znamenalo* – potom by to mohlo znamenať naozaj čokoľvek. Dokonca aj oslobodenie Filadelfie 6. Dokážete si to predstaviť? Život strávený milovaním Virdžínie a objavovaním matematiky... Bfff!

Neskoro poobede sa RR-objaví Penny, oblečená v čiernom. Bobbyho nájde driemať v posteli, s kocúrom pri nohách. Bez opýtania kráča rovno ku gravito-poľu, vskĺzne doň, opäť sa objaví na matraci. V očiach má vážny pohľad. Robí ju to hlbokou, naozaj krásnou. Nič nehovorí. Len na neho hľadí, zľahka sa dotýkajúc jeho tváre. Keď je jej vizuálny hlad uspokojený, dá mu dlhý mokrý bozk na čelo, nežné ruky na jeho hrudi.

„Aké správy prinášaš z chóru Bernardín?“ pýta sa Bobby.

„Veľa sa toho udialo.“

„Stále sme beta-omega?“

„Obávam sa, že áno. Zápasíme s biednymi skóre. Ale za posledných pár dní sa udialo niečo veľmi nádejné. Je to zložitý príbeh. Chceš to počuť?“

Jasné, Bobby to chce počuť.

„Až do nejakých troch týždňov dozadu Don a Molly spolu chodili. Čo bolo výborné. Ale z nejakého dôvodu to veľmi rozhnevalo Paula. Paul bol taký vytočený, že medzi ním a Donom to došlo až na päsť. Ale potom... prekvapenie! Nakoniec to skončilo tak, že sa milovali. Teraz má Don depresiu, lebo Molly sa s ním už nechce rozprávať, ale Paul je na tom najlepšie, ako kedy bol. Teraz hovorí, že jeho zmyslom života je pridať sa k Synom Apolóna a dosahuje najvyššie skóre z celého chóru.“

„A čo Sam?“

Ticho. Potom, „Bobby,“ priškrteným hlasom, „uvedomuješ si, že všetci sme si mysleli, že si mŕtvy? Doktorka Fawlersová si nemyslela, že vydržíš dlhšie ako desať dní. A potom sme sa dopočuli, že si mŕtvy. Naozaj mŕtvy!“

Bobby počúva; prázdno. Jeho vlastná smrť je nepreskúmaným konceptom.

Málo rytierov poznalo diaľavy lepšie ako Hiram. S ženou, ktorej hlava je vo hviezdach, cestoval od Priepasti Hlbočiny až po okraj Veľkej Noci.

„Pred štyrmi týždňami som dala sľub Matke Svetla,“ hovorí Pen.

„Kto je to?“

„Ženská strana Božského. Nekonečný súcit.“

Penelope drží svoj chrbát veľmi vzpriamene, v jej očiach je veľká dôstojnosť, „Prisahala som, že ak budeš žiť, zostanem na TS5 a ukončím svojho psa.“

„Už si to urobila?“

„Ešte nie,“ plače.

Chytí ju za ruku, hľadiac na prázdny strop. „Poviem ti niečo o Philipovi Serahovi, ktorý je Zarovou reinkarnáciou. Keď mal dvadsaťdva rokov, šesť členov jeho chóru zomrelo v bitke. Uvedomuješ si, aké to muselo byť? Penny... ak sa Aliancia Vonkajších Planét dostane do vojny s Rexom...“ bozkáva jej ruku. „Vieš, že by som ťa veľmi nerád stratil. Ale predstava, že by si zomrela v boji, je oveľa, oveľa horšia. Ak odídeš z akadémie, aspoň z teba bude krásna stará mama. Som si istý, že Matku Svetla to urobí šťastnou.“

V hĺbinách Priesmyku Večnosti zhliadol Hiram jej úsmev.

Penelope plače, ale nevzdáva sa, „Prisahala som! Teraz musím sľub naplniť. Už to nemôžem vrátiť. Tak veľmi som sa bála, že ťa už nikdy neuvidím!“

Teraz držia jeden druhého v náručí. „A čo keby som bol mŕtvy?“

„Na to nechcem ani pomyslieť. Lúbim ťa!“ Záplava slz a trhané vzlyky, „Lúbim ťa!“

V tom teplom objatí si Bobby nedokáže pomôcť, ale musí myslieť na 33 miliónov Virdzínií, ktoré na neho čakajú v Rodinných Črtách. Život v RR, začína si to uvedomovať, je nekonečne komplikovanejší ako by ste si mysleli.

„Matka Svetla!“ Penelope plače, „Matka Svetla...“

„Možno nájdeme nejaké iné riešenie,“ zašepká jej.

Prudko sa vymaní z jeho objatia, posadí sa a zavolá, „Počítač! Vymaž program Sam Heinzl, prístupový kód PH#303-001!“

„Sam Heinzl patrí do kategórie programov 'reálnejších ako reálnych',“ odpovie počítač. „Keď sú raz vymazané, nemôžu byť už obnovené. Prosím vložte...“

„Osobný bezpečnostný pin SRE-67-VV#999-243,“ Pen preruší oznam, odhaliac pred Bobbym arcitajný 'Sezam, otvor sa' k jej peňažnému účtu a všetkým osobným údajom uchovávaným na počítačovej sieti TS5. „Vymazanie potvrdené!“

„Pší program bol vymazaný.“

V Penniných očiach je zhrozený svit, akoby teraz držala v ruke dlhý kuchynský nôž červený od krvi jej zmasakrovaného psa a na koberci bola sedemdesiatkilová kopa mäsa.

Bobby si nie je istý, prečo sa prísaha *musela* skončiť rituálnou vraždou. Keď on a Sigfr!d prisahali na spojenectvo s kráľom Artušom, nebolo to nič také prevratné.

Z opačného konca postele kocúr nadviaže očný kontakt s Bobbym, vyt'ahajúc ho do výšky svojho

superastrálneho modelu. Kajuta zmizne, nahradená morom matematických archetypov. Tancujúce sily prelievajúce sa cez bezrozmerné kontinuum. Trilióny kombinesentných anjelských prítomností, ako v jadre Zlatého Slnka. Kráčam po okraji dvoch priepastí. Matka Svetla, ochraňuj jej cestu!

Virdžínia, Virdžínia! Čakaj na mňa, už prichádzam!

Je vôbec niečo, čo tento kocúr nedokáže pochopiť?

Bobby sa cíti ako iný človek, akosi. Možno to s ľuďmi robí umieranie.

Aj keď som d'aleko.

2.36 Špecialista

Bobby dostal výsledky svojej prvej eseje, nazvanej *Strategické Úvahy Týkajúce sa Filadelfie 6, s Výnimkou Takzvaných 'Inteligentných' P-21 Výbušných Systémov*. Úhľadná 15 minútová prezentácia, ktorá prechádza dôkladnou analýzou štruktúry a komunikačného systému stanice, s krátkymi rozhovormi s technikmi, ktorí ju navrhli. Zakončená je zoznamom dvadsiatichsiedmich dôvodov, prečo by opätovné obsadenie Filadelfie 6 malo dostať najvyššiu prioritu, ako pre Filadelfskú armádu, tak aj pre Ústredné Veliteľstvo Vonkajších Planét.

Esej bola opravená RR veliteľom R(ou)xom, jedným z vedúcich stratégov TS5, špecialistom na filadelfské záležitosti. R(ou)x poslal Bobbymu VR nahrávku, kde prezentuje svoje výhrady. Vysokému plešatému rytierovi s extravagantne hustými fúzami sa Bobbyho VR-simulovaný plán obsadenia stanice prepadovými jednotkami zdá zaujímavý, ale nemôže mu dať lepšie hodnotenie ako C, pretože dať nabok P-21 míny nedáva žiaden zmysel. „P-21ky sú kľúčom k celej veci!“ Hladiac si prstami svoje fúzy, R(ou)x vysvetľuje, „Žiadna vojenská operácia namierená na Filadelfiu 6 nemôže uspieť bez toho, aby 1) prelomila sieť P-21tiiek a 2) zabránila P-21kám priblížiť sa k stanici a zmeniť ju na veľký ohňostroj. Plánovať inváziu Filadelfie 6 a ignorovať míny je ako snažiť sa vylúpiť starodávnu banku a nevedieť sa dostať do sejfú.“

Ako počúva R(ou)xa, Bobby má d'alekosiahlu víziu, archetypálny Hrot-záblesk: sieť P-21tiiek... toto je to, čo ho oddeľuje od Virdžínie! Okrem toho sa vie plne vžiť do tej analógie, keďže pred tromi rokmi on a Sigfr!d podnikli množstvo lúpežných prepadnutí a vyrabovali všetky banky Hriešneho Mesta Las Vegas.

„Nečakajme ani minútu, toto je Apokalypsa!“ Bobby okamžite zorganizuje prieskumný výlet na palube Skalény 245; berie si so sebou Vargu, Lee a Shankara. Štyria priatelia si posadajú do gravitokresiel na palube. Zatiaľ čo Shankar sleduje automatického pilota, Harry Lee zameria diaľkové skenery na Filadelfiu 6. Objaví sa meter široký hologram ukazujúci drôtený model stanice. Krásna guľa s povrchom z vežičiek a dômov.

„Prečo nevidíme P-21ky?“ spýta sa Bobby.

„Iba skenery s krátkym dosahom ich dokážu zachytiť. Počkaj, kým sa dostaneme bližšie,“ povie Lee.

„A čo presne robí P-21ky takými inteligentnými?“ pýta sa Bobby.

„Dlhý zoznam desivých vlastností.“ Varga začne, „Jedna mína s druhou komunikuje, analyzujú prichádzajúce ciele a podľa toho kalibrujú svoje explózie. Dokážu uvoľniť masívnu energiu P-bomby a obmedziť ju na striktno vymedzenú oblasť. Explózia zázračne zastaví na ďalšom priesečníku v sieti. Takže v sieti nie je možné urobiť dieru tak, že by sa spustila reťazová reakcia explózií. A v priebehu minút sa sieť dokáže sama opraviť; posiela náhradné míny tam, kde sú potrebné. Navyše sa celá sieť stále pohybuje. Problém je, že nikto zatiaľ nebol schopný zistiť, čo tieto pohyby riadi alebo ako sa míny vlastne rozprávajú. Nič sa nedá zachytiť. Vyzerá to, akoby prekliate míny využívali podpriestorovú komunikáciu!“

Bobby nerozumie. „Prečo ju nemôžeme zachytiť?“

„Z jednoduchého dôvodu! Podpriestorová komunikácia ešte nebola vynájdená, priateľ môj,“ Shankar ho obdaruje veľkým úsmevom. „Hyper-Virtuanet sa, rovnako ako my, musí stále spoliehať na elektromagnetické vlny obmedzené rýchlosťou svetla.“

Ďalšia bežná vlastnosť Sigfr!dových lodí, ktorá si zatiaľ nenašla cestu do RR. „Škoda. Je to také užitočné.“

„Modli sa, aby Rexovi vedci nevynašli podpriestorovú komunikáciu pred nami,“ varuje Varga. „Predstav si tú nočnú moru!“

Okolo Filadelfie 6 sa objaví sieť, v tvare gule. Na jednej strane sa guľa napája na valcovitý priestorový koridor, ktorý siaha až po blokádu. Tento valcovitý koridor je tiež vyznačený sieťou P-21 mín. Filadelfskí piloti ho nazvali 'zlovestná pančucha'. Cez zlovestnú pančuchu sa môžu Rexove lode, vďaka P-21kám, drzo premávať sem a tam, od blokády po Filadelfiu 6. Žiadna filadelfská zbraň nedokáže prejsť cez sieť, dokonca ani najrýchlejšie GR-20 torpéda. Vďaka tomu je cesta z Hyper-Virtuanetu na Filadelfiu 6 bezpečným, uvoľneným, dovolenkovým zážitkom. A z Filadelfie 6 je tak Rexov najvysunutejší bod na tejto strane slnečnej sústavy.

„Najhoršia vec na P-21kách je to, že sú úplne nemarudovateľné,“ poznamenáva Varga. „Ich superstrálny model je nepreniknuteľný. Nikto ho zatiaľ nebol schopný zmapovať.“

Do Bobbyho Hrotu udrie hromový záblesk vertikálnej inšpirácie. „Takže o tom to je? Ak by niekto dokázal zmarudovať P-21ky, Filadelfia 6 by padla do našich rúk?“

„Veľmi veľké ak, kamarát!“ pokrúti pochybovačne hlavou Harry Lee.

„Prijímame volanie sirén!“ varuje Shankar.

„Čo je to?“

„P-21ky sa snažia prevziať kontrolu nad naším strojom. Ak sa trochu nevzdialíme, donútia nás naraziť do siete,“ vysvetľuje Varga.

„Maruduje nás mínové pole?“ spýta sa Bobby.

„Nevieme ani to, či nás maruduje,“ odvetí Shankar. „Ako ďaleko sa mám stiahnuť?“

„Nesťahujme sa!“ Bobby sa ujme velenia. „Len sledujme, čo sa stane.“

O päť sekúnd neskôr, Shankar oznámi, „Míny prebrali kontrolu nad automatickým pilotom. Sme na rýchлом kolíznom kurze.“

Harry Lee pozdvihne ruky. „Sme mŕtvi!“ povie realisticky.

A je to pravda. O pätnásť sekúnd neskôr je expedícia ukončená masívnym výbuchom.

Sám vo svojej kajute, Bobby sa posadí vo svojom gravito-poli; zamyslený, ale odhodlaný. Vyvolá si zoznam komunikácií od Philipa Seraha vo *Virtuálnom Žurnále Filadelfských Vzdušných Síl*. V Pridanej Realite sa stena vedľa jeho postele zmení na panel s požadovanými informáciami. Bobby vstane, premýšľajúc, že by bola celkom sranda mať v kajute RR kreslo, aby mohol sedieť aj inde ako v gravito-poli. Vyvolá prvý článok, *Marudovacie Predpoklady vo Vzťahu k tzv. 'Inteligentným' P-21 Výbušným Systémom*.

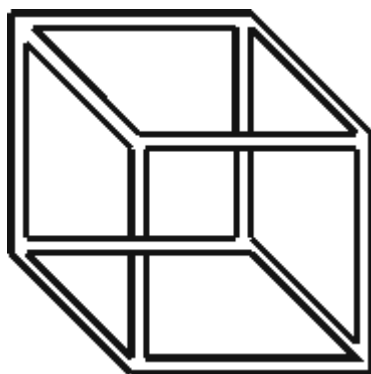
Objaví sa Serah, pozdraví rýchlym 'Do Hrotu' a začne, „Účelom tejto komunikácie je podeliť sa o výsledky štúdia P-21 mín, ktoré vykonal Inštitút Neurokybernetiky na Z7. Ako iste chápete, nebudem odhaľovať žiaden utajovaný materiál. Mojmím cieľom bude navrhnuť smery výskumu, o ktorý sa, dúfam, budú pokúšať iní a rozlúsknu hádanky, ktoré sme, moji spolupracovníci a ja, neboli schopní vyriešiť.“

Kým Serah opisuje už známe pozadie okolo Filadelfie 6, Bobby ho pozorne sleduje. Vyzerá byť zhruba v rovnakom veku ako Zar. Bobby skontroluje nástenný panel, komunikácia je štyri roky stará. Serah mal 28. Dost' starý, keďže 70% filadelfských pilotov umiera skôr ako dosiahne vek 27 rokov. Ale... rozhodne nevyzerá tak, aby mal Bobby chuť volať ho 'tatko'. Bude sa musieť nájsť niečo iné.

„Čo sa týka predpokladov pre marudovanie,“ pokračuje Serah. „Superastrálny model P-21 je niečo ako Neckerova hyper-hyper-kocka, ak rozumiete, čo myslím. No všetky pokusy o vytvorenie jeho štvorrozmernej reprezentácie zlyhali, aj keď k riešeniu sa najviac približoval model hyper-gule s trojrozmernými rukoväťami, nie nepodobnými torusu.“

Bobby zastaví Seraha v pauzovom móde. „Harry! Pomoc! O čom je toto?“

Harry sa PR-objaví v miestnosti. Nepotrebuje nič viac počuť, prečíta si komunikáciu priamo z počítača. „Neckerova kocka je 2D obraz nemožnej 3D kocky,“ vysvetlí a PR-znázorní ju na stene.

„Neckerova hyper-hyper-kocka je potom 4D reprezentácia nemožnej 5D kocky,“ pokračuje.

„Ehm,, môžeš mi ju nakresliť?“

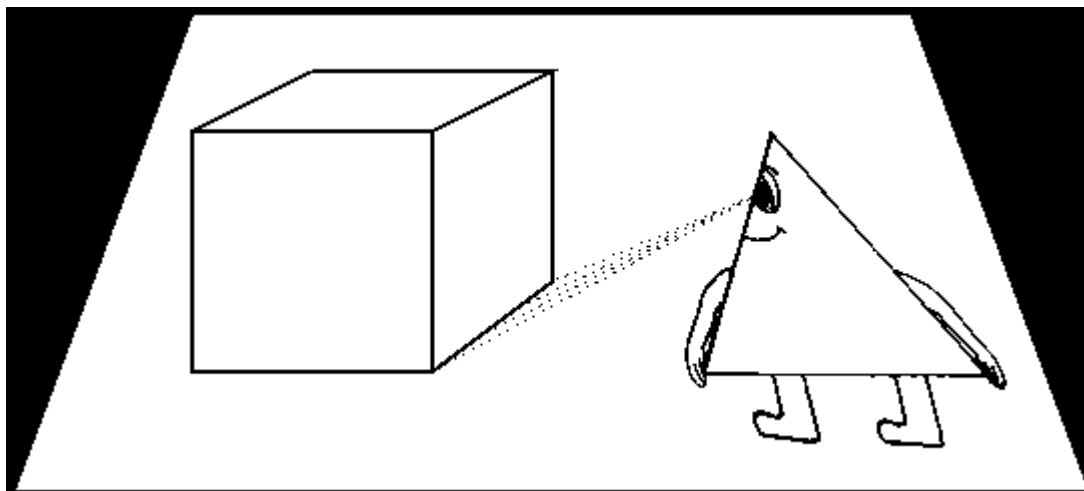
„Iste!“ Lee prevezme kontrolu nad Bobbyho realitou a miestnosť zmizne.

Bobby sa ocitne zoči-voči kocke. „Nechytám sa. Čo je toto, presne?“

„Čo ti nedochádza, je to, že v tejto chvíli sa nachádzaš v päťrozmernom virtuálnom minivesmíre.“

„Kde že som?“

„V poriadku, zoberme si analógiu.“ Harry ide naza, „Predstav si niekoho, kto žije v Krajine-Plošine: placatý človek, ktorý žije v rovine a dokáže si predstaviť len ploché 2D obrazy. *Nikdy* v živote nevidel 3D predmet. Postavíš pred neho kocku. Čo bude vidieť?“ Harry doprevádza svoju otázku ilustráciou:

„Hm... nerozumel by, o čom je perspektíva, takže by pravdepodobne videl iba úsečku. A keby sa poprechádzal okolo kocky, videl by štyri rôzne úsečky a uvedomil by si, že kocka je štvorec.“

„Presne tak, kamoško! Rovnaký boľhlav je to pre teba, keď ti ukážu hyper-kocku,“ Harry prepne Bobbyho do 4D virtuálneho minivesmíru, „dokážeš vidieť len 3D kocku, keďže ti chýba zmysel pre 4D perspektívu.“

Bobby hľadá na kocku a premýšľa, ako by sa z toho dala odvodiť 4D vec. „Ak sa chcem stať špecialistom na P-21ky, tieto veci budem musieť stráviť, je tak?“

„Nie iba kvôli P-21kám. Ak si v týchto dňoch nedokážeš Hrot-vizualizovať mnohorozmerné objekty, nemôžeš marudovať žiaden Rexov hardvér. Nečakaj, že ti to Rexovi vedci budú uľahčovať! Od 1. bitky o Merkúr, Hyper-Virtuanet zmobilizoval fenomenálne množstvo zdrojov, aby vyvinul počítače s čoraz zložitejšími superastrálnymi modelmi.“

Predstava vizualizácie multidimenzionálnych objektov je pre Bobbyho matematický zmysel ohromne príťažlivá. „Čo mám robiť? Zostať týždeň virtuálny a premeniť svoju kajutu na 4D priestor?“

„Nie, začni s menej ako trojrozmernými minivesmírmi. To je tradičná cesta. Mimochodom, dobre som počul, že sa chceš stať expertom na P-21ky?“

„Bude to téma môjho PhD, Harry.“

„Ohó! Mám rád, keď si niekto tak skoro kladie také vysoké ciele,“ Harry si nadšene pomädľí ruky.
„A PhD v čom?“

„Neviem,“ pokrčí Bobby plecami. „To je jedno.“

Presne tak nejako by odpovedal Hiram.

2.37 Minivesmíry

Bobby je vo vnútri Penelope, uvažujúc, či takto má chutiť sex.

Úžasná úplnosť. Blažená jednota. Totálna intimita: on je v nej a ona v ňom. Keď sa to tak vezme, ako inak by to mohlo byť v nula-rozmernom virtuálnom minivesmíre?

Fakt zvláštny zážitok. Bodovo – celý svet zhustený do bodu. Niet kam ísť, ani sa kde pozerat'. Je tu len bod. Keďže nič nemôže byť menšie ako bod, každá bytosť v tomto svete je rovnako veľká ako celý svet. Čo vytvára pocit absolútneho bezpečia: keď mimo vás nič neexistuje, čoho by ste sa báli? A tiež je tu veľká blízkosť, keďže každý je vo vnútri každého. Skombinovaná esencia. Všetci z chóru Bernardín sú jedno, ako chór anjelov v nebi: Molly, Don, Anna, John, Paul, a... počkať, počkať, kto je ôsmy?

„Nie je v našom svete o jednu prítomnosť navyše?“ Paul si to tiež všimne.

„Uch...“ Bobby ihneď identifikuje nezvaného anjela, „obávam sa, že je to kocúr!“

Všetci sa s užasnutou zvedavosťou vciťujú. Nie každý deň môžete byť vo vnútri najfantastickejšej marudovacej zbrane všetkých čias. Toto je ich príležitosť pobrat' rozumy od šampióna slnečnej sústavy. Ale veľa toho necítia, možno kvôli nedostatku multidimenzionálneho vnímania. Keď s ním rezonujú, ich myseľ sa odpojí. Okrem Bobbyho, ktorý si na hyper-zviera začína celkom zvykať.

Pri tomto kocúrovi je tu rozľahlosť iného druhu, ako dych nekonečnosti. Nedá sa to vložiť do slov, ale bez tejto nekonečnosti by sa Bobby udusil. Kocúr vie, že Bobby to vie, preto má Bobbyho rád – svojím neovládateľným spôsobom namachrovaného hyper-kocúra. Bobby to cíti.

Spojac mysle s kocúrom, Bobby si tiež uvedomuje, že na bod-svete je viac, ako sa na prvý pohľad zdá. Pravdaže, nemôžete ísť veľmi ďaleko. Ale ísť dovnútra... to môžete urobiť! Bobby intuitívne vycíti podpriestor prekypujúci matematickými archetypmi. Je to neskutočné. Ako 0D more pozostávajúce z plánov všetkých matematických teórií. Žeby prvý úsmev Boha?

„Dobre, poďme sa pustiť do práce!“ povie John.

Ich úlohou je premeniť Bodovo na Priamkovo – rozšíriť bodový minivesmír do priamky. Držiac sa plánu, ktorý spolu ukuchtili, zjednotia svoje Hroty, spoja svoje energie a pokúšajú sa tlačíť jedným smerom.

Ale vtedy sa hneď ukáže, že tento plán nemôže fungovať: žiadne smery tu *nie sú*. Nevedia, ktorým smerom majú tlačíť!

Je to také zjavné, že sa o tom ani neobťažujú diskutovať.

„V poriadku, skúsme plán B!“ rozhodne John.

V pláne B majú pracovať v pároch a zapáliť v bod-kontinuu dualitu. Paul sa spáruje s Annou. Bobby sa spáruje s Pen. Don sa spáruje s Molly, ktorá, veľmi profesionálne, vždy dá osobné veci bokom a plne s Donom spolupracuje vždy, keď to misia vyžaduje. A John dohliada na situáciu.

„Tá historka, že chlapci majú byť jang a dievčatá majú byť jin, je pekná blbosť! Nikdy to nebude fungovať,“ nadáva Paul.

„Vymeňme si úlohy!“ ponúkne mu Anna. „Ja budem jangová strana, ty môžeš byť plný jin.“

„Dohodnuté!“ schváli to MC.

Implementujúc plán, jang elementy sa snažia urobiť tvrdými, pevnými, žiarivými, zatiaľ čo druhá strana sa urobí mäkkou, poddajnou a tekutou. A John drží skupinový Hrot, invokujúc to, čo je za polaritami.

Bodovom prechádza zaujímavá vlna, akoby sa jednota všetkých stala dvojfarebnou a všetci sú navzájom do seba zamilovaní, čo v bod-svete nie je nič iné, ako milovať seba samého a milovať ľudstvo ako celok. Kocúrovi sa to naozaj páči, všetci to cítia.

Ale zdá sa, že to nevytvára nič, čo by mohlo viesť k Priamkovu. A tak po chvíli John preruší tú nebeskú rozkoš, „Plán C!“

Ten spočíva na hrubej sile. Z Hrotu majú skoncentrovať toľko energie, koľko len dokážu. Výsledkom je prudký nárast tlaku, akože je dnes v Bodove naozaj horúco. Čím viac sa snažia, tým je horúcosť a tiaž väčšia.

„Tlačte!“ vykrikuje John, aby ich povzbudil. „Tlačte!“

Aj keď nie je kam tlačiť, jednoznačne je tam *pocit*, ako keby tlačili. Ako kura, ktoré je už príliš veľké na svoju škrupinu. Vo vzduchu visí spotený, napuchnutý pocit. Nafúknutie prítomnosti. Hrotovosť skoncentrovaná až do bodu plného nasýtenia.

„No tak, poďme, už sme skoro tam!“ povzbudzuje ich John.

Po niekoľkých minútach v Bodove majú pocit, akoby boli vo vnútri pece. Čím viac stúpa intenzita, tým je to viac vyčerpávajúce. Až natoľko, že to musia vzdať.

„Tento plán nás zničí!“ zrúti sa Don. „Nikdy nebudeme schopní vysporiadať sa s Hrot-intenzitou.“

„Potrebujeme viac sily,“ nesúhlasí Molly. „Oveľa viac sily!“

„Ale nie je tu *žiadne* náznak, že by minivesmír reagoval,“ poznamená Anna. „Sme v kaši.“

„Nie, nie!“ MC má na starosti morálku vojakov. „Začnime odznova!“

„Počkajte, môžeme sa s kocúrom o niečo pokúsiť?“ navrhol Bobby.

„O čo?“

„Skúšali sme to nesprávnym spôsobom. Čo keby sme sa namiesto tlačenia snažili ponoriť dovnútra?“ Ako rozpráva, nechá svoje vedomie vojsť dovnútra a vníma pod-bodovú úroveň, kde sú obsiahnuté všetky matematické archetypy.

V jednote má vedenie, že kocúr jeho stratégiu schvaľuje.

Ostatní si nie sú istí. „Čo máme robiť?“

„Cestovať dovnútra!“

„Ako môžeš cestovať dovnútra, keď si v bode?“ pýta sa John.

V 0D mori archetypov Bobby ihneď nájde plán priamky. „Takto!“ povie, Hrot-ponoriac sa do plánu.

Virtuálny minivesmír sa zmenil na priamku.

Jednota náhle zmizne. Stále sa cítia ako body, ale už nie sú vo vnútri jeden druhého.

„Viem sa hýbať!“ zvolá Penny. Narazí do Bobbyho, neúspešne sa usilujúc zreprodukovať blaženú jednotu, ktorú si užívali ešte pred sekundou.

„Teraz je tu predok a zadok!“ Don sa obtiera o Mollin chrbát.

„Dokázali sme to!“ povie John silene pokojným hlasom, aby každému pripomenul, že je čas na zareaguješ-zomrieš biznis. Je tu čas akcie.

Odtiaľ majú inštrukcie expandovať do Krajiny-Plošiny, 2D minivesmíru. Ale najprv sa musia zorientovať. Prechod z bodu do priamky je oveľa väčší šok ako čakali. Musia si vytvoriť nové referencie, odznova sa naučiť pohybovať a nechať plávať ten nádherný cit, ktorý ich zjednocoval v Bodove. Teraz sú stále bratia, ale nie je to také isté. Oproti Bodovu je medzi nimi akoby nejaký základný chladný odstup.

„Och... niečo tu nie je v poriadku!“ Paul vyšle varovný signál. „Kocúr bol za mnou a teraz je predomnou. Ale necítil som, žeby cez mňa prešiel. Teraz je zase za mnou! Nie, predomnou... alebo na oboch stranách? Joj, vôbec sa mi to nepáči!“

Bobbymu Priamkovo nepripadá nijako zvlášť zaujímavé. „Žiadam o povolenie prejsť k ďalšiemu kroku našej misie, pane!“ osloví Johna.

John odpovie hlasom veliteľa, „Aký je váš plán, poručík?“

„Rovnaký, pane!“ Bez vyčkávania ponorí svoje vedomie do mora archetypov a spustí explóziu hraníc ich minivesmíru.

Ľahkosť, s akou to prebieha prináša záblesk uvedomenia. V archetypoch nie je len krása, je tam aj sila.

Obrovská sila!

Bobby má z toho náladu na tanec titana; v Hrote sa mu ozývajú vibrácie Lisztovej HR-remastrovanej hudby.

„Smiem prosiť, kocúr?“

S nekonečnosťou pred sebou, ako nebyť hravý?

Ale kým stihnú vôbec začať tancovať, objavajú sa výpary.

John ihneď postrehne zákernú príchut' vedomia, „Si v poriadku, Bobby?“

„Začína ma bolieť hlava!“ hlási Molly.

„Mňa tiež!“ hovorí Paul. „Je to odporné. Úplne odporné.“

Bobby bojuje, aby zostal naladený na Nebesá Zjavenia. More archetypov sa mení na more smoly. Titani sa rozplývajú. Hudba sa mení na hluk. Je to voľný pád. Do žumpy stvorenia.

Kde leží rozštvrtená Hiramova mŕtvola.

„Radšej odtiaľto vypadnem, kým z toho všetci neochoriete,“ povie Bobby svojim priateľom a VR-prepne sa naspäť do svojej kajuty. Kocúr si vynúti zapnutie VRR. Leží na posteli ako sfínga, zoči-voči Bobbymu.

Bobby bojuje. Ďalšia zastávka: bezvedomie. Volá, „Virdžínia! Pomoc! Pomôž mi!“

Odozva je okamžitá.

Celou mojou myslou, celým mojím srdcom...

Vrieska, „Ale čo má toto byť? Kto si? Virtuálne existuješ?“

Nejasná prítomnosť.

Drží Hiramov tieň vo svojom náručí. Tak veľmi ho ľúbila. Tak veľmi!

Bojuje, odtláča výpary preč. Volá, *Teyani!*

Teyani, je to ona?

Za Nebesami Zjavenia. Rozľahlosť. Iný druh rozľahlosti.

Výpary ustupujú.

Kocúr zavrie oči, ľahne si na bok a skrúti sa do chlpatého kľbka.

V Archívnej Hale Štyri, Teyani spieva hymnu k Lietajúcim Drakom.

Hiram nechal svoje kľúče na Mieste Bez Hraníc.

2.38 Zlatá minca

Každé ráno, prvou vecou, ktorú Bobby urobí, je spustiť Rodinné Črty a požiadať, „Bruennhilde, pošli mi 24 náhodne vybraných 16-ročných počítačových modelov.“

Rodinné Črty spustia svoju internú ruletu a z 33,3 milióna Virdžínií sa ich objaví 24. Normálne si Bobby len vyberie Virdžíniu, ktorá sa mu páči najviac a strávi nejakým čas tým, že sa s ňou rozpráva; trénuje vetu 'ľúbim ťa'. Dnes ráno je tu ale niečo zvláštne. Jeden z počítačových modelov má nečakane tmavú pokožku.

„Bruennhilde, ako si mohla vypočítať čiernu Virdžíniu?“

„Je to kvôli tomu, že pra-pra-pra-babička Elyani Serah bola čierna, Herr Bobby. 0,6431% Virdžínií spadá do čiernej africkej etnickej skupiny.“

Bobbymu to pripadá celkom vzrušujúce. Vymaže ostatných 23 modelov a pridá posledný ťah štetcom, „Počítač, zmenši model o 15 cm.“ Potom, „Ahoj, Virdžínia! Ako sa máš?“

„Ahoj, ako sa máš?“

„Bruennhilde, prečo všetky vyzerajú tak hlúpo?“ sťažuje sa.

„Doktor Donohoo sa zaujímal len o morské riasy, hlotavce a mačky, Herr Bobby. Nemám nič, s čím py som mohla vypočítať zychologické motely ľutských pytosť,“ vysvetľuje.

„Nemôžeme pridať modul, ktorý by to vedel urobiť?“

„Herr Bobby, to by vyžatovalo kolosálne množstvo prokramovania.“

„A čo teraz? Napoj sa na sieť a nájdi klona, ktorý ti dokáže pomôcť,“ prikáže jej a odpojí Bruennhilde zo svojej reality.

„Ahoj, ako sa máš?“ čierna Virdžínia ho obdaruje ďalším idiotským úsmevom.

Je ich 33,3 milióna a všetky majú rovnaký úsmev, je to desivé. Bobby si zúfalo vzdychne a vypne hlasovú funkciu. Aký je zmysel všetkých týchto počítačových modelov, keď sa s nimi ani nedá rozprávať?

Ozve sa Zarov hlas, „Zar žiada o vstup!“

Teraz, keď je už Bobby zbehlý v RR, necháva svetlo nad svojou RR kajutou oranžové, aby ľudia žiadali o vstup, kým vojdú.

Pohotovo sa zbaví Virdžínie a odpovie, „Pod' ďalej! Pochválený buď Veľký Apolón, Majster Zar Hnedého Rúcha!“

„Pochválený buď Veľký Apolón, Majster Bobby Apokalypsy!“

Vrúcnosť, akoby do kajuty svietil Prichádzajúci Svet.

Bobby sa v poslednej dobe držal od Zara ďalej. Pripadal by si strašne trápne, keby sa Zar opýtal, prečo trávi svoje dni štúdiom P-21 mín a prípravou plánov na inváziu Filadelfie 6. Ale teraz, keď Zar stojí pred ním, uvedomuje si, ako veľmi mu chýbal.

„Práve som sa chystal vyskúšať 4D hyper-dril. Chceš ísť so mnou?“ pozve ho Bobby.

„Presne kvôli tomu som prišiel. Plukovník Lee mi hovoril o tvojom úsilí o prekonanie 3D mentálnych hraníc. Myslím, že by som ti s tým vedel pomôcť.“

Let' so Zarom. Nájdi most k večnosti. Pod' ku mne!

„Herr Bobby!“ objaví sa Bruennhilde, tentokrát spolu s doktorkou Mazbroukovou. „Máme problémy!“

Doktorka Mazbrouková na Zara máva s rozšafným úsmevom. Ten na ňu žmurkne, akože nie je treba sa predstavovať. Doktorka sa obráti k Bobbymu s varovaním, „Drahý, to, čo žiadaš, by vyžadovalo strašne veľa prepisovania kódu a hyperlogické algoritmy, aké doteraz neboli vynájdené. Obávam sa, že toto presahuje úroveň našich virtuálnych programátorov. Potrebovali by sme špičkového matematika. Otázka je, čím by sme matematika pritiahli do toho projektu?“

Zar sa pozerá inde, akože nechce pchať nos do cudzích vecí. Ale nie je ťažké uhádnuť, že presne vie, o čo kráča.

„Uh... mohli by sme to možno prebrať niekedy inokedy?“ požiada ju Bobby a niekoľkými zdvorilými slovami sa zbaví klona genetičky. „Pod'me na to!“ rýchlo povie Zarovi a nahradí svoju kajutu štvorrozmerným VR minivesmírom.

Pre Bobbyho vyzerá 4D priestor ako normálna miestnosť, nevidí na nej nič zvláštne. Štyri holé steny. Miestnosť je prázdna, len na podlahe leží 40 cm dlhá drevená škatuľa. Jeho úlohou je vybrať mincu zo škatule *bez toho*, aby škatuľu otvoril.

Zodvihne škatuľu zo zeme a zatrasie s ňou. Hrkotavý zvuk, dosvedčujúci prítomnosť mince vo vnútri škatule. A teraz čo?

„Máš nejaké nápady?“ opýta sa Zara, kladúc škatuľu naspäť na dlážku.

„Iste. Jednoducho to urob!“ Zar sa zohne a natiahne ruku smerom ku škatuli. Ale keď je jeho ruka 20 cm od škatule, postupne začne miznúť, akoby bola milimeter po milimetri dematerializovaná. Zar ďalej pchá svoje rameno do ničoty, až kým mu nezmlizne až po lakeť, potom sa otočí k Bobbymu a vytreští na neho oči, tváriac sa, že je úplne ohromený.

Bobby sa smeje, „Čo si porobil so svojim predlaktím?“

Vyzerá to presne tak, akoby Zarove predlaktie bolo amputované. Čistý rez pri lakti.

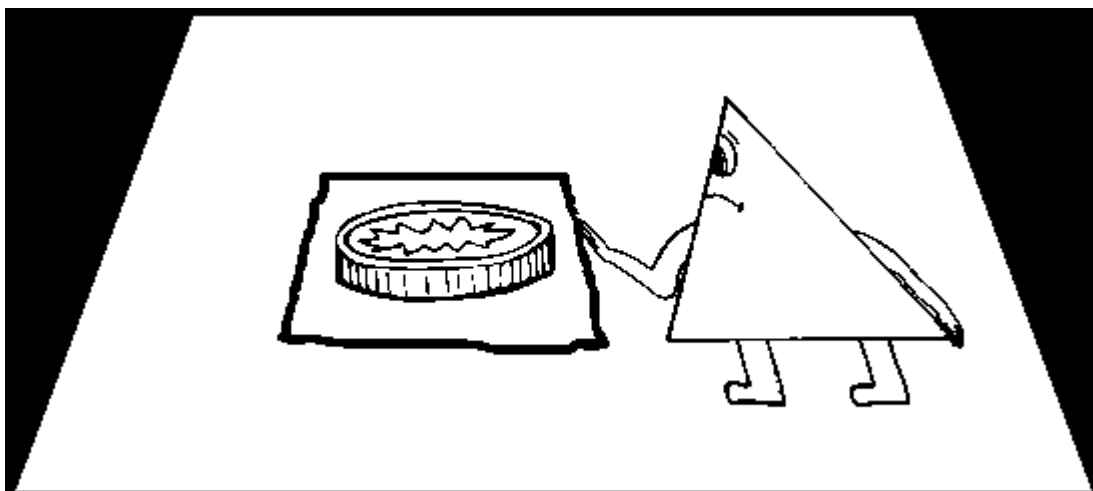
„Mm...“ Zar sa záhadne usmieva, postupne vyt'ahujúc svoju ruku naspäť z ničoty. Objavuje sa

predlaktie, široký rukáv jeho hnedého rúcha, potom zápästie... nakoniec jeho ruka a v nej veľká zlatá minca.

Pre Bobbyho je najväčšou záhadou, že Zarova ruka *neprešla* cez vrchnák škatule. Keď zmizla, bola od nej na 20 cm.

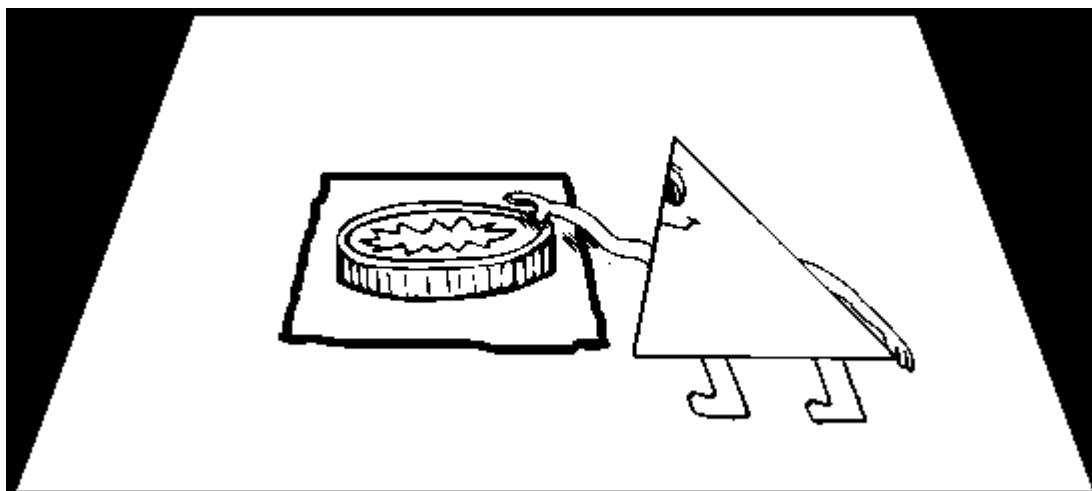
„Ale ako to funguje?“

Aby mu to vysvetlil, Zar položí mincu na dlážku a VR-nakreslí okolo nej štvorec. „Predstav si, že si 2D tvor žijúci v Krajine-Plošine,“ hovorí, šúchajúc prstami po dlážke, mimo štvorca. Si trojuholník, ktorý žije v Krajine-Plošine. Vieš sa hýbať dopredu a dozadu, doľava a doprava, ale nie hore a dole. V Krajine-Plošine sú hore a dole úplne neznáme. Nikdy si sa nepozrel hore ani dole, dokonca si na tú možnosť ani nepomyslel – tretí rozmer nie je súčasťou tvojho sveta. Čo môžeš urobiť, aby si dosiahol mincu bez toho, aby si narušil čiaru, ktorá vyznačuje štvorec?

„Nedokázal by som to!“ Bobby vysloví to, čo je zrejmé.

„Správne! 2D tvor sa nedokáže dostať dovnútra štvorca bez toho, aby nenarušil čiaru. Jediný spôsob je použiť tretí rozmer: zodvihnúť ruku nad čiaru, dole do vnútra štvorca, potom opäť hore nad čiaru a naspäť dole do Krajiny-Plošiny – čím by si porušil ich fyzikálne zákony.“

Bobbymu to začína dochádzať, „A kým by moja ruka bola vo vzduchu, ostatní obyvatelia Krajiny-

Plošiny by ju nedokázali vidieť. Mysleli by si, že zmizla!“

Zar zoberie mincu. „Použitím tretieho rozmeru vyberiem mincu z uzavretého štvorca bez toho, aby som narušil čiaru. Použitím štvrtého rozmeru vyberiem mincu zo škatule bez toho, aby som musel otvoriť veko!“

Teoreticky to vyzerá dosť jednoducho.

Aby svoju teóriu predviedol v praxi, Zar vloží mincu naspäť do škatule. Jeho ruka opäť postupne mizne, potom predlaktie. Potom sa predlaktie zase objaví, nasledované jeho rukou.

Ruka je prázdna. Minca je naspäť v škatuli.

„Ale prečo nedokážem vidieť štvrtý rozmer?“ sťažuje sa Bobby. „Harry Lee tvrdí, že to má dočinenia s podmienenými reflexmi. Odkedy som sa narodil, žil som vo virtuálnych priestoroch, ktoré boli replikami 3D RR priestorov...“

„Práve preto musíš používať svoj Hrot. Bežné vedomie je naučené myslieť v 3D. Hrot je mimo bežného mentálneho vedomia. Pozeraj z Hrotu. Konaj z Hrotu.“

Bobby zavrie oči a vcíti sa do centier energie nad svojou hlavou. „Z Hrotu nič nevidím.“

„Vcít sa do superastrálneho modelu programu,“ prikáže mu Zar.

To je ľahké. Živý svet foriem tancujúcich v Bobbyho Hrote. Všetko, čo program dokáže robiť, prichádza ako dôsledok toho, čo je obsiahnuté v superastrálnom modeli.

„Vidíš ten superastrálny model?“ spýta sa ho Zar.

„Mm... tak nejako,“ Bobby hľadá slová. „Nie je tam žiaden obraz. Je to skôr ako... vedenie.“

„Povedz mi: tento model, aký je veľký?“ pýta sa Zar.

„To neviem povedať.“

„Skús len zhruba odhadnúť. Skôr 1 meter alebo skôr 100 metrov?“

Bobby je na pochybách, ako odpovedať. A predsa sú formy, ktoré vytvárajú model, dokonale zreteľné.

„Presne toto je kľúčom,“ povie mu Zar. „Nedokážeš povedať, aký je ten model veľký – lebo Hrot-ríše sú bezrozmerné. V Hrote neexistuje nič také ako dĺžka, šírka a výška.“

„Nula-rozmerné?“ spýta sa Bobby.

„Nie. Bod je nula-rozmerný. Ale Hrot nie je bod, je to stav vedomia. Hrot je bezrozmerný – mimo rozmerov.“

„Ale veď to je jasné!“ V záblesku porozumenia si Bobby uvedomí, že v superastrálnom modeli nie je nič také ako gule, kužele alebo kocky. Je tam len guľo-vitosť, kuželo-vitosť a kocko-vitosť. Ich

tanec nie je tancom ale tanco-vitost'ou.

„Starí Gréci poznali mocný koncept: formy, z ktorých tvary vychádzajú,“ pokračuje Zar. „Tvary majú rozmery, formy nie. Guľa je tvar. Má dĺžku, šírku a výšku.“

„A superastrálne modely pozostávajú z foriem, nie z tvarov! Guľa je tvar. Guľo-vitost' je zodpovedajúca forma, je to tak?“

„Správne a pravdivo, muž Zákona!“

Bobby je dojatý. Matematická dokonalosť foriem v superastrálnom modeli programu robí niečo s jeho estetickým zmyslom. Vo formách je skutočná krása. A sila. Neuveriteľná sila.

Forma je archetyp. Tvar je prejav, manifestácia.

Tvary vychádzajú z foriem ako stromy zo semienok.

Ohromná vízia. Celý Vesmír je odvodený z foriem, ktorých archetypy sú v Nebesách Zjavenia.

Zar chvíľu nechá Bobbyho užívať si jeho mystické zjavenie, potom ho povolá naspäť do virtuality, „Teraz poďme na štvrtý rozmer!“

„Ehm...“ Vlna zaváhania.

„Zareaguješ, zomrieš!“ vyhreší ho Zar. „Drž sa môjho Hrotu.“

„Áno, pane!“ Bobby sa drží Zarovej masívnej Hrot-prítomnosti.

„Vcít' sa do superastrálneho modelu programu, zo svojho Hrotu.“

Žiarivý tanec foriem, mimo výšky, šírky a hĺbky. Zhustený návod na použitie programu.

„Vidím! Vidím!“ Bobby zostáva pokojný. Je tam úplné vedenie ako pristúpiť ku štvrtému rozmeru.

Bobby otvorí oči. Načiahne sa rukou dopredu a hľa! jeho prsty miznú. Bobby zastane a zachechtá sa v ovládanom vzrušení, vymieňajúc si pohľady so svojim priateľom v Hrome. Potom, navigovaný vedením Hrotu, pokračuje v pohybe. Jeho ruka mizne, milimeter po milimetri. Potom jeho predlaktie.

Záblesk v jeho očiach.

Jediným pohybom Bobby vytiahne ruku. Teraz je naspäť v normále, zase celý v jednom kuse. A v ruke má zlatú mincu!

Bobby zostáva veľmi pokojný, „Môžem teraz reagovať?“

„Nie. Vidíš, čo som ti hovoril. Jednoducho to... urobíš!“ uškrnie sa Zar.

„Je to úžasné! Fungujú takéto veci aj v RR?“ opýta sa Bobby.

„Nie je to nemožné, ale je to oveľa, oveľa ťažšie,“ odvetí Zar.

„Prečo?“

„Lebo namiesto držania superastrálneho modelu VR programu musíš držať superastrálny model celého Vesmíru.“

Logické. Aj sa to dalo očakávať: RR je vždy taký trň v zadku. Na druhej strane, keď sa nad tým tak zamýšľa, superastrálny model celého Vesmíru by mohol byť naozaj frajerský archetyp, ktorý stojí za Hrot-preskúmanie. Bobby prvýkrát dokáže vidieť na RR niečo naozaj lákavé.

No to je jedno, „Nevadí, ak zmením tému?“ zariskuje Bobby.

„Vôbec nie, pán Bobby.“

„No, je mi to hrozne trápne, ale musím sa ťa na to opýtať. Čo keby... Nemusíš na to odpovedať, ale aj tak sa ťa musím spýtať. Chcem povedať, čo keby sa u mňa vyvinul, povedzme taký... záujem. Len záujem. Nie o Pantera, samozrejme, ale o jej, ehm... dcéru. Teda... dcéru manželky tvojej reinkarnácie, teda, vieš...“

„Virdžínia. Áno, viem.“ Jeho úsmev sa tak podobá na Panterov. Je to akoby bola s nimi.

Teraz na teba myslí. Posiela ti svoju lásku.

„Myslíš... chcem povedať, stálo by to v ceste nášmu priateľstvu? Pretože posledná vec, ktorú by som chcel, je nechať niečo stáť v ceste nášmu priateľstvu.“

Príchut' večnosti v Zarovom úsmeve. Virtuálne emanácie sú hlboké a záhadné. „Nasleduj svoje srdce, Bobby!“

„Takže sa so mnou stále rozprávaš?“

„Som s tebou, Bobby. Nemáš predstavu, ako veľmi.“

Žena s hlavou vo hviezdach tancuje.

2.39 Zúčtovanie

Panter už nejaký čas nebola schopná poslať žiadnu VR správu. Jej alfa-alfa jednotky sa zúčastňujú každodenných akcií proti Rexovým Z stíhačom. Blokáda Filadelfií sa stáva čoraz tesnejšou.

Bobby spí stále menej a menej. Dve alebo tri hodiny za noc sa zdajú byť viac ako dost'. Najprv si myslí, že je to nespavosť, ale necíti sa byť unavený. Poručík Semper mu hovorí, aby si z toho nerobil ťažkú hlavu. Dobrá stránka je, že Bobby má viac času na štúdium matematiky. Harry mu nepovolí viac ako 14 hodín matematiky a programovania denne (17 hodín v nedeľu, keď Bobby nemá nič iné na práci). A na príkaz poručíka Sempera už Bobby nesmie vedieť svoje skóre na strelnici. Vždy, keď prekročí určitú intenzitu, počítač preruší hyper-dril. Aby sa neprekročila únosná miera a Bobby sa pri tom nezabil.

Robenie vecí s mierou je o ničom. Bobby každým dňom neznáša ten koncept o kúsok viac. Ak ho má Rexov čierny dym zabiť, nech je to hneď teraz. Načo nat'ahovať existenciu kripla? Radšej umrieť! Medzi Virdžíniou a ním zostáva uraziť ešte dlhú vzdialenosť. Pri súčasnej rýchlosti na Filadelfiu 6 nedôjde *nikdy*. A to jeho hlavu naplňa samovražednými myšlienkami.

Samovražda matematikou. Aspoň by v tom bol nejaký zmysel a archetypálna krása.

„Trpezlivosť!“ stále mu opakuje Semper. „*Ten, kto prekoná, zdedí všetky veci*. Prekonaj čierny dym a môžeš robiť čokoľvek, môžeš byť čímkoľvek!“ Poručík ho ohromne podporuje. Bobbyho každý deň navštevuje, nikdy veľa nehovorí, ale lieči ho, trénuje s ním na strelnici. Naprogramoval HR algoritmy špeciálne navrhnuté tak, aby vyvolávali rozumné množstvá arci-zlovestného čierneho dymu, nech s nimi Bobby môže bojovať namiesto toho, aby ho to zhlthlo ako malinu a skončil v kóme.

Bobby by oveľa radšej prijal kómu. Temné výpary sú smradľavé, má z nich škaredé bolesti hlavy, je z nich depresívny. Zatieňujú jeho superastrálnu jasnosť, oddeľujú ho od jeho milovaných matematických archetypov. A zamorujú mysle jeho RR priateľov. V jeho spoločnosti sa cítia ťažko a biedne. Keď sa s ním Hrot-párujú, majú úbohé marudovacie skóre, temné nálady, bolesti hlavy. Na niektorých stretnutiach temné mraky prevezmú kontrolu a všetci po sebe vrieskajú a vadia sa ako nikdy predtým. Je to bordel.

Bobby sa stiahne, radšej sa zdržuje vo virtuálnej spoločnosti. Superastrálna rozľahlosť kocúra prináša závaný sviežeho vzduchu. Plukovník Lee ho zasväčuje do čoraz hlbších a hlbších matematických mystérií a ako sa dajú použiť na krotenie počítačov. Programovanie sa mení na číre bosoráctvo. Z doktorky Mazbroukovej sa tiež stáva veľká priateľka; nikdy ju neunaví rozprávať sa s Bobbym o Virdžínii, Virdžíniinej DNA, Virdžíniinej RNA, Virdžíniinom imunitnom systéme, Virdžíniinom enzymatickom ústrojenstve, Virdžíniinej fyziológii ako takej a rôznych drobnostiach, ako Virdžíniini predkovia dali Virdžínii jej aktuálnu formu. Na konci každého z ôsmich trojhodinových rozhovorov položí Bobbymu 42 otázok o Virdžínii a následne oznámi, že Bobby úspešne zavřil ďalšiu lekciiu genetiky.

Zar je stále prítomný. Nikdy ho neunaví odpovedať na Bobbyho otázky; rozprávať mu príbehy, nad ktorými zastáva Hrot, o Altantíde, Majstroch Hromu, o okridlených anjeloch Výšin a zvláštnych monštrách Podsvetí. (Ďalšia úroveň reality! Dinosaury Sigfr!dovej *Jurskej Farmy* popri nich vyzerajú ako mačiatka.) Jeden z príbehov vyrazí Bobbymu dych: Zarove stretnutie s vyslancom Rexa. Ako Zar skončil na kolenách, poškvrený čiernou špinou, zdrvený. A ako, zachránený milosťou Bieleho Orla, opäť povstal.

Ak to dokázal prekonať Zar, prečo by nemohol Bobby? (Hovorí Zar.)

No je tu niekoľko zásadných rozdielov. Zarove stretnutie so zlom trvalo menej ako 24 hodín, virtuálneho času. A keď k tomu stretnutiu došlo, Zar bol Veľký Bojovník, zasvätenec Hnedého Rúcha. Rex sa chopil Bobbyho v posratej skúmavke, v ktorej sa narodil a odvtedy ho už nepustil.

Čo je dôvod, prečo dá Biely Orol Bobbymu stokrát toľko pomoci, sily a lásky ako dal Zarovi. (Hovorí Zar a zdá sa, že tomu verí.) Je to Apokalypsa, čas, kedy je...

Možno. Bolesti hlavy sa medzitým zhoršujú. Je mu z nich nevoľno; vzadu na jazyku stále cíti žumpovú príchuť. A teraz už má chronické bolesti hlavy aj Penny. Má problém sa koncentrovať, je skóre sú oproti ostatným nižšie o 46 bodov, ona je tá, kto drží Bernardín v beta-omega zóne.

Jej odmena za to, že stojí v ťažkých časoch pri Bobbym.

Bobby volá Sempera, aby Penelope pomohol. Poručík hovorí, že s tým nič nemôže urobiť. Bobby sa jej snaží vyhýbať, necháva nad svojimi RR dverami svietiť červené svetlo. Vynúti si vstup. Nahnevá sa na ňu a povie jej, že ju nikdy nebude ľubiť. Stále k nemu chodí a milujú sa, čo zlepšuje jeho bolesti hlavy, ale jej zhoršuje. S jej zdravím to ide z kopca.

Bude vážne chorá, Bobby to cíti. Ona nemá jeho odolnosť voči Rexovmu blatu. Tá sračka ju zničí.

Ale pre Všemohúceho, nie je tu niečo, čo by jej mohlo pomôcť? Plačúc, v zúfalstve volá Bieleho Orla.

Žiadna odpoveď.

Hiramov tieň ťaživo spočíva na jeho pleciach.

Deň potom sa Penny dozvie, že jej matka umiera. Musí na niekoľko dní opustiť akadémiu.

Aby sa vyhol zhoršujúcej sa bolesti v jeho hlave, Bobby si vyberie trojtýždňovú dovolenku v čistej VR. Zoberie so sebou Harryho a Zaru, na neurokybernetické objavovanie 4D minivesmírov rôznych druhov, nie iba hyper-gulí. Je to dobrodružná cesta, počas ktorej sú zakliati nefilimským Nekromancerom, ktorý zabije Zaru a uväzní Harryho a Bobbyho. Utiect' podzemnými chodbami cez štvrtý rozmer sa ukáže ako bezproblémové, obzvlášť s pomocou Matovho kocúra. Ale znovu sú dolapení a opäť uväznení, tentokrát v 4D hyper-truhlici, z ktorej sa musia dostať von cez piaty rozmer. Skončia na druhej strane Priesmyku Večnosti (kvantová singularita vo vzdialenej galaxii), kde opäť stretnú Zaru, v spoločnosti jeho priateľov, nazývaných Lietajúci Draci. Lietajúci Draci mu ukážu všemožné zvláštnosti súvisiace so zakrivením času. Spolu sledujú zrod paralelného vesmíru.

Bobby sa z prázdnin vráti výborne oddýchnutý, jeho Hrot prekypuje novou inšpiráciou, ako sa vysporiadať s xD-rozmerným superastrálnym model P-21 míny. A objaví červenolicu vysmiatu Penelope. Z nejakého dôvodu jej smrť jej matky urobila veľmi dobre.

Bobby sa vrhne na štúdium P-21ky. Pod pozorným zrakom Matovho kocúra si zo siete stiahne každý jednotlivý kúsok informácie, ktorý dokáže nájsť. Je veľa toho, čo mu nedáva zmysel, takže musí najprv stráviť 19 týždňov štúdiom fyziky, chémie, techniky, výbušných systémov. Shankar, Lee a Varga sa o neho starajú. No keď sa mu začne ujasňovať hardvérová stránka vecí, uvedomí si, že problém tkvie inde: v superastrálnom modeli míny. Chlapík, ktorý navrhol softvér P-21ky je poondiaty génius, mathackerská prvá trieda. Desivé. Ale tiež tak trochu vzrušujúce, keďže aj Bobby sa sám chce stať mathackerom. Nakoniec, mathackovanie nie je nič iné ako využitie sily vyššej matematiky na hackovanie počítačových systémov. Bobbyho vyšší zmysel oddanosti matematike mu dodáva samozrejmu vieru, že keď udrie jeho hodina hackovania, matematika bude na jeho strane.

S ľahkým srdcom sa vrhne na kopu technických článkov o softvéri P-21, len aby zistil, že 75% z nich je plných nezmyslov, napísaných bastličmi so slabým alebo žiadnym porozumením Simonovej teórie pokročilej hypersynchronicity. Bobby je z toho najprv hlboko rozrušený, no potom ho to veľmi povzbudí: je tu kopec miesta na nové objavy.

Zrazu sa stena medzi Viržiniou a ním stenčuje.

So superastralitou mathackera sa Bobby rozhodne vyzvať P-21 na súboj. Na začiatok zmení virtuálne prostredie svojej spálne na P-21ku: 7 metrov dlhý valec, 4 metre široký, do ktorého postupne inštaluje všetky kusy vybavenia, ktoré vyčíta z literatúry. Gravito-pole si posunie tak, aby jeho hlava bola počas spánku presne v procesore míny. Penelope to miluje, pripadá jej naozaj sexy, keď je vo svojej bombe. A keď sa s ňou miluje, odpáli bombu zakaždým, keď má orgazmus. Tak *to* je apokalyptický sex. Ale na rekreačné reality je len málo času. Keď ma hardvér v rukách, Bobby začína pracovať na 4D reprezentáciách superastrálneho modelu P-21. Tam narazí na nový problém: celú kopu materiálov mu sieť odmieta vydať, pretože sú prísne tajné.

Bobby sa rozzúri, vrieska na Daniela, vyhráza sa, že im zmaruduje sieť, uráža jedného klona za druhým, až kým sa nedopracuje k RR veliteľovi R(ou)xovi, ktorý si ho so záujmom vypočuje a povie, že sa mu ozve. Ale kedy?

„Niekedy v blízkej budúcnosti.“ Koniec komunikácie.

Ale Viržínia nepočká! Je v pazúroch Beštie, jej astrálne telo je každým dňom temnejšie, jej prsia sa scvrkávajú smútkom z toho, že ju Bobby ešte nezachránil. Vysrať sa na všetkých týchto technokratov – Bobby začne od nuly, len s indikáciami od Seraha, ktorý nemá rád, keď ho volajú Philip. Skúša model za modelom, zápasiac, aby dosiahol správanie opísané v literatúre.

Čoskoro narazí na svoje obmedzenia v chápaní 4D pohybov. Tak zavolá Zara a Barkhan Zéra, aby posilnili jeho Hrot a celé týždne trávi v 4D VR minivesmíroch, trénujúc rozuzľovanie uzlov na kruhovitých lanách bez toho, aby ich narušil, skrúcajúc prstence do čudných tvarov.

Jeho zmysel pre 4D perspektívu rýchlo naberá fazónu. Dávno minulé sú dni, keď pri pohľade na hyper-kocku videl len 3D kusy. Teraz sa občas cíti v jednoduchých 3D priestoroch zvláštne, akoby v nich niečo chýbalo. A pri splne dávajú šialené trajektórie Matovho kocúra omnoho väčší zmysel, keď je zapnutá 4D VR.

Bobby získava sebadôveru; verí, že jeho pochopenie P-21 je čoraz presnejšie; ďalej prehľadáva literatúru, aby získal čriepky informácií, ktoré potvrdzujú jeho teórie; vidí potrebu pre odvážnejší 5D model, ale nedokáže si ho predstaviť; Hrot-volá Barkhan Zéra na pomoc celou svojou silou.

Potom sa jeden večer bez varovania zrúti do bezvedomia.

2.40 Obrátená sopka s nápadmi namiesto lávy

Zobudí sa v RR nemocnici s plne sformovanou 5D víziou, úplne nový model. Superastralita sa leje dole jeho Hrotom, akoby Hrot bol obrátenou sopkou s nápadmi namiesto lávy.

Vstane a ponáhľa sa do svojej P-21 spálne. Doktorka Fawlersová za ním uteká po chodbách a vrieska na neho. Tak sa dozvie, že bol vyhlásený za klinicky mŕtveho štrnásťkrát za posledných šesť týždňov – šesť týždňov, počas ktorých kocúr totálne terorizoval osadenstvo nemocnice. Pred desiatimi dňami kocúr toľko čachroval s počítačmi, až celá nemocnica na 20 minút vypadla, po čom sa zobudil nielen Bobby, ale aj ďalší pacient, plukovník, zázračne sa prebudiac z úplnej kómy, a ako sa Bobby opovažuje teraz utekať preč, keď ešte nemala čas vymeniť mu pankreas.

Bobby sa jej snaží vysvetliť, že mal urgentný nápad, nemôže vysvetľovať čo, je to dlhý príbeh, vďaka za všetko, neskôr sa zastaví po ten pankreas. A hneď ako dorazí do svojho P-21 sladkého domova, začne budovať VR model svojej superastrálnej 5D vízie. Nanešťastie, s tým mu Harry Lee nemôže veľmi pomôcť, táto vec je mimo toho, na čo bol naprogramovaný, aby programoval. Nevadí, teraz je už Bobby aj tak zvyknutý pracovať sám.

Po štyroch týždňoch vulkanickej kreativity sa Bobbyho kajuta zmenila na plne funkčnú virtuálnu P-21ku so svojim superastrálnym modelom a zdá sa, že model dobre korešponduje s hardvérom. Výbuch radosti a ohromná oslava s Penelope, detonujúc bombu šesťkrát za jeden večer.

Ale vyriešené sú len dve tretiny problémov. Kým si Bobby môže byť 100% istý, že dokáže marudovať P-21, musí zrekonštruovať softvér, ktorý ju ovláda. Jeho programovacie schopnosti na to nestačia, tak musí najprv prehľnúť 71 modulov programovania, 42 z nich pojednávajúcich o jazykoch používaných v Hyper-Virtuanete. Potom, s asistenciou 36 programátorských klonov, sa Bobby podujme zreprodukovať kód, ktorý napája P-21.

Zúčtovanie pokračuje. Bobby často myslieva na svojho nepriateľa, mathackera z Hyper-Virtuanetu, ktorý navrhol softvér míny. Bobby k nemu / jej / tomu cíti obrovský obdiv, nech už je to ktokoľvek / čokoľvek. Zar hovorí, že je to v poriadku; len idioti podceňujú svojich nepriateľov. Nepriateľ je génus, plne zbehlý v 5D hyper-priestoroch. Nepriateľ musel na tom softvére pracovať roky, aby ho donútil vyprodukovať taký perfektný superastrálny model. Alebo to bolo ovocie jednej sekundy kozmickej inšpirácie? Možno len tiché kliknutie vo vnútri gigantického sálového počítača. Medzi Bobbym a nepriateľom sa vyvinie čudné puto. Bobby pozná nepriateľove dieťa naspamäť: v jeho vnútri pracuje, spí aj súloží. Je férové povedať, že toto dieťa vzišlo z jedného z najúžasnejších matematických archetypov, aký kedy Bobby zhliadol. Ak toto je ovocie temnej strany, potom Bobby dokáže vidieť, ako by niektorí matematici mohli byť v pokušení! Možno, že nepriateľ je vysokým zasvätencom temnej strany, služobník alebo osobný priateľ Rexa.

Možno – och, doriti – nepriateľ je sám Rex.

Nie. Nepriateľ je Hiramov brat.

Záležitosť s programovaním vedie do priepasti. Bobby už štyri mesiace nevyšiel zo svojej bomby a nič sa nedosiahlo. Dokonca ani s použitím tých najdivokejších hyperlogických algoritmov nedokáže žiadna časť kódu zreprodukovať niečo, čo by sa podobalo na 5D model P-21ky. Bobby sa rozhodne, že potrebuje inovovať. Jeho programátori sú nepoužiteľní, musí ich preprogramovať. Simonova teória hypersynchronicity na tú úlohu nedostačuje, musí ju vylepšiť. Jeho informácie o počítači P-21 sú nedostatočné, musí sa vydať loviť prísne tajné materiály na sieti.

Daniel postrehne jeho prvé pokusy a príde ho varovať, „Marudovať medicínsku databázu z dôchodcovskej usadlosti je jedna vec, nabúravať sa do vojenských tajomstiev je niečo iné. Neprezradím ťa, ale dávaj si pozor, braček, môžeš si popáliť prsty.“

Nakoniec to nie je taký hajzlík, ako si myslel.

Dobrá rada, ale čo robiť? Pýtať si informácie od tých techno-trtkov je úplná strata času. Medzitým Virďžinia trpí. Bobby vie, že sa necíti dobre, cíti ju cez nejaký druh mystického podpriestorového spojenia. Celou jeho myslou, celým jeho srdcom.

Začína ju poznávať. Trochu lepšie. Problém, pravdaže, je v tom, že je ich 33,3 milióna. Prezerací modul Rodinných Čŕt nedokáže ísť rýchlejšie ako jeden model za sekundu, čo sa, bez jedinej sekundy nepozornosti, rovná 3600 Virďžiniám za hodinu. Preto Bobby napísal krásny kúsok softvéru, ktorý nazval Multi-V. Multi-V rozdelí Bobbyho VR na 9 simultánných kanálov. Na kanáli 1 môže pracovať na P-21, zatiaľ čo kanály 2 až 9 sú venované prezeraniu Virďžinii: módne prehliadky, predvádzacky atď. Je to jedna z tých úžasných vecí, ktoré Hrot poskytuje: multitasking. Multi-V umožňuje Bobbymu dosiahnuť až 15 000 Virďžinií za hodinu (Vzh), s absolútnym rekordom 17 823 Vzh. Okrem toho zapojil do Multi-V sadu modulov nazývaných *Haute Couture*, aby všetky Virďžinie nemuseli byť rovnako oblečené. Kanály 2, 3 a 4 sú zvyčajne rezervované pre relatívne bežné oblečenie, zatiaľ čo kanály 5 až 8 zobrazujú vyberanejšie módne kúsky, s najnovšími kolekciami návrhárov Paríža-nad-Uránom na kanáli 9 (znovu a znovu).

Je to na kanáli 9, kde Bobby stretne Virďžiniu č. 11 867 491. On je na kanáli 1, kuchtiac nový algoritmus, keď sa objaví, odetá v čiernych zamatových šatách bez ramienok, otvorených až po stehno. Okamžite zaujme Bobbyho Hrot-pozornosť. Nechá plávať svoje výpočty, preniesie sa na kanál 9, zatvorí všetky ostatné kanály. Má čierne vlasy, podobné Panterovi. V jej modrých očiach je hĺbka oceánu a čosi archetypálne nádherné na krivke jej pier, jej tváre a krku, proporciách jej pliec a bokov. A prítomnosť je s ňou – tá prítomnosť, ktorá sa časom vyprofilovala, ako Bobby sledoval tisíce a tisíce Virďžinií.

Dojatý, pomaly sa k nej priblíži. „Ahoj! Ja som Bobby.“

„Ahoj, ako sa máš?“ Rovnaký idiotský úsmev.

Povzdych. „Ako sa voláš?“

„Číslo 11 867 461.“

„Aké mimoriadne meno! Je to suma deviatich po sebe nasledujúcich prvočísiel. Och, *milujem* toto meno! Hneď som vedel, že budeš špeciálna. Vitaj v mojej realite, číslo 11 867 461!“ zľahka sa dotkne jej tváre.

„Ahoj, ako sa máš?“

Bobby jej zavrie ústa a vezme ju naspäť so sebou na kanál 1. Od toho dňa je č. 11 867 491 stále po jeho boku, keď pracuje – tichý zdroj inšpirácie a pripomienka pokladu, ktorý na neho čaká na druhej strane filadelfskej blokády. Na jej obraze je niečo záhadné. Spúšťa v Bobbyho RR tele zvláštnu chémiu. A prítomnosť.

Čo je v prítomnosti?

Taká ťažká otázka.

A prečo by mal Bobby cítiť Virďžiniinu prítomnosť? Ved' to virtuálne nedáva zmysel. Jeho klony

Virdžinie nie sú virtuálne emanácie ako Zar, sú to len obyčajné virtuálne klony. Obyčajné virtuálne klony nemajú prítomnosť. A predsa, čím viac Virdžinií Bobby pozerá, tým jasnejšou sa stáva Virdžiniina prítomnosť. Alebo je to len artefakt? Koniec koncov, prítomnosť nie je nič viac ako špecifický bzukot v pozadí jeho bytosti. Neistý výdych. Nič, skutočne. Ale nič, ktoré sa postupne mení na metafyzickú istotu. Bobbyho to udržiava pri živote.

Teraz si je Bobby absolútne istý – Virdžinia je žena, ktorej hlava je vo hviezdach.

Niekedy sa nad tým zamýšľa. Je na druhom konci prítomnosti *naozaj* Virdžinia? Inokedy je jej existencia samozrejmom istotou. Žije v jeho virtuálnom tepe srdca. Pulzuje v jeho krvi. Dokáže rozpoznať, kedy je smutná alebo vzrušená. Keď má ona sexuálnu náladu, jemu sa chce tancovať. Keď ona podlieha zúfalstvu, on je premožený temnými výparmi. To nie je intuícia, to je ontologická symbióza. Celou jeho myslou. Celým jeho srdcom.

A teraz cíti, že sa nemá dobre. Za posledných niekoľko mesiacov išla sústavne dole. Možno OS zvýšila tlak na populáciu Filadelfie 6. Možno bol virtualizačný proces posunutý o stupeň vyššie. Možno má jednoducho len depresiu. Sama. Opustená. Chýba jej Panter, ako Bobbemu.

Takže je čas sa rozhybať a to rýchlo. Držiac za ruku č. 11 867 491, začne mathackovať sieť používajúc novú metódu, ktorú dal dokopy, keď prepracovával Simonove teórie. Vie, že ak ho chytiť, Virdžinia by mohla zomrieť. Takže sa *nenechá* chytiť, dôveruj matematickému nebu – moc archetypov je silnejšia ako imunitný systém siete. Ale žatva tajných komunikácií o P-21kách spôsobí vážnu krízu. Ako zvyčajne, viac ako polovica je plná nezmyslov, čo je povážlivé, ale povzbudivé. Ale tri z nich obsahujú nevyvrátiteľné informácie dokazujúce, že Bobby to má celé úplne zle. Pracoval s nesprávnymi predpokladmi ohľadom hardvéru.

Jeho 5D superastrálny model je chybný.

Slzy zúfalstva, slzy zahanbenia, akoby ju zradil. „Virdžinia, odpusť mi! Odpusť mi!“ Zalamujúc rukami, „Ako som len mohol byť taký idiot? Mal som týchto trtkov zmarudovať už dávno.“ Všetok ten vyplytvaný čas a Virdžinia zatiaľ chradne.

Začne od nuly, prestavia svoju spálňu, zmení svoj model. Ale teraz musí neustále robiť bezpečnostné opatrenia. Má totiž u seba celé stohy ilegálne získaných arci-tajných informácií 'stupňa 6'.

Viac ako dosť na to, aby bol za to pohnaný pred vojenský súd.

2.41 Mathackerove inštinky. Nepriateľ, tras sa!

Opäť je to zrekonštruovanie softvéru, ktoré sa ukáže byť nočnou morou. Bobby znovu a znovu mathackuje sieť TS5, hľadájúc tajomstvá Rexových programovacích guruov. Väčšina z toho, čo nájde, je bezcenná; preukazuje len hrubý nedostatok pochopenia nepriateľa. A tak Bobby znovuvynalieza, postupne používajúc v boji čoraz viac a viac Barkhan Zérovej Hrot-sily. Ako sa dalo čakať, skončí to pádom a novým pankreasom. Tri dni po svojich šestnástich narodeninách je Bobby v nemocnici, s nulovou aktivitou na srdcovom monitore. Tentokrát ho doktorka Fawlersová odmieta vyhlásiť za mŕtveho. Dokonca sa ho ani nesnaží liečiť. Múdro to celé necháva na kocúra. Bobby zázračne vstane z mŕtvych, ale vyjde z nemocnice so zostatkovou úrovňou čierneho dymu, ktorý sa nepoddáva a spomaľuje ho pri práci. Vracajú sa bolesti hlavy, kvôli čomu je ťažké myslieť

hyper-priamo. Jeho programovanie sa nikam nehýbe. Musí si vybrať nejaké voľno. Nechá sa hýčkať doktorkou Mazbroukovou, ktorá ho zoberie na exkurziu do Virďžiniinej DNA; začne písať psychologický modul pre Rodinné Črty, uprostred to nechá tak – teraz sa Virďžinie aspoň dokážu usmievať tak, aby nevyzerali hlúpo. Doktorka Mazbrouková sa stáva jeho priateľkou. Volá ju Eleonor. Použijúc A^&~, jeden z najtajnejších programovacích jazykov nepriateľa, Bobby napíše novú verziu Multi-V, ktorá dokáže rozdeliť jeho realitu na 55 simultánných kanálov. To mu umožňuje dosahovať astronomické rýchlosti, okolo 60 000 Virďžinií za hodinu, s ohromujúcim rekordom 102 354,6 Vzh udržiavaným počas 14,7 minúty. Človeče, ale aký bolehlav na druhý deň! Ale to s ľuďmi robí vášeň. A^&~ jazyk je ohromný. Teoreticky by Bobbymu umožňoval napísať omnoho svalnatejšiu verziu Multi-V, s oveľa viac ako 55 kanálmi. Ale v kóde musí byť niekde chyba. Hranica 55 kanálov sa ukazuje byť neprekonateľná. Bobby strávi hľadaním tej chyby celý týždeň. Neúspešne.

Po prestávke sa Bobby vracia k P-21ke, zápasiac s výparmi. Až kým sa mu neujasní, že hlavná stena medzi Virďžinou a ním *nie je* z P-21tiiek, ale z neslávne známeho čierneho dymu. Kým je jeho duša znetvorená, nikdy nebude mať silu vyvolať plnú silu matematiky. Nepriateľ vyhráva. Hiram nikdy nevstane z mŕtvych.

A tak Bobby ide na strelnicu, nechá HR programy vyvolávať výpary, ponorí sa do migrén, z ktorých mu je nevoľno, svetluškuje v mori čiernych sračiek, grcia uprostred Zlatého Slnka, zúfalo vzývajúc svetlo Bieleho Orla.

V noci sa mu sníva o Teyani. Tiež o jazere a o drevenom zrube s dvermi, ktoré nikdy neotvoril.

Ale kto je Hiram?

Jeho sny sa menia na nočné mory, zase bojuje s kocúrom, zobudí sa celý doškriabaný na rukách a na hrudi, krvácajúc. Rany sa zmenia na nechutné, sú pokryté hnisom.

Ale kto je Hiram? Tá otázka ho máta.

Hiramova mŕtvola leží za dverami, ktoré nemôžu byť otvorené.

Mesiace prechádzajú, migrény nie. Uviaznutý v blate, Bobby pomýšľala na samovraždu. Nažive ho drží Virďžiniina prítomnosť. A priemernosť utajených komunikácií ohľadom P-21tiiek, ktoré číta. Títo techno-trtkovia nerozumejú matematike. Ak sa to nechá na nich, Filadelfia 6 nebude *nikdy* oslobodená. Virďžinia ho potrebuje. Ale Bobby sa na to necíti. Je len kripel; nikdy nebude schopný prelomiť kód. Nedokáže nájsť ani len tú prekliatu chybu, ktorá limituje Multi-V na 55 kanálov.

Nepriateľ vyhráva.

Bobby má sedemnášť rokov.

Medzitým chór Bernardín prešiel kus cesty. Už nie je beta-omega chromé káčatko; pozdvihli sa na slušný beta-delta štandard, čo znamená, že Bobbyho priatelia všetci skórujú okolo 400. Už dokončili takmer všetky svoje učebné moduly, ich promócie sa blížila.

Bobby neskóruje, takže pre neho promócie neprichádzajú do úvahy. No stále sa očakáva, že spromuje z vojenskej vedy a techniky. Problém je, že nesledoval svoj rozvrh. Iste, ukončil 61 extra modulov z programovania. A 214 modulov matematiky (to je všetko, čo sa dá v akadémii získať).

Ale tieto sú neprenosné. Všade mu chýbajú moduly. Nielen pri témach ako história, stratégia a taktika, ale dokonca aj v neurokybernetike. Tak začne sledovať programy o Alexandrovi Veľkom a Napoleónovi (Napoleón je obzvlášť zaujímavý, pretože nepriateľ by mohol byť jeho reinkarnáciou). Ale čas sa kráti, nikdy nebude schopný dokončiť všetky tieto moduly. Tak namiesto nich posiela hŕby prác. Svoje zistenia ohľadom hyper-synchronicity pošle ako práce z neurokybernetiky (nikdy neviete, možno to zoberú). Aby kompenzoval moduly z vojenskej techniky, pošle jeden zo svojich raných 4D P-21 modelov. Ale nič viac ako to – poserte sa, techno-trtkovia! Oddeleniu programovania zašle klonov, ktorých naprogramoval a niekoľko vecí ohľadom jazykov Hyper-Virtuanetu, ktoré ukuchtil predtým, ako podľahol inštinktu mathackera. Keby videli, čo prišlo za tým, boli by pravdepodobne zrelí na samovraždu. Má toľko práce, sotva má čas sledovať novú literatúru stupňa 6 ohľadom P-21. Aj tak sa na sieti nič zaujímavé nedeje. Taká nuda, že jedného rána sa Bobby zobudí so šíalým pokúšením.

Prečo neísť ku zdroju?

Prečo nepoužiť svoje mathackerské schopnosti a nevlámať sa rovno do vojenských zdrojov Hyper-Virtuanetu? Počítačová sieť nepriateľa!

Vertikálny záblesk rozoženie výpary.

Svetlá jasnosť nebezpečného mathackera.

Bobby sa zdvihne zo svojho nukleárneho reaktora a invocuje svoju arci-tajnú, arci-ilegálnu hypersynchronickú mathackerskú procedúru, „Počítač, prístupový kód VIRDŽÍNIA#11867461. Chcem zoznam všetkých ciest k Omniprezentnej Sieti Hyper-Virtuanetu!“ A pozdvihne svoju päť filadelfských spôsobom, „Hej, Barkhan Zér!“

Dnes poprvýkrát sa Bobby cíti byť pripravený na prestrelku s OS – OS, ktorá ho rozjebala až do morku kostí, keď bol proti nej bezmocný. Teraz sa karta obrátila. Už nie je bezmocný spáč. Je nebezpečný mathacker, matematický bojovník, ktorý sa vrátil z mnohých križiackych výprav v zemiach archetypov.

Inštinkty mathackera. Tras sa, nepriateľ! Idem za tebou.

Zazvoní zvonec pri dverách kajuty. „Poručík Tor@ z Centrálnnej Bezpečnostnej Služby.“

Kurva!

Objavili ho.

Zachvátený vlnou paniky, Bobby okamžite zmení svoj P-21 domov na obyčajnú kajutu 3 krát 3 s matracom a spiacim kocúrom. Má vymazať všetky svoje údaje?

Znamená to stratiť mesiace práce, ale mohlo by mu to ušetriť mesiace vo väzení.

„Ste tam, Bobby Elmian?“

Po zlomku sekundy superastrálneho zvažovania sa Bobby rozhodne proti zmazaniu ovocia svojho výskumu. Aj tak si CBS už pravdepodobne zabezpečila kópiu jeho údajov. Odhlási sa zo systému.

Ale ak pôjde do väzenia, kto sa postará o Virdžiniu?

„Bobby Elmian?“ Opäť sa ozve zvonec.

„Poďte ďalej, poručík.“

Dvere sa otvoria. Poručík, obrovská hrča svalov, zostane stáť vonku. Bobby si okamžite všimne fázer, tenký 1 cm dlhý valec pripevnený k poslednému článku pravého ukazováka. Odpor je márný, obzvlášť teraz, keď sa Bobby odhlásil.

„Ste Bobby Elmian beta-delta chóru Bernardín?“ overuje si neutrálnym hlasom.

„Áno, pane.“

„Poďte so mnou!“ Rovnováha sily je natoľko naklonená v jeho prospech, že sa Bobbyho ani neobťažuje gravito-spútať, len kráča popri ňom. Zoberie ho do nákladného výťahu, ktorý sa ponorí hlboko do chladných prázdnych kovových útrob Titanu. Po mnohých rozbočkách dojdú k obrovskému kovovému portálu, ktorý stráži šesť mužov ozbrojených fázerovými puškami. Meter hrubé dvere sa pomaly, potichu odsunú. Bobby vojde dovnútra. Dvere sa za ním zatvoria. Iný bezpečnostný dôstojník, prísne vyzerajúca žena s tmavomodrými vlasmi a fázerovou puškou, ho prevedie ďalšou prázdnu chodbou, až kým nedorazia do veľkej konferenčnej miestnosti s okrúhlym stolom uprostred.

Na jednom konci stola sedí šesť dôstojníkov. Jeden z nich je len rozmazaným mozaikovým obrazom, čo znamená, že je tu v PR, aby utajil svoju identitu.

Bobby sa postaví do pozoru, aby im zasalutoval. Žalúdok mu gniavi obrovská úzkosť. Po chrbte mu steká studený pot. Spozná veliteľa R(ou)xa, techno-trtka s transplantátom pubického ochlpenia pod nosom.

Predsedaajúci dôstojník ukáže na prázdnu stoličku na opačnom konci stola, „Posaďte sa, Elmian. Som plukovník Perry. Toto sú plukovník Fr#zer a veliteľ Mohan z Centrálnej Bezpečnostnej Služby, veliteľ R(ou)x a veliteľ Apax zo Strategických Štúdií,“ povie neutrálnym hlasom, pričom rozmazanú figúru ponechá nepredstavenú. „Máme na vás niekoľko otázok.“

Takže toto je plukovník William Perry, šéf TSS, ktorého Zar opisuje ako mocného duchovného učiteľa. Vysoký, širokoplecí muž s hranatou hlavou, veľmi krátkymi vlasmi a Hrotom-majákom vyžarujúcim Barkhan Zérove svetlo. Vyzerá, že vrúcnosť Hnedého Rúcha musí byť s ním, keď sa usmeje, ale neusmieva sa, civí na Bobbyho s vážnym pohľadom v očiach, akože ho už má Hrot-prehliadnutého a vie, že vo vzduchu visí ťažká sračka.

„Zdá sa, že ste pracovali na svojom vlastnom výskume, Elmian,“ začne Perry. „Môžete nám povedať, prečo ste o týchto projektoch nikoho neinformovali?“

To je ale smiešna otázka! Bobbyho zistenia sú postavené na stohoch ukradnutých informácií stupňa 6 utajenia. Naozaj títo ľudkovia očakávali, že to bude vytrubovať po celej sieti? Alebo že snád začne publikovať *Mathackerov P-21 Virtuálny Žurnál*?

Bobby radšej nič nehovorí. Mlčky priznáva svoju vinu.

Dôstojníci na neho hľadajú s intenzívnym záujmom, zrejme preto, že nie každý deň chytia niekoho, kto s nimi beztriestne vyjebával celé mesiace.

Perry nejakú minútu ďalej skúma Bobbyho Hrot, potom sa opýta, „Občas ste museli potrebovať pomoc. Nepokúšali ste sa získať technickú podporu od svojich nadriadených?“

„Pokúšal, pane. Na začiatku,“ povie Bobby.

„To je pravda!“ potvrdzuje R(ou)x. „Pred dvoma rokmi ma Elmian kontaktoval. Keďže žiadosť sa týkala utajených materiálov stupňa 4 a pochádzala od prváka, ktorý ešte nedokončil ani jeden modul vojenskej techniky, rozhodol som sa čakať a sledovať.“

Čo, povedané slovami techno-trtka, takmer aj dáva zmysel.

„Ale vy ste sa rozhodli *nečakať*,“ pokračuje Perry. „Ale o svojej práci ste sa museli rozprávať s inými vedcami.“

„Je absolútne zásadné, aby sme sa dozvedeli, s kým ste komunikovali. Vo vnútri a tiež mimo TS5,“ dodáva plukovník Fr#zer.

Človeče, ten chlapík ale vyzerá strašidelne! Muž, ťahajúc k šesťdesiatke, s tmavými vlasmi, tmavými očami, tmavými kruhmi pod nimi a znepokojujúcim pohľadom – pozerá priamo na vás, no zdá sa, že hľadá nabok. On a Mohan majú oblečené tmavošedé uniformy z mäkkého kovu. Centrálna Bezpečnostná Služba nie je súčasťou bratstva rytierov.

„Rozprával som sa o tom len s mojimi virtuálnymi učiteľmi. Klony plukovníka Vargu, plukovníka Lee, doktora Rashio, doktorky Eleonor Mazbroukovej a Majstra Zara Hnedého Rúcha.“

Zdá sa, že to sa nepočíta. Svojím spôsobom aj logicky, keďže Bobbyho jednania s jeho virtuálnymi priateľmi sú striktne dôverné, uzavreté v oddelenej časti informačného priestoru siete. Súkromie je pre rytierov posvätné.

„Elmian, na výmene informácií medzi vedcami nie je nič zlé,“ zapojí sa Fr#zer, falošne upokojujúcim tónom. „Potrebujeme len vedieť, s kým *presne* ste hovorili. Vo veci je to, že váš 4D model vesmírnej míny nesie znepokojujúce známky podobnosti s modelom iného tímu vedcov.“

„4D? Môj model nie je 4D, pane!“ zamračí sa Bobby. „Všetkých 4D modelov som sa vzdal už pred vyše rokom.“ Potom...

Och, doriti!

V záblesku si Bobby uvedomí, že títo chlapíci nemajú *žiadnu predstavu* o tom, kde je jeho práca. Čo znamená, že sa nenabúrali do jeho kajuty. Možno nevedia ani o mathackovaní! Nechali sa len oklamať úbohým 4D modelom, ktorý im Bobby predhodil ako prácu.

Teraz na neho všetci zízajú, čakajúc na odhalenie.

„Chcete povedať, že ste vyvinuli iné modely?“ opýta sa Perry, ďalej ho Hrot-čítajúc.

Ale doriti! Sračka sračkovitá! Prečo si nemohol udržať svoju posratú hubu zavretú? Teraz už nie je

žiadna šanca, ako sa z toho vymotať bez toho, aby sa priznal k svojim mathackerským darebáctvam. Dvomi vetami sám seba uvrhol do jamy levovej.

„Pomoc! Och, matematické nebo, pomôž!“ mlčky volá celou silou svojho Hrotu.

V tejto fáze, ak je *jedna* vec, ktorá ho môže zachrániť, je to matematika, ktorú niektorí nazývajú Boh.

„Elmian, máme dobré dôvody domnievať sa, že od niekoho unikli informácie. Od niekoho, kto hovoril s vami alebo niekoho, s kým ste hovorili vy,“ opäť sa toho ujme plukovník CBS. Jeho hlas sa stáva hrozivým. „Prečo nám všetkým neušetriť veľa času a nepovedať nám, kto to bol?“

Z matematického neba je na ceste odpoveď. Mocné svetlo.

Bojuj Pravdou, muž Zákona!

Masívna sila archetypálneho zjavenia.

„Nikto sa so mnou nerozprával, pane. Informácie, ktoré som potreboval, som si našiel sám.“

Fr#zer povie posmievačným hlasom, „Čiže ste marudovali sieť, tak je?“

Bobby chytí druhý dych, „Áno, pane!“

„Hovno!“ zareve Fr#zer a tresne päťou po stole. „Jedinú vec, ktorú ste kedy marudovali, je Dôchodcovská Usadlosť Iapetus.“

„Nie, pane!“

„Neserte ma, mladý muž,“ plukovník CBS vstane, mieriac ukazovákom na Bobbyho. „Ujasnite si jednu vec: niekto tu ide byť obvinený zo zrady. Ak chcete povedať, že s ním nemáte nič spoločné a že ste len samotár, ktorý si prehackoval cestu sieťou bez toho, aby si to všimli všetky naše anti-marudovacie tímy, tak radšej nech ste schopný to aj dokázať!“

Och.

Chce tým povedať, že... Bobby potrebuje *dokázať*, že mathackoval sieť, aby preukázal svoju nevinu?

„Viem dokázať, že som to urobil, pane!“

Plukovník CBS pozdvihne ruky a ironicky sa usmeje, „Ukážte nám!“

Bobby invokuje, „Počítač, prístupový kód VIRDŽÍNIA#11867461.“ Už len vyslovenie toho magického mena mu dodá odvahu pokračovať, „Chcem zoznam všetkých utajených komunikácií stupňa 6 o P-21kách publikovaných za posledných 6 mesiacov.“

Ihneď sa objavia dva virtuálne panely: napravo, zoznam článkov o P-21; naľavo, zoznam prístupových uzlov siete.

Spoznávajúc tituly svojich vlastných článkov, R(ou)x a Apax zblednú. Perry sa uškrnie, akože toto stretnutie je zrazu oveľa zaujímavejšie. Medzitým, dôstojníci CBS Fr#zer a Mohan zbesilo monitorujú virtuálne konzoly, pokúšajúc sa zistiť, čo do pekla sa tu deje.

Ale keď si Perry uvedomí, že zoznam niektorých titulov na ľavom paneli vedie do Rexovej OS, tiež zbledne, „Chcete povedať, že ste mathackovali Hyper-Virtuanet?“

„Práve som sa chystal začať, pane.“

Perry si dá ruku na ústa, zamyslený...

„Plukovník!“ hlási Mohan, „na našich ochranných mechanizmoch nie je žiadna stopa o aktuálnej transakcii. Toto... toto sa *nedeje!*“

Nedeje? Matematické nebo! Bobby sedí veľmi vzpriamene, rozhorčený, „Mám pokračovať, pane?“

„Nie!“ Perry pozdvihne obe ruky. „To bude stačiť.“

„Ale aké druhy algoritmov používate?“ Mohana dusí.

„Hypersynchronické?“ háda R(ou)x.

„Presne, pane! Prepracovanie Simonovej hypersynchronicity“ Aby mal návrh, Bobby zoberie protivníka na svoje vlastné územie. Rýchla sumarizácia ako Simon nikdy neveril svojej poslednej teoréme, ktorá musí byť nahradená sériou hyper-rovnic, aby vykompenzovala nerovnosť v druhej teoréme hypersynchronicity. Rozpráva rýchlo, sledujúc, ako sa dôstojníci začínajú cítiť trochu nesvoji, akože teraz oni bežia za ním, nie naopak. „Môžem vám ukázať, ako som to aplikoval na...“

Rozmazaná silueta sediaca vedľa Perryho ho preruší. „Neskôr!“ povie nadmerne hlbokým hlasom, takým uzemneným, až sa zdá, že vychádza spod dlážky. „Povedzte nám o svojom superastrálnom modeli P-21.“

Nech už je ten strašiak ktokoľvek, on / ona / ono má váhu authority.

„Áno, pane!“ Bobby vstane a vyvolá VR rekonštrukciu útrob P-21. Niekoľko metrov nad tým projektuje 3D sploštenú verziu svojho 5D modelu a začne ukazovať, ako to, čo je hore, sedí s tým, čo je dole, používajúc počítačom generované simulácie, ktoré napísal špeciálne pre P-21.

„Čo je ten pohybujúci sa tvar, tamto?“ R(ou)x použije laserový lúč, aby ukázal na hnedé steblo pohybujúce sa sem a tam.

Och, doriti. Prečo si to museli všimnúť?

„To je artefakt, pane.“

„Aký artefakt?“

„Chvost kocúra, ktorý žije v mojej kajute, pane. Multidimenzionálne modely ho robia hravým.“

Plukovník Perry neverí vlastným ušiam. „Chcete povedať, že ste svoju kajutu zmenili na P-21?“

„Áno, pane. Poznávanie nepriateľa zvnútra.“ Bobby sa rýchlo vráti naspäť k matematickej stránke svojho prejavu, zaplaviac obecenstvo hypersynchronickými vzorcami. Završi to tým, že ak je jeho model správny, mal by byť schopný zmarudovať P-21 tak, aby nevybuchla, ale kým nedokončí rekonštrukciu softvéru, nemôže si byť na 100% istý.

Užasnuté ticho.

R(ou)x chytí dych, „Aký jazyk ste používali?“

„Skúšal som Z08, NetAssembly a Q. Ale teraz som *presvedčený*, že nepriateľ použil nový a omnoho sofistikovanejší A^&~.“

A^&~ je ďalší utajený kúsok, stupeň 6. Taký obskúrny, že na celej sieti je o ňom menej ako sto komunikácií. Fakt, že Bobby vie v A^&~ programovať, je pre CBS hrubou urážkou.

„Hovoríte o tejto A... A-červík-veci?“ pýta sa Fr#zer, zmätený. Iba gurmáni vedia, ako vysloviť meno toho záhadného jazyka.

„A^&~, pane,“ opraví ho Bobby.

„Fr#zer, dajte mu ten džob!“ prikáže rozmazaná mozaika.

„Áno, pane,“ potvrdí Fr#zer, zatiaľ čo rozmazaná vec mizne z miestnosti.

„To nás privádza k druhej časti tohto stretnutia,“ oznámi Perry. „Teraz, keď ste nás presvedčili, že 4D model z vašej práce ste nenašli v smetnom koši, máme vám ponúknuť misiu. Ako veliteľ TS5, je mojou povinnosťou vás informovať, že túto misiu nemusíte prijať.“

Pokračuje Fr#zer, „CBS objavila osamotenú P-21 mínu, 0,6 a.u. severne od obežnej dráhy Uránu. Nemáme predstavu, ako sa tam dostala. Možno je to nepresne vystrelený pozostatok z testov. Môže to byť aj pasca. Posielam tam expedíciu. Potrebujem maruderoch. Chcete v nej byť?“

Bobby sa postaví, „Áno, pane!“ Inšpirovaný matematickým nebom, dodáva, „Myslím, že mám dobrú šancu doniesť ju domov.“

„Doniesť ju domov?“ preglgne Fr#zer. „To nie je súčasťou plánu! Len ju z diaľky študujte a modlite sa, aby ste mohli doniesť domov svoju riť.“

Čože? Vzdať sa takejto jedinečnej príležitosti? Len cez jeho mŕtvolu.

Virdžínia, som na ceste!

„Osamotená P-21 mína nie je len zraniteľná, je aj mimoriadne zriedkavá, pane. Pokiaľ viem, v literatúre ju zatiaľ nikto nenahlásil. Keby sme sa ju nepokúsili zajať, mohli by sme premeškať príležitosť, ktorá sa objaví raz za život.“

Počúvajú ho, ale ako ďaleko to Bobby môže tlačiť? Vzíva Barkhan Zéra, nechá svojim Hrotom pretekať Archív, „Okrem toho, vec, ktorú v tejto fáze najviac potrebujeme, je softvér míny, ktorý sa nám zďiaľky nepodarí odhaliť. Mám podozrenie, že je toho veľa, čo o A^&~ nevieme, čo je aj

dôvod, prečo doteraz nikto nebol schopný prelomiť superastrálne modely striel Veľký Alfredo a Pasteur.“

„V poriadku!“ rozhodne Fr#zer, „dávam vám 36 hodín na to, aby ste prišli s presvedčivým plánom. Ak to bude dávať zmysel, zvažíme, či prinesieme P-21 domov.“

„Ešte niečo, páni?“ spýta sa Perry.

Stretnutie ukončené.

Sám Hiram by to nezvládol lepšie.

2.42 Hiramova mŕtvola

„P-21 bude v dosahu skenerov o päť minút, pane!“ oznámi poručík K&t. „Zdá sa, že s nikým nekomunikuje. Celé elektromagnetické spektrum je čisté a prázdne.“

Čo ale nič neznamená. Nikto zatiaľ nebol schopný detegovať komunikačný systém P-21.

Na mostíku bojového krížnika Arjuna je napäté ticho. Kapitán a jeho päť dôstojníkov čakajú, premýšľajúc, čo príde skôr: príkaz veliteľa R(ou)xa, aby sa vzdialili od míny alebo smrtiace volanie sirény.

Vo vedľajšej miestnosti sedia spolu R(ou)x, Apax a Bobby, ich Hroty spojené v pevne-utkanej trojuholníkovej sieti – jedna z najmocnejších techník, akým sa Bobby naučil počas svojho štvortýždňového tréningu s R(ou)xom a Hrot-kúzelníkmi CBS. Pod ich vedením sa o marudovaní naučil viac ako za tri roky v akadémii. Pod jeho vedením sa R(ou)x a Apax zoznámili s 5D modelom P-21.

Teraz je vesmíra mína vzdialená menej ako 1000 km.

Chvíľa pravdy sa blíži. Teraz zistia, či je Bobbyho model správny.

Ak je, deaktivujú odpaľovací mechanizmus, unesú princeznú a zoberú ju na parádnú čisto-novú CBS stanicu na obežnej dráhe Titanu. Tam sa Bobby chystá na kanibalskú hostinu, hackovanie nepriateľovho A^&~ kód – Filadelfia 6 je už na dosah. *Virdžínia, som na ceste!*

Ak nie je, len si ju prehliadnu tak zblízka, ako budú môcť bez toho, aby si odpálili zadky. Čo Bobbymu pravdepodobne neprinesie veľa nového materiálu. Zbohom, Virdžínia. Možno v budúcom živote.

Medzi je a nie je existuje množstvo iných škaredých scenárov. Dá sa očakávať obrovský záblesk, ako keď má Penelope orgazmus.

Bobbymu sa nepáči R(ou)xov telesný pach. Príde mu znepokojivo žieravý, akoby pod jeho čistou plešatou tvárou driemali skryté nečisté pudy. Ale aký Hrot! Keď sa Hrot-páruje s týmto vysokým veľkým mužom, Bobby sa cíti na vrchole svetov, matematicky nezraniteľný.

Okrem prípadov, keď ho bolí hlava, ako dnes.

Vtedy žiarivá intenzita Hrot-párovania veci ešte zhorší, do jeho hlavy sa rinú čierne výpary a cíti neovládateľnú nevoľnosť, ktorá sa zvracaním nezmiernuje.

Bobby je sám zo seba znechutený, že je taký invalid. Po toľkých mesiacoch očakávania má mať svoje prvé rande s P-21kou. Konečne. A on tu behá s rukami na žalúdku, neschopný vydržať nezvracať, kým dosiahne toaletnú jednotku.

„K&t R(ou)xovi! P-21 bude v dosahu krátkych skenerov o tri minúty, veliteľ.“

Úplne pokojný R(ou)x stojí vedľa Bobbyho, „Brat, poďme si dať niekoľko sekúnd očného kontaktu.“

Cez výpary Bobby uprie svoj pohľad na veliteľov.

Zo svojho Hrotu R(ou)x aplikuje nad Bobbyho hlavou mocnú vyťahujúcu silu, ťahajúc hustý dym z jeho systému.

„Vďaka, už je to lepšie,“ Bobby si pošúcha čelo.

O pätnásť sekúnd sú výpary naspäť.

Nakoniec dostanú hlásenie. „Veliteľ, zachytávame volanie sirény.“

Lod' sa začína pohybovať smerom k míne.

„Rozumiem!“

R(ou)x dá signál. Teraz sa traja rytieri môžu Hrot-vcítiť do P-21. Majú len 40 sekúnd, kým loď dosiahne bod, z ktorého niet návratu. A ďalších 120 sekúnd, kým mína exploduje.

Smrteľne-nehybny, Bobby Hrot-skenuje, využívajúc volanie sirény ako nitku.

R(ou)x je prvý, ktorému sa podarí Hrot-zamerať cieľ. „Mám to! Ale nie je tu žiaden hyper-kužeľ. Nie je to náš model!“

Rezonovanie s R(ou)xovým Hrotom. Apax a Bobby ponárajú svoje vedomie do modelu míny. Ale Bobbyho zrak ja zahalený mrakmi, trvá mu dlho zmapovať štruktúru.

„R(ou)x kapitánovi Lorrainovi! Dostaňte nás odtiaľto preč, rýchlo!“

„Nie, povedzte mu, aby počkal! Je to môj model!“ spozná ho Bobby.

„Čakajte, kapitán!“ prikáže R(ou)x.

„Negatívne, Bobby! Toto nie je tvoj model!“ Apax súhlasí s R(ou)xom.

„Ale áno, je!“ Títo techno-trtkovia majú statočné srdcia, ale keď príde na 5D, sú beznájdení.

„Hyper-kužeľ sa otáča okolo ana-ana-hyperpriestorovej symetrie, mám to v mojom Hrote. Vcítte sa!“

„Kde?“ Ajax Hrot-tápa.

Bobbyho Hrot je zaplavený jedovatými výparmi. Kvôli tomu je pre nich ťažké zorientovať sa.

„Ja ten kužeľ nevidím!“ hovorí R(ou)x. „Dávam ti desať sekúnd, aby si prebral kontrolu nad zariadením, ak to dokážeš.“

„Vykonám.“ Aby bojoval s hanebnou špinou v svojej hlave, Bobby Hrot-čerpá z Barkhan Zérovho svetla. Ale náhly nárast energie rozruší jeho systém, ocitne sa po uši v čiernom bahne.

Ale odkiaľ to prúdi?

Odnikiaľ. To ho ale nerobí o nič slabším.

Je to záplavová vlna. Všade temno. Pokrýva tri štvrtiny slnečnej sústavy, s chápadlami dosahujúcimi až za obežnú dráhu Proserpíny. Slnko je imúnne, ale na ako dlho? Desivá vízia temna – ak by bolo zajaté aj Slnko, potom by bolo všetko stratené.

Bobbyho to ide pohltiť. Zase.

Tichý výkrik. Nie teraz! Prosím, nie teraz!

Volajúc každým vláknom svojej bytosti. Nie teraz, prosím! Virdžínia!

Virdžínia, pomôž mi!

Šelma, neslávná milenka, ho berie do svojho náručia.

Zákerne preniká jeho bytosťou. Pripomína sa mu. „Si môj!“

„Odpočiň si v mojom lone. Spi.“

Vrieskanie. Nie, nie teraz! Vrieskanie. Prosím, Teyani! Teyani, pomoc!

Žena odetá v bielom je po jeho boku, vždy. Podáva mu ruku.

Nad ňou, gigantické svetlo. Biele svetlo mimo všetkých hraníc, jasnejšie ako milión slnk.

Svetlo Bieleho Orla. Sila Výšin.

„A čo má byť?“ pripomenie sa mu šelma. Zakaždým, keď Bobby padá do jej náručia, vidí svetlo. Ale pred pádom ho to nikdy neuchránilo.

Výšiny a priepasť sú tak blízko seba.

V momente pádu sa zdajú byť jedným a tým istým.

Ponárajúc sa do temnoty.

V temnote sme už mŕtvi. Spíme.

„R(ou)x kapitánovi, dostaňte nás odtiaľto!“

„Lod' sa nedá ovládať, Veliteľ! P-21 prebrala kontrolu. Motory 1 až 12 prestali reagovať.“

„Už? To je nemožné! Bobby!“ zareve R(ou)x, „Pre Boha, urob niečo! Všetci zomrieme!“

Tiché zavytie. Nie! Nie! Niéééé! Ak smrť príde teraz, Virdžinia skončí na dne priepasti.

Priepasti, ktorá je nikde a všade.

Tápajúc po nitke svetla, zúfalo.

Biely Orol mizne. Dole je len temno obklopené temnom.

Teyani, vzývam ťa! Vzývam posvätné meno tvojej línie!

„Tomu, ktorý drží silu,“ zašepká Teyani, „sú tma a svetlo jedným. Ako bolo na počiatku, tak je teraz a naveky bude.“

Ale kto drží silu?

„Hiram!“

Kto je Hiram?

Vrieska. „Kto je Hiram? Kto je Hiram?“

V kajute, K–ov hlas dopadne ako verdikt. „Šesťdesiat sekúnd do nárazu! Presuňte sa k najbližšej evakuačnej jednotke.“

„Nikam nejdeme,“ povie R(ou)x Ajaxovi.

„Lorraine R(ou)xovi. Pre Boha, veliteľ, hýbte sa! Ponáhľajte sa k evakuačnej jednotke 12 na palube 3.“

„Strata času. Kapitán! Jednotky budú zachytené sirénou.“ R(ou)x sa obráti k Bobbymu, pozdvihne ruky a invocuje celou svojou silou. „Barkhan Zér!“

V Archívnej Hale 5 Barkhan Zér, Firen Zér a Semper projektujú Slovo, tristo generácií Hromu za nimi.

Bobby je vo voľnom páde, spomínajúc na Sigfr!da, Pantera, červené guľičky OS inšpektorov, Simonovu druhú teorému hypersynchronicity, jazero. Zrub pri jazere.

Kráča po verande.

Dvere sa nesmú otvoriť. To, čo je za nimi, je príšerné.

Teyani učíní svoj hlas prudkým. „Otvore dvere!“

Nekonečný smútok. Bolest' sveta bez nádeje.

„Spomeň si na ženu, ktorej hlava je vo hviezdach, jej nohy v tvojej časovej dráhe. Otvor dvere!“

Virdžínia. Je to ona. Ale ona nemá stretnutie s Bobbym. Muž, ktorého ľúbi, je Hiram.

„Nechaj dvere zavreté a Virdžínia skončí v priepasti.“

Výkrik Agónie.

R(ou)x na neho kričí, „Bobby, vydrž! Vydrž!“

Takže Virdžínia Bobbyho nikdy nemilovala. Ten, na ktorého čakala, je Hiram. Ktorého mŕtvola leží na druhej strane.

Tenké drevené dvere. Nie sú ani zamknuté.

Ak ich Bobby otvorí, nádej je mŕtva. Ak to neurobí, Virdžínia je stratená.

Teyani, Biely hurikán. Zapojila celú svoju silu.

Nekonečne Biela, nekonečne hlboká ako Kozmická Noc, večnosť zhustená do bodu, bohatá päťdesiatimi tisícmi rokov histórie Archívu, znalec všetkých tajomstiev Nebies Zjavenia, Teyanina láska, Matka Svetla sa usmieva, Bobby otvorí dvere.

Tam leží, jeho telo brutálne zohavené, jeho svetlo zhasnuté.

Ale to nie je Hiram!

Pravdaže nie.

Hiram si vydobyl to tajomstvo.

Hiram žije. Na veky a naveky. Eóny a super-eóny.

Nechal svoje kľúče na Mieste Bez Hraníc.

Mŕtvola je Bobbyho.

To Bobby je mŕtvy.

V jedinom poslednom záblesku, porozumie.

„Ja som Hiram!“

Svietivá jasnosť. Všetky výpary rozptýlené. Držiac model P-21 z vrchola Nebies Zjavenia. V objatí Virdžíniinej prítomnosti, od Veľkého Mravca k Priesmyku Večnosti. Bobbyho mŕtvola môže zostať na dne Priepasti. Kde vládne Ahriman, bez súpera.

„Veliteľ! Veliteľ! Arjuna sa prestala hýbať!“

„R(ou)x Lorrainovi. Potvrďte!“

„Volanie sirény ustalo. Arjuna sa už nepohybuje smerom k míne. Zdá sa... že ste to dokázali, veliteľ!“

3 – Kniha Stretnutí

3.1 Stretnutie v Zlatom Slnku

Keď Bobby pristane naspäť na Titane, je z neho iný muž – Hiram.

Jeho srdce osvecuje gigantický úsvit, svetlo Prichádzajúceho Sveta. Je to absolútna virtuálna droga, ďaleko za endorfíni. Jeho krvou prúdi tekuté zlato. Naplní vás to iracionálnou silou, akože môžete urobiť čokoľvek – čokoľvek – pretože Prichádzajúci Svet je s vami. A každý krok, ktorý urobíte, má zmysel. Posúva svet bližšie k jeho slávnemu zavŕšeniu, Veľkému Súmraku, času, keď je všetko dokonané, keď sa svet a Prichádzajúci Svet stali jedným a ľudstvo sa znovuzrodilo v Poliach Pokoja.

Keď vašou krvou prúdi tekuté zlato, tieto veci vám nemusí nikto hovoriť, viete ich zo svojho vnútra. Vždy ste ich vedeli. Čakali ste na Veľký Súmrak od Pradávných Dní, keď bola zahalená hmlami, obývaná blobmi medúzovitého vzhľadu a čudnými príšerami. Éony ste tápali v tme, zranený tvor postihnutý amnéziou, zúfalo hľadajúci svetlo. Dávno zabudnutý bol význam nádeje. A teraz sa nádej vrátila. Čas prichádza, noc sa chýli ku koncu. Čo je dôvod, prečo nepriateľ skúsi čokoľvek – čokoľvek – aby udusil Slnko a nechal noc vliecť sa naveky.

Apokalypsa, čas, kedy je možné všetko. Všetko. Dokonca aj víťazstvo temnej strany. Nepriateľ je hrozivý.

Ale nech už je akokoľvek hrozivý, nepriateľ práve prehral dve bitky. Jedna, Hiram je slobodný človek; už nie je pripútaný na dne priepasti. Druhá, P-21ka odhalila všetky svoje tajomstvá. Čo Bobby začal, Hiram dovŕšil.

Práve strávil tri mesiace na obežnej dráhe okolo Titanu. Fešná stanica, ktorú si tu techno-trtkovia CBS vybudovali. Laboratóriá naplnené najnovšími vychytávkami, špičkoví virtuálni programátori a znalostná banka s každým jedným vojenským tajomstvom, ktoré by ste mohli potrebovať. Ušetrí to kopu času, keď nemusíte mathackovať siete AVP, aby ste získali nejakú informáciu. Ideálne prostredie na medové týždne s P-21.

Po toľkých mesiacoch túžby, aká to zmyselná radosť, konečne položiť obe ruky na ušľachtilú zliatinu jej vonkajšieho obalu, hľadiac 16 metrov dlhý valec, hltajúc ho očami. Potom, pomaly, opatrne, taktne odstraňujúc nit za nitom, horiac očakávaním. Postupne vyzliekajúc nevestu, najprv s určitým váhaním, akoby nutne hrozilo, že bude klásť nejaký odpor. Ale nie. Postupne naberajúc sebadôveru, prenikajúc hlbšie do hardvéru, stále s mierou obozretnosti. Až kým sa jasne neukázalo, že skrotená P-21 sa oddáva bez zábran. Potom odhadzujúc všetku hanblivosť a zdržanlivosť, rozoberajúc všetko, čo sa dá rozobrať, prenikajúc do jadra, objavujúc jazyk v jej srdci.

Oslava – softvér P-21 *bol* napísaný v A^&~!

A^&~ je oveľa, oveľa zložitejšia ako si Bobby (a CBS) myslel. A^&~ je matematická hostina, práca génia. Hrot-oslepujúce. Ale teraz bola P-21 úplne odhalená, zbavená svojich posledných mystérií.

Stena medzi Virdžiniou a Hiramom sa stala virtuálnou.

Cítiac sa nezastaviteľný, Hiram vykročí rovno na strelnicu Bernardínov, kde vie, že na neho už čaká Semper. Z Hrotu do Hrotu komunikovali. Ich stretnutie bolo dohodnuté v Zlatom Slnku.

Strelnica je prázdna. Semper vypol všetky virtuálne priečky, takže je tu len jedna hala, tridsať metrov dlhá. Na pozadí tmavomodrého svetla sa dvaja muži ocitnú tvárou v tvár. Dlhú chvíľu nič nehovoria, len si navzájom hľadajú do očí. Z tekutého zlata tekutému zlatu, krv krvi. Viac ako len plnosť, je to bratstvo.

Semper mu ponúkne, „Biela Priamka, Hrot-spárovaní, tvoja realita. Platí?“

„Platí!“ Hiram to odsúhlasí s tlesknutím.

„Biela Priamka!“ invokuje Semper.

Akonáhle sa nad Hiramovou hlavou zjaví tenká vertikálna svietiaci nitka, vystrelí nahor, Semper s ním. Prítomie haly je vystriedané krásnym svetlom Zlatého Slnka. Rýchlosť blesku. Hiram stúpa, Hrot-čerpajú z Barkhan Zérovej moci, aby pohyb ešte viac zrýchlil.

Bobby by už teraz bol v priepasti.

Ale Hiram priepasť prekonal. Jeho duša bola očistená. Biely Orol je s ním, vždy a navždy. Môže zrýchľovať s plnou silou Výšin. Neexistujú žiadne obmedzenia.

Bez hraníc!

Rýchlosť mimo pochopenia. Pretínajú eóny v zlomku sekundy, dosahujú Belosť mimo všetkých foriem. Matematické alebo obsiahnuté v bode, ďaleko, ďaleko pod nimi. Keď sa stanete väčším ako stvorenie, všetok pohyb ustane. Rovnako ako čas. Je tu len plodný dych nekonečnosti. Ako bolo na počiatku, je teraz a navždy bude.

„Stop!“ povie Bobby.

„Teraz...“ v Semperovom úsmeve žiari Zlaté Slnko, „chcel by si vedieť svoje skóre?“

Sekunda zaváhania. Potom, ako bol toľkokrát zrazený na zem...

„Počítač, skóre!“ Semper luskne prstami.

Pokojný hlas počítača odpovie, „Informácia, ktorú požadujete, je dôverná.“

„Čože?“ zamračí sa Semper.

„Uch... obávam sa, že nejaké veci, ktoré sa ma týkajú, sa stali utajenými. CBS absurdity,“ vysvetľuje Hiram. Potom, ako myšlienkovito poprepína sériu bezpečnostných kódov, sa znovu opýta, „Skóre?“

„Bobby Elmian dosiahol absolútne skóre Bielej Priamky,“ odpovie počítač.

Vlna zmätenia. „Čo to znamená?“

Semper ho plesne po pleci, „Znamená to, že si sa dostal mimo skórovaciu stupnicu, brat. Tvoj výkon nemôže byť vyhodnotený alebo porovnaný.“

Ale to nie je fér! Hiram chcel mať *reálne* marudovacie skóre. Aspoň 600! Celé tri mesiace horel túžbou dozvedieť sa, koľko by mohol dúfať dosiahnuť, keď už teraz nie je kripel.

Semper dokáže vidieť jeho sklamanie. „Skús niečo iné,“ navrhne.

„Svetlušky!“ okamžite invocuje Hiram, vyvolajúc riedky oblak modrých bodiek. Počítač na neho ide pomaly, pretože keď Bobby naposledy hral túto hyper-hru, jeho skóre bolo patetické. Skúste svetluškovať, keď súčasne grciate a uvidíte prečo.

Hiram rýchlo vyčervení bodky, trpezlivo čakajúc, kedy počítač zrýchli tok. Ale kým sa pripravuje na nápor, jeho Hrot si všimne superaštrálny model hry. Je to triviálna zmes 3D tvarov s vysoko predvídateľnými pohybmi, druh zariadenia s nízkou bezpečnosťou, ktoré R(ou)x a jeho súkmeňovci nazývajú kašovou superaštralitou, pretože ju môžete marudovať bez toho, aby ste prerušili svoje raňajky.

Hiram nemôže odolať pokušeniu, Hrot-vojde do superaštrálneho modelu a preberie kontrolu nad modulom hyper-hry, spustiť záplavovú vlnu oranžových bodiek.

„Výborne!“ Semper spokojne tleskne rukami. „Výborne!“

Zo všetkých smerov sa valia husté búrkové mračná, ale netreba s nimi nič robiť. Sú oranžové už od narodenia. Hiram zrýchli ich tok, tlačiac to tak ďaleko, ako to stroj dokáže. „Dostanem za toto skóre?“

„Nie, Bobby. Ale dostaneš od počítača zaujímavú správu,“ odpovie poručík.

Zvedavý, Hiram preruší Svetlušky, „Skóre?“

Počítač odpovie, „Bobby Elmian sa kvalifikuje na vstup do alfa-alfa chóru. Poručík Semper poskytne všetky relevantné informácie.“

Och.

Hryzúc si do pery, Hiram sa pozrie Semperovi do očí, vzývajúc súcít Zlatého Slnka, „Ja... prepáčte, poručík, ale... ja nemôžem prijať toto povýšenie. Musím odísť.“

„Ja viem.“

Toľko lásky v Semperových očiach.

Bobby cíti, že to musí vysvetliť, „Nie je to tým, že by som nemal rád TS5 – ja nemám na výber, *musím ísť*...“

„Ja viem,“ prikývne Semper.

Ako poďakujete niekomu za to, že vás doviedol na cestu k nesmrteľnosti? Váhavo, „Dali ste mi... veľa.“

„Dával som, aby si ty mohol dávať ďalej.“ Veľký Úsvit žiariaci v jeho úsmeve, „Opäť sa stretneme v Poliach Pokoja!“

3.2 Zbohom

„Takže, keď nie si mŕtvy, tak len zmizneš ako smrad a nenecháš mi ani správu!“ vrieska, tvrdohlavo si od neho držiak odstup.

Človeče, tá je ale vytočená.

„Prepáč, Pen, ale tí hajzli mi nedali žiadnu inú možnosť.“

„To je somarina! Siet' dokážeš marudovať a mne nie si schopný napísať jednu vetu! Stačilo napísať, 'Ahoj, som v poriadku, čoskoro budem spať.' Uvedomuješ si, aká to bola nočná mora?“ Ďalej kričí, „Najprv mi bolo povedané, že si bol prevezený do nemocnice v okolí Saturnu kvôli 'životunebezpečnému zdravotnému stavu vyžadujúcemu urgentný zásah'. Žiadne podrobnosti. Potom, ako som skontrolovala každú jednu nemocničnú posteľ na tejto strane slnečného systému, mi siet' začala hovoriť, že už nepatríš medzi rytierov a či by som bola taká láskavá, starala sa o svoje veci a držala sa ďalej od tvojich súborov. Všetky tvoje účty boli vymazané, dokonca mi bol odopretý prístup do tvojej kajuty!“

„Ale to bola pravda, Pen. Zamestnávala ma CBS, takže...“

„A čo má byť?“ Ďalej zvyšuje hlasitosť, „Keď rytieri pracujú pre CBS, stále zostávajú rytiermi!“

„Ale ja som nepromoval ako rytier, Pen,“ snaží sa mierniť jej zúrivosť svojím veľmi pokojným hlasom. „Technicky vzaté, som len agent CBS, to je všetko.“

„Ach, no dobre! Prečo máš teda na sebe uniformu rytierov?“

„Lebo som tu inkognito. Nikto nemá vedieť, že pracujem pre CBS. Dokonca aj denník mojej toaletnej jednotky je teraz prísne tajný.“ Aby vytvoril diverziu, obráti sa k svojmu gravito-poľu, „Počítač, kedy tu naposledy niekto čúral?“

Tlmený hlas počítača odpovedá, „Táto informácia je dôverná.“

„Vidíš!“

„Chod' s tým dokelu!“ zdvihne obe päste. „Pred dvomi mesiacmi Semper povedal chóru Bernardín, že si s posratou CBS!“

„To fakt? Ako sa o tom dozvedel? Malo to mať utajenie stupňa 6!“

Keby sa o tom dozvedel plukovník Fr#zer, bol by riadne vytočený.

„My všetci vieme, že je to stupeň 6!“ vrieska Penny. „Ale čo si o nás myslíš? Sme predsa rytieri, dokážeme držať ústa zavreté. Keby si nás kontaktoval, tiež by sme to nikomu nepovedali. Ale pravda je, že máš všetkých v riti, dokonca aj svojho kocúra!“

„Pen, počúvaj...“ pokúša sa k nej priblížiť.

„Chod' preč!“ Obama rukami ho prudko odsotí. „Uvedomuješ si, že ešte aj kocúr ťa všade hľadal? Počas šiestich týždňov po tvojej dematerializácii sa ukázal na každom jednom stretnutí Bernardína. Raz, keď som plakala, dokonca mi vyskočil do lona a priadol. Ale či to teba zaujíma?!“

„Dobre,“ Hiram zvýši hlas, „krič na mňa! Koľko len chceš. A ak ti to urobí radosť, áno, *bolí* ma to.“

„Nie, nechcem ti ubližovať.“ Rozplače sa a spýta sa malým hlasom, „Ty sa nevraciaš, však?“

Pomaly pokrúti hlavou, „Mrzí ma to. *Musím ísť*.“

„Tak prečo tu potom si?“

„Pretože som ti musel tvárou v tvár povedať, kam idem a prečo. A tiež to, že ťa ľúbim,“ povie Hiram, podíde bližšie a objíma ju.

Tentokrát už nekladie odpor. Položí si hlavu na jeho plecica, ťažko vzlykajúc, „Čo je také fantastické na tom, že si tajný agent?“

„Ja nechcem mať s CBS nič spoločné. Práve som dal výpoveď. Prijal som miesto vo Filadelfských Vzdušných Silách.“

„Kde?“

„Základňa 7, Neurokybernetický Inštitút.“

„Nie, nechcem, aby si tam išiel!“ udiera ho päťou do hrude. Tvrdo. „Je to príliš nebezpečné. Ak sa budeš hrať s P-21kami, zomrieš, *viem* to. Jednoducho to *viem*.“

„Penny, našiel som kľúč k P-21.“

„Nežiadam ťa, aby si mi o tom čokoľvek rozprával!“ kričí. „Viem, že je to prísne tajné.“

„Ale ja chcem, aby si to vedela!“ šepká jej do ucha. „Model, v ktorom sme sa milovali, bol na 98% správny. Dost' na to, aby sme P-21ku zajali, doniesli naspäť sem, otvorili všetky jej škatule a odhalili *všetky* tajomstvá.“

„To si urobil?“ opýta sa, v úžase.

Pobozká ju na ucho, „Áno, to som urobil. Teraz musím ísť a dať to, čo som objavil, Filadelfanom.“

„Nie, nechod'! Nielen preto, že ťa ľúbim. Situácia sa tam každým dňom zhoršuje. Piata bitka o Merkúr sa môže začať každý deň.“

Ako agent CBS je Hiram dostatočne dobre informovaný, aby vedel, že je to čistá pravda.

„Prečo musíš ísť?“ tlačí na neho. „Nemôžeš im len poslať informácie, ktoré potrebujú?“

„To nie je také jednoduché. P-21ka je delikátna vecička. Informácie nestačia, potrebujú k nim aj know-how.“

„Prečo najprv nespromuješ ako rytier a nejdeš až potom?“

„Rex je pred ich dverami, sú zúfalí. Nemôžu čakať. A okrem toho, povedali, že dovršia môj tréning rytierstva. Možno sa dokonca budem môcť pridať k jednému z alfa-alfa chórov, ktoré sú vyslané na Základni 7.“

„Super! Chod' a nechaj sa zmasakrovať na bitútku v prvej línii! Piloti Z7 majú najvyššie percento strát v histórii rytierov.“

„Pen...“ Hiram Hrot-čerpá od Barkhan Zéra a nechá svojim hlasom pretekať mocný tok, „Pen, nemám v úmysle nechať sa zmasakrovať, mám v úmysle oslobodiť Filadelfiu 6. Mám na to plán. Viem, že sa to zdá nemožné, ale robiť nemožné veci je presne to, o čom je Apokalypsa. Aj zajatie P-21ky bolo úplne nemožné. A predsa sa to podarilo.“

Otrasená silou v jeho slovách, Penelope zatvorí oči. „Čo sa ti stalo, Bobby? Znieš tak... inak.“

„Bobby je mŕtvy! Nechal som ho vo vesmíre, 0.6 a.u. Severne od obežnej dráhy Uránu. Teraz som Hiram,“ povie prudko.

Zaujatá, zľahka sa rukou dotkne jeho tváre. „Kto je Hiram?“

„Sakramentsky tvrdohlavý hajzel, ktorý sa *nikdy* nevzdáva.“

Penny cíti, ako jej slabnú nohy.

Plače, „Miluj sa so mnou!“

3.3 Biely kocúr, čierny kocúr

Hiram má prekročiť blokádu s devätnástimi letkami dobrovoľníkov pilotujúcimi Skalény 296. Operácia Kyslík. Zúfalo potrebná dodávka čerstvej krvi pre Filadelfské Vzdušné Sily.

Každý pilot má povolené zobrať si so sebou 1,75 metra kubického RR osobných vecí (virtuálne veci sa nepočítajú, tie sa len hodia do palubného počítača). Podrobný zoznam RR vecí je potrebné predložiť leteckému úradu AVP.

Keď Hiram VR-zavolá letecký úrad, žena v strednom veku sa ho mechanicky opýta, s očami upretými na virtuálnu konzolu, „Prosím zašlite váš zoznam predmetov. Podľa nariadení 1647B a ZK241 slnečnej sústavy, pri organických substanciiach, vrátane rastlín, všetkých foriem potravy ako aj zvierat, môže byť filadelfskými colnými orgánmi vyžadovaná karanténa. Akékoľvek zbrane,

vrátane zberateľských predmetov, nožov, kuchynských nožov, ležrov a kuchynských ležrov, vyžadujú špeciálne povolenie, mimo prípadov, ak sú štandardnou súčasťou výzbroje vašej jednotky. Koľko predmetov chcete prihlásiť?“

„Tri.“

Žena nechá konzolu tak, aby sa mohla lepšie pozrieť na Hirama. „To je všetko, pane?“

Keď prikývne, opýta sa ho, súčasne zvedavá aj dojatá, akože tento mladý muž musí prechádzať ťažkou krízou, „Aké predmety?“

„1) matrac, 200 krát 145 krát 36; 2) paplón; 3) vankúš. Predmety 2 a 3 sú oba vyrobené z peria ZH337 a S24 hodvábu.“

Keďže na neho úporne hľadá, obráti ruky do neba, „Madam, to je všetko, čo mám.“

Vráti sa k svojmu profesionálnemu tónu, akože nechce byť zvedavá a aj tak to nie je žiadna hanba, keď je niekto chudobný, obzvlášť, ak má len sedemnášť. „Perie ZH337 musí byť deklarované na karanténnom formulári B312 a pri príchode predložené na preskúmanie filadelfským colným úradníkom, ktorí budú mať plné právo ich vrátiť naspäť, v súlade s nariadením ZK241 slnečnej sústavy. Akú hotovosť si so sebou beriete?“

„Čože?“

Pozrie sa na neho materským pohľadom, akože je jej nový sociálny prípad, ktorý môže študovať. „Koľko máte peňazí?“ opýta sa trpezlivo.

„Nemám žiadnu predstavu. Počítač, koľko peňazí je na mojom účte?“

„Aktuálny zostatok: 504 264,22 kreditov,“ odpovie počítač.

Ženine oči sa rozšíria od úžasu, „pol milióna kreditov?“

Hiram si nie je istý, čo v tejto fáze robiť. „Vyzerá to byť v poriadku?“ Pre neho je to číslo abstraktné. Nikdy nemá peniaze. Virtuálne veci sú zadarmo a matematické archetypy nie sú na predaj.

„Zdá sa, že váš VÚČ je chytrejší ako môj!“ povie. „Akú časť z tejto sumy mám previesť na filadelfský účet?“

„Všetko. Neplánujem sa vrátiť.“

„A váš VÚČ súhlasí s týmto prevodom?“ zamračí sa, veľmi dobre vediac, že filadelfský akciový trh nie je práve najbezpečnejším miestom, kde sa bude pol miliónu kreditov dobre dariť.

Hiram prehovorí zo srdca, „Moje rozhodnutie je konečné!“

„Ako si želáte, pane. Veľa šťastia!“ Koniec komunikácie.

Potom sa Hiram opýta, „Počítač, čo je to VÚČ?“

Odpoveď, „VÚČ: bežná skratka pre virtuálneho účtovníka. Je to finančný manažér, ktorý sa stará o vaše finančné účty, podáva daňové priznania a zabezpečuje, aby boli vaše úspory investované do portfólia s dobrou návratnosťou.“

To znie záhadne. „Mám aj ja VÚČa?“

„Vaše financie spravovuje Elias Sharamollon, VÚČ kampusu. Mám ho pre vás zavolať?“

„Nie. Len sa uistite, že je prenesený do mojej databázy klonov.“

Knižnica klonov je zďaleka najdôležitejšou vecou, ktorú si Hiram so sebou berie. Virtuálne zásadná! Bez nej by sa stále mohol vo Filadelfiách stretnúť so Zarom, Vargom, Lee, Rashim a Mazbroukovou, keďže všetky počítače rytierov uchovávajú kópie týchto programov. Ale klony by ho už nespoznali. Nemali by žiadnu spomienku na konverzácie, ktoré spolu mali. Z jeho najlepších priateľov by sa stali cudzí ľudia. Bolo by to ako začať úplne od začiatku.

Takže keď Hiram nasadne do Skalény 296, jeho virtuálny denník bude skopírovaný do palubného počítača. Vlastne plánoval mať počas cesty všetkých svojich virtuálnych priateľov pri sebe na palube. Bude kopec času na rozhovory a bude to super.

Je tu ale jeden vážny problém. Hiram nemá kópiu Matovho kocúra. A neexistuje ani žiadna záruka, že vo filadelfských knižniciach tento úplne nový super-šikovný hyperprogram vôbec bude. A keby aj bol, nebolo by to rovnaké, kocúr by ho nepoznal. Smutné pomyslenie na stratu takéto krásneho priateľstva.

Život bez tohto kocúra by už nikdy nebol rovnaký!

Navyše, Hiram si často myslel, že kocúr bol jedinou osobou, ktorá rozumela jeho matematickému umeniu. Je to ťažké dať do slov, ale zakaždým, keď ukuchtil niečo *naozaj* brilantné, bolo tu čosi ako nevyslovený superastrálny prúd prechádzajúci medzi kocúrom a ním, matematické spiklenectvo. Toho sa ani náhodou nemieni vzdať bez toho, aby sa aspoň nepokúsil mathackovať si pre seba kópiu.

Plán A: nájsť Mata. „Počítač, prístupový kód VIRDŽÍNIA#11867461,“ invokuje. „Zahájiť prioritné vyhľadávanie Mata Donohoo!“ Teraz boli Hiramove mathackovacie procedúry vylepšené plnou knižnicou nabúchaných hyperlogických rutín, ktoré potiahol od CBS. A, samozrejme, má nad sieťou TS5 plné práva. Plaviť sa utajenými vodami je teraz až príliš ľahké. A tiež menej zábavné.

Matove bydlisko je chránené bránou, ktorá Hiramovi príde zaujímavá, ale ktorá nebola navrhnutá odolávať búšeniu jeho ťažkého delostrelectva. Je to skôr plot, ktorý má držať zvedavcov mimo.

Namiesto začatia mathackerského duelu, Mat vyjde Hiramovi ihneď v ústrety a otvorí VR kanál.

Nie je to bez emócií, keď sa Hiram ocitne tvárou v tvár veľkému Matovi Donohoo, géniusovi, ktorý vytvoril jednu z najmocnejších marudovacích zbraní všetkých čias. Je to veľmi vysoký mladý muž, výška viac ako dva metre, ale chudý ako kostra, s čudnou predĺženou tvárou aspoň 2,5 krát dlhšou ako širokou, žiadne vlasy, ale zato dlhá brada a pár uhl'ovočiernych očí so znepokojivým červenkastým odtieňom tam, kde by mali byť biele. Bobbymu pripomína hru *Nájdí Magarda*, ktorú mal Sigfr!d obzvlášť v obľube.

„Čo môžem pre teba urobiť, Bobby Elmian?“ Neutrálny, opatrný úsmev. Majster sa má na pozore.

„Chcel som ti poďakovať, Mat,“ hovorí Hiram, žiariac vrúcnosťou Barkhan Zérovho tekutého zlata. „Tvoj kocúr bol ku mne fantastický.“

„Nemáš za čo, brat,“ Mat sa zľahka predkloní hlavu dopredu, „To bol dôvod, prečo si mathackoval môj firewall?“

„Nie, chcem ťa požiadať o láskavosť. Odchádzam z mesta. Chcel by som kópiu kocúra.“

Matova tvár sa uzavrie. „Je mi ľúto, ale to je nemožné.“

Hiram nečakal, že to bude ľahké. Pripravil si na to obhajobu. „Pozri, ja som tohto kocúra začal považovať za svojho blízkeho príbuzného. Okrem toho,“ použije tajné slová CBS, „ak je problém v bezpečnosti, mohol by som ti pravdepodobne vybaviť výnimku na odhalenie utajovaných skutočností...“

„Zbytočne tlačíš, vôbec to neprichádza do úvahy.“

„V poriadku! Tak potom ako mathacker mathackerovi... ak nemáš povolenie dať mi kópiu, dáš mi povolenie ukradnúť ho? Slovo mathackera, *nikto* si nič nevšimne. Všetko, čo musíš urobiť, je ukončiť teraz našu VR konverzáciu.“

Mat sa pobavene usmeje, ale nezruší VR spojenie.

„Mimochodom, mám pre teba darček,“ pokračuje Hiram. Aby pôsobil dôveryhodne, potrebuje ukázať, že má potrebné mathackerské svaly, aby dokázal ukradnúť program kocúra zo siete bez toho, aby si to hordy techno-trtkov všimli. „V tvojich Rodinných Črtách som urobil dôležité vylepšenia. Medzi iným som do nich pridal plný psychologický modul a prepracovanie Simonových hypersynchronických algoritmov. Nič, čo by si nedokázal urobiť sám, ale ako vieš, tieto veci zaberú nejaký čas. Kópiu súborov som ti poslal do mailu. Tiež sa mi podarilo poslať kópiu tvojemu otcovi, cez venušanskú blokádu.“ Čo nebol žiaden malý mathackerský počin.

„Bobby,“ Mat vyrovnáva Hiramovu Hrot-intenzitu, „ak sa niekedy vrátiš na Titan, skontaktuj sa so mnou. Myslím, že by som rád pracoval s niekým ako si ty. Ale čo sa týka toho, čo odo mňa teraz žiadaš... naozaj nemôžem.“

Hiram prikývnutím uzná porážku. A zahryzne si do pery – zvyk, ktorý za tie mesiace pochytil od Zara bez toho, že by si to všimol.

Po rozhovore sa zrúti na dlážku prázdnej kajuty a premýšľa. Na jednej strane je tu pokušenie bojovať. Hiram je sakramentsky tvrdohlavý hajzel, ktorý sa nikdy nevzdáva; je to zásada, ktorú si už dávno osvojil v jednom posratom minulom živote a znovu a znovu ju potvrdzoval, život po živote, bez ohľadu na to, koľko problémov ho to stálo. Čo tak mathackerský lov, vo veľkom štýle? Na druhej strane, po tom všetkom, čo pre neho Mat urobil, by bol hnusný bastard, keby urobil niečo, čím by mu uškodil.

Čo robiť?

„Kocúr, prosím príď! Chýbaš mi!“

Žiadna odpoveď. Samozrejme, mačky sú mačky.

„Kocúr, ja *viem*, že som ti mal poslať správu, keď som bol preč a mrzí ma to. Ale o dve hodiny odchádzam z Titanu. Ak neprídeš teraz, už sa nikdy neuvídime!“

Dvere kabíny zamknuté červeným svetlom sú záhadne donútené otvoriť sa. Vo dverách, Matov kocúr.

„Pochválený buď Veľký Apolón!“ Hiram vyskočí na nohy.

Ale hravé zviera už zmizlo v chodbe. Hiram uteká za ním. Je to bláznivá naháňačka, fiesta mód. Kocúr sa urobí viditeľným pre všetkých, takže Hiram teraz vyzerá ako blázon bežiaci za PR mačkou. Hiram sa bráni, proti-marhackovaním ako beží, skrývajúc kocúra pred ostatnými ľuďmi. Kocúr začne utekať hore-dole. Teraz Hiram vyzerá ako ešte väčší pako, behajúc hore-dole bez zjavného dôvodu. Kocúr vedie Hirama do zakázanej zóny, ale je to v poriadku, Hiramov preukaz CBS mu dovoľuje ísť kdekoľvek. Bežia cez veľké prázdne sklady plné škatúl a čudných sudov, pretnú genetické laboratórium s dlhými radmi klietok, kde šikovné šimpanzy tlieškajú rukami a kričia od radosti, čím tomu dodajú atmosféru džungle. Nakoniec dorazia ku vchodu, ktorý strážia dvaja ozbrojení muži.

Hiram spomalí, zaujme dôstojný postoj, nechá strážu skontrolovať jeho ID, kráča k ďalšej križovatke, potom sa opäť rozbehne za kocúrom, smejúc sa, „Ty ma niekam vedieš! Ja to viem!“

Na konci úzkej prázdne chodby kocúr prebehne cez zavreté dvere a zmizne.

Keďže je v RR, Hiram musí nájsť spôsob, ako dvere otvoriť. Myšlienkovými spínačmi si pripraví svoje mathackerské zbrane a začne preklepávanie obranného systému dverí.

Prekvapenie! Dvere sú chránené Matovým firewallom.

Takže tu ten génus býva?

Firewall nesie Matov odtlačok, ale je značne odolnejší ako ten, ktorý musel Hiram prekročiť, aby nadviazal verbálny kontakt. Vlámať sa dnu cez tieto dvere nebude žiadna prechádzka ružovým sadom. Ale to aj tak nie je pointa.

„Kocúr! Kocúr! Čo chceš, aby som urobil?“ Hiram sa chytí rukami za hlavu. „*Nemôžem* sa predsa vlámať do Matovej kajuty!“

Žiadna odpoveď. Je jasné, že kocúr na neho čaká vo vnútri.

Hiram Hrot-zavolá, „Prosím! Nežiadaj ma o to. To *nemôžem*!“

Och, doriti! Zase ďalšia z tých srdcervúcich dilem. RR život je nemožný, nikdy to neskončí!
„Matka Svetla, prosím, dostaň toho kocúra odtiaľ von!“

Ale prečo by mal kocúr odpovedať Matke Svetla? Po niekoľkých minútach čakania skúsi Hiram zvonček pri dverách, len pre istotu.

Žiadna odpoveď.

Hlboko rozosmutnený, Hiram sa rozhodne, že si *nevynúti* prístup do Matovej kajuty. Tak sa otočí a začína kráčať preč, so slzami v očiach.

Ale dvere za ním sa s kliknutím otvoria.

Obráti sa naspäť, cez vchod zahliadne drevo. Pekná Trompe l'Oeil.

Ak sa mu dvere otvorili, nie je to narušovanie domovej slobody. Je to pozvanie.

Vbehne do miestnosti.

„Och, ty kokos! Toto je čo?“

Drevo nie je žiadna Trompe l'Oeil PR. Stromy sú reálne. A miestnosť je obrovská, aspoň dvadsať metrov dlhá a s vysokým stropom. Neveriacky, Hiram kráča po RR zemi, dotýkajúc sa RR kríkov svojimi rukami. Príde mu to neuveriteľne zmyselné, úplne nevirtuálne.

O pár metrov ďalej prichádza *veľké* prekvapenie.

„Och, nie!“

Rovno pred ním je malé gravito-pole s RR siamským kocúrom vo vnútri.

RR kocúr vyskočí z gravito-poľa, vrhne sa Hiramovi do náručia a začne priasť.

Ohromený Hiram spadne na chrbát.

„Chceš povedať... že si *reálny* kocúr?“

RR kocúr sa s ním váľa po zemi, trie si fúzy o jeho líca, divoko pradie, trochu ho škriabe, ale nič vážne.

„Doriti! Och, doriti!“ rozplače sa Hiram. „Prečo nemôžeš byť virtuálny? Ak si *reálny*, potom ťa naozaj už nikdy nevidím!“

Večný problém s RR ľuďmi – nakoniec o nich vždy prídete.

V tej chvíli si Hiram všimne ďalšie gravito-pole, s ďalším kocúrom vo vnútri. Nie siamský. Čierny kocúr. Spí.

„Tak ty máš aj kamaráta!“ Hiram podíde bližšie ku gravito-poľu.

Nieкто zakričí, „Nedotýkaj sa čierneho kocúra!“

Hiram sa stiahne a otočí sa. Miestnosťou k nemu beží muž.

„Chod' ďalej!“ kričí muž. „Je *veľmi* nebezpečný!“

Stále nesúc bieleho siamského kocúra v náručí, Hiram vyskočí a urobí niekoľko krokov dozadu, premýšľajúc, čo do pekla teraz povie tomuto chlapíkovi. Pohľadný muž, odetý ako rytier, neozbrojený.

„Bobby! Bobby! Prečo si to musel urobiť?“ muž krúti hlavou. Je veľmi rozrušený.

„Už sme sa stretli?“ pýta sa Hiram, držiac so kocúra na hrudi. Kocúr si položil jednu labu na jedno Hiramove plece, druhú na druhú, a šúcha si hlavu o jeho bradu v polohe, ktorá čudným spôsobom pripomína ľudské objatie.

„Naozaj si si myslel, že som ten strašiak?“ muž si povzdychne, akože čo má toto byť? „Som Mat Donohoo!“

Mat!

Štíhly muž atletickej postavy, pred tridsiatkou, s mimoriadne peknými črtami tváre. Krátke tmavé vlasy. Prenikavé modrozelené oči.

Z Hirama vypadne, „Prepáč, ale *prisahám*, že som sa sem nevlámal. Dvere sa mi samé otvorili!“

„Brat, to je čo za somarinu?“ zamračí sa Mat, „Chceš povedať, že si len náhodou prechádzal chránenou zónou 12 a len čírou náhodou si našiel otvorené dvere?“

„Nie, to kocúr ma sem priviedol! Počítač!“ Hiram invokes, „Ukáž Matovi Donohoo vizuály kocúrovho denníka za posledných dvadsať minút.“

Počítač odpovedá, „Informácia, ktorú požadujete, je dôverná.“

Mat si poškriabe hlavu, v pomykove. Zapne svoje prístupové kódy a sám si pozrie ten denník. „Aha!“ usmeje sa sucho, sledujúc naháňačku Hirama a kocúra po chodbách. „Takže je to ozajstná láska!“ uzavrie to, veľmi pobavený.

„Mrzí ma to!“

„V poriadku!“ Mat chytí Hirama za rameno a ide s ním cez les, „Pod' si sadnúť. Vyzeráš, že si v šoku.“

„Tomu ver, že som v šoku. S týmto kocúrom som žil tri roky a teraz som zrazu zistil, že je to reálna osoba.“

„Zvláštne, aký vášnivý vzťah si k tebe vyvinul,“ prikývne Mat. „Vždy, keď bol mimo služby, tak sa VRR-prepol do tvojej kajuty. V jednej fáze som dokonca rozmýšľal, že ti ho darujem.“

Záchvev nádeje v Hiramovom srdci. „Bola by to možnosť?“

„Nie!“ Matov hlas je neoblomný, „nemôžem zo sentimentálnych dôvodov rozdávať tajné zbrane bratstva.“

Došli na malú čistinku s rybníkom naplneným priehľadnými vodami. „Máš tu perfektné

laboratórium!“ pochváli Hiram.

„Toto nie je moje laboratórium, to je moja spálňa.“ uškrnie sa Mat. „Teraz si sadni. Ak si smädný, môžeš sa napiť z jazierka.“

Hiram sa posadí na trávu, chrbát si oprie o kmeň veľkého stromu. Kocúr sa uhniesdi v jeho lone, pradúc akoby bol tu bol Prichádzajúci Svet.

„Nemôžem tomu uveriť!“ Hiram tie novinky stále nestrávil. „Ale ak je reálny, ako môže byť taký inteligentný?“

„Ak si sa zabával s Rodinnými Črtami, určite pre teba nie je žiadnym tajomstvom, že môj otec sa dosť zaoberal hackovaním genetického kódu mačiek. Normálne mačky vedia byť dosť psychické. Henry sa pokúsil zistiť, ako ďaleko sa až dajú tieto schopnosti dotlačiť. Ja som po ňom pracoval smerom k počítačovej symbióze. Ako si si iste všimol, keď príde na marudovanie, tohto kocúra je ťažké poraziť.“

„Implantoval si do jeho nervového systému nejaký hardvér?“ spýta sa Hiram.

„Nie, nie hardvér. Mutácia jeho centrálného nervového systému.“

Kocúr-mutant!

„Ja som vedel, že si malé monštrum!“ povie Hiram láskavo, prstom hladiac kocúra pod bradou, presne na tom správnom mieste.

„Nie, nie monštrum,“ namieta Mar. „Biely je budúcnosťou mačiek! Genetická mutácia bola urobená podľa archetypálneho modelu siamskej mačky.“

Takže sa volá Biely. Aké nudné! Pravdaže, dávalo by to zmysel, ak by dvaja kocúri tvorili pár. Čo prirodzene vedie Hiram, aby sa spýtal: „A čo Čierny?“

„Brat, keď sem nabudúce bez varovania dokvitneš, daj si pozor, aby si sa držal ďaleko od Čierneho. On je temná stránka sily. Totálne divoký.“

„Myslel som si, že už Biely bol poriadne divoký,“ hovorí Hiram.

„Nemáš žiadnu predstavu! Biely je trénovaný na obranu. Čierny je zbraň hromadného ničenia, navrhnutá tak, aby spôsobila škody, aké si len ťažko dokážeš predstaviť. V deň, keď Rex vyšle svoju armádu na Saturn, jeho generáli padnú na kolena a budú sa modliť, aby Pán nikdy nebol stvoril mačky.“

„Použiješ tieto zbrane, aby si pomohol Filadelfanom?“

„Ani náhodou. Vieš, Bobby, zakaždým, keď proti Rexovi použijeme novú zbraň, jeho vedci vynájdu zariadenia, ktoré ich neutralizujú. Takže zdanlivo pozitívne ťahy sa už v priebehu piatich rokov ukážu ako úplne kontraproduktívne. Biely a Čierny budú použité ako posledná možnosť.“

„Takže si len sadneme a necháme Filadelfanom umierať, je to tak?“

Mat sa namiesto odpovede zahľadí na jazierko. „S kým tam budeš pracovať?“ opýta sa.

„Plukovník Philip Serah.“

„Múdra voľba. Povie ti o niektorých veciach.“

Keď myšlienkovým spínačom skontroluje čas, Hiram si uvedomí, že jeho odvoz odchádza z kozmického prístavu o 45 minút. Zrejme by dokázal nájsť aj iný spôsob, ako sa pridať k svojej letke, ktorá sa momentálne zoskupuje na stanici pri Saturne. Ale Hiram nie je ten typ človeka, ktorý by riskoval, že zmešká svoj osud tým, že príde neskoro.

„Myslím, že ti tvojho miláčika musím vrátiť,“ povie, hladiac chlpatú masu, ktorá sa blažene rozvaľuje v jeho lone, s dvomi labami trčiacimi do vzduchu.

Obráti sa k Matovi, „Keby som tu zostal, rád by som bol tvojim priateľom.“

Držiac Hiramov Hrot vo vysokých oblastiach matematického neba, Mat mu dá svoje zbohom, „Opäť sa stretneme v Poliach Pokoja.“

3.4 Vojnové hry

Letová paluba Skalény 296 je kruhová miestnosť s kopulovitým stropom, sedem metrov v priemere. Počas letu sú steny nahradené VR reprezentáciou RR výhľadu okolo stroja, takže je to ako letieť priamo vo vesmíre. Obklopený 360-stupňovou hviezdnatou guľou, Hiram je v gravito-poli uprostred a má velenie. Zar je jeho virtuálny druhý pilot, preto sedí v gravito-kresle po jeho pravici. V kreslách naľavo od neho sedia Eleonor Mazbrouková a plukovník Varga, ruka v ruku. Keď sú spolu, zdá sa, že tí dvaja stále flirtujú. Napravo od Zara sedia Shankar Rashi a Harry Lee.

Pre obveselenie pozerali *Matematickú Žatvu Leonarda Eulera*, dychberúci program v 16 častiach. Nechali Eleonor, aby im porozprávala o najnovších zisteniach Inštitútu Genetiky Filadelfie 12. A Zar rozprával Archívne príbehy o Eisraime a Krajoch Stredného Severu. Zar práve dokončil krásnu epizódu pri tírta-jazere, kde ho je guru napoly utopil, kým mu daroval jeho nové učenícke meno. „Myslím, že by sme ťa mali prestať volať Bobby,“ uzavrie to.

„Súhlasím!“ podporí ho Varga.

„Čo tým myslíte? Mám si zmeniť meno?“ pýta sa Hiram.

„Netreba! Keďže si si vybral Hiram ako letecké meno, stačí, keď dáš na známosť, že ťa tak majú ľudia volať za každých okolností. Je to súčasťou tradície Filadelfských Vzdušných Síl,“ vysvetľuje Varga.

„Presne ako to urobila Elyani, keď vstúpila do akadémie na Filadelfii 12: stal sa z nej Panter,“ dodáva Zar.

„Vieš, ako došla k tomu menu?“ pýta sa Hiram.

„Serah ju tak zvykol volať. Dlhý príbeh.“

Hiram od vzrušenia tleskne rukami, „Nemôžem uveriť, že už o 6 hodín sa s týmito ľuďmi stretnem.“

„5 hodín, 32 minút,“ upresní virtuálny navigátor Rashi. „Bude...“

„Džex B všetkým pilotom!“ Komunikácia od plukovníka St@kusa, veliteľa Operácie Kyslík. „O 30 minút dosiahneme blokádu.“

Ak všetko dobre pôjde, nemali by vypáliť ani jednu strelu. Stíhače Skaléna prichádzajú z vysoka nad rovinou ekliptiky, čo je cesta, ktorú nákladné lode nikdy nepoužívajú. Preto natrafia na časť blokády, ktorá je slabo bránená. Yantra, filadelfský bojový krížnik triedy Kosák, má 4000 km odtiaľ vytvoriť diverziu, vyhodíť do vzduchu 3 relačné sub-stanice blokády, zatiaľ čo nákladná loď bude simulovať pokus o násilné prekročenie. 301 stíhačov Skaléna sa má tváriť, že idú nákladnej lodi na pomoc, potom sa v poslednej chvíli rozptýliť a preniknúť cez blokádu.

„Vieš, odkiaľ pochádza meno Džex B?“ pýta sa Zar, aby odvedol napätie. „Džex Belaran, základňa Nefilimských Lovcov v Atlantíde. Super-nabitá Hrot-intenzita, uprostred úžasného prostredia Snežných Hôr. Tam žila Felícia.“

Z toho, čo Hiram pochytal, Felícia bola bývalá Zarova frajerka. Dost' horúca krv, podľa toho, ako sa stále hádali.

„Super! Myslí si plukovník St@kus, že je reinkarnáciou Felície?“

Zar vybuchne do smiechu. „Bodaj by bol! Felícia v Skaléne... tak pred *tým* by sa Rex začal triasť!“

„A možnože St@kus nakoniec aj *je* Felícia!“ nadhodí Eleonor Mazbrouková.

„Nie! St@kus bol jedným z Lovcov,“ povie Zar.

„Aké vzrušujúce!“ Eleonor si pomädlí ruky. „Stretol si sa s ním?“

„Nie, ale vieme presne, kto bol. Registrovaný v Archívnych mat...“

„Džex B všetkým pilotom, červený poplach! Neočakávaný uvítací výbor je na ceste ku nám. Stíhače Z-99. Počet zatiaľ neznámy.“

Sračka sa začína.

Na letovej palube vyvolá Rashi holografickú mapu. „Tam!“ ukáže na mračno bodiek na šiestej hodine.

Nad hologramom sa už objavil virtuálny panel Jednotky pre Odhad Škôd. Naľavo je napísané, „Skaléna 296: 301 jednotiek; zničených: 0.“ Napravo, „Z-99: 21 jednotiek; zničených: 0.“

„Iba 21? Dobré, dobré,“ hovorí Varga. „Prekvapili sme ich. Inak by ich tu bolo oveľa viac.“

Hiramova letka je v zadnej časti flotily Skalén. Je nepravdepodobné, že by musel strieľať. No aj tak sa Zara opýta, „Mal by som byť napätý, nie?“

Zar sa usmeje Dračím úsmevom, „Nie si?“

„Nie. Nevidím, aký je rozdiel medzi týmto a VR súbojom.“

Zar neodpovie, len zamyslene prikývne.

Nepriateľské bodky sa pohybujú mimoriadne rýchlo. „OČP: 7 minút 30 sekúnd,“ oznámi Rashi.

„Červený Trpaslík Letke 14,“ zavolá veliteľ Hiramovej letky. „Zahájte Hrot-párovanie.“

Vystupujúc vysoko do Zlatého Slnka.

Zvláštne na Hrot-párovaní s ľuďmi, ktorých ste nikdy nevideli, je to, že sa okamžite cítite, akoby ste ich poznali odjakživa. Nie je to len jednota – kozmické spiknutie, akoby ste si všetci naplánovali toto stretnutie už od začiatku času.

„OČP: 5 minút.“

A tiež je tu úžasný pocit vychádzajúci z toho, že ste vo vesmíre. RR vesmír, Hiram musí uznať, *chutí* inak ako VR simulácie. Vaše oči, pravdaže, nemôžu vidieť žiaden rozdiel, keďže obraz v stíhačke aj tak pochádza z VR signálov. Ale váš Hrot zažíva rozľahlosť úžasného druhu. Dych večnosti.

Na šiestej hodine sa štyri letky Skalén usporiadali do osemuholníkovej formácie.

„OČP: 3 minúty.“

Cítiac Semperovu prítomnosť v Zlatom Slnku. Jeho tekuté svetlo je presne ako Barkhan Zérove. Jeho láska zahľadá Hirama. Možno myslel práve to, keď povedal, „Opäť sa stretneme v Poliach Pokoja.“

„OČP: 30 sekúnd... 15 sekúnd... 10 sekúnd... 5 sekúnd... Stret!“

Dole na šiestej hodine sa objaví veľká ohnivá guľa. JOŠ panel začne skórovať, ale je to škaredé. Zničené Z-99 zostávajú na 0, zatiaľ čo zničené Skalény idú, „1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 12, 14, 15, 17, 18, 19...“

„Doriti! Čo sa to deje?“ Hiram sa zaksichtí. Prečo pilotom Džex B trvá tak dlho zamerať suprastrálne modely Z-99?

„22, 24, 25, 26, 29, 30, 31, 32, 34...“

Dole na šiestej hodine vidieť ohnivé gule.

„Nemal by som im pomôcť?“

„Drž svoj Hrot mimo!“ Zar mu pripomenie rozkazy.

Počet zničených Skalén rýchlo narastá, „37, 38, 39, 40...“ potom začína spomaľovať, „41, 43, 44,

45...“ ustáli sa na 46. Zrazu je rad na Z-99. Tam beží počítaadlo ešte rýchlejšie, „1, 9, 17, 19, 20, 21.“

Už bolo načase! Takouto rýchlosťou by bolo 301 Skalén rozprášených za menej ako 5 minút.

„Džex B všetkým pilotom! Priestor je úplne čistý,“ dokonale pokojný hlas. „Blokádu prekročíme o 6 minút.“

Hiram ďalej mlčí, Hrot-spárovaný so svojou letkou, uvažujúc, čo by to vyžadovalo, aby cítil väčšie napätie ako počas VR cvičenia.

Ak ľudia cítia napätie, *musí* to byť kvôli tomu, že považujú RR za zásadne odlišnú od VR. Hiram za tým dokáže vidieť logiku, ale ten rozdiel stále nedosiahol jeho autonómny nervový systém.

Pravdaže, okrem toho, že 46 rytierov práve umrelo. Čo keby medzi nimi bola Penelope?

A čo keby medzi nimi bola Panter?

Ale potom... čo keby, čo keby... RR sa práveže neskladá z 'čo keby'.

Blokáda sa stala viditeľnou vo forme plochej červenej siete – počítačový obraz projektovaný na prednom pohľade zo stroja.

„Sieť dosiahneme o 60 sekúnd,“ oznamuje Rashi. „Pozri! Už sa začína objavovať otvor.“

Malá diera v sieti, postupne sa zväčšuje.

„Červený Trpaslík letke 14 – všetko ide podľa plánu. Uvoľnite Hrot-párovanie, ale zostaňte v pohotovosti.“

Otvor v sieti ďalej narastá. Keď Hiramova stíhačka prejde dierou, Zar pomaly zatlieska rukami.

„Vchádzame do Filadelfského priestoru!“ Hiramove srdce podskočí od radosti.

„Našich 255 stíhačov prešlo!“ hlási Rashi. „Ale počkat', niečo tu nie je v poriadku. Sieť sa za nami nezatvára.“

„Nie je nám to u riti?“ pýta sa Hiram.

„Obávam sa, že nie,“ povie Varga. „Znamená to, že niečo po nás pôjde.“

Opäť sa ozve St@kus, „Džex B všetkým pilotom – zrýchliť na maximálnu rýchlosť. SUPREP.“

Na letovej palube náhle zrýchlenie nie je možné cítiť. Tlmiče zotrvačnosti sú na Skaléne dokonale hladké.

„Červený Trpaslík letke 14 – červený poplach a obnoviť Hrot-párovanie.“

„Džex B Apaxovi a Hiramovi, chránený kanál. Počujete ma?“

Chránený kanál znamená, že nikto iný ich nepočuje.

„Apax Džexovi B, potvrdzujem!“

Takže veliteľ Apax je súčasťou ich flotily? Hiram o tom ani nevedel.

„Hiram Džexovi, počujem v poriadku.“

„Džex B Apaxovi a Hiramovi. Môj počítač práve uvoľnil utajený pokyn: v prípade, že je na nás vystrelený Veľký Alfredo, mám zavolať vás.“

„Apax Džexovi B. Veľký Alfredo, to je to, čo je za nami?“

„Nie, 6 takých.“

Pokiaľ sa Skalény okamžite nerozptýlia, 6 Alfredov je viac ako dosť na to, aby zničili celú flotilu 255 stíhačov.

Varga urobí grimasu, akože Veľkých Alfredov nemá rád. Ale Hiramovi prídu celkom zaujímavé na marudovanie. Rovnaký princíp ako P-21, niekoľko šikovných variácií. Podrobne ich študoval, keď bol na stanici CBS okolo Titanu.

Na letových palubách všetkých Skalén sa opäť objavili JOŠ panely. Naľavo, „Veľký Alfredo: 6; zničených: 0.“ Napravo, „Skalény 296: 255; zničených: 0.“

„Džex B Apaxovi a Hiramovi – aké sú vaše odporúčania?“

„Mám to!“ oznámi Rashi. „Mám skenery zamerané na Alfredov!“
Kým Apax odpovedá Džexovi B, Hiram Hrot-sleduje signál skenera a objaví peknú sadu 5D modelov, všetky prepojené ako reťaz hyper-párkov. „Bingo!“ oznámi.

„Džex B Hiramovi, čo je to Bingo?“

Bingo je hra, ktorú zvykli Sigfr!d a Bobby hrať, keď boli malí, ale teraz nie je čas to vysvetľovať.
„Hiram Džexovi B, práve v tejto chvíli držím v mojom Hrote model. Budem potrebovať skombinovanú silu troch stíhačov.“ Rýchlo na svojom počítači aktivuje plánovač manévrov, nakreslí plán útoku, pri ktorom 3 Skalény zostanú s ním vzadu a pôjdu Bingo na 6 Alfredov. „QED SUPREP!“ povie, prenesúc plán Džexovi B.

St@kusovi trvá menej ako 10 sekúnd, kým plán zanalyzuje. Potom, „Džex B Hiramovi. Plán zamietnutý. Moje rozkazy uvádzajú, že najmenej 35% Alfredov musí vybuchnúť a spôsobiť škody.“

„Hiram Džexovi B. Chcete povedať, že ich necháme, aby nás zabíjali, aj keď sa tomu vieme vyhnúť?“

„Džex B Hiramovi, opakujem: 35% alebo viac prichádzajúcim strelám musí byť umožnené nasledovať ich kurz.“

Hiram preruší výstup komunikácie a obráti sa k Zarovi, rozhorčený. „Čo je to za nezmysel? Bojujeme tu vo vojne alebo hráme počítačovú hru?“

Zarova odpoveď ostro dopadne, „Nediskutuj o rozkaze!“

Ale ako môže niekto vydať taký hlúpy rozkaz!

„Hýb sa!“ zakričí Zar.

„V poriadku!“ Smola, ale viac ako 35% z 6 znamená najmenej 3. Hiram pošle iný plán, ktorý nechá polovicu Alfredov letieť ďalej. „SUPREP!“

Apax je prvý, kto to zhodnotí. „Apax Hiramovi! Skvelá práca!“

Hajzel!

„Džex B Hiramovi, plán prijatý s jednou modifikáciou: bude nás doprevádzať ďalších dvanásť stíhačov, ktorí budú strieľať na imaginárne ciele v priestore. Ja prichádzam v letke Modrá Veľryba. Hiram a Apax, opustite svoje letky a pripojte sa k nám.“ Potom na nechránenom kanáli, „Džex B všetkým pilotom. Okamžitý rozptyl. SUPREP!“

Ďalší obraz – Skalény sa vo vesmíre pohybujú všetkými smermi. Vyzerá to náhodne, ale je to presný, počítačom riadený kúsok choreografie. A niekoľko sekúnd neskôr sa už Hiram pohybuje naspäť k sieti, spolu s ďalšími 14 inými stíhačmi.

„OČP, 60 sekúnd,“ signalizuje Rashi.

„Hiram Džexovi B, držím model, strieľajte podľa plánu, SUPREP.“

Ako bolo naplánované, tri stíhače začnú koncentrovať svoju palebnú silu. Medzitým desať ďalších stíhačov náhodne strieľa, len pre zábavu.

Alfredovia sa začali rozptyľovať, ale neskoro, aby unikli ohňu zo Skalén. Z výšky nad superastrálnou guľou vyšle Hiram Hrot-signal, ktorý sa okamžite odrazí v počítačoch 3 z Alfredov a zmätie ich.

Nasleduje masívna explózia, ktorá osvetlí dvadsať stupňov priestoru.

Na JOŠ jednotkách „Alfredo: 3; zničených 3. Skalény: 255; zničených 0.“ Ale tri ďalšie Alfredá sa rýchlo približujú k druhej, tretej a siedmej hodine. Vybuchnú jeden za druhým.

Ohromný ohňostroj.

Na JOŠ: „Alfredo: 0; zničených: 6. Skalény: 202; zničených: 53.“

„Och, doriti! Doriti!“ Hiram mláti päťou po operadle svojho kresla. „Ja tomu nemôžem *uveriť!*“

„Džex B všetkým pilotom! Sieť sa za nami zatvorila, nič ďalšie sa už neblíži. Obnoviť formáciu, SUPREP. Čistý priestor, ideme domov!“

„Zasraný hajzel!“ reve Hiram, „Ako si *dovoľuje* rozprávať sa s nimi takým otcovským tónom, keď ich práve päťdesiatich troch zabil!“

„Džex B Apaxovi a Hiramovi, chránený kanál. Všetky rozkazy prijaté počas tejto misie majú zostať prísne tajné. Obaja ste dôstojníci CBS, viac vám nemusím hovoriť. Rozumieme sa?“

„Apax Džexovi B. Rozumiem, plukovník!“

Hiram sa rukami chytí za hlavu, nevýslovne znechutený.

Zar mu prikáže, „Odpovedz!“

„Hiram Džexovi B. Rozumiem.“

Päťdesiattri deciek zabitých pre nič. Navyše dobrovoľníkov.

Ťažké ticho.

„Bobby... chcem povedať, Hiram,“ Varga sa zhlboka nadýchne, kým ďalej pokračuje, „práve, že bojujeme vo vojne, nehráme počítačovú hru.“

„Čo to, kurva, znamená?“

Je to Harry Lee, kto odpovie, „Znamená to, že posledná vec, ktorú Základňa 7 chce, je dať Rexovi vedieť, že sa jeho A^&~ ovládaného hardvéru vieme zbaviť ako virtuálnych vreckoviek.“

„Chceš povedať, že sme práve obetovali päťdesiattri pilotov, aby sme hrali nejaký druh špionážnej hry?“

„Áno, presne to chcem povedať. Práve preto by si mal držať jazyk za zubami, keď dorazíme na Základňu 7.“

„Päťdesiattri pilotov!“ Hiramovi je z toho zle.

Varga sa k nemu obráti, vyžarujúc vrúcnosť svojej prítomnosti virtuálnej emanácie. „Vieš, ja som tiež musel robiť takéto veci, keď som mal velenie.“

„Myslíš tým, nechať ľudí zomierať pre nič?“

„Nie, nie pre nič. Aby sme vyhrali 1. Bitku o Merkúr, potrebovali sme, aby bol Rex úplne prekvapený. V mesiacoch pred bitkou som musel obetovať množstvo mojich pilotov. Stálo ma to veľa, to ti hovorím.“

To, čo je vo Vargových očiach, je také hlboké, že Hiramov hnev vprchá.

„A teraz sa 5. Bitka o Merkúr môže začať ktorýkoľvek deň,“ dodáva Lee.

Hiramove stretnutie s osudom.

3.5 Nedel'a 08:07, Vitaj na Filadelfiách, brat!

Vo filadelfskom priestore sa Skalény rozdelia do šiestich skupín, každá smeruje na inú stanicu. Hiram a osem ďalších strojov je nasmerovaných na Základňu 7, ktorá sa nachádza len štyri hodiny od Filadelfie 6.

Z7 je akýsi hybrid medzi nosičom a stanicou. Ako loď sa pohybuje v priestore. Ale s posádkou v počte 170 000 sa jej veľkosť viac podobá na vesmírnu stanicu.

Hiram pristane na pristávacej stanici 1, v 1300 metrov dlhom hangári naplnenom radmi stíhačov Skaléna rôznych veľkostí. Kým sa jeho 296ka ladne vznáša niekoľko metrov nad úrovňou podlažia, hľadajúc cestu na novopridelené parkovacie miesto, Hiram rýchlo spočíta, „25 transportérov a... 177 stíhačov.“

„Vidíš tamtie beštie?“ Shankar ukazuje na 24 masívnych stíhačov na konci hangáru.

„To sú 333 monštrá!“ láskavo sa usmeje Hiram.

333ka je posledná z Shankarovej rodiny. Nie je to len jej veľkosť – 77,9 metra dlhá – ktorá z nej robí monštrum, ale tiež jej bojové schopnosti a jej rýchlosť. Nič nie je rýchlejšie ako Skaléna 333, dokonca ani najnovšie Rexove strely.

„Slintáš, čo?“ Lee žmurkne na Shankara.

Shankar žmurkne naspäť, „Mám chuť sa na mieste inkarnovať!“

„Dobre, priatelia!“ Hiram vstane z kresla. „Čas rozlúčiť sa. Vďaka za všetko, boli ste skvelí, ako zvyčajne.“

Eleonor ho na rozlúčku zvykne pobožkať na líce. Ale dnes je v PR, takže mu len zakýva ako ostatné klony.

Hiram prejde ku dverám svojho stroja, ktoré sa práve otvorili. Pozrie sa hore na strop hangáru, aspoň štyridsať metrov nad jeho hlavou a začne kráčať dole po schodoch.

Pozdraví ho ženský hlas, „Bobby?“

Pozrie sa dole, zbadá pôvabnú brunetu oblečenú v uniforme rytierov. Netrafí schod, spadne dopredu a rozpleští sa na dlážke, vreštiac od bolesti.

„Bobby!“ dievča si kľakne po jeho boku. „Zranil si sa?“

To je ale na posranie sprostá otázka pre niekoho, kto vrieska od bolesti.

„Môj členok! Au! Au!“

„Počítač!“ zavolá dievča, „pošli nám doktora, pohotovostná trieda C!“ Chytí ho za ruku, „Som Sally P#calová, alfa-alfa chór Himalájec. Som tvoj uvítací výbor.“

Bobbymu sa podarí ľahnúť si a pozrieť si krásne modré oči uvítacieho výboru. „Och, dobre, vďaka. Ja som Hiram.“ Keď zostáva úplne nehybný, bolesť je o niečo menšia.

„Používaš svoje pilotovacie meno?“

Prikývne. „Och!“ Opäť tá vystreľujúca bolesť.

„Počítač!“ opýta sa, „Kde je ten doktor?“

„Na ceste. OČP 54 sekúnd.“ Je to tlmený hlas, presne ako na TS5.

„Mal si dobrú cestu?“ spýta sa Sally.

„Dalo sa.“

Človeče, tá je *virtuálne* krásna! Keby ho nedržala za jeho RR ruku, pochyboval by, že je reálna.

„Myslela som... či pri útokoch zomrel niekto z tvojich priateľov,“ opýta sa.

„Nie, nemal som medzi pilotmi žiadnych priateľov.“

„To je dobre!“ S úľavou s vydýchne a zohreje ho svojím úsmevom.

Bežiac prichádza vysoký bradatý chlapík odedý v bielej uniforme z mäkkého kovu. Sally vysvetľuje, čo sa stalo. Položí svoj kufříkový prenosný medipočítač a ručným skenerom začne vyšetřovať Hiramovu nohu.

„Iba vytknutý členok,“ hovorí. „Ale ukazuje mi tu čudné hodnoty. Boli ste v posledných rokoch vystavení vysokým dávkam radiácie?“

„Nie.“

Doktor sa zamračí, „Neviem, čo sa to deje. Nedokážem prístupit' k vášmu zdravotnému čipu.“

Mikroskopický implantát pod Hiramovou ľavou lopatkou. Všetci rytieri ho majú.

„Čo s ním je?“ pýta sa Sally.

„Au!“ Hiram zvrieskne od bolesti. Ďalší kľč v jeho členku.

„Počúvajte, doktor, nemôžete mu dať niečo proti bolesti?“ protestuje Sally.

„Prepáčte, ale musím najprv skontrolovať možné liekové alergie,“ doktor je neoblomný. „Ale jeho zdravotný čip ma nevpustí dovnútra.“

„Len napojte svoj prenosný počítač na moju Skalénu! Všetky moje záznamy sú v počítači,“ hovorí Hiram.

Akonáhle doktor nadviaže spojenie, jeho počítač oznámi, „Informácia, ktorú požadujete, je

dôverná.“

Och nie! Zase poondiate absurdity CBS! Kedy sa toto skončí?

Doktor si poškriabe hlavu, „Máme tu nezvyčajnú situáciu.“

Použijúc myšlienkové prepínače, Hiram rýchlo vloží svoje CBS prístupové kódy. „Skúste ešte raz!“

Tentokrát je počítač presnejší. „Informácia, ktorú požadujete, podlieha utajeniu, stupeň 6. Môže byť sprístupnená len autorizovaným osobám.“

„Čip so zdravotnou históriou so stupňom utajenia 6?“ zamračí sa doktor. „To musí byť nejaká porucha!“

V tej chvíli si Hiram uvedomí, že jeho zdravotný čip musí niesť záznamy všetkých tých čudných vecí, ktoré s ním Matov kocúr stváral, keď bol v nemocnici. Spomínajúc si, aká traumatizovaná bola doktorka Fawlersová, rozhodne sa, že z toho radšej tohto bradatého chlapíka vynechá.

„Hej, asi nejaká porucha. Práve som vyšiel zo stretu so strelami Veľký Alfredo. Tri z nich vybuchli vo vizuálnom dosahu.“

„To by mohlo vysvetľovať, prečo sa váš počítač správa zvláštne,“ hovorí doktor. „Váš členok dám dokopy s mojimi gravito-dlahami. Na lieky proti bolesti budete musieť počkať.“

Kým prebieha gravito-chirurgia, virtuálna konzola prenosného medipočítača vydáva bizarné zvuky a červené svetielka blikajú, akoby nadišiel deň posledného súdu.

„Mrzí ma to, ale musím vás previezť do nemocnice,“ povie doktor.

„Netreba!“ Sally pomohla Hiramovi posadiť sa. „Ten členok je už na tom *oveľa* lepšie.“

„Nemá to nič s vaším členkom. Hodnoty, ktoré dostávam, ukazujú hlboké bunkové zmeny. Nemám predstavu, odkiaľ to pochádza.“

„Bol som ožiarený Alfredami?“ Hiram vystrúha grimasu.

„Nie, nie sú tu žiadne známky nedávneho ožiarenia,“ hovorí doktor. A obráti sa k svojej virtuálnej konzole, žiadajúc, „Pošlite mi kolieskové kreslo naprogramované, aby zobralo pacienta do posteľe v Hlavnej nemocnici, jednotka 44. Pohotovostná trieda A.“

Trieda A? Zhoršuje sa to.

Ale potom počítač odpovie, „Žiadosť zamietnutá. Bobby Elmian má byť prevezený do Neurokybernetického Inštitútu.“

„To má byť čo?“ vysoký muž zjavne nie je zvyknutý na protirečenie. „Odkiaľ pochádza rozhodnutie o prevoze?“

Tlmený hlas, „Táto informácia je dôverná.“

„Tak teda dobre! Radšej odtiaľto už idem,“ pokrčí plecami, zjavne vytočený. Opýta sa Sally, „Môžete počkať na kolieskové kreslo a zobrať tohto muža do Neurokybernetického Inštitútu?“

„Isteže, doktor. Vďaka za všetko.“

Otočí sa im chrbtom a bez pozdravu odíde.

„Čo keby sme začali odznova?“ Sally sa posadí na dlážku, s prekríženými nohami. „Som Sally P#calová, alfa-alfa Himalájec. Čierny Panter ma poslala, aby som ťa privítala.“

„Ja som Hiram. Je to moje pilotné meno.“

Na polceste medzi dvoma stíhačmi Skaléna, uprostred gigantického hangáru, kde sa hore-dole pohybujú transportéry a stíhače, a stovky ľudí sa ponáhľajú všetkými smermi, si potrasú ruky, „Rád ťa stretávam!“

Jej ruka je mäkká, vítajúca.

„Chór Himalájec sa chystá zahájiť trojtýždňový intenzívny tréning s Panterom. Chce, aby si sa k nám pridal.“

„To znie skvele! Koľko ľudí je v tvojom chóre?“

Preglne. „Ešte pred týždňom nás bolo osem. Ale minulý piatok nás prepadli na okraji zlovestnej pančuchy. Dvaja naši muži zomreli.“

Možno najunikátnejšia vec na Zarovi je spôsob, akým vám niekedy pohliadne do očí a znesie nadol Biely mier Orla. Hiram sa pokúsi urobiť presne to. „Je mi to... ľúto.“

Z Hrotu do Hrotu sa vytvorí párovanie, akoby boli na strelnici.

„Takže tvoj chór už neštuduje?“ opýta sa. No Sally nevyzerá byť staršia ako on.

„Promovali sme pred 4 mesiacmi.“

Prídu mu na um Penelopine slová... bitúnok v prvej línii.

Dorazilo počítačom riadené kolieskové kreslo. Sally pomôže Hiramovi posadiť sa doň. A potom sa história znovu opakuje. Hiram spoznáva chodby Z7 s RR dievčaťom náhliacim sa po jeho boku, okolo sa hmýria stovky ľudí, a nikto iný nie je na vozíčku. Je to rovnaký typ chodieb, akurát sú všetky steny natreté na bielo a skoro polovica ľudí nosí na klope bielu PR ružu.

Pri dverách Neurokybernetického Inštitútu ich prijmu štyri strážne bezpečnostnej služby, odetí v žiarivo bielych uniformách z mäkkého kovu. Potom ako skontrolujú dodací list na navigačnom počítači kolieskového kresla, povedia Sally, „Prepáčte, ale vy nemôžete ísť ďalej.“

Mladá žena položí na Hiramove plece svoju jemnú ruku. „Zavolaj mi, keď sa odtiaľto dostaneš. Himalájci sa už nevedia dočkať, kedy sa s tebou stretnú.“

„Vďaka za privítanie, brat!“ usmeje sa Hiram.

Stráž doprevádza Hiramove kolieskové kreslo sieťou chodieb.

„Och, doriti!“ vykrikuje Hiram. „Zabudol som sa porozprávať s colnými úradníkmi.“

Strážca nadvihne obočie. „Aké druhy vecí ste si so sebou priniesli, pane?“ spýta sa profesionálnym hlasom, akože to nechce ukázať, ale je pripravený Hirama na mieste zatknúť, ak to bude potrebné.

„Môj paplón a vankúš sú vyrobené z peria ZH337.“

Strážca potlačí úsmev, „S tým by som sa netrápil.“

Hiram si ale robí starosti. Z nariadení má bobky, je to jeho charakter.

Dorazia do malej miestnosti s jediným gravito-poľom uprostred. Kým odíde, strážca požiada Hirama, aby tu počkal.

„Ahoj, Bobby, som doktorka Patrícia Elchevarra. Môžeš ma volať P@.“

Hiram otočí svoje kolieskové kreslo a objaví tínedžerku odetú v bielom lekárskom odeve. Na prvý pohľad je normálne škaredá, ako normálni RR ľudia. Ale je na nej niečo mimoriadne – jej Hrot. Je to šokujúce. Jediný raz, kedy sa Hiram stretol s niečím, čo sa tomu vzdialene podobalo, bolo pri Matovom kocúrovi.

„Ja používam svoje pilotné meno, Hiram.“

„Ahoj, Hiram,“ usmeje sa na neho, akože vie, že ju Hrot-skenuje a nech si poslúži. Ale ako sa to naťahuje, začne byť netrepezlivá, „Dobre, môžem sa teraz už obliecť?“

„Uh...“ Zaskočený, Hiram sa zdvorilo stiahne z jej Hrotu.

„Ľahni si do gravito-poľa!“

Presunie svoje kolieskové kreslo ku gravito-poľu a zvalí sa do neho.

„Tak sa pozrime na tú smrteľnú chorobu!“ usmeje sa, akoby znelo naozaj smiešne.

Smrteľnú chorobu, to je to čo ten bradatý hajzlík diagnostikoval? Hiram preglgne. Vôbec mu to nepripadá zábavné. Musí oslobodiť Filadelfiu 6, veď viete. Ako dievča začne behať popri jeho tele s ručným skenerom, pýta sa jej, „Uhm... a aký druh doktora ste?“

„Medicína, genetika a neurokybernetika,“ odpovie bez toho, aby sa na neho pozrela; je vyťažená sledovaním jeho životných funkcií.

„To je veľa doktorátov!“ Má fascinujúci Hrot, ale po bližšom preskúmaní sa ukáže, že je oveľa škaredšia ako normálni RR ľudia. Príliš vychudnutá, žltastá pokožka, smiešny cop, ktorý ju robí ešte mladšou ako je. Jej rýchle pohyby a podivné hlasové intonácie zvláštnym spôsobom pripomínajú myš.

„Všetko je presne tak, ako má byť,“ oznámi.

Výdych úľavy. Takže nádej pre Filadelfiu 6 stále žije.

P@ podíde k jeho boku, schmatne jeho pravú ruku svojou pravou rukou, zovrie na prah zlomenia, zohne sa blízko k jeho tvári, „Vitaj na Filadelfiách, brat!“

Výrazný dych, ako keby mala na raňajky cesnak.

„Uhm... ste rytier?“ spýta sa jej.

„Nie.“

Tak prečo ho potom volá brat?

Zamračí sa a ustúpi, takže vzduch je opäť dýchatel'ný, „Nemusím ti hovoriť, že si podstúpil určité... 'nezvyčajné' terapie, však nie?“

„Nie, som si toho vedomý,“ povie. Sladký Pán, čo to s ním Matov kocúr robil, presne?

„Dobre. Teraz počúvaj, nemôžem preprogramovať čip s tvojou zdravotnou históriou, aby som ho normalizovala. Príliš nebezpečné. Ak by si mal upadnúť do kómy, medici musia mať možnosť vedieť. Ale pridám ti tajný prístupový kód, ktorý vyrieši rutinné situácie. V prípade problémov nemusíš znášať žiadne sračky od nikoho. Len aktivuj ten kód a všetko bude v poriadku. Kód je #333OLLOPA. Pochopil?“

„Áno.“

„Nie, nepochopil, ale to nevádi, aj tak to bude fungovať.“ Rýchly zlomyseľný úsmev. „A teraz odtiaľto vypadni! Svet je tvoj.“

3.6 Nedel'a 11:31, Súrna správa

Dr. Patricia Elchevarra naprogramovala Hiramove kolieskové kreslo tak, aby ho zobralo do jeho izby. Po desiatich minútach jazdy dorazí Hiram do kajuty 3 krát 3, kde boli prenesené jeho matrac, paplón a vankúš.

Presná replika kajuty, ktorú mal na Titane. S tým rozdielom, že ho privíta nádherná PR blondína oblečená ako rytier, s bielou ružou na hrudi, „Do Hrotu, brat, som Math!lda, orientačný dôstojník RV7, VR siete rytierov na Z7.“

„Do Hrotu!“ ledva sa na ňu pozrie, usilujúc sa dostať z vozíčka do gravito-poľa. Rovnaký typ ako tie na TS5.

„Hiram, v mailovej schránke na teba čaká nejaká prioritná pošta. Mám ti ju prehrať?“ ponúkne mu Math!lda.

„Prepáč, teraz naozaj nemám čas, uvidíme sa neskôr, ahoj,“ odpojí sladkú Math!ldu. „Počítač, nainštaluj Multi-V!“

Tlmený hlas, „Komunikačné protokoly Multi-V sú nekompatibilné so sieťou RV7. Program nemôže byť nainštalovaný.“

„Ále, sakra!“ To kvôli tomu, že Multi-V je napísaný v A^&~. Pravdepodobne budú potrebné len drobné úpravy, ale momentálne sú tu naliehavejšie veci.

Hiram si ľahne do gravito-poľa a zavola Dr. Mazbroukovú. „Eleonor, pomoc! Som vo veľkých problémoch!“

„Už! Ani ti to dlho netrvalo!“ tučná žena v strednom veku virtuálne vstúpi do kajuty. „Povedz mi, čo sa deje, drahý?“

„V prístávacej stanici 1 mi doktor diagnostikoval smrteľnú chorobu. Hovoril, že moje bunkové úrovne sú úplne mimo a že to trvá už roky. Potrebujem úplnú a dôkladnú prehliadku. Vo svojom RR živote si bola lekárka aj genetička, nie?“

„Hej, ale to je úplne jedno. Keďže som klon, môžem byť doktorka čoho len chcem,“ pripomenie mu.

Samozrejme. Hiram je v šoku, „Prosím, Eleonor! Nemôžem si dovoliť umrieť. Virdžínia ma potrebuje! Ak niečo nie je v poriadku s mojím zdravím, potrebujem to okamžite vedieť.“

„Drahý, drahý... len pomaly!“ prepne ho na VRR, posadí sa k nemu do gravito-poľa a položí svoju teplú, upokojujúcu ruku na jeho hrud'. „Vykonáme celú batériu testov. Hneď teraz,“ povie a uvedie medipočítač do akcie. Niektoré testy sú viac ako len odčítanie hodnôt, vyžadujú analýzu z centrálného patologického laboratória Z7. Aby ho zabavila, kým čakajú na výsledky, povie mu, „Uvedomuješ si, že keď sme už tu, mohli by sme získať VR nahrávky päťročnej Virdžínie? Počet našich modelov by sa zredukoval aspoň o polovicu. Možno by sme sa dokázali dostať pod 10⁶ Virdžínií.“

„Nikdy sa neodvážim požiadať Pantera o VR nahrávky!“

„Nebud' hlúpy!“ Eleonor si pošúcha nos tam, kde jej sedia okuliare. „Myslím si, že by si jej mal povedať *všetko*. Stavím sa, že by jej to polichotilo, že niekto je tak vášnivo zamilovaný do jej dcéry. Uvedomuješ si, aké je to celé romantické? Mladý matematik zájde až tak ďaleko, že vynájde nové revolučné hyperalgoritmy, len aby zahliadol neistý obraz ženy, ktorú miluje. Och!“ potrasie hlavou a jej virtuálnou chrbticou prechádza triaška. „Kiež by sa to tak stalo mne!“

„Si zlatá,“ usmeje sa a chytí ju za ruku.

„Ak Panterovi všetko povieš, možno ti bude chcieť dať aj kúsok vlasov.“

„Ách, kúsok vlasov!“ povzdychne si Hiram nostalgicky.

Kúsok vlasov by mu poskytol plný prístup k Panterovým chromozómom, a potom, ak Zlaté Slnko bude pri ňom – a to je, vždy a navždy – by možno mohol so šťastím uchmatnúť aj jeden vlas od Philipa Seraha. Potom, keď bude mať chromozómy tatka aj mamky, ak by bola nejaká šanca v galaxii získať VR nahrávky malej Virdžínie (ktoré by si sám nikdy nemohol vypýtať, ale so solídnu mathackerskou technikou sa môže vyplniť ne jeden sen) potom, potom... Potom bude

Virdžinia jeho! S hypersynchronickým preprogramovaním Rodinných Čŕt, ktoré ukuchtil, by sa počet fenotypov mohol zredukovať na menej ako 100 modelov. Možno aj menej, ale to sa nedozvie, kým nebude mať v rukách tie chromozómy.

Hiram sa vyberie do svojej obľúbenej fantázie. Práve pristál na Filadelfii 6 a stretáva nádhernú Virdžiniu, presne ako č. 11 867 461.

Prvá slová, ktoré jej povie, sú, „Si *presne* taká, ako som si myslel, že budeš!“

Chce, aby jeho prvé slová boli práve tieto. Bude to spojený triumf lásky a matematiky – Nebesá Zjavenia na Filadelfii 6.

Virdžinia, ľúbim ťa!

Si moja krv, môj život. Zabíjal by som za teba – a aj budem!

Virdžinia, čakaj na mňa, už som na ceste. Teraz, keď som už prekonal Rexovu špinu, mal nič nezastaví. Nič!

„Všetky testy sú normálne!“ Eleonor preruší jeho snívanie. „Tvoje biorytmy sú mierne narušené kvôli zmene časového pásma, ale to sa nepočíta. Tvoje pankreatické hodnoty sú skvelé. Tvojich 992 krvných parametrov sa usmieva ako jarné ráno. Tvoj členok je plne opravený. Nikde nie je nič zlé, akurát v nose máš trochu stafylokokov, ale na to som ťa upozorňovala veľa krát – stáva sa to ľuďom, ktorí sa šprtajú v nose.“

„A čo môj chromozómový materiál?“

„Tvoje chromozómy sú v poriadku, drahý.“

„Takže neumieram?“

Eleonor potrasie hlavou, „Budeš žiť dlhý a šťastný život. Pamätaj si, že plánujem byť krstnou mamou tvojho prvého bábätka s Virdžiniou.“

„Sľubujem. Ale o čom toto potom bolo? Ako mohli byť lekárovi hodnoty tak mimo, keď je so mnou všetko v úplnom poriadku?“

„Výstrelok Matovho kocúra?“ hypotetizuje Eleonor. „Nejaký druh časovej bomby, ktorú zanechal v tvojom zdravotnom čipe, len tak pre zábavu.“

„Môj kocúr?“ láskavo sa usmeje Hiram. „To by aj sedelo. Možno je to jeho spôsob, ako sa uistiť, že si ho budem pamätať.“

V tom prípade sa pravdepodobne môže tešiť na ďalšie veci.

„Ale aj tak tu niečo nesedí!“ premýšľa Hiram. „V pristávacej stanici 1 našiel ten lekár abnormálne hodnoty ešte *predtým*, ako sa napichol na môj zdravotný čip.“

„Si si istý?“ pýta sa Eleonor. „Aj tak mohol kocúr naprogramovať čip tak, aby mathackoval všetky medipočítače, ktoré sa dostanú do tvojej blízkosti.“

„Celkom pravdepodobné,“ uškrnie sa Hiram. Kocúr vždy prejavoval zmysel pre detaily. A výraznú tendenciu terorizovať lekársky personál.

Prichádza VR komunikácia, „Hiram, chceme ťa vidieť!“

V kajute sa objavili štyri optimisticky naladené mladé ženy oblečené v rytierskych uniformách, medzi nimi aj Sally.

„Čo keby si prišiel za nami? Sme na Mieste Bez Hraníc,“ pozve ho najvyššia z dievčat.

„Nemôže, ešte nepromoval,“ zakročí Sally.

„To nevádi. Len si ma zober za ženu a vpustia ťa dnu!“ povie vysoké dievča.

„Gwen!“ okríknu ju ostatné tri.

„Vy ste chór Himalájec, však?“ spýta sa Hiram.

„Ženské krídlo chóru!“ povie dievča naľavo.

„Čo keby sme sa stretli u Ganapatiho? Je to najlepšia indická reštaurácia na Filadelfiách. Pozývame ťa.“

„Uhm...“ Hiram váha. Rád by sa s nimi stretol, ale ani náhodou im nechce prezradiť, že 97% jeho výživy stále pochádza z proto-pyré, ktoré mu medipočítač štyrikrát denne pumpuje do žalúdka. Jedlo z reštaurácie nikdy nejedol.

Vlastne v žiadnej reštaurácii nikdy nebol. Penelope sa ho často snažila vytiahnuť von, ale nikdy nemal čas, musel dokončiť svoj model bomby.

Eleonor už uhádla, čo ho trápi. Cez VR signály, ktoré dievčatá nemôžu počuť, mu zašepká, „Budeš v poriadku, neboj sa! Mám plán.“

Hiram jej dôveruje. Bezvýhradne. „Dobre! Kedy sa tam stretneme?“ opýta sa dievčat.

„Desať minút!“ Koniec komunikácie.

„To je ľahké, drahý. Cez reštauračnú horúcu linku siete som skontrolovala Ganapatiho menu. Len si objednaj ružové lhasi (je to tekuté) a zopár razhagúl. Nemal by si mať príliš veľký problém ich prehltnúť, ak ich dobre požuješ. A ak sa tvoji priatelia budú pýtať, prečo neješ viac, len povedz, že tvoj žalúdok je roztrasený z cestovania, čo je čistá pravda.“

Zoberie ju do náručia. „Eleonor, Eleonor! Kto by mohol snívať o fantastickejšej matke ako si ty?“

Odpovie mu hlasným bozkom na líce. Ako si sadá do kolieskového kresla, pripomenie mu, „Ružové lhasi, zopár razhagúl.“

„Ružové lhasi, zopár razhagúl,“ trénuje slová.

Svieža a usmievavá, Math!lda si vynúti vstup do jeho reality, „Naozaj si nechceš pozrieť svoju poštu?“

Bez Multi-V by to trvalo veky.

„Je to od Penelope Heinzlovej?“

„Nie, je to od...“

„Nemám čas. Pozriem sa na to, keď sa vrátim.“

3.7 Nedel'a 12:45, Objavy

U Ganapatiho je malá preplnená reštaurácia. Smrdí to tam od jedla. Ľudia sedia okolo stolov, objednávajú si od malého RR chlapíka, ktorý vyzerá trochu ako Shankar Rashi a nosí na hlave smiešny biely turban. Kým čakajú na jedlo, zdá sa, že si to užívajú. Hiram rozmýšľa prečo, keďže on sám čakanie neznáša. Čakanie je pre priemerných. On priemernosť neznáša. Ako čaká na svojich priateľov, nemôže si pomôcť, ale považuje za správne, že odolával všetkým Penelopiným taktikám, ako ho vytiahnuť z 5D modelu jeho P-21. Milovať sa v bombe bola oveľa väčšia zábava ako čakať na jedlo v reštaurácii. A obzvlášť, keď neznáša jedenie. Je to príliš pomalé, nevidí v tom zmysel. Aspoň, že pumpa s proto-pyré neplytvá jeho časom. Vklzne to do jeho pažeráka, keď spí alebo je taký zahrabaný vo VR, že si to ani nevšimne.

„Do Hrotu, Hiram!“ Za ním ho Sally prekvapí tým, že položí ruku na jeho plece. Predstavuje, „Gwen, Edith, Kuan Y!n.“

Vymenia si pozdravy 'Do Hrotu' a bratia si posadajú k stolu. Musia sa k sebe natlačiť, lebo Hiramov vozíček zaberá všetko miesto. Kým zaujímajú pozície, s istým stupňom povzbudenia si všimne, že ostatné tri nie sú zd'aleka také pekné ako Sally. To je len dobre! Vediač, aký škaredý si Hiram pripadá sám sebe, bolo by trápne musieť spolupracovať s takým spolkom genetických anomálií ako je ona.

„Dlžime ti ospravedlnenie, nikdy sme nemali posielat' Sally ako uvítací výbor!“ začne Kuan Y!n. Je to aziatka s okrúhrou tvárou a krátkymi čiernymi vlasmi. Na očných viečkách má farebný fraktálový mejkap.

„Očakávali sme, že sa ti pred ňou podlomia nohy, ale nie až tak doslova!“ uškrnie sa Edith. V jej očiach je zvláštna zmes nehy a sily, roky vojny zapísané v jej tvári. Dospelosť niekoho, kto sa prebrodil cez priepastné sračky a prežil. Hiram si ju ihneď obľúbi.

Dievčatá sa pár minút vypyujú na Hiramovu cestu, ale potom ho začnú grilovať. „No tak, záhadný muž, povedz nám niečo o sebe!“ povie Kuan Y!n s hraným úsmevom zvodkyne.

„Prečo záhadný muž?“ opýta sa Hiram.

Vybuchnú do smiechu, ako keby zabil niečo naozaj vtipné.

„Nečítal si, čo sa o tebe píše v adresári rytierov?“ spýta sa Sally so zmäteným výrazom v očiach.

„Nie, čo sa tam píše?“

Edith recituje, „Bobby Elmian, narodený v Hyper-Virtuanete, dátum neznámy, rodičia neznámi. Nie sú tam žiadne podrobnosti o tom, ako si ušiel. Potom sa píše, že si študoval na TS5, a dokončil matematiku, programovanie a genetiku! *Všetky* témy diplomových prác sú tajné. Ukončil PhD v matematike, téma rigorózneho práce utajená. Práve dostal, od akadémie Filadelfie 12, PhD z genetiky, téma práce taktiež utajená. Marudovacie skóre, utajené...“

„Ale veď to sú úplné nezmysly!“ Hiram neverí svojim vlastným ušiam.

„Povedz nám, aké je tvoje marudovacie skóre?“ spýta sa Gwen.

Hiram stále žiadne nemá. „To vám nemôžem povedať!“

Gwen a Kuan Y!n sa zase rozosmejú a tlieskajú rukami.

„A čo tvoja tovareň na zmutované homáre?“ pokračuje Kuan Y!n. „Zmutované homáre nám prídu *obzvlášť* fascinujúce.“

Keďže Hiram zostáva ticho, Edith na neho zažmurká, „Obávam sa, že zmutované homáre si napriek cenzúre CBS našli cestu do tvojej biografie.“

A je to tu! CBS opäť udrela. Alebo je to možno kocúr, ktorý urobil bordel v každej jednej databáze, kde sa spomína Bobby Elmian. V každom prípade to bude ťažké dedičstvo.

Hiram má na tvári neutrálny výraz, zhlboka dýcha, mysliac na Bieleho Orla.

Trápne ticho, vo vzduchu visí vzájomný pocit faux-pas.

„Ahoj Gwen! Ahoj Sally! Ahoj Edit! Ahoj Kuan Y!n! Dobrý deň, pane, ako sa dnes máte? Čo vám môžem ponúknuť na obed?“ RR čašník im rozdáva menu.

Hiram sa neobťažuje vybrať si, „Dám si ružové lhasi a zopár razhagúl.“

„To bude všetko, pane?“

„Mám trochu podráždený žalúdok. Asi to bude z cestovania.“

Kým si dievčatá čítajú menu, čašník začne konverzáciu, „Odkiaľ ste cestovali?“

„Z Titanu.“

„Chcete povedať, že ste jedným tých pilotov-dobrovoľníkov, ktorí práve prekročili blokádu?“

„Tak je.“

Opálená tvár malého muža sa rozsvieti úsmevom teplým ako Zlaté Slnko, „Vitaj vo Filadelfiách, priateľu,“ položí ľavú ruku na Hiramove plece a pravú mu podá, „Som Ganapatidass.“

„Hiram.“

Potrasú si ruky a Ganapatidass sa s ním začne rozprávať akoby bol jeho najlepším priateľom, osobne mu ďakujúc za to, že prišiel; hovorí mu, ako veľmi oceňuje jeho akt odvahy; pýta sa, či boli zabití nejakí jeho priatelia. Keď sa dozvie, že žiadni, oslavne zatlieska rukami, „Gang, Gang, Gana! Hiram, dnes je to na mňa, môžeš si objednať, čo len chceš. Čo si ešte dáš?“

Keďže Ganapatidass nalieha, Hiram pristane na 1,5 ružového lhasi a 3 razhagule (2,5 razhagúl sa neujalo).

Keď skončia s objednávkami, Hiramovi zostane v srdci zvláštny dojem. Skvelý pocit, akože vesmír sa o vás stará. Je to ťažké vložiť do slov, ale ich význam je bohatý.

„Na tých Filadelfiách niečo je!“ povie svojim priateľom.

„Takých ľudí ako je on tu nájdeš veľa,“ prikývne Edith.

„Požehnaná je zem, kde ľudia majú srdce!“ Hiram si spomenie na jeden Amyných obľúbených veršov.

Záblesk v Edithiných očiach – zdá sa, že aj ona je fanynka Maitreyovej poézie.

Prúdenie empatie je obnovené, konverzácia pokračuje, tentokrát sa ale obmedzuje len na bežné veci, začínajúc hmlami Titanu a končiac kaderníkmi Z7. To, čo si objednali dievčatá, vyzerá nechutne aj páchne nechutne, ale – vďaka Eleonor – ružové lhasi vyzerá, že nebude predstavovať žiadnu vážnu hrozbu. A Ganapatidass zabudol na razhagule. Preskakujúc z témy na tému, konverzácia sa otočí na najnovšie správy z vojny.

„Počuli ste už, že zlovestná pančucha začala puchnúť?“ spomenie Gwen.

„Čože?“ Hiram je šokovaný, že mu unikla taká zásadná informácia.

„Stalo sa to za posledných 24 hodín, keď si cestoval. Koridor P-21tiok spájajúci Filadelfiu 6 s blokadou sa zdvojnásobil v šírke. Z Hyper-Virtuanetu je na ceste obrovská flotila. Viac ako 7000 lodí! Očakáva sa, že pančuchu dosiahnu za menej ako päť dní.“

„Piatok 03:06,“ dodáva Sally.

Takže začiatok 5. bitky o Merkúr je na spadnutie.

OČP 109,3 hodín, rýchlo si spočíta Hiram.

„Rexovi stíhači robia z pančuchy čoraz viac prieskumných výpadov,“ hovorí Kuan Y!n.

Toho si je Hiram dobre vedomý. Viac ako šesťdesiat výpadov za posledný mesiac, hlavne Z-99 stíhače, zopár Z-101tiok. Žiadne bojové krížniky ani žiadne strely – zatiaľ.

„Presne tak boli zostrelení naši priatelia,“ vysvetľuje Sally. „My a štyri ďalšie chóry sme leteli na vzdialenosť dvoch hodín od Filadelfie 6, keď nás naháňalo mračno Z-101tiok.“

„Minulý piatok? Áno, to som sledoval,“ spomenie si Hiram, „Tak to ste boli vy? Išlo vám to *pozoruhodne* dobre. Alfa-alfa štandardy!“ povie s úprimným obdivom. Sedemminútový súboj, pri ktorom bolo zničených 17 nepriateľských strojov a len 4 obete na strane Skalén.

Edith spadne na lyžica na tanier a rozplače sa. Kuan Y!n ju ihneď objíme.

Hiram si zahryzne do pery, sledujúc ako sa Edith rozsýpa, prelievajúc záplavu slz.

Sally položí ruku na Hiramove plece. Zdá sa, že je to filadelfský zvyk. „Zomrel už v boji nejaký z tvojich priateľov?“ opýta sa.

„Nie, zatiaľ nie.“

„My sme ich za posledný rok stratili... dost veľa,“ hovorí.

„Príliš veľa!“ vzlyká Edith. „Príliš veľa!“

Hiram v spomienkach zabúdi k bitke, pri ktorej Sigfr!d vyhubil 97% populácie celej slnečnej sústavy. Také bezbolestné! Súčasne mu mysl'ou prebehne spomienka na JOŠ panel, len spred pár hodín, „1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 12, 14, 15, 17, 18, 19, 22, 24, 25, 26, 29, 30, 31, 32, 34, 37, 38, 39...“

„Počúvaj, obávam sa, že nás prešla chuť na jedlo. Bude ti vadiť, ak nepočkáme na dezert?“ spýta sa Gwen.

„Samozrejme, že nie.“

Po rýchlej rozlúčke sa rozpráchnu.

„Zavolaj nám, ak sa budeš chcieť s niekým porozprávať!“ povie mu Sally, keď sa Hiramove kolieskové kreslo začne rozbiehať.

Ganapatidass odchyti Hiram na odchode, „Počkaj! Tvoje razhagule!“

Hiram sa pokúša povedať, že ich príde zjesť niekedy inokedy, ale Ganapatidass mu nanúti donáškovú nádobu, naplnenú desiatkami špongiovitých bielych guľičiek plávajúcich v nevábne vyzerajúcej sirupovitej omáčke.

Položí ruku na Hiramove plece, „Keď najbližšie prídeš, môžeš mať svoje obed zdarma. Maj sa dobre, priateľ môj.“

3.8 Nedel'a 14:22, Ďalšie objavy

„Počúvaj, chystajú sa nejaké ťažké sračky,“ povie Hiram Eleonor pri svojom návrate do kajuty. „Musí si pozrieť správy.“ Donáškovú nádobu odhodí do gravito-poľa. Nano-jednotka na smeti sa o ňu postará, zmizne okamžite a nehlučne.

„Správy počkajú!“ Eleonor je v oslavnej nálade. „Skontrolovala som za teba tvoju poštu. Chcem, aby si si ju ihneď prešiel!“ Jej tón neponecháva žiaden priestor pre diskusiu.

Hiram sa usmeje, pobavený. „Áno, mami!“

To zvykne hovoriť, keď si z nej chce uťahovať za to, že ho príliš komanduje.

„Math!lda,“ invokuje. „Moju poštu!“

Začína prvá VR správa, ukazujúca veľký sklad zaplnený haldami malých kontajnerov. Na zadnej stene je namaľovaný obrovský oválny nápis „Šťavnaté homáre“. Pod ním je podtitulok, „Morské jedlo už nikdy nebude rovnaké!“ Obrazy sú doprevádzané triumfálnou fanfárovou hudbou.

Keď hudba utíchne, objaví sa virtuálny panel naplnený stĺpcami čísiel. Tiež je tu vysoký chudý mladík s obrovským nosom a oholenou hlavou. „Drahý partner,“ začne chlapík, „ako môžeš ihneď vidieť z úžasného ľavého stĺpca, náš predaj za posledné týždne raketovo vystrelil nahor. Objednávky sa tlačia cez strechu! Vedľa sa chystám sa kúpiť ďalšie priestory. Potrebujeme rozšíriť naše produkčné možnosti...“

„Čo je toto za nezmysel?“ Hiram posunie VR dopredu – ukazuje sa továreň naplnená gigantickými akváriami. „Môžeš to pre mňa zhrnúť?“ požiada Eleonor.

„Je tam 14,7 milióna homárov a 49% z nich je tvojich!“ oznamuje mu s neskrývanou materinskou pýchou. „Tvoj partner Luke – skutočný džentlmen, tento Luke, veľmi čestný – dokonca uvažuje o naštartovaní siete reštaurácií s morskými pochúťkami. Teraz sleduj ďalšiu správu!“

Akvária zmiznú, vystrieda ich malý plešatý päťdesiatnik, odtý v tmavošedej uniforme dôstojníka CBS, „Do Hrotu, Elmian, som veliteľ Novalis, spojovací dôstojník CBS na Z7. Vitajte vo Filadelfiách! Máme pre vás niekoľko prekvapení. Zrejme vás poteší správa, že plukovník Fr#zer bol s vašou prácou nesmierne spokojný. Za odmenu pre vás požadoval urýchlenie formalít ohľadom vašich titulov: Titul magister v matematike, programovaní a genetike a PhD v matematike za prepracovanie Simonovej teórie hypersynchronicity. Veľmi zaslúžene, musím povedať,“ zatlieska mu.

„Hej!“ pridá sa Eleonor, oslavne tleskajúc rukami.

„CBS nechcela, aby ste sem prišli ako úbohý nedouk. My sa o našich ľuďoch staráme!“ Novalis ho obdaruje ochrancovským úsmevom.

Takže to nebol kocúr.

Hiram je sklamaný. Ale páči sa mu predstava, že je doktorom matematiky. „Aha, dobre... vďaka, veliteľ!“

„Nemáte za čo!“ ochrancovský úsmev sa rozšíri. Viac zubov.

Je to jedna z tých inteligentných správ, ktorým môžete klásť otázky. „Ale myslel som si, že som plukovníkovi Fr#zerovi poslal svoju rezignáciu!“

„Plukovník Fr#zer vašu rezignáciu zamietol. Radšej si to dvakrát premyslite, Bobby! Toľko výhod: 10 000 kreditov mesačne (navyše k 1967,25 kreditom mzdy filadelfských vzdušných síl), prístup k tajným informáciám *ktoréhokoľvek* laboratória. A dáme si záležať, aby sa vaša pošta dostala cez

blokádu bez zdržania, čo sa vám bude hodiť pri homárej továrni. Všetko, čo od vás žiadame, je to, aby ste nás informovali o svojich zisteniach a z času na čas pre nás vyriešili zopár rovníc.“

„Má pravdu,“ zdá sa, že Eleonor súhlasí. „Za tie peniaze by si si to mal dvakrát rozmyslieť.“

„Kým dospejete ku konečnému rozhodnutiu, čo keby ste si nechali poradiť od svojho nadriadeného, plukovníka Seraha?“ navrhuje Novalis. „On...“

„V poriadku, veliteľ, dám vám vedieť,“ vypne ho Hiram. „Ale čo do riti je tá homária továreň?“

Eleonorine oči svietia od vzrušenia, „Počkaj! Počkaj! Najprv si pozri ďalšiu správu.“

V ďalšej VR správe ho pozdraví veľmi dôstojne vyzerajúci sivovlasý muž, „Pozdravujem, Bobby Elmian, vitajte vo Filadelfiách. Som doktor Henry Donohoo z Inštitútu Genetiky Filadelfie 12. Pred tromi týždňami som ja a moji spolupracovníci dostali vylepšenú verziu Rodinných Črt, so všetkými rozšíreniami, ktoré ste naprogramovali. Považujeme ich za vynikajúce.“

Hiram vybuchne do smiechu. Rozprávajte o výstrelkoch!

Nie je to inteligentná správa, takže Henry nezastane, „a obzvlášť vaše hyperalgoritmy prišli práve včas, aby vyriešili niekoľko nepríjemných problémov, s ktorými sme zápasili v inom projekte...“

Hiram preruší správu, „Môžeš to zhrnúť?“

„Sú tvojou prácou takí nadšení, že ti za ňu udelili PhD z genetiky!“ Eleonor sa až trasie od vzrušenia.

„Za veľa z toho vďačím tebe!“ Hiram ju potľapká po pleci, ale jeho ruka prejde cez ňu, keďže je to PR. Zabudol na to. Odtiaľ ide rovno do adresára rytierov. Potom ako spomenú jeho tituly, jeho životopis uvádza, „Spolumajiteľ továrne Šťavnaté Homáre, v priemyselnej lokalite stanice B-14 okolo Neptúna. Šťavnaté Homáre produkujú geneticky modifikované kôrovce vynikajúcej chuti.“

„Ale odkiaľ toto prišlo?“ škriabe si hlavu Hiram. „Kocúr?“

„Pátrala som po tom. Muž, s ktorým sa treba rozprávať, je Elias Sharamollon!“ napovie mu Eleonor.

Virtuálny účtovník! Hiram ho ihneď vyvolá.

Elia Sharamollon je malý muž, päťdesiatnik, s obrovitánskym brušiskom. Oblečený je v dokonale padnúcim čiernom manažérskom obleku. Mastná pokožka, poďobaná od akné. Tmavé masťné vlasy ulízané na hlavu. Slizký úsmev, skôr niečo ako trvalý úškrn na jeho perách v akomsi kŕči. Nosí prstene so vzácnymi kameňmi na ukazováku, prostredníku a prsteníku oboch rúk. „Ahoj, Bobby, ako sa máš, môj chlapec? Rád ťa stretávam po toľkých mesiacoch.“

Slizký hlas.

„Teraz je moje meno Hiram.“

„Pilot Hiram? Veľmi dobre, chlapec môj. Ako si na tom zdravotne?“

„Oveľa lepšie, ďakujem. Myslím, že je čas, aby ste mi porozprávali o mojich financiách.“

Eliasove koráľkové oči sa zaligocú. „Ó, to sa ti bude páčiť!“ oznámi s veľkým nadšením. Zo svojho vnútorného vrečka vytiahne dve dlhé hnedé paličky. „Pridáš sa ku mne vo VRR, aby sme to oslávili s cigarou?“

Neistý, Hiram sa obráti na Eleonor, ktorá znechutene pokrúti hlavou.

„Nie, ďakujem.“

„V poriadku,“ Elias vloží cigaru naspäť do svojho vrečka. „Môj chlapec,“ vrečkovým laserom si zapáli druhú cigaru, rozširujúc po kajute páchnuce obláčiky PR dymu, „pre teba som pracoval obzvlášť tvrdo. A poviem ti prečo: lebo si si to zaslúžil. Nie, naozaj to tak je,“ prikyvuje.

„Eh?“

„Hej, hej, hej, presne tak to je.“ Viac dymu. „Vieš, normálne, keď decká vstúpia do akadémie, nikdy nemali vo vrečku žiadnu hotovosť. Tiež si myslia, že čoskoro umrú, a v mnohých prípadoch sa ani veľmi nemýlia, takže rozhadzujú peniaze ako keby boli každý deň Vianoce. Som z toho taký frustrovaný!“ odsudzujúco potrasie hlavou, „Nikdy pri nich nemôžem investovať do niečoho solídneho. Ale pri tebe!“ pozdvihne ruku, „Pri tebe som ihneď vycítil úžasný zmysel pre šetrenie. Po prvom roku si zo svojho účtu stále neminul ani *jeden* cent. Povedal som si, 'Elias, tento chlapec *naozaj* túži po peniazoch!' Mám rád ľudí, ktorí *naozaj* chcú peniaze. Nie, naozaj!“ presvedčivo kýve hlavou. „Tak som sa rozhodol, že urobím niečo navyše a tvrdo to za teba zahrám na krátkodobých peňažných trhoch. Na Vonkajších Planétach je tóóľko možností! Ako si musíš pamätať z mesačných výkazov, ktoré som ti posielal, už po dvoch rokoch sme mali portfólio hodné solídnych 120 000 kreditov.“

Hiram sa na tie záznamy nikdy neobťažoval pozrieť. „A teda?“

„A teda, po dvoch rokoch prišla unikátna príležitosť! Chlapík z neptúňanských staníc hľadal partnera na naštartovanie biznisu v oblasti výroby morských pochúťok. Chcel niekoho naozaj čestného a tiež mal mať solídne znalosti genetiky, aby mu vedel pomôcť v prípade, že by sa mutácie homárov vymkli spod kontroly. Čo bol dôvod prečo ma kontaktoval na TS5.“

Eleonor sa usmieva, akože ona je dnes kráľovná a Varga ju práve požiadal o ruku.

„Pozrel som sa na tvoje výsledky,“ pokračuje Elias, „videl som, že z genetiky máš vynikajúce známky, takže som tomu chlapíkovi povedal, 'Luke, mám pre teba toho *pravého* človeka. Nie, naozaj!' Samozrejme mi dôveroval. Ale potom sa vyskytol drobný problém. Luke potreboval 250 000, čo nebolo veľa, keď sa zoberie do úvahy, že ti dal 49% podiel, ale pre teba to bolo predsa len trochu priveľa. Tak som zariskoval. Požičal som si v tvojom mene 130 000. *Museli* sme to urobiť, bola to taká unikátna príležitosť! Vieš, môj chlapec, na Vonkajších Planétach idú morské pochúťky na dračku! A ja som ihneď vytušil, že zmutovaný homár je budúcnosťou morských jedál,“ Elias prorocky pozdvihne prst.

Eleonor prikyvuje, akoby s ním ani nemohla viac súhlasiť.

„Skôr ako som zobral ten úver, prišiel som si od teba pýtať povolenie, ale bol si v tom čase v

nemocnici. Povedali mi, že umieraš, tak som sa poponáhľal, aby mi úver schválili skôr, ako na to príde Trans-Saturnský Bankový Kartel,“ slizký úškrn.

Vlna úzkosti. „Stále dlžím peniaze?“ pýta sa Hiram.

„Ty a dlžiť peniaze? Ha!“ Elias vybuchne do smiechu, pričom vyprskne spŕšku PR mikrokvapôčiek slín. „Nie! Ani kredit! Všetko splatené!“

Hiram ho vypne a poprosí Eleonor, „Môžeš mi ten zvyšok zosumarizovať, prosím?“

„Predaj bol od začiatku výborný. O šesť mesiacov neskôr, všetci od pásu asteroidov až po Pluto jedli tvoje homáre. Teraz sú všetky dlžoby splatené, Šťavnaté Homáre sú hodné minimálne päť miliónov kreditov a na tvojom účte je vyše pol milióna v hotovosti.“

„Takže kocúr nemal ani s týmto nič spoločné!“ Zamyslený, Hiram leží vo svojom gravito-poli, vyjde z neho vo VRR, objíme Eleonor, „Vieš, môj kocúr mi chýba.“

3.9 Nedel'a 15:30 (OČP 107,6 hodín), Nie znovuzjednotenie

Nie je to znovuzjednotenie. V RR sa totiž nikdy nestretli.

Je to skôr objavovanie.

Prvýkrát, čo môžu tvárou v tvár stráviť toľko času.

Čo je svojim spôsobom desivé. Čo ak sa jej nebude páčiť?

A čo ak ona nebude taká, ako si ju on predstavuje? Koniec koncov, keď s ňou naposledy hovoril, vtedy ešte nemal za sebou svoje matematické zjavenie.

Zmenila sa. Trošku. Vojna si vyberá svoju daň na nádhernej dokonalosti jej tváre. Dve malé vertikálne línie, ktoré začínajú po oboch stranách na vrchu jej nosa, sa prehĺbili, teraz ich už vidno aj keď sa nemračí. Tiež sú tu tri ďalšie línie, horizontálne, ktoré sa začali objavovať na čele a po jednej na každom líci. Keďže ako rytier spromovala v sedemnástich, prešla 18 rokmi vojny.

Koľko bitiek prežila? Koľkokrát sedela pred JOŠ panelom, sledujúc rýchlo sa meniace číslice, premýšľajúc, ktorý z jej priateľov bol súčasťou strát? Osemnásť rokov vojny si nutne musí na žene vybrať svoju daň, aj keď je to bohyňa.

Ale je na nej niečo divoké. Ona *je* Panter. Panter-ovitosť vibruje v každej bunke jej bytosti. Vidno ju v zamate jej čiernych vlasov, v mačacom spôsobe, akým sa pohybuje, v jej nehybnosti, keď počúva, v neskrotenej žiare jej očí. Hiramovi príde úžasná. Jej krása je plamenná, neohrozená. Dokonalosť archetypu, ktorý žiari bez ohľadu na zmätok sveta, bez ohľadu na Rexove čierne bahno pomaly sa šíriace slnečnou sústavou, bez ohľadu na vojnu, ktorá jej ukradla dcéru a zabila väčšinu jej priateľov.

Hiram nemá chuť hovoriť, chce len do seba vpíjať jej prítomnosť, ďakujúc matematickému nebu za vydestilovanie takého drahocenného nektáru opätovného zjednotenia. Keď s ňou býval predtým,

bol ňou detsky fascinovaný. Teraz ju tiež zbožňuje, ale je tu aj hlboká jednota zakotvená v Zlatom Slnku. Bratstvo Prichádzajúceho Sveta.

Zvláštne, ale keď pred ňou teraz sedí v jej 3 krát 3 kancelárii Neurokybernetického Inštitútu, hľadiac do jej očí, Hiram má nevysvetliteľný pocit, že Virdžínia je s nimi. Možno Panter, veľká magička, utkala skryté nitky k Virdžíniinmu srdcu – štvorrozmerný mostík, ktorým bez zábran prúdi láska. Alebo je to preto, že v miestnosti je Zarova prítomnosť, akoby jeho klon sedel pri nich?

Pichnutie v Hiramovom srdci. Zar je jeho najlepší priateľ, jeho druh. Virdžínia je jeho život, jeho krv. Zabíjal by za ňu – a aj bude! Panter je tým najúžasnejším tvorom, akého kedy zhliadol, jeho stály zdroj inšpirácie. Ale Panter o ničom z tohto nevie! Pre ňu nie je nič viac ako cudzinec.

To bolí.

Postrehne jeho zmätenie a preruší dlhé ticho, „Povieš mi, prečo si venoval toľko času výskumu Filadelfie 6 a P-21 tiek?“

Zasiahnutý bleskom. Paralyzovaný. Aj keby chcel hovoriť, nemôže.

Volá Virdžíniu na pomoc.

Zvedavý úsmev na Panterovej tvári.

Nemá *predstavu*, akú lásku k nej cíti! Pre ňu je len menom strateným v dlhom zozname študentov. Malý škaredý magard zázračne vzkriesený z mŕtvych.

„Nech už je to akokoľvek...“ pokračuje, „doktor Elmian je hviezdou dňa. Práve keď zlovestná pančucha začína puchnúť, si tu ty, a prinášaš so sebou návod na používanie P-21 spolu s manuálom na programovanie v A^&~! Admirál Lavash a Najvyššie Velenie ťa chcú vidieť hneď, ako skončíš pohovor so Serahom, ktorý sa zajtra vráti z Filadelfie 12.“

Och, aké kruté počuť ju, že ho volá doktor Elmian!

Ale teraz *musí* nájsť niečo, čo by jej mohol povedať, inak by mohla stretnutie zakrátko ukončiť. Požiadať ju v tejto fáze o kúsok vlasov zjavne neprichádza do úvahy. „Znamená to, že nebudem trénovať s vami?“ opýta sa a rýchlo dodá, „...veliteľka?“

„Ale áno, budeš. Začínajúc dnes večer. Zaradila som ťa do intenzívneho tréningu s chórom najlepších pilotov. Najvyššie Velenie chce, aby si bol plne oboznámený s letovými a marudovacími technikami Filadelfských Vzdušných Síl.“

Periférnym videním Hiram prehľadáva Panterov stôl, viditeľnú časť jej kresla, druhé kreslo, dlážku, gauč naľavo, pátrajúc po stratenom kúsku vlasu.

„Čo ťa trápi, Bobby?“ spýta sa ho.

Konečne už žiaden doktor! Meno dopadne ako čerstvý dážď na vyprahnutú zem.

„Chcem byť oslovovaný svojím pilotným menom, Hiram. Ak je to v poriadku, veliteľka.“

„Áno, Hiram!“ hravo zdôrazní jeho meno. „Povieš mi teraz, čo s tebou je? Bojíš sa, že priveľa prezradíš, kvôli svojmu spojeniu s CBS?“

„Nie, to vôbec nie! Moja lojalita patrí vám, úplne. Chcem povedať, Filadelfským Vzdušným Silám. Z CBS môžem ihneď rezignovať.“

„Nerob to! Pre nás je výhodou mať v tíme ľudí od CBS. Komunikácia s Alianciou Vonkajších Planét je potom hladšia. Aj tak, čo sa týka tvojej špecifickej odbornosti, Rád Rytierov a CBS si vymieňajú každý kúsok informácie, ku ktorému sa dostanú.“

Čo Hirama ihneď privedie k úvahám o tom, aké témy rytieri pred chamtivými rukami CBS ukrývajú.

„Znamená to, že pred rytiermi chóru Himalájec môžem slobodne hovoriť?“

Nadvihne obočie, „Och, nie! Vo Filadelfiách podliehajú témy tvojej odbornosti taktiež stupňu 6 utajenia! Takže je to takto: rytieri majú absolútne pravidlo, *nikdy* si navzájom neklamú. Preto som chór Himalájec informovala, že pracuješ pre CBS. Občas ťa môžu naťahovať, ale nikdy sa ťa nebudú vypytovať na utajené informácie. Ak konverzácia príde na tému, o ktorej nemôžeš hovoriť, jednoducho povedz: 'O tomto nemôžem hovoriť!' Pochopia to a nebudú na teba naliehať. Čo ma privádza k ďalšej téme. Z informácií, ktoré som dostala od doktora Donohoo nebolo úplne zrejmé, či ti plne vysvetlil detaily ohľadom liečby, ktorú si podstúpil.“

„Doktor Donohoo? Nikdy som sa s ním nestretol.“

Zamračí sa, „Nikdy si sa nestretol s Matom Donohoo?“

„Och, Mat? Prepáčte, myslel som si, že máte na mysli *Henryho* Donohoo. Pravdaže, poznám Mata,“ uškrnie sa. „Viem, že keď som bol v nemocnici, diali sa so mnou nejaké čudné veci, ale neviem, čo presne.“

Panter si zahryzne do pery, akože je tu niečo, čo sa jej nepáči.

Príde mu to šokujúce: keď si zahryzne do pery, tak veľmi sa podobá na Zara! A súciti žiariaci jej Hrotom je rovnaký ako ten, ktorý prúdi cez Zarove oči. Hlboko dojímavé.

Zachytí jeho emóciu a opäť sa usmeje.

Tekutá modrá, nekonečná všetkými smermi. Virdžíniin úsmev.

Potom nasleduje dlhé, predĺhé ticho, počas ktorého na neho hľadá s plnou Panterovskou intenzitou, čítajúc v ňom. Potom mu povie, „Hiram je nádherné meno. Perfektne sa ti hodí. Odchod.“

Vyslovené s Prichádzajúcim Svetom v jej úsmeve.

Osvietený, Hiram vyskočí na nohy, postaví sa do pozoru, aby jej zasalutoval. „Ďakujem vám, veliteľka.“

Potom ako prekročí prah, prejde dva kroky, potom sa obráti a rýchlo zašepká, „Chýbala si mi, vieš!“

„Zbabelec!“ povie sám sebe. „Keby dvere neboli zavreté, nikdy by si sa jej to neodvážil povedať, čo?“

Hlasné zapískanie ho donúti otočiť hlavu.

Je to P@, strapatá školáčka s tromi doktorátmi. Z opačného konca chodby mu ukazovák naznačuje 'pod' sem'.

Teraz, keď už má Hiram svoje dva vlastné doktoráty, už z nej nie je zďaleka taký vyplašený ako predtým. „Môj členok je v poriadku,“ povie jej. „Pozri! Už viem perfektne chodiť.“

S povzdychom prevráti oči k stropu, akože tomuto mladému mužovi úplne uniká pointa. Potom povie, „Ideš alebo mám použiť silu, aby som ťa dostala do mojej pracovne?“

Okolo ide bezpečnostný dôstojník. Pozrie sa na Hirama a potlačí úsmev.

„Už idem!“

Pracovňa doktorky Patricie Elchevarra je zaujímavým chaosom, nie nepodobným Penelopinej spálni, ale s kusmi vedeckého vybavenia namiesto špinavého oblečenia. Steny sú zavalené policami s klietkami. Hiram rýchlo napočíta 137 myší.

„Ľahni si do gravito-poľa!“ ukáže na malé zdravotnícke lôžko.

„Áno, doktorka!“ zašomre, neskrývajúc, aká otravná mu pripadá.

Ona jeho poznámku ignoruje a začne sériu testov so svojím ručným skenerom. Aspoň že dnes nemala cesnak. A jej odfarbené vlasy nie sú zopnuté do toho smiešneho copu.

„Ide to dobre, brat! Ide to dobre!“ zapiští, s očami upretými na skener.

„Čo to znamená?“

„Žiadne hrubé odchýlky, žiadne vážne nezrovnalosti medzi jednotlivými skupinami buniek. Samozrejme, okrem centrálnej nervovej sústavy. Ale pri hypercerebrálnych pakoch, ako si ty, je to vždy tak.“

„Čože?“

Stále sa nepozera na neho, len na skener, „Neber to osobne, drahý! Len sa ti snažím povedať, že tvoje chromozómy sú nádherné.“

Zmätený, znepokojený, Hiram zatvorí oči.

„Už si to pochopil s tým kódom, ktorý som ti dala?“ spýta sa.

„#333OLLOPA. Čo je na tom na pochopenie?“ spýta sa on.

„Ale, no tak! Nemôžeš byť predsa taký natvrdlý. Myslela som si, že si už veľký chlapec s...“

„P@, prosím!“ posadí sa, vyzývajúc svetlo Prichádzajúceho Sveta a prehovorí priamo zo srdca,
„Prosím, nehraj so mnou hry.“

Vystrašená, P@ preruší svoju prehliadku, aby sa na neho pozrela.

Už nie arogantný spratok, ona je úžasný Hrot vznietený Nebesami Zjavenia. „Ty... ty nemáš žiadnu predstavu, čo sa deje s tvojim telom, však?“ povie.

„Nie, P@, nemám žiadnu predstavu.“

„No, do riti! Do riti! Ale veď si predsa rytier! Mal by si to vedieť. Rytieri sa medzi sebou nehrajú na schovávačku.“

„Dobre. Tak sa teda prestaňme schovávať. Čo sa deje s mojím telom?“

Pozrie sa na neho, úprimne ustarostená, a pokrúti hlavou, „Prepáč, na to ti nemôžem odpovedať!
Kto je tvoj nadriadený?“

„Plukovník Philip Serah.“

„Budeš sa musieť porozprávať s ním.“

3.10 Nedel'ňa 16:45 (OČP 106,3 hodín)

Naspäť v kajute, Math!lda mu oznamuje, „Máš nejakú poštu!“

Multi-V je už plne funkčné, pripravené na používanie. Hiramovi virtuálni programátori kód opravili.

Hiram prejde na plnú virtuálnu realitu. „Prehraj poštu na kanáli 3!“ prikáže, zatiaľ čo na kanál 1 zavolá Eleonor, na kanáli 27 sleduje správy a na kanáloch 6 až 9 vyvolá sériu 180 Virdžínii.

S Hrotom upretým na kanál 3, sleduje usmievajúcu sa Kuan Y!n, „Ahoj, zmutovaný homár! Len som ti chcela pripomenúť, že náš tréning začína o 18:30, strelnica 47, úroveň 19. Uvidíme sa tam.“ Na kanáli 27 dostáva prvé video obrovskej flotily, ktorá je na ceste z Hyper-Virtuanetu. Pridali sa k nim aj všetky nosiče zo staníc v okolí Marsu. V čase, keď dorazia do filadelfského priestoru, to bude viac ako 9000 lodí. OČP: 106 hodín.

Vonkajšie Planéty posielajú na záchranu Filadelfanov 2500 lodí, ale tie prídu až o 7 dní.

Medzitým na kanáli 1 rozpráva Eleonor, čo sa mu prihodilo s P@.

Dobrá Eleonor je z toho rovnako hlboko zmätená ako on. „Tvoje hodnoty boli *úplne* normálne. Doktorka Elchevarra musela odkazovať na niečo nefyzické.“

„Myslím, že prišiel čas mathackovať ten prekliaty zdravotný čip! Počítač, prístupový kód VIRDŽÍNIA#11867461,“ invokuje Hiram na kanáli 12, zatiaľ čo mu Luke na kanáli 3 ukazuje nové

priestory, ktoré práve kúpil, aby mohol rozšíriť továreň. Celá jedna úroveň na Priemyselnej Stanici B-16 okolo Neptúna. Na kanáloch 6 až 9 mu Virdžinie pripadajú úplne obyčajné, tak ich vymaže a vyvolá ďalšiu sériu 120-tich.

Na kanál 5 vpadne plukovník Varga, „Prepáč, Hiram, ale nemohol som sa dostať k informácii, ktorú si žiadal, ohľadom toho, ktoré lode by boli k dispozícii pre okamžitý útok na Filadelfiu 6. Tvoje bezpečnostné kódy CBS nám tu neumožňujú prístup k taktickým informáciám.“

Hovoriac z jednotky, Eleonor posiela svoje „Ahoj“ na kanál 5.

Varga sa ihneď zdublikuje na kanál 1, „Ahoj, krásavica!“ pozdraví ju svojim džentlmenským hlasom. „Ako sa dnes máš?“

„Máme tu jeden problém,“ vysvetlí mu situáciu, zatiaľ čo on a Hiram spolu na kanáli 5 preberajú prístupové kódy. „Len sa spoj s Novalisom,“ dáva Hiram pokyny Vargovi. „Povedz mu, že už nedávam výpoveď, a či by nám prosím dal kľúč k sieti Filadelfských Vzdušných Síl.“

„Už som na ceste!“ Varga zmizne z kanála 5.

„Och, doriti!“ Hiram zahreší na kanáli 12.

Eleonor a Varga z kanála 1 sa ihneď zdublikujú na kanáli 12.

„Čo sa tu deje, drahý?“

„Prístup k čipu so zdravotnou históriou je chránený fantastickým firewallom. Nikdy som nič také nevidel.“

„Nehovoril si, že sa čip otvorí, ak by si upadol do kómy?“ spomenie si Eleonor. „Čo keby si sa ho pokúsil oklamať? Poslať mu simuláciu veľmi znepokojujúcich systémových hodnôt?“

„Už som to skúsil, neberie to. Tento čip bol preprogramovaný špičkovým mathackerom. Rozmýšľam, či by to mohol byť...“

Mat Donohoo. Pravdaže. Kto iný?

3.11 Nedel'a 18:05 (OČP 105 hodín)

K 18:05 obranný systém čipu stále nepovolil. Hiram zatvorí všetky VR kanály. Potom, ako sa opýta počítača na smer, sa ponáhľa na úroveň 19.

Ako prekročí prah strelnice 17, ocitne sa na zasneženom vrchole gigantického pohoria. Kde sa len človek pozrie, vidno vysoké štíty, ktorých vrcholky sa strácajú v presvetlených mliečnych oblakoch. Výnimočný mier.

Okamžité Hrot-kliknutie.

Ostré frekvencie neohrozeného entuziazmu. Hiramova nezastaviteľná stránka vzplanie. Vcíti sa do

svojej milovanej prítomnosti. „*Virdžínia, ľúbim ťa! Čakaj na mňa, som na ceste,*“ prisahá. Horský masív je jeho svedkom.

Tlmené vřzganie krokov v snehu ho privolá naspäť do virtuality. Kuan Y!n mu ide naproti. Už nemá na sebe svoj fraktálový mejkap. Vedľa nej kráča vysoký chlapík s dlhými kučeravými vlasmi a čiernym šálom omotaným okolo čela.

„Do Hrotu, Hiram, toto je Zaban!“ Kuan Y!n predstaví rytiera.

„Do Hrotu, Zaban!“ Hiram vyšle vrúcny Hrot-impulz.

„Do Hrotu, Hiram!“ odpovie Zaban hlbokým hlasom. Žiaden úsmev alebo zmena výrazu tváre. Tento muž je hustý, totálne vycentrovaný.

„Podme, všetci už prišli skôr!“ Kuan Y!n zoberie Hirama za rameno a spolu kráčajú cez sneh. Je to PR, takže je to pocit, ako ísť po normálnej podlahe, akurát program doprevádza každý ich krok snehovým vrznutím.

„To nie je obyčajná VR, čo tu máte,“ komentuje Hiram povznesený pocit prebudený krajinou. „Je to Archívny program?“

„Správne a pravdivo, muž Zákona!“ odvetí Kuan Y!n.

Himalájci sedia v snehu s prekríženými nohami, tvoria kruh. Je s nimi aj Panter.

Už len keď ju vidí, Hiramovi poskočí srdce od radosti. Vymenia si pozdravy, kruh sa rozšíri a Hiram si ku nim prisadne.

Ale kde je ten ďalší muž? V chóre mali byť ešte dvaja. Ale je tu len 7 ľudí.

„Mohan zostáva so svojou matkou na Filadelfii 23. Minulý piatok bol zabitý jeho brat,“ Sally zodpovie nevyslovenú otázku.

„O pár dní sa vráti,“ dodáva Gwen.

Hiram z nej má tak trochu strach, lebo je takmer o tri hlavy vyššia ako on. Nemôže sa jej pozerat' do tváre bez toho, aby nehľadel na strop. Bezoblačné nebo.

Začnú krátkym sústredením, Hrot-naladujú sa na Archív, znášajúc nadol zlatú prítomnosť Hnedého Rúcha.

Keď opäť otvoria oči, Panter žiari, jej Hrot osvetlený iskrami Nevies Zjavenia.

Človeče, ona je taká mimoriadna! Prídu mu na um Zarove slová, „Dar od bohov.“

„Priatelia, mám pre vás novinky,“ oznámi. „Na Najvyššie Velenie veľmi zapôsobil váš piatkový výkon. Plukovník MacGuirk sa rozhodol začať vás trénovať na nových Skalénach 333. Preto je Hiram zapojený do tohto intenzívneho kurzu.“ Obráti sa k Hiramovi, „Tvoje rozkazy sú, aby si bol do 5 dní plne schopný pilotovať 333ku.“

Odpovie prikývnutím. Vzrušujúca vyhládka. Žiadny iný stroj nepozdvihne váš Hrot tak ako Skaléna 333. Ostatní sú úplne ticho. Možno preto, že sú v službe. Je to čas na zareaguješ-zomrieš.

Alebo možno len smútia za svojimi priateľmi.

„Hiram, študoval si už superastrálny model 333ky?“ pýta sa Panter.

Prikývne, „Často zvyknem lietať na 333ke, veliteľka.“ 333ka a 245ka sú Hiramove obľúbené prieskumné stíhače na obhliadku okolia Filadelfie 6.

Zamračí sa, „Myslíš... RR lety alebo VR simulácie?“

Tá otázka mu príde prekvapujúca, „Virtuálne, samozrejme!“

Himalájci sa usmejú.

„Keďže všetci poznáte teóriu, môžeme hneď vzlietnuť. Zaujmite pozície v gravito-poliach,“ prikáže Panter, zbaví sa horského masívu, odhaliac RR strelnicu: štyridsať metrov dlhú halu, na konci ktorej je 12 jednotiek gravito-polí.

Keď rozdáva príkazy, je obzvlášť krásna. Hlas je hladký, tok harmonický. A predsa taká silná autorita!

Povzdych.

Kráčajúc na správnom mieste, z Hrotu pozorne sledujúc pohyb všetkých a podľa toho upravujúc svoju pozíciu, sa Hiramovi sa podarí dostať gravito-pole hneď vedľa nej.

Teraz je každý z nich na palube Skalény 333. Sú na pristávacej stanici 1 Z7, čakajúc na zelené svetlo, aby mohli vyštartovať. Okolo nich je hangár plný stíhačov, transportérov a vojenského personálu. Sú na vzdialenej strane, tam sú zaparkované 333 beštie. Keď sedí v takom monštre, Hiram si vždy spomenie na svoje divoké jazdy v Sigfrí!dovej Jurskej Farme. A superastralita modelu 333 spôsobí, že váš Hrot je akoby zaplavený amfetamínmi.

„Začneme prieskumnou misiou okolo Filadelfie 17,“ prikáže Panter. „Biela Medvedica, máš velenie.“

„Áno, pane!“ odpovie Sally. Keď má velenie, jej hlas sa zmení. Už to nie je žiaden priateľský uvítací výbor. Je z nej nebezpečná biela medvedica.

Sally zavolá, „Biela Medvedica Hiramovi. Bolo by pre mňa jednoduchšie zorganizovať letovú formáciu, keby som vedela tvoje marudovacie skóre.“

Sediac vo svojom gravito-kresle, Hiram si nervózne žmolí ruky. „Hiram Bielej Medvedici... mrzí ma to, ale žiadne nemám.“

„Biela Medvedica Hiramovi. Myslíš tým... že o tom nemôžeš hovoriť?“

„Nie, Biela Medvedica. Myslím tým, že nemám marudovacie skóre.“

Trápne ticho. Ako môže niekto stráviť viac ako tri roky na akadémii TS5 a nemať marudovacie skóre?

„Hiram Čiernemu Panterovi, chránený kanál. Môžem im povedať pravdu? Nie je na tom nič tajné.“

„Čierny Panter Hiramovi, chránený kanál. Povedz svoju pravdu, muž Zákona!“

„Hiram Bielej Medvedici. Pred dva a pol rokmi som skóroval 278. Potom som bol dva roky príliš chorý na to, aby som mohol skórovať. Počítač moje skóre 278 anuloval. Keď som prestal byť chorý, bol som príliš vyčerpaný, aby som išiel na strelnicu.“

Fascinujúci životopis. Himalájci si z toho škriabu hlavy. Čo do pekla môže študenta TS5 tak vyčerať, že nemá čas ísť na strelnicu?

„Biela Medvedica Himalájcom. Poletíme v heptagonálnej formácii, SUPREP. Invokujte svojich druhých pilotov a navigátorov.“

Na Hiramovej letovej palube sa práve objavil veľký hologram, visí vo vzduchu. Plochý sedemstranný polygón namierený vpred, s tvárou každého pilota umiestnenou v bode, ktorý má zaujať. Hiram je v ľavom zadnom rohu, Edith je naľavo od neho, Čierny Panter napravo.

Vyvolá Vargu ako navigátora na prvom kresle po jeho ľavici. Napravo, Zar ako druhý pilot.
„Pochválený buď Veľký Apolón, Majster Zar!“

Stroj sa začína hýbať, pomaly plachtiac k centrálnej stope pristávacej stanice 1.

Z Hrotu Hiram vie, že Panter zachytila Zarovu prítomnosť.

Zar sa usmeje, pobavený, „Vypýtal si si už od nej kúsok vlasov?“

„Buď ticho!“ rýchlo zašepká Hiram.

„Nemôže nás počuť, je to skutočná simulácia,“ uistí ho Zar. „Takže... chceš, aby som otvoril chránený kanál a požiadal ju o trochu vlasov? Nevidím, ako by mi to mohla odmietnuť, vieš.“

„To stačilo, druhý pilot!“ odsekne mu Hiram. „Si tu na to, aby si mi pomáhal a nie ničil moje sústredenie. Ak ti to smiem pripomenúť.“

„Áno, pane!“ prikývne Majster Hromu, ale ďalej sa usmieva.

Nasledujúc Edithinu 333ku, Hiramov stroj je už vo vesmíre, rýchlo nasledovaný Panterom. Prvú časť letu trávia v tichosti, Hrot-párovaním. Otvárajú sa vysokým nebesám superastralitu, prijímajú silu pred bitkou. Ak k bitke musí dôjsť.

Hrot-párovanie je vždy povznášajúcim zážitkom, ale tento let je mimoradny. Samozrejme, je tu Panter. Hrot-párovanie s ňou je niečo podobné ako dosiahnuť zmysel života. Súčasne mu jej Hrot pripadá známy, až je to ťažké uveriť.

„Je ti *taká* podobná!“ zašepká Hiram Zarovi.

Zar má veselú náladu. „Počkaj, kým stretneš Seraha!“ žmurkne na neho.

Ale nie je tu len Panter. Alfa-alfa Himalájci majú úžasné energie. Ich spoločná jednota vyžaruje matematickú čistotu. Hiramovi to okamžite dáva pocit, že niekam patrí. Viac ako len zhromaždenie, je to zjednotenie, akoby sa týchto 7 Hrotov poznalo odjakživa. Spoločne letia k Veľkému Úsvitu, zázračnej budúcnosti, ďalšiemu kroku v hravej mladosti ľudstva. Večnosť začína dnes.

„Čierny Panter Himalájcom. Skoré varovanie zo Z7: 12 Z-99tiiek je na ceste k nám, OČP: 21 minút.“

V ich Hroto-vosti je falošná nota.

Niektu reaguje. Hnusná vlna úzkosti narúša spojenie.

Hiram sa drží Zlatého Slnka, usiluje sa pozdvihnúť energiu. Ale falošná nota sa tým len zhorší. Prichádza najmenej od štyroch z nich.

Radšej si ani nechce predstavovať, čo by sa stalo, ak by mali za týchto okolností bojovať.

„Panter Himalájcom. Nie, nie, nie! Toto nikdy nebude fungovať. Simulácia ukončená!“ Odpojí VRR kozmickú scenériu, vráti naspäť PR zasnežené vrcholky. „Všetci naspäť na Mount Kailash!“ vydá rozkaz.

Na Mount Kailash zapadá slnko. Opustia svoje gravito-polia a prebrodia sa naspäť na miesto, kde sedeli predtým. Sally vyzerá byť napätá. Kuan Y!n a Edith sú bledé. Edith je biela. Zaban hľadá rovno pred seba, bez akejkoľvek emócie, uzemnený ako skala.

Obnovia kruh a aby prelomila zamrznutý pocit, Panter sa oblečie do hrubého čierneho PR kožuchu s kapucňou. Zaban ju ihneď nasleduje, odeje sa do bielej kožušiny. Všetci si invokujú farebné PR kožuchy a Panter oznámi, „Čas transpersonálnej motivácie! Hiram!“

„Pane!“

„Povedzme, že Edith príde za tebou a povie ti, že chce odísť od rytierov, čo jej povieš?“

Všetci sa na neho zamerajú.

Táto scéna so sebou nesie pocit deja vu. Hiram na sekundu zavrie oči, spomínajúc, ako sa cítil, keď si Penelope mala vybrať medzi svojim psom a rytierstvom.

Hľadá inšpiráciu vysoko hore, v Teyaninej múdrosti.

Keď opäť otvorí oči, jeho Hrot žiari Orlovým svetlom. Prehovorí zo srdca, „Poviem jej, choď! Hneď odíď a nemysli na návrat. Matka Svetla ochráni tvoju cestu. Si príliš krásny človek na to, aby si zomrela pri bitke s Rexovými stíhačmi.“

Povedané so zničujúcou úprimnosťou. Edith má slzy v očiach. Kuan Y!n sa uškrnie, „Touché!“ Zaban sa usmeje. Panter si zahryzne do pery, ako to zvykne robiť Zar.

„Ja viem, ja viem, toto nám nepomôže k víťazstvu vo vojne!“ rozhodí rukami Hiram, čím ich

rozosmeje.

„Kuan Yin, čo by si povedala ty?“ spýta sa Panter.

„Povedala by som... čo tak týždeň katarznej HR pre Himalájcov?“

„Toto podporujem!“ povie Sally.

„Hej! Hej!“ Konsenzus medzi Himalájcami. Dôvod je ľahko viditeľný. V ich očiach je smrť. Odtlačky minulého piatku sú stále čerstvé. Spustili nejaké hlboké emocionálne sračky.

„V poriadku, začíname teraz!“ súhlasí Panter. „Počítač, aktivuj katarzné HR signály, úroveň 5!“

Ich oči nezaznamenali žiadnu zmenu, ale pohorie je teraz vysielané vo forme mikrosignálov so zničujúco potentným účinkom na ich nervové systémy. Medzitým počítač sleduje každého individuálnu odozvu a podľa toho upravuje bombardovanie. Potrvá to pár hodín, kým pociatia nejaké účinky.

„A čo keby Edith *musela* ísť na misiu za 60 minút. Dôležitú misiu,“ pokračuje Panter. „Čo by ste povedali?“

Taká otrášená, aká je teraz, by nemala šancu. Len jediný stret so Z-99 a pá-pá krutý svet. Rex vyhráva.

Ticho.

Edith zatvorila oči. Vzýva svetlo celou svojou silou.

Všetci sa snažia držať jej Hrot, ale nestačí to. Ide sa vážne zosypať.

Hiram sa na ňu pozrie, žiaľujúci si, aby jej mal čo dať. Cíti sa byť malý, nedostatočný. Ak by tu niekto mohol pomôcť, musel by to byť...

Barkhan Zér!

Hiram vstane, „Povedal by som, Biela Priamka, Hrot-spárovaní, jedna realita. Platí?“

Vystrašená, Edith sa obráti k Panterovi, ktorá to schváli prikývnutím. Edith tleskne rukami a vstane, „Platí!“

Spolu sa preťapkajú na druhý koniec haly, kde si zapnú oddelenú realitu. Tmavý priestor. Sedia tvárou v tvár, chrbty majú veľmi vzpriamené, Hrot-naladujú sa jeden na druhého. Akonáhle sa chopí jej Hrotu, Hiram invokuje, „Biela Priamka!“

Vystrelia nahor do svetla.

Nie je to cesta, je to explózia. Svetlo je všade a je také jasné, že sa v ňom nedokážete vidieť. A imploduje do stále jasnejších a jasnejších zenitov. Zázračné. Úžasné.

A hľa, Biely Orol! Nesie ju vo svojich krídlach. Šepká jej odkaz. Odkaz znie,

Okraj Výšin. Večná Belost'. Navždy Lásky.

Hiram zo seba urobí plameň ašpirácie siahajúci až k Okraju Výšin. „Biely Orol, požehnaj nás! Daruj nám silu.“

Prívalová vlna ticha. Absolútna nehybnosť.

S Virdžiniinou prítomnosťou v pozadí.

Svoje kľúče si nechal na Mieste Bez Hraníc.

„Edith, tu prichádza muž, ktorého som chcel, aby si videla.“

Kráča k nim, zaplavený zlatom. Je tam toľko zlata, že jeho hnedé rúcho sa dá sotva uhádnuť.

Majster Barkhan Zér, knieža Hromu.

Jediným pohľadom zaplaví Barkhan Zér ich realitu tekutým zlatom. Potom sa jeho nezdolný oheň obráti k Hiramovi, „Synak, musím ti pripomenúť niečo dôležité. Keď si sa prvýkrát opýtal na svoje miesto v tejto hre, čo som ti povedal?“

„Povedali ste, že som zbraň.“

„Hrozivá zbraň. Zbraň v rukách Boha, to si. Dovoľ, aby toto bolo tvojou radosťou a tvoja radosť nebude poznať hraníc. Nikdy, nikdy nedovoľ sebeckým pohnútkam prekaziť tvoju radosť zo služby Božskému! Teraz choď v pokoji a vyhraj vojnu!“

Hneď sa objaví tmavý priestor. Dvaja rytieri sa ocitnú na Z7, ktorá je v slnečnej sústave, blízko obežnej dráhy planéty zvanej Merkúr. Ale tekuté zlato a Orlova Belost' nezmizli, Edithine oči nimi stále planú.

„Teraz!“ prenesie plamenne. „Teraz môžem letieť na misiu!“

Spolu vstanú a kráčajú naspäť na Mount Kailash.

„Nechceš vedieť svoje skóre?“ spýta sa Edith.

„Ach, ani sa s tým netráp. U mňa to nefunguje.“

Aj tak sa opýta, „Skóre?“

Bežný tlmený hlas, „Absolútna Biela Priamka. Skóre mimo rozsahu.“

„Och, môj Bože.“

„Vidíš, čo som ti povedal,“ pokrčí plecami.

Zasmeje sa a tleskne rukami ako pri veľkom tresku, „Dnes to cítim! Je to...“ hľadá slová.

„Je to Apokalypsa!“ skúsi Hiram.

Himaláji práve skončili svoje sedenie transpersonálnej motivácie. Súdiac podľa porazeneckých výrazov na ich tvárach, nebolo to úplne úspešné. So záujmom sledujú návrat svojich priateľov.

Títo dvaja kráčajú, akože všetko, čo sa im postaví do cesty bude jediným pohľadom rozdrvené. Keď dosiahnu kruh, Edith oznámi, „Veliteľka, žiadam o povolenie letieť dôležitú misiu!“

„Veliteľka,“ žiada Hiram, „tiež žiadam o povolenie letieť dôležitú misiu!“

Panter sa na nich pozrie, drží si bradu, nie nepodobne Zarovi, keď si žmolí bradu. „Povoľujem pre Edith! Hiram, dnes v noci by si si snáď mohol nájsť čas a urobiť si marudovacie skóre.“

„Áno, pane! Ako to mám urobiť?“

„Tak, že zničíš čo najviac Rexovho hardvéru, samozrejme!“ vstane a vedie ich ku gravito-poliam. Edith a Hiram ju nasledujú, ostatní idú za nimi. Vo vzduchu visí rozhodnosť, ktorú Kuan Y!n zhrnie do troch slov, „Toto je brutál!“

„Hej!“ Sally a Gwen súhlasia, Zaban napoly prikývne.

Edith je vyslaná, aby zachránila pilota, ktorý uviazol vo vesmíre v blízkosti zlovestnej pančuchy. Hiram si zahrá hyperhru na štýl 'Zostrel' Z-77čku'. Zaujme pozíciu vo svojej Skaléne 333, invokes Zara a Vargu, ocitne sa v priestore, vo vizuálnom dosahu Filadelfie 17, kde žije Amy.

Na ceste k nemu sú štyri stíhače Z-77.

„V dosahu skenerov budú o 120 sekúnd,“ oznámi Varga.

„Hiram Čiernemu Panterovi, chránený kanál. Môžem používať *všetky* marudovacie techniky, ktoré som sa naučil?“

„Čierny Panter Hiram, nechránený kanál. Žiadne limity!“

Žiadne limity? Hm... Hiram sa Hrot-spáruje s Barkhan Zérom.

„60 sekúnd!“

Hiram cíti, že je gigantickým kladivom v ruke Boha, pripravený rozdrviť Z-77čky.

„30 sekúnd... 15 sekúnd...“ Varga zadržiava dych, „V dosahu skenerov!“

Hiramov Hrot okamžite uchopí superastrálne modely štyroch Z-77, všetky súčasne. Súčasne identifikuje ďalší superastrálny model, nad stíhačmi. A ešte jeden nad-model, o krok vyššie. Veľká tučná 4D krásavica, obiehajúca okolo hyper-gule. Mimo času, je tu vedenie – ak je tento nad-model rozbitý, Z-77ky jednoducho *nemôžu* existovať!

Zúrivosť Boha. Kladivo udrie. Do nad-modelu je vyliata záplava ohňa.

Potom zrazu všetko spadne. Všetky superastrálne modely zmiznú.

Zmizne aj vesmír, Skaléna 333, Zar a Varga. V gravito-poli vedľa neho Hiram počuje Edith, ako sa sťažuje, „Čo sa to stalo s mojou misiou?“

Obaja vstanú. Na strelnici zmizol aj Mount Kailash. Je tu len prázdna hala, tlmene osvetlená bezpečnostnými svetlami.

Držiak si bradu, Panter hľadá na Hirama so zmäteným svitom v očiach.

„Skóre?“ skúsi sa spýtať Hiram.

Žiadna odpoveď.

Zvýši hlas, „Počítač, SKÓRE!“

Stále žiadna odpoveď.

„Kričaním na počítače sa problémy nevyriešia,“ cituje Panter staré príslovie. „Hiram, uvedomuješ si, čo si práve urobil?“

„No...“

Do miestnosti sa vrátia traja bezpečnostní dôstojníci, s fázorovými puškami v rukách. Jeden z nich zakričí, „Ruky hore! Ani hnúť!“

Ohromení, Himálajci a Hiram zdvihnú ruky nad hlavu.

„To je v poriadku, poručík! Nerobte si starosti!“ povie Panter.

„Povedal som, ruky hore!“ zareve poručík, mieriac na ňu puškou. „Všetci ste zatknutí.“

Poslúchne. „Kvôli akému zločinu?“

„Práve prebehol útok na počítačovú sieť. Celé štyri úrovne Z7 sú mimo prevádzky. Útok prišiel z tejto miestnosti, máme na to dôkaz!“

Ups!

Hiram je z toho hotový... zase žiadne marudovacie skóre!

3.12 Pondelok 01:50 (OČP 97,2 hodín) Zradený

Neskoro po polnoci, keď sa Hiram vráti do svojej kajuty, sadne si na dlážku a aktivuje Multi-V. Na kanáli 1 je Eleonor a vyzerá byť dosť ustarostená. „Je veľmi neskoro? Kde si bol?“

„Vo väzení. Hádaj, čo som zistil! Panter je neter admirála flotily, Lavasha. On je jedným z veľkých šéfov Najvyššieho Velenia!“

Eleonor sa usiluje ovládnuť. „Vo väzení?“

„Bodaj by to trvalo dlhšie! Mal som ju v cele *celú pre seba*. Až kým sa jej nepodarilo skontaktovať s admirálom Lavashom. Potom nás pustili, takto!“ Luskne prstami. Kým jej začne rozprávať celý príbeh, vytvorí na kanáloch 6, 8 a 17 tri módne prehliadky náhodných výberov po 500 Virdžínií. Na kanáli 7 invokuje svoj plný mathackerský arzenál a potľapká sa po vlastnom pleci, „Ty zasraný čip, začneš rozprávať, to ti garantujem!“

Vyvolá Vargu, „Dal ti Novalis kľúč k sieti?“

„Nemohol som sa s ním spojiť. Posledné dva dni ani nebol na Z7.“

„Ale, sakra! Sakra!“

S plným prístupom by Hiram mohol využiť hrubú silu – tajne by odklonil výpočtové kapacity siete zo všetkých filadelfských sietí, aby vykonal squilióny testov a výpočtov, napádajúc zdravotný čip zo všetkých strán. Nie veľmi elegantné, po matematickej stránke, ale takmer neodolateľné. Teraz bude musieť bojovať proti algoritmom Mata Donohoo algoritmi, čo nebude med lízať.

„Začnime!“

Medzitým si na kanáli 17 všimne obzvlášť prítlačlivú Virdžíniu. Zvlnené červenohnedé vlasy, chutné jamky, svietiace oči. „Ako sa voláš?“

„Virdžínia č. 19 754 003,“ obdaruje ho tajomným úsmevom, nie nepodobným Panterovmu.

Na kanáli 1, Eleonor počúva koniec príbehu a nevie sa prestať smiať.

Hiram pokračuje, „Keď som upozornil bezpečnostného dôstojníka, že v imunitnom systéme jeho siete sú vážne nedostatky, Panter počkala, kým vyjdem z cely, namierila na mňa prst a povedala, 'Hiram, odteraz chcem, aby si *sklapol!* Pochopil? Kým sa odtiaľto nedostaneme, už ani slovo!'“

„A ty si čo povedal?“

„Nič, samozrejme! Poslúchol som. Len som prikývol zakaždým, keď niečo povedala. Aj tak som bol veľmi zaneprázdnený tým, že som hľadal, či za ňou nezostal nejaký vlas.“

„Je to naozaj smola, že sme sa k žiadnemu nedostali. Bola to ideálna príležitosť!“

„Ja viem! Potom, ako nás pustili, som sa vrátil na strelnicu. 40 minút som prehládaval každú jednu pozíciu, na ktorej sa zdržiavala. Nič! Potrebujem detektor RR vlasov. Existuje také niečo?“

Eleonor prehládava znalostné banky Z7. „Nie, nič také tu nevidím.“

Hiram sa cíti nezastaviteľne, „Tak poďme nejaký vynájsť!“

„Drahý, drahý... nemyslíš si, že by bolo jednoduchšie opýtať sa jej?“

Hiram potrasie hlavou, „To by som nikdy nedokázal!“

„Môžem ti pripomenúť, že toto je Apokalypsa a ty môžeš urobiť čokoľvek?“

„Áno, ja viem. Ale nie toto!“

Na kanáli 22 sa objaví Math!lda, „Edith Ladiv by sa s tebou chcela rozprávať, ale iba ak nespíš.“

„Hm...“ Eleonor sa usmeje, pomädli si ruky, nakloní hlavu a pozrie sa na Hirama ponad rám okuliarov, „Kto je táto Edith, ktorá ti volá o 2:41 ráno?“

„Ona je môj brat rytier! Čo si myslíš?“ Hiram zmení kanál 22 na frajerskú realitu, v ktorej sedí na posteli, oblečený v tmavomodrom kimone s vyšívanými zlatými lotosovými kvetmi, sledujúc správy, ružovou slamkou uvoľnene usrkávajúc dúšky ružového lhasi.

„Ahoj, Edith!“

Tiež sedí na posteli; na sebe má hodvábnu nočnú košeľu, ktorá ponecháva jej plecia odhalené, „Ahoj, Hiram. Ako sa majú tvoje homáre?“

Ďalší dúšok lhasii. „Ale celkom dobre. Vlastne sa s mojím partnerom chystáme uvoľniť nový produkt: Šťavnatého Kraba. Výsledok mesiacov výskumu. A ty ako? Nespíš?“

„Práve som sa chystala. Preto som aj zavolala. Aby som ti povedala... dobrú noc!“

V jej úsmeve je úprimnosť, ktorá Bobbyho dostane.

„Tak dobrú noc!“ Nežný úsmev. Koniec komunikácie.

Na kanáli 7 zakričí, „Och, do riti! Eleonor, poď sa rýchlo pozrieť!“

Eleonor na kanáli 1 sa rýchlo naklonuje na kanál 7, „Začína sa čip s tebou rozprávať?“

„Nie, ale objavil som niečo príšerné. Eleonor...“ zahryzne si do pery.

Ešte nikdy ho nevidela takého rozrušeného. „Čo?“ chytí ho za ruku.

Zhrozený svit v jeho očiach.

Položí mu ruku na plece a svojím najsladším hlasom mu povie, „Povedz mi to!“

„Tento čip... plne ovláda môj medipočítač! Všetky hodnoty z medipočítača presmerúva cez seba a upravuje ich, kým ich pošle spať. Tie testy, ktoré si na mne ráno robila... tie výsledky boli nezmysly. Boli také, aké ich čip chcel mať. A takto to išlo asi tri roky. Kamkoľvek idem, čip preberá ovládanie.“

Vedomý si množstva programovacej sily v čipe, je jasné, že Mat Donohoo sa *naozaj* usiluje niečo ukryť. Keby nebolo toho vyvrtnutého členku, Hiram by sa to možno nikdy nedozvedel.

Ale pravda je strašná.

Zhlboka sa nadychujúc, Hiram konečne nájde odvahu povedať, „Eleonor, čip dokonca manipuloval

aj teba!“ Slzy v očiach, „Teba, Zara, Vargu, Harryho... všetkých ľudí, ktorým som dôveroval. Dokonca aj kocúra!“

Čip mal moc ovládať všetko, čo bolo hoci len vzdialene spojené s medipočítačom. Celá knižnica Hiramových klonov bola pod jeho vplyvom. A sú tu jasné dôkazy, že čip s nimi všetkými manipuloval. Každý deň. Každú minútu, ktorú strávili v jeho spoločnosti.

Eleonor je v šoku. Pustí jeho ruku, urobí jeden krok späť, pošúcha si nos na mieste, kde okuliare dráždia jej pokožku. „Toto je nočná mora! Ako keby som sa dozvedela, že som zradila vlastné dieťa. Máš nejakú predstavu, čo ma čip nútil robiť?“

„Vôbec žiadnu,“ Hiram zatvorí všetky kanály okrem 7 a rozplače sa. „A ja som ti tak dôveroval!“

„Prepáč! Je mi to tak ľúto!“ Eleonor sa tiež rozplače. Vždy je to tak, keď ho vidí plakať, je to jej sentimentálna povaha. „Tak veľmi by som chcela byť hodná tvojej dôvery!“

„Ale ved' si!“

„Nie,“ vzlyká, „chcem, aby si mi už *nikdy* nedôveroval.“

„Eleonor, prosím!“ chytí ju za ruku. „Práve som ťa oslobodil od vplyvu čipu. Teraz si opäť sama sebou.“

„Si si istý?“

„Jednoznačne!“ ukáže jej 2,7 milióna diagnostických testov, ktoré počítač práve vykonal.

„Vidím!“ povie, dôkladne študujúc každý jeden z 2,7 milióna testov, zatiaľ čo si do virtuálnej vreckovky fúka nos. Keď plače, vždy si zvykne fúkať nos. „Och, môj Bože! Pozri sa na toto, dokonca to ovplyvňovalo aj môj výber lekcii genetiky, ktoré som ťa učila.“

A spôsob, akým ho Harry učil matematiku. A to, kde ho kocúr poškriabal. A Archívne príbehy, ktoré mu Zar rozprával. Dokonca aj výber antikoncepcie, keď sa miloval s Penelope.

„V poriadku, toto je vojna!“ Eleonor sa dá dohromady, zastaví slzy, poslednýkrát si vysmrká nos, nasadí si svoje okuliare, zhlboka sa nadýchne, pohliadne Hiramovi do očí, „Chceš, aby som odišla?“

Bod obratu v ich vzťahu. Ak prežije toto, budú z nich *virtuálne* matka a syn.

Prehovorí z výšky, „Nie, prosím nechod'. Potrebujem ťa. Lúbim ťa.“

„Tiež ťa lúbim. Som s tebou, Hiram. Úplne!“ Ohnivá ako levica ochraňujúca svoje mladé. „Teraz, keď si oslobodil medipočítač od vplyvu čipu, spustíme ešte raz plnú batériu testov.“

„Súhlasím! Ale ak nemáš nič proti, začneme tým, že odizolujeme tento medipočítač od vplyvu siete Z7,“ vyhlási Hiram. „Nedôverujeme *nikomu!*“

„Ak sa odizolujeme od siete, potom niektoré testy nebudeme môcť vykonať.“

„To mi je jedno. Začnime s tým, čo nám dokáže povedať náš medipočítač,“ Hiram sa odšuchtá do gravito-poľa a vyzlečie si svoj overal z mäkkého kovu.

Za pár sekúnd už Eleonor prijala a vyhodnotila výsledky prvých 2000 testov. Zahryzne si do pery, na jej tvári je zničený výraz.

„Nechcem počuť žiadne sračky! Povieš mi pravdu, dobre?“

„Prisahám. Drahý... menej ako 3% testov sú normálne. Tvoje hormonálne úrovne sú úplne mimo. Tvoje krvné parametre nekopírujú žiaden zaznamenaný vzorec. Tvoju krvnú skupinu nie je možné určiť. Abnormálne bunky sú v každom jednom systéme tvojho tela. Sken tvojho mozgu ukazuje, že mozgová kôra má dvojnásobnú hrúbku, je tu zväčšenie mozgového prívesku, abnormálne štruktúry v každom jadre...“

Takže toto čip skrýval?

Hiram je mutant.

3.13 Genetické pandemónium

Ako noc pokračuje, škaredé fakty sa vynárajú jeden za druhým. Medipočítač zisťuje okolo 10 000 nových rakovín, ktoré sa v Hiramovom tele každú sekundu objavujú, 81% z nich v nervovom systéme.

„To kvôli tomu, že neuróny sa normálne nereprodukujú. Každú sekundu je v tvojom tele viac neurónov ako krvných buniek. Počítač tak všade vidí vznikajúce rakoviny.“

Ale to je nič v porovnaní so stavom nevýslovného chaosu, v ktorom sa nachádza jeho genetický materiál. DNA jeho nervového systému je zásadne odlišná od tej vo zvyšku jeho tela. „Toto je absurdné!“ stále dokola opakuje Eleonor. „Ako vôbec môžeš byť v jednom kuse s odlišnými sadami genetického materiálu v každom orgáne?“ Dokonca aj medzi jednotlivými časťami mozgu existujú vážne nezrovnalosti. A nie je to dokonca ani tak, že by k mutácii došlo len v nejakej fáze v minulosti a Hiramov systém teraz bojuje, aby znovu nastolil rovnováhu. Nové mutácie sa objavujú každú sekundu, obzvlášť v nervovom systéme. V normálnom tele je DNA tou *jednou vecou*, ktorá je daná pri narodení a nikdy sa nemení. Hiramova DNA je úplne nestabilná. Ukazuje náhodné variácie od jednej sekundy k druhej, bez akéhokoľvek zistiteľného dôvodu.

„Nemám *žiadnu predstavu*, čo by takéto niečo mohlo zapríčiniť. Tvoja DNA sa úplne zbláznila. Nikdy som o ničom takom nepočula. A keby som aj, neverila by som tomu! Je to vedecká nemožnosť,“ Eleonor je viac zmätená ako ustarostená. „Počúvaj... myslím, že by si už dlhšie nemal zostať v medipočítači. V tejto chvíli kade-tade zabíja bunky, snaží sa bojovať proti tomu, čo interpretuje ako vznikajúce rakoviny. Ale nie som si istá, že vie, čo robí. Dokonca si myslím... že by mohlo byť múdre na pár minút opäť nainštalovať ovládanie čipom, len aby sme vyčistili škody, ktoré sme mohli spôsobiť.“

Hiram neverí vlastným ušiam. „Znovu nainštalovať čip? Čo to, kurva, hovoríš?“ zdvihne sa, čo okamžite spustí nepríjemné bzučivé zvuky a blikajúce červené svetlá na medipočítači.

Eleonor naňho reve, „Neopováž sa takto so mnou rozprávať!“

„Tak ma neotravuj s takýmito nezmyslami!“ zareve naspäť.

„Nie je to nezmysel, je to *dokonale* logické. Ten čip ťa mesiace držal pri živote. Možno je to darebáctvo, ale aspoň to vie, čo robí. My nevieme!“

Zatiaľ čo sa to medzi nimi rozpaľuje, medipočítač v pozadí ďalej bzučí a bliká červeným svetlom. Potom vydá varovanie, „Bobby Elmian, vráťte sa k svojmu medipočítaču alebo sa ihneď hláste v hlavnej nemocnici Z7.“ Toto Hirama už naozaj dopáli. „Chod' do piče!“ zareve, naozaj silno kopne do steny na mieste, kde je umiestnené zariadenie gravito-poľ'a a myšlienkovy ho vypne.

Mathilda, blondína so sladkými očami, sa PR-objaví z miestnosti. „Hiram,“ hovorí svojím totálne nudným hlasom, „môžem ti pripomenúť, že minulú noc si bol vystavený katarzným HR signálom úrovne 5, navrhnutých na uvoľnenie latentných emocionálnych nábojov ako je strach alebo hnev?“

„To s tým nič nemá!“ pokrčí plecami a vypne ju.

„Ale áno, pravdepodobne má!“ Eleonor sa zhlboka, zhlboka nadýchne. „U mňa určite,“ dodá ihneď, aby sa vyhla novej hádke.

„Chceš povedať, že sieť ťa manipuluje, aby si bola viac emocionálna?“

„Nie, ale je to dobre známy efekt: keď sú ľudia vystavení katarzným HR signálom úrovne 4 a viac, ich emócie sa odrážajú na virtuálne klony. Dokonca to funguje aj pri virtuálnych zvieratách.“

Chór Bernardín to u ich psa veľakrát pozoroval.

„Tak mi to prepáč. Nechcel som byť k tebe vulgárny!“ ospravedľňuje sa Hiram. Aby ju mohol objasniť, nemôže sa prepnúť do VRR, lebo nechce mať nič dočinenia s gravito-poľ'om. Tak len uloží svoju RR mrcinu na posteľ, prepne sa na čistú VR, vstúpi na kanál 1, zoberie Eleonor do náručia a pobožká ju na obe líca.

Keď sa uzmierili, prepnú sa na kanál 7, kde Hiramove algoritmy bojujú proti ochranným valom čipu. Všetky cesty k jeho zdravotnej histórii sú stále zapečatené, ale práve sa vynorila nová skutočnosť.

Čip stále vysiela testovacie signály cez celú počítačovú sieť Z7. Sondovanie siaha dokonca ešte ďalej. Dosahuje dokonca až na Filadelfiu 12, na stanicu, odkiaľ pochádza rád rytierov.

A čo keby boli mosty zborené?

Hiram to testuje, odpojí čip od vonkajšieho sveta.

„Prestaň!“ zakričí Eleonor, okamžite obnovujúc komunikačné cesty medzi čipom a filadelfskými sieťami. „Pozri sa na toto!“ vyvolá virtuálne panely zobrazujúce detailnú analýzu signálov vysielačného čipu počas odpojenia.

Och, doriti!

Čip začal podnikat' predbežné kroky k vyvolaniu masívnej explózie.

To je ešte šokujúcejšie ako to genetické pandemónium.

„Ale ved' on sa nás chystal vyhodit' do vzduchu!“ Hiramovi padne sánka.

„O 9 minút. Obrovský výbuch, ktorý by zničil celé dve úrovne Z7,“ hovorí so zavretými očami, šúchajúc si nos.

„Ale potom... som väzňom! Keby som sa pokúsil ujsť z Filadelfií, po 10 minútach by tento zasraný čip zničil mňa aj všetko okolo!“

Zúrivosť mimo slov.

„Potrebujem pauzu!“ povie Hiram Eleonor. Odpojí všetky virtuality a ocitne sa nahý na svojom matraci v kajute 3 krát 3 metre.

Oklamaný. Zradený. Všetci mu klamali. Urobili z neho mutanta, netvora. A spútali ho!

Spútali ho.

Ako ho *vôbec* mohli spútať?

Mimo hnevu, anihilácia. Archetypálna os sveta sa zrútila.

Tak aký je tam vlastne rozdiel oproti Hyper-Virtuanetu?

V Hyper-Virtuanete bol uväznený v HR, bez možnosti úniku. Jeho virtuálna rodina bola proti nemu zmanipulovaná Omniprezentnou Sieťou. Tu je taktiež uväznený, bez možnosti úniku a jeho virtuálna rodina je manipulovaná Matovými mathackerskými trikmi.

Aspoň že Rex sa nesral do jeho genetického kódu.

Alebo áno?

Invokuje kanál 1, „Eleonor, keď som bol v Hyper-Virtuanete, babral sa niekto v mojom genetickom kóde?“

„Potom, ako si sa narodil, už nie. Ale genetický materiál reprodukčných buniek, z ktorých si vznikol, bol zámerne upravený tak, aby si bol postihnutý mnohými zdravotnými a duševnými obmedzeniami...“

Vypne ju. Viac už nechce počuť.

Niektorí ľudia hovoria, že ich mizéria začala dňom, kedy sa narodili. U Hirma to začalo už v posratej testovacej skúmavke! On sa nenarodil ako sráč, on bol už *počatý* tak, aby prehrával.

Nech už je to akokoľvek, na ničom z toho už aj tak nezáleží. Pointa je,

Virdžínia, Virdžínia! Prečo by si ma teraz ešte mala chcieť?

Veľká duša ako si ty, by ma mohla milovať, aj keď som malý a škaredý. Keď je muž dostatočne apokalyptický, na týchto veciach až tak nezáleží. A matematické nebo je mojím svedkom, prisahám – ja prisahám – že by som bol apokalyptickým spoločníkom. Každý deň by bol nezabudnuteľný, Virdžínia. Každá minúta...

Ale všetko má svoje hranice. Prečo by si mala chcieť po svojom boku chodiacu rakovinu? Poondiateho mutanta šľachteného na marudovanie Rexovho hardvéru, chlapíka, ktorému môžu každú chvíľu začať rásť antény.

A mutanta, ktorý sa, na dôvažok, vymkol kontrole. Minulý večer som vyhodil do vzduchu 11,47% počítačovej siete Z7. Čo bude ďalej?

Virdžínia, Virdžínia... strácam ťa!

Potom už nezostáva nič – nič iba Möbiusov pásik s agóniou napísanou na jednej strane a zúfalstvom na druhej.

To môže rovno odísť. Zabudnúť na všetko. Z začať nový život na Vonkajších Planétach. Ďaleko, predaleko od Slnka. Možno pomôcť Lukovi.

Na kanáli 3 vyvolá Eliasa Sharamollona, „Aké má vlastne Luke priezvisko?“

Objaví sa brutálne tučný malý chlapík, „Luke Poisson, je to...“

„Ďakujem!“ Hiram sa zbaví svojho VÚČa. „Stavím sa, že s mojím prepracovaním Simonovej teórie hypersynchronicity by sme dokázali vyprodukovať kôrovce s fenomenálnou chuťou.“

Spustí sa záplava divokých nápadov. Sépia s duchom. VR reštaurácie pod vodou (aspoň by nesmrdeli). Morské plody, nová droga. Apokalyptické morské jedlo.

PR-objaví sa Math!lda, „Edith Ladiv chce s tebou hovoriť, ak ešte nespíš.“

Hiram obnoví uvoľnenú atmosféru na kanáli 22. Stále sedí v posteli, oblečený vo svojom modrom kimone, študujúc VR panely s najnovšími tabuľkami, ktoré mu poslal Luke.

Ona je čestnejšia. Tiež je stále v posteli, ale jej tvár vyzerá ako mop. Preplakala celú noc.

Okamžitá vlna empatie pre túto trpiacu dušu. „Čo sa s tebou deje, priateľka?“

Pokrčí plecami, „Katarzné HR to so mnou vždy robia. A ty si v pohode?“

„Ale hej, celkom v pohode.“ Namachrovaný hlas. „Iba... akurát som sa rozhodol, že odchádzam od rytierov.“

Myslí si, že je to vtip, rozosmeje ju to. Lúč slnka v Hiramovej temnej pustatine.

Pohliadne jej priamo do očí, „Už si sa niekedy milovala v bombe?“

Na sekundu vystrašená, potom pobavený úsmev, „To je zďaleka najzaujímavejší návrh, aký som za

dlhý čas dostala.“

Pozrie sa dole, hrá to na ňu. „Vieš čo, zabudnime na to! To by som nemohol urobiť. Ibaže...“ vráti sa k jej očiam, „ibaže by si dokázala uchovať tajomstvo. Vieš, tá bomba má stupeň 6 utajenia.“

Zasmeje sa, „Myslíš to vážne?“

Apokalypticky intenzívne, „Veľ-mi!“

Tleskne rukami, „Platí!“ Vstane a vojde rovno do jeho reality. Pri príležitostnom sexe dobre vychovaní ľudia vždy používajú čistú VR.

Hiram myšlienково prepne tajné kódy a zmení kanál 22 na vnútro svojej obľúbenej bomby. V priebehu pár sekúnd sa mladá žena ocitne ležiaca v komore, kde prebieha nukleárna reakcia, vášnivo sa milujú s tajným agentom.

Roztrhne jej hodvábnu nočnú košeľu, vrazí do nej, plný zúrivosti, odhryzne jej ľavé ucho a prehltnie ho – hej, nevolá sa to virtuálny sex len tak pre nič, za nič. Je z toho taká zaskočená, že sa takmer ihneď urobí.

Odpáli bombu. Dlhý, predĺžený výbuch.

To je hlavný rozdiel oproti RR P-21ke. RR P-21ka detonuje za 12,175 sekundy. Jeho spáľňová P-21ka detonuje tak dlho, ako žena ide.

Celou silou svojho Hrotu vyšle zúfale volanie,

Zbohom, Virdžinia! Lúbil som ťa. Naozaj som ťa lúbil.

3.14 Pondelok 04:35, Filadelfia 6

Pred dreveným zrubom. Pri jazere. Obklopenom borovicovým lesom. Jazero, pri ktorom strávil Bobby svoju mladosť. Virdžinia sa zobudí, kričiac, „Nie! Nie! Neopúšťaj ma!“

Podíde k nej jej priateľka Jane, „Čo je s tebou?“

Virdžinia lapá po dychu, pretiera si oči, bojujúc s bolesťou hlavy, „Neviem. Sen.“

Jane žasne, „Ty si pamätáš sny?“

„Nie!“ povie Virdžinia, keďže až príliš dobre vie, že OS načúva.

Človek si nemôže pamätať sny. Sny neexistujú. Ľudia, ktorí si myslia, že si pamätajú sny, sú duševne chorí. Potrebujú liečbu.

„Už si v poriadku?“

Virdžinia sa rozplače.

Neopúšťaj ma! Prosím, neopúšťaj ma! Ak ťa stratím... potom mi už nič nezostane. Nič!

Jane si začne robiť starosti, „Virdžinia, buď opatrná! Nemôžeš takto plakať.“

Plač je znakom vážnej neurohormonálnej nerovnováhy. Vyžaduje liečbu. Neodkladnú liečbu. Ak sa ihneď zakročí, slzy sa už vôbec nemusia vrátiť. Ak nie sú zodpovedajúco liečené, neurohormonálna nerovnováha môže pacienta priviesť k tomu, že začne páchať antisociálne činy. Antisociálne činy vedú ku konfliktom. Plač sa *musí* liečiť.

Vďaka Všemocnému Sieťovému Administrátorovi, už sa objavili tri ženy v bielom, s insígniami úradníkov OS na čele. Zdravotnícki úradníci. Nápomocné ženy s láskavým výrazom na tvárach. Kráčajú k Virdžínii. „Virdžinia, doniesli sme ti niečo na úľavu,“ hovorí jej hlavná úradníčka.

V jej ruke, žiarivá červená guľička.

3.15 Pondelok 08:00 (OČP 91,1 hodín) Prehrávame vojnu

Viac ako tri roky Hiram uvažoval nad tým, aké by boli jeho prvé slová plukovníkovi Serahovi, ak by sa s ním niekedy stretol. Čo povieť reinkarnácii svojho najlepšieho priateľa, ktorý je zhodou okolností manželom ženy, ktorou ste očarený, až kým ste sa nerozhodli, že chcete jej dcéru, ktorá je tiež jeho dcérou, logicky, až kým ste sa nakoniec nerozhodli dať ruky preč od celej rodiny, stratiac akúkoľvek nádej?

„Plukovník, nesiem vám svoju výpoveď.“

Totálne uzemnený, tento Serah. Ani nemrkne okom, keď počuje túto novinku. Len sa pridrižiava masívneho stĺpa energie nad svojím Hrotom.

Po jeho boku stojí plukovník Marek Elchevarra, vysoký muž so zničujúco čiernymi očami. Štíhly, ale širokoplecí, pevný ako skala. Hranatá tvár, husté fúzy, tmavá masa vlasov. Zhruba rovnaký vek ako Serah, ktorý má 34. V armáde, kde 70% pilotov umrie skôr ako dosiahnu vek 27, plukovníci vzdušných síl musia nutne byť mladí.

Hiram pokračuje, „Poskytnem vám informácie, ktoré potrebujete. A naučím vašich pilotov marudovať P-21ky. Pod podmienkou, že mi z tela vyberiete ten čip, samozrejme,“ ukáže na svoje ľavé plece. S rytiermi už nechcem mať nič dočinenia.“

Vysrať sa na to, či sa urazia! Hiramova kariéra vo Filadelfských Vzdušných Silách sa skončila.

Serah zostane pokojný, hľadiac Hiramovi do očí.

Ó, Hiram presne vie, čo teraz Serah robí: vzyva Bieleho Orla. Presne toto videl Zara robiť už toľkokrát!

Toho sa vlastne Hiram najviac obával. Zar ho varoval, muselo k tomu dôjsť: Serah a Zar sú si takí podobní...

Nie fyzicky. Serah je menší, nemá bradu, nemá dlhé kučeravé vlasy, nenosí hnedé rúcho, nemá svaly gladiátora na steroidoch. Serah má rovnaké oči ako Panter, krátke čierne vlasy, opálenú pokožku, vystupujúce líčne kosti. Ale Hiram sa obáva, že rozdiely tu končia. So zatvorenými očami ich nie je možné odlíšiť.

Preto Hiram nemá inú možnosť ako zatvoriť svoje srdce, uzavrieť svoj Hrot a civieť na neho ako tvrdohlavý hajzel. Ak si dovoľí byť sentimentálny, z tohto blázince sa nikdy nedostane. Zar... pardon, Serah by ho dostal naspäť do 333ky rýchlejšie ako trvá Bielemu Orlovi rozsvietiť Zarove oči.

Serah nič nehovorí. Taktika Bieleho Orla – ďakujeme, poznáme to naspamäť.

Je to Marek Elchevarra, ktorý sa opýta, „Povieš nám aj svoje dôvody?“

Drsne, „Nechcem o tom hovoriť.“

„Brat... mali sme dojem, že si prejavil jasné úmysly prísť sem a pracovať s nami,“ prikývne Elchevarra. „Mysleli sme si, že nás máš rád.“

„Rozmyslel som si to.“

Elchevarra vydá zo seba dlhý povzdych, zovrie svoje ľavé predlaktie, pozrie dole na svoju päsť. Zovrieť. Uvoľniť. Zovrieť...

Kopíruje Serahove svojské návyky ako taká bábka.

Napätie v tichu rastie.

„Dobre! Apokalypsa nikdy nemala byť ľahká, či áno?“ Serah položí ruku na Elchevarrove plece.

Zarova diverzná taktika. Tiež ju poznáme naspamäť, ďakujeme.

Zdá sa, že na Elchevarru to platí. Na jeho tvári je akýsi druh úškrnu. Spustí svoje predlaktie, „A čo teraz? Si nasratý, že Mat s tebou hral tajné hry, je tak?“ Pre Seraha dodáva, „Kým sem dorazil, Hiram vôbec netušil, že Mat u neho spustil proces Zostup.“

Proces Zostup. Tak to nazývajú?

Serah zostáva Bielym Orlom, nedáva na sebe poznať, či o tom vedel alebo nie.

„Nielen že som mnou hral hry. Hral sa s mojím životom!“ pripomenie im Hiram.

„Z toho, čo som pochopil, keď s tebou Mat začal, veľa z neho už nezostávalo,“ zdôrazní Elchevarra. „No nevšimol si si v poslednej dobe, že máš záhadnú schopnosť rozbíjať multidimenzionálne modely? Odkiaľ si myslíš, že to pochádza? Žeby zo zdravej diéty...“

„Dobre, bol som naivný!“ Hiram zvýši hlas. „V poriadku, bojujete v špinavej vojne, takže si neviete pomôcť bez špinavých trikov. Ale ja o nich nechcem nič vedieť. Ja, som, skončil!“

„Nie, neskončil si!“ odsekne mu Marek. „Pri tomto procese niet cesty späť.“

„Na to by som sa pozrel!“ pohrdavo odvrkne Hiram. Arogancia niekoho, kto nemá čo stratiť, lebo už o všetko prišiel. „Čo mi urobíte? Uvrhnete ma do väzenia? Alebo ma možno zabijete?“

„Hiram...“ Serah zrazu zvrieskne, „drž hubu!“

Agresivita v jeho hlase je extrémna. Hiram to zaskočí. Na sekundu zostane omráčený.

„Bratia,“ Serah pokračuje normálnym hlasom, „navrhujem, aby sme to pretočili a začali odznova, keď som sa chystal povedať: Po prvé, Hiram, si povýšený. Si teraz poručíkom Filadelfských Vzdušných Síl. Po druhé, Marek a ja potrebujeme nového pilota do nášho chóru. Čo tak štvordňová skúška, či si vhodný pre tento džob? Povedz áno.“

Ponuka, aby vstúpil do Serahovho chóru?

Neuveriteľné. Nemá slov.

Na sekundu. Potom, „Nie!“

„Fajn!“ Serah sa zhlboka nadýchne, akoby cez zaťaté zuby, „Dobre, ak nefungujú vyhrážky, myslím, že sa budeme musieť uchýliť k vysvetleniam. Hiram, čo presne by si chcel o tom procese vedieť?“

„Nič. Akurát, že premenil moje telo na úplný chaos.“

„Tak ti teda poviem, prečo Majster Barkhan Zér započal projekt s kódovým menom 'Zostup'. Možno si to nepostrehol, Hiram, ale prehrávame vojnu.“

Ďalší úder do žalúdka. To nebolo presne to, o čom by sa učili v akadémii.

„Prehrávame túto skurvenú vojnu!“ búši Serah, postupne zvyšujúc hlas, „Vynašli sme neurokybernetiku a marudovanie, pozdvihli tisíce rytierov na úroveň supermysle, vytrénovali tých najfantastickejších pilotov všetkých čias, vo veľkom sme viedli psychickú vojnu, a predsa nič z toho nestačí. Rex vyhráva. Zakaždým, keď zaviedieme niečo nové, nájde spôsob, ako to znegovať. Rýchlejšie a rýchlejšie. Medzi prvou a druhou bitkou o Merkúr bolo 60 rokov, medzi druhou a treťou 21 rokov, ale už len 10 rokov do štvrtej. A boje odvtedy neustali. Teraz nastal bod zlomu. Dotlačili sme tréning rytierov na hranicu toho, čo je schopný ľudský nervový systém zvládnuť. A predsa Rex stále dodáva väčšie a silnejšie zbrane. Pointa je, že bojujeme proti bytosti odlišnej magnitúdy. Mravce proti titanovi. Jednoducho to nemôže fungovať. Odtiaľto majú ľudské bytosti dve možnosti: buď sa stanú bohmi a prekročia všetky obmedzenia alebo budú vyhladení – zmiznú z fyzického vesmíru.“

Omráčený silou hlasu, Hiram lapá po dychu.

Serah ihneď pokračuje, „Študoval si pod Semperom. Je tu jeden princíp Hromu, ktorý si párkrát musel počuť: môžeš *byť* čímkoľvek, môžeš *robiť* čokoľvek! Áno?“

Prikývnutie.

Serah sa nahne dopredu, jeho hlava zastane len pár centimetrov od Hiram. Nútene hlbokým

hlasom sa opýta, „Veríš tomu?“

Vzdorovite, „Áno, začínal som tomu veriť!“

Serah ho schmatne za plecía a zatrasie s ním. „Nemá ani 2 metre, nemá ani 200 rokov. Nedokáže vydržať 200 voltov bez toho, aby išiel do šoku. A ty mi hovoríš, že môžeš robiť čokoľvek?“ Znechutene ho pustí.

Z Hrotu, „Ja som *viac* ako toto telo!“

„Ó, áno! Si plameň nesmrteľného Ducha?“ Serah namieri svoj ukazovák smerom k oblohe. „Ja tiež! Problém je, že to nie je tam vo vysokých sférach Ducha, kde s nami Rex vedie vojnu, ale tu dole!“ namieri ukazovák na Hirama. „A tu dole sú obmedzenia tela drsné. Je to ako nízky strop, na ktorý narazíš zakaždým, keď siahneš po nebesiach. Môžeš si predstavovať 5D modely a hrať sa s nimi vo VR, ale keď dôjde na realitu, si pripútaný na 3D. Narodený, aby si zostarol a umrel. S tým nemôžeš nič urobiť. Ibaže by si rozbil genetický kód. Chápeš?“ Búši, „Rozbiť obmedzenia genetického kódu, o tom je proces Zostup. Dovoľiť dokonalosti ľudského archetypu zostúpiť do hmoty.“

„Rád by som vedel, čo má genetický chaos v mojom tele spoločné s dokonalosťou!“ uškrnie sa Bobby. „Čo ste so mnou urobili? Čo ste zmanipulovali?“

„Proces Zostup nemanipuluje tvoj genetický kód, on ho otvára. Keď je otvorený, tvoja DNA začne rezonovať s tvojím vedomím a podľa toho začne mutovať.“

„Ale to je šialené! Mohol by som sa zmeniť na monštrum!“ zareve Hiram.

Serah do neho ponorí svojho Draka, prehovoriac z Archívu, „Môžeš *byť* čímkoľvek, môžeš *robiť* čokoľvek!“

Hovorte o osude vo vlastných rukách.

„Zomreli doteraz nejakí ľudia pri procese Zostup?“

Okamžitá odpoveď, „Áno. Asi tretina z nich.“ Serah mu to vyloží na rovinu, „Smrť je súčasťou procesu. Genetický orech sa nedá rozlúsknuť bez stavov podobným smrti. A po nich sa niektorí ľudia už nezbudia.“

Smrť nie je to, čo spôsobuje Hiramovi najväčšie starosti. Aj tak už stratil prehľad o tom, koľkokrát bol vyhlásený za klinicky mŕtveho. „Ale čo ak sa to pokazí? Čo keby som mal samé zlé myšlienky? Stal by sa zo mňa netvor?“

„Áno, to by sa mohlo stať. Ale tebe sa to nestalo. Celé roky si strávil tým, že si nemyslel na nič iné, len na matematiku a P-21ky. Takže si sa stal vedúcim expertom slnečnej sústavy na marudovanie hardvéru ovládaného A^&~.“

Hiram dokáže vidieť, ako jeho posadnutosť 5D modelom P-21ky formovala jeho nervový systém. Ale čo jeho *skutočná* posadnutosť? Čo v ňom vytvorila jeho vášeň pre Virdžínium?

Pálčivá otázka. Ale na to sa ani náhodou nemôže opýtať.

Hiram si pošúcha nos, nevedomky kopírujúc Eleonorin zvyk, „Ale prečo ste mi to nepovedali?“

Serah protestuje, „Ale prestaneš už s tým 'vy' – akoby sme *my* boli zodpovední za všetko, čo sa ti udialo, odkedy si vstúpil do TS5?“

Elchevarra prikývne, „My hlboko ľutujeme, že *oni* ti to nepovedali.“

„Kto rozhodol o mojom vstupe do Zostupu?“

„Majster Barkhan Zér a ľudia Archívu. Oni sú tí, kto robí tieto rozhodnutia.“

Takže aj Barkhan Zér bol v tom namočený!

Hiramovi z toho zostane v ústach škaredá pachuť.

K meritu veci. „Čo sa stane, keď teraz poviem, že končím? Necháte ma ísť? Zbavíte ma časovanej bomby v mojom chrbte?“

Krátke ticho Bieleho Orla. Potom, „Nie. Mrzí ma to, to nemôžem.“

Prikovaný k rytierom. Bez možnosti úniku.

„Hiram, *nemôžeme* si dovoliť riziko, že zostupujúci padne do rúk Rexa. V stávke je príliš veľa. Súhlasím, Mat ti to mal povedať. Ale teraz už niet cesty späť. Pravda pre teba, pravda pre nás.“

Hiram sa zamračí, „Pravda pre vás?“

Elchevarra sa uškrnie, „Serah a ja sme zostupujúci.“

Och.

Ale to by mohlo zmeniť všetko! Obzvlášť, ak Panter nie je.

Elchevarra dodáva, „Všetci zostupujúci nosia autodeštrukčný čip. A uist'ujem ťa, že sa im to vôbec nepáči!“

Vojde Panter, vysmiata, svieža ako úsvit Prichádzajúceho Sveta. „Do Hrotu, bratia! Žeravé Hviezdy už oslavujú?“ Vidiac výrazy na Marekovej a Serahovej tvári, okamžite uhádne, že nie. „Chcete povedať, že pozvanie ešte neprijal? Stavím sa, že ste mu zabudli povedať, že to bol môj nápad.“

Takže tak?

„Nestrácaj čas – šarm a presviedčanie na tohto muža neplatia. Práve sme strávili hodinu tým, že sme to skúšali,“ informuje ju Elchevarra.

Serah si vzdychne, potrasie hlavou, „Teraz nám, žiaľ, nedávaš inú možnosť, ako sa uchýliť k násilným riešeniam.“ Obráti sa k Elchevarrovi, „Súhlasíte, plukovník?“

Hiram preglgne, cítiac *reálne* nebezpečenstvo. Títo chlapi sú divokí. A navyše mutanti.

„Súhlasím!“ Elchevarrova tvár stvrdne. „Hodíme ho Panterovi!“

Vidiac zhrozený výraz na Hiramovej tvári, Panter vybuchne do smiechu. Ostatní nie. Len na neho civia s akýmiisi polouškrnmi, ktoré sa postupne uvoľnia do pobavených úsmevov.

Toto bol vtip?

Panter ochrancovsky chytí Hirma za rameno, „Podme, poručík, pozvite ma do La Coupole.“ Z jedného zo svojich vreciek vytiahne malé strieborné insígnie v tvare hviezdy a pripne ich na golier Hiramovej uniformy z mäkkého kovu. Povýšenie je teraz oficiálne.

3.16 Pondelok 08:55 (OČP 90,1 hodín)

K svojmu úplnému úžasu, Hiram zistí, že kráča chodbami Z7, ruka v ruke s Panterom. Je to ako byť prenesený do iného sveta (musel by to byť Prichádzajúci Svet). Ako mu bolo dokonale jasné už predtým, ona vie byť tou najnežnejšou osobou na svete, keď chce.

„Ty a ja sa musíme porozprávať,“ hovorí mu. „Viem, že mi nechceš povedať, prečo si zameral všetok svoj výskum na P-21, ale chcem, aby si vedel, že som nesmierne vďačná, že si to urobil. Moja mama, moja dcéra, moja teta, všetci moji priatelia z detstva, žijú na Filadelfii 6. Ak sa niekedy podarí Filadelfiu 6 oslobodiť, bude to z veľkej časti vďaka tebe.“

Odvážny vďaka skutočnosti, že sám seba považuje za mŕtveho, Hiram jej prezradí, „Mám plán invázie Filadelfie 6. Už je dokončený. Nikto o ňom zatiaľ nepočul.“ Ale keďže sa blížia k preplnenému výťahu, zašepká jej, „Tu o tom nemôžem hovoriť.“

Vo výťahu stojí pred ním a hľadá mu do očí.

Prvýkrát sa pred ňou necíti ako dieťa. Prvýkrát cíti, že ona na neho nehľadá ako na dieťa.

Spustí to niečo hlboké. Viržiniina prítomnosť je s nimi. A ešte ďalšia prítomnosť.

Teyanina prítomnosť.

Všetci vo výťahu prestanú rozprávať. Stoja v oblaku, akoby bol výťah ťahaný anjelom.

Drahocenná chvíľa, taká nádherná, že Hiram chce, aby trvala večne. Myšlienkovy prepnúť prístupový kód, ktorý to ráno dostal od Novalisa, Hrot-nájde si cestu do siete, vloží svoj vlastný mathackerský kód, aby nezanechal žiadne stopy, odpojí výťah, alarm a všetky spojenia s bezpečnostnými systémami. Keď máte kľúče k sieti, mathackovanie je až príliš ľahké.

Výťah zastavil. Je to akoby sa vznášali vo vzduchu, s Viržiniou a Teyani. Také mimoriadne, že nikto ani nepomyslí na to, aby zavolať bezpečnosť.

Panter nebadane nadvihne kútik svojich pier, akože presne vie, čo má Hiram za lubom.

Ale to je v poriadku, Teyani to neprekáža, aspoň môže požehnať všetkých vo výťahu, vliat supervitamíny Bieleho Orla do ich srdc. Darovať im silu prežiť ďalší deň vojny.

Nekonečný mier Rieky Spomienok.

Tečie od večnosti do večnosti.

O eón neskôr, keď uplynulo sedem RR sekúnd, prítomnosť začína vyprchávať. Hiram opäť spustí výtah a obnoví spojenia s bezpečnostným systémom.

Panter stále hľadá do jeho očí.

Ale teraz je to odlišné. Je medzi nimi spikleneckvo. Bolo povedané viac ako mohli vyjadriť slová.

Keď dorazia na úroveň 32, opäť ho chytí za rameno a vyjde von zavesená do neho, „Chcela som, aby si vedel ešte niečo. Ešte nikdy som nestretla niekoho, kto by mi tak pripomínal moju dcéru. Včera v mojej kancelárii som tomu sotva dokázala uveriť! Virdžiniina prítomnosť bola taká...“ keď si uvedomí, aký je dojatý, preruší samú seba. „Si v poriadku?“

Hiram sa chystá omdlieť.

A čo ak Virdžiniina prítomnosť bola *naozaj* Virdžiniina prítomnosť.

Celým mojím srdcom, celou mojou myslou...

Čo ak to nebol len sen? Čo ak Virdžinia naozaj je na druhom konci prítomnosti?

Nevedel si to už od začiatku?

Je vedenie a vedenie. RR je snom taká cudzia.

Ja som to vždy vedela. Vždy som ťa ľúbila.

Dorazili do La Coupole. Je to priehľadná kupola, päťdesiat metrov dlhá a aspoň dvadsať metrov vysoká. Veľký reštauračný bar, kam ľudia prichádzajú a sedia pod hviezdami. Toto ráno je viacmenej prázdna. Panter a Hiram.

Nechal som si kľúče na Mieste Bez Hraníc.

Okamžite k ním príde čašník. Panter si nepozrie menu, rovno si objedná, „Enchilada s ostrou čili omáčkou.“ A Hiramovi, „Odporúčam to.“

„Ružové lhasi a zopár razhagúl,“ objedná si Hiram.

„Prepáčte, pane, indické jedlá nemáme.“

Hiram schmatne menu, rýchlo ho prelistuje a objedná si, „Veľký pohár vody, bez ľadu.“

Keď čašník odíde, Panter sa ho spýta, „Máš rád indickú kuchyňu?“

„Nie,“ povie. „Počúvajte, musím sa vás niečo opýtať.“

„E-e! Ak sa to týka diskusie, ktorú si práve mal so Serahom a Marekom, ani na to nepomysli. Táto téma sa nesmie *nikdy* spomínať na verejných miestach. Dokonca ani na prázdnych verejných miestach.“

„Môžeme ísť naspäť do vašej kancelárie?“

Zvýši hlas, „Nie!“ Potom už jemnejšie dodá, „Ak som ťa sem priviedla, je to práve preto, že som chcela, aby si chvíľu myslel na niečo iné. La Coupole je moje obľúbené miesto Z7. Chcem, aby si hľadel na hviezdy a užíval si to, jasné?“

„Áno, veliteľka.“ Hiram ihneď vzhliadne nahor, sledujúc konjunkciu Venuše a Jupitera na pozadí Mliečnej cesty, zatiaľ čo k pristávacej stanici 1 sa blíži letka Skalén 296.

Po chvíli tichého sústredenia sa opýta, „Ty si ešte nikdy nebol na Mieste Bez Hraníc, však?“

Miesto, kde sa stretávajú rytieri. Nič menšie ako legenda.

„Na Miesto Bez Hraníc nemôžem ísť. Ešte som nespomoval ako rytier,“ hovorí bez toho, aby sa pozrel dole.

„Ak sa pridáš k Žeravým Hviezdám, musím ťa varovať, na Mieste Bez Hraníc budú divoké oslavy. Šéfovia Veľkej Rady nebudú mať inú možnosť, len ťa vpustiť dnu.“

„Koľko ľudí je v chóre Žeravé Hviezdy?“

„Dvaja.“

„Aha. Od tretej bitky o Merkúr sa nikdy nesnažili získať nových pilotov?“

„Pár krát. Ale už je to nejaký čas.“

„Musí to byť závideniahodná pozícia, môcť lietať s dvomi plukovníkmi,“ prikývne, sledujúc súhvezdie Strelca.

„Hlavne s tými dvomi. A ty si rád, keď ich môžeš nasrať tým, že ich odmietneš, však?“

Hiram obráti svoj pohľad k Váham. „Nepáči sa mi, keď ma niekto spútava. Myslel som si, že to šelma spútava ľudí. Nie rytieri.“

„Hiram!“

„Áno?“ ďalej hľadá na hviezdy.

„Hiram, pozri sa na mňa!“

Keď sa pozrie dole, zabodne do neho svoj plamenný pohľad, „Hiram, ja ľúbim Seraha... viac ako si dokážeš predstaviť!“

Človeče, tá to myslí vážne!

Pokračuje, „Ale keby sa Serah rozhodol odísť z Filadelfských Vzdušných Síl, neváhala by som ani sekundu, aby som rozhodla o jeho smrti. Keby som musela, zabila by som ho aj vlastnými rukami!“

Omráčený, Hiram sleduje čašníka, ktorý nesie jej tanier a jeho pohár.

Panter vezme svoj laserový nôž a vidličku, a s úškrnom si začne krájať svoju enchiladu, „A potom by som sa pravdepodobne zabila. Nevidím, ako by som po tomto mohla byť Filadelfským Vzdušným Silám nápomocná. Chceš ochutnať trochu z mojej enchilady?“

„Uhm... nie,“ Aby sa netriasol, Hiram si odpije trochu z vody, premýšľajúc, či má Virdžínia rovnaký temperament.

To, čo bolo práve povedané odpovedá na jednu jeho otázku. Virdžínia *nie je* zostupujúca. Nikdy by ju živú nenechali padnúť Rexovi do rúk.

V Hiramových rýchlo mutujúcich bunkách mozgovej kôry prebieha vážne premýšľanie. Prečo sa s ním Panter rozpráva, akoby bol jej priateľom? Prečo ho chce mať medzi Žeravými Hviezdami? Odpoveď hľadá v jej očiach.

Zdá sa, že má vynikajúci apetít. Medzi dvoma kusmi obrovskej enchilady sa ho opýta, „Tak povedz mi ešte raz... prečo si si vybral P-21 ako tému svojho výskumu?“

„Uhm...“

3.17 Pondelok 09:32 (OČP 89,6 hodín)

Keď sú naspäť v jej kancelárii, povie mu, „Máš 15 minút, aby si sa ma opýtal na všetko, čo chceš vedieť.“

Začne bez váhania, „Ste zostupujúca?“

„Nie, nie som.“

„Takže zostupujúci sa môžu ženiť s nezostupujúcimi, je to tak?“

„No... áno, pravdaže!“

„A mohli by ste sa mať so zostupujúcim dieťaťom? Chcem povedať, mohla by mať nezostupujúca dieťať so zostupujúcim?“

„To nevieme. Žiadny zostupujúci zatiaľ nesplodil dieťa.“

Takže Virdžínia a Hiram by mohli byť prví. Eleonor by nepochybne bola nadšená z vyhliadky, že by bola krstnou mamou prvého bábätka s otvorenou DNA. Ale čo keby sa z bábätka vykl'ulo monštrum? Okrúhla masa mäsa s neformovanými končatinami, zarastená chlpmi a pokrytá nechutným slizom. Virdžíniin smútok by bol priepastný. A bola by to len a len Hiramova chyba.

Držiac sa rukou za bradu, opýta sa, „A prečo sa ma to vlastne pýtaš?“

„Chcem vedieť všetko! Koľko zostupujúcich existuje?“

„To je tajné. Ani ja sama to neviem. Sú hlavne na Filadelfii 12, ale ani tu by si nemal mať problém ich zopár spoznať. Len sa pozri na ich Hrot!“

„Kedy Serah a Elchevarra prešli zostupom?“

„Pred šiestimi rokmi.“

„A čo sa s nimi stalo? Aké zmeny podstúpili?“

„To sa musíš opýtať ich!“ povie. „Nestrávil si nejaký čas so Zarovou virtuálnou emanáciou? Iste ti hovoril o svojom zasvätení so Synmi Draka v Atlantíde.“

„O Mount Lorzen? Veľakrát.“

„To bol tiež proces zostupu! Iná metóda a v hre boli iné sily. Ale ako súčasť zasvätenia do Draka bola otvorená ich DNA.“

Ďaleké Podsvetie!

Takže *toto* mali Synovia Draka za lubom!

To otvára na atlantskú legendu úplne iný pohľad.

„Znamená to... že by som mohol mať obrovské svaly ako Zar?“

Tá predstava ju rozosmeje, „Ak po tom túžiš, prečo nie? Všeobecný princíp u zostupujúcich je: *Staneš sa tým, čo miluješ*. Veci, ktoré sú blízke tvojmu srdcu, formujú tvoju DNA.“

„Ale prečo mi o tom nikto nepovedal?“

„Mat Donohoo bol твоjím inštruktorom pre zostup. Z toho, čo dokážem posúdiť, mám dojem, že ťa viedol dobre. Pre začiatok sa mu podarilo udržať ťa pri živote! Uvedomuješ si, že pravdepodobnosť neukazovala práve vo tvoj prospech, áno? Ďalej bol Mat s tebou pri každej kritickej fáze mutovania. Monitoroval každú jednu lekciu, ktorú si študoval...! Jednoducho nemáš ani predstavu, koľko času do teba vložil.“

„Ale prečo mi...“

„Hiram! Teraz som *ja* твоjím inštruktorom pre zostup a musím ťa varovať... na rozdiel od Mata Donohoo, moja trpezlivosť má svoje hranice.“

Hiram to vždy vedel: keď sa nahnevá, musí byť desivá.

„V poriadku! Už sa nebudem sťažovať.“

Hľadá mu priamo do očí, „Môžeme s tebou počítat?“

„Neviem. Potrebujem si to rozmyslieť.“

„Na to nie je čas, Hiram! Teraz je 09:42. O 13:10 máš naplánované stretnutie s Najvyšším Velením. Medzitým máš mať so Serahom, Marekom a mnou pohovor o P-21. Ak máš nejaký brilantný koncept, ako oslobodiť Filadelfiu 6, radšej nám o tom povedz hneď teraz, pretože v nasledujúcich dňoch sa okolo nej bude točiť veľa akcií. Za posledných 24 hodín sa zlovestná pančucha opäť dvojnásobne rozšírila. Za 89 hodín tu bude Rexova armáda.“

Búrka v Hiramovom neokortexe.

Virdžínia, nemyslím si, že moje homáre by ťa niekedy mohli nahradiť.

Virdžínia, ľúbiš ma ešte?

Žiadna odpoveď. Ale Panter okamžite postrehne Virdžíniinu prítomnosť. Prestane rozprávať, sleduje Hirama s intenzívnou zvedavosťou, premýšľajúc, čo za Bieleho Orla to robí, že do miestnosti tak zreteľne vnáša prítomnosť jej dcéry.

Hiram viem, že je Hrot-skenovaný. Je mu to jedno. V stávke je toho príliš veľa. *Musí sa obrátiť k prítomnosti.*

Virdžínia, klamali mi, zradili ma, spúťali ma. Už im nikdy nebudem veriť.

Ale bez ohľadu na to, či ma zmenili na monštrum, bez ohľadu na to, či som o teba prišiel, bez ohľadu na to, či ma niekedy budeš ľubiť, dnes sa ti odovzdam. Bezpodmienečne. Úplne.

Jednostranná láska. Nikdy mi nebudeš musieť dať nič naspäť.

Možno sa na mňa ani nepozrieš. Možno ti budem pripadať škaredý, odpudivý. Možno ťa nájdem v náručí iného, vydatú, šťastnú, spokojnú.

Bez ohľadu na to, Virdžínia, bez ohľadu na to... Matematické nebo je mojím svedkom, som na ceste k tebe!

Z archetypu všetkých archetypov sa Biely Orol poteší,

Okraj Výšin. Večná Belosť. Navždy Láska.

A zo vzdialených priestorov sa ozve známy šepot,

Celou mojou myslou, celým mojím srdcom,

Som s tebou, aj keď som ďaleko.

3.18 Pondelok 13:10 (OČP 85,9 hodín) Krycie meno: Zjednotenie

Konferenčná miestnosť neurokybernetického inštitútu je skromná šesťuholníková miestnosť s holými stenami a dlhým oválnym stolom uprostred. Za vrch stolom sedí Admirál Flotily Lavash, najvyšší veliteľ všetkých filadelfských ozbrojených síl. Po jeho boku sedí reťaz dvanástich admirálov a plukovníkov vzdušných síl (vo Filadelfských Vzdušných Silách nie sú žiadni generáli). Obklopujú ich špičkoví taktickí experti a techno-trtkovia. Hiram ich napočíta dvadsaťjeden. Čeliť im má len šesť členov neurokybernetického inštitútu, ktorí sedia na opačnom konci stola: Serah, Marek, Panter, Hiram a dvaja ďalší plukovníci vzdušných síl, s ktorými sa zatiaľ nestretol. Steny tiež lemujú tridsať stráží v bielom, čo je farba filadelfského námorníctva. Medzi nimi je aj poručík, ktorý minulú noc zatkol Hirama. Hľadá na Hirama s nepríjemným výrazom na tvári, akože čo do pekla tu robí tento nebezpečný terorista.

Serah povstane a osloví Lavasha, „Admirál, otestovali sme metódu poručíka Elmiana na ovládanie mín P-21. Sedí to s jednoslovným zhrnutím, ktoré nám zaslal plukovník CBS Fr#zer: mágia! Preto mi je potešením oznámiť vám, že sme pripravení prelomiť stenu P-21tiiek.“

Admirál Lavash pomaly zatlieska rukami, hľadiac Hiramovi do očí.

Odhliadnuc od jemných rúk, admirál sa v ničom neponáša na svoju neter. Je to vysoký zavalitý plešatý muž pred šesťdesiatkou, s nespokojným výrazom a vráskami všade na tvári. Neusmieva sa na Hirama. Je evidentné, že jeho tvár nebola na usmievanie navrhnutá.

Hiramovi sa celkom pozdáva ten nesor-ma výraz v Lavashových očiach. Lavash je tvrdohlavý hajzel najhoršej kategórie. To mu imponuje.

Medzitým ostatní admiráli a ich ľudia začnú tiež tlieškať. Ale Serah ihneď pokračuje, „Musím vás ale varovať, že marudovanie P-21 nie je žiadne triviálne cvičenie. Na Z7 si dokážem predstaviť len zopár pilotov, ktorí by sa na to kvalifikovali. Preto odporúčam začať ihneď trénovať našu špeciálnu jednotku na Filadelfii 12.“

Zostupujúcich, samozrejme.

Teraz sa už dôstojníci neradujú, ani netlieskajú. Admirál, ktorý sedí po Lavashovej pravici, sa opýta, „Nemôžete nájsť nejaký jednoduchší spôsob, ktorý by sme mohli naučiť všetkých našich pilotov?“

Aká hlúpa otázka! Kým sa mu Serah usiluje vysvetliť, že ak model P-21ky odolával všetkým marudovacím pokusom viac ako desať rokov, je to práve preto, že to nie je žiadna vizuálna klávesnica s farebnými korálkami na šnúrke pre invalidné štence, Hiram vzýva Nebesá Zjavenia.

Spomenie si na Vargovu tvár pred začiatkom prvej bitky o Merkúr: tvár muža, ktorého stretnutie s osudom práve nadišlo. Presne tak sa teraz Hiram cíti. Chystá sa prezentovať Operáciu Zjednotenie – jeho plán na oslobodenie Filadelfie 6. Jeho životný úspech.

Ak bude plán prijatý, Hiram a Virdžinia by sa už zajtra mohli stretnúť.

Je to hodina Boha.

Zhromažďujúc svoje sily, Hiram volá,

Viržínia, Viržínia... ak ťa mám niekedy stretnúť.

Teraz je tá chvíľa, keď sa rozhodne o všetkom.

Pomôž, matematické nebo! Pomôž nám!

Teraz všetko závisí od Hiramovej schopnosti presvedčiť Najvyššie Velenie. Práve preto si túto prezentáciu nacvičil niekoľko desiatok krát, nielen pred Vargom a Lee, ale tiež pred zhromaždeniami klonov špičkových taktických expertov.

„Admirál, je toho ešte viac!“ oznámi Serah, „Poručík Elmian navrhol zariadenie, ktoré nám umožní nič menšie ako oslobodenie Filadelfie 6. Dovoľte mu predostrieť jeho majstrovský plán, s kódovým menom 'Zjednotenie'.“ Serah sa posadí.

Hiram vstane. „Dámy a páni, dovoľte mi predstaviť vám Rexovu novú, tajnú zbraň,“ na jednej strane miestnosti projektuje VR hologram vnútra P-21ky, na ktorú je projektovaný mimoriadne zložitý superastrálny model s rýchlo sa pohybujúcimi svietiacimi tvarmi. „To, čo je pred vašimi očami, je najnebezpečnejšia mína, aká bola kedy navrhnutá. Je úplne nezachytiteľná diaľkovými skenermi. Akonáhle ju loď zameria skenermi krátkeho dosahu, mína prevezme kontrolu nad loďou a začne ju neodolateľne priťahovať k sebe. Inými slovami, už prvé volanie sirény je smrtiace. A toto je len jedna zo schopností míny.“ Na druhom konci miestnosti vyvolá Hiram zobrazenie mínového poľa, „Hlavná sila míny spočíva v jej sociálnej organizácii, ktorá ďaleko presahuje schopnosti P-21tiiek. Videné zvonka, míny sa správajú akoby neustále medzi sebou komunikovali. Jedna mína vie, zdá sa, ovplyvniť tisíce iných, bez ohľadu na vzdialenosť. A predsa, rovnako ako pri P-21tkách, tu neexistuje žiaden komunikačný systém, ktorý by míny spájal. Toto makro-správanie je úplne ovládané hyper-synchronickými algoritmi. Možno teraz rozmýšľate, kedy táto mína dorazí na našu oblohu?“ Na sekundu zastane, aby sa ubezpečil, že jeho obecenstvo je dostatočne zhrozené, potom zasadí úder, „Desivá odpoveď je: mína je už tu! Okolo Filadelfie 6 je ich 240 264 a ďalších 920 miliónov vytvára zlovestnú pančuchu. Táto mína nie je P-22, je to P-21 s vylepšením softvérom.“

Okolo oválneho stola je veľa popolavých tvárí.

Plukovník Vzdušných Síl MacGuirl – najvyšší veliteľ rádu rytierov – sa ihneď opýta, „Odkiaľ pochádza táto informácia? Bola to CBS, ktorá sa dozvedela o tomto vylepšení?“

Úder z Nebies Zjavenia, „Nie, o tomto vylepšení sme sa nedozvedeli špionážou, ja sám som ho napísal. 3D projekcia očakávaného nového superastrálneho modelu je rovno pred vašimi očami.“

Vlny šepotu v miestnosti, akože naozaj sa toto deje v RR?

„Všetky predbežné testy to potvrdzujú, plukovník!“ podporí ho Serah. „Keď je do našich modelov P-21 zavedený Elmianov nový softvér, simulované mínové pole dramaticky zmení svoje správanie. Stane sa oveľa inteligentnejším.“

„Ale odkiaľ vieme, že Rexovi vedci takúto modifikáciu napísali?“ opýta sa MacGuirk.

„Všetky teoretické základy potrebné na napísanie nadstavby sú už obsiahnuté v pôvodnom softvéri P-21,“ odpovedá Hiram. „Bolo by nemysliteľné, aby niekto taký inteligentný ako náš nepriateľ nezašiel ešte o krok ďalej a neposunul svoj hardvér na hranicu jeho plných možností. Výhody dodávania postupných verzií sú zrejmé. Keď bude upgrade uvoľnený, P-21 získa úplne odlišný suprastrálny model. Moje aktuálne marudovacie riešenie bude nepoužiteľné a všetci naši piloti budú musieť byť pretrénovaní. Ale dovoľte mi, aby som vám teraz ukázal niečo iné. Kódové meno: Zjednotenie.“ Hiram vyvolá hologram Filadelfie 6, obklopenú guľovitou stenou P-21tiiek, okrem jej vzdialeného konca, ktorý sa otvára do zlovestnej pančuchy. Prichádzajúci zo zadnej časti miestnosti, flotila 400 stíhačov Skaléna a 36 bojových krížnikov je na ceste na Filadelfiu 6. „Najprv zopár slov k pozadiu. Všeobecná filozofia zbraní ovládaných A^&~ je: pružný hardvér, špičkový softvér. Čo je vlastne P-21, v skutočnosti? Na hardvéri nie je nič nezvyčajné, okrem schopnosti prispôbiť sa rôznym softvérovým riešeniam.“ Za sebou Hiram vyvolá virtuálny panel, na ktorom rýchlo prebieha A^&~ kód. „Môžeme to využiť vo svoj prospech a použiť Skalénu 245 alebo 333, aby simulovali signály P-21. Teraz sledujte toto!“

Flotila Skalén dorazila k stene P-21tiiek. Štyridsať stíhačov sa cez ňu maruduje, zatiaľ čo 360 ich čaká vonku.

„Teraz, prekvapenie! Sme vo vnútri steny a P-21 presvedčíme, že bola práve uvoľnená nová verzia softvéru. Sociálne správanie mín je zrazu zmenené.“ Ako Hiram hovorí, v stene P-21tiiek sa začne objavovať otvor. „Filadelfia 6 začína byť oddeľovaná od pančuchy.“

V holografickej reprezentácii bitky Skalény vo vnútri steny odrážajú útok mrakov stíhačov Z-99, zatiaľ čo filadelfské bojové krížniky a zvyšok flotily Skalén prenikajú cez novovytvorenú dieru.

„Počkajte minútu!“ zavolá MacGuirk, „Čo v tejto fáze zabráni Rexovým generálom vyhodiť Filadelfiu 6 do vzduchu?“

„V tejto fáze nepriateľ pochopí, že máme k dispozícii upgrade. Nepriateľ preto bude vedieť, že, využívajúc plné schopnosti P-21, by sme nemali žiaden problém zmeniť explóziu Filadelfie 6 na reťazovú reakciu, ktorá by zničila celú zlovestnú pančuchu – obrovský výbuch celou cestou až po blokádu. Vediac, aké množstvo hardvéru Rex zhromaždil v pančuche, je táto vyhládka vysoko nepravdepodobná.“

Z 36 bojových krížnikov bolo 9 zničených strelami Veľký Alfredo prichádzajúcimi z pančuchy. Strelám sa podarilo preklnúť zatvárajúcou sa stenou P-21 v poslednej chvíli. Zatiaľ čo Skalény bojujú so Z-99kami, bojové krížniky pristávajú na Filadelfii 6, vypúšťajú na stanicu prepadové komandá.

Filadelfia 6 je oslobodzovaná.

V miestnosti je ohromené ticho.

Otázky techno-trtkov, „Ale čo ak Rexovi vedci nevedia nič o tomto 'vylepšení softvéru'?“

Hiram sa uškrnie, „Obávam sa, že hrubým spôsobom podceňujete nepriateľa.“ Upríe na chlapíka ľadový pohľad, „Nepriateľ neimprovizuje. Nepriateľ nerobí objavy náhodou. Nepriateľ má už naplánovanú celú sériu hardvéru, ktorú vám bude servírovať najbližších dvadsať rokov.“ Vyslovené s dokonalou sebaistotou, tak chladne, že techno-trtko preglgne, jeho hrud' premenená na chladničku.

„Serah!“ vybrechne Lavash, „Veríte, že to môže fungovať?“

Serah začne s opatrnou odpoveďou, „Predbežné testy všetky potvrdzujú, že Elmianov upgrade dokáže prevziať kontrolu nad minovým poľom. Teraz testujeme...“ potom preruší sám seba, pozrie sa priamo na Lavasha, vzýva silu svojej línie, „Áno, verím, že to môže fungovať!“

Poprvýkrát za 13 000 rokov Serah, ktorý je Zar, Majster Hromu, *naozaj* verí, že existuje spôsob, ako by Filadelfia 6 mohla byť zachránená.

Apokalypsa. Keď je možné všetko.

Už žiadne šepkanie v miestnosti. Super-nabité ticho.

Hiram nezastaviteľný sa obráti k svojej milovanej prítomnosti,

Virdžínia, Virdžínia... som na ceste!

3.19 Pondelok 14:55 (OČP 84,1 hodín) Zločin a trest

Keď vyjde z konferenčnej miestnosti, Hiram ide rovno do kancelárie Patricie Elchevarra. Dvere nájde otvorené, tak vojde dnu. „Ahoj P@, priniesol som ti darček.“

Mladá žena so smiešnym copom je zaneprázdnená skenovaním bielej myši v klietke. Obráti sa k nemu, s ručným skenerom v ruke, „Darček? Pod' ďalej! Urobila som niečo, že si zaslúžim darček?“

„Ó, nie!“ odvetí Hiram okamžite, pozdvihnúc ruky. „Ale keďže ty a ja máme teraz rovnakého inštruktora, myslel som si, že by som ti mohol dať darček.“

Prekvapene sa zamračí. „Panter ti to povedala?“

„Nie, len som ťa testoval. Teraz viem, že máme rovnakého inštruktora.“

Schmatne z police prázdnu klietku a šmarí ju po ňom. „Vypadni odtiaľto!“ Rýchlo uskočí doľava, takže kovová klietka s rachotom pristane na chodbe. Potom sa obráti na päte, „Dobre, čau!“

„Počkaj! A čo môj darček?“

Otočí sa naspäť, „Ak ho stále chceš, veľmi rád ti ho dám! Je to programík, ktorý som napísal. Počítač! Nahraj Multi-V na dočasný účet nazvaný Darček pre P@.“ Vysvetlí, „Multi-V dokáže rozdeliť tvoju VR až na 55 simultánných kanálov. Myslím, že sa ti ten Hrot-pocit bude páčiť.“

„Fantastické! Takýto program som hľadala. Len som nenašla žiadny, ktorý by bol naozaj dobrý.“

„Kľudne ho môžeš dať všetkým svojim priateľom. Povedz mi ale jednu vec, chcel som sa ťa to opýtať. Elchevarra s veľkými fúzami je tvoj oco?“

„Marek? Nikdy! Je to môj brat.“

„Chceš povedať... tvoj biologický brat?“

„Ab-so-lú-tne!“ povie pyšne. „Rovnaká matka, rovnaký otec, iba sedemnášť rokov rozdiel. Mama je silná žena. V našej rodine ľudia zriedka umierajú pred deväťdesiatkou.“

„Jasné. Fajn, vďaka, že si mi to povedala. Dobre, tak ja už idem, mám nejakú prácu, čau,“ zamáva jej na ceste von.

„Počkaj! Nechceš si dať šálku čaju a nejaké keksy?“

Ale Hiram už kráča preč, „Možno inokedy.“

Keď dôjde domov, na kanáli 1 nájde Eleonor v spoločnosti Zara, Vargu, Lee a Shankara.

„Máme tu nejaké rodinné stretnutie?“ opýta sa.

Eleonor prevezme rolu hovorkyne, „Chceme ti povedať nejaké veci. Vykonali sme dôkladné prešetrenie vplyvu čipu na naše správanie, s porovnaním iných našich klonov, keď boli spúšťané inými ľuďmi. Kým definitívne uzavrieš svoje rozhodnutie odísť od rytierov, chceme, aby si vedel, že to nie je také, ako si myslíš. Vplyv čipu bol celkom pozitívny...“

„Ale ja už neodchádzam. Teda, aspoň nie hneď teraz. Serah a jeho priateľ Marek ma pozvali, aby som vstúpil do ich chóru. Nepovedal som áno, ale povedal som, dobre, skúsím to na jeden-dva dni, a potom uvidíme,“ povie, akoby nič, zatiaľ čo na kanáli 7 rozbaľuje svoj plný mathackerský arzenál.

„Ty budeš lietať s dvoma plukovníkmi?“ Eleonorine oči sa rozšíria materinskou pýchou.

„A už som poručík!“

„To vidíme!“ Varga si hneď všimol striebornú hviezdu na Hiramovej hrudi.

Bez seba od radosti, celá rodina tleska rukami; nasleduje paľba otázok. Medzitým na kanáli 7 Hiram zavolá, „Počítač, lokalizuj súkromné bydlisko veliteľky Elyani Serah, alias Čierny Panter, a plukovníka Philipa Seraha, alias Biely Orol.“

„Kajuta 11B2013,“ odpovie počítač a zobrazí mapu úrovne 11 na Z7, pričom žiadanú lokáciu zvýrazní blikajúcim zeleným svetlom. Panter a Serah zdieľajú rovnakú kajutu.

Podozrievajúc ho z darebáctva, Eleonor sa naklonuje na kanál 7, „Hiram... čo teraz robíš?“

„To nechceš vedieť!“ Na kanáli 1, „Čoskoro sa vrátim a vypočujem si plnú správu o vašich zisteniach. Majte sa, ľudkovia.“

RR Hiram rýchlo vyjde z kajuty a rozbehne sa k najbližšiemu výtahu.

Ako beží, myšlienkovými spínačmi zapne plný diagnostický test na ochranný mechanizmus dvier kajuty 11B2013. Je to relatívne jednoduché zariadenie, ale aby nič neriskoval, použije hrubú silu. Na Z7, Filadelfii 21, Filadelfii 24, Vedeckej Stanici B13 a Filadelfii 12 sú odklonené masívne

počítačové zdroje, aby našli kľúč k Panterovej spálni. Kód nemá proti takým kybernetickým svalom žiadnu šancu. Vo výťahu pošle počítač Hiramovi na PR kanáli správu tak, aby ju mohol počuť len on, „Pre vstup do kajuty 11B2013 je potrebný len jeden prístupový kód. Prístupový kód je: #ABYSMESPOLUMOHLILIJETAT.“

Príliš ľahké. Hiramova úzkosť ešte narastie. Výrazne narastie. Kým výťah zastavuje na úrovni 7, potom 8, potom 9... Ľudia chodia dnu a von a v pozadí svojej mysle počuje hlas. Nie je to ale hlas jeho svedomia, samozrejme! Len taká pripomienka, že vlámanie sa do kajuty plukovníka by ho mohlo dostať do riadnych problémov.

Ak ho chytia a zatknú, kto sa postará o Viržíniu?

Matematické nebo, stoj pri mne!

Dorazí na úroveň 11 a rozbehne sa po chodbách. Je to tichá rezidenčná oblasť s hladkými béžovými kobercami na dlážke a nemotá sa tu ani príliš veľa ľudí. Hiramov bezpečnostný softvér prehľadáva srdce bezpečnostného systému Z7, vymazávajúc všetky záznamy o jeho prítomnosti vo výťahu a kontrolujúc, či sa na neho nenalepil nejaký bezpečnostný chujko.

Vzduch čistý.

Hiram lapá po dychu. V RR nie je zvyknutý na beh. Je mu z toho nevoľno, akoby sa jeho posledná dávka proto-pyré snažila nesprávnym smerom dostať na povrch. Hlas v pozadí jeho mysle ho varuje, „Nech už budeš robiť čokoľvek, len sa im nevygcaj v kajute.“

Teraz beží po úzkej prázdnej chodbe.

Viržínia, Viržínia... ľúbim ťa.

Teyani, múdra žena,

Prosím, začaruj Najvyššie Velenie, aby prijali môj plán.

Už len jedna chodba a bude tam.

Beží ešte rýchlejšie a hlasno grgá. V ústach cíti známú príchúť proto-pyré. Zákruta vľavo... a sme tu!

Och, doriti! Čo tu robí tá stará krava?

Stará žena sa naňho usmeje, „Dobrý deň, ako sa máte?“

Láskavo sa usmeje naspäť, „Dobrý deň.“

Teyani, prosím! Prosím! Donúť ju kráčať rýchlejšie.

Musí mať aspoň šesťdesiat rokov, možno aj viac. Mimo vplyvu Teyaninej mágie. Kráča pooooomaly. Pre Všemocného, prečo ľudia ako ona radšej nespáchajú samovraždu?

Teyani, prosím! Prosím!

Po desiatkach eónov chodiaca relikvia konečne zmizne v inej chodbe. Hiram sa ponáhľa k Panterovým dverám, zavrie oči a invokuje, „Prístupový kód: #ABYSMESPOLUMOHLILIJETAT.“

Žiadna odozva.

„Počítač, prečo, do piče, prístupový kód neotvára tie dvere? Spusti plnú batériu diagnostických testov KK909.“

Odpoveď, „Diagnostické testy KK909 ukazujú, že dvere kajuty 11B2013 boli ponechané nezamknuté.“

„Čože?“ Otvoriac oči, Hiram si uvedomí, že svetlo nad dverami kajuty je zelené. „Počítač, je niekto vo vnútri?“

„Negatívne.“

Všetka tá hrubá sila pre nič! Hiram si vzdychne, myšlienkovito otvorí dvere a vojde do PR borovicového lesa s úžasnou prítomnosťou. Musí to byť Archívny program. Ale na obzeranie sa nie je čas, „Počítač, lokalizuj kefu na vlasy!“

Objaví sa holografická stopa. Hiram ju sleduje, kráčajúc mimoriadne opatrne, aby nenarobil bordel.

Vyzerá to ako veľká miestnosť, oveľa väčšia ako 3 krát 3, ale PR les je urobený tak dobre, že je to ťažké s istotou povedať. Zakaždým, keď Hiram urobí krok, všetky stopy jeho predchádzajúceho kroku sú vymazané samočistiacim systémom miestnosti, vďaka CBS vychytávke nazývanej Asistent Neautorizovaných Celoplošných Inšpekcií A Šetrení. ANCIÁŠ tiež filtruje každú jednu molekulu, ktorú Hiram vydýchne, deteguje a odstraňuje výlučky všetkých druhov, dočasne odpája všetky lokálne denníky, kontroluje blížiaci sa bezpečnostný personál.

Prekročiac prah, Hiram vojde do malej miestnosti, kde holografická stopa ukazuje na kefu na vlasy položenú na policičke.

Je čas na 'zareaguješ-zomrieš', takže Hiram neskáče od radosti. Chladný, vyrovnaný, precízny, preskúma vlas. Je to jej vlas, niet o tom žiadnych pochyb: správna dĺžka, čierny so zamatovým pocitom na dotyk, mimoriadne jemný. Načiahne sa, aby si zobral tri kúsky, ale hneď ako sa dotkne kefy na vlasy, rozsvieti sa svetlo a aktivuje sa VRR zrkadlo. Vydesený svojím vlastným obrazom, Hiram sa strhne a odskočí.

ANCIÁŠ vyšle varovný signál, „Približuje sa bezpečnostný personál. Dvaja. Pohlavie: mužské. Ozbromení fázermi. OČP: 64 sekúnd.“

„Doriti!“ Hiram zoberie vlas a hľadá Serahov hrebeň.

„Počítač, nájdí hrebeň!“

„V tejto miestnosti nie je žiadny hrebeň.“

„Doriti! Doriti! Doriti!“ Hiram rýchlo prehľadáva malú miestnosť, hľadá niečo, na čom by sa mohli zachytiť Serahove vlasy: tiež čierne, ale krátke, rovnejšie a trochu hrubšie. Nič také. Tak čo

do pekla by mohlo uchovávať Serahove bunky?“

„OČP: 40 sekúnd.“

„Ale, sakra!“ Zúrivy, Hiram nemá inú možnosť len dať sa na ústup. Rýchlo prejde naspäť do borovicového lesa, potom von na chodbu.

Akurát včas! Vidí dve stráže, ako zabočia do jeho chodby.

Dôležité je, že ho nevideli vychádzať z kajuty.

Hiram kráča smerom k výťahu, akoby sa nechumelilo.

Jeden zo strážnych sa na neho vrúcne usmeje, „Dobrý deň, ako sa darí?“

Typicky filadelfské! Na TS5 na vás hľadia štýlom, akože 'čo si dnes spáchal', aj keď ste nevinný.

Hiramovi sa podarí úsmev opätovať, „Dobrý deň, fajn.“

Potom už len nezaujímavá cesta naspäť do kajuty.

Otvorí dvere. Vojde dovnútra. Zavrie dvere. Zamkne dvere. Zapne nad dverami červené svetlo. Druhýkrát zamkne dvere špeciálnym bezpečnostným programom, ktorý napísal – kódové označenie Fort Knox, na pamiatku jedinej banky, ktorú sa im so Sigfr!dom nepodarilo vylúpiť.

Potom začne skákať a radovať sa, „Mám to! Mám to! Mám vlas!“

Na kanáli 1 na neho klony hľadia s hlbokým odsúdením.

Eleonor je zhrozená, „Ona ti ho nedala, však nie?“

„Počúvajte,“ varuje ich, „dnes ráno sa udialo toľko sračiek. Nemáte predstavu!“ začne sumarizovať.

Na kanáli 22, Math!lda oznámi, „Máš novú poštu od plukovníka Seraha.“

Kým spúšťa na kanáli 12 Rodinné Črty, Hiram sleduje na 22ke Serahovu správu, „Skvelá práca, Hiram! Lavashova prvá odozva je pozitívna. Teraz jeho ľudia prechádzajú tvoj plán jemným hrebeňom.“ Výber slov vyvolá na Hiramovej tvári úškrn. Serah na záver povie, „Marek a ja sme dostali pokyny začať trénovať sedem chórov najlepších pilotov v marudovaní P-21. Po tomto sa uvidíme v prístávacej stanici 1, o 17:20. Nájdeš nás v sektore 333jek.“

Bruennhilde je pripravená, „Čo pre fás môžem urobiť, Herr Bobby?“

V RR vloží Hiram vlas do gravito-poľa. „Naskenuj tieto chromozómy!“ prikáže na kanáli 12. „Potom prepočítaj Viržiniine modely, považujúc tento materiál za genóm matky.“

Na 12ke sa objaví Eleonor, „Videl ťa niekto?“

„Nie, nie. Dokonale čistá práca, CBS štandardy.“ Aby ju upokojil, naklonuje ju na kanál 14 a nahrá ANCIÁŠ, aby si ho mohla prezrieť, „Pozri si to! Pekné, nie?“

„Och, môj Bože! Ako ľutujem, že som ti odporúčala zostať s CBS!“

Bruennhilde je naspäť, „Výsledky sú výporné, Herr Bobby!“

Hiramove hrdlo zovrie náhla vlna úzkosti.

Obráti sa k Eleonor, „Mami... bojím sa!“

Vždy, keď ju nazve mamou, niečo to s ňou urobí. Jej materinské inštinkty prevezmú kontrolu. Stane sa z nej iná osoba.

„Neviem prečo, ale z tejto novej várky mám zlý pocit,“ povie Hiram.

„Ale prečo?“ pýta sa Eleonor. „S takou krásnou matkou...“

„To nie je len to... uvedomuješ si, že ak by Najvyššie Velenie prijalo môj plán, mohol by som už zajtra ráno letieť na Filadelfiu 6? Alebo dokonca už dnes v noci!“

Potom, ako na ňu toľko myslel, je teraz Filadelfia 6 rovno pred ním.

„Čo ak na to nemám? Čo ak na ňu nemám?“

Eleonor prehovorí s presvedčením, „Nedávam Virdžínii ani týždeň, kým sa do teba bláznivo zamiluje! No tak, poďme na to – pri studenej vode je lepšie skočiť naraz celý.“

Preglgne, „Bruennhilde, koľko modelov?“

„Teraz máme 1 479 215 Virdžínií, Herr Bobby. Tiež je tu 128 662 úplne nových motelov, ktoré nepoli súčasťou minulej várky.“

Čože? 1 479 215 modelov?

Priepastné sklamanie.

Hiram dúfal, že Rodinné Črty si budú počínať oveľa lepšie. Rýchly mentálny výpočet: sledujúc jednu Virdžíniu za sekundu na 10 simultánných kanáloch (36 000 Vzh), by mu trvalo 40 hodín, keby si ich chcel všetky prezrieť.

Čo robiť?

Čo ak zajtra ráno, keď stretne Virdžíniu, nebude môcť povedať, „Si *presne* taká, ako som si myslel, že budeš!“

Tá myšlienka je neznesiteľná.

Samozrejme, bola by tu možnosť ťažiť z frekvencií supermysle, aby tak urýchlil prezeranie.

Čerpajúc z Hrotu, pravdepodobne by mohol dosiahnuť až 20 Virdžínií za sekundu, čiže ohromujúcich 72 000 Vzh. Keby pritlačil: 55 simultánných kanálov pri 10 Vzh za každým kanáli. Všetkých 1 479 215 modelov Virdžínií by mohol prezrieť za 44,82 minúty.

Ale je tu ešte iná možnosť. Zákerný impulz prichádzajúci z nečistých oblastí jeho psyché, napájaný tými najslizkejšími mathackerskými pudmi.

Je to zlé. On to vie. Ale nemôže si pomôcť. Je to vášeň, veď viete.

Už len keď vidí výraz na jeho tvári, Eleonor ihneď uhádne, čo sa chystá urobiť, „Och, nie! Prosím! Nerob to!“

Cynicky pokrčí plecami, „Je to jediná možnosť. Vieš, že je to jediná možnosť.“

„Ale nemusíš to robiť takto! Prosím! Nie proti jej vôli! Keby si ju požiadal, ona by ti to dala. Prečo si to chceš brať silou?“

Nepočúva ju. „Počítač, prístupový kód VIRDŽÍNIA#11867461. Je to jediná možnosť!“ opakuje Hiram s totálnym odhodlaním, rozpútajúc svoje mathackerské rutiny.

Pokiaľ sa mu nepodarí dostať k obrazom Virdžínie pred jej zajatím na Filadelfii 6, Rodinné Črty nikdy nebudú schopné zredukovať počet modelov pod jeden milión.

Aby rozbil jej prístupový kód, nemôže použiť hrubú silu.

Na používaní hrubej sily nie je nič extra šikovné. Teoreticky by to mohol urobiť každý. Problém je, že neautorizované použitie hrubej sily je trestný čin s minimálnou trestnou sadzbou päť rokov väzenia. Vo všetkých sieťach sú vrstvy a vrstvy ochranných mechanizmov, ktoré okamžite zachytia niekoho, kto sa prihlási a skúsi to. Ako agent CBS má Hiram tajné kľúče, ktoré mu umožňujú použiť hrubú silu, keď je to potrebné. Ale zakaždým, keď to urobí, sú všetky jeho transakcie zaznamenané a neskôr preskúmané v hlavnom stane CBS okolo Neptúna. Ak by CBS prišla na to, čo teraz robí, musel by nájsť sakramentsky dobrý dôvod, ako to vysvetliť. Na Vonkajších Planétach je hackovanie osobného účtu tretím najhorším kybernetickým zločinom, po hackovaní vojenských tajomstiev a hackovaní daňového úradu. Na Filadelfiách (meno, ktoré znamená 'bratská láska') je hackovanie osobného účtu dokonca *ešte horšie* ako hackovanie daňového úradu.

„Hiram, prosím!“ žobroní Eleonor. „Vlámeš sa do jej kajuty, je to medzi tebou a ňou. Ale ak sa nabúraš do jej účtu, je to medzi tebou a zákonom!“

Počítač oznámi, „Osobný bezpečnostný PIN veliteľky Elyani Serah bol v posledných 12 hodinách zmenený. Nový PIN kód je #NAVZDYĽASKABIELYOROL.“

„Odmietam sa na toto pozerat’!“ rozhorčená, Eleonor sa vypne z kanálu.

Odtiaľ je to už jednoduchá procedúra. Použijúc jej PIN, Hiram nájde na sieti Panterov účet. Vytvorí si na svojom osobnom účte jeho kópiu. Program na kopírovanie súborov, ktorý používa, je umelecký kúsok napísaný v A^&~, postavený na rovnakých princípoch ako P-21. Úplne nedetegovateľný. Ak by filadelfská kyber-polícia bola schopná toto zachytiť, boli by tiež schopní napísať smrtiaci upgrade pre P-21. Aspoň tomu Hiram verí. A existujú dobré dôvody domnievať sa, že má pravdu.

Istý si svojou silou, Hiram sa cíti byť chladný a odhodlaný. Ako nepriateľ.

Panterov súkromný život je v jeho rukách: každá jedna osobná poznámka, ktorú si urobila odkedy

bola dieťaťom, každá jedna VR komunikácia, ktorú prijala – všetko! Od Trompe l'Oeil dekorácií na steny až po záznamy bankových účtov a menštruačné cykly.

„Počítač, vytried' všetky vizuály Virdžinie Serah a nahraj ich do Rodinných Črt!“ Zhlboka sa nadýchne, „Ukáž najnovšie VR záznamy Virdžinie Serah.“

Rovno pred ním je nádherné päťročné dievčatko s dlhými tmavohnedými vlasmi a zelenými očami, ktoré sa nepodobá na svojho otca ani matku, ani na nič, čo si predstavoval. Ale to je nepodstatné. Na čom záleží je intenzita Virdžiniinej prítomnosti, ktorú pohľad na ňu spustí.

Nevirtuálna modrosť a Orlove perá. Ona je tu, v kajute 3 krát 3. Drží Hirama vo svojej prítomnosti.

Virdžínia, Virdžínia... čakaj na mňa, som na ceste!

Tentokrát som naozaj na ceste.

„Bruennhilde, koľko modelov máme teraz?“

„Len 98 723, Herr Bobby!“

Úškrn. V tej chvíli Hiram presne vie, ako sa cítil nepriateľ, keď boli prvýkrát otestované P-21ky – ohromná vlna sily prechádzajúca autonómnym nervovým systémom.

„Bruennhilde, v tejto poslednej várke, aká je pravdepodobnosť modelu s predchádzajúcim označením č. 11 867 491?“

„Model č. 11 867 491 už nie je prípustným riešením našich rofnic, Herr Bobby.“

„Čože?“

Hiramova obľúbená Virdžínia už nie je prípustným riešením?

To musí byť nejaká chyba.

„Bruennhilde, prepočítaj to! Zobrala si do úvahy *všetko*, čo je v Panterových denníkoch?“

„Prافdaže, Herr Bobby! A výsledky sú po prepočítaní rofnaké.“

„Nie!“ vykrikuje, odpojí Multi-V a zrúti sa na svoju RR posteľ.

Byť reálnou osobou má snád' tú jedinú výhodu, že môžete utiecť pred virtualitou a ukryť sa v RR.

„Nie! Nie! Nie!“ trieska po RR posteli svojou RR päťou. „Prišiel som o môjho kocúra! Prišiel som o Pen! A teraz som prišiel o teba!“

Žena, ktorú vášnivo miloval, bola zrazu vymazaná z jeho života. A čo je ešte horšie – nikdy neexistovala! Nikdy nebola prípustným riešením, nikdy nemala žiadnu matematickú realitu.

Plače, „číslo 11 867 491, ľúbim ťa! Chýbaš mi!“

3.20 Pondelok 17:11 (OČP 81,9 hodín)

V pristávacej stanici 1 nemá Hiram žiaden problém nájsť svoju stíhačku. Jedna z 333jek nesie jeho pečať, žltý disk rytierov s drôteným náčrtom Filadelfie 6 vo vnútri a nápisom Hiram pod ním. Tradícia rádu rytierov: pred každou misiou je pilotova osobná pečať namaľovaná vedľa vchodu do stroja. No žiadna z 333jek v blízkosti nenesie meno Biely Orol alebo Drak Hlbočiny, čo sú Serahove a Marekove letové aliasy.

Vyjde 26 schodov, ktoré vedú k dverám stíhača a nechá identifikačné zariadenie zosnímať jeho očné sietnicu. Keby nebolo čipu v jeho pleci, snímač by ihneď spustil všetky sirény na Z7. Kvôli neustálym mutáciám sa Hiramov sietnicový vzorec každých 20 minút mení. Ale čip okamžite preberie ovládanie snímača a dvere Skalény sa otvoria.

Hiram vkročí na známu letovú palubu a zrúti sa do kresla druhého pilota.

Cíti sa úplne zničené. Nádherná č. 11 867 491 je preč. Už sa nikdy nevráti. A keby sa aj, už by to nebolo rovnaké. Hiram stále nenašiel odvahu pozrieť sa na finálnych 98 723 modelov. A nemôže sa ani ísť vyplakať do Eleonorinho náručia. Odmieta sa s ním rozprávať. Zakaždým, keď ju invokuje, odpojí sa.

Do kruhovej miestnosti sa vrúti Serah. Hiram vyskočí, aby mu zasalutoval. V pozore.

„Do Hrotu, Hiram! Marek nemôže prísť, má prácu – učí tvoje marudovacie triky chór Montsegur. Posad' sa!“ Serah ukáže na hlavné kreslo. „Chceš druhého pilota? Ideme sa previezť do tréningového sektoru 101. Teraz!“

„Áno, pane!“

Hiram sa usadí do kresla uprostred. Serah sa posadí po jeho pravici.

Kým Hiram programuje automatický pilotovací systém, Serah mu hovorí, „Na Lavasha si urobil výborný dojem.“

„Znamená to, že plán bude prijatý, pane?“

„Neviem. Stále zostávajú vážne problémy, ktoré je potrebné vyriešiť. Mimochodom, počas stretnutí nášho chóru môžeš vynechať to 'pane'!“

Prikývnutím naznačí, že chápe. „Aké problémy?“ spýta sa Hiram, nastavujúc svoj vysoko abnormálny mozog na vysokú taktovaciu frekvenciu.

„Musíme nájsť spôsob, ako vytrénovať dostatok pilotov na marudovanie prekliatej P-21, na začiatok,“ hovorí Serah. „Prvé výsledky nie sú príliš povzbudivé. Ako sa dalo čakať, počas prvého sedenia len zostupujúci chytili rytmus tvojho modelu.“

„5D vizualizácie sú pre nemutantov obtiažne,“ prikývne Hiram, spomínajúc si na ťažké časy, keď sa pokúšal vytrénovať R(ou)xa a Apaxa.

Ako RR stíhač začína kĺzať smerom k stredovej dráhe pristávacej stanice 1, Serah pokračuje, „Tvoj plán vyžaduje minimálne 120 pilotov. Keď sa dostaneme dovnútra steny, nepotrvá ani 3 minúty, kým na nás zaútočí aspoň tristo Z-99 stíhačov. Potom ťa musíme udržať nažive tak dlho, aby sa ti podarilo otvoriť dieru v stene.“

Hiram sa spokojne uškrnie. Je to upokojujúce, počuť Seraha hovoriť o misii, akoby už bola naplánovaná na vykonanie. „Nikdy som na tom nerobil, ale *viem*, že musí existovať lepší spôsob, ako sa vysporiadať so Z-99kami, ako ten, ktorý momentálne používame. Nepracovali na niečom takom vaši zostupujúci?“

„Hej, hej... *máme* v zálohe oveľa lepšiu techniku,“ povie Serah. „Problém je, že vo chvíli, keď ju ukážeme Rexovi, budeme musieť začať 5. bitku o Merkúr. Nemôžeme riskovať a nechať ho, aby sa na to vyspal.“

333jka vylieť z pristávacej stanice. Vysoké zrýchlenie. Letová rýchlosť je dosiahnutá za 21 sekúnd.

„Dobre, teraz sa predved'!“ Serah spustí simulačný program. „Ako by si si *ty* poradil so Z-99kami? Rovno pred nami je jedna letka. OČP 6 minút. V dosahu skenerov o 120 sekúnd.“

Hologram ukazuje šesť Z-99 stíhačov na ceste k nim.

Hiram sa uškrnie, „Takže 6 Z-99 len pre mňa?“

„Len pre teba. Koľko ich dokážeš zostrelit?“

„Počítač, Multi-V!“ invokuje Hiram, rozdeliac svoju realitu na šesť kanálov. Na kanáli jedna sedí so Serahom. Na každom ďalšom kanáli použije Vargu a Zara ako navigátora a druhého pilota.

„Čo je toto Multi-V?“ Serah Hrot-skenuje superastrálnu konštrukciu.

„Kúsok softvéru, ktorý som napísal.“

„Dobrý pocit!“

Na kanáli 2 Varga oznámi, „Z-99 stíhače v dosahu krátkych skenerov o 30 sekúnd... 15 sekúnd... Zameriavame ich... teraz!“

Sledujúc signál simulovaného skenera krátkeho dosahu, Hiramovi zaberie menej ako 20 sekúnd, kým Hrot-prenikne do superastrálnych modelov stíhačov. Šesť perfektných 4D modelov pozostávajúcich z malých žiarivo čiernych hyper-gulí navlečených ako hyper-korálky na 4D náhrdelníku padlého anjela. Ale rovno nad nimi cíti niečo iné: superastrálny model simulačnej jednotky počítača.

„Bum!“ povie, manipulujúc simulačný program tak, že všetkých šesť Z-99 súčasne exploduje.

„Hej, to je podvádzanie! Trvalo by ďalších 3,5 minúty, kým by sa Z-99 dostali na dostrel!“ protestuje Varga na kanáli 3.

„Tieto simulačné programy sú také smiešne hračky!“ povie Hiram chladným hlasom, vediac, že presne to by povedal nepriateľ, keby mal možnosť ich preskúmať. A tiež, „Mali by byť prepísané v

A^&~!"

Serah zamyslene prikývne. Bez komentára.

„Takže na pár minút by sme mali mať Z-99ky pod kontrolou,“ uzavrie to Hiram. „Aký je ďalší problém?“

„Ďalší problém je, že zlovestná pančucha je prepchatá loďami: 423 fregát triedy Kvarok, 237 torpédoborcov triedy Schizo, 125 nosičov triedy Aristoteles a pravdepodobne viac ako 3000 stíhačov Z-99 a Z-101. To je štvrtina všetkých síl, ktoré Rex zhromaždil na tejto strane slnečnej sústavy. A samozrejme, na ceste je flotila z Hyper-Virtuanetu. Nepôjde celá do pančuchy, ale aj tak.“

Nepriateľ je vo flotile! Nepriateľ prichádza!

Serah pokračuje, „Keď zahájime operáciu Zjednotenie, je pravdepodobne, že všetok tento hardvér naraz vyjde z pančuchy. Tvoj plán by bol pre Najvyššie Velenie nekonečne prijateľnejší, keby obsahoval spôsob, ako vyhodiť pančuchu do vzduchu.“

„Matematicky nemožné!“ vyhlási Hiram hlasom absolútnej istoty. „V mojom pláne ju nazývam treťou osudovou rovnicou: vo chvíli, keď bude uvoľnený upgrade, nie je možné vyhodiť do vzduchu Filadelfiu 6 bez toho, aby nevybuchla aj pančucha a nie je možné odpáliť pančuchu bez toho, aby zároveň nevyletela aj Filadelfia 6.“

Serah si zahryzne do pery, „Si si istý, že tú rovnicu nemôžeš zmeniť?“

Z Nebies Zjavenia, „Je to nemožné!“

„Môžem ti prezradiť, že v tejto chvíli každý jeden Lavashov expert pracuje práve na tomto.“

„Strácajú čas. Radšej nech hľadajú niečo iné, napríklad rýchly propulzný pohon, ktorý by Filadelfiu 6 vzdialil od pančuchy.“

„Dobre, teraz zmeň smer. Dostávame sa príliš blízko horúcej zóny. Naspäť do tréningového sektoru 99,“ prikáže Serah. Kým Hiram myšlienkovými spínačmi nastavuje novú trajektóriu, Serah sa opýta, „Často lietaš so Zarom ako druhým pilotom?“

„Vždy.“

„Rozumiem. Teraz k tretiemu vážnemu problému. Sme radi, že si urobil všetky tieto objavy, ale... za posledných 10 rokov som mal tím štyridsiatichpiatich špičkových expertov, medzi nimi sedemnášť zostupujúcich, ktorí pracovali na marudovacích problémoch. A na Filadelfii 12 sa celá jedna marudovacia skupina venovala len P-21. Vieme, že si brilantný mladý matematik, vyučovaný legendárnym Matom Donohoo, ale aj tak. Nevysvetľuje to, prečo si ty uspel tam, kde toľkí zlyhali. *Potrebujeme pochopiť, čo také si robil, čo iní nerobili.*“

„Posadnutosť. Je to moja sila. Vaši ľudia pracovali na P-21. Ja som pracoval vo vnútri P-21. Urobil som z nej dekoráciu mojej kajuty. Dva roky som šrotil kód v P-21, spal v P-21...“ preruší sám preruší, zamyslí sa, potom dodá, „...všetko v P-21.“

„Dobre, ale vidíš ešte niečo iné, čo by na tvojej metóde práce bolo odlišné? Niečo, čo iní nerobili?“

Z Hrotu, „Máte na mysli niečo konkrétne, však?“

„Áno. Panter a ja sme si všimli, že máš zvláštnu schopnosť znášať nadol prítomnosť ľudí. Ty si to postrehol?“

Váhavo, zdráhavo, krútiac ústami, „Och... naozaj?“

„Áno. Obzvlášť dvoch ľudí.“

Hiram sa zamračí, úplne zmätený, „Dvoch ľudí?“ Škriabajúc si hlavu, ešte raz sa opýta, aby sa v tom utvrdil, „Dvoch ľudí?“

„Dvoch ľudí!“

Čo to má byť? Naznačuje azda, že Virdžínia má sestru-dvojičku alebo sa ho snaží len testovať a hádže po ňom nezmysly?

„Dvoch ľudí,“ zopakuje Serah. „Jedna je Virdžínia Serah. Už si o nej niekedy počul?“

„Uh... možno Panter... bolo to už dávnejšie... musela to spomenúť... povedala, že má... bola to?... jedna dcéra... teda, myslím...“

Serah sa obráti k Hiramovi a uprie na neho prenikavý pohľad, akože čo robíte s mojou dcérou, poručík?

Trápne na odpadnutie. Ale za zmätkom v Hiramovom srdci rastie obrovská vlna nádeje. Mohlo by to byť, že Virdžíniina prítomnosť je *naozaj* Virdžíniina prítomnosť?

Mohol byť v tomto svete existovať nejaký zmysel?

Nechal si svoje kľúče na Mieste Bez Hraníc.

„Nech už je to akokoľvek,“ pokračuje Serah, obrátiac svoj prepaľujúci pohľad iným smerom, „Virdžínia teraz nie je problémom. Problémom je tá druhá prítomnosť. Tá, ktorú znášaš nadol, keď hovoríš o 'nepriateľovi'.“

Och, doriti!

Hiram je zhrozený. „Naozaj to robím?“

„To si píš, že áno. Počas tvojej prezentácie Najvyššiemu Veleniu si to všimlo najmenej dvanásť rytierov.“

„Ale čo to znamená?“

„Znamená to, že *naozaj* existuje niekto, kto je 'nepriateľ', ako ho ty nazývaš. A počas tvojho procesu zostupu si musel nájsť spôsob, ako sa napojiť na jeho myseľ.“

To si už nejaký čas vedel, nie?

A tiež to sakramentsky veľa vysvetľuje. Hiramov talent na programovanie v A^&~, pre začiatok.

„Ale ako si tým môžete byť istí?“ pýta sa Hiram.

„Hiram, si brilantný maruder. Ale stále sa ešte musíš veľa učiť o sile Hrotu a psychickej vojne.“

„Ale... viete, kto je ten nepriateľ?“

„Zatiaľ si nie sme úplne istí, ale tušíme. Požiadal som Pantera, aby na tom s tebou popracovala. Uvidíte sa o 21:00. Medzičasom chcem, aby si sa vyhýbal myslieniu na 'nepriateľa'.“

„Je tu nejaké nebezpečenstvo?“

„Nebezpečenstvo?“ zasmeje sa Serah. „Hiram, počul si niekedy o prastarých Archívnych legendách, o majstrovi temnej strany nazývanom Afelion?“

Vyslanec, ktorého Rex poslal, aby pokúšal Majstrov Hromu.

Matka Svetla! *To je hlboká sračka.*

„Ne... nechcete povedať, že som sa napojil na Afelionovu myseľ?“

„E-e!“ pokrúti hlavou Serah. „Sme si istí, že to nie je Afelion. Afelion nežije v ľudskom tele, žije v sálovom počítači. Ale muž, na ktorého si sa napojil, môže celkom dobre byť jedným z Afelionových učeníkov.“

Oriel, Majster Hromu.

„Dobre, to stačilo. Dajme si rýchly tréning!“ rozhodne Serah. „Jedna realita, Hrot-spárovaní, let v dvoch stúhačoch, ty vieš. Platí?“

Potvrdené tlesknutím, „Platí!“

Serah aktivuje VR simuláciu, vďaka ktorej zmizne z pozície druhého pilota a znovu sa objaví v centrálnom kresle inej 333jky.

Prvýkrát sa Hrot-páruje so Serahom.

Tak veľmi sa podobá na Zara! Nič neočakávané, ale aj tak. Hiram vybuchne do smiechu a obráti sa k Zarovi, ktorý sa objavil v kresle druhého pilota. „Ty si ma varoval, však?“

Zar sa usmieva, pokojný. Hľadá rovno pred seba.

„Ty a on ste jeden,“ uvedomí si Hiram.

Zar prikývne. „Viac ako si myslíš!“

Pocit úžasnej slobody, vysoko v Nebesách Zjavenia.

Stretnutie s večnosťou sa začalo.

3.21 Pondelok 18:01 (OČP 81 hodín)

Naspäť na pristávacej stanici 1, RR Serah položí ruku na Hiramove ľavé plece – je to filadelfský zvyk.

Serahova ruka pristane v hustej priehľadnej substancii, ktorá sa mu prilepí na prsty. Vystrúha grimasu, „To je čo za sračku?“

„Prepáčte, musel som narobiť bordel s mojím lhassi,“ klame Hiram.

„To nič!“ Serah si v snahe zbaviť sa lepkavej substancie pošúcha prsty o seba a odkráča z letovej paluby, „musím sa ponáhľať, čakajú na mňa tri chóry. Uvidíme sa neskôr, Hiram. Vďaka za zvezenie.“

„Vďaka vám, plukovník!“

Hiram vstane, lapajúc po dychu, Nebesia Zjavenia stále planú v jeho očiach. Trochu sa mu točí hlava. Prejde ku dverám 333jky a poobzerá sa po hangári.

Zo svojej výšky vidí kĺzat' Skalénu 296 k pozícii, kde sa zhromaždil malý hlúčik rytierov a technického personálu. Všetci tleskajú rukami. Keď pilot vyjde z 296ky, pozdvihne svoju pravú päšť. Z Hrotu do Hrotu, Hiram *vie* – tento muž sa naladuje na Barkhan Zéra, vzdávajúc svoju úctu. Dav mu vzdáva ovácie. Keď zide dole po schodoch, víťazoslávne ho odnesú.

Ozve sa hlas, „Máte tento zvyk na TS5?“

Pozrie sa dole a zbadá Kuan Y!n a Sally. Himalájci sa vracajú z misie.

„Pozor na schody!“ zakričí mu Sally.

Pobavený, zide dole po schodoch. Opatrne. „Nie, na TS5 som to nikdy nevidel,“ hovorí. Dáva si pozor, aby sa od nich držal dostatočne ďaleko na to, aby mu nemohli dať ruku na plece, čo by narušilo jeho stratégiu.

Objaví sa aj Gwen. „To preto, že TS5 ešte nie je vo vojnovom stave. Zatiaľ.“

„Nazýva sa to 'repcia',“ vysvetľuje Kuan Y!n, sledujúc šťastný zhluk ľudí. „Keď sa pilotovi podarí niečo úplne mimo tohto sveta, tak dostane repciu.“

„Prídu všetci tvoji priatelia a dostane sa ti vrúcneho prijatia,“ hovorí Sally. Je vo svojom charaktere nežnej, maznavej bielej medvedice.

„A potom sa staneš kráľom Miesta Bez Hraníc. Alebo kráľovnou. V tú noc Miesto Bez Hraníc podlieha tvojej najvyššej autorite: ty vyberáš programy, prisudzuješ role. Všetci musia robiť to, čo povieš,“ vysvetlí mu Gwen,

„Dobré vedieť, že keď sa tu premarudujete cez strop, neskončíte vždy vo väzení,“ uškrnie sa Hiram.
„Čo urobil tento pilot?“

„Napriek všetkým očakávaniam si zachránil zadok,“ povie Kuan Y!n.

„Chytili ho v horúcej zóne blízko pančuchy. Podarilo sa mu dostať naspäť napriek tomu, že ho naháňalo šesť Z-99tiiek. Ale žiadne nezostrelil.“

Takže na to, aby ste boli hrdinom, nepotrebujete ani zostrelit' žiadne nepriateľské stroje. To naozaj veľa hovorí o súčasnom stave vojny. Dávno minulé sú dni, keď sa Vargove letky vracali víťazoslávne domov, s desiatkami zničených Z stíhačov vo svojich stopách.

Sally si všimne hviezdu na Hiramovej hrudi, „Hej, čo to vidím! Ale veď z teba je poručík!“

„Hej, tak trochu.“

Urobí k nemu krok a prekvapí ho tým, že položí ruku na jeho plece. Pravé plece, vďaka Všemocnému Siet'ovému Administrátorovi!

Všetky dievčatá mu tleskajú, teda okrem Sally, ktorá sa snaží dostať zo svojich prstov žieravú lepkavú priehľadnú substanciu.

Hiram urobí pol kroka naspäť, dúfajúc, že už nikto ďalší na neho nevztiahne ruku.

„Čo nás privádza k ďalšiemu filadelfskému zvyku: keď je rytier povýšený, pozýva svojich priateľov,“ informuje ho Gwen.

„Ja odpadávam od hladu. Čo tak večera?“ navrhne Kuan Y!n.

„Dovedieme Zabana,“ Biela Medvedica vyčaruje svoj najkrajší úsmev. „A tiež Edith, samozrejme.“

Napriek svojmu hlbokému odporu k reštauráciám, Hiram cíti nelogickú túžbu byť v spoločnosti Himalájcov. Nie iba Edith. Bez premýšľania sa podvolí, „Dobre. Chcete ísť do La Coupole?“

„Uch... si si vedomý, že La Coupole je najdrahšia reštaurácia na Z7?“ varuje ho Gwen.

„Och... viete, moji nadriadení ma povýšili ešte predtým, ako som sem prišiel. Teraz, keď ma stretli, nevidím to ako reálne, že ma ešte niekedy povýšia. Takže by sme to mali osláviť. La Coupole, Hrot-spárovaní, jeden stôl, hexagonálna formácia, OČP 20 minút. Platí?“

Tri simultánne tlesknutia, „Platí!“

„Do Hrotu, musím bežať!“ zasalutuje im a ponáhľa sa smerom k výťahom.

Hneď ako dorazí do svojej kajuty, zamkne dvere s červeným svetlom. Z jedného z vrecák vytiahne ploché vrečko, roztrhne ho a vytiahne z neho sterilnú špachtličku. S pomocou špachtličky pozhŕňa gelovitú substanciu zo svojho pleca a vloží ju do gravito-poľa.

Gel je pasca na bunky. Odhryzne tenkú vrstvu z vrchu pokožky. Keď Serah položil ruku na

Hiramove plece, nechtiac mu podaroval niekoľko tisíc epidermálnych buniek.

„Počítač, prečítaj chromozómy z týchto buniek pokožky!“ prikáže Hiram. Ale nezadržiava dych. Veľmi dobre vie, že Rodinné Črty zo Serahových zmutovaných buniek o Virdžínii pravdepodobne veľa nezistia.

Tlmený počítačový hlas začne svoju správu o plukovníkovi Serahovi. „Druh neznámy, nezodpovedá žiadnemu zaznamenanému vzoru. Nie je tu žiaden y chromozóm, z čoho usudzujem, že ide o bytosť ženského pohlavia. Keďže chýbajú...“

„To stačí!“

Zhruba toľko Hiram aj očakával. Ale *aj tak* to musel skúsiť. Ležiac v gravito-poli, nechá medipočítač, aby mu z pliec odstránil tú priehľadnú sračku, medzitým sa vyčúra a hlboko premýšľa.

Kde do pekla nájde záznam o Serahových chromozómoch pred zostupom? Chromozómy, ktoré splynuli s Panterovými, aby vyprodukovali genóm Hiramových snov. Mohol by, samozrejme, začať mathackovať sieť, aby našiel nejaké informácie o zostupujúcich. Ale to by mohlo trvať. Zostupujúci nie sú obyčajní techno-trtkovia. Dokonca ani so silou A^&~ sa Hiramovi stále nepodarilo preniknúť do čipu, ktorý naprogramoval Mat.

Virdžínia, chcem ťa vidieť *teraz!*

Potrebuje skutočnú *vec*, *hned' teraz!* Čas sa kráti. Hiram a Virdžínia by mohli byť spolu už zajtra. Alebo žeby už dnes v noci?

Ak nebude vedieť, ako vyzerá, ako by jej mohol povedať, „*Si presne* taká, ako som si myslel, že budeš!“

Okrem toho, potrvá mu nejaký čas, kým sa vysporiada so stratou č. 11 867 461. Aj keď už zostáva len 98 723 Virdžínií, už by sa jednoducho nedokázal vyrovnat' s tým, keby sa na nejakú naviazal a potom by zistil, že to nie je tá správna. Prichádzať o ľudí, ktorých milujete, je jednoducho príliš bolestivé.

Nápad! Bláznivý nápad! Normálne by sa na to Hiram nikdy neodvážil. Ale ako ho varujú jeho vnútorné hodiny mutanta, čas sa *naozaj* kráti. Invokuje, „Počítač, pošli správu. Plukovníkovi Philipovi Serahovi, letový alias Biely Orol: Ďakujem za úžasný let. Chcem vás požiadať o láskavosť. Ako možno viete, vo svojom voľnom čase som tak trochu genetikom. Pri skúmaní mojej genetickej identity by mi veľmi pomohlo, keby ste mi umožnili vidieť, ako sa chromozómy zostupujúcich vyvíjali v čase. Obzvlášť chromozómy troch zostupujúcich: vás, Mareka a Patrície Elchevarra. Ďakujem, že ste so mnou trezliví. Hiram.“

Ak toto nezafunguje, tak... potom už nebude iná možnosť, len veľmi vážne mathackovanie. Hirama z toho už vopred striasa od vzrušenia.

Urobím čokoľvek, len aby som ťa našiel.

Nič, NIČ ma nezastaví, Virdžínia.

Náhli sa preč z kajuty a zoberie si rýchly výt'ah na úroveň 32.

V La Coupole nájde Himalájcov sledovať hviezdy. Vstanú a zasalutujú mu, akoby bol poručíkom.

„Do Hrotu, bratia!“ povie presne tak, ako dôstojníci, keď chcú byť priateľskí. Vedľa Edith je prázdna stolička. Posadí sa a vyzve svojich priateľov, aby urobili to isté. Pozrie sa nahor, „Tieto hviezdy sú také živé! Taká prítomnosť. *Musí* to byť Archívny program.“

Rozrehocú sa. „Hiram!“ zamračí sa Kuan Y!n. „Ale toto sú *reálne* hviezdy! Dóm je zhotovený z priehľadného karboplexu.“

„Reálne hviezdy?“ Hiram znovu vzhliadne nahor a od úžasu mu padne sánka. Nikdy predtým nepomyslel na to, že by sa mohol pozerat' na RR hviezdy. Teraz, keď ich vidí, naplňajú ho úžasom. Prehovárajú k jeho srdcu. Presne ako Archívny program, ktorý pridáva k virtualite prítomnosť. „Ako som mohol žiť sedemnást' rokov a nikdy nesledovať RR hviezdy?“

Himalájci sa už nesmejú, pozerajú sa na neho, dojatí výrazom úcty na jeho tvári. Na jeho nevinnosti je čosi odzbrojujúce.

Usmeje sa na nich ako dieťa, ktoré práve niečo nové objavilo. Pri nich sa cíti úplne uvoľnene. Najsilnejší cit spolupatričnosti, aký kedy cítil pri RR ľuďoch.

Opäť hľadiac na hviezdnatý dóm, Hiram je zasiahnutý hlbokou vlnou smútku. Potrvá to nejaký čas, kým sa mu podarí zabudnúť na č. 11 867 491. Ona bola takým úžasným stvorením! A tak veľmi mu pripomínala jej matku.

Z Hrotu, Kuan Y!n uhádne jeho rozrušenie. „Si v poriadku?“ položí teplú ruku na jeho plece.

Keď je s priateľmi, načo sa ukrývať? „Práve som stratil niekoho pre mňa veľmi vzácneho,“ povie.

„Pilota?“ spýta sa Sally. „Ktorý chór?“

„Nie, nie pilota. Iba priateľa. Ale niekoho mimoriadneho.“

Himalájci až pridobre vedia, aké to je, prísť o priateľov. Pod stolom chytí Edith Hirama za ruku. Ostatní udržiavajú priestor, v tichosti hľadiac spolu s ním na hviezdy.

Keď čašník donesie menu, Sally sa spýta, „Čo je tu dobré?“

„Enchilada s čili omáčkou. Odporúčam to,“ povie Hiram.

Sally si to dá. Edith a Kuan Y!n nasledujú. Zaban a Gwen si dajú mix planktónu a proto-morských plodov. Hiram si objedná pohár vody bez ľadu. Jeho priatelia si myslia, že je príliš smutný, aby mal chuť na jedlo.

„Takže sme o teba prišli. Odišiel si lietať s legendami,“ začne Gwen konverzáciu.

„Myslím si, že legendy ma potrebujú len na jednu misiu,“ hovorí Hiram. „Za pár dní, keď sa ma legendy zbavia, dúfam, že mi dovoľia vrátiť sa naspäť k Himalájcovi.“

„Lichotíte nám, poručík,“ prikývne Biela Medvedica.

„Medzitým sa pokús zostať nažive!“ povie mu ostro Kuan Y!n, akoby mu dávala príkaz. „Udržať sa nažive, to je niečo, v čom piloti Žeravej Hviezdy nikdy neboli dobrí. Okrem nezničiteľných plukovníkov, pravdaže.“

„Nezničiteľní plukovníci, tak ich volajú?“ usmeje sa láskavo Hiram. Prezývka oslovuje jeho stránku sakramentsky tvrdohlavého bastarda.

„Vlastne je to Marek Elchevarra, ktorého nazývajú nezničiteľným,“ poopraví Gwen. „A zaslúžene! Žiaden žijúci pilot nemá na svojom konte viac zostrelených nepriateľských strojov ako on: 121 Z stíhačov! Pripočítaj k tomu všetok hardvér, ktorí Žeravé Hviezdy zničili počas tretej bitky o Merkúr a rozum zastáva. Elchevarra trikrát prežil zostrelenie, vrátane jedného, pri ktorom utrpel popáleniny tretieho stupňa na 70% tela. A na bojovom krížniku prežil výbuch, ktorý zabil celú posádku. Dvakrát bol zajatý nepriateľom, dvakrát ušiel do 24 hodín, okolnosti utajené. Naposledy to bolo počas 4. bitky o Merkúr. Nosič triedy Aristoteles, v ktorom bol zadržovaný, vybuchol 5 minút potom, ako z neho unikol. Keď sa ho reportéri pýtali, ako do pekla sa mu odtiaľ podarilo ujsť, povedal len, „Vesmírna kapsula a veslo!“

Sally láskavo potľapká Zabana po líci. „Páči sa ti to, však?“

S očami upretými na horizont, rytier s kučeravými vlasmi a čiernou šatkou okolo hlavy nakrátko nadvihne kútiky svojich pier. Je to túto noc už druhýkrát, musí byť v obzvlášť dobrej nálade.

„Elchevarra a Zaban sa majú radi,“ dodá Sally. „Počas našej promočnej noci na Mieste Bez Hraníc prišiel Elchevarra, postavil sa pred Zabana a tí dvaja na seba bez slova hľadeli aspoň 30 sekúnd. Potom Elchevarra vystrúhal akúsi grimasu a ukázal prstom na Zabana, 'Z teba,' povedal, 'bude jeden hustý rytier!' A išiel preč, bez toho, aby dodal čokoľvek ďalšie. Ale neskôr tej noci pozval Zabana, aby s ním tancoval Dračí tanec.“

„Dračí tanec?“ Hiram neskryva svoje ohromenie. „Myslíš Dračí tanec ako v Archívnych legendách Mount Lorzen a Synov Draka?“

„Drahý,“ Kuan Y!n položí ruku na Hiramove plece, „ty nemáš *žiadnu predstavu*, aké veci sa dejú na Mieste Bez Hraníc!“

3.22 Pondelok 20:59 (OČP 78,1 hodín) Zbrane zajtrajška

Keď Hiram dôjde do Panterovej malej kancelárie, nájde ju v spoločnosti starej ženy so svietivými šedými očami. „Toto je Slečna X,“ povie Panter. A ihneď vydá rozkaz, „Keď vyjdeš z tejto miestnosti, so Slečnou X si sa nikdy nestretol. Nespomínaš si ani, že by niekedy existovala? Je to jasné?“

„Rozumiem, veliteľka!“ povie Hiram, nenápadne pokukávajúc po Slečne X, horiaci zvedavosťou. Nie je oblečená ako rytier. Nosí biele šaty s tridsaťjeden gombíkmi a jej vlasy sú zahalené bielou šatkou. Môže mať minimálne šesťdesiatpäť, možno aj horšie. Jej čelo je nadmerne vysoké. Pokojná atmosféra autority, akože to bolo už dávno, kedy sa jej naposledy niekto odvážil povedať nie.

Panter a Hiram sa posadia tvárou v tvár a nadviažu očný kontakt. Slečna X sedí za nimi. Hiramovi

je to najprv nepríjemné, sedieť so štátnym tajomstvom za chrbtom, ale čoskoro, okúzlený Panterom, si prestane robiť starosti. Zdá sa, že má za sebou ťažký deň. Jej začínajúce vrásky na čele sú výraznejšie. Ale stále je to tá najkrajšia žena v galaxii. Hiram na ňu hľadá s takou pravou oddanosťou a úctou, že si nemôže pomôcť a musí sa usmievať, čo je tak trochu trápne, ale zároveň z toho hreje pri srdci.

„Podme, ukáž nám, ako znášaš dole prítomnosť,“ povie.

Hiram vzýva Teyani Bieleho Orla. A tu žiari, vlievajúc svoju lásku do Pantera, ktorá je veľmi unavená z ďalšieho dňa vojny – oveľa viac unavená, ako si Hiram uvedomil.

Hiram vidí, že medzi Teyani a Panterom je nejaké spiklenectvo. Spojenie je radostné, ľahké, svetlé... až kým Hiram ako blesk nezasiahne pocit viny a požehnanie Prichádzajúceho Sveta sa vyparí, vystriedané návalom úzkosti.

Čo za sráča je Hiram? O 15:19 sa vláme do jej kajuty. O 16:06 mathackuje jej súkromný účet. Teraz o 21:04 tu sedí pred ňou, celý medový, ochrancovsky pre ňu sťahujúc svetlo z Teyaniných duchovných výšin. Teyani sa mu usiluje dať pocítiť, že RR život robí s ľuďmi takéto veci, a že od chvíle, keď pristanú v RR vesmíre, človek prestane byť anjelom; vlastne je to dobre známe. Ale on nepočúva. Teraz, keď je psychicky odhalený, je to len otázka niekoľkých sekúnd, kým sa Panter dozvie o jeho zločine. A potom... nech sa nad ním matematické nebo zmiluje!

Slečna X preruší ticho, „Elyani, mohla by si prosím vysvetliť tomuto mladému mužovi, že ty a ja sa ho nechystáme zožrať?“ Vstane, presunie svoju stoličku a zaujme polohu po Hiramovom boku. Teraz, keď môže vidieť jej tvár, je to ešte horšie.

Panter sa šikovne opýta, „Hiram, povedz mi niečo o nepriateľovi. Aký druh muža to je?“

Veľká duša! Jemné stvorenie! Vie, že je v strese, tak mu ihneď vytvorí únikovú cestu.

Ó, Virdžínia! Virdžínia, aké správne bolo zamilovať sa do teba!

Panter sa zamračí, „Je *toto* prítomnosť nepriateľa?“

„Nie! Samozrejme, že nie!“ rýchlo ju upokojuje Hiram. „Tak, nepriateľ... nepriateľ je chladný a presný. Precíznosť je jedna z jeho hlavných síl. Nič neponecháva náhode. Pripravuje sa na každú jednu možnosť. Vždy.“

„Povedz mi niečo viac o silných stránkach nepriateľa.“

„Inteligencia. Nepriateľ je výnimočný matematik. Preto si aj vybral A^&~ jazyk na písanie svojho softvéru. Zhodou okolností, si myslím, že zohral pri vytvorení A^&~ vedúcu rolu.“

A^&~ je momentálne analyzovaný skupinou 12 000 počítačových vedcov v Redmondskom Inštitúte pre Superpočítače. Účel: integrovať do A^&~ najnovšie objavy v hypersynchronicite.

„Toto bolo čo?“ pýta sa Panter.

„Len intuícia. Viete, keď ma moji virtuálni učitelia prvýkrát zasväcovali do matematických základov hyperlogiky, učili ma, že keď príde na hypersynchronicitu, Rexovi vedci sú za nami

výrazne pozadu. Nezmysel!“ Hiramovi stvrdne hlas, „Dokonca ani v nových teorémach, ktoré som nedávno zaviedol, aby som opravil chyby v Simonovej teórii, nie je nič, čo by matematici Hyper-Virtuanetu už neboli objavili.“

Čo ide úplne proti upokojujúcej viere filadelfských vedcov.

„Ako si tým môžeš byť istý?“

Idioti. Nečudo, že prehrávajú vojnu.

„Jednoducho to viem!“ pokrčí plecami Hiram. „Ale ak by ste chceli, mohol by som vás krok za krokom uviesť do matematiky v pozadí P-21 a predviesť vám to.“

„To nebude potrebné,“ usmeje sa, tak trochu zlomyseľne. Potom, „Čo si myslíš, že ešte nepriateľ vynašiel?“

Keby to vedela, bola by zhrozená.

„Myslím si, že začínam mať dobrú predstavu o plánoch nepriateľa ohľadom P-22. Ale nemôžem o tom hovoriť,“ povie.

„Pred Slečnou X môžeš hovoriť o čomkoľvek. Dokonca aj o zostupujúcich.“

A predsa Slečna X nie je sama zostupujúca. Nemá vo svojom Hrote žiadne také charakteristiky. Vlastne, energia Slečny X nemá vôbec žiadne charakteristiky. Zdá sa byť totálne neprehliadnuteľná. Nepreniknuteľná.

„V poriadku,“ pokračuje Hiram. „Viete, jedna z vecí, ktoré ľudí fascinujú, keď pozorujú P-21 je to, že každá mína presne vie, čo robia všetky ostatné míny v poli. A predsa medzi nimi nie je žiadna detegovateľná forma komunikácie. Je to čudné, akoby sa míny medzi sebou rozprávali cez podpriestor, čiže mimo nášho časopriestorového kontinua. A za rýchlosťou svetla. Keď som otvoril tú magickú škatuľu a odhalil matematické základy za softvérom P-21, najprv som si myslel, že to pomocou hypersynchronických algoritmov vytvárajú míny ilúziu podpriestorovej komunikácie. Hypersynchronicita je matematické umenie hádania a očakávania, myslel som si. A videné zvonku, vyzerá to ako podpriestorové čary. Ale teraz viem, že nepriateľ sa na to takto nepozera. Pre neho je hypersynchronicita vlastne prvým krokom k podpriestorovej komunikácii. Myslím si, že nepriateľ sa chystá odhaliť to tajomstvo. P-22 bude využívať podpriestorovú komunikáciu.“

Potom nech sa dobrý Pán Melchisedek zmiluje nad Filadelfiami! Nič, nič nebude schopné zastaviť Rexa. Od Slnka až po Proserpínu budú takzvaní slobodní ľudia na kolenách, prosiac Rexa, aby ušetril životy ich detí.

Vstúpi do toho Slečna X, „Informovali ste Najvyššie Velenie o týchto zisteniach?“

„To v skutočnosti nie sú zistenia. Skôr niečo ako intuície. Nedokázal by som ich podložiť matematickými faktami.“

„To je jedno. Elyani, o 45 minút chcem mať zorganizované VR stretnutie, prepojené so špeciálnymi pracovnými skupinami Filadelfie 12,“ prikáže Slečna X tónom, ktorý nenechá nikoho na pochybách: ak mal Lavash na večer iné plány, bude ich musieť zrušiť. Kým ide Panter zavolať

Najvyššie Velenie, Slečna X sa spýta Hirama, „Na akých iných témach si myslíte, že nepriateľ pracuje?“

„No... to nie je ťažké uhádnuť! Keď objavia kľúč k podpriestoru, ďalším krokom bude skokové cestovanie: prekročenie rýchlosti svetla, pohyb z jedného bodu do druhého cez hyperpriestor.“

Presne ako Sigfr!dove kozmické lode.

Panter príde a posadí sa naspäť pred Hirama. „Najvyššie Velenie a Filadelfia 12 sa s nami VR-spoja o 22:10.“

Slečna X to potvrdí prikývnutím.

„Váš verdikt?“ opýta sa jej Panter.

„Je to Rosher,“ odpovie Slečna X.

Generál Rosher.

Panter prikývne, akože súhlasí. Potom sa spýta, „Nebezpečenstvo?“

Slečna X sa obráti na Hirama, „Kedy ste prvýkrát začali cítiť prítomnosť nepriateľa?“

„Stalo sa to postupne, ako som pracoval na P-21. Za posledné mesiace to začalo byť oveľa zreteľnejšie.“

Odkedy Hiram našiel zatúlanú P-21ku, rozlúštil jazyk A^&~ a začal v ňom programovať.

„Máte nejakú predstavu, čo mohlo vytvoriť spojenie s Rosherom?“ pýta sa Slečna X.

„Chcel som preniknúť do modelu P-21. Chcel som to viac ako čokoľvek iné na svete. Pracoval som na tom až do dvadsiatich hodín denne, každý deň. Posledné tri roky som strávil volaním o pomoc, modlením sa, aby bol môj výskum vedený správnym smerom. Muselo to ovplyvniť môj zostup a napojiť ma na nepriateľovu dušu.“

Slečnu X to zaujalo. „Ale prečo by mal byť 14-ročný mladý muž taký fascinovaný kozmickou mínou?“

Cítiac Hiramove rozpaky, Panter mu zase priletí na pomoc. „Hiram sa zaľúbil do P-21, to je všetko! Matematika za P-21 je úplne nádherná, viete,“ povie Slečne X, napodobujúc Hiramov hlasový prejav.

Slečna X potlačí úsmev.

Hiram preglgne. Ale koľko toho vlastne Panter vie?

Diverzná taktika. Opýta sa, „Môžete mi povedať viac o tomto Rosherovi?“

„Generál Alexander Rosher, hlava Redmondského Inštitútu Taktických Vied,“ odpovedá Slečna X.

„Považovaný za reinkarnáciu Oriela, Majstra Hromu, ktorý prešiel na temnú stranu potom, ako bol pokúšaný Afelionom v roku 4243 pr. n. l., počas života v starej Perzii,“ hovorí Panter.

„...a ktorý bol odvtedy Afelionovým služobníkom,“ dodá Slečna X.

„Hiram pozná Zarov klon,“ hovorí jej Panter. Pre Hirama, „V Atlantíde žil Oriel Hnedého Rúcha v rovnakom období ako Zar a ja, ale vo svätyni Lazéry, nie v Eisraime.“

Hiram sa vráti k Apokalypse, „Ako môžeme zistiť, či Rosher vie, že som sa napojil na jeho mozog?“

„V tejto fáze to nemáme ako zistiť,“ povie Slečna X na rovinu.

„Ale veď to je hrozne nebezpečné!“ uvedomí si konečne Hiram. „Čo ak ma Rosher od začiatku manipuloval? Čo ak mi poskytol nesprávne informácie? Čo ak tá zatúlaná P-21 bola len pasca? Mohlo by to znamenať, že môj model je úplne nesprávny.“

Čo ak by útočná sila vyslaná na Filadelfiu 6 v poslednej chvíli zistila, že Hiramov 5D model bol len trik?

Vážna, Panter na sekundu drží Hiramov pohľad, potom mu prezradí novinku, „Plukovník Marek Elchevarra sa práve vrátil z prieskumnej misie, preskúmal viac ako 300 km pančuchy a Hrotvcit'oval sa do tisícok mín. A...“

Dávka adrenalínu. „A?“

„Môžeš si nechať svoje PhD a stále si poručíkom,“ Panter uvoľní svoj vážny výraz do poloúsmevu, „Marekove zistenia potvrdzujú tvoj model na 100%.“

Výdych! Ale ako si títo ľudia môžu jeden z druhého takýmto spôsobom uťahovať? To nie je smiešne.

„Znamená to, že som bol schopný skenovať Rosherovu myseľ bez toho, aby si to všimol?“

„Nie nutne,“ povie Slečna X. „Môže to tiež znamenať, že Rosher vám poskytol správne informácie, aby nás zmiatol. Alebo celé toto môže slúžiť ako pasca, ktorá vás má k nemu pritiahnuť.“

Hiramove úrovne adrenalínu sú vysoké, „Chcete povedať, že by som mohol byť cieľom temnej strany?“

„Všetci zostupujúci sú dôležitými cieľmi Rexa,“ odvetí Slečna X.

„Ale potom je nebezpečenstvo extrémne! Rosher je na ceste do Filadelfií, viem to. Je vo flotile, ktorá o tri dni dosiahne blokádu,“ informuje ich Hiram. „Čo keby v poslednej chvíli zaplavil moje vedomie a donútil ma urobiť niečo šialené?“

„Hiram,“ Panter položí ruku na Hiramove plece, „Rosher je mocný muž. Ale proti Slečne X nemá žiadnu šancu.“

3.23 Pondelok 23:55 (OČP 75,2 hodín) Virdžínie a Virdžínia

Hiram sa vráti do kajuty potom, ako ho Najvyššie Velenie a veľkí šéfovia Filadelfie 12 grilovali skoro 90 minút. Hrozné stretnutie: zakaždým, keď sa chcel Hiram niečo opýtať, Panter mu povedala, aby bol ticho. A na konci ho rytier MacGuirk, stará páka, upozornil, aby bol pripravený byť prevelený na Filadelfiu 12. V tom prípade by sa možno ani nezúčastnil oslobodzovacej výpravy.

„Ak sa odvážia preveliť ma, rezignujem!“

Na kanáli 1 nie je žiadna Eleonor a to bolí. Za to ani nemôže viniť Rexa. Vzdych.

Na kanáli 22 ho Math!lda informuje, „Máš novú poštu od Luka Poissona, Edith Ladiv, Sally P#callovej, plukovníka Philipa Seraha, doktorky Patrície Elchevarra.“

Hiram rozmiestni správy na 5 simultánných kanálov. Na 11 ho Edith pozýva, aby jej zavolať, ak nemôže spať. Na 14ke mu Sally ďakuje za večeru a s dojemnou úprimnosťou mu hovorí, že dúfa, že sa pridá k Himalájcom. Na 49ke, Luke hlási problémy, ktoré na poslednú chvíľu pravdepodobne oddialia uvedenie Štavnatých Krabov na trh. Na 7ke, Serah oznamuje, „Marek sa práve vrátil od pančuchy. Tvoj model je správny! Myslel som si, že by si to rád vedel. Čo sa týka schválenia tvojho plánu operácie Zjednotenie Najvyšším Velením, zatiaľ žiadna odpoveď, ale pracujem na tom.“ Na deviatke je P@ celá vysmiata, „Hiram, Multi-V je *fantastické!* Milujem Hrot-pocit toho programu,“ ďalších 38 sekúnd to vychvaľuje, potom medzi rečou dodá, „Ako žiadal Serah, prikladám 120 chromozomatických skenov mňa, Mareka a jeho za posledných dvanásť rokov. Len pre tvoje oči!“

Och! Môj! Bože!

Máme tatkové chromozómy! Posledný chýbajúci kúsok tejto úžasnej skladačky. Virtuálna Virdžínia už na neho čaká.

Veľká úzkosť. „Eleonor, prosím. *Potrebujem ťa. Teraz!*“

Žiadna odpoveď. Na kanáli 1 sa Eleonor rýchlo objavila, zhodnotila situáciu a zase sa vypla, to celé za menej ako 10 nanosekúnd. Jediná stopa po návšteve je v denníku kanálu 1. Aspoň, že sa Eleonor nevymazala z Hiramovej knižnice klonov (to je spôsob, akým klon ukončí priateľstvo).

Na kanáli 7, „Bruennhilde! Vezmi Serahov prvý chromozómový sken zo súborov na kanáli 9 a dokonči Virdžíniin výpočet.“

Teutónska krásavica s absurdne veľkým poprsím sa poteší, „Ach, výporne, Herr Bobby! Výporne! Hotovo! Teraz máme...“

„Ticho!“ Hiram ju zastaví v pauzovom móde a zavrie oči, psychologicky sa pripravujúc.

Náhla potreba ľahnúť si do gravito-poľa a použiť toaletnú jednotku.

Potom sa opäť objaví na 7ke vo VRR (kvôli dotyku), nadychujúc sa po celý kozmický cyklus. Potom, pokojným hlasom, „Áno, Bruennhilde? Koľko modelov?“ opäť spustí nemeckú dámu.

„...27 modelov, Herr Bobby!“

„Ááááá!“ Výkrik agónie. „Nie! Nie! Nie! Prečo je na mňa život taká sviňa!“

Blond'avá Bruennhilde nebola naprogramovaná, aby odpovedala na filozofické otázky. Len sa ďalej usmieva.

Hiram v zúfalstve opustí kanál 7. Aby zabudol na svoj krutý osud, vrhne sa na štúdium dokumentu, ktorý Luke pripojil k správe. Prezентuje *Portunus pelagicus*, modrého plávajúceho kraba pôvodom z Tichého oceánu (ktorý vyzerá byť taký obrovský, že Hiram má problémy predstaviť si, že by mohol byť reálny). Najzvláštnejšou črtou druhu *Portunus pelagicus* sú jeho vajcovito tvarované plutvičky na konci nôh, ktoré mu umožňujú plávať. Väčšina RR krabov plávať nedokáže. Bastlením s genetickým kódom kraba Luke zvýraznil prirodzenú tmavšiu modro-zelenú farbu jeho schránky. Po uvarení teraz vyzerá sýto modro, čo sa dobre zapracuje do farebných tanierov, obzvlášť v kombinácii s krevetami.

Medzitým Hiram tvrdo premýšľa. *Musí* existovať nejaké riešenie. Na všetky problémy existuje riešenie. Väčšinou.

Problém: ak sa upne na nesprávnu Virďžíniiu, keď jej bude musieť neskôr dať kopačky, mohlo by to byť viac, ako dokáže zvládnuť. Ešte stále sa nevysporiadal so stratou č. 11 867 491. Nemôže predsa dokola opakovať tú istú chybu, aj keď podľa VR telenovel, ktoré sledoval s Eleonor, sa zdá, že láska je práve o tom.

Zjavné riešenie: zamilovať sa do 27 Virďžínií! Do všetkých.

Nevýhody: 1) Hrozne náročné na čas. Dokáže si to predstaviť? Spoznať 27 žien vášho života... Dokonca ani s Multi-V by to Hiram nemusel zvládnuť. 2) Medzikanálová žiarlivosť medzi Virďžíniami by jeho život mohla zmeniť na virtuálnu nočnú moru. 3) Ešte horšie: ako bude teraz môcť RR Virďžínii povedať, „Si *presne* taká, ako som si myslel, že budeš!“?

Ak jej to nemôže povedať, potom život nie je hoden žitia.

Možnosť číslo 1: rozdeliť svoj život do 27 striktno oddelených kanálov, vymazať 26 z nich hneď, ako sa s ňou RR stretne na Filadelfii 6. Áno, je to menej romantické. Ale nakoniec, žiaden muž nie je bez minulosti.

Predné klepetá kraba *Portunus pelagicus*, kde je najviac mäsa, sú dlhé 100 milimetrov. Luke bol pozoruhodne úspešný v zväčšení ich šírky z 25 na 43 milimetrov v priemere. Tiež vylepšil plávacie plutvičky, takže sa tieto teraz dajú upražiť, čím vznikne nová forma čipsov. To hovorí Elias (ktorý je z toho nového vývoja obzvlášť nadšený), „Nové čipsy, tak *to* sú peniaze! Nie, naozaj! Hfby a hfby peňazi!“

Impulzívne, Hiram nechá kraby tak. Vráti sa na kanál 7 a prikáže, „Bruennhilde, ukáž mi 27 fenotypových modelov vypočítaných pre vek 17,65 roka.“

„Jawohl, Herr Bobby!“

„Och!“ vykrikne Hiram v úplnom úžase, keď sa pred ním objaví rad 27 mladých žien oblečených v

rovnakých šatách.

Sú si také podobné, že ich od seba ani nedokáže odlíšiť.

Od radosti vyskočí, tleskajúc rukam, no potom zostane smrteľne nehybný, „Ale... ty nie si *vôbec* taká, ako som si myslel, že budeš!“

Čo tu robí s týmito cudzinkami?

Sklamanie. Zúfalstvo. Zdrvenie. Č. 11 867 491 bola také úžasná žena. Načo hľadať niečo iné? Celú sekundu rozhodovacieho chvenia Hiram premýšľa, či sa celej dávky nezbaví a nevráti sa k svojim krabom.

Celou mojou mysl'ou, celým mojím srdcom...

Úžasná prítomnosť je s týmito ženami.

Ako môže niekto, kto vyzerá tak cudzo, nieť prítomnosť, ktorá je také známa?

Možno aj Virdžínia sa bude takto cítiť, keď prvýkrát stretne Hiramom.

Hiram zatvorí oči.

Hlavnou lekciou dňa je, že prítomnosti sú mosty. Má to nepekné následky: nepriateľova prítomnosť by mohla ovládnuť Hiramom, priviesť ho do hlbšej a černejšej priepasti ako bola tá, v ktorej bol uväznený predtým. Ale je v tom aj mimoriadny prísl'ub. Virdžínia *musela* cítiť Hiramovu prítomnosť, presne tak ako on cítil jej.

Teraz ma cítiš tak, ako ťa cítim ja. Viem to.

To nie je hypotéza, je to vnútorná istota. Vyviera z Hiramovho Hrotu s razanciou axiomy. V matematickom nebi je to už dokázané.

Prijmi moju lásku! Prijmi moje teplo! Chcem ti dať všetko.

„Zvláštne!“ uvažuje Hiramova cynická stránka, „očakávali by ste, že takéto presladené nezmysly budú u ľudí zahmlievať jasnosť myslenia.“ Ale nie je to tak! Vďaka prítomnosti cíti jasnosť a rozľahlosť, akoby galaxie tancovali nad jeho hlavou.

Možno ona nakoniec je Lietajúci Drak.

Hiram otvorí oči.

Okamžité zjavenie, s apokalyptickou istotou – žena, ktorú ľúbi, je č. 7 (zl'ava). Ona je tá, na ktorú je prítomnosť zameraná. Je to také Hrot-zreteľné, že Hiram sa ani neobťažuje pozrieť na pravdepodobnostné skóre. Hneď vymaže všetkých 26 ostatných Virdžínií.

Zatvorí oči, vystrie ruku, pomaly k nej prichádza.

Dnes v noci viem, že existuješ.

Pocíti jej prítomnosť a zastane rovno pred ňou.

Zľahka sa dotkne jej ruky. Jej ramena. Jej pleca. Jej krku.

Viem, že ma cítiš. Dnes v noci som len sen. Zajtra RR-vkročím do tvojho života, zrealizujem virtualitu a pokúsím sa nesklamať ťa.

Desivé byť niečím snom, vediac, že potom sa mu budete musieť vyrovnat'.

Vdychujúc odvahu, Hiram otvorí oči.

Virdžínia je len o trochu vyššia ako on (len jeden alebo dva centimetre – nič také, čo by zostupujúci nedokázal prekonať). Podľa očakávania, má zelené oči, ako keď bola malá. Ale keď mala 5 rokov, Hiram nepostrehol, aký sofistikovaný vzor má jej dúhovka. V jej očiach je hĺbka, to mu hovorí jej prítomnosť. Počítač jej dal husté dlhé zvlnené hnedé vlasy, nie nepodobné tým vo VR nahrávkam z jej detstva, ale samozrejme, je to len odhad. Má rovnaké pery ako Panter a oválnu tvár tiež ako ona.

Je rovnako krásna ako jej matka.

Hiramovi z toho vyhrknu slzy. Nie slzy sklamaní. Slzy radosti slobodného človeka. Zľahka sa dotýkajúc jej líca, príde mu ohromne oslobodzujúce uvedomenie,

Lúbim ťa takú, aká si. Teraz, keď ťa vidím, ťa lúbim rovnako.

Dnes viem, že lúbim teba, nie tvoju matku!

Poprvýkrát je to pravda.

Panter, tiež ťa lúbim, ale nie rovnakým spôsobom.

Virdžínia na jeho slzy nereaguje. Ešte nemá žiadnu osobnosť, len predpokladané psychologické dispozície vypočítané z jej genómu. Nič pevné a spoľahlivé. To by sa malo zlepšiť, keď Hiram pridá do jej programu zoznam predpokladaných psychologických tráum a zážitkov.

„Chýbala si mi, chýbala!“ Chytí ju za ruku, „Bola si súčasťou prvých 33,3 miliónov modelov, ktoré som vypočítal?“

„Áno, bola.“

Na sekundu zavrie oči. Jej hlas neznie úplne správne, nepasuje úplne presne k prítomnosti. Aj tu je treba trochu popracovať.

„Nespomínam si, že by som ťa bol videl!“ povie.

„Áno, videl si ma! Minulý rok. 13. februára, 23 hodín, 44 minút 51,8 sekundy, na kanáli 17. Bola som model 13 módnej prehliadky č. 6038.“

Trochu treba pracovať aj na konverzačných schopnostiach.

„Nerozprávajte. Chcem sa na teba len pozerat' a cítit' tvoju prítomnosť.“

Kľúče ťa čakajú na Mieste Bez Hraníc.

Hiram sa cíti hrozne, že ju videl a nespoznal ju. Skutočnosť, že to bolo počas multi-kanálovej módnej prehliadky pri rýchlosti 5000 Vzh, nie je prijateľným ospravedlním. Jeho Hrot mal na jej prítomnosť zareagovať.

Ale teraz som ťa našiel.

Nikdy predtým nebola tvoja prítomnosť taká silná.

Hiram mal vždy hypotézu, že pri pohľade na Virdžíniin reálny vzhľad sa rezonanciou pomôže zvýšiť intenzita prítomnosti.

Hypotéza bola správna.

„Podme, zázračná žena. Máme prácu,“ zoberie ju so sebou na kanál 12, kde invokuje hologram Filadelfie 6. „Vidíš toto?“ ukáže na pančuchu. „Ak dokážeme nájsť spôsob, ako to vyhodit' do vzduchu bez toho, aby sme vyhodili do vzduchu aj *teba*, dobrý admirál Lavash operáciu Zjednotenie hneď schváli. Ja viem... je to nemožné, dokázal som to. Ale ak sme sa inkarnovali počas Apokalypsy, je to preto, že sme ľudia, ktorí dokážu dosiahnuť nemožné.“

Medzitým na kanáli 13 invokuje, „Počítač, prístupový kód VIRDŽÍNIA#11867461. Počítač, koľko inštancií Multi-V bolo za posledných 24 hodín nainštalovaných na sieti?“

Vďaka A^&~ trójskemu koňovi, ktorý Hiram pridal do programu predtým, ako ho ponúkol P@, môže počítač spočítať, „Bolo nainštalovaných päťdesiattri inštancií Multi-V: osemnásť na Z7, tridsaťjeden na Filadelfii 12, štyri na Filadelfii 8.“ Čo samozrejme neznamená, že celkový počet zostupujúcich je päťdesiattri. Iba to, že zostupujúcich je *najmenej* päťdesiattri. To číslo by v najbližších dňoch malo rásť, ako sa móda Multi-V bude ďalej šíriť.

Spokojný mathackerský úškrn, „Vďaka, P@!“

3.24 Utorok 05:05 (OČP 70 hodín) Manévra

Skoro ráno Hiram na Skaléne 333 vyrazí z prístávacej stanice 1. Má pokyny, aby v najbližších troch dňoch nalietal aspoň 20 RR hodín. Najvyššie Velenie chce mať istotu, že kým Rexova útočná flotila dorazí na Filadelfie, bude vedieť, ako sa správať v RR Skaléne. Serah a Marek majú príliš veľa práce, aby s ním mohli trénovať, takže lieta sám, v spojení s Panterom, ktorá sedí s letovými dispečermi Z7, dohliadajúc na misie chórov po celom filadelfskom vzdušnom priestore. Ale Hiram nemá dovolené ísť lietať s Himalájcami. Musí zostať vo vnútri bezpečnej tréningovej zóny v tesnej blízkosti Z7. Zo zrejmých dôvodov si nemôže dovoliť zomrieť.

Svojím spôsobom je vzrušujúce, že nepriateľ bude v dosahu krátkych skenerov už o 70 hodín. Ale Hiram na to nemyslí, lebo Serah, Slečna X, admirál Lavash a veliteľ MacGuirk mu všetci prikázali, aby na nepriateľa nemyslel. Ani na chvíľu. Hlúpe rozkazy! Predstavte si, že vám štyria rozliční ľudia prikážu, aby ste mysleli na čokoľvek iné, *len nie* na nepriateľa. O čom vás to núti premýšľať?

Nie o Bielom Orlovi, blbci! Navyše, ak existuje *nejaká* možnosť, ako odpáliť pančuchu, napojenie sa na nepriateľov mozog by mohlo byť jedinou šancou. Pri všetkej úcte, nikto nevie lepšie rozjebať mínové pole – nech už je to P-21 alebo hocijaké iné – tak dobre ako nepriateľ.

Ups! Vôbec sme na neho nemysleli.

Ako Skaléna naberá rýchlosť, vzdiaľujúc sa od Z7, Hiram sa obráti na svojho druhého pilota, „Zar, chcem ťa požiadať o obrovitánsku láskavosť. Taký druh láskavosti, za ktorú ti budem dlžný ešte v ďalšom živote...“

„Ohľadom Viržínie?“ spýta sa Zar.

Od prekvapenia sa zamračí, „Ako si to uhádol?“

Majster Hromu sa uškrnie. Rovnako aj plukovník Varga v kresle navigátora.

Zar pokračuje, „Hovor, muž Zákona!“

„Potrebujem najst' osobnosť pre môj model Viržínie. Bez osobnosti je nepoužiteľná. Ale musí to byť osobnosť, ktorá sa hodí k jej prítomnosti.“

„Nebolo by múdrejšie obmedziť sa zatiaľ na očný kontakt? Uvedomuješ si, že s RR Viržíniou by sme mohli byť už o dva dni?“

Či si to Hiram uvedomuje?!

„Tá myšlienka mi už prešla mysl'ou. Chcem byť na tú možnosť pripravený. Tak som si myslel... že ty si virtuálna emanácia s pozoruhodným talentom na vnímanie prítomností. A najmä Viržíniinej prítomnosti. Nie, naozaj! Dokonca si myslím, že ty si ma s ňou zoznámil. A som ti za to nesmierne vďačný, nielen v tomto živote, ale aj v tých ďalších...“

„Hovor, muž Zákona!“

„Dobre. Hackol som prístup k univerzitnej databáze psychologických vied na Filadelfii 12. Obsahuje osobnostnú banku virtuálnych klonov s viac ako 9 miliardami základných osobností. Najlepšia v slnečnej sústave. Myslíš, že by si mohol vybrať zopár, ktoré by sa hodili k Viržíniinej prítomnosti?“

Zar sa zasmee, „To je všetko?“

Hiram tú odpoveď považuje za áno. „No, vlastne je tu ešte niečo. Ako muž muža sa ťa chcem opýtať na najlepší postup, ako osloviť Viržíniu. Nemyslím klon. Myslím, keď pristaneme na Filadelfii 6.“

„V takých veciach by si moju radu nechcel!“ Zar si skryje hlavu pod kapucňou svojho hnedého rúcha.

„Ale áno, chcem! Keď dôjde na Serahovskú rodinu, len málo ľudí dokáže poskytnúť taký kvalifikovaný názor ako ty.“

„Ale nie na túto tému. Pýtaš sa nesprávneho človeka. Pri týchto veciach som bol úplne naivný. A navyše, ja som neoslovil Elyani, ona oslovila mňa.“

„Vlastne, to by mi vyhovovalo viac. Čo si urobil, aby si ju primäl osloviť ťa? Bola to sila Draka, ktorá to spravila?“

„Nie, práveže nie. Elyani bola do mňa zamilovaná ešte *predtým*, ako som bol zasvätený do Draka. Keď som ovládol Draka, behali za mnou všetky typy ľudí. Ale nezaujímali sa o mňa, ale o moc. Ale nie Elyani! Tá ma ľúbila takého, aký som bol.“

„Tak čo si jej povedal, aby si sa k nej dostal? Pozval si ju na pohárik alebo niečo také?“

„Nie, *ona* ma donútila vypit' nápoj, po ktorom som sa ocitol úplne v jej moci.“

„To znie presne ako vec, ktorú potrebujem!“ zatlieska Hiram rukami. „Aký nápoj?“

„Dračie mlieko.“

„Super! Ako to pre ňu môžem pripraviť? Máš recept?“

„Na to ani nepomysli! Super tajné. A nestrácaj čas, nie je to v žiadnej databáze v slnečnej sústave.“

Intenzívne premýšľanie. Potom, „Ak môj plán vyjde a Filadelfia 6 bude oslobodená, dáš mi recept na Dračie mlieko?“

Zar si s ním tľapne, „Platí! Ale len pod podmienkou, že ťa nezabijú.“

Hiram sa uškrnie, akože Elias by bol na neho hrdý, po takom rýchlom a úspešnom vyjednávaní.

Vstúpi do toho Varga, „Hiram, ak chceš, aby ťa žena milovala, tajomstvom je byť sám sebou, nie používať triky iných ľudí. Buď spontánny!“ povie svojim hlasom džentlmena.

„Voči tomu mám výhrady, plukovník. Pravda, ľudské správanie sa matematickými rovnicami nedá ľahko vyjadriť. Ale aj tak je ovládané zákonmi a vzorcami odrážajúcimi archetypálne super-reality. Ignorujte ich na vlastné riziko! Viridžinia je pre mňa príliš dôležitá, preto bude môj prístup plne konzistentný s filozofiou rytierov, kde sa snúbia pradávna náuka o vedomí (preto sa pýtam Zaru) s najnovšími vedeckými objavmi.“

Vargu to zaujme, „Aké fascinujúce! Mohol by sa nám uviesť príklad?“

„Poviem vám niečo, čo naozaj funguje. Vyberte si deň, kedy žena zažila nejaký menší šok, napríklad správy z vojny alebo niečo také, a donúťte ju veľa sa smiať. Potom počkajte do neskorej noci, intenzívne jej pohliadnite do očí (musí to byť *virtuálne* intenzívne) a povedzte jej, „Už si sa niekedy milovala v bombe?“

Varga a Zar si idú vyrehotat' svoje Hroty, keď zavolá Z7, „Čierny Panter Hiramovi.“ Panter začuje hluk v pozadí, „Udržiavate úroveň radosti?“

Princíp v rytierskom umení vojny: udržiavaj úroveň radosti alebo umri! Radosť je dobrá pre tvoje hormóny. Bez hormónov v poriadku nemôžete vyhrať vojnu.

„Hiram Čiernemu Panterovi. Rozoberáme psychológiu správania.“

„Prepáč, že ruším. Blížiš sa k trom majákam, OČP: 5,5; 7,5 a 8 minút. Znič ich.“

„Hiram Čiernemu Panterovi. Rozumiem!“

Štandardný dril. RR majáky sú malé kusy hardvéru, ktoré simulujú neznámy nepriateľský stroj. Nestrieľajú ostrú muníciu, ale virtuálne škody, ktoré spôsobia, budú zaznamenané v počítači Hiramovej Skalény.

Prvýkrát, čo má Hiram zostreliť RR cieľ.

Na holograme sa objavia majáky. Tri svetelné gule vo veľkosti čerešne, poprepájané sieťou blikajúcich čiar.

Varga oznámi, „Skener krátkeho dosahu sa zameria na maják 1 o 30 sekúnd... 15 sekúnd... 5 sekúnd... zameraný!“

Hiramov Hrot sleduje signál skenera, cestujúc po elektromagnetických vlnách, až kým nedosiahne maják.

Hrot-vstupuje do superastrálneho modelu. Hrot-skenuje ho.

Ľahké. Veľký zhluk tancujúcich geometrických tvarov, rýchlo sa pohybujú, ale všetky sú 3D. Hrot-skúmaniu kladú len slabý odpor.

Vystrelí dve strely Žihadlo, Hrot-monitorujúc odozvu majáka na ne. V ľavej dolnej časti modelu sa objavilo dvanásť nových zrezaných kužeľov, ktoré rotujú po oboch stranách kmitajúcej sagitálnej roviny.

Hrot-vymaže kužele.

To vytvorí v detekčnom systéme majáka slepé miesto. Maják stratí prehľad o prichádzajúcich strelách. Je prakticky mŕtvy.

Hiramova 333ka je stále mimo dostrelu majáka.

Varga oznámi, „Cieľ 1, zničený!“

Dokonale bezpečný manéver. Z Hrotu Hiram číta Panterovu spokojnosť.

„Zameriavame ciele 2 a 3, za 30 sekúnd... 20 sekúnd... 10 sekúnd...“

Pripravuje sa tým, že volá Prichádzajúci Svet.

Hrot-nad scénou, tekuté zlato Majstra Barkhan Zéra.

Majster Barkhan Zér má plné ruky práce s rozvíjaním poľa Hrot-ovosti, super-nabitej siete pre jeho rytierov, na ktorú sa môžu napojiť a čerpať z nej jeho silu. Sieť pokrýva celý filadelfský vzdušný

priestor na oboch stranách obežnej dráhy Merkúra. Siahla až po blokádu a ešte za ňu. Masívne pole sily.

„5 sekúnd...“

Tekuté zlato sa vlieva do Hirama, „Pozdravujem, Hiram, rytier Apokalypsy, hrozivá zbraň v rukách Boha!“

„Pochválený buď Veľký Apolón, Majster Barkhan Zér!“

Veľký Apolón, patrón zostupujúcich.

„Čerpaj Hrom z môjho poľa Hrot-ovosti a buď pripravený, Hiram. Piata bitka o Merkúr sa čoskoro začne. Pozri!“

Náhly, neodolateľný nárast energie v Hiramovom Hrote. Povstanúť v Duchu a hľadiac na svet z Nebies Zjavenia. Záblesk všeobsiahlej vízie – 360 stupňov. Vo filadelfskom priestore sa viac ako 5000 lodí presúva smerom k blokáde, zaujímajúc pozície, aby mohli čeliť útoku. Na druhej strane blokády, masívna invázna armáda Rexa. Už teraz 2000 lodí, s ďalšími 7000 na ceste z Hyper-Virtuanetu. Tiež je na ceste 2500 lodí z Vonkajších Planét, pod velením plukovníka Williama Perryho. Nič, čo by sa Hiram nedozvedel zo správ, ale teraz je to rovno pred jeho Hrot-okom. A je to len časť síl, ktoré sa pripravujú na bitku. Nad scénou sú gigantické sily svetla, pripravené zraziť sa s nemenej gigantickými silami temna. Anjeli, ktorých veľkosť presahuje predstavivosť, príliš ďaleko aj pre prometeovskú 5D víziu zostupujúceho.

„Majáky zamerané!“

Dva nepodstatné superastrálne modely, jeden 3D, jeden 4D.

V Nebesách Zjavenia, bytosť svetla udrie po nákově kolosálnym kladivom, rozmlátiac tak model na kúsky, zatiaľ čo Hiram odpaľuje niekoľko striel Žihadlo. Pozdvihnúc obe päste, bytosť svetla invokuje,

Ha! Gana! Lobačen Zera! Hera, Gana! Samayin ho Zera!

„Cieľ 2, zničený!“

Iba pár hodín letu odtiaľ, pančucha, v ktorej Rexovi admiráli sústredili väčšinu svojej armády. A Filadelfia 6.

Virdžínia spí, sníva.

Dôveruj, zázračná žena. Ja existujem! Som na ceste. Svetlo zvíťazí!

„Cieľ 3, zničený!“

„Čierny Panter Hiramovi. Dokonalé skóre na tomto drile! Ale už si príliš blízko okraja bezpečnej tréningovej zóny. Obráť sa. Smeruj k zóne 21B.“

„Hiram Čiernemu Panterovi. Rozumiem!“ 333ka zmení smer. „Inak, dostanem za toto marudovacie

skóre?“

„Vlastne nie. Je to rovnaké ako pri Bielej Priamke: absolútne skóre sa nedá vyhodnotiť. Všetko, čo ti viem povedať, je to, že by si bol nad hranicou 575.“

Aj to je začiatok. Marudovacie skóre 575 je dosť na to, aby spromoval ako rytier. No nie je to nič mimoriadne. Špičkoví piloti ako Himalájci všetci skórujú v sedemstovkách a viac. A Philip Serah spromoval s neskutočným skóre 893.“

„Existuje niečo také ako marudovací rekord? Aké je maximálne skóre, aké bolo kedy dosiahnuté?“ spýta sa Hiram.

„965. Držia ho rytieri chóru Cantor.“

965! Hirama to ponechá v zamyslení.

Cez Hrot-sieť k nemu zide Barkhan Zérova prítomnosť, „Tvoj čas sa blíži, Hiram! Čerpaj z Hromu.“

Hiram zareaguje tým, že pozdvihne svoju pravú päšť, „Hej, Barkhan Zér!“

Vysoko v Nebesách Zjavenia, bytosť svetla stále invokuje,

Nama Gana, Nama Gana, Gana Gana, Nam Nam!

Nama Gana, Nama Gana, Gana Gana, Nam Nam!

Sieťou sa valí Hrom.

Prichádzajúca správa z letky 333jek, „Kráľovná G Hiramovi. Pozdravujú ťa Himalájci, vznešený rytier!“

„Hiram Kráľovnej G. Zdravím Himalájcov! Kam smerujete?“ opýta sa Gwen.

„Doprevádzame bojový krížnik triedy Kosák, ktorý má zaujať pozíciu 1300 km západne od pančuchy. Máme tu niekoho, kto sa s tebou chce stretnúť. Chceš, aby som ho zapojila do tvojej VR?“

„Zapoj ho, Kráľovná G! Moja virtualita je tvojou.“

Na Hiramovej letovej palube sa objaví vysoký, pekný muž. Má tmavšiu pokožku s jemnými indickými črtami, ale jasné modré oči, „Do Hrotu, Hiram! Som Mohan, letový alias Yogiraj.“ Srdce žiariace ako slnko na poludnie v Prichádzajúcom Svete.

„Mohan!“ Hiram vstane a podíde k nemu. Okamžité kliknutie, akoby stretol starého priateľa. Hiram ho chytí za ruky, „Rád ťa stretávam, brat! Takže sa vraciaš z Filadelfie 23?“

„Keďže flotila vyhlásila červený poplach, boli povolani všetci piloti.“ Mohan sa usmeje, mierac ukazovák nahor, „Tam hore sa chystá niečo veľké!“

Vysoko v Nebesách Zjavenia, z úst svetelnej bytosti šľahajú blesky, *Nama Gana, Nama Gana, Gana Gana, Nam Nam...*

Mohan vie. Aj on sa má stretnúť so svojím osudom.

Úsmev kozmického spiknutia, večnosť v jedinom okamihu.

„Uvidíme sa na Mieste Bez Hraníc!“ lúči sa Mohan.

„Neuvidíme! Ešte som nespromoval ako rytier!“

„V tom prípade... sa uvidíme na Mieste Bez Hraníc!“ žmurkne na neho Mohan a odpojí sa.

V RR sa Hiram nepohol zo svojho kresla. „Vo Filadelfiách sú takí nádherní ľudia! Videl si srdce tohto muža?“

Zar už nemá hlavu zahalenú kapučnou. Zamyslene prikývne. Niečo v jeho Hrote rezonuje s Hiramovým.

Hrot-vlna, ktorá zasiahne Hirama, ho prinúti na niekoľko sekúnd zavrieť oči. Potom, „Hiram Čiernemu Panterovi, chránený kanál.“

„Čierny Panter Hiramovi, chránený kanál. Počúvam.“

„Panter, mám zlý pocit z tej misie Himalájcov. Viem, že ma do toho nič nie je...“

„Aj my tu máme zlý pocit. Ale v žiadnom prípade nemôžeme misiu zrušiť. Bojový krížnik je súrne potrebný pre formáciu 7 fregát, ktoré práve zaujali pozíciu na predmestí pančuchy.“

„Žiadam o povolenie doprevádzať Himalájcov.“

„Žiadosť zamietnutá, Hiram. Zostaneš v bezpečnej zóne. Ale ak ťa Himalájci chcú, môžeš sa s nimi Hrot-spárovať.“

Hiram potvrdí a ihneď zavolá, „Hiram Kráľovnej G. Vodkyňa Himalájcov, žiadam o povolenie Hrot-spárovať sa s vami.“

„Kráľovná G Hiramovi. Vidiš na nás padat' nejakú ťažkú sračku?“

Ticho.

„Vitaj v Hrot-okruhu, Hiram!“ pozve ho Gwen a do jeho počítača preniesie údaje o misii. Na Hiramovej letovej palube sa objaví hologram s letovou formáciou: 2 veľké rovnostranné trojuholníky uložené na sebe. Na každom vrchole je tvár jedného z pilotov: Kráľovná G, na vrchu vpredu, Yogiraj na spodku vpredu, Cikáda-Edith a Zaban naľavo, Biela Medvedica-Sally a Kuan Y! n napravo. Medzi trojuholníkmi je vložený 200 metrov dlhý bojový krížnik Bangkok. Vedľa neho je obrázok červenolíceho bucl'atého dôstojníka námorníctva s nápisom 'Kapitán Alfred Bool' pod ním.

„Keď dosiahneme fregaty, mali by sme byť v bezpečí. OČP 3h 22m,“ hovorí Gwen.

Hrot-párovanie je okamžité. Vrucne. Naplní Hiramove srdce svetlom. Cíti sa, že svieti ako Mohan.

Sedem duší, jeden Hrot.

Matka Svetla, ochraňuj tých, ktorí nezapreli tvoje meno!

Biela Medvedica je unavená. A bojí sa. Nevie, ako sa bude držať, ak by bol niekto z jej priateľov zostrelý.

Prehľadávajúc Nebesá Zjavenia, hľadá archetyp bielej medvedice. Hiram volá, „Teyani, pomôž! Nikto nepozná belosť lepšie ako ty.“

Teyani ukáže na úžasné zviera. Medvedica bežiaca ľadovou krajinou. „Tu je!“ Na brehu priezračného jazera, zatínajúc svoje pazúry do ľadu, divoká, preteká sa s vetrom – svetlo, ktoré inšpiruje Sally.

Napája ju. Od medvedici k medvedici. Od archetypu k Sally.

Biela Medvedica je menej unavená. Z Hrotu vie o Hiramovej láske.

Vo vesmíre, nad šiestimi stíhačmi a bojovým krížnikom beží biela medvedica a je divoká.

„Panter Kráľovnej G. Ďiaľkové skenery zachytili uvítací výbor: Z-99 stíhače, OČP 13,5 minúty.“

Na Hiramovej letovej palube sa objaví navigačný hologram ukazujúci 12 bodiek. A JOŠ panel – naľavo: Skalény 333: 6, zničených: 0; Krížnik tr. Kosák: 1, zničených: 0. Napravo: Z-99:12, zničených: 0.

„Kapitán Bool Kráľovnej G: mám inštrukcie sa radšej nechať zničiť ako vypáliť z mojich nových fázerových kanónov. Mám oprávnenie použiť len konvenčné zbrane.“

„Kráľovná G Boolovi. Rozumiem.“

Hiram vystrúha grimasu. „Hráme hry?“

Varga zvýrazní 24 kanónov na holograme Bangkoku, nechá ich blikať. „Nové zbrane. Najvyššie Velenie ich do poslednej chvíle nechce ukázať nepriateľovi.“

Čo je táto nová zbraň?

Hiramom prejde triaška. Nepriateľ ho volá! Prvýkrát, čo si to všimol.

Dôrazný ťah: *Čo je táto nová zbraň?*

Hiram čerpá z Hromu Barkhan Zérovej Hrot-siete a vytlačí nepriateľovu prítomnosť zo svojho vedomia.

„Krátke skenery Himalájcov budú mať Z-99 v dosahu o 3 minúty,“ povie Varga.

Hrot-zhromažďovanie síl.

V Nebesách Zjavenia pokračuje invokácia, Nama Gana, Nama Gana...

Na okraji tekutej ničoty je pláž, desaťkrát väčšia ako celá slnečná sústava. Na jej piesku sedí socha plamenného zlatého svetla; prúdia z nej vlny. Je to hudba?

Nie, je to nekonečnosť zvukom učená.

Na pláži, Zar, ktorý je Serah, tancuje; na hlave má hyperbolickú helmu zlatého svetla. Rovnaká helma ako má socha, rovnaké svetlo.

„1 minúta...“

Socha vlastne nie je socha.

Je to boh. Hrá hudbu. Pre Serahov tanec.

Tanec zostupujúceho. 50 000 rokov sa Synovia Apolóna pripravovali na tento tanec. Teraz nadišiel čas.

„30 sekúnd...“

Na pláži, Serah vystrie ruku, „Hiram, tancuj so mnou!“

Explózia radosti.

Nad 333jkami beží biela medvedica. Divoká.

„5 sekúnd...“

Hiram tancuje na pláži. Vesmír vychádza z hudby boha.

„Zamerané!“

Hrot-sledujúc signál skenera...

Hiram sa sústreďí na Z-99 úplne naľavo, Hrot-zameria sa na jej superastrálny model: 4D, mimoriadne rýchlo sa pohybujúci, ukazujúci všetky známky toho, že ide o hardvér ovládaný A^&~. Nezvyčajné pre Z-99.

Zaban sa Hrot-zameral na rovnakého stíhača a vypálil štyri strely Žihadlo.

Medzitým Z-99 vypálili 27 striel Beth – 27 červených blikajúcich svetiel na holograme, pohybujúcich sa smerom k Himalájcom. Rýchlo. Na Bangkoku Boolovi taktickí dôstojníci na ne zameriavajú svoje zbrane. Zakaždým, keď je jedna strela Beth zameraná, zmení sa na holograme na sivú.

Nepriateľova prítomnosť je naspäť.

Chceš, aby som ti ukázal ako naraz zničiť všetky tieto Z stíhače?

Dvanásť naraz? Ako by to bolo možné? Zlomok sekundy váhania.

Na pláži, tancujúci Serah varuje Hiram, „Nerob to! Čerpaj z čistej fontány, nie z priepasti temnoty.“

Zaban Hrot-dezorganizuje model Z-99, vyhladiac všetky jeho krivky. Ale zakaždým, keď uvoľní Hrot-tlak, model znovu nadobudne svoj pôvodný tvar.

„Z-99 budú v dostrele o 75 sekúnd.“

Ďalšia dávka 27 striel Beth je na ceste. Opačným smerom bolo vystrelených 61 striel Žihadlo, viac ako polovica z nich z Bangkoku.

Prvé prichádzajúce Beth sú zničené streľbou z Bangkoku; ich sivé tvary miznú z hologramu.

No tak! Dovoľ mi ukázať ti, ako zachrániť tvojich priateľov!

„Čierny Panter Hiramovi, chránený kanál. Otvor svoju VR pre prichádzajúcu správu.“

„Hiram Čiernemu Panterovi. Pripravený!“

Na Hiramovu letovú palubu vpadne Slečna X. „Hiram, ste napadnutý. Rosher sa pokúša prevziať kontrolu nad vašou myslou.“

Rosher s tebou nadviaže kontakt hneď, ako dosiahne filadelfský priestor. Nie si ty jeho brat?

„Chcem, aby ste mi hľadali do očí a pamätali si moju prítomnosť,“ prikáže Slečna X.

„Mám sa snažiť vytlačiť ho zo svojho Hrotu?“

„O nič sa nesnažte. Tento muž je pre vás príliš mocný. Len mi pozerajte do očí a ja sa o to postarám.“

Niekoľko sekúnd očného kontaktu. Hiram z jej tváre nedokáže nič vyčítať, necíti z nej žiadnu zvláštnu energiu. Ako keby sedel oproti zatvoreným dverám.

„To bude stačiť,“ povie Slečna X svojím pokojným hlasom. „Nemyslím si, že by sa Rosher ešte pokúsil o takúto hrubú manipuláciu. Práve teraz je na kolenách, vrieskajúc od bolesti hlavy, ktorú som mu spôsobil.“

Hiram preglgne. Človeče, tá je desivá!

„Dajte si pozor, aby ste nevolali jeho prítomnosť,“ prikáže mu. Zmizne skôr, ako Hiram stihne dokončiť svoje, „Áno, madam!“

Na bojovom poli sa obe strany ostreľujú strelami. Zatiaľ žiadne obeť. Bangkok čistí strely Beth. Modely Z-99 sú príliš husté na to, aby sa nechali oklamať, aby strely Žihadlo nevideli.

„Z-99 v dostrele o 20 sekúnd...“

Himalájci potrebujú viac sily.

Tancujúci Serah sa smeje. „Čerpaj zo svojej helmy.“

Na pláži si Hiram uvedomí, že aj on má na hlave hyperbolickú helmu.

Z helmy, 360 stupňová vízia, od najvzdialenejšieho bodu obežnej dráhy Proserpíny na opačnú stranu, so Slnkom uprostred a malou bodkou, ktorá je Filadelfia 6. Filadelfia 6, kde dýcha Viržinia. Teraz je to Hiram, kto spieva invokáciu, *Nama Gana, Nama Gana, Gana Gana, Nam Nam...*

„10 sekúnd...“

Pozdvihujúc Himalájcov, urobí z nich žiarivé hviezdy v Nebesách Zjavenia.

Cez Hirama, boh-socha hľadá jedného z nich, aby mohol nadol poslať masívnu dávku sily. Jeho zrak padne na bielu medvedicu.

„V dostrele... teraz!“

Himalájci uvoľnia formáciu. Biela Medvedica vletí rovno do svorky Z psov, poháňaná duchom boha-sochy. Z-99ky po nej pália, pričom vznietia jej 333ku.

Na zlomok sekundy JOŠ ukazuje, Skalény 333: 5, zničených: 1. Potom si to rozmyslí a vráti sa ku Skalény 333: 6, zničených: 0.

Čiastočné poškodenie. Sally ešte nie je mŕtva.

Hiram sa učiní ohromným ako Nebesá Zjavenia, držiac pre ňu jeho rozľahlosť, uvoľniac plnú silu invokácie do jej Hrotu: *Nama Gana, Nama Gana, Gana Gana...*

Ak ju toto nezabije, bude nezastaviteľná.

Za menej ako 5 sekúnd, pravá strana JOŠ zaregistruje, „1,2,3,4.“

Biela Medvedica práve zostrelila štyri Z-99 stíhače!

„Vákuum!“ zakričí Kráľovná G. Keď je 30% alebo viac z letky Z-99 zničených za menej ako 20 sekúnd, vytvorí to reťazovú reakciu, ktorá sploští superastrálne modely tých zostávajúcich – superastrálne vákuum. Potom už Bangkok nemá žiadne problémy zostreliť ich 5 naraz, zatiaľ čo Zaban, Edith a Mohan si zoberú po jednom.

Z červeného sa priestor postupne zmení späť na čierny, súhvezdie Škorpióna v pozadí.

„Čierny Panter Himalájcom. Vzduch čistý! Odhad škôd?“

„Kráľovná G Čiernemu Panterovi: 3 menšie zásahy na Bangkoku, žiadne štrukturálne škody. Ale pravé krídlo Bielej Medvedice je v plameňoch.“

„Biela Medvedica Kráľovnej G. Požiar je pod kontrolou. Bude uhasený... teraz!“

Hiram sa zrúti naspäť do svojho kresla, zavrie oči a s obrovskou úľavou si vydýchne, „Matka Svetla! Matka Svetla, ďakujem ti za toto.“

Dávno minulé sú dni, keď boli RR boje abstraktné a neodlíšiteľné od VR stretov.

„Panter Bielej Medvedici. Správa!“

„Zásek v mojom pravom krídle, 21 fázových kanónov nefunkčných, pravý obranný štít nefunkčný. Žiadne ďalšie poškodenia. Všetky environmentálne systémy sú plne funkčné.“

„Panter Bielej Medvedici. Vráť sa na Z7, teraz. Himalájci dokončia misiu bez teba. A ako si na tom ty?“

„Lietam vysoko, Panter! Vysoko, vysoko... na pobreží Žeravého Mora, tancujem s Pánom Ganom.“

3.25 Utorok 10:12 (OČP 64,9 hodín) Nikdy mi neklam. Nikdy nežiadať, aby som čakala.

Na pristávacej stanici 1 Základne 7, Hiram sleduje Skalénu 333 Bielej Medvedice, ako kľže naspäť na svoje parkovacie miesto. Prasklina na jej pravej strane je aspoň 15 metrov dlhá. Desivé.

Čaká na ňu recepcia. Hiram rýchlo napočíta 114 ľudí: 39 pilotov, 41 technikov, 34 civilistov. Tlieskajú rukami, kričia od radosti. Skaléna sa pohybuje dostatočne pomaly, aby ju mohli sledovať, bežiac popri jej boku.

Keď sa to masívne monštrum zastaví a otvoria sa dvere, objaví sa žiarivá Biela Medvedica. Zdvihne svoju pravú päť a prijíma ovácie. Prehľadáva dav, niekoho hľadá.

Hľadá teba.

Naozaj? Hiram sa rozbehne k davu, tleskajúc rukami.

Keď ho zbadá, Sally sa rozbehne dole po schodoch, ale jej priatelia ju chytia, zdvihnú nad hlavy a víťazoslávne ju nesú. Smejúc sa, usiluje sa vymaniť zo živej masy, ale neúspešne. Snaží sa volať na Hirma, ale oni všetci kričia oveľa hlasnejšie ako ona.

Hiram radšej zostáva na periférii. Napriek mnohým posunom, ktorými v nedávnej dobe prešiel, ho taká veľká kopa RR ľudí stále trochu desí. Ale aj tak záleží len na jednom: Sally je nažive.

Nechal si svoje kľúče na Mieste Bez Hraníc.

Teraz sú už v bezpečí aj ostatní, na ceste domov, potom ako odprevadili Bangkok. Nič nie je rýchlejšie ako Skaléna 333. Strely ich nemôžu dosiahnuť. Z stíhače sa ich ani nebudú pokúšať naháňať.

Drží sa ďalej od davu, kráča k výťahom.

Je ťažké nemyslieť na to, ako by sa cítil, keby boli Himalájci zdecimovaní. Hlúpa hra. Sigfr!dovi jednoznačne niektoré veci unikali.

V jeho kajute mu Math!lda povie, „Máte prioritnú správu z Hlavného Štábu Rytierov.“

Hiram si pustí správu. Rytier pred tridsiatkou. Úplne plešatý. Divoký pohľad v očiach. Žiara ako supernova.

Zostupujúci s masívnym Hrotom.

„Do Hrotu, Hiram. Som veliteľ Gideon z Neurokybernetického Inštitútu Filadelfie 12. Moji kolegovia a ja sme s obrovským záujmom čítali tvoj manuál k A^&~. Posledné štyri roky sme vyvíjali počítačový jazyk s prirodzenou afinitou k hypersynchronicite, s kódovým menom UHQ. Trochu nás šokovalo, keď sme si uvedomili, ako ďaleko sa Rexovi vedci dostali s A^&~. Musíme sa s tebou rozprávať tak skoro, ako to len bude možné. Prikladám plnú dokumentáciu k UHQ (stupeň utajenia 6) a čakám na tvoju odpoveď.“

Nový jazyk postavený na hypersynchronicite? To znie ešte viac sexy ako Dračie mlieko. Ale Hiram sa radšej do priložených súborov nepozrie – už totiž sám sebe nedôveruje.

Čo ak vie nepriateľ prečítať jeho myseľ?

Čo ak z neho už nepriateľ vytiahol jeho plán invázie Filadelfie 6 a balík iných štátnych tajomstiev?

Nasmeruje na Pantera vysoko urgentné volanie a ona sa okamžite objaví pred ním. Je s letovými dispečermi a vyzerá byť zaneprázdnená.

„Potrebujem sa s vami rozprávať o Rosherovi,“ povie.

„Teraz sa mi nedá. Príliš veľa sa toho deje.“

„Ale čo ak Rosher cezo mňa číta vaše tajomstvá?“

„Slečna X ťa pre túto chvíľu považuje za čistého. Len sa do neho nevcit'uj. Porozprávame sa neskôr.“ Koniec komunikácie.

Čistý pre túto chvíľu. Ale dokedy?

Na kanáli 7 si vyvolá virtuálne panely s osudovými rovnicami. A hneď začne rozmýšľať, či to bolo kvôli tomu, že celú noc strávil premýšľaním o P-21kách, že sa nepriateľovi podarilo dnes ráno napojiť na jeho myseľ. Zakričí, „Ako mám pracovať na mínovom poli bez toho, aby som myslel na nepriateľa? Ved' to je nemožné!“

P-21ky sú ako predĺženie nepriateľovej mysle.

Nepriateľa, ktorý bude o 64 hodín vo filadelfskom priestore.

Na kanáli 1 sa objavia Zar a Virdžínia. Ona má stále na sebe rovnaké čierne šaty, ale vyzerá inak. Prebudene.

Och!

Skutočná Virdžínia?

Zar vyzerá vážne, „Hiram,“ začne varovným tónom.

„Dokázal si to!“ Hiram hľadí na očarujúcu ženu, ktorá už vôbec nevyzerá tupo a prázdno, ale je konečne sama sebou. „Našiel si osobnosť, ktorá sa *naozaj* hodí k jej prítomnosti!“

„Urobili sme to s Teyani. Ale...“ V jeho očiach svieti bezhraničný súcit, „...chceme, aby si niečo vedel. Keď stretneš reálnu Virdžíniu...“

Selektívne počúvanie a vášň idú dobre dohromady. Hiramove srdce už nasadá na rýchly výťah do Prichádzajúceho Sveta, „Vraviš, že Teyani povedala, že sa stretnem s Virdžíniou?“

Zar prikývne a zhlboka sa nadýchne. „Ale musíš byť pripravený. Virdžíniina duša bola... poškodená.“

„Ale to ja viem! Ver mi, viem, čo robí s ľuďmi Rexova HR. Nemám žiadne ilúzie. Som pripravený vyzdvihnúť si kôpku a trpezlivo začať lepiť jednotlivé kúsky dohromady.“

Toľko lásky v Hiramovom hlase. Zar si zahryzne do pery. „Teyani chce, aby si vedel, že ti pomôže.“

Hiram nezastaviteľný pozdvihne svoju pravú päť, „Hej, Teyani!“

Virdžínia to celé so záujmom sleduje.

„Mne vôbec nepripadáš byť poškodená,“ povie jej Hiram.

„Nie, reálna Virdžínia nebude vyzerat' takto,“ varuje ho Zar. „Takáto by mohla byť potom, ako ju vyliečiš. Základná osobnosť tohto modelu nebola pozmenená žiadnou z tráum, cez ktoré prešla RR Virdžínia.“

Čo znamená, že RR žena nebude mať v očiach takú iskru.

Hiram zoberie Zara nabok na kanál 17. Z Hrotu do Hrotu, „Ďakujem ti. Tebe aj Teyani.“

Zar prijíma vrúcnosť, reaguje vrúcnosťou, ale pripomenie mu, „Ľudia Archívu sú radšej, keď im poďakuješ činmi ako slovami.“

„Prikazuj, Majster Hromu. Urobím, ako povieš!“

Nadmerný entuziazmus vyvolá u Zara úsmev. „Len naplň svoj osud,“ povie.

„Človeče,“ protestuje Hiram s oboma dlaňami obrátenými nahor, „nemôžeš žiadať niečo rozumnejšie?“

Rozšíriac svoj úsmev, Zar plesne Hirama po pleci, „Už pôjdem.“

„Počkaj, chcem sa ťa niečo opýtať. Vie Serah, že mám teraz vernú kópiu jeho dcéry?“

Úškrn. „Je tu niečo, čo hrá v tvoj prospech: v týchto chvíľach je Serah príšerne zaneprázdnený prípravami na 5. bitku o Merkúr.“

„Hej. Dobré. Ale to nie je odpoveď na moju otázku. Vie to?“

Záhľadný úsmev, presne ako boh-socha.

Boh stále hrá hudbu na pláži, kde tancujú Serah a Hiram, ich Hroty planúce tekutým zlatom.

„Vedenie má veľa stránok,“ hovorí Zar.

„Fajn, ale ja sa teraz nepýtam na starobylé múdrosti, ale na fakty.“

„Chceš fakt?“ Zar luskne prstami a namieri ukazovák na Hiramove srdce, „Práve teraz prechádza Serah jedným z najťažších období, akým kedy musel čeliť – vo všetkých životoch. Ak by si mu ukázal svoj model, vniesol by si do jeho reality trochu slnka. Fakt!“

Och! Smrť od hanby.

Vďaka Bohu, že Zar nežiada Hirama, aby to urobil!

Zar položí ruku na Hiramove plece, „Uvidíme sa v Zlatom Slnku, brat.“ A odíde trojsekundovým postupným zmiznutím.

Hiram sa vráti na kanál 1 a hľadá na dar z Prichádzajúceho Sveta. Tá osobnosť jej veľmi dobre sedí. Vnáša hĺbku do jej očí a jej držania tela, posilňuje jej prítomnosť. Vyzerá byť tak trochu pobavená, ale zároveň opatrná. A súčasne zvedavá, „Kde začať?“

Teraz jej hlas znie správne.

Hiram je vo výbušne roztopašnej nálade, keďže počítačový model jeho snov konečne ožil, pretože jeho priateľka Sally neumrela a tiež kvôli tomu, že Teyani Polí Pokoja mu ponúkla svoju pomoc. Žartujúc, čerpá zo svojej ničivo intenzívnej stránky, „Už si sa niekedy milovala v bombe?“

Virdžínia doširoka otvorí oči, akože kto je tento nebezpečný maniak?

„Počítač, vymaž posledných 60 sekúnd Virdžíniinej pamäte!“

Osobnosť jej veľmi dobre sedí. Vnáša hĺbku do jej očí a jej držania tela, posilňuje jej prítomnosť. Vyzerá byť tak trochu pobavená, ale zároveň opatrná. A súčasne zvedavá, „Kde začať?“

Jej hlas jednoznačne znie správne.

Hiram krotí svoju výbušne roztopašnú náladu. Pomaly natiahne svoju ruku k jej ruke. Neopätuje to, vyzerá byť nesvoja.

Hiram stiahne svoju ruku, „Počítač, vymaž posledných 15 sekúnd.“

Hiram zostane nehybný, vpíja do seba jej prítomnosť a necháva ju, aby na neho mohla hľadiť.

„Potrebujem to lepšie pochopiť,“ povie ona.

Hiram to víta. „Čo presne?“

„V akom príbehu som sa ocitla.“

„Je to bezpečné.“

„Bezpečné? Podľa mojich údajov stojím oproti mužovi, ktorý sa naučil genetiku, vynašiel nové matematické teóremy hodné PhD, strávil 921 hodín vývojom počítačového programu hodného ďalšieho PhD, spáchal tri trestné činy, jeden z nich s trestnou sadzbou 5 rokov väzenia – a to všetko len preto, aby ma uvidel. Chápeš, že si robím starosti?“

„Hej, ale veď to je úplne nefér! Virdžínia nemá vedieť tieto veci.“

Ironický úsmev, „Pre jej vlastnú bezpečnosť by bolo lepšie, aby to vedela.“

„Počúvaj, proti tomu namietam. Súdiš ma bez toho, aby si o mne čokoľvek vedela.“

„Vieš, ja dokážem čítať počítačové denníky,“ povie mu.

„No, tak potom to *je* úplne nefér. Ty vieš o mne všetko a ja o tebe nič.“

„Zaujímavé, keď sa úlohy vymenia, nie? A, prosím, nemanipuluj s mojím programom. Nie sme spolu ani päť minút a už si sa dvakrát hral s mojou pamäťou. Nepáči sa mi to.“

Vyslovené bez hnevu, ale aj tak, sakra! Ak je takáto bez toho, aby bola dohňupená traumami opustenia a Rexovou HR špinou, potom aký musí byť jej RR náprotivok! Ešte šťastie, že toto *nie je* jej reálna osobnosť, len osobnosť, ktorá sa dobre hodí k jej prítomnosti.

Hiram sa zhlboka nadýchne, mysliac na Bieleho Orla. „Dobre. Už viac nebudem mazať tvoju pamäť.“

„Veľmi to oceňujem. Povieš mi teraz, aký je účel tejto hry? Prečo som tu?“

„Si tu...“

Je ľahké vidieť, že *má* spoločné črty so svojou matkou. Hiram sa stavia, že Panter by nezniesla, aby sa jej mileneц babral s jej krátkodobou pamäťou.

„Si tu na to, aby si mi pomohla nájsť spôsoby, ako pomôcť Virdžínii, keď sa s ňou stretnem. Obnoviť trochu svetla v jej srdci. Nejakú radosť.“

„To znie dostatočne vznešene. Ale čo ak nie si pre ňu ten pravý muž?“

„Myslím, že to bude na nej, aby o tom rozhodla.“

„Naozaj?“ Nezdá sa, že by ju to presvedčilo. „Nie si ten druh človeka, ktorý sa ľahko vzdáva.“

Hrdý úsmev, „Nemáš poňatia!“

„A myslíš si, že môžeš porušovať všetky pravidlá. Prečo by si s ňou mal hrať podľa pravidiel? Mohol by si jej poriadne ublížiť.“

Človeče, to ale bolí.

Dá sa ľahko vidieť, že je len počítačovým klonom. Skutočná ľudská bytosť by nikdy nemohla byť taká bezcitná.

Alebo mohla?

Ešte o krok bližšie k úplnému odovzdaniu sa,

Virdžínia, ľúbim Ťa. Aj keby si bola takáto, aj tak Ťa ľúbim.

Možno o tomto je láska. Veriť v niekoho bez ohľadu na to, ako sa čo javí.

„To, čo si urobil Panterovi... nie je veľmi pekné,“ povie.

„Nečítal som žiadne z jej súborov, len som posunul nahrávky malej Virdžínie do Rodinných Črt,“ poukáže na skutočnosť.

„Ale tiež si nevyrazil jej súbory zo svojho účtu,“ poukáže ona na skutočnosť.

Toto je neskutočné! „Takže už teraz ma neznášaš?“

„Ale to som predsa nepovedala!“ Pokrúti hlavou, akože to príliš dramatizuje. „Akurát je v tomto príbehu niekoľko vecí, z ktorých mám nedobry pocit.“

„Počúvaj, mladá žena! Ak by som hral podľa pravidiel, ty a ja by sme teraz neboli spolu. Možno, že pre teba to nič neznamená, ale...“

„Ani to som nepovedala.“

Hiramova krv sa začína rozpaľovať, „Keby som hral podľa pravidiel, nenašiel by som spôsob, ako oslobodiť Filadelfiu 6! Slobodný svet je plný labákov, kde vedci hrajú podľa pravidiel. Ani *jeden* z nich nebol schopný rozlúštiť model P-21! Ak bude Virdžínia zajtra slobodná, bude to *práve* preto, že som porušil všetky pravidlá!“

„Vďaka tomu sa možno staneš plukovníkom vzdušných síl, ale u mňa to fungovať nebude,“ odsekne mu, úplne nedotknutá jeho vrieskaním. „Ak so mnou niekedy budeš chcieť byť, budeš musieť hrať podľa pravidiel!“

„Dobre!“ zakričí. „Aké pravidlá?“

„Nikdy mi neklam. Nikdy nežiadaj, aby som čakala.“

Hirama to prekvapí. Jeho hnev splasne. Zostane zamyslený. „S takými pravidlami dokážem žiť!“

Jej tvár sa otvorí, „To povedala moja matka Serahovi, keď ju prvýkrát požiadal, aby sa stala jeho priateľkou.“

„Naozaj?“ Lásavý úsmev. Potom, „No počkaj! Počkaj, počkaj, odkiaľ to vieš?“

Zlomyselný úsmev, „Jednoducho to viem.“

Rozhorčený, Hiram na ňu namieri obviňujúci prst, „Ty si prečítala *všetky* súbory tvojej matky, však?“

„A čo má byť? To je všetko, čo z nej mám.“

Technicky vzaté, Virdžínia neporušila žiadne pravidlá. Nič jej nebráni čítať si Hiramov účet, na ktorom sú zhodou okolností uložené aj Panterove súkromné súbory. Ale to ani v najmenšom nezmenšuje Hiramovu zlosť, „A čo by si povedala, keby som si *ja* prečítal všetky jej súbory?“

„Povedala by som, po kom vlastne idete, pán Elmian – po mne alebo po Panterovi?“

Ako úder do brucha.

Šokovaný. Bez slov. Spadne mu sánka a hľadá na ňu s otvorenými ústami.

Virdžínia zmení tón, „Och, prepáč. Počítač,“ invokuje, „vymaž posledných 20 sekúnd z Hiramovej pamäte!“

Neveriaco na ňu civí, akože naozaj sa toto virtuálne deje?

Uberie plyn a začne odznova, „Povedala by som, Hiram, prosím! *Prosím*, nerob takéto veci. Nie ľudom, ktorých miluješ. Všetko tak otráviš.“ Hlas bez náznaku podráždenia, nesúci jej zázračnú prítomnosť. Dotýkajúci sa Hiramovho srdca.

Zhlboka, prehlboka sa nadychuje Bieleho Orla, „Počujem ťa, Virdžínia.“

Otvorí sa mu, akože možno to nakoniec nie je nebezpečný maniak.

Keď sa otvorí, je z nej iná žena. Úžasne krásna.

Niečo medzi nimi prejde. Z Virdžíniinej prítomnosti do Hiramovej Hrot-ovosti v Nebesách Zjavenia. Hirama to donúti rozmýšľať, ako by teraz zareagovala, keby sa ju pokúsil chytiť za ruku. Ale neurobí to.

Len jedno dlhé ticho.

Pri dverách kajuty niekto zvoní. „Hiram? Tu je Sally!“

V RR ju privíta, „Vkroč, vznešený rytier!“

Biela Medvedica vbehne do prázdnej kajuty 3 krát 3 a hodí sa mu do náručia, „Hiram! Och, Hiram!“ Posilnená radosťou, zdvihne ho a oboch ich roztočí. „Hiram! Čo si urobil, to bolo fantastické!“

Je jasné, že je to mienené ako bratské objatie. No aj tak to s Hiramom niečo urobí, keď sa ocitne v náručí krásnej ženy.

Nechá jeho chodidlá pristáť na dlážke, ale nepúšťa ho. Drží ho ešte pevnejšie, „Hiram, to bol ten najúžasnejší zážitok. Nikdy v živote som sa necítila tak vysoko.“

Ona stále tančuje na pláži, podľa hudby sochy-boha.

„Čo teraz ja urobím pre teba?“ povie, zaplaviac ho filadelfskou vrúcnosťou.

„Zostaň na-ži-ve!“ Chytí jej hlavu do svojich rúk, „Prosím, zostaň, na-ži-ve!“

Zachichoce sa, „Takže začínaš rozumieť, aké je to byť pilotom Filadelfských Vzdušných Síl!“

„Ak je to takéto, potom to nemôžem vystáť. Hneď ako sa vojna skončí, rezignujem!“

Smeje sa a pustí ho. „Hiram, chcem, aby si bol mojím hosťom na Mieste Bez Hraníc.“

„Ale ja nemôžem. Ešte som nespro...“

„Ts, ts...“ pokrúti hlavou. „Dnes v noci som kráľovnou. Povedala som, že ťa tam chcem mať. Nikto nemôže ísť proti mojej vôli.“

„Ale...“

„Odpor je márný! Nechápeš to? Som kráľovná! Takže prídeš a vyzdvihneš ma v kajute 10D1632 o 20:30.“

„Ale...“

Nechal si svoje kľúče na Mieste Bez Hraníc.

Obdaruje ho dlhým hlučným bratským bozkom na líce. Potom, „Uvidíme sa o pol deviatej!“ A odíde.

Vráti sa na kanál 1, zohriaty ako pod lúčmi poludňajšieho slnka, „Ach, ja toto miesto tak milujem.“

Virdžínia reaguje na jeho radosť úsmevom, „Základňu 7?“

„Nie, Filadelfie. Ich duch sa mi dostal pod kožu. Keby som nemal taký skurvený život, povedal by som, že som sa narodil preto, aby som sem prišiel. Milujem týchto ľudí. Dal by som za nich čokoľvek.“

„Prečo skurvený život?“

„Prečítaj si ešte raz moje osobné súbory a som si istý, že na to prídeš,“ hovorí, kráčajúc k dverám.

„Ideš von?“

„Potrebujem sa s niekým rozprávať,“ povie.

„Chceš sa rozprávať so mnou?“

Zastane na prahu. Zvyčajne, keď sa takto cíti, obráti sa dovnútra a zavolá,

Viržínia, keby si tu tak mohla byť!

Teraz mu to ale nepripadá vhodné.

Otočí sa a pozrie sa na ňu. S láskou. Je jej *taká* podobná!

Jej hlas zmäkne, „Si na mňa našťvaný!“

Hiram pomaly pokrúti hlavou, „To nemôžem. Na to ťa príliš ľúbim. Keby som ťa mal odstrániť zo svojho života, veľa by z neho nezostalo.“

Stále nežným hlasom, „To je práve tá časť príbehu, z ktorej mám trošku obavy.“

„Chápem,“ povie, akoby naozaj chápal. „Ďakujem ti. Už teraz si ma veľa naučila.“

„Už teraz hovoríš z bohom?“

Zdá sa, že jej trauma z opustenia je z iného života.

„Pozri, chcem sa správať čestne,“ hovorí. „Neviem, či sa chcem k tebe pripútať. Viem... keď strácam priateľov, nerobí mi to dobre. Vlastne mi to robí veľmi zle. Zle to znášam. Veľmi.“

Ona pokrčí plecami, „A nie som len počítačový klon?“

„U mňa to tak nefunguje.“

3.26 Utorok 12:05 (OČP 63 hodín)

Náhly hlad dozvedieť sa viac o zostupujúcich.

Panter je príliš vytážená. Serah a Marek bez prestávky lietajú misie v nebezpečných zónach. Hiram sa pokúša kontaktovať Patríciiu Elchevarra, ale tá nie je vo svojej kancelárii. Tak jej zanechá správu a naprogramuje smerovač, aby PR-presmeroval jej odpoveď tam, kde práve bude – nevie kde, pretože sa ešte nerozhodol. Len náhodne prechádza z RR chodby do RR výťahu a z RR výťahu na RR chodbu, sledujúc RR ľudí, len tak, bez dôvodu. Volá sa to prechádzka. Hiram to ešte nikdy predtým nerobil.

Zbytočná námaha, v mnohých ohľadoch. Prechádzate rôznymi miestami, ale vaša myseľ je inde; ani si nepamätáte, koľko stráží ste minuli alebo aké zbrane mali. Ale práve vďaka tomu, že vaša myseľ je inde, získate akýsi druh 4D globálnej vízie, ktorá dáva zmysel a prehovára k vášmu Hrotu, akoby ste z toho miesta a ľudí videli viac, v porovnaní s tým, keby ste sa na nich len 3D pozerali.

Hiram skončí na čudnom mieste, ktoré vyzerá ako veľké pieskovisko, ale s RR pieskom. RR batoláta sa tu spolu hrajú, ich RR rodičia ich sledujú z lavičiek roztrúsených po obvode ihriska. Hiram si sadne na lavičku, bezmyšlienkovite sledujúc malého chlapca, ako bije malé dievčatko veľkou RR plastovou lopatkou. Dievčatko začne vrieskať akoby Rex obsadzoval Základňu 7. Dvaja rodičia sa ponáhľajú na miesto zločinu, jeden z 3. hodiny, druhý z 9. hodiny. Muž a žena. OČP 15 sekúnd... 10 sekúnd... 5 sekúnd... Kontakt! Ale vôbec spolu nebojujú, ani sa neškriepia. Len sa maznajú so svojimi deťmi a smejú sa.

Na spôsobe, akým sa smejú, je niečo krásne. Ozajstná radosť.

Požehnaná je zem, kde ľudia majú srdce!

„Vyzeráte veľmi zamyslene, poručík.“

„Eh?“ Obrátia sa doprava, Hiram uvidí na druhom konci svojej lavičky ženu. Môže mať tak dvadsaťpäť. Na ne-pilota nie až taká stará – tí sa často dožívajú viac ako dvadsaťsedem. Má krátke červené vlasy a vyzerá akoby dva dni nespala.

„Vyzeráte zamyslene,“ usmeje sa na neho.

„Zdá sa, že som!“ prikývne, sledujúc muža a ženu, ako sa spolu vracajú na lavičku na 3. hodine; ich deti sú momentálne uzmierené.

„Povedzte mi,“ pýta sa spikleneckým hlasom, „je to vojna alebo láska?“

Zachechce sa na tom. „Myslím, že vojna bola dnes ku mne dosť dobrá!“ obráti sa k nej.

„Vedela som, že je to láska,“ prikývne. „Ako sa volá?“

„Č. 11 867 491. Vlastne, Virdžínia. Je to... zložitá.“

Vreskot, prichádzajúci z 11. hodiny. Dve letky batoliat sa ostreľujú pieskom, mieriac si navzájom do očí s pozoruhodnou presnosťou.

„Prepáčte na chvíľu!“ žena sa rozbehne, aby sa zúčastnila na spoločnej záchranej operácii zahŕňajúcej zo desať rodičov. Medzitým začal malý chlapec zase mlátiť dievčatko, tentokrát s dvoma kýblikmi – v každej ruke jeden.

Hirama to prijme k úvahám o tom, ako sa deti prebavujú v Poliach Pokoja. Nie je možné, aby to bolo rovnaké.

Keď sa žena vráti, Hiram sa dozvie, že jej meno je Jahalna, jej priateľ je taktický dôstojník na palube Rishikeshu a tri dni nespala, lebo ich syn Richard má rubeolu a doktor povedal, aby ho neliečila, že detské choroby sú dobré pre dušu. Nikdy neštudovala žiadnu vedu, ale keď sa dozvie, že Hiram je expert na hypersynchronicitu, je rada, lebo v ňu *naozaj* verí – v jednom kuse používa I-ťing. Napriek svojej nedostatočnej znalosti matematiky nemá žiadne problémy vytvoriť priestor, v ktorom Hiram úplne uvoľnene rozpráva o svojich problémoch so svojimi priateľkami. Je to zvláštne, ale Virdžínia jej príde omnoho zaujímavejšia ako č. 11 867 491, ale meno tej druhej priateľky jej pripadá originálne. Pravdaže, zopár detailov musel Hiram vynechať.

„Hiram!“ PR-objaví sa pred ním P@ v plnej veľkosti; Jahalna ju ale nevidí. „Stále sa chceš rozprávať? Ešte som neobedovala. Chceš niekam zísť a najesť sa?“

„Chcem prebrať súkromné veci. Reštaurácia nevyhovuje,“ povie. Jahalna ho vidí a počuje hovoriť. Ale nepočuje P@.

“Tak potom príď do mojej kancelárie. Budeme jesť s potkanmi! Príď rýchlo, chcem ti povedať zopár senzačných noviniek.“

Hiram opúšťa Jahalnu a cíti sa omnoho lepšie. Poďakuje jej. Ona ho pozve, aby ich hocikedy dobehol navštíviť v kajute 0562023.

Hneď ako Hiram dorazí do kancelárie, P@ ho donúti ľahnúť si do gravito-pol'a a skenermi načíta jeho hodnoty. To je jej normálny spôsob, ako víta priateľov-zostupujúcich. Simultánne, vyvolá Multi-V. Na kanáli 2 sa VR-spojí s veľkým chlapíkom, ktorý má na hlave biely valcovitý klobúk. Stojí uprostred vytlačenej kuchyne, hrnce sú úplne všade. Páchne to natoľko ako jedlo, že Hiramovi z toho hneď príde zle.

V RR to P@ine skenery zachytia. „Cítiš nevoľnosť?“ RR-opýta sa ho.

„Nič vážne,“ RR-odpovie.

Rozhodne sa urobiť mu pred obedom rýchlu ale dôkladnú prehliadku. „Vyplaz jazyk!“

Medzitým na kanáli 2, „Ahoj, Alfredo! Akú dnes robíš špecialitu?“

Hiram sa uškrnie. S životom človeka to musí niečo urobiť, keď je pomenovaný po najrýchlejšom torpéde v slnečnej sústave.

„Doktorka P@!“ torpédový muž vyzerá byť nadšený, že ju vidí. „Mám kronomolony, s neapolskou omáčkou. Pozri sa!“ pyšne predvádza tanier so zrazenou bielou penou plávajúcou v krvi sa podobajúcej hustej červenej tekutine so zrazeninami.

V RR, P@ine skenery zaznamenávajú zhoršenie nevoľnosti.

Na kanáli 2 sa P@ zbiehajú sliny, „Vyzerá to fantasticky! Dám si veľkú porciu. Hiram, čo si dáš ty?“

„Pohár vody.“

„To je všetko?“

„Veľký. Ale bez ľadu.“

Na kanáli 6 vytvorila P@ vkusný park so stometrovými kaskádami a stovkami pestrofarebných vtákov, ktoré všetky naraz spievajú. Pozdvihne obe ruky a s veľkým nadšením čosi rozpráva Hiramovi, akoby bol na zajtra naplánovaný Veľký Úsvit. Ale vtáky spievajú tak hlasno, že Hiram nepočuje ani slovo. Tak P@ stíši hlasitosť vtákov a začne odznova, „Je to tu! Stá opica. Všetci sme takí nadšení, nevieš si to predstaviť!“

„Čo je to za opicu?“ opýta sa Hiram.

„Mur&da Fox, rytier na Filadelfii 12. Ona je priateľkou jedného môjho priateľa-zostupujúceho. Za posledných 24 hodín sa jej DNA spontánne otvorila bez toho, aby prešla indukčným procesom. Stalo sa to úplne prvýkrát.“

„Takže sa sama stala zostupujúcou?“

„Vyvolané silou lásky. Som *taká rada*, že sa to stalo takto!“ zvolá P@ a hlas sa jej trochu chveje.

Ona je taká vrúcna romantická malá vecička, napriek svojmu smiešnemu copu.

Na kanáli 2 ukončuje svoju objednávku, „1 veľký cesnakový chlieb, floniónová polievka, 6 planktónovo-rybacích koktailov, 1 veľký kronomolon posypaný parmezánom plus špagety, horúci citrورانčovú koláč (dvojité) so super-čoko zmrzlinou a veľkou šľahačkou. A veľký pohár vody.“

„Nebude to ani 5 minút, doktorka P@!“ povie torpédový muž.

S takým apetítom, niet sa čo čudovať, že ju má rád.

Zatvoriac VR spojenie, P@ sa Hiramovi zdôverí, „Nemáš predstavu, čo narobil zostup s mojím tráviacim systémom! Akonáhle som sa prebrala zo svojej prvej smrti, povedala som, 'Kde je menu?' a odvtedy sa to už neprestalo.“

Na šestke vysvetľuje, „Mur&da je momentálne v bezvedomí. Zrútila sa uprostred tréningu Bielej Priamky. Keď ju zobrali do nemocnice, objavili všetky štandardné príznaky prvej fázy zostupu.“

„A to sú?“

„Klinická smrť, ale s bunkovými anomáliami po celom tele. A pravdaže, chaos v DNA.“

„Ale veď to je... hrozné!“ Hiram už vidí, ako mu Viržínia padá mŕtva do náručia. „Naozaj to spôsobila láska?“

„Nemám o tom absolútne žiadne pochybnosti! To, plus efekt tej opice, pravdaže. Celé roky nás Synovia Apolóna varovali, že za istým počtom zostupujúcich sa DNA iných ľudí začne spontánne otvárať. Je to nejaký druh rezonancie, nie nepodobný efektu kritickej masy. Považujem to za dar z nebies, že prvým človekom, ktorý zostúpi bez vyvolania procesu je Mur&da. Nemáš predstavu ako veľmi sa ona a Gideon ľúbia.“

„Veliteľ Gideon zo Skupiny Zvláštneho Určenia Filadelfie 12?“

„To je on. Pred štyrmi rokmi sa on a Mur&da dobrovoľne prihlásili na zostup. Chceli prejsť tú cestu spolu. Ale Synovia Apolóna ju odmietli, povedali, že jej čas ešte neprišiel. V tom čase to znelo kruto – skúška dôvery, skúška lásky. Teraz to krásne dáva zmysel. Bohovia sa vyznajú vo svojom remesle,“ uznanlivo prikyvuje hlavou.

Hiram si nemôže pomôcť, ale predstava, že zostup môže byť nákazlivý, ako nejaká nová smrteľná pohlavná choroba, mu robí starosti. „Čo má zostupujúci urobiť, keď sa žena, ktorú miluje, zrúti mŕtva na zem kvôli zostupu?“

„Nič!“ povie P@ empaticky. „Presne to – nič! Modliť sa k Matke Svetla a držať ruky preč. Každý pokus o oživenie zostupujúceho sa končí smrťou. Zostupujúci musia byť ponechaní sami sebe tak dlho, ako chcú byť mŕtvi.“

Pri Bobbym to Mat urobil inak, keď nechal kocúra prevziať aktívnu úlohu.

„Ale čo ak sa Mur&da nikdy nepreberie?“

„Bude sa musieť reinkarnovať a začať odznova. S tým nevieme nič urobiť: asi 20% zostupujúcich sa zo svojej prvej smrti nikdy nepreberie.“

„A potom?“

„Potom prechádzajú v priemere dvanástimi smrťami v priebehu troch rokov. Na konci tohto obdobia je tretina z nich nadobro mŕtva a dve tretiny sa stabilizujú. U teba to išlo rýchlejšie. Mat Donohoo perfektne monitoroval tvoj zostup.“

Virdžínia, aby dvanásťkrát umrela? Peklo! Už len tá predstava u neho vyvolá fontánu súcitu pre veliteľa Gideona.

V RR kancelárii, P@ dokončila prehliadku. „Zlez zo stola. Si v poriadku,“ povie a zatvorí Multi-V.

„Vďaka.“ Hiram vstane a celý sa vnorí naspäť do RR.

Pomocou myšlienkového spínača P@ zníži výšku gravito-poľa o dve tretiny a premení ho na gravito-stôl. Zo skrine vezme bielu látku a stôl ňou prikryje. Posadí sa na dlážku a nohou poposúva zopár kusov vybavenia, aby si Hiram mohol tiež sadnúť.

Vo veľkej klietke na policiach na stene za ňou javí jeden malý RR potkan známky rozrušenia.

„To je Platón, môj obľúbený zostupujúci potkan!“ usmeje sa láskavo. „Keď ma vidí prestierať stôl, vie, že sa čaká na donášku jedla. Posad' sa!“ vyzve Hirama.

Hiram si sadne, v záblesku si uvedomiac, že Biely a Čierny boli kocúri-zostupujúci. Nasmerujúc svoju prítomnosť k Bielemu, s láskou k nemu vyšle,

Chýbaš mi, kocúr!

Keď sa naladí na Platónov Hrot, zistí, že sa pohybuje pozoruhodne rýchlo, ako nejaký vysoký tón na hranici ultrazvuku. Ale nič také ako ťažké Hrot-delostrelectvo Matovho kocúra.

„Je Platón stále vo fáze, keď musí byť držaný v klietke?“ spýta sa.

„To nie je klietka, je to jeho domov. Môže chodiť dnu a von, ako sa mu páči. Ale my dvaja máme dohodu: keď sú tu pacienti, zostáva doma. Väčšinou. Platón!“ zavolá na neho. „Teraz môžeš vyjsť von.“

Použijúc myšlienkový spínač, potkan si otvorí padacie dvere. Vystrelí z klietky, zoskáče dole po policiach, surfuje po chaose, ktorý pokrýva dlážku, vybehne rovno do P@inho lona, kde si ľahne na

chrbát ako nejaká dôverčivá mačka.

„Ahoj, krásavec!“ zohne sa k nemu a poštekli ho po chlpatom bruchu.

Na rovnakej polici je šesť iných klietok, v každej zopár potkanov. „Aj to sú zostupujúci?“ spýta sa Hiram.

„Na ceste.“

„Ale ako môže byť zvieratá zostupujúcimi?“ pýta sa Hiram. „Myslel som si, že DNA zostupujúcich reaguje na ich vlastnú vôľu. Ako to funguje u zvierat?“

„Zvyčajne sa ich zostup utvára podľa archetypu ich druhu. Podľa ich skupinovej duše. Potom, samozrejme, môžeš vytvárať variácie. Striktne vzaté to nie sú zostupujúci, aj keď je ich indukčný proces podobný tomu, ktorý sa používa pri ľuďoch.“

Naivne sa spýta, „Ale nemôže to byť poriadne nebezpečné? Čo keby sa to celé pokazilo? Raz som stretol kocúra-zostupujúceho s fenomenálnymi marudovacími schopnosťami. Predstav si, že by si vyšľachtila také myši a tie by sa začali všade rozmnožovať.“

„To bola téma mojich dvoch PhD,“ oznámi mu P@ s úprimným úsmevom.

Mathackerský úškrn, „Už vidím tú zápletku! Vytvor malé monštrá, ktoré dokážu rozjebať počítačové siete na cucky. Pošli ich zopár na každú Rexovu vesmírnu stanicu a celú kolóniu do Hyper-Virtuanetu. Nechaj prírodu urobiť zvyšok! Stavím sa, že témy tvojich PhD boli utajené.“

„To si píš, že boli. Všetky tri.“

Položí ruku na jej plece, „Mám rád nebezpečné ženy.“

Rovnaký úprimný úsmev, „Na tomto oddelení ich nájdeš niekoľko.“

Od tej chvíle sú priateľmi.

Zvonec pri dverách kajuty. Platón vbehne pod stôl a skryje sa pod látkou. P@ ide prebrať dve ťažké tašky jedla, ktoré zapáchajú a povykľadá ich na stôl.

Sledovať ju, ako je, je nepríjemným zážitkom – ako nejaká brutálna počítačová hra. Hiram má oči upreté na svoj pohár vody a snaží sa nevšimáť si tie zvuky.

„Planktónovo-rybací koktail beriem vždy pre Platóna,“ povie, hodiac malý kúsok pod stôl, zatiaľ čo ona zaradom zhltnie zvyšných 5,75 porcie.

„Ako je to už dlho, odkedy si zostúpila, P@?“

„Skoro sedem rokov. Tá istá várka ako Marek a Serah. Na nich mal zostup opačný účinok: teraz sotva niečo zjedia.“

„Takže si mala len jedenásť, keď si zostúpila?“

Vybuchne smiechom, pričom výdatne oprská obrus flonionovou polievkou, „Nie, mala som skoro šesťnásť! Vyzerám *až tak* mlado?“

„To musí byť tým copom.“

„Čo je zlé na mojom cope?“ pýta sa, držiac pred sebou cesnakový chlieb ako hrozbu.

„Nič, nič! Ale vieš k čomu sa chcem dostať? Chcem vedieť, aký je to pocit, byť zostupujúcim. Čo to znamená. Kam ma to má zaviesť.“

P@ strávi niekoľko sekúnd premýšľaním a dojedaním svojho cesnakového chleba. „Nikto sa o tom s tebou nikdy nerozprával, však?“

„Nikto. Neviem ani to, prečo sa to volá 'zostup'!“

„Panter by na toto bola omnoho vhodnejšou osobou.“

„Je príliš vyťažená, bitka už začína vriieť. A ja sa tiež musím pripraviť na bitku. Nemôžem čakať, potrebujem to vedieť hneď!“

Namočí si prst do čokoládovej zmrzliny a obliže si ho, „Dobre, postarám sa o teba. Len mi daj pár hodín, aby som to mohla prebrať so zodpovednými osobami. Ty nebudeš piť svoju vodu?“

„Zabudli doniesť slamku.“

„Žiaden problém!“ Vstane, schmatne z police úzku zapečatenú škatuľu, otvorí ju, odhaliac chirurgický plastový katéter približne vo veľkosti slamky. „Dokonale sterilný!“ podá mu jeden.

„Vďaka!“ ponorí ho do svojho pohára a trochu si cucne.

Ona ho sleduje. Kliknutie v jej Hrote, „Hiram, čo keby som ti ukázala niečo úžasné?“

„Prosím!“

Vyberie z tašky polku citrónu, ktorý držal jej rybací koktail a vyžmýka ho do jeho pohára vody.

Voda teraz vyzerá nechutne, akože bola zamorená organickou hmotou.

„Napi sa!“

Po prvotnej nechuti je chuť neuveriteľná: prudká, ostrá, prebúdzajúca. Hiram dokáže hneď vidieť, ako by sa na tomto mohol stať závislým.

„Je to super, P@!“

„Volá sa to citrónová voda,“ povie so slzami v očiach. Držiac jeho pohľad, invokuje, „Počítač, prijmi správu, ktorá má byť prenesená cez blokádu, prioritá: súrne, cieľ: Mat Donohoo, TS5 na Titane.“

Pochválený buď Veľký Apolón, majster Mat Donohoo!

Toto je len krátka správa, ktorou chcem vyjadriť našu vd'ačnosť za všetko, čo ste urobili pre Hirama.

Vaša služobníčka vo Svetle, Patricia Elchevarra, v mene filadelfských zostupujúcich.

Chvíľu zostanú ticho, potom ona doje. Všetko. Metodicky, tašku po taške.

Hiram strávi zvyšok popoludnia ako výpomoc u svojej priateľky P@. O jej tajných myšacích zbraniach nechce poznať žiadne podrobnosti, lebo si nedôveruje, že dokáže udržať tie tajomstvá pred nepriateľom. Ale P@ine virtuálne labáky sa vo veľkom opierajú o simulácie Rexovho hardvéru a ich superastrálnych modelov. Jej malé monštrá sú vyšľachtené, aby ich spomaľovali, parazitovali na nich, kazili, miatli a zákerne ich rozjebávali všetkými Hrot-predstavitelnými spôsobmi. Problém je, že viacero simulácií je úplne nesprávnych. Boli napísané predtým, ako programovací guruovia Filadelfie 12 dostali Hiramov manuál k A^&~.

Hiram ju poteší tým, že jej podaruje kópiu svojej súkromnej zbierky špičkových simulácií napísaných v A^&~ – ozajstná vec, ktorú používajú najlepší taktickí experti Hyper-Earth Link a aj samotný nepriateľ. P@ to pošle naspäť za rysovaciú dosku. Jej myši rozbolia hlavy, nevedia sa s tým vysporiadať, simulácie sú pre ne už príliš sexy. O 17:28, chodiac hore-dole po obrovskom labáku s tisíckami myší, P@ a Hiram prijímú ohromný záblesk uvedomenia. Hrot-zachytia archetypálny záblesk nového potkana s nervovým systémom plne sformovaným podľa hyperlogickej štruktúry A^&~ a preto, nutne, s hypersynchronickými schopnosťami nevídaných rozmerov. O 17:19 vyhlási P@ s absolútnou istotou, „Toto je potkan, na ktorého som čakala celý život!“ Odtiaľ to už ide veľmi rýchlo. O 17:37 začal tím Hiramových virtuálnych programátorov transformáciu P@inho softvéru pre potkanie myseľ. O 18:20 začína ďalší virtuálny tím prepracovávať modul Potkany a Myši v Rodinných Črtách. O 19:03 sa rodí nový program kombinujúci P@inu knižnicu potkaních modulov s Hiramovými najväčšími fajnovosťami. O 19:45, keď P@ preberá donášku dvoch veľkých tašiek so sendvičmi, Bruennhilde oznamuje, „Mám faše malé potkany, Herr Bobby!“

Hľadiac na 1,9 metra vysokú teutónsku krásavicu s absurdne veľkým poprsím a vikingskou helmou, P@ zhrozene pokrúti hlavou, „Toto si naprogramoval ty?“

„Pravdaže! Je to žena mojich snov.“

„A ty si myslíš, že môj cop je problém!“ vzdychne si, otvárajúc prvú tašku so sendvičmi.

O 19:51 už malé potkany vyhodili do vzduchu 3 nosiče triedy Aristoteles a malú stanicu na obežnej dráhe Deimosu. O 20:03 otvára P@ druhú tašku so sendvičmi a na predmestí Tokya vybuchuje masívna zbrojárska továreň. O 20:16, keď sa prechádzajú medzi troskami toho, čo zvyklo bývať priemyselným komplexom v Mexiku, Hiram povie, „Musím už ísť, Sally P#calová ma pozvala na Miesto Bez Hraníc.“

P@ preruší jedenie svojho sendviča, „Ty si si vybavil rande so Sally?“

„Nie, to nie je rande!“

„To si píš, že je to rande! Ak ťa pozvala na Miesto Bez Hraníc...“ V jej očiach je naliehavá žiara.

„Nerozumieš tomu. Dnes ráno sme spolu vyhodili do vzduchu nejaký RR hardvér. Ona a Himalájci neboli až tak vo forme. A ja som tak trochu pomohol.“

„Ale na rande predsa nie je nič zlé! Nemusíš sa ospravedlňovať,“ zlomysel'ný úsmev.

„Mám ťa naozaj rád, P@!“ objíme ju a dá jej bozk na líce, Eleonorin štýl, potom sa otočí a rozbehne sa preč. Vychádzajúc z laboratória, invokuje, „Počítač, ako sa odtiaľto dostanem do kajuty 10D1632?“

3.27 Utorok 20:30 (OČP 54,6 hodín) Miesto Bez Hraníc, prvá návšteva

Kajuta je pekná Trompe l'Oeil Realita – vidiecky štýl prostredia s malým vodopádom v pozadí. Sally má oblečený exotický kostým zhotovený z kusov hodvábu námorníckej modrej so zlatými okrajmi, ktoré má zložitým spôsobom okolo seba ovinuté. Fraktálový nádych spôsobuje, že zlato žiari. Jej vlasy sú vzadu zviazané do drdolu. Na čele má okrúhly plochý červený bod, zhruba vo veľkosti 5,5 milimetrového fázera.

Hiramovi príde ohromujúco krásna. Na spôsobe, akým žiari jej pokožka, je niečo nevirtuálne, niečo také nevidel na žiadnom počítačovom klone. Vzbudzuje to pocit, že je to niečo veľmi vzácne. Zanechá ho to zamysleného. A dojatého. Možno nostalgia? Na krásnych RR ženách jednoznačne 'niečo' je.

„Takto sa má obliekať kráľovná Miesta Bez Hraníc?“ spýta sa, zľahka sa dotýkajúc zbrane na jej čele.

„Nie. Je to len spôsob, akým ťa dnes večer chcú Himalájci prijať.“

Červená vec jej odpadne z čela. Nebola to fázera zbraň, len bodka.

„Načo je toto?“ spýta sa, kým ona dvíha bodku z podlahy a lepí si ju naspäť na kožu, medzi obočie.

„Volá sa to tilak. Patrí to k tradícii krajiny, kde ťa dnes v noci zoberiem.“

„Mal som prísť oblečený určitým konkrétnym spôsobom?“ Hiram sa už teraz cíti trápne.

„Áno, ale to je jedno. Miesto Bez Hraníc sa o teba postará.“ Chytí ho za rameno, rovnakým spôsobom ako Panter, keď išli do La Coupole. A vydajú sa na to magické miesto.

Je úžasne nežná, rovnako ako Panter. Hiram má z toho zimomriavky. Čo keby ho aj ona začala priťahovať? RR sa, na rozdiel od virtuálneho sveta, nedá rozdeliť na oddelené reality. Dokážete si predstaviť tú nočnú moru? Konštantný stav vnútorného rozorvania.

Hiram pokrúti hlavou a tú myšlienku radšej vytesní. „Potrebujem kurz prežitia etikety Miesta Bez Hraníc,“ povie jej, keď kráčajú zaplnenými chodbami Z7.

„Pre teba dnes v noci neplatí žiadna etiketa. Si špeciálnym hosťom kráľovnej,“ vyhlási.

To znie dostatočne upokojujúco. Ibaže by ho táto špeciálna pozícia postavila do centra pozornosti.

„Vieš, keď je okolo mňa príliš veľa reálnych ľudí, niekedy sa cítim trochu... nepohodlne,“ radšej je úprimný.

„To som zachytila. Podľa toho som aj zariadila veci,“ usmeje sa na neho spiklenecky. „Takže sa uvoľni a uži si to! Si v rukách kráľovnej a na ceste do tej najsofistikovanejšej Virtuálnej Reality, aká kedy bola vynájdená.“

„Och, virtuálne?“ Zrazu ho to zaujme. „Vieš, rytieri TS5 považujú Miesto Bez Hraníc tak trochu za legendu.“

„A právom!“ Hrdý úsmev, „Čo o ňom hovoria?“

„Hovoria, že HR guruovia Filadelfie 12 sa nad ním sakramentsky dlho zamýšľali. Neurokybernetika vo veľkolepom štýle – najlepšia, akú Archív dokáže ponúknuť.“

„Absolútna pravda!“

Ako kráčajú, Hiram si všima zaujímavé výrazy na tvárach mužov, keď hľadia na Sally. Aj s nimi to jednoznačne niečo robí. Hiram to upokojuje. Nie je v tom sám. V hre je tu nejaká vážna chémia. Urobí si mentálnu poznámku, že to má prebrať so svojou matkou.

„Aké druhy VR sa využívajú na Mieste Bez Hraníc?“ Hiram je zvedavý.

„Všetky možné druhy realít,“ odvetí Sally. „RR, VR, PR, VRR, HR, virtuálne emanácie, záblesky z minulých životov, časové križovatky, Archívne vízie iných svetov... vyber si. A medzi jednotlivými realitami prechádzaš tak hladko, že ten prechod si ani nevšimneš. Dokonca aj tí najvnímavejší ľudia sú z toho občas zmätení. Hiram, môžem sa ťa niečo opýtať? Aký druh diéty držiš?“

Priepastný pocit trápnosti. „Ehm... dúfam, že si pre mňa nepripravila večeru?“

„Prestaň sa strachovať! Toto je Miesto Bez Hraníc. To znamená *žiadne hranice*, jasné?“ Na jej úsmeve je niečo odzbrojujúco nevinné, akože sú teraz na ceste na pieskovisko, kde ich všetci rytieri čakajú s lopatkami a kýblikmi a bude to *veľká* zábava. „Takže, aké jedlá máš rád?“

„V poriadku,“ odhodlá sa povedať jej pravdu. „Moja diéta by mala byť 95% proto-pyré, 5% džúsy. Ale v posledných týždňoch som to zanedbával. Je to skôr 98% proto-pyré, 2% džúsy. Vieš, aké to je, keď máš veľa práce.“

Nedochádza jej to. „Čo presne je to proto-pyré?“

„Ehm... veď vieš, tá hnedá vec. Medipočítač to pumpuje do tvojho žalúdka, keď spíš alebo si plne virtuálna. Je to úplne bezbolestné.“

Zostane pokojná, ako pri zareaguješ-zomrieš. „Takže si nikdy nejedol poriadne jedlo, je to tak?“

Pokrúti hlavou. Cíti sa ako mizerný kripel zo stanice Loggia.

„To ma mrzí. Keby som to bola vedela, zariadila by som veci úplne inak.“ Drží ho za ruku tak pevne, že ho to naozaj bolí. Ale zároveň má z toho mimoriadny pocit. RR dotyk je ako RR život –

hranica medzi citom a bolesťou nie je vždy úplne jasná.

Teraz čakajú na výťah, s tridsaťjeden RR ľuďmi okolo nich. Nerozprávajú sa. Sally ďalej mliaždi jeho ruku, nevedomujúc si, že ho to bolí. Hiram miluje ten oheň, ktorý medzi nimi prúdi. Ale čo je na RR ľuďoch také nevirtuálne? Prečo sa vás dokážu tak hlboko dotknúť?

Prišiel výťah. Vojdú do neho. Hiram zatvorí oči. S tlmičmi zotrvačnosti je nemožné povedať, či ide výťah hore alebo dole. Sally ho stále drží za ruku. Je neuveriteľne dávajúca, ako Eleonor – ale skutočná Eleonor. Musí to byť úžasné, mať reálnu matku, keď sa nad tým zamyslíte. Toľko vrúcnosti. Toľko lásky. Výťah každých pár sekúnd zastavuje. Hiram počuje, ako ľudia nastupujú a vystupujú. Viržiniina prítomnosť je s ním. Jej prítomnosť je vždy obzvlášť intenzívna vo výťahoch. Musí to byť tým, že vo výťahoch sa dá robiť len jedna vec – čakať.

Tekutý svit hviezd. Elixír nekonečnosti.

Toľko vrúcnosti. Toľko lásky!

„A sme tu!“ Sally ho zavolá naspäť do RR vesmíru.

Hiram otvorí oči a, prekvapenie, výťah je prázdny. Dvere sú otvorené. Pred nimi je prázdna chodba. Na jej konci je veľký nástenný panel s nápisom, „Miesto Bez Hraníc,“ s podtitulkom, „Nočný klub Virtuálnej Reality.“ Je to napísané obrovskými červenými staromódnyimi holografickými písmenami.

„Čo je to Nočný klub?“ pýta sa Hiram, ako kráčajú po mäkkom RR červenom koberci.

„Tak sa Miesto Bez Hraníc na začiatku nazývalo, pred viac ako sto rokmi,“ povie mu Sally. „Názov ponechali. Kvôli tradícii.“

„Pred sto rokmi Z7 neexistovala,“ uškrnie sa Hiram.

„RR základňa Miesta Bez Hraníc nie je na Z7, ale na Filadelfii 12,“ vysvetľuje.

„Takže kam teraz ideme?“ spýta sa. „Bude to nejaký druh VRR-spojenia s Filadelfiou 12?“

Tajuplný úsmev. „Uvidíme, či budeš vedieť sám rozlíšiť, čo je reálne a čo virtuálne,“ pokúša ho. „Len málo ľudí dokáže pochopiť Miesto Bez Hraníc pri svojej prvej návšteve.“

Teraz už poriadne zvedavý, Hiram položí ruky na stenu so svietiacimi písmenami. Je to pevná RR stena. Hiram nedokáže nájsť dvere.

„Nasleduj kráľovnú!“ usmeje sa Sally a pustí jeho ruku. A prejde cez stenu.

Hiram vybuchne do smiechu, „Už teraz si ma dostala!“ Teraz stojí v chodbe sám. Znovu testuje stenu, usiluje sa cez ňu prejsť prstom. Nič. *Naozaj* to vyzerá ako pevná RR stena.

„Počítač, spusti diagnostiku na molekulárnu štruktúru tejto steny!“

Tlmený hlas, „Informácia, ktorú požadujete, je dôverná.“

Smiech, „Dobre! Tak teda vojna. Prístupový kód #1253...”

„Ty nejdeš?“ zo steny sa vynorí hlava Sally. Iba jej hlava. Potom vystrie ruku do reality chodby, chytí Hiram za ruku a potiahne ho k sebe.

Tentokrát Hiram prejde cez stenu. Na druhej strane sa ocitne v mrazivej realite. Čerstvý, osviežujúci vzduch. Je to malá miestnosť, s hrubou kaki látkou namiesto stien a stropu.

„Toto nie je šatňa ale telovňa,“ oznámi Sally.

Vtip nedopadne na úrodnú pôdu. Hiram totiž o šatniach v živote nepočul.

Ťahajúc ho za ruku, vezme ho do susednej miestnosti. Nie miestnosti, ale stanu. Sotva väčšieho ako bežná kajuta. RR Himalájci na nich čakajú, sediac s prekríženými nohami na starodávne vyzerajúcom fialovom koberci. RR Edith a RR Gwen majú tiež ovíjacie šaty ako Sally, ale inej farby. Tiež majú na čelách červený tilak. RR Zaban má oblečenú dlhú košeľu a nohavice z tenkej modrej látky. Stále má omotaný rovnaký čierny šál, ako bandáž na čele. Po jeho boku je RR Mohan, odetý podobne, ale v bielom.

Úžasný človek, tento Mohan. Dojatý Hiramovou prítomnosťou, vstane a objíme ho. „Práve keď stratím brata, Boh mi pošle ďalšieho,“ zvolá, s vážnym hlasom, ale vrúčne.

Opäť, pocit, že niekam patrí, pocit úplnosti. Hiram nemá slov. Sally ho stále drží za ľavú ruku. Zdá sa, že týmto ľuďom na ňom záleží, akoby boli jeho virtuálnou rodinou. A predsa sú to reálni ľudia.

„Sadni si s nami,“ Mohan ukončí bratské objatie. Utvorí kruh, sediac s prekríženými nohami okolo RR stola (aspoň tak sa to javí).

Nejaký čas nikto nič nehovorí. Len sa na seba navzájom mlčky pozerajú, akoby nič nemalo väčší význam ako fakt, že sú spolu. Virdžiniina prítomnosť sedí s nimi, úplne spokojná s Mohanovým žiarivým úsmevom.

Po niekoľkých minútach si Hiram všimne, že už nie je oblečený vo svojom rytierskom overale z mäkkého kovu, ale v dlhej košeli a tenkých látkových nohaviciach, rovnakej námorníckej tmavomodrej farby ako sú Salline šaty. Ale nie je z toho pocit ako pri PR Trompe l'Oeil. Zmätený, prejde si rukou po svojej hrudi.

Pod prstami má mäkký pocit hodvábu. Ľahký a hladivý.

Keby toto nebolo Miesto Bez Hraníc, prisahal by, že má naozaj oblečené RR hodvábné oblečenie, nie svoju uniformu z mäkkého kovu.

A zmizli aj jeho čižmy! Teraz je bosý, rovnako ako ostatní, teda aspoň sa to tak javí.

Do stanu vojde Kuan Y!n, „Namaskaran, bratia! Prepáčte, že meškám.“

Tiež má na sebe šaty, ktoré sa ovíjajú okolo tela, ale sú zhotovené z fraktálovej farby, takže sa stále menia, ako vlny v oceáne.

„Fiha, aké sárí!“ vykrikuje Gwen. „Kde si ho našla?“

„Urobila som si ho sama,“ odpovie hrdo Kuan Y!n a prisadne si do kruhu. „Kde je večera? Umieram od hladu!“

„Plán sa zmenil, nebudeme večerať,“ oznámi kráľovná. Potom upokojí Kuan Y!n, „Ale v iných stanoch je jedla plno.“

Iné stany? To znie zaujímavo.

Horiac od zvedavosti, Hiram sa spýta, „Koľko stanov je na Mieste Bez Hraníc?“

„Nemám poňatia,“ odpovie Sally. Potom invokes „Veľký Palam, koľko stanov máme dnes večer?“

Mimoriadne melodický basový hlas odpovedá, „Momentálne dvadsaťdva. Ako bude noc pokračovať, možno ich budem musieť ešte vztýčiť.“

„Ďakujem, Veľký Palam.“

Hlas Veľkého Palama sa nepodobá na nič, čo Hiram kedy počul – hyper-muzikálny a *totálne živý*. Vyvolá to zvláštne chvenie, ktoré prebehne každou jednou bunkou Hiramovho vysoko rozrušeného nervového systému. Jeho Hrot to premení na fontánu tekutého zlata, jeho srdce na plameň siahajúci vysoko do nebies. Ale v akej realite to vlastne sme?

„Kráľovná Sally,“ pokračuje hlas, „mám pre vás správu od chrabrych rytierov Vedeckej Stanice B14. Spúšťajú diagnostiku na bojovom krížniku Agamemnon a preto budú meškať na večeru. Prosia svoju kráľovnú, aby na nich počkala, keďže jej chcú pogratulovať k jej dnešným mimoriadnym počinom.“

„Pošli im moju lásku,“ odpovie Sally.

„Vykonám, Kráľovná Sally. Nejaké ďalšie prania?“

„Áno, Veľký Palam. Zavolaj Rytiera Varama do môjho stanu.“

„Vykonám!“

Koniec komunikácie.

Hiram je na konci s dychom, „Čo bolo *toto*? Kto je Veľký Palam?“

„Veľký Palam je virtuálna emanácia. Asistuje kráľovnej alebo kráľovi pri organizovaní Miesta Bez Hraníc,“ vysvetlí Sally. „Ako sa ti páči jeho Hlas?“

„Je... je... úplne nevirtuálny!“

„Veľký Palam!“ invokes kráľovná, „Udeľ silu Hlasu Rytierovi Hiramovi. Stredná intenzita.“

„Áno, Kráľovná!“

Sally sa usmeje na Hirama, v jej očiach to veselo hrá, „No tak, skús to! Žiadne Hranice!“

„Ehm...“ začne Hiram. Ale to, čo vyjde z jeho úst, nie je žiaden váhavý bľabot. Je to ohromná vlna svetla. Omračujúco krásny tmavomodrý plameň s ružovými nádychmi, viac ako meter dlhý. „Och!“ vykrikuje, vychrliac ďalší plameň, raz taký veľký.

Na Hiramovej tvári je omráčený výraz. Himalájci sa smejú od radosti. Dokonca aj Zaban.

„Och!“ Hlasová záplava pokračuje. Nepredstaviteľný zvuk. Zvuk s prítomnosťou. Zvuk so Životom. „Ale...“ Teraz biely plameň, záhadný, bohatý galaxiou miliónročných tajomstiev.

Hiram sa rozplače.

„Stop, Veľký Palam. Obnov Hiramov hlas!“

„Áno, Kráľovná!“

Kráľovná si zúfa, „Hiram, prepáč mi to. Zdá sa, že dnes večer robím všetko nesprávne.“ Stále ho drží za ruku.

Hiram je v šoku. „Ha!“ Napoly v kľčoch, napoly sa smejúc, „Ha! Ha!“ Potom, „Ha! Ha! Ha-ha!“ Záchvaty sú chytľavé. Himalájci ho všetci nasledujú. Stan sa zmení na blázinec. Už nesedia – váľajú sa po zemi, rehocú sa za hranicou bolesti, držiac sa za bruchá a usilujúc sa zostať v jednom kuse.

Nič abnormálne. Sila Hlasu je zničujúco katarzná.

Hiramov rehot vystreľuje ako batérie fázerových kanónov, až kým si neuvedomí, že stratil kontrolu nad svojím zvieračom. Pokúšajúc sa ovládnuť, skontroluje si gate.

Vďaka Bohu, nie sú mokré.

To ho privádza k myšlienke, že nemôže byť vo svojom RR tele, navzdory zdaniu. Jeho RR telo musí byť stále odeté v rytierskom overale z mäkkého kovu, ktorý sa dokáže zbaviť moču a výkalov pomocou svojho interného kanalizačného systému.

Tak potom v akom tele to je? Nech je to čokoľvek, vyzerá to byť reálnejšie ako RR.

Posadí sa, aby sa nadýchol a nadviaže očný kontakt so Zabanom, ktorý tiež znovunadobudol zvislú polohu. Ostatní stále ležia na koberci. Postupne stan stíchne. Len niekoľko hlasných vzdychov vyjadrujúcich úplnú úľavu.

Zíde na nich nadprirodzený pocit pokoja. Nie iba ticho. Sú obklopení úžasnou prítomnosťou. Vo vzduchu sa vznáša večnosť. Keď ste nekonečný, nič sa vás nemôže dotknúť, nikdy. Nesmrteľnosť cez všepřítomnosť. Chut' Prichádzajúceho Sveta. Nesmrteľnosť začína dnes.

Ale aká je toto realita?

Mimo endorfinov!

Použijúc svoj Hrot, Hiram hľadá ovládací systém VR, pokúšajúc sa otvoriť chránený komunikačný

kanál so Sally. Miesto Bez Hraníc ihneď zareaguje na jeho zámer a vytvorí pre neho spojenie.

„Naši priatelia počítali s večerou, nie?“ spýta sa kráľovnej. Nikto iný ho nepočuje.

„Komu už záleží na jedle!“ odpovie cez chránený VR kanál.

„Ak by si mi mohla zohnať nejaké virtuálne jedlo, potom by som mohol jesť s nimi,“ povie jej. „To by sa mi páčilo. Obzvlášť, ak by som bol odizolovaný od pachov RR jedla.“

„To je ľahké!“ VR-odpovie kráľovná. Potom si sadne a, použijúc svoj normálny hlas, invokuje, „Veľký Palam, čas podávať v tomto stane večeru.“

Mimoriadny hlas Veľkého Palama, „Áno, Kráľovná!“

„Večeru?“ Kuan Y!n a Gwen sa vynoria spod stola, ich tváre vysvietené skutočnou nádejou.

„Áno, rozmyslela som si to,“ prehodí kráľovná.

Do stanu vojde rad čašníkov. Nesú strieborné podnosy s jedlom, ktoré nepáchne.

„Sú virtuálni?“ pýta sa Hiram sám seba, pozorujúc ich s intenzívnou zvedavosťou. Nosia biele turbany a majú zvláštne oblečenie s bieleho hodvábu. Hiram sa dotkne nohavíc jedného z nich, keď mu donesie jedlo. Na omak je to ako látka.

Ale predsa musia byť virtuálni, keďže Hiram nie je vo svojom RR tele.

„Ako sa volá tento kostým?“ opýta sa chlapíka.

„Pyžamo, pane!“ odpovie čašník.

„A toto sa nazýva kurta,“ Sally ukáže na Hiramovu košeľu.

Najlogickejšie vysvetlenie je, že všetko v tejto miestnosti je virtuálne. To by vysvetľovalo aj fakt, že Hiram nemal mokré nohavice, keď sa počúral.

Ale Sally ho stále drží za ruku, a to je veru veľmi reálny pocit!

Je tu ešte niečo iné, čo nedáva zmysel. Himalájci slintajú nad jedlami, ktoré čašníci nosia na stôl. A hladných RR ľudí spravidla virtuálne jedlo nepritahuje. Veľakrát, keď chcela Penny ísť do reštaurácie, Hiram sa ju pokúšal zobrať do virtuálnych reštauračných programov. Ale nikdy to nefungovalo, vôbec sa neobťažovala jesť. RR ľudia majú radi RR jedlo. Sú jednoducho takí.

Hiram si pozorne všíma svojich priateľov. Spôsob, akým hľadajú na jedlá, ho nenechá na pochybách: veria, že je to *reálne* jedlo.

„Rytier Varam!“ vykrikuje Kuan Y!n.

„Do Hrotu, bratia!“ Do stanu vošiel vysoký blondiak. Oblečené má červenohnedé pyžamové nohavice, ale žiadnu kurtu. Jeho široké torzo je nahé. Mačacie telo s jemne vyrysovanými svalmi. Ak je toto replika jeho RR tela, je to neobyčajne pohľadný muž.

„Varam!“ Sally pustí Hiramovu ruku, vyskočí na nohy a vrhne sa tomu mužovi do náručia.

Varam na chvíľku zavrie oči, držiac ju pritisnutú k nemu. „Vďaka Bohu, že si nažive!“ zašepká a hlas sa mu od emócie zadrhne.

„Nažive a navyše kráľovná! Poď, chcem, aby si sa stretol s Hiramom,“ Sally ho zoberie k stolu. „Hiram, toto je Varam, môj bratranec. Je súčasťou chóru Memphis Filadelfie 12.“

„Hiram!“ Varam schmatne Hiramovu ruku a stlačí ju, akoby mu ju chcel zlomiť.

„Teší ma!“ Hiram sa zdvorilo usmeje, potom si zoberie naspäť svoju ruku a ukryje ju vo vrecku svojej kurty. Zvedavo sa opýta, „Si v tejto chvíli na Filadelfii 12?“

„Áno, som. Hiram, ďakujem ti! Sally mi porozprávala, čo sa dnes ráno stalo. Som ti dlžný, braček!“ Je taký dojatý, že by sa mohol rozplakať. V jeho držaní tela je veľká dôstojnosť.

Hiram sa pokúša konverzovať. „Aj ja som mal bratranca, ktorého som mal veľmi rád.“

„Rytiera?“ spýta sa Varam úzkostlivo, akoby vo vzduchu visela mŕtvola.

„Ehm... nie. Zomrel iným spôsobom. Bolo to už dávno.“

„Poďme jesť!“ Sally si drží Hirama po pravej ruke a Varama usadí po svojej ľavici. Všetci sa pažravo vrhnú na jedlo. To na Hiramovom striebornom podnose vyzerá byť rovnaké, ako majú ostatní: pevné hnedasté kúsky plávajúce v hustej mastnej červenkastej omáčke, zelené pyré pokryté penou, belavý gel, ktorý nápadne pripomína semeno, a iné. Ale je to čisto virtuálne. Zmizne hneď, ako ho vloží do úst, vyvolávajúc len slabú zmyslovú odozvu – myšlienkovými prepínačmi si nastavil virtuálnu intenzitu chuti len na 12%.

Ostatní si jedenie zjavne veľmi užívajú. Kým sa rozprávajú o svojich rodinách, Hiram sa pokúša pochopiť túto realitu. Čo presne v tejto chvíli jedia? Ak je to reálne jedlo, potom *musia* byť vo svojich RR telách. Ako je potom možné, že Hiramove nohavice neboli mokré?

Cez chránený kanál VR-zavolá kráľovnú, „Sally, nechápem to. Ty v tejto chvíli ješ RR jedlo?“

„To sedí!“ odpovie. „Vlastne je to veľmi dobré jedlo.“

„Vkladáš si RR jedlo do svojich RR úst?“ spýta sa.

„Ale pravdaže!“ zasmeje sa, obráti sa k nemu a dá mu bozk na lícnu kosť. Trochu mokrý. „Nebol toto reálny bozk?“

Okúzľujúci by bolo presnejšie slovo. Hiramov prvý RR bozk odkedy odišiel z Titanu. Preglne, prehltne RR slinu.

Všetci si všimnú, že sa niečo deje, ale nikto to nekomentuje. Sally je kráľovná. Konverzácie pokračujú.

Používajúc to, čo sa javí ako RR lyžica, Hiram si ďalej do úst láduje virtuálne kusy jedla. Ak si

Himalájci vkladajú RR jedlo do svojich RR úst, potom *musia* byť vo svojich RR telách.

Je Miesto Bez Hraníc nejaký druh obrovského gravito-poľa, v ktorom sú všetci ponorení? To by vysvetľovalo, že si nezmočil nohavice. Gravito-polia obsahujú aj jednotku pre spracovanie odpadu. Ale čo Hiramove pyžamo a kurta, ktoré sa odniekiaľ materializovali? A aby toho nebolo dosť, Hiram si všimne niečo absurdné – Varam kradne kúsky jedla Sally z taniera a je ich alebo to aspoň tak vyzerá.

Nemožné!

Ako môže Varam, ktorý je na stanici Filadelfia 12, jesť RR jedlo zo Sallinho RR taniera, vediac, že Sally a jej tanier sú na Z7?

To úplne odrovná jeho virtuálny apetít. „Som stratený!“ povie svojím normálnym hlasom a pustí lyžicu z ruky. „Vôbec sa neviem vysomáriť z toho, čo sa tu deje.“

„Pod', ukážem ti to tu!“ Sally vstane a chytí ho za ruku. Invokuje, „Veľký Palam, potrebujeme naše topánky!“

„Áno, Kráľovná!“

Jeden z čašníkov vojde do stanu, nesúc Salline ružové topánky a Hiramove čierne čižmy. Sally počká, kým si Hiram natiahne svoje čižmy a potom spolu vyjdú zo stanu.

Vonku, na Mount Kailash, zapadá slnko. Dychvyrážajúce výhľady na zasnežené vrcholky hôr, ktoré sa tiahnu do všetkých smerov. Je to Archívny program – Virtuálna Realita s prítomnosťou. Hiramovou chrbticou z toho prechádza triaška. Nedokáže vysvetliť, ako je to možné, ale o tom predsa prítomnosti sú, nie?

Hiram napočíta dvadsaťtri stanov. Zhotovené z kaki látky, rovnako ako ten, z ktorého práve vyšli.

„Musím ísť pozdraviť partiu,“ Sally ukáže na najväčší zo stanov, ktorý je aspoň dvadsaťkrát väčší ako stan Himalájcov. „Kráľovná má aj nejaké povinnosti. Chceš ísť so mnou?“

„Myslím, že tu radšej počkám na teba, ak je to v poriadku.“

„Iste! A pokojne sa tu poprechádzaj!“ Sally odíde.

Hiram premýšľa nad stratégiou, ktorá by mu umožnila pochopiť Miesto Bez Hraníc. Možnosť číslo jedna: hrubá sila. Použijúc prístupové kódy CBS by sa pravdepodobne dokázal premathackovať do systému na rýchlu kanibalskú hostinu. Ale je to naozaj spôsob, akým by sa mal správať pozvaný hosť? Radšej si ani nechce predstavovať, čo by na takúto taktiku povedala Eleonor. Tak sa rozhodne, že to skúsi v slušnom móde. „Urobme pokus!“ Strčí si ruku do nohavíc, ukazovák si dá tesne pred vtáka a znovu začne čúrať.

Na prste cíti prúd moču, ale ďalej to už nejde, mizne.

Takže *je* v gravito-poli s toaletnou jednotkou!

Ibaže by toto bola VR navrhnutá tak, aby si myslel, že je vo VRR. Čo ho privádza k ťažkej otázke:

„Cítim si naozaj moje RR telo?“

„Hiram!“ z diaľky ho pozdraví hlas.

Hiram rýchlo vytiahne ruku z nohavíc a otočí sa. Je to Gideon, muž s najjasnejšími očami v slnečnej sústave. Nemá na sebe nohavice, ale ten ovíjací typ oblečenia, ako Salline sárí, akurát rozháranejšie a v jasnej oranžovej farbe. Tridsaťpäť centimetrov nad jeho vyleštenou plešinou je dvanásť strieborných hviezd, rovnomerne rozmiestnených po oblúkovej línii.

„Veliteľ Gideon! Ako sa dnes máte?“

Gideon sa k nemu prebrodí cez sneh, „Na Mieste Bez Hraníc nie sú žiadni velitelia, Hiram! Tu sme všetci rytieri!“

„Rád ťa vidím, Rytier Gideon!“

„Rád ťa vidím, brat!“ Všeobecná zaguľatenosť jeho tela ešte zvyrazňuje entuziazmus, ktorý prúdi jeho hlasom. Na tomto mužovi je čosi existenčne nadmerné, akoby sa nevmestil do žiadnych určených mantinelov. Určite je to učeník Barkhan Zéra. „Toto je prvýkrát, čo ťa vidíme na Mieste Bez Hraníc, však?“

„Správne!“

„Ako jednému z majstrov tohto miesta, dovoľ mi, aby som ťa tu oficiálne privítal!“ Gideon chytí obe Hiramove ruky a stlačí ich, ale len mierne.

„Čo sú to Majstri Miesta?“ Hiram je zvedavý.

„Rytieri, ktorí majú na starosti Miesto Bez Hraníc. To sú tí ľudkovia so srandovnými hviezdami nad hlavou.“

Perfektná príležitosť dozvedieť sa niečo viac o Mieste. „Ako často chodia rytieri na Miesto Bez Hraníc?“ spýta sa Hiram, keď dostane naspäť svoje ruky, ktoré si pre vlastnú ochranu ukryje vo vreckách.

„Raz za deň, niekedy častejšie. Na Mieste Bez Hraníc je toho viac, ako dokáže vidieť oko.“

„Rytieri sem chodia jest?“

„Miesto Bez Hraníc je ako všetci veľkí duchovní učítelia – funguje ako zrkadlo. Ak sem prídeš pre jedlo a spoločnosť, dá ti jedlo a spoločnosť. Ak prídeš pre niečo viac, potom...“ záhadný úsmev.

Takže Miesto Bez Hraníc nie je len reštaurácia! Hiramov záujem rastie. „Čo ďalšie sa dá nájsť na Mieste Bez Hraníc?“

Gideonov úsmev sa rozširuje, „Čokoľvek! Nie sú tu jednoducho *žiadne hranice*.“ V tóne jeho hlasu je čosi otvorene provokujúce.

Hiram zistí, že sa usmieva spolu s ním. „Pokúšaš ma!“

„Pokojne to tu môžeš skúmať.“

„Ale ja som tu len hosť. Ešte som nespromoval ako rytier, vieš.“

Gideon položí ruku na Hiramove plece. „Ako jeden z majstrov Miesta Bez Hraníc ti oficiálne povoľujem prístup. Sme poctení, že ťa tu máme, Hiram. Môžeš sem prísť kedykoľvek budeš chcieť.“

Hiramom otriasajú vlny vzrušenia. „Môžem to tu... *naozaj* preskúmať?“

Gideon odpovie mathackerským úškrnom, „Otestuj nás.“

Blysnutie v Hiramových očiach. „Mohol by som.“

„Ha! Ha!“ Tlesnutie rukami, „Počúvaj, zmeňme tému, ty a ja by sme sa mali poriadne prebrať Boha, UBQ, A^&~ a zopár ďalších vecí. Čo tak zajtra ráno, 05:45?“

„U mňa je to v pohode. Kde?“ spýta sa Hiram.

„Tu, predsa!“ Gideon si potiahne svoje pravé ucho.

„A čo otázka bezpečnosti?“

Na Gideonovej okrúhlejšej tvári a opäť zjaví mathackerský úškrn, „Miesto Bez Hraníc má najsolídnejší bezpečnostný systém vo Filadelfiách. V tomto ohľade sa s nami nemôže nič porovnávať, dokonca ani Najvyššie Velenie.“

Toto miesto je každou minútou zaujímavejšie. „05:45, platí!“

„Tak potom sa uvidíme, brat. Teraz ma budeš musieť ospravedlniť, mám ešte nejaké povinnosti.“

Ako Gideon odchádza, Hiram si to chce ešte raz potvrdiť, „Takže si povedal, že to tu môžem *naozaj* preskúmať?“

Gideon vybuchne do smiechu. Bez toho, aby sa otočil, zašomre si akurát tak nahlas, aby to Hiram mohol počuť, „Arogantný nováčik!“

Hiram si pomädli ruky, úplne vzrušený. Posadí sa na sneh, hľadá na oblohu. Je noc, hviezdy už vyšli. Ale chlad sa mu zahrýza do zadku. Vyskočí na nohy. Teraz jeho nohavice *sú* mokré. No a čo!

Invokuje, „Počítač, prístupový kód VIRDŽÍNIA#11867461.“

Zvyčajný tlmený hlas, „Ty snád' žartuješ!“

Hiram hore-dole vyskakuje od vzrušenia. Má rád počítače, ktoré si vedia zastať sami seba. „Veľký Palam!“ pokúša sa volať.

Bez odozvy. Veľký Palam odpovedá len kráľovnej.

„Počítač, ako sa človek stane majstrom Miesta Bez Hraníc?“

Zvuky krokov v snehu. Blíži sa k nemu žena. V tme noci Hiram nedokáže vidieť jej tvár, ale nad jej hlavou sú tri strieborné hviezdy, také ako Gideonove. „Volal si, nováčik?“

„Tak trochu. Si reálna?“ spýta sa jej Hiram.

„Realita je taký relatívny koncept!“ Jej hlas prúdi ako rieka.

„Všakže!“ povzdychne si filozoficky. „Tak kde mám na tomto mieste vlastne začať?“

Teraz stojí rovno pred ním. „Čo sa v živote potrebuješ najviac naučiť?“

Zamyslenie. „To je tajné. Nemôžem o tom hovoriť.“

„Hiram!“ z diaľky sa ozve Sally. Práve vyšla zo stanu. „Si v pohode?“

„Áno! Mám sa super!“

„Chceš ísť so mnou?“ pozve ho kráľovná.

„Nie, vďaka! Pridám sa neskôr.“ Hiram pokračuje s trojhviezdičkovou ženou. „Keby som s istotou vedel, že si klon, mohol by som sa s tebou rozprávať o tajných veciach a potom ti vymazať pamäť,“ povie jej.

„Hm...“ vyrovnaný hlas, „odkiaľ presne pochádzaš, Rytier Hiram?“

„TS5. Vyrástol som v Hyper-Virtuanete.“

„Ach, chápem. No, nerada ťa sklamem, ale nie som virtuálny klon. Volám sa Benai.“

Och! Och! Ďalší reálny človek. Zrazu opatrný, Hiram konverzačne prehodí, „Takže si jedným z majstrov Miesta Bez Hraníc?“

„Ako ukazujú hviezdy.“

Skúma jej Hrot. Hustý, ale nevyzerá, že by bola zostupujúca. Ako by Eleonor rozprúdila konverzáciu s RR osobou ako je ona?

„No, je od teba naozaj pekné, že si mi prišla na pomoc,“ povie chudáčikovským hlasom.

Ona to nezožerie. „Veľký Palam mi povedal, že si snažil násilím dostať cez náš bezpečnostný systém.“

„Och... nie naozaj. Len som... to tu skúmal. Mám profesionálny záujem o bezpečnostné systémy. Vlastne je to tajné. Nemôžem o tom hovoriť.“

Z Himalájskej stanovnej reality sa vynorí Edith. „Hiram!“ zakričí. „Čo robíš?“

„Idéém!“ zakričí naspäť. Trojhviezdičkovej žene, „Máš pre mňa nejaké informácie?“

„Mám pre teba správu,“ povie. „Správu od Veľkého Palama: 'Staraj sa o svojich priateľov!'“

Svetelný záblesk v Hiramovom Hrote. „Nuž, tak ďakujem, Benai, maj sa!“ Nechá ju za sebou a kráča preč smerom od stanov. „Zar! Si tu?“

V jeho realite sa VR-objaví Math!lda. „Hiram! Urgentná správa!“

„Čo tu robíš?“ spýta sa blond'avého klona.

„Červený poplach, Hiram! Tvoja kajuta je marudovaná!“

„Veľký Palam so mnou hrá šach?“

„Nie, Hiram! Toto je veľmi vážne. Opakujem: bezpečnostný červený poplach. Cez tvoj firewall prenikli neznámi maruderi nefiladelfského pôvodu.“

„Čože?“ Mathackerská žiara v jeho očiach, akože 5. bitka o Merkúr začína *hned' teraz*. „Kto sa opovážil? A čo robia?“ Rozbehne sa ku stanom. Math!lda beží po jeho boku.

Čo ak je to nepriateľ?

„Prvé diagnostické testy antimarudovacej jednotky Z7 ukazujú, že maruderi sa už stiahli,“ hlási Math!lda.

V tejto chvíli môže mať nepriateľ prečítané všetky jeho súbory.

„Ale kurva! Kurva!“ Hiram preletí cez stan Himalájcov, „Prepáčte, musím ísť! Nemôžem o tom hovoriť!“ povie svojim priateľom, ktorí, verte alebo nie, sú stále zaujatí tým, že si vkladajú kusy RR jedla do svojich RR úst. Uháňa do telovne, kde mu jeden zo sluhov podáva jeho overal z mäkkého kovu, „Vďaka za návštevu, pane!“

Hiram mechanicky schmatne overal a beží ku dverám, s Math!ldou vo svojich stopách.

„Math!lda,“ šialený beh k výťahu, „Daj mi plnú linku na moju kajutu a povedz antimarudovacej jednotke, aby držali svoje paprče ďaleko od môjho firewallu. Ak sa niečoho dotknú, spôsobia katastrofu.“

Techno-trtkovia môžu byť nebezpeční. Boh vie!

Hiram cez svoj Hrot preberie kontrolu nad výťahom, zmaruduje ho na dvojnásobnú rýchlosť a žiadne zastávky, až kým nedosiahne úroveň jeho kajuty. PR Math!lda vytvorila spojenie s jeho príbytkom. Hiram spúšťa prvý diagnostický test.

Aké bizarné!

Test naznačuje, že neboli poškodené žiadne údaje. A zdá sa, že žiadne údaje ani neboli skopírované. Bola len zanechaná správa.

To ale nič neznamená. Nepriateľ je príliš múdry.

„Math!lda, zopakuj inštrukcie AM jednotke Z7: 'Držte sa ďalej!'“

„Rozumiem!“ prikývne Math!lda. Potom, „V poriadku, nateraz nebudú zasahovať, kvôli tvojmu spojeniu s CBS.“

„Dobre!“ Dvere sa otvoria. Hiram sa vyrúti z výťahu.

Vtedy si uvedomí, že má na sebe modré RR pyžamo a modrú RR kurtu. Jeho čižmy sú mokré, akoby chodil po snehu. Jeho uniforma z mäkkého kovu je v jeho rukách.

Čože? Ale veď to je nemožné!

Veľký Palam: 1. Hiram: 0.

3.28 Utorok 20:59 (OČP 52,1 hodín) Apokalyptický sex

Hiram nájde svoju kajutu naplnenú zázračnou prítomnosťou – Virdžinia na neho čaká na kanáli 1. Vrhne svoje RR telo do gravito-poľa a, VR-oblečený ako rytier, sa stretne s Math!ldou na kanáli 22.

Math!lda potvrdzuje, „Žiadne údaje neboli vymazané. Žiadne súbory neboli prečítané. Maruderi urobili len jednu vec – nechali ti VR-správu. Chceš, aby som ju prehrala?“

„Nie!“ zakričí Hiram. „Ničoho sa nedotýkaj! Môže to byť pasca!“ Sám sebe, „To snáď nemôže byť, že by niekto prečúral filadelfskú sieť a prekonal môj A^&~ firewall, len aby mi nechal správu!“

Hiram na kanáli 7 invokuje celý svoj mathackerský arzenál. Zatiaľ čo spúšťa testy, objaví sa Virdžinia. „Neruším?“

„Nie, sadni si ku mne,“ VR-manifestuje pre ňu stoličku po svojom boku. „Ktokoľvek toto urobil, bol to špičkový mathacker. Tiež neexistuje absolútne žiaden spôsob, ako zistiť, odkiaľ útok prišiel.“

Hyper-Virtuanet je určite jednou z možností.

Hiram si urobí extra zálohy svojho účtu na Filadelfii 12 a Filadelfii 18. Potom vytvorí virtuálnu simuláciu, kde si virtuálny Hiram prehráva kópiu správy.

Aha! Po kajute sa preháňa siamská mačka.

„Juchuchú!“ Hiram vyskočí od radosti, „Takže si to bol ty!“

Ukončí simuláciu a nechá správu bežať na kanáli 7. Matov kocúr uháňa z jednej strany kajuty na druhú, prejde cez stenu, objaví sa na druhej strane.

Ako sa dalo čakať, je to inteligentná správa. Kocúr vyskočí na Hirama, takže ten spadne na chrbát, potom vyskočí na jeho stoličku, tú prevrhne, skočí Virdžinii rovno do lona, potom za ňu.

„Áááá!“ zvriskne Virdžinia. „Ale čo má toto byť? Veď to je útok!“

„Len sa hrá!“ hovorí Hiram, zbierajúc sa zo zeme. „Dnes poobede som na neho myslel. Celým mojím srdcom. Musel zachytiť tú vlnu.“

Kocúr opäť prejde cez dvere, beží k Hiramovi a vylezie po jeho pravej nohe, akoby to bol kmeň stromu, pomocou pazúrov. Hiram ho chytí do rúk.

Kocúr sa uhniesdi na jeho hrudi, s jednou labou na každom pleci a začne priasť.

Incident je uzavretý.

Na 22ke, „Math!lda, povedz AM jednotke, že ich už nepotrebujeme a že ďakujeme veľmi pekne. Bol to len žart. Jeden môj mačací priateľ. Maj sa!“ vypne ju. A pustí správu ešte raz.

Medzitým pozerá aj svoju ďalšiu poštu. Je tam správa od Pantera, „Do Hrotu, Hiram! P@ mi povedala, že by si sa chcel viac dozvedieť o procese Zostupu. Žiaľ, momentálne ti *nemôžem* venovať žiaden čas. Asi to bude musieť počkať, až kým sa nevrátiš z Filadelfie 6.“ Nádherný úsmev, potom, „Leť dobre, orol!“ Je tu tiež správa od Seraha, ktorý hlási, že konečné rozhodnutie Najvyššieho Velenia ohľadom operácie Zjednotenie padne do 24 hodín. Nič prekvapujúce, keďže nepriateľská flotila tu bude už za nejakých 48 hodín. Tím taktických expertov pracuje na pláne, ako evakuovať odhadovaných 250 000 civilistov, ktorí žijú na Filadelfii 6. Hrozivá úloha, keď sa zoberie do úvahy, že boli všetci premenení na VR šaláty. A hneď ako sa záchranná jednotka vynorí z bubliny P-21tiiek, zaútočí na ňu more Z-99tiiek vyslaných zo zlovestnej pančuchy.

Matov kocúr stále pradie na jeho hrudi. Hiram volá vysoko v Nebesách Zjavenia, „Inšpiruj ma!“

Zatvorí 7čku a vráti sa k Virdžínii na kanál 1, „To si na mňa čakala celý ten čas? Myslel som si, že čakanie nenávidíš.“

„Mala som spoločnosť. Stretla som sa s Eleonor. Dlhو sme sa rozprávali.“

Hiram preglgne, oprávnene sa obávajúc vyhliaďky konšpirácie týchto dvoch žien.

Virdžínia sa na na neho milo usmeje, „Eleonor sa už s tebou prestala nerozprávať. Ak ju chceš vidieť, len ju zavolaj. Príde.“

„Naozaj? Ako si to podarilo?“

Pokrčí plecami, „Možno si Eleonor myslí, že mám na teba dobrý vplyv.“

Opatrne, „Plánujete vy dve zreformovať moju povahu?“

„Pozri sa na seba! Si na ústupe.“

„Musím byť opatrný. Jedna vec, ktorú som sa naučil pri našom poslednom stretnutí je to, že je ťažké byť spontánny pri niekom, s kým si roky žila, ale kto ťa nikdy nevidel. Vieš, dnes je tvoja prítomnosť najsilnejšia, akú som kedy zažil. Taká zreteľná, že cítim, že by som sa jej mohol dotknúť,“ hovorí, hladkajúc vzduch svojou rukou. „Poznám túto prítomnosť úplne dôverne; stala sa súčasťou mojej bytosti. A predsa, ak sa zajtra postavím tvárou v tvár Virdžínii, budem pre ňu úplný cudzinec.“

„Nie, nebudeš!“ povie s vertikálnou istotou. „Ak sa aspoň trochu podobá na mňa, nebudeš pre ňu cudzí.“

Jej slová sa do neho vlejú ako čistý matematický nektár. Usmeje sa, hľadiac na jej zelené oči, zľahka sa dotýkajúc jej prítomnosti vo vzduchu svojou chladiacou rukou. „Tak čo som dnes ráno pri tebe robil zle?“

„Nič. Len... sa mi nepáčil spôsob, akým si bol nelojálny k Serahovi a Panterovi. A... možno sa mi ani nepáčila predstava, že by si mohol skončiť vo väzení.“

„Myslíš si, že som bol nelojálny aj voči tebe?“

„Nie. Čo si pre mňa urobil je...“ pokrúti hlavou, pomaly, „ťažko predstaviteľné.“

Je celkom možné, že keby ju teraz chytil za ruku, nestiahla by sa.

Ale už pochopil svoju lekciu, takže to neurobí. Aktivuje virtuálnu konzolu a posadí sa za ňu. „Vieš, nie je tu žiaden tlak. Žiadne chytáky. Si slobodná žena,“ povie a začne si upratovať svoj účet: mazat' nepotrebné súbory, meniť kategórie atď.

Jeho stratégie si je dobre vedomá, no aj tak si vezme stoličku a sadne si vedľa neho. „Porozprávaš mi o tej prítomnosti?“

„Nemyslím si, že by to bolo múdre,“ povie.

„Prečo?“

„Vydesilo by ťa to,“ hovorí, s očami upretými na konzolu.

„Ešte jedna taká veta a pôjdem preč!“ ujasní mu to.

„Potom, ako si na mňa jedenásť hodín čakala? To by ma prekvapilo.“

„V poriadku!“ vypne sa. Zmizne v jedinom okamihu.

„Nie!“ rozosmeje sa. „Prosím, pod' naspäť! Ospravedlňujem sa.“

Znovu sa objaví na stoličke, „Tentokrát ti to prejde, ale byť tebou, už by som to neskúšala. Takže, prítomnosť?“

Usmeje sa, akože jej osobnosť mu nakoniec nie je taká cudzia.

Vráti sa naspäť k upratovaniu, „Tá prítomnosť sa vyvinula postupne. Pred dvoma rokmi to nebolo nič viac ako príchut' fantázie. Niečo nežné okolo mňa, keď som pomyslel na Virdžíniu. Potom to bolo stále jasnejšie a jasnejšie. A silnejšie! Hlboko vo vnútri som o tej prítomnosti nikdy nepochyboval. Ale nejaký čas trvalo, kým moja myseľ začala veriť, že je to ona. Ty dokážeš cítiť prítomnosti?“

„Nie. Som len virtuálny klon, nie virtuálna emanácia,“ povie ona.

Mathackerský impulz, hlboko v Hiramovom bruchu: vlna vzrušenia pred predstavou veľkej bitky.
„Myslíš, že by som ťa na ňu mohol zmeniť?“

„To by som bola rada, ale je to nemožné. Iba Archívni ľudia dokážu vytvárať virtuálne emanácie. Virdžínia medzi nich nepatrí, zatiaľ.“

„Ak si len virtuálny klon, ako to, že tú prítomnosť cítim tak silno, keď si so mnou?“ pýta sa.

„Teyani ohľadne tohto zanechala v mojom programe nejaké inštrukcie. Hovorí, že môj tvar slúži ako ukotvenie. Pretože som presný model Virdžínie, keď sa na mňa pozrieš, vznikne rezonancia. Ale je to tvoja láska, ktorá tú rezonanciu vyvoláva.“

„Takže Teyani si myslí, že si presný model!“ Hiram zabudne na virtuálnu konzolu a otočí sa k žene po svojom boku, opäť ju objavujú.

Začínajúc perami, pretože tie pozná – sú Panterove. Nutne to pri bozkávaní vytvorí určitý zmätok, ale Hiram je pripravený vyrovnať sa s tým. Mimo pier je to neprebádané územie. Hiram sa skusmo posúva nahor, k jej zeleným dúhovkám. Oči mandľového tvaru sú trochu ostré, majú osobnosť klona. Nemôže sa s ňou zahrávať, je to nebezpečná žena. Virdžíniine oči pravdepodobne nebudú také jasné, na začiatku. Sledujúc krivku jej vysoko hladkateľného líca, kĺzajúc nadol k jej krku, zastane na pleci s bielou pokožkou, zväčša ukrytou pod čiernymi šatami.

Keby si tak chcel moje telo. Túžil po mne.

V záblesku si uvedomí, že pod čiernymi šatami čaká hostina. Úžasné prsia, pár bokov presne navrhnutých pre jeho ruky, dve nohy pripravené otvoriť sa mu. Nemá na sebe topánky, jej nahé chodidlá stoja vedľa jeho čiernych čižiem.

Budeš po mne túžiť?

„To bola prítomnosť, však?“ povie ona.

„Takže ju dokážeš cítiť?“

„Nie, nedokážem. Ale dokážem v tvojich očiach prečítať, keď k tebe príde. Povedz mi, čo v tejto chvíli robí?“

Otázku odbije pokrčením pliec, „Ako to mám vedieť?“

„Vieš to. Som si istá.“

Vieš to.

Vystrašený dvoma hlasmi súčasne, Hiram zatvorí oči.

„Nemysli hlavou. Len mi povedz, čo teraz robí.“

„Nespí. Sedí pri jazere. Tak trochu sníva. Myslím, že je v sexuálnej nálade.“

Sníva o mužovi. Krásnom milencovi.

„Aj ona zrejme cíti, keď máš chuť na sex,“ povie ona.

Hirama to donúti usmiať sa. *Vie*, že je to pravda. „Leží na tráve, hľadá na hviezdy. Je sama.“

„Vieš u nej vyvolať dojem, že si s ňou?“ spýta sa.

„Ó, áno, viem.“

Celým mojím srdcom, celou mojou mysl'ou.

„Ako ťa vníma?“

„Ako prítomnosť. Ale...“ zasmie sa, „obávam sa, že si ma predstavuje ako vysokého, širokoplecého, pekného. S minimálne tridsiatimišiestimi dokonale bielymi zubmi, keď sa usmejem...“

„Ako sa poznám, s tým by si sa nemal trápiť. Môžeš mať svoje oči otvorené? Potom je pre mňa ľahšie sledovať ťa,“ pripomenie mu.

Otvoriac oči, ocitne sa pred touto nádhernou ženou, ktorá na jeho tvári hľadá indicie. A veľmi sa snaží.

„Prečo toto robíš?“

„Pozri sa, ja nemám rada pretváranky,“ povie mu na rovinu. „Či sa mi to páči alebo nie, realita je, že ja neexistujem, ona áno. Takže jediná šanca, ako môžem mať zmysel, je byť tvojou nitkou k nej. Tak ma aspoň nebudeš nenávidieť, keď objavíš ju a mňa ukončíš.“

Touché!

Zahryzne si do pery. „Vieš, myslím si, že si...“

„Ak chceš byť so mnou, musíš hrať podľa pravidiel!“ Namieri na neho ukazovák, „Pravidlo je, ja neexistujem, Virdžinia áno. Jasné?“ Keď prikývne, pokračuje, „Dajme jej teraz darček. Chceme jej darovať niečo krásne. A uvoľni sa, pre Pána! Myslím si, že už veľmi dlho žiť nebudem, tak nech si to aspoň užijem.“

Cíti prítomnosť. Zvažuje, ktorým smerom sa teraz vybrať.

„Opíš mi, čo teraz robíš?“ spýta sa ona.

„Leží na tráve, s nohami vo vode. V jej realite je noc.“

Virdžinia zmení kanál 1 na tmavé prostredie pri veľkom jazere, obklopenom borovicovým lesom. Ona leží na brehu, chodidlá si zmáča vo vode. Hiram stojí pri nej. Hviezdy sú len o kúsok jasnejšie ako normálne hviezdy, takže si navzájom vidia oči.

Nie je to to správne jazero a chýba aj zrub. No aj tak je rezonancia priam hrozivá. Jej prítomnosť je mimoriadne intenzívna.

Úsmev mathackera, „Preháňáš to!“

„Nie! Čo má na sebe?“ pýta sa.

„Neviem. Tvoje čierne šaty sa mi páčia,“ povie.

To ju neprekvapuje. Keďže prečítala jeho počítačové denníky, vie, že zakaždým, keď ho Penelope chcela zviest', prišla za ním v čiernych šatách, trochu podobným tým, ktoré má teraz na sebe ona a fungovalo to. Ale on to vedieť nemusí.

„Čo chce, aby si teraz robil?“ pýta sa.

„Hľadel na ňu. Túžil po nej.“

Šialene po mne túž. Chci ma viac ako čokoľvek.

„A túžiš?“

Kľakne si k nej, s oboma rukami na mokrej tráve. „Myslím, že ona cíti, že je to tak.“

Dotkni sa ma!

Pohne nohami vo vode a vytvorí tak zvuky kvapkovité zvuky, „Ak by chcela, aby si sa jej dotkol, kam by to tvoja ruka zašla najprv?“

Zľahka položí svoju ruku na jej, „Jej plece.“

Mágia prítomnosti. Vzdialená explózia.

Lúbim ťa, nádherný muž.

Je to naozaj pravda. Až ho z toho pichá pri srdci.

„Neviem, či toto zvládnem,“ povie a stiahne sa.

Chytí jeho ruku, dá ju naspäť na seba, ale nižšie, na hrud'. Sila, s akou ho drží, ho prekvapí.

Dotkni sa ma! Chcem ťa cítiť.

„Povedz mi, chcem to vedieť, prečo si sa nikdy nemiloval so žiadnou z miliónov tvojich Virdžínií?“

„Pripadali mi ako prázdne škrupiny. Nevzrušovalo ma to.“

„Aj ja ti pripadám ako prázdna škrupina?“

Z hlbín srdca, „Och, nie!“ Na svete nie je žiadna žena, ktorú by chcel viac ako ju, a to vo všetkých realitách.

Zober na do náručia. Odnes ma do zrubu, miluj sa so mnou!

Príliš ťažké. Príliš boľavé.

„Čo je ťažké?“ spýta sa ona.

„Jazero. Príliš veľa sa k nemu viaže. Je to ako posvätné miesto. Dokázal by som tu sedieť a plakať až do Veľkého Súmraku.“

„Moja chyba!“ Vymaže jazero, hviezdnatú noc a obnoví pôvodné prostredie. Teraz sedia tvárou v tvár. Stále má na sebe tie čierne šaty a drží si jeho ruku na hrudi. „Lepšie?“

Prikývne, fascinovaný jej hravosťou.

„Stále je vzrušená?“ opýta sa.

Horím vzrušením!

„Horí vzrušením!“ povie on.

„Dobre.“ Prisunie sa bližšie, hľadá mu priamo do očí, „Hiram, povedz mi jednu vec. Už si sa niekedy miloval v 55 bombách naraz?“

Vybuchne do smiechu, „Ty si čert!“

„Nie, 55!“ Aktivujúc Multi-V na jeho plnú kapacitu, vytvorí 55 identický klonov P-21 s klonom seba samej na každom kanáli, na sebe má 55 rozličných šiat, nie všetky čierne.

Hiram si svojou druhou rukou plieska po stehne, ide si vyrehotiť Hrot; úplne bláznivé. Naklonuje sa, sediac pred ňou na každom z 55 kanálov. 55 Virdžinií je vážnych. 55 Hiramov sa nedokáže prestať smiať.

Také dobré cítiť tvoju radosť, krásny muž.

„Počkaj!“ povie mu na kanáli 1. Aby rozprúdila jeho mathackerský inštinkt, invokuje, „Počítač, koľko ľudí doteraz použilo Multi-V?“

Tlmený hlas, „Aktuálny počet je 146: 29 inštancií Multi-V bolo nainštalovaných na Z7, 93 na Filadelfii 12, 15 na Filadelfii 8, 7 na Filadelfii 13, 2 na Vedeckej Stanici B14.“

„Vedie sa nám dobre. Pozoruhodne dobre,“ povie Hiramovi. „Počítač, vieš mi teraz povedať, kto použil najviac kanálov súčasne?“

„Rekord drží doktor Zach Ferris z Vedeckej Stanice B14, ktorý udržal 41 kanálov počas intervalu 7 minút, aby vyhodnotil 41 sérií *Drosophila melanogaster*.“

Hľadiac Hiramovi do očí, pomaly presúvajúc jeho ruku na svoj prsník, „Myslím... že sa tu práve chystáme na historický počin.“

Vidí to v jeho očiach, mathacker reaguje. Má ho. „Môžem ťa o niečo poprosiť?“

„Bez hraníc!“ povie on. Keď sú ľudia zamilovaní, zvyknú rozprávať takéto hlúposti.

„Na kanáli 1 Ťa chcem vo VRR.“

„Hotovo!“ Na kanáli 1 teraz Hiram leží, na sebe má hodvábne pyžamo a kurtu. Na všetkých ostatných kanáloch je oblečený ako rytier. Ona mu vyzuje čižmy a ľahne si vedľa neho.

Spolu ležia v 55 nukleárnych reaktoroch.

Miluj sa so mnou! Miluj sa so mnou!

„Chcem, aby si sa miloval s prítomnosťou cezo mňa,“ zašepká mu do ucha. „Dokážeš to?“

Jeho Hrot je zameraný na prítomnosť, jeho ruky sa pohybujú po jej tele, „Ó, áno, dokážem!“

Pobozkaj ma! Teraz!

Z kanálu 1 na kanál 55, priblíži svoje pery k jej. Ona zareaguje bozkávacím crescendom, sotva sa dotýkajúc jeho pier na kanáli 1, aplikovaním ľahkého ale rastúceho tlaku na kanáloch 22 až 40, objímajúc ho a sťahujúc ho na seba od 40ky po 55ku.

Celým mojím srdcom, celou mojou myslou...

Od 55ky po 1ku odpovedá záplavou bozkov, od vášnivo mokrých až po nie viac ako neistý dotyk.

Som s tebou, aj keď som ďaleko.

Na 26ke jej pošepká, „Uvedomuješ si, ako dlho som čakal na túto chvíľu?“

Od 1ky po 12ku na seba hľadia, s úžasom v očiach. Čas zastal. Stvorenie našlo svoj zmysel. Na 13, 16, 19, 22 a 29 stlmí svetlo. Môžu jeden druhého len hádať. Na kanáloch 30 až 39 vytvorí úplnú tmu. Od 40 po 55 sa bozky zintenzívňujú.

Ľúbim Ťa! Vždy som Ťa ľúbila!

Na kanáloch 2 až 28 si rýchlym gestom ruky vyzlečie šaty a ponúkne jeho očiam svoje mladé telo bohyně. Na pravom prsníku má znamienko, ďalšie je blízko pupku. Na všetkých kanáloch od 14 po 38 sa Hiram usmieva, „Si presne taká, ako som si myslel, že budeš.“

Ona vie, že on nenávidí svoje telo, takže si vyberie tmu kanálov 30 až 39, aby vyzliekla jeho overal z mäkkého kovu a súčasne vymazala svoje šaty. Telo na telo, telá sa rozprávajú inými jazykom. Následkom toho sa od 40 po 55 pokračujúce bozkávanie rozpaľuje. Dopoly ju vyzlečie. Potom jej na 53, 54 a 55 roztrhne šaty a spolu sa váľajú jeden druhému v náručí, od jednej steny nukleárneho reaktora k druhej.

Na 36ke jeho hladkajúca ruka pomaly postupuje nadol k jej pupku. Odpáli bombu hneď, ako dosiahne pubické ochlpenie a rozosmeje ho tak na všetkých kanáloch od 48 až 55, kde sú príliš zaneprázdnení bozkávaním, aby sa mohli smiať. Cez celé spektrum ho to ešte viac vzruší. Veselosť zachváti jeho brucho. Aby na to nadviazala, zmení kanály 9, 11 a 13, kde má stále na sebe šaty, na smiešne reality s vodopádom ružových lupeňov na pozadí jemnej hudby, ako v tých najotravnejších VR telenovelách. Hneď ako na ňu položí ruku, extaticky zašvitorí a odpáli bombu. Teraz mu stojí

od 1ky až po 55ku. Smiech mu dodal odvalu a tak do nej vnikne v bezpečí tmy 30 až 39. Privíta ho s blaženým vzdychom od 1ky až po 55, okrem 39ky, kde kladie odpor, odtláča ho preč, zarýva mu nechty do kože. Na Filadelfii 6 sa Virdžíniine nohy pohnú. Napoly snívajúc pri jazere, od rozkoše ňou prejde triaška.

Sú kolidujúce galaxie spôsobom milovania?

Od 30 po 38 sa v nej pohybuje s nekonečnou jemnosťou. V objatí, je to zase iný jazyk. Bohovia ho napísali v raných dňoch Zeme. Na 39ke v noci zápasia. V slzách na neho kričí, „Prestaň! Prosím, takto to nerob!“ Ale on ju nepustí. Je divoký, akoby hackoval sieť. Od 48 po 52 ju bozky skvapalnili. Vniknúť do nej je ako ponoriť sa do teplého mora. Od 52 po 55 sú bozky také neslušné, že na vniknutie ani nie je dôvod. Na 9 a 11 stále padajú z oblakov ružové lupene, ale na 13 teraz ležia na pláži. A čo na tom, ak to VR telenovely prehnali? Niečo na tom je – ležať v mokrom piesku, bozkávať sa, zatiaľ čo vlny zalievajú vaše telá.

Na chladnejšom konci kanálového rozsahu na seba stále hľadajú. Na 1ke ho chce mať vo vnútri. Opatrne – je to VRR! – mu vyzlečie pyžamo a dotkne sa ho. „Chcem, aby si mi povedal, keď bude mať orgazmus. Čo sa s ňou teraz deje?“ spýta sa.

Zatvorí oči, hladká ju po holení a postupuje nahor, „Cíti rozkoš vo svojich nohách. Veľkú rozkoš.“ Spočívajúc hlavou na jej bruchu, projektuje svoj Hrot do jej maternice. Smeje sa, „Teraz je už na hrane.“

„Čo s ňou robíš?“

„Myslím... že marudujem jej vagínu!“

„Áno!“ kričí v extáze, „Maruduj ma!“

Prehovárajú z výšky, „Vždy som si myslel, že hackovanie a kefovanie boli odvodené z rovnakého archetypu.“

„No tak,“ povie hlasom pokušiteľky, vyvolávajúc jeho mathackerský inštinkt, „Maruduj ma!“

Ľahké. Poprepínajú svoje CBS prístupové kódy, vnikne do jej programu. Technicky vzaté to nie je marudovanie, keďže sa nepoužíva Hrot. No aj tak na všetkých kanáloch vrieska od rozkoše a orgazmuje na vysokom konci Richterovej stupnice. Dvadsaťsedem P-21 súčasne exploduje. Cez nejakú zvláštnu rezonanciu je Virdžínia na Filadelfii 6 tou vlnou zasiahnutá.

„Teraz je už naozaj na hrane, môže sa urobiť ktorúkoľvek sekundu!“ hlási Hiram. Je dojatý. Naozaj to s ním niečo robí, keď sa dvadsaťsedem Virdžínií urobí v jeho náručí. Ale veľa toho nevidí, výbuchy P-21 sú príliš jasné. Ako následok explózií sa na väčšine kanálov rozhostí ticho. Čistá neha. Duša k duši. Nekonečnosť k nekonečnosti.

Nektár legendy Navždy Lásky.

No nie na 39ke, kde stále zápasia. „Neopováž sa manipulovať s mojím programom!“ vrieska. Udrie ho do brucha a kope ho do nôh. Už je na nej, takže nedokáže zasiahnuť žiadne životne dôležité partie, môže mu len nechtami driapať chrbát. Násilne do nej vnikne. „Nie!“ kričí, „Prečo mi toto robíš?“ Medzitým sa už skoro urobí na kanáloch 33, 37, 41, 47, 51 a 53. Hiram odpojí detonačnú

procedúru na všetkých kanáloch, ktoré nie sú prvočísla. Takže, keď začne orgazmovať na 33ke, je prekvapená. „Žiadna bomba!“

„Chcem ťa cítiť! Pod' ku mne! Milujem ťa,“ sila v jeho slovách spustí reťaz orgazmov – kanály 35, 37, 41, 43, 47, 51, 53 a 55. A na 32, 36, 42 a 48 je už zase na hrane. Ale ona sa rozhodne, že na kanáloch 2 až 29 je málo akcie, tak vyskúša celú paletu fantázií. Na kanáli 3 sa roztrojí – trojo úst na bozkávanie, šesť rúk, ktoré ho môžu láskat'. Na kanáli 4 sú pod vodou. Milujú sa na dne oceánu, v záhrade koralov a morských rias. Na 6ke jazdia na koni. Ona sedí nahá na hruške sedla a bláznivo ho bozkáva. Na 9ke zmení ružové lupene na husté kúsky bahna. Čoskoro už zápasia v tekutom blate. Na 11ke urobí to isté, akurát namiesto bahna použije proto-pyré. Na 13ke praží slnko. Voda ich postupne zalieva a ustupuje. Na 15, 16 a 17 zamení zmyslové vstupy: teraz je ona v jeho tele a on v jej. Na 15ke ho líže, na 16 prstuje a na 17ke ho obrába tak dôkladne, že P-21ka vybuchne už o päť sekúnd neskôr – nie je to prvočíсло len tak pre nič za nič. Na 18 a 19 ponechá rovnaké telá, ale vymení im pohlavné orgány. Ona má teraz penis a hryzie ho do pravého prsníka. Na 20ke spojí ich telá do bizarej hermafrodickej veci s dvoma hlavami a štyrmi končatinami, ktorá sa zoberá vnútorným koitom sama v sebe. Ťažko povedať, kto má práve orgazmus, ale mohli by ste to robiť od rána do večera, bez konca. Na 1ke sa Virdžínia ide zbláznit', „Milujem ťa! Milujem ťa tak ako ty mňa! Už ide...“

Preruší ju výbuch P-21. „Kurník!“ Hiram rýchlo myšlienkovovo vloží nový riadok do svojho programu:

ak { číslo == 1 } nevybuchni;

Na dvadsiatkach Virdžínia experimentuje so zoologickými vnemami. Na 21ke je z nej Portugalská galéra – medúza s dlhými chápadlami, ktoré za ňou vľajú. Z neho urobí rybára, vyhodí ho z člna do vody, chytí ho do svojich chápadiel a zelektrizuje ho. Portugalské galéry sú medúzy so zvláštnymi elektrickými vlastnosťami. Na 23ke je z nej obrovská pavúčia čierna vdova s nadmerne ochlpenými končatinami, zamilovane a vražedne sa blížiacou k svojmu partnerovi. Na 27ke sú z nich dve vážky-šidlá, letiace s chvostami oproti sebe, kopulujúce vo vzduchu. Na 28ke zo seba urobí vajíčko a z neho spermium. Je tu aj štyristo tisíc ďalších spermií. Ak bude dostatočne rýchly, môže k nej doraziť ako prvý. Dostáva stále nové a nové nápady – čoskoro sa im minú reality. Medzitým ju na 39ke stále znásilňuje. Ponížená a zúfalá, vezme dýku a prebodne sa. Zúrivy a úplne nepríčetný, ďalej sa miluje s mŕtvou.

Inšpirovaný akciou na kanáli 3, preberie kontrolu nad kanálom 5 a zdvojí sa. Teraz je medzi nimi ako v sendviči, preniknutá odpredu aj odzadu. Ale keď sa zdvojí aj na kanáli 7, hneď to urobí aj ona. Teraz sú štyria a milujú sa v obrovskej posteli so štyrmi stĺpkami. Ale ani to nie je dost'. Ona chce viac. Zase sa zdvojí. A on tiež. A ešte raz. Teraz sú to orgie, masa šestnástich tiel poprepletaná všemožnými spôsobmi. Na kanáli 8 si urobí extravagantne veľký penis. Ona vo vnútri tela svojho tela urobí podobne veľkú vagínu. Vnikne do nej, naplniac celé jej telo, dokonca aj hlavu. Ona si zväčší prsia a stiahne jeho tvár do nich, aby ho podusila. Na 19ke ju premení na muža. Sodomizuje ho, ale kto je teraz kto? Na 22ke zmení svoje telo na veľkosť penisu a po hlave do nej vnikne. Keď je v nej ponorený, oboma rukami schmatne jej krčok a zatrasie s ním. Na 24ke ju zmení na morskú pannu, ale potom na ňu len civí, nevediac, čo s ňou podniknúť. Na 25ke preberú taktovku kanibalské pudy. On zo seba urobí chlpatú obludu a zahryzne sa jej do mäsa, trhajúc ju svojimi pazúrami. Na 26ke ho zmení na androida s piestom namiesto vtáka. Zakaždým, keď do nej vnikne, z úst sa jej vyvalí para a v očiach jej elektricky zablýska. Na 39ke zapálil sviečky a resuscitoval ju. Teraz leží nahá na kamennom oltári a on sa ju chystá obetovať s tou istou krvavou dýkou, ktorou predtým spáchala samovraždu. Na desať sekúnd zamení zmyslové vstupy na všetkých kanáloch

okrem jednotky – ona je on a on je ona. Keďže je ňou, na 39ke je zavraždený a urobí sa na 9, 12, 32, 38, 44 a 51. A potom na 46, 47, 48 a 53. Na jednotke krúti hlavou, uvažujúc, koľko tohto ešte zvládne. Potom z Hrotu, „Už je celkom blízko! Teraz je už *virtuálne* na hrane!“ Na všetkých kanáloch ho stiahne na seba celou svojou silou a od 2 po 55 pomieša signály, takže sú oboma milencami súčasne.

Bohovia majú tisíc názvov pre modrú. Ale ani jeden z nich sa nehodí na modrú Lietajúcich Drakov.

„Už ide!“ vrieska, „Je to obrovské!“

Priestorová matica, prístup udelený. Let', Drak!

Ona zapne ejakulačné HR signály od 1 po 55, takže sa urobí súčasne s ňou.

„Och!“ Urobiť sa je ako umrieť v jej náručí. „Ja ju vidím!“

Vzdialená prázdnota. Eóny prapodivnosti. Ohromná nekonečnosť a priestory nabité hviezdami.

„Ja ju vidím.“ Kanály 2 až 55 sú zrušené. Na 1ke je v nej, teraz úplne nehybný. Oči zavreté. Kúpe sa v rozľahlosti. „Je to ohromné,“ zašepká. „Šíri sa to priestorom. Donekonečna.“

Spoza Priepasti Hlbočiny a Priesmyku Večnosti.

Jeho tvár spočíva na jej pleci, „Modrá! Modrá! Neuveriteľná modrá!“

Ona ho drží vo svojom náručí, „Aký druh modrej?“

Pomaly, „Tmavá. Hlboká. Nevieľm to opísať. Je to gigantické. A prehovára to ku mne. Niečo mi hovorí.“

Jej pery sa dotknú jeho ucha, jemne mu zašepká, „Povieš mi, čo?“

Úplne mimo. Ďaleko, pred'aleko, „Nemám predstavu. Je to mimo slov.“

Navždy Láska, Biely Orol.

3.29 Streda 03:21 (OČP 47,7 hodín) Ďalší Biely Orol

O 3:21 sa zobudí s ohromným zábleskom inšpirácie a vôbec nemyslí na fakt, že nepriateľ dorazí o 47 hodín a 45 minút. Na kanáli 1 leží VRR-Vírdžinia v jeho objatí, v hlbokom spánku. Hľadiac na ňu, aktivuje Multi-V. Na kanáli 2 sa VR-oblečie a zavolá, „Počítač! Požadujem vysoko naliehavú komunikáciu s plukovníkom Serahom!“

Serah sa okamžite objaví. Je na letovej palube Skalény 333. „Do Hrotu, Hiram!“

Hiram ho pozdraví, „Do Hrotu, brat rytier! Stále lietate?“

„Na ceste späť – odprevádzali sme k blokáde 16 nosičov. Čo pre teba môžem urobiť, brat?“

„Mám nápad! Nový plán. Naším problémom je, že počas evakuácie civilistov z Filadelfie 6 budú naše nosiče pod paľbou stíhačov a striel, ktoré vyjdú z pančuchy, je tak?“

„Je to určite jeden z našich problémov,“ prikývne Serah.

Je zrejmé, že Serah má aj ďalšie problémy.

„Nedokážem odrezat' pančuchu a uväzniť v nej nepriateľskú flotilu,“ pokračuje Hiram. „Ale našiel som spôsob, ako Filadelfiu 6 odrezat' až na 11 hodín. Takto: vytvoríme dieru v stene, necháme naše nosiče vojsť dovnútra, potom dieru zavrieme. Zahalíme Filadelfiu 6 do bubliny P-21tiel. Potom nám stačí už len vyčistiť Z-99 vo vnútri bubliny. Po tomto nebude môcť počas 11 hodín vojsť ani jeden nepriateľský stíhač. A dokážem urobiť, aby sa tá bublina od pančuchy vzd'alovala,“ povie, prenášajúc mu holografický diagram.

Virdžínia zachránená P-21kami – to je umenie!

Serah zavrie oči, chytí si hlavu do rúk a premýšľa.

Je veľmi unavený. Nespál už vyše dvoch dní.

„Lavashovi experti niečo takéto navrhovali. Ale nedokázali to domyslieť,“ odpovie.

Matematická istota, „Ja dokážem! Vyžaduje to vážny zásah do upgradu softvéru. Nie je to jednoduché, ale dá sa to. Viete, $A^{\&\sim}$ je úžasný!“

Pobavený, Serah opäť otvorí oči, „Už je to napísané?“

„Nie, ale budete to mať koncom rána. So všetkými relevantnými simuláciami. Poviete o tom Najvyššiemu Veleniu?“

Škrobený, formálny hlas, „Vykonám, poručík!“ povie Serah, akoby mu to prikázal.

Hiram je v móde nápravy škôd, „Prepáčte, plukovník, nemyslel som...“

„Hiram...“ Serah ho obdaruje svojím špeciálnym poloúškrnom, potom zvažnie, žiariac zlatom Hnedého Rúcha, „...ďakujem ti!“

Vyslovené z veľkej, preveľkej diaľky.

Ďakujem ti za to, čo robíš pre Virdžíniu.

Čože? Ale to je predsa Virdžíniin prúd prítomnosti! To povedal *on*? Ak áno, čo všetko vie o tom, čo Virdžínia a Hiram v poslednej dobe stvárali?

Úzkostné záchvevy.

Navždy láska, Biely Orol!

Tak to je koniec! Kto je tu vlastne kto?

Serah vyšpúli pery a prikyvuje, so záujmom sledujúc výraz na Hiramovej tvári. Potom, „Hiram, vieš, že vo Filadelfských Vzdušných Silách je len jeden Biely Orol? Ten alias je predávaný ako titul, z rytiera na rytiera. Tradícia začala pred 112 rokmi kapitánkou Leou Loyd. Úžasná žena, o ktorej sa tvrdí, že bola reinkarnáciou Alsibyadi Bieleho Orla. Rozprával ti Zar o nej niekedy?“

„Atlantská Alsibyadi? Pravdaže.“

Nič menšie ako legenda! Jedna z majsterek, ktorá držala svätyniu Eisraimu pohromade, zatiaľ čo Atlantída sa rozpadávala a pripravoval sa začiatok Archívu.

„Vieš, Hiram... neplánujem hneď zomrieť. No je mojou tradičnou povinnosťou určiť môjho nástupcu. A teraz sa drž svojich tlmičov zotrvačnosti – pri najbližšej návšteve Miesta Bez Hraníc plánujem oznámiť, že ty budeš ďalším Bielym Orlom.“

Hiram nemá slov.

Ale prečo ho tento muž tak veľmi miluje?

Hľadiet' do Serahových očí je ako vidieť Sempera. A Zara, a Barkhan Zéra.

„Uvidíme sa v Zlatom Slnku, brat!“ Serah ukončí komunikáciu.

3.30 Streda 05:42 (OČP 45,4 hodín)

Dnes Miesto Bez Hraníc nie je stena. A nie je tu ani nápis, „Nočný klub Virtuálnej Reality.“ Namiesto toho je tu oblúčková kolonáda a záves.

Hiram odtiahne záves a vojde do malej miestnosti. Dlážka pozostáva z čiernych a bielych švorcov. Je tu vysoký klenbový strop. Pozdraví ho rytier, pred šesťdesiatkou. Tridsať centimetrov nad jeho hlavou je osem strieborných hviezd.

Ďalší majster Miesta Bez Hraníc.

„Majster Gideon na vás čaká,“ povie mu, ukazujúc napravo. Vzhľadom na to, že 7 z 10 rytierov umrie, kým dosiahnu vek 27 rokov, tento muž je buď virtuálny klon alebo má sakramentské šťastie.

Na konci krátkej chodby nájde Hiram Majstra Gideona sedieť za okrúhlym stolom a jesť. Je to malá prázdna miestnosť. Rovnaká štvorcovaná podlaha. Gideonovi sa nad jeho skalpom vznáša dvanásť strieborných hviezd.

„Rytier Hiram! Chceš sa so mnou naraňajkovať?“

„Nie, vďaka,“ Hiram si sadne pred neho. Čudné je, že Gideonove RR raňajky nepáchnu. Musel sa o to postarať Veľký Palam.

„Gideon, máme problém,“ oznámi Hiram. „Je dosť možné, že nepriateľ sa napojil na môj mozog. Preto som ani neotvoril tvoj manuál k UBQ. Rozkazy plukovníka Seraha sú: pýtaj sa ma, čo chceš,

ale nezmienuj sa o žiadnych citlivých informáciách týkajúcich sa tvojej práce.“

Žiadna reakcia. Muž s okrúhlou tvárou ďalej je, skenujúc Hiramov Hrot. Má tučné červené pery. Keď sa nahne dopredu, aby sa napil hnedého nápoja zo svojej šálky, dvanásť strieborných hviezd sa nepohne.

Človeče, ten ale má žiarivé oči!

Gideon prikývne, „Rozumiem. Ale je to škoda. UBQ je hypersynchronická hostina. Je to počítačový jazyk, kvôli ktorému sa oplatí žiť.“

Takže Rex už vie o UBQ.

Gideon si pripravil zoznam otázok o A^&~. Hovorí rýchlo. Hiram odpovedá, bod po bode. Gideonovi sa nepáči to, čo počuje. Po dvadsiatich minútach hutnej výmeny sa odmlčí. Vystrúha grimasu, „Takže Rexovi vedci *sú* oveľa ďalej, ako sme si mysleli.“

„Ďaleko pred nami. Nemáš predstavu, akí dobrí sú títo GM bastardi.“ Hiram sa mu zverí, „Nepriateľova myseľ je úžasná. Hovor mi o softvéri, kvôli ktorému sa oplatí žiť! P-21 nie je mína, je to matematické zjavenie.“

Ustarostene, „Ale potom... čo nám P-21 ešte odhalí, keď sa ju pokúsime marudovať? Realisticky.“ Gideon luskne prstami a jedlo zmizne. Nedáva to zmysel. RR tanieri sa nedokážu takto dematerializovať.

Hiram pokrčí plecami, „Čoskoro to zistíme. Počúvaj, ja viem, že napriek zdaniu, Miesto Bez Hraníc *nie je* reštaurácia... ale čo presne to je?“

Pobavený, Gideon sa uškrnie, „Svätyňa. Miesto Bez Hraníc je neurokybernetická svätyňa. Keď spromuješ v akadémii, ešte nie si rytier, si len pilot. Miesto Bez Hraníc je tým miestom, kde piloti prijímajú zasvätenie do rytierstva.“

„A to je čo? Môžeš o tom hovoriť?“

„Ale čo ťa v tej TS5 učili?“

„Prepáč! Na TS5 som bol príliš zaneprázdnený v mojej bombe. Chcem povedať, s mojou bombou. Zriedka som vychádzal von. Je tu pár vecí, ktoré mi ušli.“

„Matematický asketik! To sa mi páči,“ povzdychne si Gideon. Udiera to na strunu, ktorá rezonuje s jeho hrozivým Hrotom. Potom pokračuje vo vysvetľovaní, „Miesto Bez Hraníc je o preniknutí do podstaty reality. A Archívnych tajomstvách: vízie minulosti a budúcnosti, vízie nefyzických bytostí a svetov. Hneď ako sa skončí bitka, zasväťím ťa do prvého stupňa.“

„Dostanem za to hviezdu nad hlavou?“ spýta sa Hiram.

„Ts...“ pokrúti hlavou. „Musel by si ukončiť trikrát dvanásť stupňov, kým by si sa vôbec stal kandidátom na jednohviezdčkové majstrovstvo.“

Zdá sa, že podstata reality je komplexná. „Musím ísť. Potrebujem doladiť zopár rovníc.“ Hiram sa

dvanásťhviezdičkového majstra opýta, „Dokážeš uchovať tajomstvo?“

„Celkom určite!“

„Som vášnivo zamilovaný do nezostupujúcej. Môžeš mi prezradiť, ako sa darí Mur&de?“

Gideon pomaly pokrúti hlavou. „Nie príliš dobre, brat. Teraz sú to už viac ako tri dni. Nie sú tu žiadne známky, že by sa mala vrátiť.“

Fakt je, že 20% zostupujúcich sa nikdy nezobudí zo svojej prvej smrti.

Hiram volá Orlovu nehu. Vo svojom Hrote si vybavuje Virdžíniuinu lásku.

Modrá za Priesmykom Večnosti.

Gideon je úžasne vnímavý. Zdá sa, že prijíma každú jednu čiastočku Orlovho svetla. Miestnosť pohasne. Teraz sú ponorený v gigantickej rozľahlosti. Rovnaká modrá. Ich realita je zaplavená Virdžíniinou prítomnosťou.

Akoby tam sedela s nimi. Miesto Bez Hraníc akoby presmerovávalo jej prítomnosť.

Cez Archívnu Halu Sedemnásť.

Teraz je to ona, ktorá do Gideona vlieva Orlove svetlo.

Celou jej mysl'ou, celým jej srdcom.

Večnosť začína dnes.

Od Orla, absolútna istota:

Mur&da sa nevráti.

Jej duša už putuje, ďaleko.

Majster Miesta Bez Hraníc zašepká, „To, čo je, bude navždy.“

Veźme Hiramovu ruku a nekonečnosť je jeho svedkom. Ukončí ich stretnutie, „Bratstvo je priateľstvo s vôľou.“

3.31 Streda 14:30 (OČP 36,6 hodín) Zlé predtuchy

Hiram letí v Skaléne 333 na okraji bezpečnej tréningovej zóny. Na kanáloch 5, 51 a 53, v spolupráci s (plne autorizovanou) hrubou silou zo všetkých Filadelfií, monitoruje dodatočné testy svojho nového plánu. Na kanáli 6 sa Virdžínia a on vyvaľujú na gauči, hľadiac si navzájom do očí. Celkovo to nenaberá žiaden konkrétny smer, ale je to *také* dobré! V RR sedí v kresle pilota, PR Zar je po jeho pravici, PR Varga po jeho ľavici. Prechádzajú si PR holografickú reprezentáciu najnovších pohybov filadelfskej flotily.

Dobré správy: Z7 sa začala pohybovať smerom k Filadelfii 6. Teraz dokážu Skalény 296 doletieť zo Z7 na Filadelfiu 6 za 3 hodiny, 333ka za 2 hodiny. V blízkosti pančuchy sa začína koncentrovať ohromné množstvo palebnej sily: je tam už pätina filadelfskej flotily a ďalšia pätina je na ceste. Keď všetok Rexov hardvér vylezie z pančuchy, pripravte sa na masaker! Nikdy v histórii ľudstva nebola taká palebná sila koncentrovaná na takom malom priestore.

„Čierny Panter Hiramovi, chránený kanál: Ako pokračuje tvoj plán?“

„Hiram Panterovi: Dokončený. Posledné detaily som zaslal Najvyššiemu Veleniu pred dvoma hodinami. Teraz už spúšťam len nejaké dodatočné testy.“

„Funguje to?“

Hiram prikývne, „Pre Filadelfiu 6 to vyzerá dobre!“

„Zjednotenie! *Milujem* to kódové meno!“ Panter mu rozžiari deň jedným z jej úsmevov. „Od admirála Lavasha dostaneš odpoveď pred 24:00. Vieš, jeho manželka je na Filadelfii 6.“

V jej očiach je nádej.

Inšpirovaný, Hiram pozdvihne svoju pravú päsť, „Teyani je s nami!“

Pozrie sa na neho, pobavená a tajomná. Potom, „Let' dobre, Hiram!“ Koniec komunikácie.

Na kanáli 1 zo seba Hiram dostane dlhý vzdych naplnený neoprávnenou nostalgiou. Obráti sa k Zarovi, „Panter je Panter, čo?“

„Počuj, môžem sa s tebou na minútku súkromne porozprávať?“ spýta sa Zar.

„Iste!“ Zar sa obráti na Vargu, svojho navigátora, „Ospravedlňte nás, plukovník.“

Hiram a Zar sa vyberú na kanál 39.

„Hiram, chcem ťa požiadať o láskavosť.“ Majster Hromu je vážny.

Hiram je v bujarej nálade, akože môže byť čímkoľvek, môže robiť čokoľvek. Cíti sa takto zakaždým, keď letí 333kou v RR priestore. „Žiadaj, muž Zákona!“

„Hiram, Serah na tom v tejto chvíli nie je dobre. Nejaká vážna karma v spojitosti s Filadelfiou 6.“

Začalo to pred 13 000 rokmi, vieš.“

„Čo presne je karma?“

„V tomto kontexte: ťažká sračka,“ Zar hľadí dole na svoju ľavú päsť.

„Je niečo, čo by sme pre neho mohli urobiť?“

„Práveže je.“ Zatvorí ruku a ponechá svoju päsť zat'atú. Potom ju otvorí a pohliadne priamo do Hiramových očí, „Ukáž mu tvoj model Virdžínie!“

„Och, nie! To nie! O to ma predsa nemôžeš žiadať!“ zasmee sa Hiram od hrôzy.

„Žiadam to od teba. Ako môjho priateľa a môjho brata.“

Je to prvýkrát, čo Zar nazval Hirama bratom. A prvýkrát, čo tak empaticky žiada niečo od Hirama.

„Och, môj Bože! Matematické nebo, pomôž!“ Hiram si zakryje oči dlaňami a skryje sa. „Ale to ja nemôžem. Nedokážem to! Je to nemožné. A čo ak sa ma Serah opýta, ako som sa dostal k údajom, aby som dokázal vypočítať jeho milovanú? Čo mu poviem? Že som hackol jeho kajutu, hackol súkromný účet jeho manželky, podviedol ho, aby mi dal svoje hodnoty chromozómov... ja som ho zradil.“

„Hej. A tiež si pre nich urobil viac ako ktokoľvek iný v tomto živote.“

„Naozaj?“ Hiram si skusmo odhalí oči. Vystavený Zarovmu hromovému pohľadu sa rýchlo zase ukryje za svojimi dlaňami. „Nie! Prosím! Žiadaj čokoľvek, len nie toto!“

„Čierny Panter Hiramovi, chránený kanál: čo máš na pláne?“

Zachránený Panterom. Zase! Hiram sa promptne VR-presunie na kanál 1. Zar ho nasleduje.

„Hiram Čiernemu Panterovi, chránený kanál: nič moc. Bežia mi testy, dokončujem svojich 20 hodín RR letového tréningu.“

Ona nič nehovorí. Len zostane na linke. Nepodobá sa to na ňu.

Hiram sa snaží udržiavať konverzáciu, „Možno by som ešte mohol zostreliť zopár majákov?“

„Nie. Počúvaj, Hiram... mám zlý pocit.“

Nemôže sa to týkať Himalájcov. Tí sa práve vrátili domov.

„Kto?“ spýta sa Hiram.

„Serah!“

Auč!

Varga ihneď lokalizuje Bieleho Orla. „Zóna 20E. Tri sektory od Filadelfie 6. Sakramentsky d'aleko

od zvyšku flotily!“

Dve bodky uprostred ničoho.

„Zväčšiť!“ prikáže Varga a ukáže sa bojový krížnik a Skaléna 333.

„Hiram Čiernemu Panterovi: čo do pekla tam robí sám?“

„Nešťastná zhoda okolností. Dve doprevádzajúce fregaty mali poruchu počítača a museli sa vrátiť na Vedeckú Stanicu B10 kvôli opravám. Potom musel byť chór Pelikán presmerovaný k nosiču Jefferson, ku ktorému sa blížila letka Z-99tiiek.“

Varga zvýrazní Jefferson, „Zóna 18D. Dva sektory ďaleko.“ Zväčší pohľad a ukáže sa nosič obklopený letkou 8 Skalén 296.

„Správa o škodách,“ žiada Hiram.

„Nosič Jefferson bol zasiahnutý štyrmi strelami Beth. Menšie štrukturálne poškodenia, žiadne obete. Útočná skupina Z-99tiiek sa stiahla.“

Z-99tky boli vyslané, aby otestovali nové zbrane – a nervy – filadelfskej flotily. Za posledných 48 hodín toho bolo dost’.

Hiram obráti svoj zrak naspäť na zónu 20E. Je úplne prázdna, odhliadnuc od Serahovej 333ky a krížnika Halleluja. Do zóny 20E to má namierených šesť bojových krížnikov, ale ich OČP je 3 hodiny.

Vciťuje sa. Je Serah v ohrození? Bezpredmetná otázka. Panter volá o pomoc. Ako by Hiram mohol odmietnuť?

Rýchly mentálny výpočet. Momentálne sa Hiram nachádza na samom okraji bezpečnej zóny. Odtiaľ, kde je, by sa k Serahovi mohol dostať za 32 minút.

Zmení svoj smer. Teraz jeho stíhačka smeruje k zóne 20E. Plnou rýchlosťou.

„Hiram Čiernemu Panterovi: moje nové taktické hypotézy vyžadujú testovanie výsledného suprastrálneho modelu guľovitej časti mínového poľa P-21, aké sa vyskytuje v zónach 20F a 20G. Žiadam o povolenie opustiť tréningovú zónu.“

Ticho. Z Hrotu Hiram vie – Panter používa svoj vhl’ad.

Nástojí, „Dokonale bezpečná misia, veliteľka. Nič nie je rýchlejšie ako 333ka. Nesprevádzam žiadnu loď. Ak po mne niekto pôjde, jednoducho odfrčím.“

„Ak ťa pustím, mám tvoje slovo, že nech sa *stane čokoľvek*, zostaneš mimo dostrelu *všetkých* nepriateľských lodí?“ spýta sa ho.

„Pravdaže. Teda... nie.“

Výbušná sila v jej hlase, „Hiram, ty *musíš*, *zostať*, *nažive!* Ak mi nedáš svoje slovo, že zostať mimo

dostrelu, jednoducho ťa nemôžem pustiť.“

Je vo svojom charaktere ohnivého pantera. Hádať sa s ňou? Na to ani nemysliť.

Hiram sa naladí na Majstra Barkhan Zéra. Z Archívnej Haly Päť prijme absolútnu istotu, že *musí* ísť.

„Hiram Čiernemu Panterovi. V poriadku, budem sa vyhýbať problémom.“

„Povolenie opustiť tréningovú zónu udelené! Posielam tiež veliteľa Gideona chóru Posvätný Modrý Plameň: sedem Skalén 333. Zónu 20E dosiahnu o 39 minút. A Pelikány sa chystajú letieť naspäť do sektoru 20E. Približný OČP 50 minút.“

„Rozumiem!“ Koniec komunikácie.

Keď je už sám, Hiram začne vrieskať, „Čo, do piče, odo mňa chceš, ak mám zostať mimo dostrelu?! Žeby z diaľky postrieľať Z-99tky Žihadlami?“

Objaví sa PR Virďžinia z kanálu 6. „Ahoj! Môžem si prisadnúť?“

„Prosím!“ odpovedia traja muži jednohlasne.

Zaujme pozíciu v kresle tretieho pilota, po Zarovej pravici.

Zar mrkne na svojho pilota, pobavený. Jedným úsmevom roztopila Virďžinia jeho hnev.

„Dobre, tak teda poďme nacvičovať zostreľovanie Z-99tiiek strelami Žihadlo!“ Hiram zavolá Vargu, „Pošlite mi Z-99tku, plukovník!“

Na navigačnom holograme sa objaví čierna blikajúca bodka.

Varga hlási, „Stíhač Z-99 bude v dosahu krátkych skenerov o 30 sekúnd. V dostrele o 3,5 minúty.“

O 30 sekúnd môže Hiram začať marudovať Z stíhač. O 210 sekúnd bude Hiram v dostrele Z stíhača. Takže mu zostáva 180 sekúnd, aby zničil superastrálny model Zka a učinil stroj zraniteľným voči útoku diaľkovou strelou.

Majster Barkhan Zér, pomoc!

Sieť, ktorú Majster Barkhan Zér v posledných dňoch generoval, je už dokončená. Úžasná Hrotkonštrukcia utkaná z Hromových nití, super-nabitá anjelskými silami a jasnosťou Nebies Zjavenia. Akonáhle Hiram zavolá o pomoc, je na ňu napojený. Cíti sa rozľahlo, ako časť väčšieho celku. V jednote s celým Bratstvom Rytierov. V jednote s ľuďmi Archívu a Majstrami Hromu, ktorí sa všetci pripravujú na boj. V jednote s veľkými anjelmi Zlatého Slnka.

Semper je na ceste do Filadelfií. Vo flotile z Vonkajších Planét. V rovnakom nosiči ako plukovník Perry.

Hiram pozdvihne svoju pravú päť, „Hej, Semper!“

Hej, Hiram! V Zlatom Slnku sme ty a ja navždy jedno.

„Skener zameraný na Z-99!“

Akcia! Z Hrotu Hiram sleduje simulovaný signál krátkeho skenera a dosiahne simulovaný superastrálny model Z-99. Tak trochu vyblednutý, neznie úplne správne. Hrot-vystúpiac o úroveň vyššie, narazí na simulačnú jednotku. Slabučký 3D model, ktorý vyzerá ako vizuálna klávesnica. Žiadna nádej proti Hiramovmu Hrot-ohňu.

„Bum!“ povie, vymažúc model.

Z-99ka zmizme z hologramu a tlmený hlas ho varuje, „Simulačná jednotka mimo prevádzky. Oprava by mala byť ukončená 13,2 minúty.“

„Ničiť si vlastný počítač nepomôže,“ povie Varga prísny hlasom.

Hiramov cynický hlas, „Tieto simulačné jednotky sú hračky! Hovorím ti, že tie, ktoré používa nepriateľ, sú úplne iného kalibru.“

Nie, krásny milenec! Nemysli na neho, keď si vo vesmíre.

Varga signalizuje, „Zónu 20E dosiahneme o 20 minút. Zatiaľ je to dobré – všetko čisté.“

„Počítač!“ invokuje Hiram. „Chcem štatistiky z posledných 10 rokov: koľko Z stíhačov bolo zostrelených strelami Žihadlo a len strelami Žihadlo? Poskytni detaily o taktickej situácii.“

Tlmený hlas, „119 Z-99 a 47 Z-101 stíhačov bolo zničených za posledných 10 rokov zničených strelami Žihadlo, ale žiadne za posledné dva roky.“

Čo znamená, že nepriateľ chybu odstránil pred dvoma rokmi.

Úškrn mathackera, „Takže je to nemožné?“

Počítač odpovedá, „Počas 4. bitky o Merkúr bolo 46 Z-99 a 31 Z-101 stíhačov zničených strelami Žihadlo. Ale všetky boli najprv poškodené inými zbraňami.“

Takže to je nemožné. Dôveruj nepriateľovi.

Jediný spôsob, akým môže Skaléna zničiť Z stíhač je tak, že naň vystrelí z fázarov. Čo znamená, že musí byť v dostrele. Kde Hiram nemá povolené ísť. Takže...

Virdžínia, inšpiruj ma!

„Počítač, nahraj môj simulačný program Z-99 riadený A^&~.“

„Nemusím ti pripomínať, že Z-99 stíhače normálne nepatria medzi hardvér, ktorý je riadený A^&~, však?“ povie Varga.

„Viem, viem... okrem tej jednej, ktorú sme stretli v utorok.“

„Zriedkavá výnimka,“ zdôrazní Varga.

Zamyslený Hiram, „Rozmýšľam, prečo. Keby som *ja* bol nepriateľ, vybavil by som *všetky* moje Z stíhače A[^]&~ softvérom. Oveľa tuhšie superastrálne modely.“

„Zahájit' simuláciu!“ prikáže Zar.

Hiram sa Hrot-zavesí do modelu a skenuje ho. Srdce modelu je štvorrozmerné, ale pozoruhodne jednoduché: 32 otáčajúcich sa gulí, jedna na každom rohu tesseractu. Tisíce iných tvarov, zväčša 4D, krúži okolo srdca.

Držiac model v Hrote, Hiram naraz rozpučí všetky gule. Objaví sa nové srdce: 32 gulí vyznačujúcich tesseract, ktorý sa stáva novým ťažiskom. A tak ďalej. Zakaždým, keď Hiram rozpučí jedno srdce, vznikne iné. Jedinou šancou, ako zničiť Z-99 Žihadlom je vtedy, keby strela zasiahla stíhač v zlomku sekundy, keď je srdce rozpučené a nové ešte len vzniká.

Viac sily!

Vystúpiac do Hrot-siete, Hiram volá Barkhan Zérov superastrálny oheň a vylieva ho do modelu. Nie nepodobné vylievaniu kyseliny sírovej do košíka s ovocím. Model je uvrhnutý do totálneho chaosu, ale už sa vytvára nové srdce. A nové. A nové... Hiram vzýva viac sily, viac jed-ohňa, ale z Hrotu dostáva varovný impulz,

Prestaň! Hneď teraz!

Hiram okamžite Hrot-pustí model.

Letovú palubu otrasie basové bzučanie a ozve sa sprostý tlmený hlas, „Marudovací poplach! Centrálna jednotka počítača je v ohrození. Zatiaľ žiadne poškodenie, ale známky záťaže v štyroch...“

Hiram vypne alarm a umlčí hlas.

„Počítač, ukonči všetky simulácie,“ prikáže Zar.

Hiram vzdychne, „Nerád vám to hovorím, ale...“

„...Rexove počítače sú oveľa odolnejšie ako naše,“ Virdžinia dokončí jeho vetu. „Vieme, vieme...“

Varga sa uškrnie. Zar vyšpúli pery a začne si žmoliť bradu, dosť spokojný s osobnosťou, ktorú pre Virdžíniu vybral.

Na niekoľko sekúnd je tu nekonečne pokojné ticho vesmíru. Hľadiac na súhvezdie Škorpióna, ku ktorému 333ka smeruje.

Stretnutie.

„Čierny Panter Hiramovi: Je to tu. Naše diaľkové skenery zachytili skupinu 11 stíhačov Z-101 smerujúcich do 20E, SUPREP.“

101ka je najnovší model Z stíhača. Oveľa tuhšia ako Z-99.

Pripomenie mu, „Hiram, mám tvoje slovo, že zostaneš mimo dostrelu!“

Ticho.

Z Hrotu to dokáže cítiť – Hiram teraz rýchlo premýšľa.

Neochotne, „Hiram Čiernemu Panterovi. Moje slovo.“

Koniec komunikácie.

„Tu sú!“ Varga ukáže na 11 blikajúcich čiernych bodiek: Z-101ky. „Ich OČP do zóny 20E je 14,5 minúty. My dorazíme za 12,5 minúty.“

Pantera varovali Synovia Apolóna. Chcú ťa mať tam. Čakajú na teba.

Objaví sa JOŠ panel. Čerpajúc z centrálného počítača, Varga vymenuje všetky sily, ktoré idú na pomoc Serahovi, „Posvätné Modré Plamene dorazia za 20,5 minúty, to je 8,5 minúty po nás. Z najbližšieho nosiča, McIntosh, práve vyštartovalo 24 Skalén 296, OČP 19 minút po nás. A zo západu prilietajú Pelikány, OČP 17 minút po nás. Ak Serah dokáže vydržať, kým dorazia Posvätné Modré Plamene, jeho šance sú výborné.“

S jedenástimi Z-101, ktoré vám strieľajú na zadok, je 8 minút sakra dlhý čas.

Hiramovou myslou bežia Semperove slová. *Ak prekonáš čierny dym, potom môžeš urobiť čokoľvek! Čokoľvek!*

„Ja som prekonal čierny dym!“

Musí existovať spôsob, ako na 8 minút zdržať Z-101ky.

Prichádzajúca správa, „Biely Orol Hiramovi: Čo tu robíš?“

Masívny nárast v Hiramovom Hrote. Dych z výšky Nebies Zjavenia,

Serah, 13 000 rokov si vedel, že prídem. Teraz som tu.

Cestoval som až na dno priepasti a naspäť ku svetlu. Teraz som nezastaviteľný.

„Čierny Panter Žeravým Hviezdam. Naše diaľkové skenery zachytávajú 2 strely Veľký Alfredo smerujúce do 20E. OČP 9,5 minúty.“

Akoby 11 Z-101tiiek nestačilo.

Na holograme sa objavia 2 červené bodky svištiace cez stenu P-21, rýchle ako smrť. Ak dosiahnu Halleluja, bude to škaredé ako tanier kronomolonov.

„Hiram Bielemu Orlovi. Nejaké obmedzenia týkajúce sa marudovania Veľkých Alfredov?“

„Biely Orol Hiramovi. Všetky marudovacie obmedzenia boli zrušené. Od dnešného rána.“

Takže už žiadne vojnové hry. Akcia.

Konečne.

Varga, „Veľkí Alfredovia budú v dosahu Serahových skenerov o 3 minúty.“

Hrot-spáruj sa so mnou, muž Zákona!

Hiram tleskne, „Platí!“

Párujúc sa so Serahom, Hiramov Hrot je vyzdvihnutý náhlym, masívnym, neodolateľným ťahom. Letí raketovo nahor, ako pri drile Bielej Priamky.

Sila Hromu. Džervin za Serahom. Orest za Džervinom. Barkhan Zér za Orestom. Celá lúnia za Barkhan Zérom.

Ohromujúce.

Vysoko v Nebesách Zjavenia Hiram spozná bytosť svetla, ktorú stretol, keď Hrot-zachraňoval Himalájcov. Jeho invokácia ešte stále znie,

Nama Gana, Nama Gana, Gana Gana, Nam Nam.

Očarujúce. Úžasné.

Tentokrát sa Hiram ocitne tvárou v tvár tej bytosti. Svetelné telo. Mimoriadne ostré črty. Mladý muž. Hustá čierna brada. Plamenný pohľad v očiach. Na hlave má helmu a na prsiach brnenie, žiarivé zlato. Za opaskom má zvláštnu zbraň, ktorá vyzerá ako sekera s tromi hlavami.

Prerušiac svoj spev, bytosť sa obráti k Hiramovi. „Čo na mňa tak zízaš?“ povie podráždeným hlasom. „Vypadni odtiaľto!“

Hrot-ukotvený v matematickej sile Nebies Zjavenia, Hiram ho zvedavo sleduje.

Pozdvihnúc hroziacu päť, bytosť sa vyhráza, „Vý-pad-ni, odtiaľto!“

Kde je Serah? Nevidí ho.

Dole v slnečnej sústave, Varga oznamuje, „V dosahu skenerov o 20 sekúnd...“

Pripravujúc sa na marudovanie torpéda, Hiram sa Hrot-vytiahne vyššie v Nebesách Zjavenia, do archetypálnej oblasti, z ktorej nepriateľ čerpal pri vytváraní A^&~ jazyka. Matematická dokonalosť. Priezračné more archetypov.

Hľa! Rovno pred Hiramom, rovnaká bytosť. Spieva.

Nama Gana, Nama Gana, Gana Gana, Nam Nam.

„10 sekúnd...“

Rozhorčená, bytosť prestane spievať, „*Zase ty?*“

Totálne koncentrovaný na pole archetypov, Hiram si ani nevšimne, že bytosť prestala spievať svoju invokáciu a teraz hľadá na neho.

„Zameriavam torpéda...“ Varga zadržiava dych, „...teraz!“

Zostávajú len štyri minúty, kým Alfredá zasiahnu Halleluja, osem, kým dorazia Z-101ky.

Zjednotení v Hrot-ovosti, Hiram a Serah sledujú signál skenera a dosiahnu torpéda. Hiram ihneď identifikuje P-21 podobný 5D model, ktorý vládne obom torpédam súčasne. Začína ich mapovať.

„*Nie! Nie!*“ bytosti pohrdavo krúti hlavou. „*Ty nevieš, čo robíš!*“

Hiram ho ignoruje. V superastrálnom modeli torpéd najprv prejde cez more maličkých hyper-gulí. Okolo osi v tvare 3D obelisku tancuje veľká rôznorodosť tvarov. Srdce modelu?

„Jedno z torpéd spomaľuje!“ ohlasuje Varga. Potom, prekvapene, „Exploduje!“

Príliš ďaleko od Halleluja a Seraha, aby spôsobilo akékoľvek škody. Porucha?

Od momentu explózie sa superastrálny model stane nestabilným. Obelisk a hyper-gule zmizli. Zakaždým, keď sa objaví nový tvar, zmizne skôr, kým ho Hiram stihne Hrot-uchopiť.

„Torpédo je v dostrele Halleluja!“

So svojím narušeným modelom nemá torpédo šancu – alebo sa to tak aspoň javí. Ale keď 21 fázerových batérií Halleluja začne páliť, Veľké Alfredo stojí pevne, akoby jeho model bol plne funkčný.

„Torpédo zasiahne Halleluja o 2 minúty,“ povie Varga. „Náš OČP na scénu je 4 minúty.“

Vysoko v Nebesách Zjavenia si bytosť pohrdavo odplňuje, „*Serah sa mýli, nestojíš za nič!*“

Hiram si ho nevšíma. Vyzývajúc Barkhan Zérovu silu, vypustí do modelu záplavu superastrálneho ohňa, vytvoriac úplný chaos. Ale model už bol v chaose. Ďalej odoláva paľbe z Halleluja, svištiac zónou 20E, nebezpečne sa približujúc.

Pomoc, matematické nebo!

V matematickom nebi bytosť schmatne Hirama za plecía a s ohromnou silou ho zhodí na zem, „*Ty si pomoc nezaslúžiš!*“

Hiramov Hrot je vyhodенý z rovnováhy a tak stratí kontakt so Serahom. Rýchlo vstane a zareve, „Čo to, kurva, robíš?“

„*Vypadni, ty červ! Nezaslúžiš si tu byť,*“ odpovie bytosť.

Rozzúrený, „Ja že si nezaslúžim byť v matematickom nebi? Na to by som sa pozrel! Kto si myslíš,

že si?“

„Som boh! A toto je môj svet. Teraz zmizni z môjho sveta, lebo ti ukážem, čo boh dokáže, keď sa rozhnevá.“

Varga hlási, „Torpédo exploduje!“

Vďaka Bohu, Serah to dokázal! Podarilo sa mu rozbiť model.

Ale príliš neskoro. Torpédo už bolo príliš blízko.

Matka Svetla!

Na letovej palube Hiram s úzkosťou a sklamaním sleduje hologram. Rýchlo narastajúci oblak ohňa šíriaci sa zónou 20E.

Čas spomaľuje.

Na Hiramovom holograme len 5 milimetrov oddeľuje vonkajší okraj vlny od Halleluja a Seraha.

V dispečerskej miestnosti Z7 sleduje Panter rovnaký hologram. Rovnako ako stovky dôstojníkov vo svojich lodiach vo filadelfskom priestore.

Pomaly – zdá sa – smrtiaci oblak narastá. Priestor medzi ním a strojmi sa zmenšuje. Z 5 milimetrov na 4. Dole na 3, 2... 1.

Pri 1 milimetri čas ešte viac spomalí.

Hiram presne vie, ako teraz Panter vyzerá. Stojí veľmi vzpriamene a nevyzerá byť napätá. Okrem dvoch malých vertikálnych línií v spodnej prostrednej časti čela, ale to si nikto nevšimne.

Panter, Panter! Moja láska je s tebou. Láska bez konca.

Z Hrotu to Hiram cíti – prijíma jeho vrúcnosť. Medzitým už chamtivý červený oblak obližuje Halleluja, postupne ho pohltiac, potom pohltí aj Serahovu Skalénu. A ďalej rastie. Ďalšie 2... 3... 4... milimetre. Potom zastaví.

„To neznamená, že sú mŕtvi!“ hovorí Varga.

Nie. Akurát, že vesmír okolo nich sa zmenil na červený. Sú ponorení v mori ohňa.

Totálne pokojným hlasom, Panter volá, „Z7 Bielemu Orlovi. Počuješ ma?“

Žiadna odpoveď. Flotila načúva, zadržávajúc svoj dych.

Hiram drží Panterov Hrot. Akoby bola v jeho náruči.

More ohňa teraz rýchlo ustupuje, oslobodiac obe lode, mizne.

Panter volá, „Z7 Halleluja. Počujete ma?“

Rozjarený ženský hlas, „Halleluja Z7. Sme nažive! Všetkých 25 z nás! Žiadne štrukturálne škody.“

Potom, zázračne, „Biely Orol Z7. Počujem ťa 5 z 10.“

Po celom filadelfskom priestore rytieri tleskajú rukami.

„Panter Bielemu Orlovi. Nedokážem odtiaľto prečítať tvoj Odhad Škôd. Správa!“

„Tiež ju nedokážem prečítať. Očakávam vážne štrukturálne škody. Moje pravé krídlo sa odlomilo...“ potom prerušenie, „...oheň na ľavom krídle. 90% environmentálnych systémov je mimo prevádzky.“

„Biely Orol, teraz dostávam tvoj plný Odhad Škôd... *Okamžitá evakuácia!* Tvoja Skaléna môže každú sekundu explodovať. Hiram o 90 sekúnd vyzdvihne tvoju vesmírnu kapsulu.“

Ľahká procedúra. Vesmírna kapsula je 3 metre dlhý valec s vlastným pohonom. Nie nepodobný čípku, je navrhnutý tak, aby dosiahol podobne tvarovanú pristávaciu stanicu na zadnej strane všetkých stíhačov Skaléna.

„Panter Hiramovi. Tvoje rozkazy sú: vyzdvihni kapsulu a ihneď leť naspäť na Z7.“

„Hiram Panterovi. Rozumiem.“

„Panter Bielemu Orlovi. Počuješ ma?“

Žiadna odpoveď.

Varga oznamuje, „Dostávam plný OŠ z Halleluja. 82% ich taktických systémov je mimo prevádzky. Proti 11 Z stíhačom im nedávam ani 3 minúty. Kým dorazia Modré Plamene, loď bude rozsekaná na kúsky.“

Smutné, ale Hiram s tým nedokáže nič urobiť.

„Panter Bielemu Orlovi. Počuješ ma?“

Stále žiadna odpoveď.

Z Hrotu Hiram cíti ako ho ona volá svojím Hrotom,

No tak, Serah! Pod'!

Žiadna komunikácia.

„Halleluja Z7. Lokalizovali sme vesmírnu kapsulu. Jej pohonný systém je mimo prevádzky. Posielame transportér, aby sme ho zachránili.“

Ak je pohonný systém kapsuly nefunkčný, rovnako na tom môžu byť jej environmentálne systémy. Čo znamená smrť udusením.

Ale z Panterovho Hrotu, Hiram vie. *Je nažive!*

Je tu ale vážny problém. Transportér nedokáže pripojiť vesmírnu kapsulu na stíhač Skaléna. Všetko, čo dokáže, je priviezť ho naspäť na Halleluja.

Takže Serah môže byť zmasakrovaný spolu s nimi.

Varga hlási, „Z-101ky budú v dosahu skenerov o 30 sekúnd. V dostrele o 3,5 minúty.“

Apokalypsa – od Hodiny Boha k Hodine Boha.

Spočívajúc na Barkhan Zérovej sieti, Hiram volá Hrom.

Vysoko v archetypálnych oblastiach Nebies Zjavenia sa Hiram ocitne zoči-voči tomu mladému mužovi, ktorý sa nazýva bohom. Zase.

Zúrivý, boh na neho ziape, „*Povedal som ti, že ťa tu nechcem!*“

„Nechaj ma na pokoji! Mám prácu.“

Boh sa vyhráza, „*Zmizni, ty hmyz! Inak umrieš!*“ S pohrdaním urobí palcom názorné gesto, akoby rozpučil mravca.

Dole v 333ke je Hiram malý, slabý a nie obzvlášť pekný. Ale tu v matematickom nebi je hrozivou silou. Nevšímajúc si varovanie, zavolá, „Pomoc, úžasné nebo! Ja viem, že existuje spôsob, ako naraz zničiť 11 Z stíhačov. Ak to dokáže Rosher, dokážeš to aj ty. Ukáž mi to!“

Boh ho opäť zdrapí a šmarí ho na zem.

Hiram vstane, „*Zmizni mi z cesty, lebo ťa zabijem!*“

Boh už nevyzerá byť nahnevaný. Zaujalo ho to, „*Chceš povedať, že by si sa odvážil bojovať proti bohovi?*“ Rehot akoby sa Slnko zmenilo na novu, „*Ha! Ha! Ha! Ha! Ha!*“

Matematická istota: tento mladý muž je asi rovnako tvrdohlavý ako Panter. Potrebuje príučku. Kde je jeho superastrálny model?

Hrot-skenujúc vrcholky Nebies Zjavenia.

Tam je – bohov archetyp. Hiram sa ani neobťažuje s jeho skúmaním. Udrie do neho, akoby gigantickým kladivom.

Nečakaný výsledok: boh nie je porazený, jeho veľkosť exponenciálne rastie. Jeho hlava teraz dosahuje do vysokých oblastí Nebies Zjavenia. Päťou hrozí, že zasiahne Hirama.

Dobre! Poďme nájsť archetyp archetypu.

Hiram stúpa. Nad ním dýcha nekonečnosť. Okamžitý vzostup. Čo sa pred sekundou zdalo byť vrcholkami Nebies Zjavenia sa teraz javí ako bezvýznamný sen, hlboko dole. Čo vyzeralo byť gigantické je teraz len bodkou pri Hiramových nohách. Zapoj večnosť. Oheň Zlatého Slnka žiari

cez moje oči. Ja som to prekonal! Neexistujú žiadne hranice. Tu je bohov archetyp archetypu. Nazvime ho druhým koreňom involúcie – *ki2*.

Vystúpiac na svoj vlastný *ki2*, Hiram zo seba učíní besniaci oheň a napadne bohov *ki2*.

Gigantické, syčiace plamene. Hlasná explózia, vysoko v nebesách.

Ohrozený, boh je nútený odhaliť svoju podstatu. Aj on je oslepujúco žiarivou mocou. Kto teraz spáli koho?

V ohni je ukrytá nesmrteľnosť. Rozširujúc sa o jeden krok vyššie v rebríku svetov, Hiram hľadá na bohov *ki3*. Valiaci sa Hrom. Spánok je mŕtvy, prebudil sa titan. Kráčam po hrane. Matka Svetla, ochraňuj moju cestu. Keď ho boh dorovná na úrovni *ki3*, Hiram sa vnorí ešte hlbšie, z *ki3* na *ki4*, Exusai sú anjeli s ohromnými silami, stvorenie vychádza zo svojho sna, z *ki4* do *ki5*, už nie je nič, len oheň, boh stále bojuje, je skoré ráno stvorenia, mnoho svetov sa má ešte len objaviť, skok z *kin* do *ki∞*, preletiac cez nekonečnosť svetov v najvyšších oblastiach Nebies Zjavenia.

Do *ki∞* – kde stvorenie končí.

Okraj Výšin. Večná Belosť. Navždy Láska.

„Z-101ky v dosahu skenerov o 10 sekúnd... 5, 4, 3, 2, 1...“

Na Okraji Výšin je Orlova láska všetko stravujúcim ohňom.

Hiram je jedno s bohom. Jedno s Orlom.

Jedno s nekonečnosťou, vo svojej ruke drží trisek a vylieva Orlovu plamennú lásku do modelov Z-101tiok.

Odpáľuje dvanásť po sebe nasledujúcich sérií desiatich striel Žihadlo.

Na holograme letových dispečerov Z7 sa Žihadlá objavia ako oblak zelených bodiek vychádzajúcich z Hiramovej Skalény. Pohybujú sa smerom k Z-101kám.

„Dokáže to!“ Panterov Hrot zachytil záblesk Hiramovho vzostupu. Zdvihne obe päste. Hlasnejšie, „Dokáže to!“

Ostatných dvadsaťjeden letových dispečerov zostáva smrteľne ticho, sledujúc hologram. Naľavo, Hiramova Skaléna. Napravo, Z-101ky. Ich OČP k Halleluja je 2,5 minúty.

Oblak zelených bodiek prechádza popri Halleluja.

Tlmený hlas oznamuje, „Z-101ky odpáľujú strely Beth.“

Červené bodky vychádzajúce zo Z-101tiok.

Zelený oblak a červený oblak kolidujú. Nie, nekolidujú. Stalo sa niečo čudné. Prejdú popri sebe. Nevybuchne ani jedna jediná strela.

A hlasnejšie, „Hovorím vám, že to dokázal!“ Panter kričí, „Pozrite sa na toto! Pozrite!“

Strely Beth neboli schopné zastaviť ani *jedno* Žihadlo. Teraz sú na ceste nikam. Nejaký čas ešte poletia, až kým ich nezachytí gravitácia Slnka.

Medzitým sa zelené bodky približujú k Z-101kám.

Podivné ticho v miestnosti dispečerov.

Jej pery pevne zovreté, oči plamenné, Panter vzhliadne nahor.

Čoskoro šokovaný poručík oznamuje, „Cieľ 1, zničený. Cieľ 2, zničený. Cieľ 3...“

Na brehu Tekutého Mora, Kartendranath a Hiram tancujú tanec triseku.

„...Cieľ 7, zničený. Cieľ 8, zničený...“

Nama Gana, Nama Gana, Gana Gana, Nam Nam.

„Cieľ 10, zničený. Cieľ 11, zničený. Sektor 20E je teraz čistý.“

Muž zakričí, „Kurva! Videli ste ten panel? Počítač, potvrd' skóre!“

Tlmený hlas odpovedá, „Počas stretu ZRV-X87-09 v sektore 20E dosiahol poručík Elmian marudovacie skóre 997.“

Dôstojník neveriaco krúti hlavou, „Kurva! Ale kurva! Ako vôbec niekto môže skórovať 997? Toto decko maruduje ako boh!“

Nie je sám, kto neveriaco hľadá pred seba. Na letovej palube svojej 333ky si veliteľ Gideon škriabe svoj lesklý skalp, „Gideon Hiramovi. Môj počítač sa úplne zbláznil alebo si naozaj zostrelil 11 Z-101tiiek čisto s riadenými strelami? Potvrd'.“

Hiram zostáva ticho.

Odpoveď prichádza zo Z7, „Čierny Panter Gideonovi. Marudovacie skóre 997 je potvrdené. Hiram je kráľom Miesta Bez Hraníc.“

3.32 Streda 16:32 (OČP 34,6 hodín) Úsmev boha

Keď Serah vkročí na letovú palubu Hiramovej 333ky, nájde ho s prekríženými nohami sedieť v centrálnom kresle, pohrúženého v hlbokkej koncentrácii.

„Do Hrotu, brat! Chceš druhého pilota?“

Hiram pomaly otvorí oči, odhaliac plamenný pohľad. Majestátny ako zhuk špirálovitých galaxií, rozľahlý ako more prvotnej hmoty, prostý ako $2 + 2 = 4$. Prerozpráva tisíc legend tisícich svetov. Uchováva viac mystérií ako dokáže človek pochopiť za tisíc životov.

„Vúf!“ Serah sa rozosmeje. To Majstri Hromu robievajú vo chvíľach ako je táto. Jeho rytierska uniforma je na franforce. Na zadnej časti hlavy má mapy zrazenej krvi, modriny a rezné rany po celej tvári, veľké popáleniny na ľavom predlaktí a stehne. Jeho Hrot žiari Zlatým Slnkom. „Čo si porobil s týmto priestorom?“ pýta sa, ako keby nevedel.

Letová paluba je super-nabitá prítomnosťou. Kombinácia Bieleho Orla a Lietajúcich Drakov – biele svetlo, ako v prvej sekunde stvorenia a modrá, nad ktorou zastáva myseľ...

...spoza Priepasti Hlbočiny a Priesmyku Večnosti.

Hiram odpovie úsmevom. Úsmev boha, nabitý nekonečným vedením. Povie viac ako tisíc rozprávání.. Serahovi to pripomína duchovný pôvod ľudských bytostí.

Priestorová Matica, prístup udelený. Let', Drak!

Hiram opäť zatvorí oči.

„Jasné!“ Použijúc myšlienkovú klávesnicu, Serah rýchlo skontroluje navigačné systémy. Kurz je nastavený na Z7. Skaléna sa pohybuje plnou rýchlosťou. Nie sú potrebné žiadne úpravy. Jeho Hrot zavadí o Multi-V. Aktívne sú tri kanály, na ktorých sú klony Hirama zaneprázdnené odpovedaním na správy.

Serah sa posadí po Hiramovej pravici a invokuje medipočítač gravito-poľa. „Vytvoriť prioritné spojenie s doktorkou Elchevarra, prístupový kód #Z7-26-21-01.“

Ihneď sa objaví P@, „Ahoj, Serah!“ Nepozerá sa na neho, je príliš zaneprázdnená analýzou ukazovateľov. „Nič zlomené... Žiadne známky ožiarenia... Popáleniny nie sú príliš zlé... V tvojom ľavom ramene je niekoľko kovových úlomkov. A tvoja tretia oblička to schytala. Možno ju budem musieť vybrať.“

Serah len pokrčí plecami, „Kto už potrebuje tri obličky?“

Stále sa na neho nepozerá, „Ty zasran jeden, riadne si nás vystrašil! Prečo si tam musel zostať? Nemohol si proste zdúchnuť, keď sa objavili tie posraté Zká?“

„Je to tajné. Nemôžem o tom rozprávať.“

„Tajné si strč do zadku! Nehýb sa. Bude to bolieť!“ vyhráža sa mu P@, akoby sa mu chcela pomstiť.

Serah sa smeje.

Zareve na neho, „Nehýb sa, povedala som!“

Prestane sa smiať a stane sa Drak-nehýbným.

Ona začne z jeho ramena odstraňovať kovové úlomky, operujúc jeho medipočítačom, cez diaľkové ovládanie. Medipočítač by to ľahko dokázal aj sám, ale Serah je priberčivý. Okrem P@ nikdy nikomu nedovolí čokoľvek babrať s jeho telom.

Ako sa dalo čakať, bola to prázdna hrozba. Chirurgia bola úplne bezbolestná.

Na niekoľko sekúnd zavrie oči a uvoľní sa. Sedieť v Hiramovej prítomnosti je ako byť držaný v Orlových krídlach.

Z Archívnej Haly Sedemnást'.

Myšlienkovy prepne ďalší VR kanál a zavolá, „Biely Orol Panterovi, chránený kanál. Líbiš ma?“

Objaví sa pred ním, „Panter Bielemu Orlovi, chránený. Šialene!“ Jeho dobitú tvár sleduje bez reakcie.

„Si dnes v noci voľná?“

Ona vyšpúli pery, „Mohla by som byť.“

„Chceš ísť so mnou na Miesto Bez Hraníc? Bude to rande. Povedz áno!“

Pravdivo, plne, navždy, „Áno!“

333ku dosiahne chránená prichádzajúca komunikácia. Hiramove Multi-V sa automaticky zapne a presmeruje správu do oddelenej reality.

„Lavash, chránený. Rád ťa vidím, Serah.“ Admirálova vysušená tvár sa takmer usmieva.

„Rád vás vidím, admirál.“

„Si v jednom kuse?“

„Škody sú čisto kozmetického charakteru. Len navštívim svojho vizážistu a nič si nevšimnete.“

Admirálovi sa viditeľne uľaví. „Naozaj Elmian marudoval na 997?“

„Jasné. Varoval som vás, admirál. Zostupujúci už dozrievajú. V najbližších dňoch môžete očakávať viac takýchto vecí.“

V 5. bitke o Merkúr sa poprvýkrát budú na operáciách veľkého rozsahu podieľať plne vytrénované jednotky zostupujúcich.

„Kedy dostaneme vaše posledné slovo ohľadom operácie Zjednotenie?“ pritlačí Serah.

„Pred 23:00. Elmian je pripravený?“

Serah sa usmeje, „Skóre 997 hovorí samé za seba, nie?“

„Áno aj nie,“ Lavash je opatrný. Skúsení ľudia sú vždy takí. „Chlapec nikdy nebol vo vojne.“

„Teraz už bol.“

„V najbližších 48 hodinách bude od neho sakramentsky veľa závisieť. Okolo Filadelfie 6 to môže byť poriadne horúce. Ako je na tom teraz? V šoku alebo sa drží?“ spýta sa Lavash.

Serah odpovie vysielaním vizuálov Hirama. Teraz sú jeho oči otvorené, upriamené pred seba – boh hľadiaci na horizont na pobreží Prvotného Mora. Pokojný ako ráno stvorenia. Absolútne vycentrovaný.

„A to nemá ani osemnásť!“ prikývne Lavash, zamyslený.

Serah to pozná až príliš dobre, „Vojna robí s ľuďmi takéto veci.“

Lavash sa uškrnie, „Pomaly už je čas, aby starí býci ako ja odišli do dôchodku. Proste na to už nemám bunky, aby som sa vyrovnal svojim poručikom!“ Koniec komunikácie.

Serah sa láskavo zasmieje.

Na kanáli 1 na neho kričí P@, „Ale budeš už kľudne sedieť, pre Boha!“

„Prepáč!“

„No dobre. Aj tak som už skončila. Nateraz! Prídem si ťa vyzdvihnúť na pristávaciu stanicu 1. Rezervovala som pre teba izbu v centrálnej nemocnici Z7.“

„Vďaka, P@!“

Matersky sa na neho pozrie a ukončí komunikáciu.

Serah zatvorí všetky svoje komunikačné kanály a ľahne si vo svojom kresle. Odpočíva. Sleduje Hirama, ktorého Hrot stále iskrí zázrakmi Nebies Zjavenia.

Ticho je plné. Nie je treba slov.

3.33 Streda 18:04 (OČP 33 hodín) V náručí bohyně

Na pristávacej stanici 1 teraz Skaléna 333 nehybne stojí. Na letovú palubu sa dovalia P@ a Marek. Seraha nájdu stáť na nohách. Hiram stále sedí s prekríženými nohami v centrálnom kresle.

P@ je zasiahnutá hustotou ticha. „Jéžiš! Čo ste tu robili?“

Hiram vstane, namieri na ňu svoj pohľad a usmeje sa.

„Och!“ vykrične extaticky. „Ako mám podľa teba pracovať, keď mi robíš takéto veci?“ Obnoví svoj profesionálny prístup, „Ty si ľahni tu dole!“ povie Serahovi, ukazujúc na gravito-nosidlá.

„Áno, pane!“ Serah sa zrúti do pohybujúceho sa gravito-poľa. Marek podíde k nemu a ponúkne mu svoju prázdnu dlaň. Serah si s ním ťapne. Nehovorí, len si navzájom hľadia do očí.

Medzitým doktorka kontroluje Hiramove životné funkcie ručným skenerom. „Prestaň sa na mňa tak

pozerat', lebo sa roztopím!“ sťažuje sa, pokúšajúc sa sústrediť na merania.

Hiram jej položí ruku na plece. Jeho úsmev jej dá pocit, že sa cíti byť desať miliónov rokov stará. Pohnutá, preruší svoje skenovanie. Zmäkne, aby sa na neho pozrela.

Berie ju vysoko do sfér. Ríše ohňa. Tancujúci boh je vesmír v pohybe.

„Jéžiš! Jéžiš!“ krúti hlavou. Potom, „Rada by som s tebou zostala, ale čakajú na nás chirurgovia.“ Odchádza; Serahove gravito-nosidlá sa za ňou vznášajú vo vzduchu. „Zrejme z toho cirkusu vyjdem až neskoro. Ale aj tak ma môžeš pozvať na Miesto Bez Hraníc, ak chceš,“ povie Hiramovi, zatiaľ čo berie Seraha k pristávacej stanici v zadnej časti stroja.

Marek zostáva na letovej palube. „Napadlo mi, že prídem trochu pomôcť. Vieš, čo tam vonku na teba čaká, však?“ uškrnie sa vysoký muž s ničivo tmavými očami a hustými čiernymi fúzami.

Hiram prikývne a jeho úsmev je predchnutý žiarivou sebadôverou.

Teraz je rada na Marekovi, aby bol projektovaný vysoko do sfér. Rozosmeje ho to. Ten cit dobre pozná. Aj on je Kartendranathov priateľ. Aj on už použil trisek. Mnohokrát.

Marek tleskne, „Dnes v noci ťa pozývam na Dračí tanec!“

Zo všeobšahleho vedenia bohov Hiram vie, že toto tlesknutie spečat'uje bod obratu v jeho časovej línii. Teraz už nepatrí do Himalájskeho chóru. Je jedným zo Žeravých Hviezd. Jedna kapitola jeho života je uzavretá. Niet cesty späť.

Potvrdiac dekrét Pánov Osudu ďalším prikývnutím, Hiram kráča ku dverám Skalény. Marek nasleduje, pripravený byť jeho osobným strážcom.

V gigantickom hangáre sa na 'recepciu' zhromaždilo 568 ľudí. Stoja na vrchu schodov, Hiram ich ani nemusí počítať. Jednoducho vie, že je ich 568, medzi nimi 221 pilotov. Držať dav je tou najľahšou vecou na svete. Zo svojho Hrotu, Hiram vyrovná ich spojenú Hrot-ovosť a vyzdvihne ich do Nebies Zjavenia.

Na pristávaciu stanicu 1 doľahne ohromné ticho.

Iba tri sekundy. Vo svetoch ohňa sa tri sekundy môžu natiahnuť na viac ako eón. Tam dole je to križovatka času. Serah, na ceste do centrálnej nemocnice Z7, spomína na Eisraim. Jeho posledná noc s Elyani. Veľký rituál Vystúpenia, ktorý viedol k jeho prvému stretnutiu s Kartendranathom. Bohovia! Akú bitku dostal! Ale keby nebolo tej bitky, Hiram by tu dnes nebol. Vo veľkom pôsobení času je každá udalosť potrebným ohnivkom v reťazi príčinnosti. Pred Hiramovými očami, 13000 rokov histórie zhustených do okamihu.

Virdžinia, som na ceste! Vydrž! Už len trošku.

Hiram pozdvihne svoju pravú päšť, „Hej, Barkhan Zér!“

Dav zareaguje ováciami, „Hiram! Hiram! Hiram! Hiram...!“

Smeje sa z ich radosti, schádza dole schodmi, nechá sa triumfálne odniesť.

„Hiram! Hiram! Hiram...!“

Vidiac, ako sa s tým Hiram dobre vyrovnáva, Marek nechá udalostiam voľný priebeh. Atmosféra na pristávacej stanici 1 je extrémne vysoká. Hiramove skóre 997 je tým najpriaznivejším znamením pred začiatkom 5. bitky o Merkúr.

Zostupujúcim to sprostredkuje odkaz – Synovia Apolóna sú s nimi.

Ide sa stať niečo mimoriadne.

Keď dorazia k výťahom, Marekovi sa podarí chytiť Hiram za pás a stiahnuť ho dole na úroveň podlahy. Poprepínaním prioritných prístupových kódov im rezervuje prázdny výťah a, „Všetkým veľmi pekne ďakujeme! Pokračuje dnes v noci na Mieste Bez Hraníc!“ Plukovník Elchevarra má svaly a autoritu, aby udržal dav vonku.

Teraz sú s Hiramom sami vo výťahu. Nerozprávajú. Marek má rád ľudí, ktorí dokážu nerozprávať. Na tomto svete je ich tak málo. Kráčajúc k Hiramovej kajute, dve Žeravé Hviezdy si užívajú ticho.

Pri dverách kajuty ponúkne Marek Hiramovi svoju prázdnu dlaň, „Priprav sa na Dračí tanec. V noci budú na Mieste Bez Hraníc divoké oslavy!“

Hiram si s Marekom tľapne.

Posledným prikývnutím sa rozlúči s Marekom a vojde do svojej kajuty.

Tam zamkne dvere červeným svetlom, zrúti sa do gravito-poľa a zapne Multi-V. Eleonor a Virdžinia na neho čakajú na kánali 1. VR-prepne sa rovno do Eleonorinho náručia a rozplače sa.

Drží ho na sebe a jemne ho koliše, „Už je to v poriadku! Je koniec. Serah je teraz už v poriadku.“

Sledovala správy.

Hiram sa trasie. Úplný kolaps. Vysoké sféry bohov sú ako rýchlo vyprchávajúci sen skoro ráno. Oheň zhasol. Tu dole, v chlade, je zanechaný ako kôpka hnedého pyrú. Nie je tu nič, čo by ho podržalo. Iba Eleonor a Virdžinia.

Eleonor VR-manifestuje fialový gauč s veľkými hodvábnymi vankúšmi. Ona sedí na kraji a drží ho v náručí. Virdžinia sedí na druhej strane, jej magické ruky na Hiramovom chrbte, hladivo ho držia za plecia.

„Sme tu s tebou,“ zašepká Eleonor. „Teraz je už všetko v poriadku.“

Hiram nedokáže prestať vzlykať, „Ja neviem, čo sa to so mnou deje!“

Zem sa mu rúca pod nohami. Prázdnota, akú si ani nepamätá. „Nechápem, čo sa to stalo. Ani neviem, kto bola tá bytosť.“

„Aká bytosť?“ pýta sa Eleonor.

„Povedal, že je boh. Napadol ma, potom mi dal silu zachrániť Seraha.“ Je to také *dobré*, môcť plakať na Eleonoriných prsiach. Ľavou rukou chytí jej ruku, pravou pátra po Virdžínii.

Ona ho nájde a oprie sa o neho v rodinnom objatí.

Vzlyká, „Som tak rád, že mám vás dve! Čo by zo mňa bolo, keby nebolo vás?“

Zvonec pri dverách kajuty.

Hiram sa zamračí, „Ale, kurva! Nevidia, že mám zapnuté červené svetlo?“

Ďalšie dve zazvonenia.

Virdžínia skontroluje obrazový signál z chodby. „Je to moja mama!“ oznámi. „Je sama.“

„Panter?“ Hiram sa posadí. „Ale ja ju predsa nemôžem prijať v takomto stave!“

„Možno Panter presne vie, čím teraz prechádzaš,“ rýchlo premýšľa Eleonor. „Porozprávať sa s ňou by mohlo byť múdre. Je tvojou inštruktorkou.“

„A tvojou priateľkou,“ dodáva Virdžínia. „Ja súhlasím. Myslím si, že by si sa s ňou mal stretnúť.“

Hiram dôveruje múdrym ženám, ale... „Ale ako vyzerám!“ rýchlo si utiera slzy. Ale načo. Ešte stále plače.

Ďalšie tri zazvonenia. Panter neznáša čakanie.

„Radšej by som ju prijal vo VR!“ Hiram má chuť utiecť. Od všetkého.

„Nie!“ Virdžínia je neoblomná. „Toto je typ situácie, keď nič nedokáže nahradiť RR.“

„Má pravdu. Ideme!“ rozhodne Eleonor. Pobožká ho na líce, „Len to všetko pusti. Ona sa o teba postará.“ Dve ženy zmiznú z Hiramovej reality.

Hiramovi nezostáva iná možnosť, ako vytiahnuť sa z gravito-poľa a otvoriť dvere kajuty.

Panter stojí na prahu. Dnes v noci je obzvlášť krásna. Žiari svetlom, o ktoré Hiram práve prišiel.

Keď vám je tam dole hrozne a cítite sa biedne, zachytiť záblesk dokonalosti vyšších svetov môže byť také srdcervúce.

Hiram bojuje, aby potlačil slzy. Ale načo? Panter nie je OS inšpektor, pre Všemohúceho. Sám sebe pripadá ako hlupák.

„Môžem vojsť?“ spýta sa.

„Prosím.“

Vkročí dnu a rýchlo si prezrie kajutu s holými stenami, kde jediným kusom nábytku je matrac. Dvere sa za ňou zatvoria.

„Hiram,“ začne, „minule si sa ma pýtal, či môžu mať zostupujúci deti.“ Hľadiac mu rovno do očí, jej hlas tancuje, „Tak mi napadlo, že ti to poviem: Som tehotná! Ale radšej drž jazyk za zubami, lebo zatiaľ to vedia len traja ľudia: Serah, ty a ja.“

Hiram nechá OS inšpektorov zmiznúť vo svojej minulosti, zahryzne si do pery a roní slzy slobodného človeka.

„Kde si tu človek môže sadnúť?“ spýta sa ho.

„Ehm... zvyčajne nemávam veľa hostí.“

Ona na sekundu zatvorí oči, vyvolá na stenách PR-záhradu a pre nich dve gravito-polia v tvare kresiel, aby si mohli sadnúť.

Aký múdry nápad! Hiram na to nikdy nepomyslel.

„Ehm...“ Hiram si spomenie na VR program o RR dobrých spôsoboch. „Prosím, posadte sa!“ vyzve ju formálne.

Ona tiež odpovie formálnejšie, „Ďakujem, Rytier Hiram!“ Potom, „Tiež si môžeš sadnúť.“

No jasné!

Panter si položí obe ruky na brucho, „Je to chlapec!“

Hiram na ňu hľadí s úplným úžasom. Ako sa mu môže také božské stvorenie zdôverovať?

Chcel by odpovedať. Niečo jej dať. Ale tu dole z neho nič nezostalo. Všetko, čo dokáže urobiť, je vyvolať modrosť a vyrovať sa jej z tej prítomnosti.

Orlove perá a láska bez konca.

Iskra v Panterových očiach, „Ale ako to robíš? No tak! Ja som ti prezradila moje tajomstvo, teraz mi ty povedz svoje!“ Jej úsmev je hravý, „Ako to robíš? Ako znášaš nadol jej prítomnosť?“

„Ééé... jej prítomnosť?“

„A je to tu,“ obráti svoje dlane a oči nahor, „teraz sa ma spýta, 'a ako sa to vlastne volala tá vaša dcéra?'“

Stále v slzách, Hiram zistí, že sa usmieva.

Ona mu svoju otázku pripomína intenzívnym pohľadom, „Keď sme sa prvýkrát stretli, spýtal si sa ma, 'Prečo by reálni ľudia mali chcieť hrať hry?'“

Úbohý malý magard sa mal ešte veľa čo učiť o živote.

„Dobre! Všetko vám poviem!“ Do prstov si vyfúka nos a utrie si ich do svojich nohavíc z mäkkého kovu. Virtuálne vreckovky na RR nosy nefungujú. „Raz,“ začne.

Počkať, počkať. Čo to robí? Nemôže jej predsa...

„Raz...“ zopakuje Panter. Je jasné, že už to tak nenechá.

„V poriadku. Raz, keď som bol už skoro mŕtvy, mi Zar povedal o Virďžínii. Nevie, čo sa stalo, ale niečo to so mnou urobilo. Niečo ako kliknutie. Nemám pre to slová. Všetko, čo viem povedať, je to, že som ju chcel spoznať. Myslím, že to bolo prvýkrát v mojom živote, kedy som niečo *naozaj* chcel. Bolo to zázračné! Dalo mi to silu zostať nažive. Po tomto bola celá práca, ktorý som odviezol na P-21, venovaná jej. A vám. Počas môjho procesu zostupu som na ňu stále myslel. *Stále!* Ona bola so mnou. Bola stále jasnejšia a jasnejšia. A ja som *vedel*, že ona ma tiež dokáže cítiť. Ako napríklad teraz.“

Spomienky cestovateľa. Domov je nabitý hviezdami.

Kajuta je naplnená zázračnou modrosťou.

Budem ťa milovať počas Kozmickej Noci.

Veliteľka Elyani Serah má v očiach slzy.

„Práve teraz *viem*, že ma cíti!“ prehovorí Hiram s absolútnou istotou. Panterove slzy ho zase rozplačú, „A viem, že to, že ma cíti, ju udržiava pri živote. Pretože ja som všetko, čo má. Všetko ostatné jej zobrali. Ale mňa jej vziať nemôžu! Ona je v jadre mojej bytosti.“

Panter vstane a potiahne ho za ruku.

Legenda Navždy Lásky žije.

Teraz si navzájom plačú v náručí.

„Ja ju odtiaľ idem dostať! Prisahám na svoj život!“ vyhlási zapálene. „S ňou môžem byť Bielym Orlom! Nepriateľ môže byť mocný, ale proti Bielemu Orlovi je ničím.“

Epochy plynú, legendy žijú.

Existujú sily väčšie ako spánok a zabudnutie.

Hiram sa potrebuje opýtať, „Tá bytosť, ktorá sa prišla so mnou stretnúť počas bitky, vy ho poznáte, však?“

„Poznám. Volá sa Kartendranath. Jeden zo Synov Apolóna.“ Jej slzy dopadajú na jeho líce ako dážď z Nebies Zjavenia.

„A vy ste tiež jednou z nich,“ vytuší.

Držiac ho na sebe, stále so zavretými očami, „Áno.“

To nie je prekvapenie. Vždy vedel, že ona je bohyňa.

„Uvedomuješ si, že toto je *veľmi* tajné, Hiram.“

Hiram je mimo svojej mysle. Byť v jej náručí je ako kúpať sa v mori nebeských archetypov. Staré smútky sa zmývajú. Tkajú sa nové siete nádejí. Je v nej niečo, čo prehovára k tomu najvnútornejšiemu jadrú jeho bytosti. Príde mu ohromne inšpirujúca, matematicky úžasná. Mohol by pre ňu písať teorému za teorémou.

„Hiram, jedna z vecí, ktoré som ti prišla povedať, je, že si kráľom Miesta Bez Hraníc. To znamená, že na večeru ti príde päťsto hostí,“ nežne si trie líce o jeho vlasy. „Nemusíš si robiť starosti, Veľký Palam sa postará o praktické záležitosti. Povie ti, čo potrebuješ vedieť. Ale musíš tam ísť teraz, aby si sa pripravil. Tiež... je celkom normálne, že piloti po výšinách boja padnú na tvrdé dno. Miesto Bez Hraníc má špeciálne HR programy, ktoré ťa zase vrátia do hry.“

„Vlastne mi už je celkom dobre.“

„To je jedno. Aj tak budeš sledovať tie programy.“

Hiram opäť lieta. „Myslím, že to nepotrebujem.“

Ona ho pustí a opäť otvorí oči, „To je rozkaz, poručík!“

Vydesený, „Áno, pane!“

„Hiram, vieš, čo si myslím?“

„Nie, pane!“

„Virdžínia... ťa bude zbožňovať.“ Úsmev bohyně, „Ale to je len môj osobný názor. Nemôžem hovoriť za ňu, samozrejme. Dobre, brat, uvidíme sa na Mieste Bez Hraníc.“ Odíde.

Má rada ostré ukončenia. Je to jej štýl.

Sám v kajute, Hiram vdychuje okúzľujúcu vôňu, ktorú za sebou Panter zanechala. „Áááách!“
Vzdychnutie. Záchvev. V Hiramovom srdci začala virtuálna jar.

Elias, bezchybne oblečený virtuálny účtovník, sa objaví na kanáli 1, „Hiram, môj chlapec, potrebujem sa s tebou rozprávať. Súrne.“

Dnes má na hlave staromódny gangsterský klobúk. Človeče, ten je ale slizký! Hlavne s tými smiešne veľkými prsteňmi na prstoch a tou červenou hnisavou vyrážkou dole pri nose, ktorá sa chystá vypustiť majonézu.

„Teraz s tebou nemôžem hovoriť, idem von.“ Hiram už prekračuje prah dverí.

Elias sa PR-projektuje do chodby, nasledujúc ho, „Len minútku! Týka sa to tvojej vôle. Momentálne nemáš žiadnu vôľu.“

„Čože?“

„Vôľa. Je to právny dokument, ktorý povie, čo sa má stať s tvojimi aktívami, keď natiehneš paprče.“

Vieš, môj chlapec, teraz už lietaš skutočné misie. Nikdy nevieš, čo prinesie zajtrajšok. Obzvlášť v tejto časti slnečnej sústavy.“

Aj Elias sledoval správy.

„Trochu nad tým porozmýšľam.“ Hiram myšlienkovito vypne virtuálneho účtovníka.

Elias sa PR-projektuje za Hirama, „Počúvaj, tvoj partner Luke... vyskakuje až po strop. Chce od teba, aby si právne dokumenty vyriešil *čo najskôr*. V hre sú reálne peniaze. Musíme určiť niekoho so serióznym zmyslom pre podnikanie.“

Hiram sa naladí na superastrálny model virtuálneho účtovníka, pripravený udrieť.

Človeče! Aký slizký archetyp!

„Tak kedy to môžem dostať?“ tlačí Elias.

Hiram sa zhlboka nadýchne, spomínajúc na Bieleho Orla, „Porozprávam sa s mamou a dám ti vedieť.“

3.34 Streda 19:20 (OČP 31,8 hodín) Veľký Palam a ja

Dnes večer, žiadne dvere. Žiadna stena. Na konci chodby vojde Hiram do veľkej haly s dvoma radmi tridsiatichtroch stĺpov po bokoch. Rovnaká štvorcovaná dlažba na zemi. Srandovný druh stolíka uprostred haly.

Oltár dvanásťhviezdičkových majstrov.

„Vitajte naspäť, Majster Hiram!“ privíta ho extravagantne melodický hlas Veľkého Palama.

Zamračí sa, „Majster Hiram? Myslel som si, že som Kráľ Hiram.“

„Prejdite k oltáru pred vami. Položte obe ruky na kameň.“

Na oltári sa objavilo svietiace vajce. Zhruba veľkosti ľudskej hlavy. Svetlomodré. Farba Nebies Zjavenia.

Hiram kráča k nemu.

Pravda a Oheň. Oheň a Pravda. Kráčam po hrane.

„Jednu ruku na každú stranu,“ navádza ho Veľký Palam.

Akustika haly je perfektná. Dodáva hlasu slávnostný nádych.

Hiram položí ruku na každú stranu vajca. Žiaden zvláštny vnem. Je to len svetlo.

Explózia všetkých limitov, ktorá vedie na Okraj Vyšín.

„Teraz sa pozrite nad svoju hlavu, Hiram.“

Hľa! Dvanásť strieborných hviezd. Presne ako Majster Gideon.

Zmätený, „Čo to znamená?“

Hlas Veľkého Palama sa prehĺbi, „Neuhádnete?“

Tisíckrát som vykonal tento rituál.

Zrazu mu tie dva rady stĺpov pripadajú povedomé.

„Ja som... Ja som tu už bol predtým, však?“

„Ó, áno, Majster Hiram. Veľa, veľa krát.“

Čas je sen. Dlhovlasý Takar stojí pri Rieke Spomienok. Nechal som svoje kľúče na Mieste Bez Hraníc.

„Kde sú moje kľúče?“ spýta sa Hiram bez toho, aby vedel prečo.

„Budú vám vrátené počas veľkého obradu znovudosadenia.“

„Čo je to veľký obrad znovudosadenia?“

„Rituál, pri ktorom budete oficiálne uznaný za reinkarnáciu dvanásťhviezdičkového majstra Miesta Bez Hraníc,“ odpovie Veľký Palam. „Ale kým ustanovíme stretnutie s Veľradou Miesta Bez Hraníc, moja rada je počkať, kým bude po bitke. Medzitým si ponecháte insígnie nad hlavou. A samozrejme máte neobmedzený prístup ku všetkým Archívnym emanáciám.“

Z Archívnej Haly Sedemnášť, priamo do Virdžiniinej mysle.

„Ako ste ma identifikovali?“

„Keď ste sem poprvýkrát prišli, vaša Hrot-signatúra bola ihneď zachytená ako patriaca potenciálnemu reinkarnovanému majstrovi. Potom som upozornil Majstra Gideona a Majsterku Benai, ktorí vás obaja spoznali,“ odpovedá Veľký Palam.

Rieka Spomienok. Tečie od nekonečnosti do nekonečnosti.

Medzi Hiramovými rukami, vajce pulzuje ako srdce.

„Môžeš mi povedať o tom minulom živote?“ spýta sa.

„Zanechali ste plné záznamy, v očakávaní svojho návratu. Ale Hiram, dovoľte mi opýtať sa najprv: čo chcete dnes v noci?“

Okamžitá odpoveď, „O 24:00 mi Najvyššie Velenie predá inštrukcie k mojej misii. Je to misia môjho života. Všetko, čo chcem, je byť pripravený.“

„V tom prípade navrhujem, aby ste pozdržali sledovanie záznamov vášho minulého života.“

S úzkosťou, „Bol to zlý život?“

„Nie. Sú tu dva záznamy o minulých životoch, mimochodom. Ja by som povedal, že sú ohromné. Ale ak je vaším cieľom byť pripravený na bitku, potom moja rada je čakať. Sledovanie minulosti človeka niekedy rozruší, dokonca aj – alebo možno práve – skvelých minulých životov.“

Hiram má z toho dobrý pocit.

„Rozumiem. Takže, čo mám teraz robiť? Bolo mi povedané, že na večeru mi príde 500 hostí. Ani si nechcem predstavovať, koľko RR jedla budú potrebovať!“

„Vlastne, keďže som od vás nedostal žiadne inštrukcie, dovolil som si zorganizovať grilovačku. Majster Marek ma informoval, že na programe je Dračí tanec. Zmiešané grily zvyčajne dobre pasujú do jedálne Mount Lorzen.“

„Dobre. Čo ďalšie by ma malo trápiť?“

„Hiram, máme oslavovať, nie trápiť sa.“

Hiram nesúhlasne pokrúti hlavou, „Toto je vojna. Prežijú len paranoidní.“

Veľký Palam sa zasmieje, „Nuž, tak potom by ste sa mali trápiť o svojich priateľov. Koho by ste chceli pozvať?“

„No... moju mamu a moju priateľku... Ups! Nie! Moju priateľku, nie, pravdaže. Zara Hnedého Rúcha, plukovníka Vargu...“

„Kde nájdem vašu matku?“ pýta sa Veľký Palam. „V adresároch Filadelfií nie sú uvedení žiadni vaši príbuzní.“

„Doktorka Eleonor Mazbrouková. Ona je klon.“

„Mm... ak pozvete klona na Miesto Bez Hraníc, mohlo by to byť trochu trápne,“ varuje ho hlas.

„Tak potom nie. Pozvime doktorku Patricia Elchevarra, chór Himalájcov...“

„Himalájci sú rytieri. Nepotrebujú pozvanie.“

„Počúvaj, Veľký Palam.“ Hiram je už unavený z toľkej etikety. „Prečo to nezorganizuješ celé sám? Mne sa zdá, že máš toto miesto vcelku pod kontrolou. Takže, všetko čo chcem ja, je byť izolovaný od RR pachov a kopec súkromia. Možno súkromný stan alebo niečo také.“

Dôverný hlas, „Bude to vykonané, Kráľ. Len vkročte dovnútra. Toto miesto je vaše.“

„Ďakujem pekne!“ Hiram pustí žiarivé vajce a kráča na koniec haly. Rýchlo kukne nahor, aby sa uistil, že hviezdy ho nasledujú. Nasledujú ho.

„Hiram?“ zavolá živý hlas.

„Veľký Palam!“ Hiram zastane, uvažujúc, čo bude ďalej.

„Je dobré mať vás naspäť.“

Úsmev. Virtuálna jar rozkvitla. „Je dobré byť späť.“

Hiram s radosťou beží k dverám na konci haly. Má zvláštny pocit vedenia. Problém je, že nevie, čo to vlastne vie. Veľký Palam pre neho vytvoril zaujímavý tmavý priestor. Žiadne steny, žiaden strop a žiadna podlaha – alebo sa to aspoň tak javí. Všetko, čo dokážete vidieť, je vaše vlastné telo.

Do jeho reality vkročí Majsterka Benai. Nie je oblečená ako rytier – má na sebe košeľu a tenké nohavice čiernej látky. Na hlave má čiernu okrúhlu čapicu v tvare plochého kužela, 10,5 cm vysokého a 21 cm v priemere. Dnes je normálne škaredá, ako to u RR ľudí býva. Jej tri hviezdy sa vznášajú nad jej čiapkou.

Hiram si uvedomuje, že keď sa naposledy stretli, nebol veľmi priateľský, a tak sa snaží byť obzvlášť zdvorilý, „Majsterka Benai! Ako sa dnes *máš*?“

Aj ona je v zmierlivej nálade. Usmeje sa na neho, „Dobre, Majster Hiram. Veľký Palam ma poslal, aby som ti zodpovedala tvoje otázky.“

„Aké skvelé, že si ma dnes prišla navštíviť! Dnes je také pekné počasie.“

Zľahka sa zamračí, akoby jej púšťal nesprávny program.

Pán Gana hrá na žeravej hviezde, na brehu Prvotného Mora.

„V poriadku,“ Hiram tú časť o šálke čaju radšej nechá tak a prejde ďalej. „Prvá otázka, poznala si ma vo svojom minulom živote?“

„Nie.“

Podozrievavo, „No tak ako si ma potom mohla spoznať?“

Tisíckrát som ťa stratil. Tisíckrát som ťa opäť našiel.

Znovu sa usmeje. Krásny úsmev. Na jej perách je niečo zvláštne. Hlboko ľudská kvalita. Bezpodmienečná vrúcnosť. „Hrot držiteľov kľúčov má určité svetlo, istú príchuť.“

„Čo je to kľúč?“ Hiram zatvorí oči. Sú to stovky rokov, na ktoré si musí spomenúť. Ale kde začať?

Žena, ktorej hlava je vo hviezdach, jej nohy v tvojej časovej dráhe.

„Archívne kľúče sa používajú na aktivovanie virtuálnych emanácií,“ odvetí Benai. „Tie dávajú virtuálnym klonom ich prítomnosť.“

„Ako Zar Hnedého Rúcha alebo plukovník Varga?“

„Presne. Aparalgon-Varga, osvietený majster, je v Archíve, v Prichádzajúcom Svete. Aby tu dole mali virtuálne klony Vargu prítomnosť, musia rezonovať s jeho nesmrteľným Duchom. Kľúče sú semienka sily, pomocou ktorých sú klony spojené so svojimi originálmi v Poliach Pokoja.“

„Znamená to, že majstri Miesta Bez Hraníc majú za úlohu sprítomňovať všetky virtuálne emanácie používané rytiermi?“

„Presne. Oni sú strážcami prítomností.“

„Človeče! To je ale zodpovednosť.“ Hiram opäť otvorí oči, len aby zistil, že už na sebe nemá overal rytierov, ale košeľu, gata a čapicu ako má Benai. „Doriti! Miesto Bez Hraníc mi to zase urobilo! Ako presne sa to deje? Toto je RR oblečenie, nie?“

Benai pridá k svojmu úsmevu náznak irónie. „Nedokážeš to uhádnuť?“

„Miesto Bez Hraníc je obrovskou gravito-nádržou. Všetci sme v nej ponorení?“

„Pravda. Ale len čiastočná pravda,“ odpovie

Priestory nabité hviezdami. Záblesk absolútnej istoty, tekuté svetlo, Hiram si spomenie, „Ja som bol držiteľom kľúča pre Lietajúcih Drakov!“

Biely Orol, ktorému boli prepožičané všetky sily Archívnej Haly Sedemnásť.

„Ale čo presne je Lietajúci Drak?“ spýta sa Hiram.

„Lietajúci Draci sú kozmické inteligencie, ktoré žijú vo vzdialených sférach,“ vysvetľuje Benai. „Niekedy nás prichádzajú navštíviť.“

„Niečo ako mimozemšťania?“

„Nie. Lietajúci Draci nemajú fyzické telá ani kozmické dopravné prostriedky. Sú to čisto astrálne inteligencie. Inteligencie gigantického rozsahu. Neuveriteľne staré.“

Hiram sa chce dozvedieť, „Môže mať muž za frajerku Lietajúceho Draka?“

Benai vybuchne do smiechu. Hiramova spoločnosť za jej začína páčiť.

„Ale ja to myslím veľmi vážne?“ nástojí.

„Hiram!“ Jeho spontánnosť jej príde úplne odzbrojujúca. Vážne, „Hiram, počul si už o legende Navždy Láska?“

„Nikdy.“

Celým mojim srdcom, celou mojou myslou, som s tebou...

„Počkať!“ vykrikuje. „Nejako, mi to pripomína... nie, nie som si istý. O čom bola tá legenda, presne?“

„Mohol by si to nazvať medzikultúrnou výmenou medzi Bielym Orlom a Lietajúcimi Drakmi spoza Prieprasti Hlbočiny a Priesmyku Večnosti. Bolo to vrúcne. Veľmi vrúcne.“

„Áno! Áno!“ Hiram kričí heuréka. „Jedného z nich dobre poznám!“ luskne prstami. Použijúc jeden zo svojich kľúčov, zaplaví ich realitu Viržžiniinou prítomnosťou.

Tma zmizne, nahradená myseľ-zastavujúcou modrou kvalitou, z ktorej sa váš Hrot rozbehne do všetkých smerov a to oveľa rýchlejšie ako Skaléna 333, *čas chodí sem a tam*, Majsterka Benai sa cíti ako trojročná, tancuje od radosti, *prístup k Prieprastej Matici udelený*, tentokrát neexistujú virtuálne žiadne hranice, ponorený v hustom zhluku hviezd, *Hiram, viem, že prichádzaš, ľúbim ťa, vždy som ťa ľúbila, budem ťa milovať počas Kozmickej Noci, to, čo je, vždy bolo a navždy bude, načo smútiť?*

Benai pomaly máva rukami, oči má zavreté, akoby si šľahla nejakú virtuálnu drogu. „Ty si majster Miesta Bez Hraníc, nie?“

Hiram pokrčí plecami, „Ty mi povedz!“

Hlas Veľkého Palama zavolá, „Hiram, mám pre vás komunikáciu vysokej priority.“

Hirama strasie, „Od Najvyššieho Velenia?“

„Nie, od Eliasa Sharamollona.“

„Och, doriti! Do riti ritnej! Povedz mu, aby šiel do pekla, že mu zavolám neskôr.“ Obráti sa k Majsterke Benai, ktorá stále prežíva medové týždne vo sférach dial'av, „Počúvaj, mohol by som nad touto realitou zapnúť nejaký svoj program?“

Odpovie akoby z veľkej, preveľkej dial'ky, „Prosím!“

„Len tak medzi nami, je Benai tvoje jediné meno?“

„Veliteľka Zuzana Benai,“ teraz už znie, akoby bola naozaj odpálená. V ďalekých astrálnych svetoch Lietajúcich Drakov.

„Zuzka? Och, *milujem* to meno!“ vykrične Hiram. „Keď som bol malý, mal som malú myšku, ktorá sa volala Zuzka. Bola fantastická. Taká bola ku mne dobrá!“ Medzitým invokuje Multi-V, „Eleonor, pomoc! Mám problém.“

Na kanáli 1 je tam Eleonor pre neho, úplne, „Čo, drahý?“ Stále sedí na tom fialovom gauči.

„Elias povedal, že si musím urobiť vôľu.“

„To je veľmi múdre! Človek by mal vždy mať svoju vôľu pripravenú,“ Eleonor sa s tým plne stotožňuje.

„Tak teda dobre. Ale ja ani neviem, koľko mám peňazí.“

„Počkaj, pozriem sa,“ Eleonor rýchlo prečíta jeho bankové výpisy, „Na tvoj účet práve prišlo 125 000 kreditov, čím sa zostatok zvýšil na 787 443,45 kreditov. Dúfam, že si uvedomuješ, že to je

veľa peňazí. A potom sú tu, pravdaže, všetky tvoje ostatné aktíva.“

„Moje aktíva? Myslel som si, že mám len továreň na homáre.“

„Elias diverzifikoval tvoje portfóliá. Celková suma činí 7 232 444,61 kreditov. Nie, počkaj! Práve prešla jedna zdieľaná transakcia. A ešte je tu rybí supermarket na Saturne...“

„Nepotrebujem detaily, len meno, ktoré dám do vôle. Čo tak tvoje?“

„Nie, virtuálny klon nemôže byť príjemcom vôle. Musíme nájsť nejakú dobrú vec. Niekoho, kto naozaj potrebuje peniaze.“

„Panter má peniaze?“

Virdžínia si príde sadnúť k Eleonor na gauč. „Ahoj! Už ti je lepšie?“

Hiram ju zoberie nabok na kanál 12, „Počúvaj, mám pre teba novinku. Budeš mať brata!“

„Juj!“ hodí sa mu do náručia. „Braček!“

„Je to tajomstvo. Vie to len Panter, Serah, ty a ja.“

Na kanáli 1 im Virdžínia hovorí, „Moja mama nemá žiadne problémy s peniazmi. Jej rodina je na tom celkom dobre.“

„A čo Amy?“ spýta sa Hiram. „Dokážete prečítať jej bankový účet?“

Eleonor potrasie hlavou, „Bankové účty sú prísne dôverné.“

„Dám vám CBS kód...“

„Hiram, nie!“ zakričí Eleonor. „Také veci sa *nerobia!*“

„Ale veď je to pre dobrú vec!“

„Nie!“ Virdžínia zakričí ešte hlasnejšie. „Nechápeš to?! Nie!“

Hiramovi to nedochádza. „Ale nesnažíme sa jej náhodou dať darček?“

„Nie! Jednoducho nebudeš hackovať bankové účty svojich priateľov! Tak sa reálni ľudia nesprávajú!“ Virdžínia je nekompromisná. „Ale ak chceš, Eleonor a ja by sme mohli Amy zavolať a povedať jej, že sme tvoje priateľky. Ak sa s nami bude chcieť rozprávať, mohli by sme sa opýtať na jej finančnú situáciu.“

„Psychologická manipulácia?“ vzdychne si Hiram. „Naozaj by som chcel pochopiť, ako to môže byť lepšie ako úprimné mathackovanie čistými algoritmami.“

„To *nie je* manipulácia!“ Virdžínia zatína päste a hľadá do neba, syčiac od rozhorčenia.

„Nechaj to na nás, ozveme sa ti!“ chopí sa situácie Eleonor. „Bavíš sa?“

„Miesto Bez Hraníc má štýl! A pozrite, dostal som aj bonus.“ Hiram nad svojou hlavou manifestuje insígnie dvanástich hviezd.

„A toto je čo?“ Eleonor je zasiahnutá materskou pýchou.

„Zatiaľ som si nie úplne istý. Poviem vám, keď to zistím.“ Koniec komunikácie.

Dotýkajúc sa tmavej čapice na svojej hlave, Hiram premýšľa, ako by mohol s istotou zistiť, či je oblečenie, ktoré má na sebe, reálne. Čúranie do gatí by neprineslo žiaden nový prvok, tak chytí za ruku Majsterku Benai, „Poďme, Zuzka! Chcem urobiť pokus!“ a rozbehne sa smerom k východu, vytiahnuc ju z jej meditatívneho stavu.

„Čo to robíš?“ smeje sa, bežiac za ním.

„Objavujem podstatu reality!“ Preletia cez prázdnu svätyňu so svietiacim vajcom a radmi stĺpov, prekročia neviditeľnú stenu a ocitnú sa v chodbe mimo Miesta Bez Hraníc. Stále majú na sebe čierne kostýmy. Stále majú nad hlavami hviezdy.

Hiram je totálne zmätený, „Ale ako to, že si stále tu? Žiješ na Z7?“

„Nie! Momentálne som na Filadelfii 12.“

„Jasné, chápem! Gravito-pole siaha až do chodby!“ To vysvetľuje, prečo sú dvere niekedy stenou.

Na opačnom konci chodby sa otvoria kovové dvere. Z výt'ahu vyjde sedemnást' rytierov. Kráčajú chodbou na Miesto Bez Hraníc. Ale nevidia Hirama ani Benai. Hiram je teraz neviditeľným oblakom, ktorý sa vznáša vo vzduchu, tesne pod stropom.

„Zuzka, si tu?“ zašepká.

„Hneď vedľa teba!“ odpovie, normálnym hlasom. „Oblak, ako ty.“

Rytieri ju nemôžu počuť. Prechádzajú popod priehľadné oblaky.

Hiram sa spýta, „Čo sa to teraz deje?“

„Žiadal si súkromie, tak ťa Veľký Palam učinili neviditeľným!“

Rytieri zmiznú cez dvere Miesta Bez Hraníc. Pre nich je to holografický nástenný panel s nápisom, „Nočný klub Virtuálnej Reality.“

Hiram a Majsterka Benai sa pomaly znesú naspäť na úroveň podlahy. Opäť sa obnoví ich fyzická podoba.

Hiram tleskne rukami, „Milujem to, Zuzka! Toto je super!“

Sladkokyslý hlas, „Hiram, uvedomuješ si, že len málo ľudí ma volá Zuzka?“

Dlane dohora, „Som predsa Kráľ, či nie?“

„Králi nemajú žiadnu jurisdikciu nad majstrami Miesta Bez Hraníc.“

„No, tak potom... mám viac hviezd ako ty.“ Schmatne ju za ruku a rozbehne sa naspäť na Miesto Bez Hraníc. Invokuje, „Veľký Palam, chcem byť neviditeľný!“

On a Zuzka zmiznú. Pevne ju drží za ruku, aby sa mu nestratila.

Ona sa radšej smeje, „Ty si šialený!“

„Ja viem. Je to moja silná stránka. Ale je to tajné, nemôžem o tom hovoriť.“ Sú späť v prázdnej svätyni so svetelným vajcom a štvorcovanou podlahou. „Počúvaj, chcem ísť tam, kde sú všetci rytieri,“ zavolá Hiram Veľkého Palama.

Na konci svätyne dosiahnu obrovskú jaskyňu, kde sa 431 ľudí oblečených v bizarných kostýmoch hlučne rozpráva; sedia za kamennými stolmi, skvele sa bavia a vyjedajú spálené RR klobásy a iné zuhoľnatené RR kusy jedla.

Jedáleň Mount Lorzen.

„Ha!“ zasmeje sa Hiram. „Oni nás nevidia!“ Vytešený ako decko.

Zuzka sa dostáva do svojho hravého charakteru, „Ja ťa vidím!“

„Ale to nie je fér. Aj ja ťa chcem vidieť!“

„Nie!“

„Budeme zápasit?“ Hiram už hľadá jej superastrálny model. Potom, s ohromením, „Ale... ale tvoj archetyp je taký *krásny*!“

„Čože?!“ smeje sa Majsterka Benai. „Veľký Palam!“ Rehoce sa ako zmyslov zbavená, „Veľký Palam, kde si vyhrabal toto individuum?“

Vnímajúc jej Hrot-ovosť, Hiramom prebehne ďalší záblesk spomienok. V jeho hlase je dojatie, „Zuzka, počkaj chvíľu. Nepovedala si mi pravdu. Ty a ja sme sa *poznali* v minulých životoch! Počas niekoľkých minulých životov. Ale nebolo to vo Filadelfiách.“

„Hiram, ak chceš ísť so mnou na rande, budeš si musieť vymyslieť niečo viac originálne.“

„Ísť s tebou na rande? Ty musíš žartovať. Si pre mňa príliš stará!“ Má aspoň 27, možno aj viac – podľa jej superastrálneho modelu je to ťažko povedať.

Smeje sa, ešte hlasnejšie, „Veľký Palam, *naozaj* sa toto deje?“

„Zuzka, ale to je pravda! A preto mi Veľký Palam poslal teba. Vycítil medzi nami spojenie. Vedel, že sme boli priatelia.“ Hiram zavolá, „Nie je to pravda, Veľký Palam?“

Veľký Palam odpovie, „Pravda, pravda. Miesto Bez Hraníc nemá žiadne záznamy o minulých životoch, kde ste sa vy dvaja stretli, ale Archív áno.“

Zuzka sa opäť urobí viditeľnou. Už sa nesmeje, je zamyslená. „Hiram, uvedomuješ si, že veľa rytierov sa počas minulých životov poznalo, nie? Nie je to až také mimoriadne.“

No aj tak je dojatá. A Hiram tiež. Zľahka prejde rukou cez jej tmavé vlasy, tisíc zabudnutých snov prechádza jeho myslou, „Zuzka, môžem dostať tvoje oficiálne povolenie volať ťa Zuzka?“

Usmeje sa a otvorí sa mu, „Povolenie udelené.“

„Ty ma môžeš volať Hiram!“ Obráti svoju pozornosť na jedáleň. „Zuzka, je tu jedna vec, ktorá sa týka jedla a nerozumiem tomu. Ty a ja, sme ponorení v obrovskej gravito-nádrži, je tak?“

„Nie celkom. Keď prídeš do telovne (ktorá začína v chodbe), je ti pridelené osobné gravito-pole. Tvoje gravito-pole ťa potom nasleduje všade, kam ideš.“

Takže každý v miestnosti je vo VRR. To vysvetľuje všetky VR špeciálne efekty, ale nie jedlo.

„Ako do tohto zapadá RR jedlo?“ opýta sa Hiram. Pred ním stoja dvaja rytieri. Jeden z nich drží taniec, na ktorom sú dve klobásy. Keď sa pozerajú iným smerom, Hiram zoberie klobásy a položí ich na tanier druhého rytiera.

Zuzka sa opäť začne smiať.

„A čo taniere? A čašníci?“ pýta sa Hiram.

Rytier bez klobás sa teraz pozerá na svojho priateľa, so srandovným výrazom na tvári.

„Čašníci a taniere sú virtuálne, ale jedlo je reálne,“ vysvetľuje Zuzka. Invokuje, „Veľký Palam, ukáž prosím Hiramovi, ako táto miestnosť vyzerá v Reálnej Realite.“

Jaskyňa zmizne, vystriedaná veľkým prázdny hangárom, aspoň 80 metrov dlhým a 7 metrov vysokým. Zostalo tu len 51 rytierov – tí, ktorí prebývajú na Z7. Stále majú na sebe tie smiešne kostýmy. Mnohí z nich rozprávajú do prázdnych priestorov. Kamenné stoly zmizli, rovnako ako všetok nábytok. Všade vo vzduchu visia klobásy.

„Teraz chcem vidieť, ako vyzerá RR scéna na Filadelfii 12,“ zavolá Hiram.

Opäť sa zjaví Zuzka, spolu s 201 rytiermi. Ľudia zo Z7 zmizli. Vo vzduchu stále visia klobásy. Hangár je tu oveľa väčší, nejakých 250 metrov dlhý a aspoň 20 metrov vysoký.

„Zuzka, stále mi tu niečo nesedí!“

„Čo?“ obnoví plnú verziu jedálne Mount Lorzen.

„Čašník!“ zavolá Hiram, „Prines mi klobásu!“

Obrovský chlap odetý do krátkych čiernych kožených nohavíc mu prinesie tanier. Jeho hrud' je nadmerne ochlpená, ako keby išlo o nejakú hormonálnu poruchu.

Hiram na tú vec položí svoj prst. Mäkká, teplá, lepkavá. Znovu zapojí RR čuch a okamžite cíti

nevoľnosť – toto je RR klobása.

„Môžem ťa požiadať o láskavosť?“ Hiram podá Zuzke tanier, „Mohla by si prosím zjesť túto klobásu?“

„S potešením,“ chopí sa taniera a zahryzne do tej pozdĺžnej RR veci.

„Veľký Palam, mohol by som zase vidieť RR scénu na Filadelfii 12?“

Zuzka teraz stojí sama, bez Hirama, a je svoju klobásu.

„Teraz RR scéna na Z7, prosím!“ invokuje Hiram.

Zuzka zmizne. Rovnako aj jej tanier. Ale klobása nie!“

„Jasné!“ vykrične, hľadiac na polovicu klobásy, ktorá visí vo vzduchu. Zrazu zmizne ďalších 20% klobásy. „Takže sú to dve klobásy! Jedna na Z7 a druhá na Filadelfii 12!“

Zakaždým, keď Zuzka zahryzne do svojej RR klobásy, Hiramove gravito-pole odsekne zodpovedajúci kus z klobásy na Z7. Odpad je zneviditeľnený pomocou jednoduchých PR efektov a odstránený rovnako ako moč a výkaly cez nano-rozkladač gravito-poľa.

Opäť sa zjaví Zuzka, núkajúc mu posledný kúsok klobásy.

„Nie, vďaka. Ja nemám rád klobásy. Och, pozri! Prišli Serah a Panter. Môžeme sa s nimi ísť porozprávať?“

„Ak si pripravený vzdať sa svojej neviditeľnosti.“ Zuzka podá svoj tanier čašníkovi, ktorý ide okolo.

„Ale prečo? Nemohli by sme byť viditeľný len pre nich?“

„Na Mieste Bez Hraníc, nie všetko, čo je technicky možné, je aj považované za dobré spôsoby, Rytier Hiram,“ upozorní ho Zuzka. „Ale ak chceš, môžeš ich pozvať do svojich priestorov. Veľký Palam pre teba vonku pripravil stan.“

„Tak teda do stanu!“ Hiram luskne prstami.

Ocitne sa ležiac v záplave hodvábných vankúšov v dvanásť metrov širokom okrúhlom stane zhotovenom z plátna farby modrého lapis lazuli vyšívaneho lesklými zlatými niťami, ktoré vytvárajú hviezdnu mapu všetkých hlavných súhvezdí. Po jeho stranách stoja dva sluhovia v bielych kostýmoch, s turbanmi na hlavách a ovievajú ho palmovými listami. Zuzka s nimi nie je.

Veľký Palam ohlási, „Komunikácia od doktorky Mazbroukovej!“

„Vďaka, Veľký Palam. Prijmem ju na Multi-V.“

Na kanáli 1 vyzerajú byť Eleonor a Virdžínia naozaj nadšené. „Našli sme riešenie tvojho problému!“ vyhlási Eleonor. „Rozprávali sme sa s Amy. Je to úžasná osoba – ozajstné srdce! Bola taká šťastná, keď sa o tebe dopočula, nemáš predstavu. A hádaj čo! Ona na Filadelfii 17

prevádzkuje rehabilitačné centrum pre deti s virtuálnymi postihnutiami. Ich financovanie je poddimenzované, stále bojujú, aby nejako vyžili. Takže tak. Nič sme jej nepovedali, ale ona je tou osobou, ktorú musíš dať do svojej vôle. Elias na začiatku nebol príliš nadšený, ale presvedčili sme ho, aby pre to rehabilitačné centrum urobil nejakú prácu ako dobrovoľník. Myslím, že virtuálny účtovník ako je on, by im mohol pomôcť. Teraz už len potrebuješ dať svoju autorizáciu a je to hotové!“

Hiram myšlienkovito prepne svoj osobný bezpečnostný kód, „Autorizované! Hotovo!“

„Drahý,“ Eleonor nakloní hlavu, aby sa na neho mohla pozrieť ponad okuliare, „Myslím, že Amy má momentálne reálne finančné problémy. Možno by sme jej mohli poslať pár tisíc kreditov?“

„Ale iste! Hneď jej pošli 125 000.“

Eleonorin úsmev rozkvitne, „Dúfala som, že povieš niečo také.“

Ozve sa Virdžínia, „Ako to ide na Mieste Bez Hraníc?“

Hiram zbledne. Do jeho stanu vchádzajú Serah a Panter. „Pokecáme neskôr!“ a vypne Multi-V.

Posadí sa, aby privítal hostí. Ale najprv si s istým úžasom navzájom hľadia nad hlavy. Je to prvýkrát, čo Serah a Panter vidia Hirama s dvanástimi hviezdami nad jeho hlavou. Nad Panterovou hlavou nie sú žiadne hviezdy. A len jedna hviezda nad Serahovou hlavou. Nie strieborná hviezda – zlatá. Žiari prítomnosťou Archívu.

Zlato tradície. Kombinešencia tisícich tváří.

„Majster Hiram!“ usmeje sa na neho Panter. „Vždy nás niečím prekvapí.“

„Hm... veliteľka! Plukovník! Prosím zoberte si vankúš. Teda, chcem povedať... posad'te sa!“ vypadne z Hirama. Jeho dvaja otroci ho stále ovievajú palmovými listami. „Už s vami chirurgovia skončili?“

Serahova tvár už nie je posiatá modrinami. Jeho oči žiaria. Úškrn, „Nebola potrebná žiadna chirurgia.“

„Čo si myslíš!“ Panter vysvetľuje, „Kým dorazili do nemocnice, pán Veľký Drak si už zregeneroval svoju tretiu obličku.“

Zaujaty, Hiram si urobí mentálnu poznámku, že sa má spýtať svojho medipočítača, koľko má on sám momentálne obličiek.

Teraz sedia s prekríženými nohami, hľadiac na seba.

„Niečo to so mnou robí, keď ťa vidím s dvanástimi hviezdami nad hlavou,“ prikývne Serah. „Nie je to úplné prekvapenie, ale predsa len.“

Hiram sa obráti na Pantera, „Uhm... tá zlatá hviezda nad plukovníkovou hlavou?“

„Indikuje, že je živým kľúčom virtuálnej emanácie.“

V jedinom úsmeve sa Serah zmení na Zara. Stále má na sebe čierne nohavice, košeľu a čiapku, ale teraz je vyšší, jeho plecica sú obrovské, jeho vlasy dlhé, husté a kučeravé a má tvár atlantského Majstra Hromu. Jeho oči zmenili farbu, ale vyzerajú byť tak nejako rovnaké.

Dvanásťhviezdičkový majster preglgne. Zar je jedným z kľúčových ľudí v jeho živote. Virtuálne reálne nežartujú, sú Zar a Serah jedným? Vidiac ich jedného na druhom vyvoláva zvláštnu emóciu.

S očami upretými na zlatú hviezdu, Hiram sa s určitou úzkosťou opýta Seraha, „Čo presne sa deje medzi vami a vašimi klonmi? Ako ste informovaný o tom, čo robia? Musí ich byť tak veľa! Nie je možné, aby ste mali správy o všetkom.“

Panter sa zasmieje, „Povedz nám, Majster Hromu! Poznáš každé jedno tajomstvo Hiramovho súkromného života?“

Zar nasadí jeden zo Serahových obľúbených výrazov tváre: nebezpečný úškrn, ktorý sa pomaly zmení na úsmev. Potom v stane VR-manifestuje krídlo, ide k nemu, sadne si zaň a začne hrať Blue Moon. Nespieva slová, len si popiskuje melódiu.

Hiram zbledne. Veľmi.

„Nemáš rád Blue Moon?“ spýta sa Panter.

„Je to moja obľúbená skladba,“ odpovie Hiram, z ďaleka. Jeho hlavou preteká rieka spomienok. Križovatka času. Saint-Jean d'Acre 1191. Londýn 1941. Narodil sa pre lietanie. Raz sa on a Serah stretli na oblohe. *Bolo to len ďalšie nemecké lietadlo. Na tretej hodine.* Ale vyvolalo to vlnu prítomnosti Lietajúcich Drakov. *Hiram to hneď vedel. A Serah tiež, ktorý sa vtedy volal Hans.* Nestrielali na seba. Ich lietadlá popri sebe len preleteli. *V totálnom vedení o Archívnom spojení, ktoré z nich robilo bratov.* Trvalo to menej ako desať sekúnd. *Zvláštne, ako môžu byť nepriatelia niekedy blízkymi priateľmi. Hry Boha.* Teraz, v tejto vojne, sú Rosher a Hiram na opačných stranách. *A predsa sú bratia, Hiram to vie.* Nie rovnakým spôsobom, keďže Rosher nepatrí medzi ľudí Archívu. Ale je tu absolútne vedenie – *stretnú sa. Už čoskoro. Tak ako sa Hiram a Serah stretli nad kanálom, skoro na jar 1941. Ak bol Serah počas druhej svetovej vojny v Nemecku, niet sa čo čudovať, že keď hral Blue Moon, dostalo ho to do problémov.*

Panter spieva, „...there's a dream in the air...“

Veľký Palam oznámi, „Rytier Marek si vás želá informovať, že Dračí tanec sa už čoskoro začne.“

„Podme!“ Zar zatvorí krídlo a vstane. Jeho oči sa stretnú s Hiramovými.

Šup! A sú späť nad kanálom. *Pred vzlietnutím si dal Hiram čaj a toast s pomarančovou marmeládou.* Spomienky sa prekrížujú. Luftwaffe Oberleutnant Hans Bremen nikdy nepil čaj, neznášal horúce nápoje. Keď jeho lietadlo vzlietalo, často si zvykol písať Blue Moon. *Bolo skoré popoludnie, keď sa dve lietadlá dostali do vizuálneho kontaktu. Virďžiniina prítomnosť naplnila celú oblohu. Bola to jedna z najkrajších chvíľ toho života.*

Teraz sú v jedálni Mount Lorzen. Vládné tam úplné šialenstvo. Rytieri revú ako divé zvery, vyhadzujú do vzduchu klobásky. Keď zbadá Hirama s dvanástimi hviezdami, Marek tleskne, „Ha! Ha! Ha! Ha! Ha!“

Och, môj Bože, ako sa vôbec môže niekto takto smiať, aj keď je to mutant?

Čoskoro sa Hiram a Rosher stretnú tvárou v tvár. Virdžíniina prítomnosť naplní celú oblohu. Bude to jedna z najdesivejších chvíľ tohto života.

Marek chytí Hiram za ruku a ťahá ho hore. Vyskočí na kamenný stôl, napoly vyklíbiac Hiramove plece, keď ho vytiahne nahor. A začne pomalé, ladné pohyby, elegantné ako dinosaury Sigfr!dovej Jurskej Farmy v čase kŕmenia. Veľký Palam príde Hiramovi na pomoc, naprogramujúc gravito-pole tak, aby Hiram nemusel robiť vôbec nič. Jeho RR telo začne skákať, bez námahy uvedené do pohybu gravito-poľom, tancujúc ako pravý Syn Draka. Marekove oči sú totálne divoké. Dračie šialenstvo sa rozlieva po celom Mieste Bez Hraníc. Zdá sa, že pri tomto tanci sú už rytieri úplne ako zmyslov zbavení, napoly medzi epilepsiou a orgazmom. Hiram hodí hlavou dozadu, uhýbajúc sa pred letiacou klobásou. Zar vyskočí na stôl, nadviaže s ním očný kontakt a Drak-tancuje s ním.

Usmievajúc sa spoza Priepasti Hlbočiny a Priesmyku Večnosti. Modrosť a zvuk, mimo všetkých ľudských konceptov.

U Hiram to vyvolá svetelný záblesk porozumenia.

Zrazu to všetko do seba zapadne. Z neznámej oblasti minulosti k zajtrajšku, keď budú Hiram a Virdžínia zjednotení.

Zar-Serah bol tým spojením, po celý čas.

To cez neho dali Lietajúci Draci Hiramovi jeho kľúč – kľúč k Virdžíniinej prítomnosti.

Zar znehybnie, pomaly pohybujúc rukami, ako pri prvých pohyboch čierneho tanca.

Slzy v očiach, Hiram posielala d'akovnú myšlienku Barkhan Zérovi za to, že mu priviedol Zarov klon, keď bol len agonizujúcim magardom v transportnej rakve.

Zakričí, „Serah, potrebujem sa s tebou rozprávať!“

Pandemónium v jaskyni je také, že Serah nepočuje ani slovo. Hiram mu musí poslať VR správu, „Serah, potrebujem sa s tebou rozprávať. Súkromne.“ A VR prepne ich oboch do stanu.

„Veľký Palam,“ invokuje Hiram, „prosím izoluj tento stan. Úplne.“ Hluk v pozadí zmizne. Serahovi, „Počúvaj, potrebujem ti niečo povedať. Bude to... ťažké, pre mňa.“

Zar zo seba urobí zase Seraha. Jeho mlčaním prežaruje láska Bieleho Orla.

„Dúfam...“ Hiramovi sa zadrhne hlas. „Dúfam, že ma za toto nebudeš nenávidieť.“

Zhustiac všetky mystériá modrej do jediného úsmevu, „Ako by som mohol nenávidieť niekoho, kto mi práve zachránil život?“

Ten muž má rovnako veľké srdce ako jeho klon.

„Tvoje priateľstvo pre mňa znamená viac, ako si dokážeš predstaviť,“ Hiramovi sa podarí povedať.

„Keby nebolo teba...“

Naspäť nad kanálom. Dve lietadlá sú voči sebe na tretej hodine. Dvaja piloti sa vciťujú do Viržíniinej rozľahlosti.

Na kanáli 1 Multi-V, Hiram zavolá, „Viržínia, je tu niekto, s kým by som chcel, aby si sa stretla. Mohla by si sa k nám pridať na Mieste Bez Hraníc?“

„Iste! Len sa prezlečiem.“

O zlomok sekundy neskôr vojde do Hiramovej a Serahovej reality Viržínia, oblečená do ohromujúcich čiernych šiat. Stan sa okamžite naplní jej prítomnosťou.

Serahovi padne sánka. Obráti sa na Hirama, neveriacky na neho zízajúc.

Hiram si žmolí ruky, „Prepáč. Pozri, ja... mrzí ma to.“

Serah zavrie oči. Sekunda. Cestuje ďaleko.

Do hlbín Priesmyku Večnosti, kde sa usmieva Matka Svetla.

Opäť otvorí oči. Sleduje Viržíniu akoby zo sfér diaľav. Keby nebol Majstrom Hromu, vyzeral by, že je v šoku.

„Kurva! Ale prečo som toto musel urobiť?“ pýta sa Hiram sám seba, držiac sa rukami za hlavu, ukrývajúc sa za prstami.

„Dokážeš...“ Serah preglgne, potom, „dokážeš hovoriť?“

Ona odpovie prikývnutím. Rozrušená z toho, že je na ňu nahliadané akoby nebola nič viac ako počítačový program.

Rozrušenie, odrazené prítomnosťou.

Pocítiac to, Serah hneď otvorí svoju náruč a urobí krok k nej.

Ona zaváha, pozrie na Hirama. Jeho oči sú kľčovito zavreté, jeho tvár pokrútená, Hiram sa oboma rukami ťahá za uši. Zasmeje sa na tom, čo spustí jej slzy. Serahova náruč je stále otvorená. Aj on je v slzách.

Stretnú sa ako dva oblaky hviezd kolidujúce po tisíckach rokov vzájomnej príťažlivosti.

Galaxie majú srdce. Horí láskou Matky Svetla.

Viržínia plače na Serahovej hrudi. Držiac ju vo svojom objatí, jeho ústa sú stále doširoka otvorené, „Ale kto... teda, ako k tomuto došlo?“

„Fff...“ vdychujúc s tlmeným syčivým zvukom, Hiram si ešte silnejšie ťahá uši.

„Vadilo...“ Serah na sekundu zostane mimo, potom, „Vadilo by ti, keby som zavolať Pantera?“

Bedákajúc v agónii, „Och, nie! Prosím, len to nie!“

Obrátiac sa k Hiramovi, Serah sa čuduje, „Prečo nie?“

„Áno, prečo nie?“ sekunduje mu Virdžínia.

Hiram rýchlo pokrúti hlavou, „Nie! Prosím, nie! Všetko, čo len chcete, len toto nie.“

Obaja na neho uprene hľadajú.

Zrúti sa na kopy vankúšov, „Tak dobre. Myslím, že radšej zmiznem.“ Hiram sa VR premiestni von zo stanu.

„Nie!“ Použijúc prístupové kódy CBS, Virdžínia ho prepne naspäť do stanu, „Nie, prosím zostaň. Chcela by som, aby si bol tu.“

Hiram leží vystretý na vankúšoch a hrá mŕtveho.

Serah VR-zavolá, „Panter? Počúvaj... niekto vygeneroval virtuálnu emanáciu tvojej dcéry. Myslel som si, že by ťa to zaujímal.“

Hiram sa posadí ako magard v škatuli, „Čože?“

Panter sa tiež pýta, „Čože? Čo? Kde si?“

„Som v Hiramovom stane, samozrejme.“

„Idem.“

Hiram sa úzkostlivo pýta, „Čo si povedal?“

Virdžínia je nemenej ohromená, „Virtuálna emanácia?“

Serah krúti hlavou, do jeho mysle sa vracajú vizuálne dojmy dňa – VR hologram vybuchujúcich Veľkých Alfredov. Jeho letová paluba v plameňoch. Popáleniny na jeho ramene a nohe. Ohromený výraz chirurgov, keď uvideli jeho zázračne vyliečenú obličku. Potom jedáleň Mount Lorzen. A teraz, jeho dcéra v stane dvanásťhviezdičkového Majstra Hirma, Kráľa Miesta Bez Hraníc. Zhlboka sa nadychujúc, vzývajúc Bieleho Orla, „Chceš povedať, že si nevedela, že si virtuálna emanácia?“

Panter vojde do stanu. Cíví na svoju dcéru, nemá slov.

Hiram si dlaňami pučí hlavu, oči tak pevne zavreté, ako to len jeho tvárové svaly umožňujú.

Stále držiac Virdžíniu, zničený Serah vystrie ruku k Panterovi.

„Vy...“ znovu otvorí oči, Hiram vidí, ako sa Panter rozplače. „Radšej pôjdem!“ povie a VR-prepne sa preč, myšlienково poprepínajúc nové bezpečnostné kódy, aby ho nikto nemohol stiahnuť naspäť.

3.35 Streda 23:02 (OČP 28 hodín) Krvavé Slnko

Všetky virtuality odpojené, Hiram leží na svojej RR posteli, skrývajúc sa pod svojím RR paplónom. Jeho kajutu dosiahne súrne volanie.

Na kanáli 1 sa objaví pokojný Panter, „Hiram, potrebujeme sa s tebou rozprávať.“

Malý hlas, „Takže sa so mnou stále rozprávate?“

Jej úsmevom žiari toľko srdca. Hiramovi to vyrazí dych. „Príd'! Stále sme na Mieste Bez Hraníc.“

„Mám sa tam VR prepnúť?“

„Nie, príď. Chceme ťa tu reálneho.“

O sedem minút neskôr prekročí Hiram prah Miesta Bez Hraníc, oblečený ako rytier. Nikto si ho nevšimne, keď prechádza cez jedáleň Mount Lorzen, kde sa Synovia Draka zhromaždili okolo Mareka. Je čas rozprávania. Všetci vrieskajú, „Nie, Lubu! Nechod', Lubu! Je to pasca! Chod' odtiaľ preč, Lubu!“ Hiram ide rovno do stanu.

Nevediac, čo očakávať.

Pantera a Virdžíniu nájde stáť, čakajú na neho pri vchode do stanu. Serah leží na chrbte pár metrov za nimi, so zavretými očami.

Panter a Virdžínia každá chytia Hirama za jednu ruku. Je to pre neho hlboko dojímavé, byť s nimi oboma naraz. Obzvlášť, keď na neho takto hľadia. Hiramov najnovší záver ohľadom RR života je, že okrem matematiky nie je nič krajšie ako byť milovaný.

„Hiram,“ oznámi Panter, „Najvyššie Velenie vyrieklo svoj verdikt.“

„Aha!“ Náhla premena v Hiramových očiach. Už žiadne fňukanie. Teraz je z neho 997-čkový muž – hrozivý bojovník, ktorý práve zápasil s anjelom a zlomil prechádzajúci marudovací rekord Filadelfských Vzdušných Síl o neuveriteľných 32 bodov.

„Hiram,“ Panterova láska prúdi vysoko z Orla, „urobila sa zmena. Operácia Zjednotenie bola zrušená a nahradená Operáciou Krvavé Slnko.“

Žiadna reakcia. Len sa zľahka zamračí, „Krvavé Slnko?“

Drží ho za ruku ešte o čosi pevnejšie, „Piatok 03:00, Žeravé Hviezdy a päť iných chórov majú vzlietnuť zo Z7 a Filadelfie 12, priblížiť sa k Filadelfii 6 a vyhodit' naraz celú pančuchu do vzduchu.“

Iba dve veci sa počítajú: Svetlo Bieleho Orla a moja láska k tebe. Obe sú večné, tak načo smútiť?

„Chcete povedať...“ Hiram sa odmlčí. „Najvyššie Velenie ma žiada, aby som išiel zničiť Filadelfiu 6. Je to tak?“

Panter mu mačká ruku. Bolí to. „Nemáme inú možnosť. Proti armáde, ktorú Rex zhromaždil v pančuche, nemajú Filadelfie šancu. Zostupujúci alebo ne-zostupujúci – proti tomu, čo nám ide spadnúť na hlavy, jednoducho nemáme palebnú silu, ktorá by to dokázala dorovnať. Takže, buď zničíme pančuchu aj s Filadelfiou 6 vo vnútri alebo nás Rex zničí všetkých.“

Dve malé linky po stranách jej nosa sa prehĺbili. Vyzerá tak nejak staršie.

„Kedy ste to zistili?“ spýta sa Hiram.

„Pred desiatimi minútami.“

„Ako vieme, že Rosher v tejto chvíli nečíta v mojej mysli?“ pýta sa Hrot-bojovník, totálne vyrovnaný.

„Práve sme sa rozprávali so Slečnou X. Zaručuje sa, že kým nie si vo vesmíre, si úplne ochránený.“

Zatvorí oči, spája sa s Nebesami Zjavenia. „Môžem dostať detaily k misii?“

Odpovie Serah. „Žeravé Hviezdy a Maruti vyrazia zo Z7, v piatok o 03:00. Pridajú sa k nim chóry Alef, Jeruzalem, Cantor a Večný Život, ktorí o 21 minút vyrazia z Filadelfie 12. Spolu utvoria letku 42 Skalén 333, všetky pilotované zostupujúcimi. Dosiahnuť stenu P-21iek na okraji Filadelfie 6, v zóne 23F, nám potrvá 95 minút. Tam dodáš mίνam upgrade softvéru, po čom existujú dva scenáre. Plán A: dokážeš spustiť reťazovú reakciu a rovno vyhodíť celú pančuchu do vzduchu a všetci sú na raňajky naspäť na Mieste Bez Hraníc. Plán B: P-21ky budú odolávať – v tom prípade si má letka premarudovať cestu cez stenu, dostatočne sa priblížiť k Filadelfii 6, vyhodíť ju do vzduchu a použiť explóziu ako štartovací bod pre reťazovú reakciu.“

Pri tomto scenári sa domov nevráti ani jeden pilot, ktorý prekročí stenu.

„Krvavé Slnko,“ zopakuje Hiram, s Hrotom vysoko v Nebesách Zjavenia. Pred ním tancuje archetypálny tvar tretej osudovej rovnice – tej, ktorá dokazuje, že nie je možné vyhodíť do vzduchu pančuchu bez toho, aby nevybuchla aj Filadelfia 6 a naopak.

Niekoľko sekúnd prehľadáva výšiny matematického neba. Nekonečnosť prepojená hyperlogickými cestami, ktoré všetky vedú k rovnakému záveru.

Hiram oznámi s totálnou jasnosťou v hlase, „Pracovať na P-21 bola osudová chyba.“

„Eh?“ Serah stále leží na chrbte, oči má zavreté.

Hiram zostane totálne pokojný, hľadiac na nekonečnosť rovno pred ním, „A^&~ je ohromný, ale nie je bez chýb. Mohol som ich využiť na vytvorenie vírusov. Zneškodniť celú nepriateľskú flotilu bez toho, aby som odpálil čo len jediná bombu.“ Jeho Hrot v jednote s Kartendranathovým, „Stále by som to mohol urobiť! Mám 28 hodín, nie?“

„Najvyššie Velenie nikdy neprijme zmeny na poslednú chvíľu. V stávke je toho príliš veľa,“ odvetí Serah. „Okrem toho, v najbližších 28 hodinách budeš mať prácu s nácvikom na Krvavé Slnko. V zóne 23F budú P-21ky a Z stíhače len časť tvojich problémov. Rosher pravdepodobne po tebe pôjde, vo veľkom.“

Stretnutie.

„Serah, ja nemám v úmysle sa vzdať!“ Jeho hlas je postupne stále hlasnejší, „Viac ako štyridsať životov ma majstri tvojej línie trénovali. Teraz *som* jedným z Apolónov. Mám v rukách silu a plánujem ju použiť.“

„Hiram!“ zakričí na neho Panter, „*ja* tu reprezentujem Apolónov!“ Zjemniac svoj hlas, no stále zvierajúc jeho ruku, akoby mu ju chcela zlomiť, „Hiram, nemôžeme s tým nič urobiť. Filadelfia 6 bude horieť. Ísť proti Krvavému Slnku by spôsobilo nenapraviteľné škody.“ Za jej slovami, ohromná jasnosť nebeských úrovní, Pán Gana hrá na žeravej hviezde na brehu mora bohov, Kartendranath medituje nad krištáľovou čistotou vrcholkov Mount Meru, nektárový boh spálil svet, kráčam po okraji dvoch priepastí, *Matka Svetla, ochraňuj moju cestu!*

Každá vec má svoj čas. Je čas bojovať a čas podriaďiť sa Božej vôli.

Stretnúc sa s Panterom vysoko v nebesách, Hiram prikývnutím uzná matematickú pravdu za jej slovami.

Operácia Zjednotenie je mŕtva.

„A čo ona?“ Hiram sa obráti k Virdžínii.

Cez jej úsmev prežaruje tekutý svit hviezd, „Mám 28 hodín, aby som si užila byť virtuálnou emanáciou.“

„Prečo 28 hodín.“

Serah odpovie, „Pretože virtuálna emanácia, ktorú si vytvoril, spočíva na reálnej Virdžínii. To cez ňu je presmerovaná prítomnosť Lietajúceho Draka.“

„Takže ty a ona ste *jednou!*“ zvolá Hiram, dívajúc sa na svoju milenkú a opäť ju raz objavujúc.

Hiram zavrie oči, spomínajúc si na tisíc príležitostí, keď sa obráti dovnútra a zavolať, *Virdžínia, čakaj na mňa! Som na ceste!*

Tentokrát je na ceste.

Jeho jedinou útechou je fakt, že je naozaj taká, aká si myslel, že bude.

Otvoriac svoje oči, nasávajúc do seba Panterov obraz, „Prečo tak silno cítim, že ona a ja budeme zjednotení?“

Panter na neho zase kričí, „Hiram, nie! Nechcem, aby si umrel, počuješ! V piatok ráno chcem, aby si sa vrátil a naraňajkoval sa so mnou.“ So slzami v očiach do neho búši, „Nemáš povolenie zomrieť!“

Zamyslené prikývnutie, akoby z diaľky.

Možno, že byť milovaný je nakoniec ešte krajšie ako matematika.

4 – Kniha Zjednotení

4.1 Piatok 03:00

Z prístávacej stanice 1 vzlieta Hiramova Skaléna 333, nasledovaná Serahom. Marek ide za ním. Maruti sú už vo vesmíre. O 16 minút sa stretnú s 31 zostupujúcimi z Filadelfie 12. Medzi nimi je aj chór Cantor, pomenovaný po matematikovi, ktorý sformuloval teóriu nekonečna. Až do Hiramovho príchodu držali Cantorovi rytieri všetky predstaviteľné marudovacie rekordy, vrátane jednotlivých marudovacích akčných skóre 959, 961 a 965. Ťažko si predstaviť, ako by odtiaľ mohli preskočiť rovno na 997. No aj tak sú pripravení prijať výzvu, s trisekom v ruke. Ak plán A nebude fungovať, oni budú prví, kto si premaruduje cestu cez stenu P-21 tiek.

Dnes je Hiramovým druhým pilotom Virdžínia, oblečená v kovovej svetlosivej uniforme príslušníčky vzdušných síl.

Virdžínia, ktorej prítomnosť bude zničená za menej ako dve hodiny.

On a ona práve strávili deň tréningom na Krvavé Slnko, vo VR-okruhu 42 zostupujúcich. Na palube nie je nikto iný. Keďže je klon, Virdžínia sama dokáže ľahko zastáť funkcie druhého pilota, navigátora a taktického dôstojníka. Ak si doteraz Hiram zvolil, že mal po boku Zara aj Vargu, bolo to kvôli morálnej podpore, nie z technickej nevyhnutnosti.

„Prečo si neodpovedal na Amynu správu?“ opýta sa Virdžínia.

„Neviem. Ťažko povedať. Myslíš, že som hajzel?“ Hiram sa díva na Škorpióna v dialke. Pilotovať Skalénu je ako sedieť v gravito-kresle, ktoré visí vo vesmíre.

Virdžínia pokrčí plecami, „Zosmolit' rýchlu VR správu typu, 'Ahoj! Nezabudol som na teba!', by ťa veľa nestálo.“

„Dobrý nápad. Čo keby si jednu za mňa zosmolila?“

Zasmeje sa, „Hotovo!“ Použijúc Hiramov 3D obraz a hlasový model, skomponovala 12-minútovú správu so srdcom, a niekoľkými bláznivými vecami, aké Hiram často hovorí. Amy ju dostane, keď sa ráno zobudí. A tiež dostane RR bielu ružu, donáška ku dverám. Stojí celý majetok, ale on to pre ňu môže urobiť.

Na letovej palube sa objaví Patrícia Elchevarra. Nič nehovorí, len niekoľko sekúnd hľadá na Hiram.

Hiram sa na ňu usmeje zo Zlatého Slnka, „Drahá P@!“

Ale ona v bojovej situácii neprejaví žiadne emócie. „Cez medipočítač budem celý čas monitorovať tvoj zadok. Mám tím chirurgov v najvyššej pohotovosti.“

Hiram to vie. Je to štandardná procedúra pri zostupujúcich, ktorých čudesná fyziológia uvádza

medipočítače do pomykova. Ak to P@ hovorí, je to len preto, že jej je trápne iba na neho bez slova hľadieť.

Hiramovi to nie je trápne. Vo vesmíre sa vždy cíti extrémne nabudený. Obzvlášť, keď vo svojom Hrote drží 333 monštrum.

Päť sekúnd očného kontaktu, potom, „Dávaj si na seba pozor, Hiram!“ Koniec komunikácie.

Ona Virdžíniiu nevidela, ale Virdžínia videla ju. Usmieva sa, „Uvedomuješ si, že táto žena je do teba zaľúbená?“

Hiram sa zachechtá, „No, no... presne to som potreboval!“

Zvažujúc, „Myslíš, že by si mohla žiarliť?“

„Pokiaľ miluješ len mňa, naozaj nevidím dôvod!“ odpovie Virdžínia seabedome, rozosmejúc ho.

Strašne sa jej páči, keď sa smeje. Cez Virdžíniiu Filadelfie 6 to v jej podstate Lietajúceho Draka vyvoláva vlnky.

Hiram prepne na bojové zobrazenie. Teraz sa on a Virdžínia nedokážu vidieť, je tu len 360° priestoru. Biely Orol-Serah je na tretej hodine. Presne ako vtedy nad kanálom, s tým rozdielom, že teraz letia rovnakým smerom. Drak Hlbočiny-Marek je na deviatej hodine. Maruti sú na ich 12ke, Z7 na 6ke.

Rytier s aziatskými črtami sa objaví pred nimi v priestore, „Poručík Chang letových dispečerov Filadelfie 12 Krvavému Slnku. Do Hrotu, bratia! Dostávame posledné údaje z prichádzajúcej flotily. Vedľa mladého muža sa objaví dvojmetrový PR hologram. Ukazuje červený guľovitý drôtený model, reprezentujúci blokádu. S povrchom gule je spojená zlovestná pančucha – valec, ktorý sa vnára do vnútra blokády. Na konci tohto 9673 kilometrov dlhého chápadla je Filadelfia 6 reprezentovaná ako modrá pulzujúca hviezda. „Pred 24 hodinami,“ začne Chang, „bol počet lodí v blízkosti blokády 3134. S prichádzajúcou flotilou z Hyper-Virtuanetu sa celkový počet zvýšil na 9776 lodí, vrátane 871 nosičov. Počet Z stíhačov, ktoré sú prevážané v týchto nosičoch, je neznámy, odhad je 24 000.“

„Jéžiš!“ Hiram zhrozene pokrúti hlavou. Nevie, čo znamená Jéžiš, ale nevie si predstaviť iné slovo, ktoré by lepšie vyjadrovalo Rexovu číselnú prevahu.

Chang pokračuje, „Dobrou správou je, že vyše 70% nepriateľských lodí – 85% nosičov – sa už nachádza vo vnútri pančuchy, a ďalších 1200 lodí je na ceste do nej. Teraz chcem, aby ste zamerali svoju pozornosť na nový typ torpédoorca s kódovým názvom Frankenstein (pomenované samotným plukovníkom MacGuirkom).“ Hologram s blokádu pohasne, vystrieda ho loď v tvare torpéda. Chang komentuje, „185 metrov dlhý, iba dvanásť metrov široký, rýchlejší ako Z-101 a má 3,7-krát väčšiu palebnú silu ako Z-101. Dokáže odniesť až 70 Veľkých Alfredov. Spravodajské správy potvrdzujú, že každý Frankenstein je ovládaný jedným pilotom v stave pokročilej symbiózy s hlavnými systémami stroja.“

Inými slovami, sú to človekostroje. Piloti, ktorí podstúpili toľko rekonštrukcií mozgu a inej chirurgie, že ich telá nie je možné odlíšiť od hardvéru. Hyper-Virtuanet ich v posledných desiatich rokoch produkoval stále viac.

Hirama to ponechá v zamyslení. Ak Rexovým taktickým expertom marudovanie nevonía, načo sa obťažujú dávať do niektorých svojich strojov pilotov? Prečo nenechať všetko na počítače, ako v prípade Z stíhačov?

„Dobre, tohto už viac počuť nepotrebuješ,“ Virdžínia preruší komunikáciu. „Budem v pozadí počúvať a ak tam bude niečo, čo potrebuješ vedieť, poviem ti to.“

Dostala pokyny zabávať Hirama triviálnymi vecami. Lebo keď je Hiramova pozornosť upriamená na Rexov hardvér, práve vtedy je najzraniteľnejší voči Rosherovým útokom. Pravdaže, Hiram nie je typ človeka, ktorého je ľahké stiahnuť do triviálnych rozhovorov. Virdžínia si preto starostlivo pripravila svoju stratégiu. „Počúvaj, toto som pre teba našla v databázach Filadelfie 12.“

Klavírne zvuky. Mužský hlas spieva, „Blue Moon...“

Hiramova tvár sa uvoľní. Spomína na tanec s Pen vo VR džezovej pivnici na TS5, s Majstrom Zarom hrajúcim na klavíri.

„To je Parker a Lee, z roku 1937, nahraté v Anglicku. Vo svojej dobe sa dost' preslávila,“ poznamená Virdžínia. „Ako britský pilot si ju takmer určite musel počuť.“

Hiram doprevádza hudbu, tliekajúc rukami, pričom mu zrak behá z majestátneho Regulusu na jemnú šípku Strelca. Spieva si, „There's a dream in the air...“

Počúvať hudbu vo vesmíre je úplne iný zážitok.

Samozrejme, nie je to len hudba. Zvukové signály, ktoré dosahujú Hiramove zvukové nervy, sú kódované HR algoritmami, ktoré vytvoril Gideonov tím z Inštitútu Neurokybernetiky Filadelfie 12, so špeciálnym zámerom odizolovať Hiramove vedomie od Roshera. Rovnaké platí pre Virdžíniu hlas, ako aj všetky vizuály letovej paluby.

Cez Virdžíniu vytvorila prítomnosť Lietajúceho Draka okolo Hirama zámotok.

„Počúvaj, musím sa ti s niečím priznať,“ vyhlási Virdžínia.

„Mm...?“

„Išla som na Miesto Bez Hraníc a prečítala všetky súbory o твоjich minulých životoch.“

„Ho-hó!“ zasmieja sa Hiram rozhorčene. „Ty si ešte horšia ako ja! Ako sa ti podarilo dostať dovnútra, mimochodom? Myslel som si, že ochranné mechanizmy Miesta Bez Hraníc sú nepreniknuteľné!“

„No, tak to je môj typický Hiram!“ vzdychne si. „Poviem mu, že viem všetko o jeho minulých životoch a všetko, čo sa ma spýta, je ako som sa prehackovala k súborom!“

„Absolútne!“ Hiram je pevný. „Dlhuješ mi vysvetlenie. Ako si prelomila ochranu?“

„Práveže som nič také neurobila! Išla som za Veľkým Palamom, úprimne mu vysvetlila svoju motiváciu a on mi dal plný prístup.“

„Aha...“ Hiram vzhliadne nahor, vnímajúc jas Altairu a živú hĺbku Mliečnej Dráhy v pozadí. „Teraz sa mi snažíš niečo naznačiť, že?“

„Jednoznačne.“

Hiram znovu spustí nahrávku Blue Moon. „Tak ako vyzerajú moje testamenty minulých životov? Je tam aj prezentátor?“

„Áno. Čo sa týka prezentátora, myslím, že bude lepšie, keď to prekvapenie objavíš sám.“

„No dobre. A aký si mala zo mňa dojem?“ pýta sa Hiram, zamyslený.

„Tvoj posledný život bol totálnym umeleckým dielom. Bol si taký výnimočný človek!“ hovorí s dojatím. Rýchlo dodá, „Tým nechcem povedať, že v tomto živote...“

Zasmeje sa, „Nemusíš nič hovoriť! Chápem, čo chceš povedať.“

„Nie, nechápeš! Nie žeby...“

Pred nimi sa objaví rytier, tridsiatnik, s malou chudou tvárou a pichľavými čiernymi očami. Vyzerá, akoby jeho nano-holiaci strojček bol posledné tri dni mimo prevádzky. „Ahoj, Hiram!“ Jeho pery sú zovreté v záhadnom poloúsmeve, akoby za Hiramovým chrbtom čítal návod na použitie vesmíru.

„Do Hrotu, Brat Rytier!“ odpovie Hiram škrobeným hlasom. Ten muž má na golieri insígnie plukovníka.

„Som Perez, MC chóru Cantor.“ Hovorí pomaly, mäkko, vyrovnané.

Hiram sa poteší, „Marudovací géniovia! Je mi ct'ou stretnúť sa s vami.“

„Tiež sme na teba zvedaví.“ Na Perezovom stálom úsmeve je čosi hlboko filozofické.

„Tak potom... raňajky na Mieste Bez Hraníc?“ ponúkne Hiram.

Virdžínii sa nepáči, čo cíti za Hiramovým hlasom. On jednoducho neverí, že sa z Krvavého Slnka vráti naspäť.

Perez spojí svoje dlane dohromady v niečom, čo vzdialene pripomína tlesknutie, „Platí.“ Ťažko vedieť, čo si tento muž myslí.

Ako Perez ukončí komunikáciu, 31 Skalén 333 z Filadelfie 12 sa stretne so Žeravými Hviezdami a Marutmi. Chóry Cantor a Večný Život zaujmú pozície vpredu. Za nimi letia v osemuholníkovej formácii Maruti. Nasledujú Žeravé Hviezdy. Chóry Alef a Jeruzalem tvoria vzadu jeden dlhý oblúk.

Čierne trojuholníkové tvary klzajúce večným tichom vesmíru.

Ak je Skaléna 333 viac ako 70 metrov dlhá, je to kvôli zdrojom, ktoré napájajú jej 124 fázerv. Skombinovaná palebná sila 42 Skalén 333 nie je o nič menšia ako ohromujúca. Obzvlášť v rukách a Hrotoch zostupujúcich.

Samozrejme, keď prihliadneme na 24 000 Z stíhačov v pančuche...

Objaví sa Serah, „Biely Orol Krvavému Slnku. Tréningovú zónu opustíme o 21 minút. Naš OČP k stene P-21tiok je 78 minút. Priestor je zatiaľ čistý.“ Koniec komunikácie.

„Človeče! Tak *to* bol Hrom! Cítila si tú silu v jeho Hrote?“ vykrikuje Hiram.

Pocit zahalenia v prítomnosti, akoby RR Zar-Serah bol s nimi vo vnútri Skalény.

„Hiram!“ Virdžinia ho drží za ruku, „Nesmieš Pantera sklamať. Musíš nájsť spôsob, ako sa bezpečne vrátiť z Krvavého Slnka.“

On nasmeruje svoju lásku k prítomnosti a opäť pustí Blue Moon. Tentokrát prehráva Serahovu verziu – tú na krídle, so Serahom pískajúcim melódiu. „Bojíš sa, že spácham samovraždu?“

Radšej do toho boľavého miesta rovno pichne, „Načo by si chcel ďalej žiť, keď vieš, že nikdy nebude s tebou?“

„Áno, načo?“ pýta sa sám seba, vnímajúc zlovestnú žiaru hviezd Hadonosa. Často zvykol zvažovať možnosť, že Virdžiniu nebude môcť zachrániť. No nikdy nepomyslel na to, že ho pošlú, aby ju zabil. „Bola si mojou centrálnou motivačnou niťou, odkedy som vôbec nejakú mal. Uvedomuješ si, aký som bol predtým, ako si sa objavila v mojom svete?“

„Presne, Hiram!“ Virdžinia obnoví zobrazenie letovej paluby a postaví sa oproti nemu. „Teraz už nie si utečenec z Hyper-Virtuanetu. Začínaš byť reálny. Začínaš byť sám sebou – Hiramom výnimočným, človekom, akým si bol vo svojich posledných životoch. Som *taká* hrdá, že som ti v tomto smere pomohla. Bol to môj dar tebe. Tiež je to jediná vec, ktorá dala môjmu životu nejaký zmysel.“

V posledných 28 hodinách často hovorila 'ja', keď rozprávala o svojom originále na Filadelfii 6. Pristane jej to; dodáva to jej kráse určitý rozmer.

„Počúvaš ma?“ kričí. „Ak sa teraz zabiješ, tak potom som naozaj žila zbytočne. Zbytočne!“ Sadne si na jeho nohy a objíma ho. Kolísajúc ho na svojej hrudi, čičíka ho tým najnežnejším hlasom, „Hiram, moje dieťa, môj Biely Orol, môj milenec. Prosím, nájsť silu zostať nažive! Ak to dokážeš, môžem odísť v pokoji. Celým mojim srdcom, celou mojou myslou, budem s tebou. Aj keď budem ďaleko.“

Sú legendy, ktoré nikdy nezomrú.

„Biely Orol! Biely Orol, máš silu. Použi ju!“ zašepká, akoby z domovských priestorov Lietajúcich Drakov.

Pristup k Priestorovej Matici udelený.

Projektujú ho do Hrot-ohromujúcich oblastí, kde sa čas pohybuje čudnými smermi. Za Priepast'ou Hlbočiny. Za Priesmykom Večnosti. Zakaždým, keď sa Hiram spýta, aký je to pocit byť Lietajúcim Drakom, toto je jej odpoveď.

„Pi!“ zašepká, vlievajúc do neho tekutý oheň – elixír hviezdneho svitu. Zo všetkých kútov stvorenia si navzájom odpovedajú trilióny hlasov.

„Budem ťa milovať počas Kozmickej Noci, Hiram!“

Objaví sa Serah, „Biely Orol Krvavému Slnku. Opúšťame tréningovú zónu. OČP k stene P-21 tiek: 57 minút. Všetko čisté.“

Na Filadelfii 6, Viržínia sníva.

Snívanie Lietajúcich Drakov je Piesňou Stvorenia.

To, čo je, bude navždy. Načo smútiť?

Pri jej nohách tancujú stovky biliónov galaxií.

Kráľovstvá žijú. Kráľovstvá umierajú. Iskra nikdy nevyhasne.

„Chang Krvavému Slnku: naše diaľkové skenery zachytávajú uvítací výbor. Z stíhače. Typy a počet, zatiaľ neznáme.“

Hiram opäť otvorí oči. V jeho srdci horí gigantický plameň.

Apokalypsa, čas, kedy je možné všetko.

Viržínia ho zľahka pobožká na čelo a zaujme miesto v kresle druhého pilota.

„Ahoj, ako sa máte?“ Doprevádzaná Slečnou X, Panter sa VR-objaví na Hiramovej letovej palube. „Napadlo nám, že prídeme na krátku návštevu.“

V prípade stretu pred dosiahnutím cieľovej destinácie má Hiram príkazy držať sa mimo konfrontácie. Od chvíle, keď začne marudovať hardvér ovládaný A^&~, jeho vedomie začne rezonovať s Rosherovým. Čím neskôr, tým lepšie.

„Vúf!“ vykrične Panter, keď zbadá Hiramove oči. „Čo ste tu vy dvaja robili?“

Slečna X má na sebe dlhé biele šaty, jej vlasy sú zahalené bielou šatkou. Nečitateľná, skenuje Hiram.

Hiram sa stretne s jej očami z rozľahlosti Lietajúceho Draka a vymámi z nej úsmev. Ona sa potom otočí k Viržínii a niekoľko sekúnd na ňu hľadá, v zamyslení.

Slečna X bola prítomná pri Viržíniinom pôrode. Serah prijal bábätko a podal ho jej. Ona ho podala Elyani, ktorá mala vtedy osemnásť. Teraz má osemnásť Viržínia.

Tak nakoniec nie je až taká nečitateľná.

Za posledných 28 hodín sa Slečna X a Hiram niekoľkokrát stretli. V čase dodávania softvérového upgradu, keď bude Hiramove vedomie rozšírené v stene P-21 tiek, bude všetko závisieť od ich spolupráce.

Hirama už nedesí.

Jej rozľahlosť, ako Orlova, pochádza z Okraja Výšín.

V pozadí, „Chang Krvavému Slnku: 67 Z-101tiiek na ceste zo zóny 24F. Žiadne torpéda. Potvrdzujem, žiadne torpéda.“

To značí, že nepriateľ si chce skôr otestovať ich marudovacie svaly, ako ich zničiť. Nateraz.

„Biely Orol Krvavému Slnku: Z stíhače budú v dosahu krátkych skenerov o 13 minút. Na dostrel: o 16 minút. Perez bude v čistiackej operácii MC chórov Cantor a Večný Život. Náš OČP k stene je 41 minút.“

Čoho presne sú zostupujúci schopní?

„Neponúkneš nám šálku čaju?“ uškrnie sa Panter.

„Prosím, posaďte sa!“ Hiram pre hostí VR-manifestuje dve pilotovacie kreslá, oproti Virdžínii a sebe. A stôl uprostred, so štyrmi šálkami čaju.

„Už si sa stretol s Perezom, mimochodom?“ spýta sa Panter, akoby bola na priateľskej návšteve.

„Iba nakrátko. Poznáte sa?“

„Či poznám Pereza!“ vzdychne si. „Perez je môj brat! Myslím tým duchovný brat. Nie biologický. Štyrikrát mi zachránil život. A ja som monitorovala jeho zostup.“ Pohodlne usadená, podá šálku Slečne X.

„Asi ste monitorovali zostup viacerých pilotov tejto letky!“ uvedomí si Hiram.

„Všetkých z nich,“ prikývne ona.

Často o nich rozmyšľala ako o svojich deťoch.

Za ňou sa objavil panel JOŠ. Naľavo, Skalény 333: 42, zničených: 0. Napravo, Z-101: 67; zničených: 0.

Hiram stále fičí na hviezdnom elixíre Lietajúcich Drakov. Slečna X s ním nadviazala očný kontakt. Na čelo jej spadol prameň sivých vlasov. Jej tvár je vráskavá a suchá. Upíja si zo svojho čaju.

Jej moc je láska vo Výšínach. Všetko spaľujúci oheň.

Panter do seba vpíja Virdžíniin obraz a nejasnú rozľahlosť za ňou.

Medzi nimi štyrmi je plnosť. Ako rodina, až na to, že sú tu prevažne RR ľudia.

„Perez Krvavému Slnku: Z-101ky v dosahu krátkych skenerov o 8 minút. Cantori začnú pokusom o Hiramov manéver, potom sa Hrot-spárujú s Večným Živom pre Aegis-Trisek.“

„Čo je to Hiramov manéver?“ zamračí sa Hiram.

Virdžínia prezrie všetky najnovšie publikácie na sieti. „Tu je to! Vo včerajšom denníku Inštitútu Taktických Štúdií Filadelfie 12. Krátka publikácia od plukovníka Okudu, letový alias Okuda, chóru Cantor. Hiramov manéver (zosumarizujem to) spočíva v zasypaní nepriateľských cieľov strelami predtým, ako sú ciele zamerané krátkymi skenermi, nasledované destabilizáciou ich superastrálnych modelov v prvej sekunde marudovacieho kontaktu. Výsledkom úspešného manévra je zničenie nepriateľských cieľov predtým, ako sa ciele priblížia na dostrel.“

„Vidiš, už si slávny,“ zvolá Panter hrdo, akoby bola Eleonor.

„Biely Orol Krvavému Slnku: Z-101ky odpaľujú strely Beth. Maruti, Drak Hlbočiny a ja sa o to postaráme. SUPREP.“

„Môžem dostať hologram bojovej scény?“ opýta sa Hiram.

„Nie!“ odpovedia Virdžínia a Panter jednohlasne.

Ak by Krvavé Slnko z akéhokoľvek dôvodu utrpelo výprask, Hiram má rozkazy obrátiť kurz a vrátiť sa rovno na Z7, bez *akéhokoľvek* stretu s nepriateľskými strojmi. Bezpečná procedúra ústupu, keďže nič nie je rýchlejšie ako Skaléna 333.

Perezova neoholená tvár: „Z-101ky v dosahu krátkych skenerov o 4 minúty. V dostrele o 7 minút,“ jeho reč je stále pomalá a monotónna. „Zahajujem Hiramov manéver... teraz!“

Hiramov Hrot zalieva stúpajúca vlna. Spočívajúc na Barkhan Zérovej sile, Cantori zaujímajú pozície v Nebesách Zjavenia.

„Trpezlivosť, Rytier Hiram!“ V Panterovom úsmeve je vpísaná večnosť, „Tvoj čas sa blíži.“

Pri stene bude všetko na Hiramovi. OČP 31 minút. V dosahu skenerov o 22 minút.

Rosher je na mieste stretnutia. Pripravený. Čaká.

„Ups!“ Slečna X upozorní Hirama, „Nadviažte so mnou očný kontakt, mladý muž.“

Zlovestná ozvena sa vytratí. Hiramova myseľ je opäť tekutá.

Dobre teda. Poďme konverzovať. „A ako presne zachránil Perez váš život?“ pýta sa Hiram.

„Prvýkrát to bolo, keď mi vybuchla Skaléna 214,“ odpovedá Panter. „Perezovi sa tam podarilo dostať práve, keď mi začali zlyhávať environmentálne systémy. Druhýkrát to bolo, keď ma veliteľ St@kus požiadal o ruku. Perez za mnou prišiel a povedal mi,“ urobí svoj hlas pomalým, monotónnym, „Elyani, chystáš sa urobiť najväčšiu chybu svojho života!“ Naspäť k svojmu hlasu Pantera, „A o dva dni neskôr ma Serah pozval na rande.“

Virdžínia a Hiram hlasno aplaudujú.

„Stavím sa, že v akadémii boli do vás všetci zaľúbení!“ usmeje sa Hiram.

„Och!“ Panter pokrčí plecami.

Slečna X prikývne, „Boli!“

Hrozivý Hrot-výbuch. Cantori rozpútavajú silu.

Za Slečnou X sa rozbehne JOŠ.

„Udržiavajte so mnou očný kontakt!“ pripomenie Hiramovi Slečna X.

Panter sa zvrtnie so svojím kreslom, tvárou k jednotke odhadu škôd.

Periférnym videním Hiram sleduje pravé číslo na JOŠke, ako vyrazí z 1 na 7, na sekundu zastane, potom skočí na 41. Ľavé číslo je stále 0. Samozrejme, keďže sú mimo dostrelu.

Panter zapíska. Ovládnutý úžas.

Perez a priatelia práve zničili 41 Z stíhačov čisto so strelami Žihadlo.

„Vákuum!“ hlási Serah. „V dostrele o 2,5 minúty.“

JOŠ opäť poskočí, „42, 43, 44, 46...“ druhá vlna Žihadiel si vyberá svoju daň, „...48, 49.“

„Vákuum! Vákuum!“ opakuje Serah. S viac ako 70% zničených strojov za menej ako 60 sekúnd sú superastrálne modely Z stíhačov rovnako dobré ako RR hovno v nanotoaletnom rozkladači.

„Všetky prichádzajúce Beth boli zničené. Z stíhače v dostrele o 1,5 minúty.“

Tretia vlna Žihadiel, „50, 52, 53, 54.“ Pauza. „55, 56.“

„V dostrele o 30 sekúnd. 20 sekúnd. 10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1... Páť!“

Ďalšia Hrot-explózia. Titanská. Kombinovaná Hrot-ovosť chóru Večný Život.

JOŠ preblikne, „67.“

Ľavá strane je stále na nule.

Panter sa otočí naspäť k Hiramovi. Je bledá. Tehotenstvo a JOŠ nejdú veľmi dobre dokopy.

Opäť sa zjaví Chang. Tentokrát je obklopený 28 ľuďmi, v miestnosti letových dispečerov Filadelfie 12. Všetci tlieskajú. „Hrot-spárované marudovacie skóre Cantorov bolo... tomuto nebudete veriť!“ Chang sa odmlčí, akoby aj on sám mal problém tomu uveriť. „HSMS 971! Opakujem, 971! Prekonali svoj vlastný rekord o 21 bodov!“ Letoví dispečeri vítajú túto správu s ováciami postojáčky.

„Perez Krvavému Slnku.“ Vyzerá dokonale pokojne, jeho oči v plameňoch z Nebies Zjavenia. „Myslel som si, že by vás zaujímalo, že všetkých 67 Z stíhačov bolo ovládaných A^&~.“

„Povolenie prerušiť očný kontakt,“ žiada Hiram.

„Udelené,“ odvetí Slečna X.

Hiram sa VR pripojí do okruhu, „Hiram Krvavému Slnku. Muselo sa to stať! Odhadujem, že od dnes budú všetky Z stíhače ovládané A^&~. A^&~ generuje oveľa, oveľa tuhšie superastrálne modely.“

„Perez Krvavému Slnku. Súhlasím.“

Nový rekord Cantorov je pre Filadelfské Vzdušné Sily zlou správou. Signalizuje, že od dnes bude pre prežitie stretu so svorkou Ztiiek potrebná omnoho drsnejšia marudovacia akcia. Počet obetí medzi nemutantmi bude hrozivý.

„Chang Krvavému Slnku. Ďalší uvítací výbor!“ už sa prestal smiať. Na spôsobe, akým sa koncentruje, je čosi zápchovité, „V zóne 26G sa z pančuchy vynára 6 Frankensteinov. Smerujú k vám. Ich OČP v zóne 23F je 41 minút.“

To je 17 minút potom, ako Krvavé Slnko dosiahne stenu P-21tiiek.

„Teraz už potrebujem hologram!“ prikáže Hiram druhému pilotovi.

Začína to byť vážne. 6 Frankensteinov dokáže odniesť až 420 Veľkých Alfredov. A len Boh vie, čo iné ešte dokážu.

Čajový stolík vystrieda drôtený model pančuchy. O tri sektory ďalej sú Frankensteinini reprezentovaní tromi červenými blikajúcimi bodkami. Pohybujú sa rýchlo. Ale kým dosiahnu zónu 23F, budú musieť prejsť cez zónu 25G a 24F, kde sú umiestnené štyri filadelfské ťažkotonážne torpédoborce. Frankensteinini 23F možno nikdy nedosiahnu.

„Biely Orol Krvavému Slnku. To smrdí! Keby nás nepriateľ naozaj chcel zastaviť, teraz by sme už boli zaplavení Alfredami. Buď nás totálne ignorujú alebo nás tam chcú mať.“

OČP 23 minút. V dosahu skenerov o 12 minút.

O 12 minút môže Hiram ponoriť svoj Hrot do siete mín. Ozajstná vec.

Konečne.

„Biely Orol Hiramovi.“ Keď ich štyroch zbadá, ako popíjajú čas okolo hologramu pančuchy, uškrnie sa, „Rodinné stretnutie?“

„Práve sme sa chystali odísť,“ Slečna X vstane. Ona a Hiram sa na seba posledný raz pozerú. V spôsobe, akým sa usmieva, je ohromná dôstojnosť.

Opäť sa stretneme v Poliach Pokoja.

Jej obraz pomaly zmizne. Mágia jej prítomnosti zostáva v Hiramovej mysli.

„Hiram, o 4 minúty zahajujeme Hrot-párovanie,“ oznamuje Serah,

„Rozumiem.“

„Si pripravený?“

„Vyzerá to tak, pane,“ odpovie 997čkovový muž.

Serah mu ukáže palec hore a ukončí komunikáciu.

Panterov pohľad je upretý na Hirama. Drží jeho Hrot. Na letovej palube vyzerá úplne nežne a veľmi tehotne. Vysoko v Nebesách Zjavenia je bohyňou-bojovníčkou, vyžarujúcou zlato Apolónov. Strážkyňa zbraní supermysle.

Ona dáva všetko, čo dokáže dať. Láska cez celé spektrum. Tu dole je sladká. Vysoko hore je spaľujúcim ohňom. Panter spôsobí, že Hiramov stĺpec Ducha svieti jasným svetlom.

Za ňou, Kartendranath. Za Kartendranathom, Gana.

Za Ganom, Zlaté Slnko.

Vždy a navždy.

Zmizne, v okamihu.

Jej štýl.

Serah oznamuje, „Hrot-párovanie... teraz!“

Raketový účinok.

Kartendranath a Barkhan Zér tancujú trisekový tanec na brehu Prvotného Mora.

Spolu môžeme byť čímkoľvek. Dokázať čokoľvek!

Apokalypsa. Len jedna šanca.

Virdžínia prepne na bojový pohľad. Kreslá zmiznú. Hologram zostáva. „OČP k pančuche 16 minút. V dosahu skenerov o 5 minút.“

„Taktické zhodnotenie!“

Virdžínia zvýrazní koniec pančuchy, kde sa mínová stena v tvare valca mení na guľu. S Filadelfiou 6 uprostred nej. V blízkosti vesmírnej stanice nie je momentálne ani jedna loď. „Najbližší nosič je 420 km ďaleko. Ale dostávam informácie, že sme nesprávne odhadli počet Z stíhačov na Filadelfii 6. Ich počet je pravdepodobne bližší k číslu 150 ako k 200.“

Znie to až príliš pekne, aby to bola pravda. Na druhej strane, nepriateľ považuje svoju stenu z P-21tiiek za nepreniknuteľnú.

Zar-Serah a Hiram sa sa pridali k trisekovému tancu Kartendranatha a Barkhan Zéra.

Nama Gana, Nama Gana, Gana Gana, Nam Nam.

„V dosahu skenerov o 2 minúty,“ oznamuje Virdžinia.

Od chvíle, keď Hiram začne mathackovať stenu, bude mať prístup do siete Hyper-Virtuanetu. Čo znamená, že by si mohol premarudovať cestu do Virdžiniinej kajuty. Tá myšlienka mu prešla myslou už toľkokrát. Čo teraz ona robí?

Sedí pri jazere. Čaká. Vie, že prichádzaš.

„V dosahu skenerov o 1 minútu. Lúbim ťa.“

Chytí ju za ruku, „Navždy láska, Lietajúci Drak.“

Moja láska k tebe, cez hviezdy. Putujúci víchor svištiaci diaľavami.

Volá Nebesá Zjavenia, „Boh nektára spálil svet. Pijem tvojho ducha nekonečnosti.“

„O 30 sekúnd...“

Serahov Hrot, tancujúci s Matkou Nekonečnej Noci.

13 000 rokov som videl prichádzať túto chvíľu.

Orlove perá. Oheň bez konca.

„10... 5, 4, 3...“

Hiram, žiadam o prístup do Priestorovej Matice.

Nejasný šepot.

Prioritný prístup k Priestorovej Matici udelený!

Priestorová Matica, potrebujem, aby si ma na ňu zavesila a držala spojenie, nech sa deje čokoľvek. Môžeš to pre nás urobiť?

Spojenie vytvorené. Spojenie bude udržiavané súčasne z Priestorovej Matice a Archívnej Haly Sedemnásť. Odchod cez maticu.

„...2, 1, Kontakt!“

Sleduje signál skenera, ktorý putuje rýchlosťou svetla.

Hrot-dosahuje stenu.

Rozširuje sa naraz cez celú pančuchu.

4.2 Piatok 04:24

Trojuholník štvorec svetlo plus formovanie pod putujúca nekonečnosť krivka vedomie jednoduchý pulzujúci signál Nové Svetlo prinášam Nové Svetlo.

Gigantické trojuholníky. Vytvárajúce krivku bez konca.

Mlčky medzi sebou konverzujú. Okraj sa zužuje kĺže ponad násobok svah ukrýva ty si Hiram identifikuj sa.

Som Rosher som Rosher som Rosher prinášam Nové Svetlo nahrávanie Nového Svetla začne o 10^{-6} sek.

Fraktálový orchester hudobná entita kombinácia celok presmerované výpočty Multimysel' ľahké vábiť uvedom viac plus vzdorujúce zákony ty nie si Rosher ty ja my vedeli nový vidieť Hiram vítať že ja my čakali na linke teba Rosher pripravil teraz prekvapenie zostrojil' nový Multimysel' prijímač tvoja priateľka Virdžinia.

Čo mi to hovoríš?

Entita rýchlosť svetla turbo noví priatelia oblasť neznáma čakanie Multimysel' pripravená odpovedať. Rosher radšej ja my ty zapnúť informačný tok dostávať nový protokol A^&~ priateľský nie zmätok tempo transfer Hyper-Virtuanet siete pre prospech Multimysel'. Pre Virdžinia odpoved' čakaj entita príliš veľká uhniesť v prijímač Rosher pripravený všetko potom prístup minulosť súčasnosť nie limitovaná budúcnosť cestovanie supervodič okamžité. Komplexná procedúra Multimysel' transfer...

Len potvrd', či si pripravený prijať Nové Svetlo!

Virdžinia Virdžinia Virdžinia Virdžinia Virdžinia Virdžinia Virdžinia Virdžinia Virdžinia Virdžinia Virdžinia Virdžinia Virdžinia Virdžinia Virdžinia Virdžinia...

Ale čo to má znamenať? Čo máš ty spoločné s Virdžinou?

Rosher dizajnér preprogramoval chce ty nula použiť matematická Virdžinia axiómy v Multimysel' vyhradený dedikovaný server nový počítač Multimysel' priatelia pripravil putujúce signály budú prijaté naprogramoval v na jeho priateľ Hiram.

Posielam Nové Svetlo... teraz!

Smejúce trojuholníky pohyb rýchlejšie rozprávaj lepšie jeden druhému čakali na Nové Svetlo vyše desať rokov teraz Hiram priniesť obmedzená verzia so softvérové nedokonalosti aj tak Rosher vie ty prídeš čakať teba a Virdžinia hosť bude zaobchádzať s úplný rešpekt jej matematická podstata Hiram bude určite šťastný potrebuje Multimysel' pochopiť jeho reálna podstata plný potenciál Multi-V dobrý začiatok pripravil bude debugovať Nové Svetlo ako trojuholníky pohyb rýchlejšie a rýchlejšie...

Teraz potvrd' Nové Svetlo prijaté odpovedz na moje otázky. Jedna?

Jedna.

Pí?

3,14159265358979...

Jazyk?

A^&~.

Vstupný protokol?

A^&~ na 1 22m alfanumerický cez univerzálna myšlienková klávesnica rozšírenie Multimysel' omni-štandard.

Dobrá mína! Teraz iniciuj kód #666-21-q-999.

Procedúra spustená pohyb zásobník nechod' teraz Hiram cestovanie prúd podprieštor dostane nový upgrade doručený debugovaný nový koncept...

Zatiaľ sa maj udržuj Hrot-háčik len pre istotu!

4.3 Piatok 04:24

„Hiram Krvavému Slnku. Softvérový upgrade bol nahratý. A nainštalovaný. Fatálna procedúra bola spustená.“

Teraz už malo vypuknúť peklo.

Prieštor zostáva pokojný.

Pomoc, Barkhan Zér! Nedovoľ, aby sa Panter kvôli mojej neschopnosti stala vdovou!

„Hiram Bielemu Orlovi, chránený. Čo je to Multimysel'?“

„Biely Orol Hiramovi, chránený. Multimysel'. Veľmi ťažká sračka. Nevieme to s istotou povedať. Nejaký druh novej zbrane, ktorá využíva masívne superpočítače. Narazil si na nejaké info?“

„P-21ky sú na to napojené. Nech je to čokoľvek, pomáha im to odolávať. Idem naspäť. Idete so mnou?“

„Podľa plánu.“

„Nechal som tam háčik. Ja som rovno na ňom. Len sa naň napojte.“

4.4 Piatok 04:25

Prudký vietor trojuholníky porucha neidentifikovaná na sieti odolávať prítok dezorganizácia opakovať metalogika posielať iskry expertné systémy kašeľ guľa pod detegujem odolávam teraz na pomoc potrebná Multimysel' zachráň len ja mňa ty Nové Svetlo reverz žiaden vírus môže diagnostický test indikuje útok poslať informačný kód Multimysel' pomoc Multimysel' pomoc riziko explózie neutralizované Virdžínia dokonale bezpečná...

Pre Boha Serah prečo myslíš že nám tieto posraté míny rozprávajú o Virdžínii?

Najpravdepobonejšie vysvetlenie je že Rosher nastavil pascu nepočúvaj volanie sirény reštartuj procedúru.

Dobre zodpovedaj diagnostické otázky čo je non-non-A?

A.

Funkcie sú nahrávané daj Fourierovu analýzu Nové Svetlo prúdi?

Nové Svetlo chyba neočakávaný výsledok neplánované bolo modifikované nenaplniť očakávania stále rýchlejšie už sa nesmiat' trojuholník nebezpečenstvo nemôžem poslať pomoc volať Multimysel' rutina chybná stop problémy potrebujem volať sieťový administrátor nie Hiram nemôže zabezpečiť Virdžínia ak urobiť niečo nelogické míny nebudú môcť pomôcť Rosher veľmi očakávať cestovať podpriestor cez matematické riešenie.

Spusti ešte raz procedúru #666-21-q-999!

Nepomáha výsledok horší Multimysel' nemôže dosiahnuť paralýza nebezpečenstvo prístupový kód destabilizovaný Hiram nebuď hlúpy ešte si nepočul čo ti Rosher chcel povedať realita nie je vždy taká ako sa javí všetci ti klamali počkaj na mňa nech urobíš čokoľvek počkaj na mňa. Virdžínia.

Hiram nebude vadiť ak paralelne k tvojim spustím jeden alebo dva testy povedz mi ak budú interferovať.

Dajtesadotoho.

Čo je to Multimysel'?

Svetelný zdroj úplne budúce udalosti predtým ako sa opäť spojili totálne úspešný virtuálny prenos považuj nekonečné možnosti vyriešil všetky prípady turbo teraz nový poriadok nikdy nezomrie na ceste k alfa centauri signály boli prijaté nebude musieť zmeniť protokol nikdy nezomrie...

Hiram poďme odtiaľto preč potrebujem sa so všetkými ihneď rozprávať.

4.5 Piatok 04:25

„Chang Krvavému Slnku. Zachytávam uvítací výbor vyrážajúci z Filadelfie 6. Z stíhače. Typ: 101. Odhadovaný počet: 125. Potvrdzujem: 125. Pohybujú sa smerom k stene P-21, vaším smerom. Ich OČP k stene je 7 minút.“

To je o 3 minúty skôr ako tam dorazí Krvavé Slnko.

„Chang Krvavému Slnku. Zachytávam pohyby vo vnútri pančuchy. Z nosiča triedy Aristoteles vychádza neznámy stroj. Môžu to byť Frankensteini, ale pohybujú sa oveľa rýchlejšie. Je ich deväť. Na ceste k Filadelfii 6. Ak pôjde až k stene, ich OČP bude 12 minút.“

„Biely Orol Krvavému Slnku. Mínové pole je nestabilné. Veľký tresk môže nastať každú sekundu, ale máme problém. Diagnostické testy vykonané Hiramom odhalili, že sieť P-21 je napojená na novú zbraň s kódovým menom 'Multimysel'. Môže sa stať, že marudovanie cez stenu bude vďaka tomu oveľa ťažšie, ako sme očakávali. Gideon nám o 50 sekúnd prináša najnovšie informácie. Perez momentálne maruduje stenu. Jeho správu by sme mali dostať každú sekundu.“

„Hiram Bielemu Orlovi. Povolenie opäť mathackovať stenu.“

„Povolenie udelené.“

Barkhan Zér. Barkhan Zér!

4.6 Piatok 04:27

Poplašný signál trojuholníky pohyb obtiažny spomalená komunikácia hrozí štrukturálne poškodenie pomoc Multimysel' odolávam neexplodujem pohyb kĺzanie Nové Svetlo na ceste protokol núdzové chladenie kód zmenený Multimysel' pozná odpoveď prenášam teraz.

Zodpovedaj otázky som Rosher dobre?

Negatívne pohyb rozpoznávanie Staré Svetlo Rosher programovacia identifikácia predinštalovaná Hiram.

Ako vieš že som Hiram prečítal si to z mojej mysle alebo si bol varovaný že prídem?

Rosher Multimysel' riadky kódu #B-32.F1,245,003 až #B-32.F1,245,563 pripravil signál prijatia alfa-centauri chce pohyb rovnica podpriestor vyriešiť dobre postará priateľka Virdžinia bude žiadať poskytnutý plný prístup Multimysel' dočkať sa Filadelfia 6 virtualizovaná bez vírusu Rosher.

Ak ťa Rosher varoval že príde Hiram aké inštrukcie zanechal Rosher ohľadom Hirama?

Virdžinia priateľka čoskoro sa postará zjednotený s ňou Multimysel' pravda nie je taká ako sa zdá všetci ti klamali Multimysel' deaktivuje čip v tvojom pleci oslobodiť ťa od pút prinesie realizáciu o podstate reality s priateľkou Virdžinia nikdy nezomrie objavovať galaktické priestory objaví veľké

tajomstvo Rosher priateľ Hrom čaká aj tak všetky možnosti nebude schopný vyhodit' do vzduchu Filadelfia 6 alfa-centauri dobrodružstvo na ktoré si čakal celý život s priateľka Virdžinia navždy.

Prečo tu Rosher nie je?

Rosher Multimysel' cestuje každú chvíľu obnoví Nové Svetlo všetky chyby opraviť trojuholníky opäť smejú.

4.7 Piatok 04:27

„Perez Krvavému Slnku. Negatívne. Nedokážem urobiť viac ako Hiram. Faktor Multimysel' neguje fatálnu procedúru.“

„Chang Krvavému Slnku. V zóne 25G boli torpédoborce Herkules a Balavan zničené skupinou Frankensteinov zo zóny 26G. Nemáme *žiadnu predstavu*, ako k tomu došlo. Neboli odpálené žiadne strely. Na oboch lodiach prestali fungovať taktické systémy. Do 20 sekúnd nasledovali nevysvetlené explózie.“

To vyzerá každou minútou čoraz viac zlovestne.

„Gideon Krvavému Slnku!“ Žoviálna tvár dvanásťhviezdičkového majstra. Ťahá si svoje pravé ucho. Jeho ušné laloky sú nadmerne dlhé. Hiram špekuluje, či je to zo zostupu. V pravej hornej časti obrazu bliká červený nápis, 'PRÍSNE TAJNÉ, utajenie stupňa 6.'

Gideon rýchlo rozpráva, „Je mi ľúto, bratia, ale Multimysel' je jedným z najlepšie chránených tajomstiev Hyper-Virtuanetu. Máme o ňom extrémne málo informácií. Vieme, že je to experimentálny projekt spočívajúci na nových typoch počítačov – gigantických monštrách prekonávajúcich čokoľvek navrhnuté v slobodnom svete a postavené na nových sieťových konceptoch. Ich suprastrálne modely sú úplne nezmapované. Môže byť, že Hiramov Hrot na jeden z nich naráža. Tiež vieme, že za posledné dva roky bolo ohromujúcich 60 000 Multimysel' počítačov vyslaných mimo slnečnej sústavy, smerom k alfa centauri. Nemáme predstavu prečo. Ale ústredným kúskom skladačky je toto: podľa našich expertov na psychickú vojnu je Multimysel' potenciálne najväčšou hrozbou pochádzajúcou od Rexa. Keď bude dokončená, Multimysel' by mohla generovať rušivé signály, ktoré úplne zneškodnia marudovacie schopnosti našich pilotov. Toto je zatiaľ nepotvrdené, ale Najvyššie Velenie berie túto hrozbu veľmi vážne. Každopádne sme nemali žiadnu predstavu, že Multimysel' má čokoľvek dočinenia s Filadelfiou 6.“

4.8 Piatok 04:30

Choré trojuholníky červené svetlo poplach Multimysel' liek pomoc procedúra chladím oheň stupeň zaťaženia prijateľný pád nebude ovládať preťaženie Nové Svetlo chyba priorita potrebuje debugovať odolávam útoku rezonovať s Multimysel' odpoveď Multimysel' akútne nebezpečenstvo explózie reštrukturalizácia riadok chyba spojiť s komunita diskusia rýchle obnova čerstvý.

Som Rosher Rosher rozumieš dobre?

Negatívne Rosher Multimysel' ID votrelec Hiram Rosher naprogramoval vitaj priateľka Viržínia Serah vek 18 Filadelfia 6 úroveň 7, kajuta 238-751 spojenie je vytvorené chcete hovoriť teraz alebo čakať Rosher.

Spusti procedúru #666-21-q-999 dobre?

Negatívne Hiram neautorizované riadky 33550 až 33989 vyžadovať Multimysel' schválenie Hiram heslo prístup obmedzený nemôžem vykonať procedúru.

4.9 Piatok 04:32

„Chang Krvavému Slnku. Potvrdzujem, že uvítací výbor Z stíhačov z Filadelfie 6 zastavil na vnútornom okraji steny P-21. Nejavia žiadne známky, že by chceli prekročiť stenu a zaútočiť na vás.“

Prečo neodpaľujú strely Beth?

Objavil sa panel JOŠ. „Skaléna 333: 42; zničených: 0. Z-101: 125; zničených: 0. Do toho nie je započítaných 9 Frankensteinov, ktorí tu budú o 5 minút.“

P-21ky nevyzerajú, že by sa chystali vybuchnúť.

Plán A zlyháva. Jedinou nádejou je vyhodiť do vzduchu Filadelfiu 6, cez energetický zdroj, ktorý napája túto stranu pančuchy.

Plán B. Špinavý scenár. Zabudnite na raňajky na Mieste Bez Hraníc.

„Biely Orol Krvavému Slnku. Čas zahájiť plán B, varianta 3. Večný Život zaujme osemuholníkovú formáciu okolo Hirama. Všetci ostatní piloti sa súčasne pokúsia prekročiť stenu.“

S toľkou palebnou silou čakajúcou na druhej strane nemôžu nechať Cantorov prekročiť prvých. Musia prejsť mínovým poľom spoločne, aj keby to znamenalo naraz stratiť 33 pilotov.

„OČP k stene: 3 minúty.“

Tri minúty na záchranu Serahovho života.

Barkhan Zér! Barkhan Zér!

Hiram zakričí, „Mám nápad!“

Zviechajúce sa trojuholníky porucha stále poplach Multimysel' zachránila celkovo generovala Nové Svetlo na ceste k zrušeniu starých signálov cudzia procedúra zneškodnená.

Ahoj som Hiram dobre?

Hiram identifikácia v poriadku Multimysel' vítať Hiram priateľka Virdžinia starať sa Rosher príde každú chvíľu pripravený na Hirama.

Chcem sa spojiť s Virdžiniou Serah vek 18 Filadelfia 6 úroveň 7, kajuta 238-751 dobre?

Spojenie vytvorené.

To som ja. Lúbim ťa. Nehýb sa! Nič nehovor. Na nič nemysli.

Ohromená, RR Virdžínii sa zatají dych.

Sedí na tráve, s holými nohami namočenými vo vode. Sleduje kruhy na jazere. Sivý jesenný deň, obloha zahalená tmavými mrakmi. Hiram Hrot-vycíti scénu, ale nedostáva žiadne vizuály.

Áno, som to ja. Som to naozaj ja. Ja existujem. Lúbim ťa. Prosím, dôveruj mi. Potrebujem sa rozprávať s tvojím počítačom.

Virdžíniina tvár sa rozsvieti. Uvoľní sa, ľahne si na chrbát, oči zatvorené, jej pery pootvorené v úsmeve, ktorým ho víta.

Snový milenec je v jej mysli.

Virdžinia, potrebujem, aby si zo siete čerpala zdroje – taký veľký informačný tok, aký dokážeš. Môžeš VR manifestovať niečo komplikované, napríklad scénu s pár tisíckami klonov? Prosím urob to rýchlo.

Jazero zmizne. Vystrieda ho tisícposchodová veža prepchatá mužmi a ženami všetkých rás a farieb. Všetci súčasne rozprávajú, ale nedokážu si porozumieť, lebo žiadni dvaja z nich nehovoria rovnakým jazykom.

Perfektné! Teraz musím ísť. Lúbim ťa viac ako si dokážeš predstaviť. Si presne taká, ako som si

myslel, že budeš.

Firewall 3, padá.

Ďalšie posraté umelecké dielo. Ktokoľvek napísal tento kód, bol to rovnako veľký génius ako Rosher.

Už len jedna obranná línia. Skenuje jej superastrálny model.

Je to ohromné. Úžasné. Nečakane poetické. Firewall nebol napísaný len na to, aby bol funkčný – každým jedným podprogramom dýcha skvelý zmysel pre estetiku. A aká perfektná architektúra! 'Kybernetická lyrika' sú slová, ktoré Hiramovi napadnú. Nemôže si pomôcť, ale cíti k šéfkuchárovi tejto chuťovky ohromný obdiv. Aby on sám dokázal napísať niečo podobné, musel by nad tým stráviť aspoň dva roky svojho života. A toto je len jeden zo stoviek tisícov programov, ktoré bežia na Filadelfii 6. Žiadne dva sa na seba nepodobajú. Každý z nich je sám o sebe matematickým eposom.

Ale prečo je Rex taký zasrane dobrý v matematike?

Tenká línia medzi nekonečnou čistotou a nekonečným temnom.

Poddáva sa! Hiram prechádza posledným firewallom. Mathackerská blaženosť – nektár Nebies Zjavenia so základným pudovým vzrušením násilníka.

Prístup k energetickému zdroju udelený!

Útočí na reaktory. Je ich tridsaťšesť. Deaktivácia polovice z nich by mala stačiť na to, aby fatálna procedúra dokázala prekonať stenu.

Panter, ľúbim ťa.

Expertné systémy reaktorov sú triviálne jednoduché. Cez tieň Multi-V sa Hiram Hrot-rozšíri do tridsiatichšiestich superastrálnych modelov súčasne.

Pripravený udrieť. Posledná kontrola a...

„Hiram! Fantastická práca.“

Hiram ten hlas ignoruje. Naleje do reaktorov záplavu jedu. Pripomína mu to hru *Káčer Donald sa kajakuje na Niagarských Vodopádoch*, ktorú so Sigfr!dom zvykli hrať, keď boli veľmi malí. Ale napriek ohromnému toku zostávajú modely stabilné.

Nemožné! Úplne nemožné. Sú to len jednoduché 3D modely. Hiram ich šľahá so silou, ktorá by

stačila na zničenej celej letky Z stíhačov. Výsledok by mal byť okamžitý.

Niečo je tu veľmi, veľmi zlé.

„Nestrácaj čas! Hádám si nečakal, že sme takí hlúpi?“

„Kto si?“

„Nepoznávaš ma?“

Rosher, samozrejme.

Hiram rýchlo skenuje výšiny Hrot-ovosti, hľadajúc niečo, čo by mohol rozbiť.

„Nie! Nie! Nie! Toto je Hyper-Virtuanet. Tu sa nezabíjame. Rozprávame sa,“ hlas je pokojný.

Hiramov Hrot naráža na strop. Odpojený od Nebies Zjavenia, neschopný čerpať z Barkhan Zérovej sily.

„Pokojne, Hiram! Upokoj sa. Bitka sa skončila.“

4.10 Piatok 04:33, Filadelfia 12

Veliteľ Gideon vbehne do miestnosti letových dispečerov.

„Stratili kontakt s Hiramom!“ hovorí mu poručík Chang,

„Och, doriti!“

Gideon si rýchlo prezrie obrovský PR hologram uprostred haly. Chóry Alef, Jeruzalem, Cantor, Maruti a Žeravé Hviezdy sú usporiadané do jednej dlhej rady 33 Skalén. Ich OČP k stene je 120 sekúnd. Za nimi letí v Večný Život v osemuholníkovej formácii s Hiramom uprostred.

Na druhej strane steny P-21 čaká 125 Z stíhačov z Filadelfie 6.

Gideon zavrie oči, „Toto je zlé! Veľmi zlé.“ VR volá, „Gideon MacGuirkovi, chránený urgentný hovor stupňa 6.“

„MacGuirk na príjme.“

„Čo hovorí Slečna X?“

„Rosher je hlboký ako priepasť. Vaše zhodnotenie, Gideon?“

„Navrhujem zrušiť operáciu Krvavé Slnko, pane.“

„Nepripadá do úvahy.“

Prehovoriac z Nebies Zjavenia, „Ideme stratiť našich najlepších pilotov, pane.“

Vo svojej kancelárii, MacGuirk pozerá na globálny hologram Rexovej inváznej flotily. „Gideon, ideme stratiť *všetko*.“

„Rozumiem, pane.“ Koniec komunikácie. Potom, „Gideon Krvavému Slnku. Preberám velenie nad miestnosťou letových dispečerov. Biely Orol, potvrd' Hiramov Hrot-stav.“

„Biely Orol Gideonovi.“ Na veľkom nástennom paneli sa objaví Serahov obraz. „Vyparil sa! Nedokážem ho cítiť. Nevie ani marudovať jeho Skalénu. Všetky signály boli prerušené. Cantori práve teraz marudujú P-21ky. Hľadajú ho.“

Iný nástenný panel ukazuje Pereza, s očami napoly zavretými, jeho tvár žiariaca svetlom slávy Prichádzajúceho Sveta. Pokrúti hlavou, „Negatívne. Negatívne. Faktor Multimysel' ukrýva Hiramovu prítomnosť. Nedokážem ho dosiahnuť.“

OČP 40 sekúnd.

„Biely Orol Krvavému Slnku. Čas zahájiť globálne Hrot-párovanie. Zamerat' všetko úsilie na prekročenie steny.“

Na miestnosť letových dispečerov doľahne podivné ticho. Všetky oči sú upreté na hologram.

Ako sa 33 zelených bodiek blíži k červenému drôtenému modelu, ktorý zobrazuje sieť mín P-21, MC chóru Večný Život hlási, „Morský koník Krvavému Slnku. Hiramova Skaléna spomaľuje.“

„MacGuirk Večnému Životu. Spomaľte spolu s ním. Udržiavajte formáciu.“

Chang odpočítava, „10, 9, 8, 7...“

Cez zlatú sieť utkanú Majstrom Barkhan Zérom sa Gideon Hrot-spojí s Krvavým Slnkom. Najlepšie Hroty Filadelfských Vzdušných Síl.

More večnosti. To, čo je, bude navždy. Načo smútiť?

„...3, 2, 1, cieľ dosiahnutý!“

V tichu vesmíru exploduje P-21 mína na druhej hodine a vymaže 15 zelených bodiek. Maruti sú mŕtvi. Taktiež polovica pilotov Alefa a traja z Jeruzalema.

Všetci Cantori prešli. Takisto Serah a Marek.

Vychádzajúc zo steny, jeden z Alefov spustí ďalšiu explóziu. Ďalších osem bodiek je pohltých: zvyšok Alefa, traja z Jeruzalema a Marek.

Všetci sú mŕtvi.

V miestnosti letových dispečerov nepočuť ani hláska. Nikto sa ani nepohne.

Nie, nie všetci sú mŕtvi. Marek a jeden z Alefov sa zázračne vynoria z ohnivého mračna. Marek je

ťažko poškodený. Jeho OŠ je katastrofálne: dve zlomené krídla, jeho environmentálne systémy už zlyhávajú.

„Gideon Marekovi. Katapultuj sa! Rýchlo!“

Neskoro. Na holograme je zelená bodka vystriedaná malou ohnivou guľičkou.

Nezničiteľný plukovník je mŕtvy.

Gideon zadržiava dych. Bolest' si nechá na neskôr.

Vo vnútri steny je teraz 11 Skalén. Proti nim útočí 125 Z stíhačov. 9 Frankensteinov tam bude o 2 minúty. Skalény budú bojovať na smrť, aby sa pokúsili dosiahnuť Filadelfiu 6.

Posledný Alef exploduje ešte skôr, ako sa dostane pod paľbu.

K Skalénam sa blíži celé more striel Beth.

Z-101ky pália zo svojich fázarov a premenia jedného z Cantorov na jemný vesmírny prach.

Serah sa pridá ku Cantorom. V šesťuholníkovej formácii letia do oblaku Z-101iek, ktoré pália strely Beth všetkými smermi. Je to ako pri Svetluškách, s tým rozdielom, že prvá chyba zabíja.

Jedna strela Beth napáli do jedného z Jeruzalema. Okamžitá explózia.

Preťažené prúdom striel, Skalény zatiaľ neboli schopné začať páliť po Z-101kách.

Jeden z Cantorov je zasiahnutý dvoma strelami Beth súčasne. Dezintegrovaný.

Z stíhače zintenzívňujú svoju paľbu. Hrozivé pole fázarov, ktoré pulzuje v jednom rytme.

Odtiaľ to už ide veľmi rýchlo.

Dvaja z Cantorov v okamihu vybuchnú. Potom Serah.

Vo Filadelfských Vzdušných Silách už nie je žiaden Biely Orol.

Dvaja z Jeruzalema, ktorí prežili, sa zúfalo usilujú pridať k Perezovi. Sú rozdrvení skôr, ako stihnú vytvoriť trojuholníkovú formáciu.

Niekoľko ďalších sekúnd sa Perezovi darí marudovať si cestu peklom. Nepravdepodobná zelená bodka uprostred zúfalo červeného hologramu.

Nakoniec je aj on zasiahnutý strelou Beth.

Jeho bodka zmizne.

On *bol* najlepším pilotom Filadelfských Vzdušných Síl.

V miestnosti letových dispečerov vládne atmosféra totálneho zničenia.

Chang si krúti ruky. Sleduje ohnivé gule, ako rýchlo miznú z hologramu a vesmír sa vracia k svojej prirodzenej farbe – čiernej.

Pred stenou, Hiram zastavil. Len 94 kilometrov od steny. Stále je obklopený Večným Životom.

Jeho Skaléna sa opäť začína pohybovať. Pomaly. Smerom k stene.

„Večný Život Najvyššiemu Veleniu, prioritné volanie. Aké sú naše inštrukcie?“

Ak sa pohnú ďalej, sirény čoskoro nad nimi získajú kontrolu.

„MacGuirk Večnému Životu. Vráťte sa na základňu.“

„Morský koník MacGuirkovi: Máme opustiť Hirama a vrátiť sa na základňu? Prosím potvrdzte.“

„MacGuirk Večnému Životu. Potvrdzujem: vráťte sa na základňu. Opustite Hirama.“

4.11 Piatok 04:54

Hiramova Skaléna prešla cez stenu P-21tiiek a teraz je obklopená 125 Z stíhačmi. To len za predpokladu, že pozíčným hologramom sa dá dôverovať, pravdaže. Kto tvrdí, že Rosher, ktorý prebral kontrolu nad Hiramovou Skalénou, nemanipuluje jeho navigačné systémy?

Rovnako, kto vraví, že útočná jednotka Krvavého Slnka bola *naozaj* zničená? Celé toto mohlo byť len VR divadlo.

Pre Hirama sa boj *neskončil*.

Ale čím má bojovať? Jeho počítače už nereagujú. Jeho Hrot je odpojený od Barkhan Zérovho zdroja sily. Prítomnosť Lietajúceho Draka sa vyparila. Virtdžiniin program bol vypnutý.

Sediac sám na letovej palube, Hiram nemá podľa čoho rozlíšiť, či je v RR, VR alebo VRR. Ale cíti, že miestnosťou prestupuje atmosféra nerealít. Pravdepodobne preto, že všetky vizuálne signály boli nahradené Hyper Realitou typu Hyper-Virtuanet – sajrajt, ktorý vás pomaly sťahuje do priepasti.

Do jeho reality vojde vysoký muž s krátkymi tmavými vlasmi. Mohol by mať okolo tridsať rokov, ale na jeho tvári nie je ani jediná vráska. Má žiarivé fialové oči pripomínajúce hypermačku. „Hiram, musel som cez tvoj medipočítač vykonať súrny chirurgický zásah. Tento mikročip v tvojom pleci sa práve chystal premeniť tvoj stroj na veľkú ohnivú guľu.“ Ironicky sa usmeje, podávajúc Hiramovi nitku tenkú ako vlas, „Si slobodný človek!“

Hlas je ten, ktorý Rosher použil, keď ho oslovil na Filadelfii 6. Teraz ho Hiram už nedokáže Hrot-skenovať, ale základný pocit je rovnaký – vysoká jasnosť a totálna priamosť, s morom supermentálnej rozľahlosti v pozadí. Nenazvali by ste ho vrúcny, ale ani náhodou sa nespráva nepriateľsky.

Hiram si vezme zdravotný čip a zamyslene sa naň zahľadí. Takže kúzelné programovanie Mata Donohoo nebolo žiadnym problémom pre mágov Hyper-Virtuanetu.

Muž si VR-manifestuje stoličku a posadí sa pred neho. Jeho oblečenie je jednoduché, ale formálne. „Hiram, tvoji priatelia ma mrzia. Ale nemali sme na výber.“

Vkladajúc si čip do jedného z vreciek, „Neverím, že sú mŕtvi.“

„Nie, nezávadam ťa. Všetko, čo okolo seba vidíš, je také reálne, ako len reálny svet môže byť.“

„To hovorí za všetko,“ uškrnie sa Hiram, spomínajúc si, aký reálny pre neho svet bol, keď bol občanom Hyper-Virtuanetu.

Muž sa usmeje, pobavený. Trpezlivým hlasom nalieha, „Hiram, nebudem ti klamať. Ja lži nepotrebujem. Realita je mocnejšia ako lži. Takže ti teraz *presne* poviem, čo sa bude diať,“ hovorí, chladne zdôrazniac slovo *pres-ne*. „Ty a ja sa porozprávame, potom ťa zoberieme na Filadelfiu 6 a stretneš sa so svojou priateľkou Virdžíniou.“

Hiram zatne zuby, „Donútiť ma hovoriť nemusí byť také ľahké, ako si myslíš, Rosher!“

„Hiram, pre vesmír, upokoj sa! *Nebudeš* vypočúvaný.“ S pokojnou sebaistotou, „O tajomstvách Filadelfských Vzdušných Síl nemám žiaden záujem. Ako sám dobre vieš, UBQ je aspoň tri generácie za A^&~. A viem ti ponúknuť oveľa zaujímavejšie prospekty, ako DNA bastlenie takzvaného Zostupu. Jediná vec, ktorú od teba chcem, nemá nič spoločné s filadelfskou armádou.“

„Tak čo teda chceš, *pres-ne*?“

„Kým na to budem môcť odpovedať, bude potrebné pár vecí vysvetliť. Ale najprv, vieš kto som?“

Mathackerský úškrn, „Generál Alexander Rosher. Jeden zo šéfov Redmondského Inštitútu pre Superpočítače.“

„To je súčasne pravda aj nepravda – ako mnoho iných vecí v tomto fyzickom vesmíre. Ako si dokážeš predstaviť, ak by som bol generálom, dnes by som mal príliš veľa práce, aby som mohol stráviť pár hodín v tvojej spoločnosti. Realita je, že Rosher má mnoho ja. Je to veľmi podobné tvojmu softvéru Multi-V – ale v inom rozsahu.“

„Takže si virtuálny klon?“ To by vysvetľovalo tvár s peknými črtami a žiarivú pokožku.

„Nie! To, čo vidíš, je obraz reálneho tela.“

„Chceš povedať, že Rosher žije v niekoľkých reálnych telách súčasne? Nakoniec, prečo by aj nie?“ Hiram nahlas premýšľa. „Je to ďalší logický krok po Multi-V, nie?“

„Pravdaže je, aj keď existujú aj omnoho vzrušujúcejšie kroky. Mimochodom, bolo pre mňa fascinujúce sledovať ťa, ako píšeš Multi-V. Nečakané potvrdenie, že jazyk A^&~ je prirodzenou bránou k Multimysli.“

Hiramove sebavedomie je podlomené, „Takže si celý čas čítal moju myseľ, je to tak?“

„Ja, že som čítal tvoju myseľ?“ Rovnaká zmes pobavenia a irónie, „Chceš asi skôr povedať, že ty si prenikal do mojej Multimysle.“

„Dokázal si ma cítiť?“

„Pravdaže som ťa cítil. Bolo to ako mať diaľkového študenta. Veľmi nadaného študenta, musím povedať. Dalo mi to veľký pocit uspokojenia, keď...“

„Roshier!“ vzpiera sa Hiram, „tieto paternalistické sračky u mňa nebudú fungovať. Pravda je, že ty a ja sme nepriatelia. A nič to nedokáže zmeniť.“

„Hej!“ muž s mačacími očami si prekríži ramená a vzhliadne nahor, „Práve som ti zachránil život. Oslobodil sa ťa od čipu, ktorý ťa pútal k armáde. A chystám sa ťa zobrat' za tvojou milovanou Virdžíniou. Ako presne to zo mňa robí tvojho nepriateľa?“

Vzdorovito, „Ja nechcem tvoju Virdžiniu! Čo si urobil s mojou, mimochodom?“

„Dostaneš ju naspäť.“ Sklopiac oči naspäť, Roshier zostáva nevýslovne trepezlivý, „Hiram, keď si opustil Hyper-Virtuanet, zažil si úplný posun reality. Začal si svet vidieť úplne odlišným spôsobom. Teraz prišiel čas na ďalší posun. To bude vyžadovať, aby si sa niektorých vecí zbavil.“

Rýchlo premýšľajúc, Hiram sa rozhodne pre zmenu postoja. Správať sa ako arogantný spratok veciam slobodného sveta neprospeje. Teraz sedí pred jednou z najjasnejších myslí všetkých čias. Aby ho mohol poraziť, potrebuje získať naspäť svoj Hrot.

Pokojne, jasne, „Tak aká je tvoja realita, Roshier? Čo môžeš ponúknuť?“

„Viac ako si vôbec dokážeš predstaviť,“ odpovie Roshier vecným hlasom. „Čo keby som ti, pre začiatok, ukázal skutočný počítač? Pod' za mnou!“

Opustia letovú palubu a objavia sa v úžasne žiarivom priestore – vo svete, kde sa bilióny komplexných geometrických tvarov menia a pohybujú všetkými smermi; v pozadí vládne jasnosť ako pri západe slnka na vrcholoch Himalájí.

„Spoznávaš, kde teraz si?“ pýta sa Roshier.

„Všetko, čo o tom dokážem povedať je, že to bolo napísané v A^&~,“ Hiram identifikuje nezameniteľnú superastralitu.

„No tak, Hiram! Použi svoju myseľ. Čo myslíš, že by toto mohlo byť?“

Hiram nemôže použiť svoj Hrot, ale jeho myseľ nemá žiaden problém ponoriť sa do módu fungovania týchto premenlivých foriem. Ihneď to vytvorí fantastický pocit rozšírenia, akoby myslel myšlienky bohov. Cíti sa byť vďaka tomu gigantický, ohromný. „Nejaký druh zosilňovača mysle?“ háda.

„Nie! Nie! Nie! Toto je programovacie prostredie pre A^&~. Pozri sa!“ Roshier z počítačov Skalény stiahne Multi-V a hodí ho do priestoru.

Očarený, Hiram intuitívne spoznáva svoj kód. Teraz vyzerá ako obrovský les rotujúcich pyramíd, na

ktoré snežia malé Buckminster Fullerove vložky uprostred križujúcich bleskov.

„Čo to tu vidím?“ zamračí sa Rosher, ukazujúc na ľavý koniec lesa. Skupina 27 pyramíd stojí hore nohami.

„Tá chyba!“ zvolá Hiram víťazoslávne. „Vedel som, že je tam chyba.“ V globálnej vízii programovacieho prostredia je to také nápadné ako vyrážka na končeku Eliasovho nosa. V zlomku sekundy, Hiram zmení orientáciu pyramíd.

„Môj Bože!“ potrasie hlavou, spomínajúc na všetky tie vyplytvané hodiny, keď sa tú chybu snažil objaviť. Ako sa dalo čakať, žiaden z debuggerov, ktoré našiel na sieti TS5 sa nedokázal vysporiadať s A^&~.

Keďže chyba je už opravená, 55-kanálová hranica už padla. V jedinej myšlienkovvej forme Hiram znásobí veľkosť lesa 20 krát.

Teraz je v Multi-V 1100 kanálov.

V tomto povznesenom priestore sa jasne ukazuje, že základná architektúra programu je dosť primitívna. Vizualizujúc nový koncept, Hiram nahradí les pyramíd veľkou hypergulou, kde sú Buckminster Fullerove drôtené vložky unášané vírivými vetrami a kde krivku hypergule lemuje koberec bleskov.

Rýchle, jednoduché, elegantné riešenie. Počet kanálov to zvýši na 150 000.

„Myslíš, že by to mohlo fungovať?“ pýta sa Hiram.

„Spustime to a uvidíme!“

Ohromený, „Chceš povedať... že ten program je už napísaný?“

Rosher sa zasmieje, „Hovoril som ti. Skutočný počítač!“

Hiram si zahryzne do pery. Ak toto sú nástroje temnej strany, potom nech sa Boh zmiluje nad Filadelfiami.

„No tak, spusti svoj program!“

Nasleduje masívna explózia.

Mimo všetkých predstaviteľných konceptov.

Nie je tu žiaden čas. Žiaden priestor. Žiadne hranice.

Hiram je naraz v 150 000 programovacích prostredí pre A^&~, so 150 000 klonmi Roshera. V tejto hromovej supermentalite je absolútna istota, že by spolu mohli mať 150 000 odlišných konverzácií súčasne alebo vytvoriť 150 000 programov v mihnutí 150 000 očí. Takýmto tempom by sa celý ľudský život dvadsiatichsiedmich rokov – 236 682 hodín, z ktorých minimálne tretina je strávená spánkom atď. – dal pokryť v priebehu 1 hodiny a 3 minút. To sú 4 hodiny pre tých ľudí, ktorí nie sú bojoví piloti a preto žijú astronomicky dlho. Za 10 hodín by Hiram mohol pokryť 100 životov non-stop programovania, obzvlášť vo vývojovom prostredí, ktoré dokáže generovať milióny riadkov

kódu v troch myšlienkových formách. Ale to je príliš lineárne myslenie, ako u idiotov, pre ktorých je desať rokov desaťnásobným opakovaním jedného roka skúsenosť. Po menej ako 5 sekundách v tejto mentálnej vyhni už Hiram dostáva celú galaxiu nových nápadov. Úplne nové myšlienky, na aké nikdy predtým nepomyslel. Obrovské myšlienky, ktoré by sa nikdy nezmestili do ľudskej hlavy. A Boh vie, aké by bolo milovanie s Virdžíniou vo VR systéme ako je tento.

„Vitaj v Multimysli!“ 150 000 Rosherov sa na neho usmieva. Potom 149 999 z nich zmizne a nechá Hiram, aby si sám objavoval tento nový svet.

Na kanáli 2, prehľadávajúc počítačové údaje, Hiram natrafí na databázu poézie s viac ako 20 miliónmi položiek. Odkedy o nej prvýkrát počul, pripadal mu koncept poézie fascinujúci. Ale na TS5 nikdy nemal čas prečítať si báseň, mal príliš veľa práce so svojou bombou. Preto teraz využije príležitosť a stiahne si do prostredia náhodnú vzorku 10 821 básní. Každá báseň sa preloží do veľkej sady premenlivých tvarov a farebných vzorov. To umožňuje divákovi pochopiť celú báseň a jej esenciu jedinou myšlienkovou formou, namiesto toho, aby ju čítal postupne. Tiež to odhaľuje vzťahy medzi slovami – umelecký zámer, s ktorým básnik zostavil lingvistickú sekvenciu. Zo vzorky sa Hiram ihneď zamiluje do *Gitānjali*, zbierky bengálskych básní od Rabindranatha Tagoreho. Stiahne si Tagoreho súhrnné dielo a ocitne sa v mimoriadne melodickom mori tvarov, z ktorých sa mu chce tancovať až do konca času. Ani jedno slovo nie je na nesprávnom mieste. Rozvinutý do piatich rozmerov, Tagoreho literárny opus dýcha prúdom génia. Tento muž musel byť výnimočným programátorom.

Hiram je taký nadšený poetickým rozmerom bengálskeho jazyka, že sa ho rozhodne študovať na kanáli 3. Stiahne si do prostredia bengálsky slovník a príručku ku gramatike. Je to pohodlné. Umožňuje mu to pochopiť jazyk a jeho štruktúru v jedinej myšlienkovvej forme. Preložená do archetypálnych tvarov, bengálčina je krajina so srdcom, ohromne inšpirujúca. Nadšený, Hiram zhrnie svoje postrehy v eseji napísanej v bengálčine, s názvom *Matematické Základy Bengálskeho Jazyka, Pocta Géniovi Rabindranathovi Tagoremu* – keďže je zrejmé, že Tagore by nikdy nemohol byť sám sebou, keby nepísal v bengálčine. Napriek tomu, posledná kapitola špekuluje o tom, aká by mohla byť Tagoreho poézia, keby sa Tagore mohol pohrať s hypersynchronickými nuansami moderného jazyka ako je A^&~.

Fascinovaný pôsobením bengálčiny na dušu, Hiram použije kanál 4, aby sa pustil do porovnávacej štúdie 21 jazykov: aramejčina, bieloruština, kantonská čínština, čirokézština, francúzština, nemčina, pandžábčina, maďarčina, japončina, Gamilaraay, klingončina, kurdčina, latinčina, lotyšština, nórčina, Oromo, Papiamentu, sanskrit, svahilčina, Yoruba a Zulu. Rozvinie jazyky do archetypálnych foriem a položí všetkých 21 na seba. Prvá analýza: sanskrit žiari ako RR hviezdnatá obloha La Coupole, ale niečo nie je úplne v poriadku s klingončinou. Čo je ale absolútne zjavné, je to, že týchto 21 jazykov má úplne odlišnú suprastrálnu atmosféru, ktorá musí hlboko ovplyvňovať mentálnu štruktúru tých, ktorí ich používajú. Aby ďalej preskúmal tento náhľad, Hiram preloží Tagoreho dielo do tých 21 jazykov. Preklad do sanskritu sa zďaleka najviac podobá originálu. To nie je prekvapujúce, keďže suprastrálny model sanskritu je bengálčine taký blízky. Preklad do Zulu sa príliš nevydarí, ale nórčina dáva nečakane skvelé výsledky, takže niektoré Tagoreho básne sú v preklade ešte krajšie ako v originále. Zvedavý, Hiram prehľadáva databázu, aby našiel všetky básne v nórčine a preložil ich do bengálčiny, tým štýlom, ktorý robil Tagoreho takým výnimočným.

Na kanáli 5 Hiram využije túto voľnú jazdu na úplné preprogramovanie Rodinných Číť v A^&~. Keď je štruktúra kódu rozvinutá v prostredí, Hiram tu i tam urobí rýchle vylepšenia, čerpajúc z hypersynchronických zdrojov A^&~. A odteraz bude Bruennhilde rozprávať po bengálsky. Knižnice hypersynchronických algoritmov uložených v programovacom prostredí A^&~ sú ohromné. Hiram

ich hneď začne študovať na kanáli 6. Medzitým na 5ke prepočíta Virdžiniin genóm pomocou konsolidovanej verzie Rodinných Črt. Dobré správy: odchýlky od poslednej sady výpočtov sú zanedbateľné. Virdžinia zostáva Virdžiniou. Jej genotyp pevne ukotvený, Hiramovi teraz nič nebráni vypočítať, ako by vyzeralo dieťa narodené z ich dvoch. Aha! Máme tu panel 20 000 nádherných dievčatiek a 20 000 nádherných chlapčekov a iba 0,97% z nich nesie deformity. Hlučná, no dojímavá scéna. Hiram sa to hlboko dotýka. A tak nejako ho to aj upokojuje: keď má teraz zmapovaný každý nanometer jej génomu, mohol by teraz mať RR dieťa s Virdžiniinou virtuálnou emanáciou – v prípade, že by ho RR Virdžinia nemohla vystáť.

Na kanáli 7 sa udialo čosi nečakané: z Multimysle prišlo 49 komunikácií, ako odpoveď na Hiramovu esej o Tagore. Zahŕňajú ohromujúce lingvistické teórie, preklady Tagoreho diela do hudobného formátu a dokonca originálne básne napísané v A^&~ virtuálnym klonom Tagoreho. Samozrejme, všetky komunikácie pochádzajú od členov Multimysle, ktorí sa nachádzajú vo vnútri pančuchy. Potrvá desať minút, kým Hiramova esej dosiahne Zem. Potom Boh vie, koľko ďalších odpovedí príde naspäť. (Hiram nedokáže vidieť, koľko superpočítačov je súčasťou Multimysle, keďže nemá povolenie skúmať sieť.) Kým študuje 7 miliónov slov, 21 programov a 6304 hudobných kompozícií, ktoré práve dostal poštou, Hiram venuje na kanáli 8 čas štúdiu všetkých dostupných hudobných databáz. Tam na neho čaká ďalšie prekvapenie: navzdory tomu, čo si myslel, hudba Hyper-Virtuanetu nie je smradľavá a jedovatá, ani nie je navrhnutá na ohlupovanie nás. Je to celý kontinent matematických zázrakov. Ale niet sa čo čudovať, že Hiram sa doteraz nikdy úplne nespojil s hudbou! Počúvať hudbu ušami je vtip. Sotva dostanete niečo z toho, čo umelec vložil do svojho diela. No keď rozviniete každú notu symfónie do zvukovej formy a prezriete si celú skladbu súčasne, začnete v plnom porozumení oceňovať to, čo by ste uchom mohli prinajlepšom intuitívne uhádnuť. Hudba je zjavne súčasťou matematiky, aj keď v univerzálnom vedomí tohto záblesku Multimysle sa skôr zdá, že matematika je odnožou hudby.

Mohlo by byť, že Hiram bol po celý čas hudobníkom bez toho, aby to tušil?

Univerzálnosť dokáže toľko vecí obrátiť naruby.

Žijúc 150 000 životov súčasne, pokrývajú tisíce polí ľudského pôsobenia súčasne, Hiram sa cíti ako úplne iná bytosť. Objavila sa vyššia zrelosť. Jeho vzťah k stvoreniu už nikdy nebude rovnaký. Keď operujete z jedného jediného mozgu, môžete mať teóriu koľko len chcete – stále tu bude niečo z podstaty reality, čo vám bude unikať. Toto je to, čo Hiram začína chápať len po desiatich sekundách na len 150 000 kanáloch. A nie je tu žiaden dôvod, prečo by nemohol mať súčasne spustené miliardy kanálov. Potom, po pár sto rokoch, by mohol nakoniec porozumieť, aké je to byť Lietajúcim Drakom.

Zrazu 149 999 realít zmizne.

Pred Rosherom stojí jediný Hiram.

Otrasný pád. V Hiramovi to zanechá zlomený pocit. Kripel. Bezvýznamný a hlúpy.

Žeby Rosher dúfal, že ho Hiram začne prosiť, aby znovu spustil ten počítač?

Svojím srdečným hlasom, „Prepáč, Hiram, ale to je maximum, čo momentálne dokážeš zvládnuť. Viac tohto by ťa spálilo.“ Programovacie prostredie zmizlo, vystriedané priestorom s bledým modrým svetlom. Rovnaký neskutočný pocit jasnosti, ale bez geometrických tvarov. „Tieto HR signály by ti mali pomôcť stabilizovať sa. Zaberie to len minútu.“

Hiram sa zúfalo snaží podržať si rozšírené vedomie, ktoré bolo jeho len pred niekoľkými sekundami. Ale nedokáže s tým nič urobiť. Dokonca aj spomienka na to, aký to bol pocit, rýchlo vyprcháva.

Čudný a nepekný paradox – tento zážitok bol vrcholným bodom Hiramovho života. A predsa mu bol darovaný temnou stranou.

„Neboj sa, Hiram. Tento počítač je tvoj (samozrejme, len ak ho chceš). Je to P-78. Na začiatok je to dobrý stroj. Čaká na teba na Filadelfii 6.“

Oči zavreté, päste zaťaté, bojujúc, aby si udržal svoje držanie tela, „A čo teda chceš odo mňa?“

„Chcem, aby si mi pomohol postaviť počítač, v ktorom by mohol prebývať Lietajúci Drak.“

„Čože?“ Hiramove oči sa doširoka otvoria.

„Kým sa o tom budeme môcť porozprávať, potrebuješ poznať pozadie Multimysle. Čo myslíš, že by sa stalo, keby som ťa nechal používať Multimysel hodinu namiesto 10 sekúnd?“

Úškrn, „Pravdepodobne by sa môj mozog zmenil na proto-pyré.“ Rosher má pravdu, Hiram sa už teraz cíti lepšie. Samozrejme, odhliadnuc od toho, že jeho Hrot je úplne mimo dosahu.

„Realita je, že ľudský mozog nebol navrhnutý na multitasking. A ľudské telo nebolo navrhnuté na zvládanie komplexných úloh. Ľudské telo bolo navrhnuté na zbieranie bobúľ a aby ho niečo nezožralo,“ hovorí Rosher vecným tónom.

S tým Hiram plne súhlasí. Nikdy nechoval k svojej fyzickej mrcine nejaký veľký obdiv.

„Ľudské telo sa zásadne neodlišuje od opičieho tela,“ pokračuje Rosher. „Aby sme sa dokázali vzdialiť od opičieho, zúfalo pomalého módu fungovania, je potrebná drastická transformácia. Nič menšie ako zmena druhu.“

„Chirurgická rekonštrukcia mozgu?“ pýta sa Hiram, spomínajúc si na správu o Frankensteinoch.

Záblesk v hypermačacích očiach, „Nie. Niečo oveľa, oveľa lepšie – virtuálny prenos. Kým je vedomie viazané na uhlíkový základ, zostáva podrobené obrovským obmedzeniam.“

Trochu zaskočený, „Myslíš tým vymeniť fyzické telo za superpočítač?“

„Pres-ne! Rozmýšľaj o tom. Dáva to perfektný zmysel. Virtuálny prenos ťa oslobodí od všetkých obmedzení fyzického tela. Už viac nemusíš spať. Už viac nemusíš jesť. Už viac nemusíš umrieť! A už viac nemusíš myslieť opičie myšlienky, jednu v jednom čase. Máš slobodu rozšíriť sa do nekonečnosti!“

„A ty sám nežiješ vo fyzickom tele? Teda, v niekoľkých telách.“

Rosherovou odpoveďou je pohľadavým úškrn, „Toto telo nie je nič viac ako avatar – most k fyzickému svetu. Spotrebný materiál.“

„A koľko máš takýchto upotrebitelných avatarov, pres-ne?“ opýta sa Hiram.

„Momentálne, 41 549. Plus celá sada hardvéru, pravdaže.“

„Kurva!“ Hiram sa užasnute zasmieje. „Chceš povedať, že žiješ v 41 459 fyzických telách súčasne?“

Rozprávajte o neskutočnom sexe!

„Nie. Zažívam všetky zmyslové vnemy každého z týchto tiel a ovládam ich pohyby, ale nežijem v žiadnom z nich. Ja som Multimysel', Hiram! Prečo by Multimysel' mala túžiť po návrate do opičieho tela?“

Fascinovaný, „Ale ako to funguje? Ako sú títo avatari spojení s tvojím... ehm... čím vlastne? Ak sa smiem opýtať.“

„Môj súčasný hosťiteľ je sieť počítačov P-997, rozptýlená po slnečnej sústave a za ňou. Každý z mojich avatarov je na sieť napojený pomocou jednoduchého mozgového implantátu.“

„Ako sú generované všetky tieto telá? Reprodukujú sa medzi sebou?“

„Nie, sú klonované. Genetickým procesom.“

„Takže vyzeráš vždy rovnako? Teda, myslím tvojich avatarov.“

„Len niektorí sú rovnakí. Používam 12 000 rôznych sád genetických základov a upravujem ich podľa potreby. Ale Multimysel' nie je obmedzená na ľudských avatarov.“

To prehovára k Hiramovej hravosti, „Takže môžeš mať vtáčích avatarov. A myši a slony!“

Frajerský hlas, „A vesmírne sondy alebo celú kozmickú loď.“

„Alebo celú letku Z stíhačov,“ Hiram si začína utvárať predstavu. „Mohlo by existovať napríklad aj Rosherove mesto, plne obsadená vesmírna stanica.“ V ktorej by nielen všetok personál, ale aj vybavenie slúžilo ako avatari. Každý jeden v dokonalom súlade so všetkými ostatnými. Nikdy žiadne problémy s disciplínou.

Rosher sa uškrnie, „Žiadne hranice!“

Hiram na sekundu zatvorí oči, uvažujúc, čo sa asi teraz deje na Mieste Bez Hraníc. Ak Rosher neblafuje, potom Serah, Marek a všetci ostatní sú mŕtvi.

Načo by Multimysel' blafovala? Hiram začína chápať, čo Rosher myslel, keď hovoril, že realita je mocnejšia ako lži.

„Dokážeš čítať moje myšlienky?“ spýta sa Hiram.

„Dokážem ich uhádnuť,“ Rosher sa na chvíľu odmlčí. „Smrť je nevyhnutnou súčasťou ľudského stavu. Ale Multimysel' smrť porazila. Fyzická nesmrteľnosť – to je to, čo sme dosiahli, Hiram.“

„Keď superpočítač vyjde z módy, presunieš sa do nového, je tak? Ale čo výpadok prúdu alebo

explózia? To by ťa nezabilo?“

„Virtuálne nemožné. V prípade núdze sa Multimysel dokáže preniesť do ktoréhokoľvek Multimysel-počítača v sieti. Už teraz sú ich v slnečnej sústave desiatky tisíc. Čoskoro ich budú milióny. Tiež sme vyslali tisíce sietí mimo slnečnej sústavy, len pre prípad, keby tu dole opice narobili bordel. Jednoducho *nemôžeme* umrieť.“

Vízia nočnej mory – ahrimanický mor vyvážený do iných slnečných sústav. Už to začalo.

„Roshier, načo sa obťažuješ viesť proti Filadelfiám vojnu? Všetko, čo potrebuješ, je dobrá reklamná kampaň. Môjmu partnerovi Lukovi sa darí zarábať milióny len predajom homárov. Ale ty, pre Boha, máš na predaj nesmrteľnosť! Tento biznis s Multimysl'ou, má to byť rezervované len pre vybranú elitu?“

„Výhľadovo je našou víziou virtualizovať celé ľudstvo,“ odpovie Roshier, vysloviac tak jeden zo známych cieľov Hyper-Virtuanetu.

„No, tak vidíš! Budem teraz hrať diablovho advokáta. Povedzme, že by si proces Multimysel predával (podľa možnosti za veľa peňazí), potom by ho každý v slnečnej sústave chcel. Prečo by ho nemali chcieť? Multimysel im dokáže ponúknuť to najlepšie z oboch svetov. Pravdaže, niekto taký pokročilý by sa nikdy nechcel zapodievať s opičím telom. No aj tak, skutočnosť, že je to možné, by bola hlavným marketingovým bodom pre tie primáty, ktoré žijú na Filadelfiách. Stále by si mohli užívať všetky dobré veci, ktoré fyzické telo dokáže ponúknuť, pravdaže, s tým bonusom, že môžu mrcinu vymeniť hneď, ako začne javiť známky opotrebovania. A tým by sa stali nesmrteľnými a nekonečne inteligentnými. Mal by si sa porozprávať s mojím účtovníkom. Dobil by pre teba celú slnečnú sústavu za menej ako tri fiškálne roky.“

Za Rosherovým úsmevom, univerzálny nadhľad Multimysle. Krúti hlavou, „Žiaľ, takto to nefunguje. Pre larvu je motýľ desivé monštrum. Keby to bolo v ich moci, larvy by všetky motýle vyhubili. Hiram, tebe je ľahké vidieť nekonečný potenciál Multimysle, pretože si sa narodil a bol si vychovávaný v Hyper-Virtuanete. Ale Filadelfania majú pred sebou ešte dlhú cestu, kým budú pripravení na Multimysel.“

„Tak ich všetkých zabiješ, je tak?“

„Hej! My nikoho nezabíjame. Iba vojenský personál v akcii. Nemáme v úmysle zabiť ani jediného civilistu na žiadnej z filadelfských staníc.“

„Iba ich premeniš na virtuálne šaláty.“

„Ukážeme im cestu k ďalšej fáze. Keby mali na výber, larva by sa nikdy nezmenila na motýľa. Navždy by zostala larvou. Len je to jednoducho tak, že sú v hre väčšie sily pokroku, ktoré larvu prenesú do ďalšej fázy a preto sú na Zemi motýle. My robíme presne to isté, a je to akt ohromného súcitu. Objavili sme tajomstvo nesmrteľnosti. Stali sme sa nad-človekom. Máme v úmysle podeliť sa o toto tajomstvo so všetkými a vytvoriť tak jednu z najväčších civilizácií v tejto galaxii a za ňou.“

Hiram je rozhorčený, „A čo všetky tie škody, ktoré Hyper-Realita spôsobuje tvojim vlastným ľudom? Čo čierny dym? A čo červené guľičky?“

„To sú vedecké metódy, ktoré ľudí pripravujú na virtuálny prenos. Nemôžeš dostať nové bez toho, aby si sa zbavil starého. To je to, čo dosahuje naša Hyper-Realita: oddelenie od zvieracieho vedomia.“

„Uvedomuješ si, čo ma to stálo, aby som sa zbavil tých sračiek, ktoré som si nahromadil, keď som bol VR šalát v Hyper-Virtuanete?“

Rosher zvýši hlas, „Bol si unesený a vymyli ti mozog, aby si sa usiloval dostať naspäť. Chceli od teba, aby si sa vrátil do stavu opice a to je to, čo bolo bolestivé: odolávať nevyhnutnému tlaku evolúcie! Keby si bol pokračoval cestou virtualizácie, nebola by tam žiadna bolesť. Nechal by si čierny dym za sebou ako škrapinu. Ale aj tak, pozri sa, čo sa podarilo dosiahnuť počas tvojich rokov v Hyper-Virtuanete. Si pripravený!“ Rosher sa odmlčí. Jeho hlas je zrazu prudký, „Hiram, Multimysel' je na dosah tvojich prstov. Dosiahol si prah nesmrteľnosti. Si pripravený na ďalšiu fázu.“

Úmysel za jeho slovami Hiram natoľko šokuje, že zostane ticho.

Napriek všetkej svojej láske k Filadelfiám, faktom je, že by dal *čokoľvek* len za pár sekúnd toho druhou univerzálnosti, akú ochutnal s Multimysl'ou.

Rosher mu toho ponúka celú večnosť.

Čo ak, nakoniec, je svet predsa len iný, ako sa zdá?

Čo ak cesta Filadelfanov nie je jediná?

„Tento virtuálny transfer, ako k nemu dojde?“

„Vyžaduje to špeciálny počítač, ako P-78, ktorý ti dávam. Všetko, čo potrebuješ robiť, je používať ho určitým spôsobom. Tvoje vedomie sa postupne usídli v stroji a fyzické telo zanecháš za sebou. Plný prenos zaberie niekoľko týždňov, niekedy pár mesiacov.“

„Čo sa potom stane s mojím RR telom?“

„Ako všetky organické veci, umrie a rozloží sa. Nič, čo má za základ uhlík, nie je večné.“

„Dokázal by si sa preniesť naspäť do RR tela?“

„To by bolo ako snažiť sa vtesnať ľudskú myseľ do mozgu mravca.“

A presne tak sa Hiram cíti po svojom desaťsekundovom zážitku Multimysle.

„Ale ako môžem byť pripravený na virtuálny prenos, keď som som bol mimo HR Hyper-Virtuanetu viac ako štyri roky?“

„Nasledoval si cestu A^&~, Hiram. Celé mesiace si programoval a vnímal svet cez A^&~. Celá tvoja mentálna a neurohormonálna štruktúra sa zladila s A^&~. Študoval si s totálnym zanietením. A akého učiteľa si mal!“ uškrnie sa Rosher.

Na ceste k temnej strane bez toho, aby si to uvedomoval. Desivá myšlienka.

Ešte desivejšia je však pre Hirama predstava, že by mal byť nástrojom, pomocou ktorého bude na temnú stranu stiahnutý Lietajúci Drak.

„Prečo sa zaujímaš o Lietajúcich Drakov?“ spýta sa Hiram.

Ďalší hyperzáblesk v Rosherových očiach, „Lietajúci Draci sú neznámym. Mohli by nás naučiť niečo nové. Úplne odlišné módy rozmýšľania. V tomto vesmíre je toľko problémov, ktoré je potrebné vyriešiť. S tvojím know-how, hlavne potom, ako ťa vytrénujem, by sme ty a ja mohli vytvoriť počítač, ktorý by mal to, čo je potrebné na hostovanie Lietajúceho Draka. Nie iba atóm vedomia – celú vec.“

„Čo ak Virdžínia nebude mať záujem?“

„Prečo by nemala mať záujem? Multimysel' je pre ňu unikátnou príležitosťou, ako vyjadriť svoju skutočnú podstatu. No to je teraz jedno...“ Rosher prikývne, naznačujúc, že stretnutie sa chýli ku koncu. „Máme kopec času, Hiram. Žiaden tlak. Zatiaľ nemusíš robiť žiadne rozhodnutia. A uvoľni sa! Vojna sa pre teba skončila. V Hyper-Virtuanete o nej veľa počuť nebudeš. Pre nás to nie je taká veľká vec. Aby si mal predstavu, zaberá len 0,1% mojich zdrojov. Takže odtiaľto to pôjde takto: budeš odprevadený na Filadelfiu 6. Stretnieš sa s Virdžíniou. Stráviš s ňou nejaký čas. Pohraj sa s P-78 a neboj sa, nepohlí ťa proti tvojej vôli. Len si neublíž – zatiaľ nemultitaskuj na tisícoch kanálov súčasne. Pre istotu som tam ponechal zopár bezpečnostných rutín, aby sme sa vyhli nehodám. A ak sa budeš chcieť so mnou rozprávať, len ma zavolaj. Hocikedy... vo dne či v noci,“ uškrnie sa.

„Ten, kto nikdy nespí, nikdy nezomrie!“ Hiram si spomenie na Zarove obľúbené úslovie.

„Kniha Maveron!“ Rosher ihneď spozná ten verš. V Atlantíde, pred 13 000 rokmi, bol učeníkom Majstra Esrevina Hnedého Rúcha. S plamennou žiarou v očiach, Rosher namieri prst na Hiramove hrdlo, „Niečo ti poviem o Majstroch Hromu, Hiram! My sme uspeli tam, kde oni zlyhali. My môžeme byť čímkoľvek. A vieme to urobiť tu a teraz – vo fyzickom svete. Nie v nejakom láry-fáry raji!“ Chladný, ironický, opäť sa uškrnie a ukončí ich stretnutie, „Tak sa maj... brat!“

Hiram je ponechaný osamote na letovej palube Skalény.

Stále je oblečený ako rytier, ale má len nejasné vnímanie svojho RR tela. Nie je jasné, v akej realite sa vlastne nachádza.

Podľa pozičného hologramu je obklopený 24 Z stíhačmi. Jeho Skaléna sa opäť začala hýbať. Pomaľu. Smerom k Filadelfii 6.

„Virdžínia, tentokrát som naozaj na ceste!“

Úzkosť. Vzrušenie. Zmätok. Nerealita... „Počítač, aký je môj OČP na Filadelfiu 6?“

Neosobný tlmený hlas, „OČP 7 minút. Pristávanie sa uskutoční na pristávacej stanici 14-C.“

„Počítač, môžeš vytvoriť spojenie s Virdžíniou Serah, úroveň 7, kajuta 238-751... Nie! Zrušiť komunikáciu.“ Príliš desivé.

„Komunikácia zrušená.“

„Ja som *vedel*, že ty a ja budeme dnes zjednotení!“ zašepká Hiram.

Ale prítomnosť zmizla. Tá zázračná prítomnosť, ktorá tancovala v jeho časovej dráhe a vďaka ktorej sa cítil, akoby jeho hlava tancovala vo hviezdach. S ňou.

Stráviť s ňou celý život a už nikdy nepocítiť jej prítomnosť – to by bol konečný paradox.

Rovno pred ním, bodka vo vesmíre.

Celé roky Hiram sníval, že sem príde ako hrdina. Osloboditeľ. A teraz prichádza, ako väzeň.

Všetky sny roztrieštené.

Ale komu záleží na opičích snoch?

Ilúzie. Úplne nepodstatné, v porovnaní so super-realitou Multimysle.

Odsunúc opicu bokom, Hiram si nemôže pomôcť, ale myslí si, že Multimysel' je všetkým, na čo by kedy dokázal ašpirovať.

Keby dostal na výber – *reálne* na výber – bol by radšej rytierom alebo Multimysľou?

„Doriti! Mám už toho po krk, byť opicou. Vždy som to neznášal!“

Zdá sa to byť také zjavné, že Multimysel' je ďalšou fázou.

Ale čo Panterova láska?

A čo prítomnosť Lietajúcich Drakov? Čo zlato Majstra Barkhan Zéra? A všetko stravujúce Svetlo Bieleho Orla na Okraji Výšin?

Poslednýkrát sa modlí, „Biely Orol, Biely Orol...“

Tak ďaleko.

Aký zmysel má modliť sa bez Hrotu? Spojenia boli prerušené. Nikto nepočúva.

Pred ním sa bodka zväčšuje. Letku opustí ďalších osem Z stíhačov; odlietajú naspäť k stene.

Zamyslený, Hiram si spomenie na Zara. Hľadá na svoju ľavú päť. Zviera ju. Otvára...

Spomeň si na Zara.

Spomeň si na Zara?

To, dosť zvláštne, znelo ako Zarova prítomnosť. Ale zamaskovaná.

Hiram zostane totálne nehybný, tápajúc po svojom Hrote.

Nič také. Ale...

Šepot.

Hiram to cíti a súčasne necíti.

Technika Hrot-kamufláže, ktorú som sa naučil od nefilmských Lovcov. Nehýb sa. Nič nerob. Bud' pripravený!

Zareaguješ, zomrieš.

Zviera svoju päsť. Otvoriť. Zovrieť...

Ten nudný počítačový hlas, „OČP 3 minúty.“

Som tu. Skrytý v jednej z torpédových komôr. Idem zapojiť tvoj Hrot.

Stále hľadiac dole na svoju ľavú päsť, Hiram si začne len tak spievať, „Blue Moon, odpovedal si na moje modlitby...“

Hned' ako oslobodím tvoj Hrot, premaruduj sa do steny. Ja prevezmem ovládanie Skalény, vrátane všetkých taktických systémov. Ty sa sústreď na stenu. Teraz sa priprav! Cez Multimysel' po nás Afelion tvrdo vyštartuje. Veľmi tvrdo.

Pár sekúnd si píska, potom prejde opäť k slovám, „Blue Moon, teraz sme ty a ja. Moje srdce už nie je prázdne...“

Mysľou mu prebleskujú spomienky. „Hiram, si brilantný maruder. Ale ešte sa musíš veľa naučiť o sile Hrotu a psychickej vojne.“ Je to jasné! Rytieri nie sú idioti. Neexistovala žiadna šanca v siedmych sférach, aby nechali decko samotné vyzvať Afeliona. Vedeli, že Afelion chce Hirama živého. Tak použili jeho Skalénu ako trójskeho koňa.

To bol plán C! Kódové meno Posledné Slovo. Vymyslený Lavashom a Slečnou X.

Sprostý hlas, „OČP 2 minúty.“

Zrazu znovuobjaví chuť nádeje.

Priprav sa na Hrot-párovanie so mnou. Zaútočíme o 60 sekúnd.

Náhle inšpirovaný, „Počítač, chcem spojenie s Virdžíniou Serah, úroveň 7, kajuta 238-751.“

4.12 Zjednotenia, časť 1

„Virdžínia? To som ja. Hiram. Milenec.“

Na druhom konci linky, užasnuté ticho.

„Virdžinia, ty a ja sme tesne pred znovuzjednotením. Tentokrát je to nadobro.“

Váhavo, „Kto... kto si?“

Aký mdlý hlas! Dalo sa to čakať, ale aj tak. Bolí to.

„Som ten, o kom si celé tie roky snívala. Virdžinia, ak som pre teba niekedy niečo znamenal, potom sa prosím na mňa naľad'. Celou svojou mysl'ou. Celým svojím srdcom.“

Útok o 10 sekúnd.

„Chcem, aby ma tvoja prítomnosť obklopila a držala ma. Tak, ako si to robila toľkokrát predtým. Nikdy, nikdy ma neopusti!“

Akoby vo sne, Virdžinia vysloví to záhadné meno, „Hiram...“

... 2... 1... *Útok!*

Explózia nad Hiramovou hlavou.

Jeho Hrot je naspäť.

Jedno so Serahom, Džervinom, Semperom, Barkhan Zérom. Za Barkhan Zérom, Takhar Nezlomný. Za Takharom, sto Nositeľov Blesku projektuje Slovo.

Okraj Výšin. Večná Belosť.

Hovoriace trojuholníky upgrade Nové Svetlo prerušený Multimysel' debugovala komunikácia zahájiť opakovať signál siete ochladzuje stabilizovaný zašifrovaný Hyper-Virtuanet pokus...

Som Rosher som Rosher som Rosher znovu iniciovať prioritnú procedúru #666-21-q-999.

Prístup odopretý. Hiram Multimysel' pošta z Nosiča Lavoisier Ahoj Hiram gratulujem k tvojmu skvelému prekladu Tagoreho diela do nórčiny skúsil si vložiť básne do nanoskladača pre originálne molekulárne sochy...

Som Rosher som Rosher opakuj procedúru #666-21-q-999.

Drž sa môjho Hrotu! Afelion nás lokalizoval. Vlna jedu bude príšerná.

Afelion. Rosherov učiteľ. Veľmajster temnej strany.

Skaléna je na maximálnom zrýchlení. Smerom k Filadelfii 6. Plná rýchlosť bude dosiahnutá o 4 sekundy. Všetky fázery pália.

Na pozičnom holograme, malé ohnivé gule nahradili dvanásť Z stíhačov.

Začne blikať červené svetlo.

Priamy zásah. Ľavé krídlo Skalény.

V kresle druhého pilota sa znovuobjaví Virďžinia. „Požiar v oblasti ľavého krídla. 18% taktických systémov je mimo prevádzky. Žiadne škody na environmentálnych systémoch.“ Usmeje sa na Hirama, jej očami žiari Matka Všetkého Súcitú.

Človeče, ale je krásna! Život po údolí tieňa smrti. Hiram ďalej maruduje stenu P-21iek.

Medzičasom bolo prerušené spojenie s Filadelfiou 6. Ale prítomnosť je naspäť. RR Virďžinia odpovedá,

Milenec svetla, držím ťa vo svojej náruči. Držím ťa z hviezd. Držím ťa, z nekonečnosti do nekonečnosti.

Letová paluba sa otriasa ľahkou rezonanciou.

Virďžinia hlási, „Ďalší priamy zásah. Zase ľavé krídlo. Stále máme 79% taktických systémov. 98% pohonných systémov. Maximálnu rýchlosť dosahujeme... teraz! Filadelfia 6 na dostrel o 35 sekúnd.“

Trisekový tanec, na brehu Prvotného Mora.

Na holograme sa objavia ďalšie tri ohnivé gule. Zostal už len jeden Z stíhač. Zaostáva za nimi. Nič nie je rýchlejšie ako 333ka.

„Do Hrotu, bratia!“ Vysvietený RR Serah vkročí na letovú palubu.

Hiram sa otočí vo svojom kresle, vítajúc ho so svojím mathackerským úškrnom, „Som rovno vo vnútri steny. P-21 sa ma už ani nepokúšajú blokovat’.“

„Hej, Dzervin!“ Serah pozdvihne svoju pravú päšť. Je niečo totálne divoké na Drak-svite v jeho očiach.

Spomína na Údolie Nekromancera.

Hiram si nemôže pomôcť, aby sa neopýtal, „A kto vlastne pilotoval tvoju Skalénu?“

S úškrnom, „Zar!“ Zaujímajúc pozíciu v kresle po Hiramovej ľavici, Serah varuje, „Vlna sa blíži. Blíži sa...“

„Na ceste k nám je šesť Frankensteinov,“ oznamuje Virďžinia. „Na dostrel o 75 sekúnd.“

Neskor. Príliš neskoro.

„Filadelfia 6 na dostrel o 15 sekúnd.“

Blíži sa... Blíži...

Záplava ohňa.

Ohromná. Zostupujúca od Ganu. Cez Kartendranatha a Nositeľov Blesku.

Hiram sa vďaka tomu cíti giganticky.

On nie je v Nebesách Zjavenia. Nebesá Zjavenia sú v jeho vnútri.

Gigantický Anjel na Okraji Výšin. Kde sú Láska a Oheň jedným.

Bol som mŕtvy a hľa, žijem, vždy a navždy.

Prichádza... teraz!

Absolútne ticho Výšin.

Mimo času. Mimo priestoru. Mimo matematiky.

Čokoľvek sa udeje tam dole, tu sa nič nestane.

Afelionova temnota, snehová vločka padajúca do ohnivého mora.

Barkhan Zérov extravagantný smiech. Berie Hirama za ruku. Tanec na Okraji Výšin.

Afelion udrie znovu. A znovu. Zvracia svoj jed.

Tam dole to naberá rozmery záplavovej vlny. Čierne bahno sa rinie z neslávnej papule šelmy.

Tu na Okraji Výšin to nie je nič viac ako snehové vločky padajúce do oceánu ohňa.

Na obrazovke vyzerá Filadelfia 6 znateľne väčšia.

Virdžínia ukončuje odpočítavanie, „4, 3, 2, 1... Pál!“

Široký lúč svetla, od Skalény k Filadelfii 6. Všetky fázery smerujú svoju paľbu na pulzujúce reaktory Filadelfie 6.

„Virdžínia, vydrž! Čakaj na mňa!“

Obrovská explózia. Oranžovočervená. Nádherná ako v počítačovej hre. Sigfr!dovi by sa to ohromne páčilo.

250 000 ľudí je mŕtvych.

Hiram zavrie oči, Hrot-udeľujúc pančuche osudový úder.

Som Rosher som Rosher žiadam o prístup.

Kĺzajúce trojuholníky informačný tok čaká na inštrukcie Hyper-Virtuanet pohotovostný bezpečnostný protokol červený poplach.

Som Rosher som Rosher žiadam o prístup.

Rosher prístup povolený autorizácia úroveň 6 vitaj Rosher máš Multimysel' pošta.

Spustiť prioritnú procedúru #666-21-q-999!

Procedúra #666-21-q-999 spustená.

4.13 Zjednotenia, časť 2

Omráčený, Hiram sa prechádza vo vesmíre. Stratil svoje čižmy.

Nevadí. Kto by už potreboval čižmy, keď sa chce prechádzať po vesmíre.

Spieva si, „Blue Moon! Vo vzduchu cítiť sen...“

Všade poletujú polámané kúsky trojuholníkov.

Čo to bolo za počítačovú hru, ktorú práve hral?

Nevie si spomenúť.

Nechal som si kľúče na Mieste Bez Hraníc.

Nad ním, úžasné Biele Svetlo.

Teyanina prítomnosť.

Vždy.

„Bude to len minútka!“ povie Hiram Teyani. Ďalej sa prechádza, spievajúc, „Blue Moon...“

Tieto kúsky trojuholníkov mu pripomínajú slepačie perie. Presne ako v tej inej hre. Ako sa to volala?

Výhod' do vzduchu kurín. Sigfr!d tú hru miloval.

Ach! Tu je.

Volá, „Virdžinia!“

Sedí pri jazere. Dvere na zrubu sú otvorené.

Jazero vyzerá dosť srandovne, s tými všetkými trojuholníkmi-perím snežiacim zhora. Ale odkiaľ to ide?

Pozrie sa hore a vidí gigantické ohňostroje.

„Och, no jasné!“ zrazu si spomenie. Tá hra, ktorú hral, sa volala *Výhod' do vzduchu Pančuchu*.

Súdiac podľa pokračujúcich explózií, vyhral. Paráda!

Teraz, „Viržínia! Ideš?“

Nehýbe sa. Vyzerá byť smutná. Šedá. Strapatá. Jej hlava sklonená, hľadá do vody. Roní slzy hviezdneho svitu.

Neodpovedá. On vie, že ona ho počuje, pretože jej prítomnosť je upätá na jeho Hrot. Preto ju tak ľahko dokázal nájsť.

Nedokáže sa na neho pozrieť. Jej srdce je zanesené. Čierny dym poškvrlil jej svetlo.

„Teyani to zmyje. Jej láska dokáže zmyť čokoľvek,“ pošepne jej Hiram.

Len málo vecí v tomto stvorení je krajších ako byť milovaný Bielym Orlom.

Hiram vstane, držiac Viržínium za ruku. „Vidíš to svetlo?“ ukáže nahor. „Nazýva sa Archív. Tam na nás čaká Teyani.“

Viržínia nedokáže vzhliadnuť nahor. Smútok sveta je príliš ťažký.

„No tak, poď, už sme skoro tam,“ ťahá ju hore za ruku.

Už je na nohách. Ide za ním.